

หนังสือเพลงสดุดี

บทที่ 51-150

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิตอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิตสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเพลงสดุดี

บทที่ 51-150

ภาพรวมของเพลงสดุดี 51: แม้ว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องใน โอกาสที่มีคัมภีร์จริง ๆ เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นหนึ่งในส่วนต่างๆที่เป็นเหมือนยอดเขาของพระวจนะของพระเจ้า ดังที่ถูกหมายเหตุไว้ในชื่อเรียก ถึงหัวหน้านักร้อง เพลงสดุดีของดาวิด เมื่อนาธานผู้พยากรณ์มาเฝ้าท่าน หลังจากที่ท่านเข้าหานางบัทเชบาแล้ว เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นหลังจากความบาปอันร้ายแรงของดาวิดกับนางบัทเชบา มันเป็นหนึ่งในเพลงสดุดีเหล่านั้นที่แสดงการสำนึกผิด ในบทเพลงนี้ดาวิดระบายความในใจของตนต่อพระเจ้าในการสารภาพผิด การกลับใจใหม่ และความเสียใจตามแบบของพระเจ้าเพราะความบาปของเขา ในสิบสองข้อแรกคือ คำสารภาพและคำทูลขอการอภัยโทษของดาวิด ในเจ็ดข้อสุดท้ายเราพบความสำนึกพระคุณที่เขารอคอยและ การที่เขาตั้งใจแน่วแน่ที่จะแสดงมันออกมา

สดด 51:1 ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่บทนี้ด้วยคำทูลขอความเมตตา โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความเมตตาของพระองค์ ขอทรงลบการละเมิดของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระกรุณาอันอุดมของพระองค์ ผู้พยากรณ์นาธานเพิ่งตำหนิดาวิดและด้วยคำกล่าวโทษอันที่มแทงกล่าวว่า “ท่านคือชายผู้นั้น” เพราะถูกฟ้องจนถึงกับบั้งแห่งจิตวิญญาณของตน ดาวิดจึงหนีไปยังห้องของตน เขามีความผิดและเขาก็ทราบดี ทั้งหมดที่เขาทำได้คือการอ้อนวอนขอความเมตตาของพระเจ้า โปรดสังเกตว่าความเมตตาที่ดาวิดเสาะหาถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับความกรุณาอันเปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้าที่ดาวิดรู้จักดี เขาจึงร้องทูลตามพระกรุณาอันอุดมของพระเจ้าซึ่งเขาเคยรู้จักมาก่อนแล้วเช่นกัน เขามีความผิด เขาถูปรับโทษ เขารู้ดี เขาจึงขอความเมตตาของพระเจ้าเพื่อลบล้างการละเมิดต่างๆของเขา

ดาวิดได้เล่นซู้กับภรรยาของเพื่อนบ้านของตน เขาได้พยายามที่จะปกปิดเรื่องนี้ เมื่อนั้นไม่ได้ผล เขาจึงสั่งฆ่าอูริยาห์และเขาแต่งงานกับนางบัทเชบาโดยหวังจะทำให้การตั้งครรภ์ของนางนั้นดูเหมือนชอบด้วยกฎหมาย นั่นก็ไม่ได้ผลเช่นกัน ความบาปของเขาหาเขาเจอจนได้ เขามีความผิด และบัดนี้เขาก็ร้องขอความเมตตาของพระเจ้า

ดังนั้นเขาจึงร้องขอพระเจ้าให้ทรง “ลบ” การละเมิดต่างๆของเขาออกไป ภายใต้พระบัญญัติของพระคัมภีร์เดิม ความบาปต่างๆสามารถถูกปกคลุมไว้ได้ ภายใต้พระคัมภีร์ใหม่ พวกมันถูกล้างออกไป แม้ไม่ถึงระดับนั้น ดาวิดก็ร้องขอพระเจ้าให้ทรงเช็ดความบาปของเขาไปเสีย พื้นฐานของการทำเช่นนั้นคือ ความเมตตาของพระเจ้า ในฐานะคริสเตียนพันธสัญญาใหม่ เราก็สามารถร้องขอให้พระโลหิตอันมีค่าของพระคริสต์ล้างความบาปต่างๆของเราออกไปเช่นกัน

สดด 51:2 อาจถูกนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดาวิดซึ่งรู้ล่วงหน้าถึงความจริงของพระคัมภีร์ใหม่ร้องออกมาว่า **ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความชั่วช้าให้หมดสิ้น และทรงชำระข้าพระองค์จากบาปของข้าพระองค์** พระบัญญัติโมเสสไม่อนุญาตให้ผู้ใด ‘ถูกล้าง’ จากความบาปของตน แน่แน่นอนว่าดาวิดพูดในเชิงเปรียบเทียบ กระนั้นในพระคริสต์ เราก็สามารถซักเสื้อผ้าของเราในพระโลหิตของพระเมษโปดกและทำให้พวกมันขาวสะอาดได้ จงสรรเสริญพระเจ้า “พระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7)

ดาวิดเข้าใจอย่างชัดเจนว่าความบาปยอมทำให้แปดเปื้อน มันทิ้งเขาให้สกปรกและไม่สะอาด ที่พึ่งเดียวของเขาสำหรับการชำระให้สะอาดฝ่ายวิญญาณคือโดยพระเจ้า เขาจึงร้องทูลพระเจ้าให้ทรงทำให้เขาสะอาดอีกครั้ง และทุกวันนี้คำตอบต่อคำถามที่ว่า “มีอะไรล้างบาปซ้ำได้” ก็เรียบง่ายพอๆกับที่มันลึกซึ้ง – “มีแต่พระโลหิตพระเยซู”

สดด 51:3 ดาวิดจึงสารภาพความบาปของตน โดยตรงต่อพระเจ้า เพราะ**ข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ** การรับรู้ความบาปคือการสารภาพมัน ดาวิดยอมรับความบาปของตน เขาไม่มีข้อแก้ตัว ใน

การเล่นซู้ฮันโตมมั้น มีมากกว่าแค่ความบาปเดียว ดาวิดหมายเหตุมันในรูปแบบพหูพจน์ – การละเมิดเหล่านั้น นอกจากนั้น เขาไม่สามารถกวาดความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้ทำลงไปไว้ได้พรมได้ พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงฟ้องใจเขาอยู่ตลอด ความบาปของเขาอยู่ตรงหน้าเขาเสมอ คนที่น่าเวทนาที่สุดในโลกคือ คริสเตียนกลับสัจย์คนหนึ่งที่ยพยายามปกปิดความบาปของตน

กระนั้น ดาวิดได้มาสู่ขึ้นตอนแรกที่สำคัญแห่งการคืนดีกัน เขาสารภาพความบาปของตนต่อพระเจ้า เพราะว่า ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัจย์ชื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9) เมื่อเราเต็มใจสารภาพความบาปของเรา ยอมรับมัน และไม่แก้ตัวใดๆ พระเจ้าก็จะทรงยกโทษและชำระเราให้สะอาด การสารภาพคือขึ้นตอนแรก

สดด 51:4 ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ต่อพระองค์เท่านั้น และได้

กระทำให้ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระองค์ บางคนคิดว่าความบาปของดาวิดคือกระทำต่อนางบัทเชบา นางน่าจะเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดที่เต็มใจมากกว่า และบางคนอาจกล่าวว่าความบาปของดาวิดคือกระทำต่ออูริยาห์ กระนั้น ดาวิดก็รู้ว่าผู้ที่ถูกกระทำผิดจริงๆหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเจ้า ดาวิดได้กระทำความผิดต่อพระบัญชาต่างๆของพระเจ้า – และเขาได้ละเมิดบัญญัติสิบประการอย่างน้อยสามข้อ ในส่วนของมนุษย์ ความบาปของดาวิดถูกกระทำในที่ลับ แต่มันถูกกระทำอย่างชัดเจนต่อพระเจ้า สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เชื้อของความบาปอยู่ตรงที่มันต่อต้านพระเจ้า” ดาวิดทราบดีตอนที่เขาทำสิ่งที่เขาทำว่ามันเป็นการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าโดยตรง เขาทำมันอยู่ดี มันเป็นความบาปต่อพระเจ้า เขาทราบดีเหมือนกับที่พระเจ้าทรงทราบ

ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงชอบธรรมในคำตรัสของพระองค์ และกระจำงแจ้งในการพิพากษาของพระองค์ ดาวิดรู้ว่าเขาได้กระทำความผิดต่างๆซึ่งมีโทษสมควรตาย เขามีความผิดขึ้นประหารชีวิตตามที่พระบัญญัติสมัยพระคัมภีร์กล่าวไว้ เขาจึงวิงวอนขอความเมตตาของพระเจ้า เขายอมรับความบาปของตนอย่างเปิดเผยเพื่อที่ว่าพระเจ้าจะได้ทรงชอบธรรมหมดทั้งสิ้นและกระจำงแจ้งถ้าพระองค์ทรงเลือกที่จะปรับโทษดาวิดถึงตาย ไม่มีการโอคครวญในส่วน

ของดาวิดเลยที่จะขอการลดโทษ เขายอมรับอย่างเปิดเผยว่าพระเจ้าจะทรงชอบธรรมและกระจำง
แจ้งหากพระองค์ทรงเลือกที่จะพิพากษาดาวิด ดาวิดได้แต่วิงวอนขอความเมตตาของพระเจ้า

สดด 51:5 เขายอมรับสภาพที่บาปหนาของตนต่อไป **ดูเถิด ข้าพระองค์ถือ**
กำเนิดมาในความชั่วช้า และมารดาตั้งครรภ์ข้าพระองค์ในบาป แม้การอ่านแบบผ่านๆ อาจดู
เหมือนบอกเป็นนัยว่าดาวิดถูกปฏิสนธิในการกระทำที่ผิดศีลธรรม มันก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ตรง
กันข้าม เขากำลังหมายถึงธรรมชาติอันตกต่ำของตน เขาเกิดมาเป็นคนบาป ความบาปได้ตกทอด
จากรุ่นสู่รุ่น โดยเริ่มต้นที่อาดัม ประเด็นของดาวิดต่อพระพักตร์พระเจ้าก็คือว่า รากเหง้าแห่งตัว
ตนของเขาถูกหยั่งรากในความบาป เราเป็นชาติพันธุ์ที่ตกต่ำ เราไม่ได้เป็นคนบาปเพราะเรา
ทำบาป แต่เราทำบาปเพราะเราเป็นคนบาป ในระดับนั้นดาวิดจึงอาจกำลังวิงวอนขอความเมตตา
ของพระเจ้าเพิ่มเติม

สดด 51:6 **ดูเถิด พระองค์มีพระประสงค์ความจริงภายใน** ดาวิดยอมรับอย่าง
เปิดเผยว่าพระเจ้าแสวงหาไม่เพียงคุณธรรมภายนอกเท่านั้น แต่ความบริสุทธิ์ภายในด้วย พวกเขา
หน้าซื่อใจคดมักทำตัวน่าเกลียดใสแต่ก็น่าพะภายใน ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงแสวงหาความสัตย์
สุจริตแท้จริงของหัวใจและเขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนี้ (บางทีเขาอาจกำลังพยายาม
เสนอว่าเขาสำนึกผิดแล้วจริงๆจนถึงก้นบึ้งแห่งตัวตนของเขา) **วลีที่สอง และจะทรงสอนสติ**
ปัญญาแก่ข้าพระองค์ภายในจิตใจลึกลับของข้าพระองค์ อาจแปลได้ว่า ‘และในส่วนที่ถูกซ่อนไว้
พระองค์กำลังทำให้ข้าพระองค์รู้สติปัญญา’ (รูปกาลของกริยาภาษาฮีบรูคือ ยังไม่เสร็จสมบูรณ์
ซึ่งทำให้แปลได้เช่นนั้น) ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดยอมรับว่าพระเจ้ากำลังสอนสติ
ปัญญาแก่เขา เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับคนหนึ่งที่มีสติปัญญา โดยแสดงให้เขาเห็นผลที่ตามมา
ต่างๆของความบาป เขาก็ได้สติปัญญาเพิ่มเติม ดาวิดได้รับบทเรียนต่างๆที่เขาไม่เคยรู้มาก่อน
ผ่านทางเรื่องวุ่นวายแห่งความบาปของเขา

สดด 51:7 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วกกลับมาวิงวอนต่อพระเจ้า **ขอทรง**
ชำระข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ ข้าพระองค์จึงจะสะอาด **ขอทรงล้างข้าพระองค์และข้าพระองค์**

จะขาวกว่าหิมะ ต้นหุสบเป็นต้นไม้พื้นเมืองของภูมิภาคนั้นซึ่งสามารถใช้เหมือนแป้งได้ ต้นหุสบถูกใช้เพื่อทาเลือดบนเสาประตูในช่วงเทศกาลปีศาจนั้น มันถูกใช้ในพิธีการชำระคนโรคเรื้อนให้สะอาด มันยังถูกใช้ในพิธีชำระให้สะอาดด้วยสำหรับผู้ที่จะต้องศพคนตายมา ดู อพยพ 12:22-23 และเลวีนิติ 14:4-7, กัณดารวิถี 19:6, 18

ดาวิดอาจกำลังขอพระเจ้าให้ทรงประพรมโลหิตแห่งการลบมลทินบนความบาปของเขา โดยปกคลุมมันไว้ เมื่อเขากล่าวถึงการถูกทำให้สะอาด มันก็มีการอ้างอิงชัดเจนถึงพิธีชำระให้สะอาดต่างๆที่ถูกหมายเหตุไว้ข้างบน

ในระบบของพันธสัญญาเดิม การชำระให้สะอาดโดยการล้างถูกทำให้สำเร็จทางพิธีที่อ่างทองสัมฤทธิ์นั้นที่อยู่หน้าพลับพลาเท่านั้น ที่นั่นพวกปุโรหิตจะล้างตัวเองเพื่อที่จะสะอาดในทางพิธี กระนั้น ดาวิดก็อ้างอิงถึงภาพสัญลักษณ์นั้น โดยขอพระเจ้าให้ล้างเขาหมดทั้งตัว อีกครั้งที่มีการบอกเป็นนัยที่ชัดเจนถึงศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลายเขา เช่นนั้น พันธสัญญาเดิมให้แค่การชำระร่างกายให้สะอาดทางพิธี พันธสัญญาใหม่ในพระคริสต์ให้การชำระจิตใจและวิญญาณจนสะอาดจริงๆโดยพระโลหิตอันประเสริฐของพระคริสต์

ดาวิดรู้ว่าเมื่อพระเจ้าทรงชำระเขาให้สะอาดจากความบาปของเขาแล้ว เขาก็จะ “ขาวกว่าหิมะ” อีกครั้งที่ความจริงของพันธสัญญาใหม่ที่ว่าพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ชำระเราให้สะอาดจากความอธรรมทั้งสิ้นถูกสื่อตรงนี้ นอกจากนี้ ไม่มีสิ่งใดที่ขาวสว่างจ้ากว่าหิมะที่เพิ่งตกใหม่ๆ ขณะที่ผู้เขียนกำลังเขียนหนังสืออธิบายพระคัมภีร์นี้อยู่ หิมะกำลังตกอยู่นอกหน้าต่าง แท้จริงแล้วมันขาวที่สุด จงสรรเสริญพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงชำระเราให้สะอาด พระองค์ก็ทรงทำให้เราขาวกว่าหิมะ

สดด 51:8 ดาวิดวิงวอนพระเจ้าต่อไปอีก ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยินความชื่นบานและความยินดี เพื่อกระดูซึ่งพระองค์ทรงหักนั้นจะเปรมปรีดี นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าความบาปยอมทำให้ความชื่นบานและความสุขแท้จริงมลายหายไป ความบาปอาจนำมาซึ่งความสนุกสนานและความเพลิดเพลิน อย่างไรก็ตาม อย่างหลังนี้ก็อยู่เพียงชั่วครู่และเป็นสิ่ง

ที่ปรากฏภายนอกเท่านั้น พวกมันมาแล้วพวกมันก็จากไป ความชื่นบานและความยินดีคงอยู่ยาวนานและฝังลึก แม้ความบาปอาจนำมาซึ่งความตื่นเต้นและความบันเทิงเพียงชั่วคราว มันก็ทิ้งไว้ซึ่งความรู้สึกผิดที่คงอยู่ยาวนาน ผลที่ตามมาต่างๆอันเลวทราม และความโกลาหลวุ่นวาย ดาวิดได้รับบทเรียนอย่างเจ็บปวดแล้ว เขาจึงร้องขอพระเจ้าให้ทรงคืนความชื่นบานและความสุขแท้จริงแก่เขา เขาพูดเชิงเปรียบเปรยอีกถึงกระดูกของเขาว่าถูกหัก โดยความบาปของเขา

ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่าความรู้สึกผิดในเรื่องความบาปของเขาค่อยๆกัดกินเขาหลังจากนั้นจนถึงขนาดที่ราวกับว่ามันได้หักกระดูกของเขาเสียแล้ว ในการถูกยกโทษและถูกชำระให้สะอาดโดยพระเจ้า เขาก็อยากได้ความเปรมปรีดิ์ที่ไปถึงกระดูกของเขา กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงคืนความชื่นบานที่ฝังรากลึกภายในที่เขาเคยรู้จัก – ความชื่นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้า อีกครั้งที่คริสเตียนกลับสัจย์คนหนึ่งที่ดำเนินชีวิตในความบาปก็น่าเวทนาที่สุดท่ามกลางคนทั้งปวง

สดด 51:9 เขาอ้อนวอนพระเจ้าต่อไปว่า ขอทรงเป็นพระพักตร์พระองค์ จากบาปทั้งหลายของข้าพระองค์เสีย และทรงลบบรรดาความชั่วช้าของข้าพระองค์ให้สิ้น เขาอ้อนวอนพระเจ้ามิให้มองดูความบาปของเขาอีกต่อไป อีกครั้งที่ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้ลบความบาปของเขาออกไปเสีย ดู ความเห็นต่างๆสำหรับข้อ 1

สดด 51:10 ตรงกันข้าม ดาวิดร้องทูลว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสร้างใจสะอาดภายในข้าพระองค์ และฟื้นฟูน้ำใจที่หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์ เห็น ได้ชัดว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บอกเป็นนัยว่าใจของเขาได้ถูกทำให้เป็นมลทินไปโดยความบาป เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้เนรมิตใจสะอาดแทนที่มัน ในฐานะผู้ผู้อาศัยของหัวใจ ดาวิดยังขอร้องพระเจ้าให้ทรงฟื้นฟู “น้ำใจที่หนักแน่น” (วิญญาณถูกต้อง) ภายในเขาด้วย ช่างเป็นพระพรมหัศจรรย์ที่จะมีใจสะอาดและวิญญาณถูกต้อง อีกครั้งที่ตัวทำความสะอาดแห่งการชำระให้สะอาดของพระเจ้านี้คือพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระคริสต์ มันสามารถล้างความบาปใดๆออกไปได้และทำให้ใจคนเราสะอาดหมดจด วิญญาณถูกต้องเป็นคุณธรรมหนึ่งที่ตราค่าไม่ได้ สองสิ่งนี้เกี่ยวข้องกัน

อย่างใกล้ชิด วิญญาณถูกต้องอาศัยอยู่ในใจสะอาด ดังนั้นดาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าให้เนรมิต
สิ่งที่ไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไปแล้ว (ใจสะอาด) และฟื้นฟูสิ่งที่เคยมีอยู่ (วิญญาณถูกต้อง) แต่บัดนี้ก็
อ่อนแออย่างน่าเศร้า

สดด 51:11 เขาขอร้องต่อไปว่า ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบื้อง
พระพักตร์พระองค์ และขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์ ดา
วิดไม่ได้กลัวว่าจะสูญเสียความรอดของตน ตรงกันข้าม เขากลัวการถูกเหวี่ยงออกไปจากการ
อวยพรและความช่วยเหลือของพระเจ้าในชีวิตนี้ เขาทราบดีว่าพระเจ้าทรงสามารถเนรมิตเขาได้
เหมือนคาอิน เขากลัวการเป็นภยันตรายที่ถูกละทิ้งและพระเจ้าไม่ทรงใช้งานอีกต่อไป นอกจากนี้
เขาวังวนพระเจ้ามิให้ทรงเอาการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเขาไปเสีย – การ
ปลอบประโลมใจ การชี้แนะ การป้องกัน และการช่วยเหลือของพระองค์ เขากลัวการเป็นเหมือน
ซาอูลซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงจากไปแล้วและไม่ตอบเขาเลยไม่ว่าจะโดยอูริม โดยผู้พยากรณ์ หรือ
โดยความฝัน นี่เท่ากับเขาร้องทูลว่า ‘โอ ขออย่าทรงละทิ้งข้าพระองค์ไว้แก่ความอ่อนแอของข้า
พระองค์เอง’

สดด 51:12 ในทำนองเดียวกัน ดาวิดอ่อนน้อมว่า ขอทรงคืนความชื่นบานใน
ความรอดแก่ข้าพระองค์ เราควรหมายเหตุดาวิดไม่ได้อธิษฐานว่า “ขอทรงคืนความรอดแก่ข้า
พระองค์” เหมือนอย่างพวก Assemblies of God อยากให้เราเชื่อ ตรงกันข้าม ดาวิดวิงวอน
พระเจ้าให้ทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของเขาให้แก่เขา ความบาปไม่สามารถกำจัดความ
รอดของเราได้ แต่มันจะกำจัดความชื่นบานแห่งความรอดนั้นอย่างแน่นอน ผลพวงหนึ่งที่ไม่อาจ
เลี่ยงได้ของความบาปคือ ความทุกข์ใจ อาจมีความสนุกสนานเพียงชั่วคราวในความบาป แต่ไม่มี
ความสุขระยะยาว ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของเขา ความ
บาปของเขาได้ถูกสารภาพแล้ว เขาได้กลับใจใหม่จากมันแล้ว บัดนี้เขาเป็นผู้สมัคคนหนึ่ง
สำหรับความชื่นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งมีแต่พระองค์เท่านั้นประทานให้ได้

และข้าพระองค์ไว้ด้วยเต็มพระทัย คำที่แปลเป็น เต็มพระทัย (นอว์ดีบ) จริงๆแล้วหมายถึงความสูงส่งหรือความเป็นกษัตริย์ สรุปลก็คือ ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้ทรงชูเขาโดยพระวิญญานอันสูงส่งของพระองค์ แน่ทีเดียว พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงสูงส่งและทรงช่วยชูประชากรของพระเจ้าเมื่อพวกเขาสะออดและถูกต้องต่อพระพักตร์พระองค์

สดด 51:13 เมื่อพระเจ้าทรงยกโทษเขา ชำระเขาให้สะออด พี่นวิญญานถูกต้องภายในตัวเขา คืบความชื่นบานแห่งความรอดของเขา และชูเขาขึ้น ดาวิดจึงสัญญาสิ่งต่อไปนี้แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับสู่พระองค์ ความบาปที่ไม่ถูกสารภาพและไม่ถูกกลับใจใหม่ยอมทำให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในชีวิตของเราลัดวงจร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อความบาปนั้นเป็นที่ทราบ มันก็อาจทำให้การรับใช้ใดๆที่เราอาจมีเป็นหมันไป ดาวิดทราบเรื่องนั้นดี แม้ความบาปของเขาอาจไม่กลายเป็น ‘ข่าวภาคค่ำ’ มันก็ไม่ใช่ความลับอีกต่อไป บรรดาข้าราชการสำนักของเขาย่อมปะติดปะต่อสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเขาและนางบัทเชบา เรื่องซุบซิบพรรค์นี้ย่อมลามไปจุใจไป

ชื่อเสียงของดาวิดถูกทำให้เสื่อมเสียแล้ว กระนั้นเมื่อเขากลับใจใหม่ต่อหน้าผู้คนและทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า กระบวนการสร้างใหม่สำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าจึงได้เริ่มต้นอีกครั้ง เขาจะไม่มี ความมั่นใจหรือการนับหน้าถือตาที่เขาเคยมี แต่ดาวิดก็มุ่งมั่นที่จะเป็นพยานแก่บรรดาคนบาปอีกครั้ง ก็ต่อเมื่อเขาทำสิ่งต่างๆให้ถูกต้องกับพระเจ้า คนบาปทั้งหลายจึงจะกลับใจเชื่อ (เราควรหมายเหตุว่าดาวิดไม่ได้อยู่ในการรับใช้เหมือนอย่างที่เรารู้จักมันในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาของเขาก็คือที่จะเป็นผู้นำวิญญานอีกครั้งในการหันคนบาปคนอื่นๆมาหาพระเจ้า ความบาปอาจเอาคนๆหนึ่งออกไปจากการรับใช้แบบทางการ แต่เมื่อเขากลับใจใหม่ เขาก็สามารถนำผู้คนมาถึงพระคริสต์ได้อีกครั้ง)

สดด 51:14 โอ ข้าแต่พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดเพราะทำโลหิตเขาดก และลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่องความชอบธรรมของพระองค์ ดาวิดวิงวอนขอความเมตตาอีกครั้ง เขามีความผิดในการ

ทำให้โลहितของอูรียาห้ตก ความบาปของเขาขยายออกไปไกลเกินกว่าการเล่นซู้กับนางบัทเชบา เขาทราบดีและเขายอมรับเรื่องนี้ต่อพระเจ้าอีกครั้ง แต่เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าถ้าพระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้นจากความบาปของเขา เขาก็จะร้องเพลงเสียงดังอีกครั้งในการสรรเสริญความชอบธรรมของพระเจ้า นั่นเขาไม่อาจทำได้หลังจากการถูกตัดสินใจให้มีโทษประหารชีวิต ตามพระบัญญัตินั้น เขาสมควรมีโทษถึงตาย กระนั้นเขาวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอความเมตตาอีกครั้งแบบเป็นนัย โปรดสังเกตด้วยว่าเขาเรียกพระเจ้าว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์” เขารู้ว่าความรอดของเขามาจากที่ไหน มันอยู่ในพระเจ้าแห่งความรอด ช่างเป็นคำพรรณนาอันมหัศจรรย์เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมความเมตตาของเรา

สดด 51:15 หลังจากถูกชำระให้สะอาดและถูกยกโทษแล้ว ดาวิดจึงขอร้องว่า โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงเบิกริมฝีปากของข้าพระองค์ และปากของข้าพระองค์จะสำแดงการสรรเสริญพระองค์ เมื่อพระเจ้าประทานโอกาสนั้นแก่เขา ดาวิดก็ปฏิญาณว่าจะสำแดงการสรรเสริญพระองค์แก่ผู้อื่น สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถเปิดริมฝีปากของเราได้อย่างน่าอัศจรรย์ และเรื่องราวต่างๆของพระเจ้าที่เราคน โง่ทั้งหลายสามารถเอ่ยออกมาได้ภายใต้การคลาไจของพระองค์!”

สดด 51:16-17 เพราะพระองค์มิได้ทรงประสงค์เครื่องสัตวบูชา มิฉะนั้นข้าพระองค์จะถวายให้ พระองค์มิได้พอพระทัยเครื่องเผาบูชา ข้อเท็จจริงคือว่า ไม่มีเครื่องสัตวบูชาสำหรับการเล่นซู้และการฆาตกรรม แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษ (ฮีบรู 10:27) นอกจากนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อาจถูกทำให้รู้แจ้งเหลือเกินจนมองเห็น ไกลเกินกว่าพิธีกรรมที่เป็นสัญลักษณ์นั้น ดวงตาของเขาโดยความเชื่ออาจจ้องมองด้วยความยินดีไปที่การลบมลทินบาปที่แท้จริงบนกางเขนนั้น นี่เป็นหัวข้อของเพลงสดุดีบทก่อนหน้า ดาวิดจึงตระหนักถึงความไร้ประโยชน์ของการถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชา เขาคงจะยินดีที่จะถวายสัตว์หลายพันตัวเป็นเครื่องบูชาเพื่อปกคลุมความบาปของตน แต่เขารู้ว่านั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าอยากได้

ตรงกันข้าม ดาวิดเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณพอที่จะรู้ว่า 17 เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับได้ คือจิตใจที่ซอกซำ จิตใจที่สำนึกผิดและซอกซำนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะมีได้ทรงดูถูก สิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจริงๆคือ ใจที่ซอกซำด้วยความ โศกเศร้าเพราะความบาป พระเจ้าจะไม่มีวันดูหมิ่นความซอกซำที่แท้จริงและจิตใจที่แตกสลายเลย ดาวิดได้เรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเจ็บปวด แต่เขาก็ได้รับบทเรียนแล้ว เขาจะไม่ถูกพบว่ามีความผิดในเรื่องความไม่เหมาะสมทางศีลธรรมเลย แม้แต่กับอาบิชาคหญิงชาวชูเนมนั้น พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อคนบาปคนหนึ่งมาอย่างแตกสลายและซอกซำเพราะความบาปของตน พระเจ้าจะไม่ทรงดูหมิ่นการกลับใจใหม่เช่นนั้นเลย

สดด 51:18-19 ขณะที่เพลงสดุดีบทสำคัญนี้ใกล้ถึงตอนจบของมันแล้ว ดาวิดก็เสนอคำถวายสาธุการ โดยแสวงหาการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อเยรูซาเล็ม **ขอทรงกระทำดีแก่ศิโยนตามพระกรุณาของพระองค์ ขอทรงสร้างกำแพงเยรูซาเล็ม** อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดหมายถึงเป้าหมายที่มีมายาวนานของเขาที่จะสร้างพระวิหารที่เยรูซาเล็ม ด้วยตระหนักว่าความบาปของเขาอาจขัดขวางความเป็นไปได้ที่จะกระทำเรื่องนั้น เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้กระทำตามขอบพระทัยของพระองค์ในศิโยน ในการทำเช่นนั้นเขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงอวยพรเยรูซาเล็มทุกอย่างที่เขาได้กระทำบาป ที่เราควรหมายเหตุไว้ทั่วเพลงสดุดีบทนี้ก็คือว่า ดาวิดไม่เคยขอการอวยพรสำหรับตัวเองเลย ตรงกันข้าม เขาขอร้องว่าอย่าให้ความบาปของเขาขัดขวางการทำงานของพระเจ้าไม่ว่าในการเป็นพยานส่วนตัวหรือในการอวยพรแก่เยรูซาเล็มในอนาคต

ข้อสุดท้ายดูเหมือนจะยืนยันความคิดนี้ **19 แล้วพระองค์จะทรงปิติยินดีในเครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรม ในเครื่องเผาบูชาและในเครื่องเผาบูชาทั้งตัว แล้วเขาจะถวายวัวผู้บนแท่นบูชาของพระองค์** วลีที่ว่า “เครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรม” ปรากฏสามครั้งในพระคัมภีร์ (ดู พระราชบัญญัติ 33:19 และเพลงสดุดี 4:5) ความคิดนี้อาจหมายถึงเครื่องสัตวบูชาต่างๆ ที่ถูกถวายแด่พระเจ้าในความชอบธรรมทั้งสิ้นแห่งจิตใจ เมื่อเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่ถูกเจาะจงในหนังสือเลวีนิติถูกถวายพร้อมกับความชอบธรรมแห่งจิตใจแด่พระเจ้า เมื่อนั้นพระเจ้าก็จะทรงพอพระทัย นั่นเป็นความจริงในพลับพลา นั่นจะเป็นความจริงในพระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นโดยซาโลมอนอีกไม่นาน มันจะเป็นความจริงในพระวิหารยุคพันปีในเยรูซาเล็ม

เมื่อดาวิดได้ทำให้เกิดสันติสุขกับพระเจ้าผ่านทางสารภาพบาป การกลับใจใหม่ที
ออกมาจากก้นบึ้งของหัวใจ และการได้วิญญานถูกต้องกลับคืนมา เขาก็ตั้งตาคอยการปรองดอง
กับพระเจ้าอีกครั้งในการนมัสการที่มีพิธีต่างๆตามที่ถูกกำหนดไว้ที่พลับพลา แม้การถวายเครื่อง
สัตวบูชาเช่นนั้นไม่เหมาะสมสำหรับคริสตจักร หลักการเรื่องใจสะอาดและวิญญานถูกต้องใน
ฐานะเป็นข้อกำหนดหนึ่งสำหรับการปรนนิบัติและการนมัสการก็ยังมิได้อยู่เหมือนเดิม

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 52: เพลงสดุดีบางบทไม่ทราบแน่ชัดว่าถูกเขียนในโอกาสใด แต่
มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นตรงนัยอย่างแน่นอน ชื่อเรียกของเพลงสดุดีบทนี้บอกอะไรเราหลายอย่าง ถึง
หัวหน้านักร้อง มัสคิลบทหนึ่ง เพลงสดุดีของดาวิด เมื่อโคเอกคนเอโดมมาทูลซาอูลว่า "ดาวิดได้
มาที่เรือนอาหิเมเลค" ผู้แต่งคือดาวิด เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศแก่หัวหน้านักร้องของพลับพลา
เหมือนเดิม มันถูกเขียนเนื่องในโอกาสที่โคเอกคาบข่าวไปบอกเรื่องดาวิดซึ่งสุดท้ายแล้วนำไปสู่
การฆ่าฟันปุโรหิตแปดสิบห้าคนที่โนบ ดู 1 ซามูเอล 21-22*

สดด 52:1 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ดาวิดตั้งคำถามเกี่ยวกับการ
โอ้อวดอันไร้สาระของโคเอก โอ เจ้าผู้มีอิทธิพล เจ้าจึงโอ้อวดในการชั่ว ความเมตตาของ
พระเจ้าดำรงอยู่วันยังค่ำ หลังจากการฆ่าฟันอันทารุณของคุณ โคเอกก็โอ้อวดเรื่องนี้อย่างเห็นได้
ชัดและดาวิดก็ได้ยินเกี่ยวกับมัน เขาจึงถามว่าทำไมทหารที่ซี้ซลาดผู้นี้ถึงได้ฆ่าฟันปุโรหิตผู้ไร้
ความผิดแปดสิบห้าคนซึ่งไม่ได้ถือดาบหรือไม่น่าจะเคยถือดาบเลย วลีสุดท้าย ความเมตตาของ
พระเจ้าดำรงอยู่วันยังค่ำ บอกเป็นนัยว่าความดีของพระเจ้าจะเรียกเอาความยุติธรรมสำหรับการ
นำสะอิดสะเอียนนั้นที่โคเอกได้กระทำ สเปออร์เจียนเขียนไว้ว่า “ความเกรี้ยวกราดของทรราชย์
ไม่สามารถทำให้ลำธารที่ไหลตลอดปีแห่งความเมตตาของพระเจ้าเหือดแห้งลงได้ ถ้าพวก
ปุโรหิตถูกฆ่าตาย พระผู้เป็นนายของพวกเขาที่ทรงพระชนม์อยู่ ถ้าโคเอกมีชัยชนะอยู่ชั่วครู่ องค์
พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงพระชนม์อยู่นานกว่าเขา และทรงแก้แค้นความผิดที่เขาได้กระทำ” พระ
คัมภีร์ไม่ได้บันทึกเพิ่มเติมถึงจุดจบของโคเอกนอกเหนือจาก 1 ซามูเอล 22 อย่างไรก็ตาม เรา

มันใจได้ว่าเมื่อถึงคราวเหมาะสม โดเอาก็เผชิญการพิพากษาของพระเจ้าเพราะความชั่วช้าของเขา

สดด 52:2-4 ดาวิดประกาศต่อไปถึงความบาปหนาของชายชั่วผู้นี้ **ลิ้นของเจ้า** ออกอูบายประสังข์ร้าย และหลอกลวงอย่างมิดโกนคม นี่น่าจะหมายถึงรายงานข่าวอันประสังข์ร้ายที่โดเอกรายงานแก่ซาอูล พวกปุโรหิตและครอบครัวของพวกเขาที่เมืองโนบถูกฆ่าตายตามคำสั่งของซาอูล ดังนั้นซาอูลจึงมีความผิดพอกันในการฆ่าฟันนั้นที่เมืองโนบ ดาวิดอาจรวมซาอูลเข้าไว้ด้วยในคำกล่าวโทษนี้

3 **เจ้ารักชั่วมากกว่าดี และการมูสามากกว่าพูดความชอบธรรม เซลาห์** อุปนิสัยของโดเอกและผู้บังคับบัญชาของเขาถูกกล่าวโทษเพิ่มเติม พวกเขามีความสนใจในความชั่วมากกว่าความดี พวกเขาอยากพูดโกหกมากกว่าพูดสิ่งที่ถูกต้อง และพร้อมกันนั้นดาวิดสั่งผู้อ่านให้หยุดชั่วครู่และตรึงตรองสิ่งที่ถูกเขียนไปแล้วด้วยคำว่า **เซลาห์** ที่พบบ่อย

นอกจากนี้ **4** **เจ้ารักทุกคำที่ทำลาย โอ** **ลิ้นแห่งการหลอกลวง** โดเอกพร้อมกับเจ้านายของเขา นั่นคือ ซาอูล รักที่จะหาหรือเรื่องการทำลายผู้คน มันเปิดเผยความหลอกลวงแห่งจิตใจของพวกเขา

สดด 52:5 พร้อมกันนั้น ดาวิดประกาศพระพิโรธของพระเจ้าที่จะมีต่อศัตรูเหล่านี้ แต่พระเจ้าจะทรงทำลายเจ้าลงเสียเป็นนิรันดร์ พระองค์จะทรงฉวยและดึงเจ้าจากที่อยู่อาศัยของเจ้า พระองค์จะทรงถอนรากเจ้าเสียจากแผ่นดินของคนเป็น **เซลาห์** ความจริงอันยิ่งใหญ่ก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาในที่สุด พระองค์อาจทรงพิพากษาคนชั่วในเวลาที่เหมาะสมที่สุดของพระองค์ แต่มันจะมาอย่างแน่นอน การแก้แค้นเป็นของพระองค์ พระองค์จะทรงตอบสนอง มันอาจไม่ใช่ในเวลาที่เราคิดว่ามันควรเป็น แต่พระองค์จะทรงพิพากษาคนชั่วและแก้แค้นให้คนชอบธรรม อีกครั้งที่มีเหตุให้หยุดและใคร่ครวญเกี่ยวกับความจริงที่ถูกนำเสนอ พระเจ้าในเวลาของพระองค์จะทรงทำลายเหล่าคนชั่ว หากไม่ใช่เร็วๆนี้ ก็ภายหลังอย่างแน่นอน

สดด 52:6-7 **คนชอบธรรมจะเห็นและเกรงกลัว และจะหัวเราะเยาะเขา** วันนั้น
จะมานั้นเมื่อคนชอบธรรมจะเห็นการลงโทษที่สมควรได้รับของคนชั่ว หากมันไม่ใช่ในชีวิตนี้
มันก็จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนที่การพิพากษาบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว พระเจ้าทรงอนุญาตให้
โมรเดคัยเห็นสามานตุกแขวนคอบนตะแลงแกงที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับเขา ดาวิดได้รับอนุญาตให้
เห็นหลักฐานแห่งการเสียชีวิตของซาอูล ความยุติธรรมมาอย่างแน่นอน – อาจไม่ใช่ในเวลาที่เรา
คิด แต่มันจะมาแน่ เมื่อมันมา มันก็หอมหวานจนถึงจุดที่คนชอบธรรมสามารถหัวเราะเสียงดังใส่
เหล่าอคิดคู่อริของพวกเขาได้

7 "จงดูบุรุษผู้ไม่ให้พระเจ้าเป็นกำลังของตน แต่ไวใจในความมั่งคั่งอันอุดมของเขา เขา
เสริมกำลังตัวเขาในความชั่วร้ายของเขา" สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “จงดูชายผู้นี้เถิด! ชายผู้โอ้อวด
อย่างไรสาระ เขาพบป้อมปรากการ แต่ไม่ใช่ในพระเจ้า เขาอวดในกำลังของตน แต่ไม่ใช่ในองค์
ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เขาอยู่ที่ไหนแล้วตอนนี้? เขาเป็นอย่างไรบ้างในยามขัดสนของเขา? จงดูความ
พินาศของเขา และจงรับคำสั่งสอนเถิด”

สดด 52:8-9 **หลังจากได้เห็นความยุติธรรมอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้ามาใน**
เวลาอันเหมาะสมแล้ว ดาวิดก็ประกาศว่า ฝ่ายข้าพเจ้าเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศเขียวสดในพระ
นิเวศของพระเจ้า ข้าพเจ้าวางใจในความเมตตาของพระเจ้าเป็นนิจกาล วลีแรกที่ว่าเขาเป็น
เหมือนต้นมะกอกเทศเขียวสดในพระนิเวศของพระเจ้าจริงๆแล้วหมายความว่าพระเจ้าได้ทรง
อวยพรเขา ตรงข้ามกับการพิพากษาที่ไม่อาจเลี่ยงได้ของพระเจ้าที่มีต่อคนชั่ว ดาวิดทราบว่าตน
ได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์จากพระเจ้า ต้นมะกอกเทศทั้งหลายที่พลับพลาถูกเพาะปลูก ถูก
รดน้ำและถูกเลี้ยงดูอย่างเอาใจใส่ พวกมันจึงเจริญงอกงามและออกผลบริบูรณ์ ดาวิดเปรียบพวก
มันว่าเหมือนกับการที่พระเจ้าได้ทรงอวยพรเขา ด้วยเหตุนี้เอง เขาจึงวางใจในความเมตตาของ
พระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์

ดังนั้นเขาจึงประกาศว่า 9 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์เป็นนิรันดร์ เพราะพระองค์ได้
ทรงกระทำเช่นนั้น ข้าพระองค์จะรอคอยพระนามของพระองค์ เพราะเป็นพระนามประเสริฐต่อ

หน้าวิสุทธิชนของพระองค์ เมื่อพระเจ้าเองทรงเป็นผู้แก้แค้นความผิดนั้นและไม่ใช้ตัวเรา เราก็มีเหตุที่จะสรรเสริญพระองค์ พระองค์ทรงกระทำมันและไม่ใช้เรา ดาวิดจึงประกาศว่าเขาจะรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าพระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ติดต่อประชาชนของพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 53: เพลงสดุดีนี้มีชื่อเรียกว่า ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนองมาหะลัท มัสคิลบทหนึ่ง เพลงสดุดีของดาวิด คำว่า มาหะลัท ไม่ถูกแปลและมีความหมายไม่ชัดเจน มีผู้เสนอว่าอาจหมายถึงคณะนักร้องของพลับพลา หรือเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง หรือหัวข้อของเพลงสดุดีบทนี้ คำนี้ถูกเชื่อมโยงกับคำฮีบรูอีกคำหนึ่งซึ่งหมายถึงความเจ็บป่วยหรือความอ่อนแอ John Gill เขียนไว้ว่า “จะเป็นการดีกว่าที่จะเข้าใจมันว่าเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยและโรคแห่งความบาป และความอ่อนแอที่ตามมาหลังจากนั้น ซึ่งมนุษย์ทุกคนล้วนตกอยู่ได้บังคับเนื่องจากเพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงความเสื่อมทรามและความตกต่ำทั่วไปของธรรมชาติมนุษย์” อีกข้อเสนอแนะหนึ่งก็คือว่ามันกล่าวถึงการทำลายล้างและการตกเป็นเชลยในที่สุดของเยรูซาเล็มเพราะดาวิดกล่าวถึงการตกเป็นเชลยของอิสราเอล

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม เพลงสดุดีบทนี้ก็เกือบเหมือนกันทุกประการกับเพลงสดุดี 14 ธรรมชาติที่ชั่วร้ายของมนุษย์ถูกแสดงให้เราเห็นเป็นครั้งที่สอง ในถ้อยคำที่ได้รับการคลไจเกือบเป็นอันเดียวกัน ในส่วนของการกล่าวขานนี้ สเปอร์เจียนเสนอแนะว่า “หลังจากใช้ชีวิตมานาน ดาวิดก็พบว่ามนุษย์ไม่ดีไปกว่าตอนที่พวกเขาอยู่ในวัยหนุ่มสาว” ผู้อ่านจึงถูกสั่งให้อ่านความเห็นสำหรับเพลงสดุดี 14 เนื้อหาในบทนั้นคล้ายคลึงกันเสียจนไม่ต้องการความเห็นเพิ่มเติม เราจะออกความเห็นเพิ่มเติมแค่ที่ข้อ 5 ซึ่งแตกต่างเพียงเล็กน้อยจากเพลงสดุดี 14

สดด 53:5 บริบทของข้อก่อนหน้ากล่าวถึงความหน้าไม่อายของคนชั่ว ในฉากหลังนั้นดาวิดออกความเห็นว่าเขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นอย่างน่าสยดสยองยิ่งนัก ในที่ซึ่งไม่มีความสยดสยอง เพราะพระเจ้าทรงกระจายกระดูกของคนที่ตั้งค่ายผู้เจ้า พระองค์ทรงให้เขาทั้งหลายได้อาย เพราะพระเจ้าทรงชังเขา แม้จะมีแผนการชั่วร้ายต่างๆของคนชั่วดังที่ถูกระบุ

ฝ่ายวิญญาณ แต่เป็นการช่วยให้ฟื้นฝ่ายร่างกายจากเหล่าศัตรูของเขา กระนั้นหลักการก็เหมือนกัน ในทั้งสองกรณี ความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้รอดฝ่ายวิญญาณแล้วเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น บัดนี้เขากำลังวางใจพระเจ้าสำหรับความช่วยเหลือในหนึ่งในวิกฤติมากมายแห่งชีวิตของเขา แน่ทีเดียว นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งของการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ เขายังขอร้องพระเจ้าให้ทรงแก้แทนเขาด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (คิยน์) มีความหมายว่า ‘พิสูจน์ว่าไม่มีความผิด’ ดาวิดรู้ว่าตนได้ประพฤติด้อยชดเชยกับเหล่าเพื่อนบ้านของเขาที่คิดคดทรยศ นั่นคือ พวกชาวศิฟ บัดนี้เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงพิสูจน์ความชอบธรรมของดาวิดด้วยพลังกำลังของพระองค์

เขายังขอร้องต่อไปอีกว่า 2 โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับถ้อยคำจากปากของข้าพระองค์ ดาวิดได้นำเสนอสารสำคัญแห่งคำวิงวอนของตนแล้ว บัดนี้เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงใส่พระทัยต่อคำวิงวอนนั้น นอกจากนี้ คำอธิษฐานซึ่งถูกก่อกำเนิดขึ้นในใจของเขาบัดนี้ก็ถูกแสดงออกมาเป็นคำพูด เห็นได้ชัดว่าดาวิดอธิษฐานคำอธิษฐานนี้โดยออกเสียงดัง

เขาเตือนพระเจ้าให้ทรงระลึกว่า 3 เพราะคนแปลกหน้าได้ลุกขึ้นสู้ข้าพระองค์ ผู้บีบบังคับเสาะหาชีวิตของข้าพระองค์ เขามิได้ตั้งพระเจ้าไว้ตรงหน้าเขา เซลาห์ ความคิดของคำว่า คนแปลกหน้า ก็หมายถึงพวกศัตรู ดาวิดจึงเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความทุกข์ลำบากของตน เขายังหมายเหตุด้วยว่าพวกศัตรูของเขาไม่มีเวลาให้พระเจ้า เขาจึงเสริมคติของตนให้แข็งแกร่งขึ้น เหล่าศัตรูของเขาเป็นศัตรูของพระเจ้าและเขาเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้น

สดด 54:4-5 หลังจากได้เสนอคำวิงวอนของตนต่อพระเจ้าแล้ว บัดนี้ดาวิดก็หยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญถึงการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้พ้นก่อนหน้านี้นี้มาโดยตลอด เขาจึงเปลี่ยนจากการวิงวอนเป็นการสรรเสริญ ดูเถิด พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับคนเหล่านั้นผู้ผดุงชีวิตของข้าพเจ้าไว้ ช่างเป็นความจริงอันแสนมหัศจรรย์: “พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า” ไม่มีการทักท้วงเอาเองตรงนี้เลย ดาวิดได้เห็นการช่วยให้พ้น

ของพระเจ้ามาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เขารู้ว่าตนได้ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าของเขา เขารู้ว่าตนได้ดำเนินในความเชื่อฟังและความสัตย์ซื่อ เขารู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นความไว้วางใจของเขา ดังนั้นเขาจึงประกาศได้ว่าพระเจ้าแห่งพระที่นั่งปวงทรงเป็นผู้ช่วยของเขาช่างเป็นคำประกาศที่ยิ่งใหญ่! นอกจากนี้ เขาประกาศว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับคนเหล่านั้นผู้ผจญชีวิตของข้าพเจ้าไว้” พระเจ้าจะไม่เพียงปกป้องเขาจากเหล่าศัตรูของเขาเท่านั้น พระองค์จะทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ให้ความช่วยเหลือดาวิดด้วย พระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นผู้อวยพรคนที่ถูกเลือกสรรของพระองค์

ตรงกันข้าม 5 พระองค์จะทรงตอบสนองการร้ายต่อพวกศัตรูของข้าพเจ้าและทรงขจัดเขาเสียด้วยความจริงของพระองค์ เพราะอุปนิสัยอันชอบธรรมของเขา ดาวิดจึงได้สั่งสมเหล่าศัตรูไว้มากมาย (เรื่องเดียวกันนี้ยังเป็นจริงจนทุกวันนี้สำหรับคนเหล่านั้นที่ยืนหยัดเพื่อความชอบธรรม) กระนั้นดาวิดก็ทราบว่าพระเจ้าจะทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของเขาในวิธีการและเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์เอง

สดด 54:6-7 พร้อมกับความจริงอันเปี่ยมสุขเหล่านั้นอยู่ตรงหน้าเขา ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยการประกาศคำสรรเสริญ ข้าพระองค์จะถวายสัตวบูชาตามใจสมัครแก่พระองค์ แม้ดาวิดอาจหมายถึงการถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชา เขาก็อาจหมายถึงเครื่องบูชาด้วยใจสมัครแห่งปากของเขาด้วย – เครื่องสัตวบูชาแห่งคำสรรเสริญและการขอบพระคุณสำหรับความช่วยเหลือ ความรอด และการช่วยให้พ้นของพระองค์ ความคิดนั้นถูกตอกย้ำโดยวลีสุดท้ายของข้อนี้ - โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระนามนั้นประเสริฐ พระเยโฮวาห์พระเจ้าไม่เพียงประเสริฐเท่านั้น แม้แต่พระนามของพระองค์ก็ประเสริฐด้วย มันควรนำแต่คำสรรเสริญมาสู่ริมฝีปากของเรา

พร้อมกับความคิดเกี่ยวกับการสรรเสริญแด่พระเจ้าอยู่ในใจ ดาวิดจึงเตือนใจผู้อ่านของตนว่าทำไมการสรรเสริญเช่นนั้นถึงเหมาะสม 7 เพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบากทุกอย่าง และนัยน์ตาของข้าพเจ้ามองเห็นพระประสงค์ของพระองค์ต่อพวกศัตรู

ของข้าพเจ้านั้นสำเร็จ พระเจ้าไม่เพียงช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขาเท่านั้น พระองค์ยังทรง
กระทำการแก้แค้นคนเหล่านั้นด้วย การแก้แค้นเป็นของพระองค์ เราได้แต่สรรเสริญพระองค์เมื่อ
พระองค์ทรงพิสูจน์ว่าประชาชนของพระองค์ไม่เป็นฝ่ายผิด

ภาพรวมของเพลงสดุดี 55: นี่เป็นหนึ่งในเพลงสดุดีเหล่านั้นที่เปรียบเหมือนยอดเขา
สูงสุดอย่างแท้จริง ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้คือ ดาวิดตั้งที่ถูกหมายเหตุไว้ในชื่อเรื่อง **เนกิโนธ** หมายถึง
ถึงเครื่องสายชนิดหนึ่งเหมือนเดิม **มัสดิกล** เป็นหมายเหตุที่กล่าวถึงการสั่งสอนหรือการตรึงตรอง

เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ใน
ชีวิตของดาวิด มันอาจเป็นช่วงการถูกข่มเหงโดยซาอูล – บางคนคิดว่าเป็นตอนที่ชาวเคอิลัท
หรือชาวศิฟตั้งใจจะมอบดาวิดไว้ในมือของซาอูล อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณเหมือนน่าจะใช้เวลามากกว่า
คือมันเป็นในสมัยของอับซาโลมและอาหิโชนเฟล ในบริบทนั้นมีการบอกเป็นนัยชัดเจนถึงการ
ทรยศพระคริสต์โดยยูดาส อิสคาริโอท มีพระพรหลายประการขณะที่ดาวิดระบายความในใจ
ของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า

สดด 55:1-3 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการที่ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำ
อธิษฐานของเขา โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขออย่า
ซ่อนพระองค์เสียจากคำวิงวอนของข้าพระองค์ 2 ขอทรงสดับ และขอทรงฟังข้าพระองค์ ข้า
พระองค์เศร้าสลดในเรื่องร้องทุกข์ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงส่งเสียงครวญคราง วลีสุดท้าย
อาจถอดความได้ว่า “ข้าพระองค์ทุกข์ใจและบ่นปวนในจิตใจ” นี่ไม่ใช่ความคับข้องใจแบบปกติ
ธรรมดา ดาวิดรู้สึกบ่นปวนจนถึงศูนย์กลางแห่งตัวตนของเขา

เหตุผลก็คือว่า 3 เพราะเสียงของศัตรู เพราะการบีบบังคับของคนชั่ว เหตุว่าเขาฟ้องว่าข้า
พระองค์ได้ทำความชั่วช้า และเขาบ่นความเกลียดชังข้าพระองค์โดยความโกรธ ดาวิดพูดถึงศัตรู
ของเขาซึ่งไม่ถูกเอ่ยชื่อ น่าจะเป็นอาหิโชนเฟลเพื่อนเก่าของเขา เขาคอยเที่ยวบ่อนทำลายดาวิดและ
หว่านความไม่จงรักภักดีต่อคนที่ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนของเขา วลีที่ว่า “เหตุว่าเขาฟ้องว่าข้าพระองค์

ได้ทำความชั่วช้า” หมายถึงการที่อาหิโรเฟลและเหล่าสหายเที่ยวหว่านคำมูสาและการบอกไปถึงความชั่ว (นั่นคือ การกบฏ) เกี่ยวกับดาวิด พวกเขาเปลี่ยนจากการไม่จงรักภักดีเป็นการเกลียดชังเขา

สดด 55:4-5 ดาวิดตระหนักถึงคลื่นใต้น้ำแห่งความไม่จงรักภักดีของคนเหล่านี้ที่หาช่องที่จะบ่อนทำลายบัลลังก์ของเขา **จิตใจของข้าพระองค์ระทมอยู่ในข้าพระองค์ ความสยดสยองของมัจจุราชตกเหนือข้าพระองค์** ดาวิดจึงหวั่นเกรงชีวิตของเขา และขณะที่เหตุการณ์ต่างๆปรากฏออกมา ความกลัวนั้นก็มิเหตุอันสมควร เหล่าข้าราชการที่ไม่จงรักภักดีของเขาเต็มใจที่จะลอบสังหารเขาเพื่อทำให้การรัฐประหารของพวกเขาสำเร็จ **5 ความกลัวและความสะทกสะท้านมาเหนือข้าพระองค์ ความหวาดเสียวท่วมข้าพระองค์** ความกลัวกำลังรุกรานจิตใจของดาวิดเหมือนขโมยข่องเบาในเวลากลางคืน เขาไม่รู้ว่าเขาไว้ใจใครได้ บางคนที่เขาเคยไว้ใจบัดนี้กำลังวางแผนการก่อกบฏต่อเขา

สดด 55:6-8 ด้วยความสิ้นหวังที่กำลังก่อตัวเหนือเขาคุณงามมีดกก้อนหนึ่ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องออกมาว่า **และข้าพระองค์ว่า "โอ ข้าอยากมีปีกอย่างนกเขา จะได้บินหนีไปและอยู่สงบ** เหมือนพวกนกที่ตกใจกลัวกระพือปีกบินหนีไปหลบภัยในที่ปลอดภัย ดาวิดปรารถนาที่จะหนีไปจากการกบฏนั้นที่ก่อตัวอยู่รอบๆเขา เขาโหยหาสถานที่สักแห่งที่ไม่มีความยุ่งยาก **7 ดูเถิด ข้าจะได้พเนจรไปไกล ข้าจะได้พักอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เขตลหู่** เหมือนนกตัวหนึ่งบินหนีไปเกาะกิ่งไม้หนึ่งเพื่อความปลอดภัยในป่า ดาวิดก็ปรารถนาที่จะทำเช่นนั้นเหมือนกัน **8 ข้าจะได้รับหนีไปจากลมดุเดือดและพายุ"** พายุชีวิตย่อมมาและดาวิดก็อยู่กลางพายุลูกหนึ่งที่น่ากลัว บุตรชายของเขาเองกำลังนำการก่อรัฐประหารต่อสู้อาหิโรเฟล เหล่าผู้ใต้บังคับบัญชาที่เมื่อก่อนเคยไว้ใจได้บัดนี้ก็หาช่องที่จะฆ่าเขาอย่างเปิดเผย นอกจากนี้ พวกเขายังมีความสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ด้วย ดาวิดจึงปรารถนาที่จะหนีวังน้ำวนนี้ที่กำลังโหมกระหน่ำอยู่รอบตัวเขา

สดด 55:9-11 คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้เริ่มมีลักษณะเป็นคำแข่งสาปแล้ว นั่นคือดาวิดขอร้องพระเจ้าให้พิพากษาเหล่าศัตรูของเขา **โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงทำลายเสีย**

และให้ภาษาของเขายุ่งเหยิงไป เพราะข้าพระองค์เห็นความทารุณและการโกลาหลที่ในนคร คำวิงวอนของดาวิดที่มีต่อพระเจ้ามีลักษณะสองประการ (1) ขอรทงทำลายเหล่าศัตรูของเขาและ (2) ทำให้พวกเขาแตกแยกกัน มีความเป็นเอกฉันท์ท่ามกลางเหล่าศัตรูของดาวิดที่จะต่อสู้เขา เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทำให้เสียงของพวกเขาแตกแยก ดาวิดได้เห็นความรุนแรงของพวกเขาในเยรูซาเล็ม เขาได้ยื่นพวกเขาปรึกษาเรื่องการกบฏต่อสู้เขา

10 เขาเดินบนกำแพงรอบนครอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน และความบาปผิดกับความเศร้าโศกอยู่ในนคร การกบฏของอับซาโลมและอาหิโธเฟลกำลังก่อตัวขึ้นจนปรากฏให้เห็นแล้ว คนเหล่านั้นที่คิดก่อการกบฏทำงานทั้งกลางวันกลางคืน บรรดากำแพงของนครนั้นเป็นเครื่องป้องกันข้าศึกหลักของมัน พวกมันเป็นระบบป้องกันหลักของนครนั้น ที่นั่นพวกเขาปฏิบัติกำลังรับสมัครทหารจากกองทัพของดาวิดเองทั้งกลางวันกลางคืน วลีที่ว่า “ความบาปผิดกับความเศร้าโศกอยู่ในนคร” อาจแปลได้ว่า ‘ความเจ้าเล่ห์และความยุ่งยากมีอยู่ทั่วนครนั้น’

นอกจากนี้ **11** ความเลวทรามมีอยู่ท่ามกลางเธอ การหลอกลวงและการจ้อโก้งไม่พรางไปจากถนนทั้งปวงของเธอ พวกเขาปฏิบัติกำลังถ่วงเวลาจนกระทั่งพวกเขาารู้สึกว่าตนมีพลังกำลังท่วมท้นแล้ว ขณะเดียวกัน คนจำนวนมากก็ตีสองหน้า โดยพูดประจบว่าจงรักภักดีต่อกษัตริย์ กระนั้นพวกเขาก็คิดโก้งและไม่จงรักภักดีในใจของตน นี่ยิ่งทำให้ดาวิดยุ่งยากใจเพราะเขาไม่แน่ใจว่าใครไว้ใจได้และใครคิดคดทรยศ

สดด 55:12-14 หนึ่งในหลายส่วนของพระคัมภีร์ที่ทิมแทงจิตใจมากที่สุดอยู่ตรงนี้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าคือกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา **มิใช่ศัตรูผู้เยาะเย้ยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทนได้ มิใช่ผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้าผู้พองตัวใส่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้หลบเขาได้** การประยุกต์ใช้ในทันทีแน่นอนว่าใช้กับอาหิโธเฟลผู้ซึ่งแสรังทำเป็นเพื่อนคนหนึ่งและที่ปรึกษาของกษัตริย์ดาวิด เขาคาดหวังให้พวกศัตรูที่เปิดเผยวิพากษ์วิจารณ์ดาวิดและพยายามล้มล้างดาวิดเสีย อย่างไรก็ตาม เมื่อคนที่ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนคนหนึ่งทำเช่นนั้น มันก็ยากที่จะรับไหว

ตรงกันข้าม 13 แต่เป็นท่าน เสมอว่าเสมอไหลกับข้าพเจ้า เป็นเกลอของข้าพเจ้า เป็นมิตร รู้จักมักคุ้นกับข้าพเจ้า 2 ซามูเอล 15:31 คงเป็นหนึ่งในข้อเหล่านั้นที่น่าเศร้าที่สุดในพระคัมภีร์ เมื่อมีคนไปแจ้งข่าวดาวิดว่าอาหิโธเฟลอยู่ท่ามกลางผู้สมคบคิดเหล่านั้น ดาวิดเคยไว้ใจเขา บัดนี้ เขากลับหักหลังดาวิด ดาวิดระลึกอย่างขมขื่นว่า 14 เราเคยสนทนาปราศรัยกันอย่างชื่นใจ เรา ดำเนินในพระนิเวศของพระเจ้าฉันมิตรสนิท ในอดีตดาวิดและอาหิโธเฟลเคยปรึกษากัน พวกเขาถึงขนาดเคยเดินเข้าไปในพลับพลาด้วยกันและหารือเรื่องต่างๆที่สำคัญด้วยซ้ำ กระนั้นบัดนี้ ดาวิด ได้เรียนรู้ว่าผู้ที่ตนคิดว่าเป็นเพื่อนคนนี้ก็กลับไม่ใช่เพื่อนเลยสักนิดเดียว เขาเป็นส่วนหนึ่ง ของการสมคบคิดต่อสู้อาหิโธเฟล มันเป็นการตระหนักรู้อันขมขื่น

อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้อันยิ่งใหญ่กว่าของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้เห็นได้ชัดว่าใช้กับ ยูดาส อิสคาริโอทและการที่เขาทรยศพระเยซู แน่ทีเดียว ยูดาสเคยเป็นคนรู้จักและเพื่อนคนหนึ่ง ของพระเยซูในระหว่างการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ พวกเขาเคยใช้เวลาร่วมกัน ใน สามัคคีธรรมอันหอมหวานและการหารือกัน แน่แน่นอนว่ายูดาสเคยเดินเข้าไปในพระวิหารกับพระ เยชูหลายครั้งหลายครา และกระนั้นเขาผู้ซึ่งมีความเป็นตัวร้ายแบบที่ไม่มีใครเทียบเท่าตลอดสมัย ประวัติศาสตร์ได้ทรยศพระองค์ผู้เป็นสหายที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง ไม่มีคำถามเลยว่าข้อความ ส่วนนี้ของเพลงสดุดี 55 มองไปข้างหน้าผ่านกล้องโทรทรรศน์แห่งคำพยากรณ์ไปยังการทรยศ พระเยซูโดยยูดาส

สดุดี 55:15 คราวนี้ความคิดตรงนี้ย้อนกลับมาหาดาวิดและความยากลำบาก อันขมขื่นของเขา เมื่อเขาตระหนักถึงการทรยศของอาหิโธเฟลและพวกผู้สมคบคิดของเขา ดาวิด ก็โพล่งออกมาต่อพระเจ้าว่า ขอแม้จู่ราฆมาหาเขาเหล่านั้น ให้เขาลงไปยังนรกทั้งเป็น เพราะ ความเลวทรามอยู่ในที่อยู่อาศัยของเขาและอยู่ท่ามกลางพวกเขา ไม่มีบันทึกว่าดาวิดเคยขอให้อัป ซาโลมตาย แต่เขาไม่เกี่ยวข้องกับการทูลขอให้พระพิโรธของพระเจ้าตกลงเหนือพวกศัตรูที่เหลือ ของเขา อาจเป็นไปได้ว่าเขาสันนิษฐานว่าอาหิโธเฟลและเหล่าเพื่อนสนิทของเขาคือคนเหล่านั้นที่ ยุยงอัปซาโลมให้ก่อการกบฏ ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดก็มีคำขอหนึ่งสำหรับพวกเขา – การเสียชีวิตที่

ใกล้เข้ามาและการไปถึงในนครของพวกเขา เรือนของพวกเขาเองเต็มไปด้วยความชั่ว มันจึงอยู่ท่ามกลางพวกเขา

สดด 55:16-17 หลังจากระบายภาระหนักนั้นออกไปจากอกของตนแล้ว ดาวิดก็หันไปกล่าวถึงเรื่องต่างๆที่สูงส่งกว่า เขารู้ว่าการช่วยให้พ้นของตนมาจากไหน สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเจ้า และพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด แม้พายุนั้นมีดและโหมกระหน่ำอยู่รอบตัวเขา ดาวิดก็รู้ว่าจะหันไปที่ไหนเพื่อขอความช่วยเหลือ แม้ยุ่งยากใจและปั่นป่วน เขาก็รู้ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น โดยเฉพาะเมื่อเขาหันไปหาพระองค์ บริบทของการถูกช่วยให้รอดครั้งนี้เห็นได้ชัดว่าคือ จากความยุ่งยากขณะนั้นและไม่ใช่ว่าความรอดฝ่ายวิญญาณ ดาวิดรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว บัดนี้เขาหันมาหาพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือในพายุที่มีดมืดที่สุดแห่งชีวิตของเขา ยิ่งกว่านั้น ดาวิดไม่มีคำถามในใจของตนเลยว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น

ดังนั้นเขาจึงตั้งใจแน่วแน่ว่า 17 ทั้งเวลาเย็น เวลาเช้า และเวลาเที่ยง ข้าพเจ้าจะอธิษฐานและร้องทุกข์ และพระองค์จะทรงสดับเสียงของข้าพเจ้า ดาวิดอธิษฐานสามครั้งต่อวัน นอกจากนี้มันยังเป็นการอธิษฐานแบบออกเสียงดังด้วย ยิ่งกว่านั้น มันเป็นการอธิษฐานที่ร้อนรน – เขาจะร้องออกเสียงดังที่น่าสนใจยิ่งขึ้นคือลำดับของการอธิษฐานของเขา วันของคนฮีบรู (กระทั่งในปัจจุบัน) เริ่มต้นที่ดวงอาทิตย์ตกดิน (นั่นคือ เวลาเย็น) ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะอธิษฐานตอนเริ่มต้นของวัน เขาทำต่อไปในเวลาเช้าและจากนั้นอีกครั้งตอนเวลาเที่ยง นี่บอกเป็นนัยว่าเป็นตารางเวลาอธิษฐานปกติที่ดาวิดปฏิบัติแม้ในยามที่ไม่มีเหตุฉุกเฉินใดๆ อย่างไรก็ตาม บัดนี้ในยามวิกฤติแห่งชีวิตของเขา เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ที่จะอธิษฐานออกเสียงดังต่อพระเจ้าเพื่อขอการช่วยให้พ้น ณ ตอนต้นของแต่ละช่วงสำคัญของวันของเขา เขาใช้เวลาของเขาทั้งกับพระเจ้าก่อนสิ่งอื่นใดทุกสิ่งเมื่อแต่ละส่วนของวันมาถึง

สดด 55:18-19 ดาวิดจึงมีความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้าให้ปลอดภัยจากสงครามที่ข้าพเจ้าต่อสู้อยู่ เพราะคนเป็นอันมากอยู่ฝ่าย

ข้าพเจ้า ขณะเขานึกย้อนถึงศึกมากมายเหล่านั้นที่เขาได้เผชิญตลอดหลายปี ดาวิดก็รู้ว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากพวกศัตรูของเขามาก่อนแล้ว พระองค์ทรงทำเช่นนั้นได้อีก แม้ในยามที่เขาเผชิญกับศัตรูที่มีข้อได้เปรียบมากกว่า เขาก็รู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพละกำลังของเขา

ดังนั้นเขาจึงประกาศว่า **19 พระเจ้าจะทรงสดับและลดเขาลง คือพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่โบราณกาล** เซลาห์ ดาวิดมีความมั่นใจทุกประการว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาและจะจัดการต่อสู้เหล่าศัตรูของเขา พระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่โบราณกาลหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเจ้านิรันดรผู้เป็นที่ลี้ภัยของเขา พระเจ้าองค์เดียวกันนี้จะทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของเขา

เพราะเขาไม่เปลี่ยน เขาจึงไม่ยำเกรงพระเจ้า ความบาปและบรรดาคนบาปไม่เคยเปลี่ยนแปลง การกบฏและพวกกบฏก็เป็นเหมือนเดิมมาตลอดหลายยุคสมัย สิ่งหนึ่งที่พวกเขาทุกคนมีเหมือนกันคือ “พวกเขาไม่ยำเกรงพระเจ้า”

สดด 55:20-21 ดาวิดจึงพรรณนาถึงคนเหล่านั้นที่คิดคดทรยศต่อเขา เขายื่นมือออกต่อผู้ที่อยู่อย่างสันติกับเขา เขาฝ่าฝืนพันธสัญญาของเขา ยิ่งสิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงไปมากเท่าใด พวกมันก็ยิ่งเหมือนเดิมมากขึ้นเท่านั้น พวกกบฏและเหล่าผู้ได้บังคับบัญชาที่ไม่จงรักภักดีมีแนวโน้มที่จะเป็นเหมือนกันหมด พวกเขาพยายามที่จะบ่อนทำลายและกระทั่งคว่ำผู้นำที่ถูกแต่งตั้งอย่างเหมาะสม พวกเขาจะผิดคำพูดและละเมิดสัญญาต่างๆของตนเป็นกิจวัตร

ความตลบตะแลงและความคิดคดทรยศของกบฏอย่างอาหิ โธเฟล ได้กลายเป็นเรื่องที่ดาวิดทราบดี **21** คำพูดจากปากของเขาเรียบลื่นยิ่งกว่าเนย แต่สงครามอยู่ภายในใจของเขา ถ้อยคำของเขอ่อนนุ่มยิ่งกว่าน้ำมัน แต่ทว่าเป็นดาบที่ชักออกมาแล้ว พวกสมคบคิดและพวกกบฏแบบลับๆอาจเป็นคนตลบตะแลงมากๆได้ พวกเขาสามารถบ้อยอด้วยคำพูดที่แสดงถึงความจงรักภักดี ขณะที่สมคบคิดกันอยู่ในใจของตน อาหิ โธเฟลอาจมีความผิดในเรื่องคำพูดที่รื่นหูขณะที่ชักออกอยู่ในใจของเขา ความไม่ซื่อตรงมักเป็นสหายของการคิดคดทรยศ

สดด 55:22

พร้อมกับขอบฟ้ามีดเป็นฉากหลัง ดาวิดจึงหนุนใจเหล่าผู้อ่านของเขาว่า จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย อัครทูตเปโตรสั่งความจริงเดียวกันนี้ใน 1 เปโตร 5:7 เมื่อเราทิ้งภาระหนักของเราไว้ที่กางเขนนั้น พระเจ้าก็ทรงสัญญาแล้วว่า จะช่วยเหลือและเสริมกำลัง (นั่นคือ ค้ำจุน) เรา หนึ่งในพระสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นของพระคัมภีร์อยู่ตรงนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้คนชอบธรรมหวั่นไหวเลย พายุต่างๆอาจมา ความยุ่งยากอาจเกิดขึ้น แต่พระเจ้าจะทรงปกป้องประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อ (1) พวกเขาอธิษฐานทั้งกลางวันและกลางคืนเหมือนอย่างที่ดาวิดกระทำและ (2) เมื่อชีวิตของพวกเขาเที่ยงธรรมอย่างแท้จริงต่อพระพักตร์พระองค์ พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้พวกเขาคลอนแคลนเลย

สดด 55:23

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยจุดจบของคนเหล่านั้นที่กบฏต่อดาวิด โอ ข้าแต่พระเจ้า แต่พระองค์จะทรงเหวี่ยงเขาลงสู่ปากแดนพินาศ คนที่ทำให้โลหิตตกและคนหลอกลวงจะมีชีวิตอยู่ไม่ถึงครึ่งจำนวนเวลาของเขา แต่ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์ พวกคนสมคบคิดที่คิดคดทรยศภายในงานของพระเจ้าย่อมไม่เคยได้รับการอวยพรเลย จุดจบของพวกเขาเป็นความอับยศอดสูอย่างเลื่องไม่ไ้ นอกจากนี้ พวกเขาจะเผชิญพระพิโรธของพระเจ้าเมื่อพวกเขาพบพระองค์สักวันหนึ่ง คนเหล่านั้นที่ได้กบฏต่อดาวิดจะเผชิญการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร แน่แน่นอนว่าดาวิดไม่ได้ขอให้เป็นอย่างนั้นแก่อัชบาโลม แต่นั่นก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาจริงๆ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำประกาศของดาวิดที่ว่า “แต่ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์” แม้พายุชีวิตที่รุนแรงที่สุดอาจโหมกระหน่ำ ที่ลิ้นของเราที่อยู่ในการวางใจพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 56: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ก็ถูกยกให้เป็นของดาวิดเช่นกัน มันมีชื่อเรียกว่า ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนองโยนาธเลมเรโคทิม มิคทามบทหนึ่งของดาวิด เมื่อชาวฟิลิสเตียจับท่านในเมืองกัท เห็นได้ชัดว่าเพลงนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสที่ดาวิดหนีไปหาคนฟิลิสเตียที่เมืองกัท จริงๆแล้วมีอยู่สองครั้งที่เขาทำเช่นนั้นและนี่ดูเหมือนว่าจะเป็นครั้งที่สอง

ตอนที่เขาอาศัยอยู่ที่ศีกลากานานสิบหกเดือน แม้อาศัยอยู่ภายใต้ความอุปถัมภ์ของอาคีชกษัตริย์แห่งเมืองกัท มันก็เป็นช่วงเวลาอันตรายสำหรับดาวิด โดยเฉพาะเมื่อเขาปล้นเมืองอื่นๆของคนฟีลิสเตียอยู่ต่อไป คำว่า โยนาเธลมเรโคคิม มีความหมายตรงตัวว่า “นกเขาเจ็บบแห่งสถานที่ห่างไกลออกไปทั้งหลาย” ความคิดก็หมายถึงนกเขาใบ้ตัวหนึ่งในสถานการณ์ที่น่ากลัว การประยุกต์ใช้ย่อมใช้กับดาวิดขณะที่เขาอยู่ในฟีลิสเตียหลายเดือน คำว่า โยนาเธลมเรโคคิม อาจหมายถึงชื่อเรื่องหรือตอนต้นของบทเพลงนี้ด้วย

สเปอร์เจียนเรียกบทเพลงนี้ว่า “เพลงสดุดีทองคำ” ซึ่งคล้ายคลึงกับเพลงสดุดี 16 เพราะว่ามันลงท้ายด้วยการอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์อย่างชื่นบาน ขณะอยู่ในฟีลิสเตีย ดาวิดเป็นเหมือนนกเขาตัวหนึ่งในมือของพวกคนแปลกหน้า พอเขาหนีมาได้ เขาก็บันทึกความสำนึกพระคุณของตน

สดด 56:1-2 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เสนอคำร้องทูลของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ เพราะมนุษย์จะกลืนข้าพระองค์เสีย เขาต่อสู้อะและบีบบังคับข้าพระองค์วันยังค่ำ ดาวิดได้หนีมาจากซาอูลเพราะกลัวว่าตนจะเสียชีวิต บัดนี้เขาอยู่ในฟีลิสเตียซึ่งมีสภาพดีกว่าเดิมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แม้อาคีชได้ผูกมิตรกับเขาแล้ว คนฟีลิสเตียที่เหลือก็ยังเป็นศัตรูของเขาอยู่เหมือนเดิม ดาวิดจึงทูลขอความเมตตาของพระเจ้าเพื่อพิทักษ์รักษาเขา

2 โอ ข้าแต่พระองค์ผู้สูงสุด พวกศัตรูของข้าพระองค์จะกลืนข้าพระองค์เสียวันยังค่ำ เพราะหลายคนต่อสู้อข้าพระองค์ ไม่ว่าเขาไปที่ไหน ดาวิดก็เห็นแต่พวกศัตรู ย้อนกลับไปในอิสราเอล ซาอูลก็กำลังรอที่จะฆ่าเขาอยู่ บัดนี้ในฟีลิสเตีย เขาก็รับรู้ถึงความเป็นศัตรูของเหล่าขุนศึกชาวฟีลิสเตียส่วนใหญ่ที่มีต่อเขา คำอธิษฐานของเขาจึงมีต่อพระองค์ผู้สูงสุด

สดด 56:3-4 พร้อมกับฉากหลังนั้นที่เป็นความหวาดกลัวและความหวาดหวั่น ดาวิดจึงร้องออกมาว่า เมื่อข้าพระองค์กลัว ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ในความเรียบง่ายอันลึก

ซึ่งที่แม้แต่เด็กเล็กๆคนหนึ่งก็เข้าใจได้ ผู้แต่งเพลงสวดที่ท่านนี้รู้จักทางด้านพิชความกลัว มันคือการวางใจพระเจ้า เมื่อความกลัวเกาะกุมใจของเรา ทางหนีคือการวางใจพระองค์

นอกจากนี้เขาประกาศว่า 4 ในพระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวณะของพระองค์ ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่าเนื้อหนังอาจกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้ การเชื่อคำตรัสของพระเจ้าคือแก่นแท้แห่งความไว้วางใจ แน่แน่นอนว่าคาวิตน์ก็ยื่นถึงพระสัญญาเหล่านั้นเกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้าซึ่งเขาพบอยู่ทั่วหนังสือห้าเล่มแรกของโมเสส ดังนั้น (1) เขาจึงสรรเสริญพระวณะของพระเจ้าและ (2) เขาไม่กลัวว่ามนุษย์จะพยายามทำอะไรเขาได้ ความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระเจ้าและในพระวณะของพระองค์ เขาจึงไม่มีอะไรต้องกลัวเลย

สดด 56:5-6 คาวิตเสนอคติของตนต่อพระเจ้าเพิ่มเติม เขาประทุษร้ายต่อคำกล่าวของข้าพระองค์วันยังค่ำ ความคิดทั้งคืนของเขาล้วนมุ่งร้ายต่อข้าพระองค์ เหล่าศัตรูของเขาบิดเบือนสิ่งที่เขากล่าวเป็นกิจวัตร พวกเขาที่มีความคิดชั่วร้ายต่อเขาอยู่เสมอ 6 เขาร่วมหัวกัน เขาชุมนุมอยู่ เขาเฝ้ารอยเท้าของข้าพระองค์อย่างกับคนที่ชุมนุมคอยเอาชีวิตข้าพระองค์ เหล่าศัตรูของเขา (ทั้งในประเทศและต่างประเทศ) คอยดักรุมเขา ไม่ว่าจะป็นซาอูลหรือเหล่าขุนศึกชาวฟิลิเตีย พวกเขาที่กำลังคอยดักรุมเขาอยู่ เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม พวกเขาที่จะ โอบตะครุบ

สดด 56:7 คาวิตจึงถามว่า เขาจะหนีให้พ้นเพราะเหตุความชั่วช้าของเขาหรือ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเหวี่ยงชนชาติทั้งหลายลงมาด้วยพระพิโรธ วลีแรกจริงๆแล้ว หมายความว่า “พระองค์จะทรงปล่อยให้พวกเขาลอยนวลหรือ โอ พระเจ้า?” คาวิตจึงขอร้องพระเจ้าให้เหวี่ยงเหล่าศัตรูของเขาลงเสีย ไม่ว่าจะป็นคนของซาอูลหรือของฟิลิเตีย คาวิตก็วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้อาชนะเหล่าศัตรูของเขา บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่จนทุกวันนี้ การแก้แค้นเป็นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส เราต้องปล่อยให้พระเจ้าจัดการเหล่าศัตรูของเราและไม่ตอบโต้ด้วยตัวเอง

สดด 56:8-9

หนึ่งในข้อเหล่านี้ที่มีเอกลักษณ์ที่สุดของพระคัมภีร์อยู่ตรงนี้

พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์ ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้ น้ำตานี้ไม่อยู่ในบัญชีของพระองค์หรือ พระเจ้าคะ พระเจ้าทรงทราบดีถึงการระหกระเหินของดาวิด พระองค์ทรงทราบว่าขณะนี้เขาไม่มีที่ๆจะเรียกได้ว่าบ้าน ธรรมเนียมปฏิบัติอย่างหนึ่งของคนสมัยโบราณก็คือ การเก็บน้ำตาที่งานศพไว้ในขวดน้ำตาเพื่อที่จะถูกใส่ไว้กับผู้ตายในหลุมศพของเขา นั่นอาจเป็นสิ่งที่ดาวิดหมายถึง อย่างไรก็ตาม สเปอ์เจียนเขียนไว้ว่า “น้ำตาของดาวิดหลังไหลออกมามากมายเสียจนขวดหนึ่งก็ไม่อาจจุ่มน้ำไว้ได้ เขาหวังใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใส่พระทัยในน้ำตาของเขาเหลือเกินจนเก็บมันไว้เหมือนที่คนทำกับน้ำแห่งเถาองุ่น และเขาหวังว่าที่เก็บอันนั้นจะเป็นที่เก็บพิเศษ – ขวดของพระองค์” ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงทราบเกี่ยวกับความเศร้าโศกของดาวิดและได้ทรงบันทึกเรื่องนั้นไว้แล้ว ในหนังสือของพระองค์เกี่ยวกับจุดประสงค์ต่างๆ พระองค์ทรงทราบความเศร้าโศกต่างๆของเรา เช่นกันและไม่ทรงลืมเลย

ดังนั้นดาวิดจึงประกาศว่า 9 แล้วศัตรูของข้าพระองค์จะหันกลับในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูล ข้าพระองค์ทราบเช่นนี้ว่า พระเจ้าทรงสถิตฝ่ายข้าพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยินดีในข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาและทำให้เหล่าศัตรูของเขาหันกลับไป ความไว้วางใจของเขาปรากฏชัดเจนอีกครั้ง พระเจ้าทรงตอบสนองต่อความไว้วางใจนั้น นอกจากนี้ ดาวิดปีติยินดีในความรู้ที่ว่า “พระเจ้าทรงสถิตฝ่ายข้าพระองค์” ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อสู้เราได้? ดาวิดรู้ว่า (1) เขาเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2) เขารู้ว่าเขาได้ดำเนินชีวิตในความเชื่อฟังและความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า (3) เขารู้ว่าความไว้วางใจของเขาเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า และ (4) เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขา มันเป็นเรื่องน่ามหัศจรรย์ที่จะอยู่ในใจกลางแห่งน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าโดยรู้ว่าตนมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์และได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ ดาวิดรู้ว่าตนอยู่ในที่ลับลับนั้นขององค์ผู้สูงสุด

สดด 56:10-11 เขาจึงประกาศว่า ในพระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวณะของพระองค์ ในพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวณะของพระองค์ ความจริงเดียวกันนั้นถูกนำเสนอในข้อ 4 บัดนี้มันถูกกล่าวซ้ำจริงๆอีกสองครั้ง โปรดสังเกตด้วยว่าดาวิดเทียบเท่าพระเจ้า (เอโลฮิม) กับพระเยโฮวาห์ ทั้งสองเป็นองค์เดียวกัน เขาจึงสรรเสริญพระเจ้า เพราะความไว้วางใจได้แห่งพระวณะของพระองค์ เขาพึ่งพามันได้เสมอ เราก็พึ่งพามันได้เช่นกัน มันไม่เคยเปลี่ยนแปลง มันเป็นความจริงเสมอ มันจะเป็นความจริงเสมอไป

ดังนั้น ดาวิดจึงประกาศว่า **11** ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่ามนุษย์อาจกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้ เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความไว้วางใจของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงรู้ว่าตนไม่มีสิ่งใดต้องกลัวจากมนุษย์หน้าไหนทั้งนั้น นั่นเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ เมื่อเราไว้วางใจพระองค์ สิ่งใดก็ตามที่มนุษย์กระทำได้จะล้มเหลวไป

สดด 56:12-13 โอ ข้าแต่พระเจ้า ที่ข้าพระองค์ปฏิญาณไว้ นั้น ข้าพระองค์จะทำตาม ข้าพระองค์จะถวายคำสรรเสริญแด่พระองค์ ดาวิดได้ให้คำปฏิญาณต่างๆไว้ก่อนหน้านี้อีกที่จะสรรเสริญพระเจ้า เขาตั้งใจว่าจะทำตามคำสัญญาเหล่านั้น ดังนั้นเขาจึงตั้งใจว่าจะสรรเสริญพระเจ้าต่อไปแม้เผชิญความยากลำบากก็ตาม

เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยถามว่า **13** เพราะพระองค์ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ให้พ้นจากมัจจุราช พระองค์จะทรงช่วยเท้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการล้มมิใช่หรือ เพื่อข้าพระองค์จะดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในความสว่างของคนเป็น ดาวิดทราบดีว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความตายหลายต่อหลายครั้งแล้วในอดีต เขาจึงรู้ว่าบัดนี้พระเจ้าจะทรงช่วยเท้าของเขาให้พ้นจากความกลัวเหล่านั้นที่อยู่ตรงหน้าเขา เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าในการทรงช่วยเขาให้พ้นเช่นนั้น เขาจะเป็นพยานแก่คนอื่นต่อไปได้เกี่ยวกับความรอดของพระองค์ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ดังนั้นในเพลงสดุดีบทสั้นๆนี้ เราได้ปีนขึ้นมาจากขากรรไกรอันตะกละเป็นที่สุดของศัตรูนั้นเข้ามาในความสว่างแห่งการอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นเส้นทางหนึ่งที่มีความเชื่อเท่านั้นจะเหยียบย่ำไปได้”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 57: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดและถูกหมายเหตุน่าว่าเมื่อท่านหนีซาอูลที่ในถ้ำ ถ้ำนั้นอาจอยู่ที่เอนเกดิดังที่หมายเหตุไว้ใน 1 ซามูเอล 24:1-3 คำว่า **อาลัทสซิท** ไม่ได้ถูกแปลแต่จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘อย่าทำลาย’ บางคนได้เสนอว่านี่เป็นเจตนาของดาวิดดังที่พบใน 1 ซามูเอล 26:9 มีเพลงสดุดี ‘อาลัทสซิท’ อีกสามบท – บทที่ 58, บทที่ 59 และบทที่ 75 ในแต่ละบทเหล่านี้ ใจความหลักคือคำประกาศเรื่องความพินาศของคนชั่วและการพิทักษ์รักษาคนชอบธรรม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าของ ‘อาลัทสซิท’ อาจเป็น ‘อย่าทำลายข้าพระองค์เลย’ ในแต่ละกรณี ดาวิดกำลังหนีเอาชีวิตรอด เขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น คำว่า **มิกทาม** ถูกเชื่อ โดยบางคนว่าหมายถึง ‘คำอธิษฐานหนึ่ง’ ใจความหลักของเพลงสดุดีบทนี้คือ คำร้องทูลของดาวิดเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้นและคำอธิษฐานของเขาก็คือเป็นการสรรเสริญแก่พระเจ้า

สดด 57:1 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยคำร้องทูลอันจตรอก โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ เพราะจิตวิญญาณของข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ข้าพระองค์ลี้ภัยอยู่ที่ร่มปีกของพระองค์จนกว่าภัยอันตรายเหล่านี้จะผ่านพ้นไป ด้วยความโศกเศร้าอันเปี่ยมสำนวนโวหาร ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความเมตตา เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าเขาวางใจในพระองค์ พร้อมกับสำนวนโวหารเพิ่มเติมผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้ภาพเปรียบเทียบอันงดงามอีกครั้งเกี่ยวกับร่มปีกของพระเจ้า แน่แน่นอนว่าเป็นเชิงเปรียบเทียบ แต่ภาพเปรียบเทียบนี้ก็สื่อถึงการปกป้องดูแลที่นกออินทรีให้แก่ลูกๆของมัน ร่มปีกนั้นคือที่ลี้ภัย ดาวิดกำลังเผชิญกับช่วงเวลาอันหนักหนาสาหัสของชีวิต ซาอูลกำลังไล่ล่าเขาอย่างกระชั้นชิด ดาวิดจึงหนีเอาชีวิตรอด มันเป็นเวลาจตรอกสำหรับเขา เขาจึงแสวงหาการช่วยให้พ้นอันเปี่ยมด้วยเมตตาของพระเจ้าจนกว่าเวลาแห่งหายนะนี้ผ่านพ้นไป

สดด 57:2-3 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปลี่ยนจากคำอธิษฐานของตนเองเป็นคำพรรณนาเกี่ยวกับคำอธิษฐานของเขา ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเจ้าองค์ผู้สูงสุด ต่อพระเจ้า

ผู้ทรงกระทำการทั้งสิ้นให้สำเร็จเพื่อข้าพเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงความจริงจังแห่งคำอธิษฐานของดาวิด เขาไม่ได้อธิษฐานอย่างเจียบๆ เขาร้องออกมาเสียดังต่อพระเจ้าองค์ผู้สูงสุด คำที่แปลเป็นกระทำ (กอร์มาร์) มีความหมายเพิ่มเติมว่า ‘ทำให้เสร็จสมบูรณ์’ หรือ ‘นำมาสู่ตอนจบ’ ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งที่พระองค์กระทำอย่างถึถ้วนเสมอ พระองค์ทรงกระทำกิจเสร็จสิ้น พระองค์ทรงครบถ้วนในการกระทำกิจของพระองค์ ช่างเป็นคำพยานต่อพระเจ้าผู้มหัศจรรย์ของเรา!

นอกจากนี้ 3 พระองค์จะทรงใช้มาจากฟ้าสวรรค์ และช่วยข้าพเจ้าให้รอดจากการเยาะเย้ยของผู้ที่อยากกลืนข้าพเจ้าเสีย เซลาห์ ดาวิดมีความมั่นใจอันเปี่ยมสุขว่าพระเจ้าจะทรงเอื้อมลงมาจากสวรรค์และช่วยเขาให้พ้นจากเล่ห์เพทุบายเหล่านั้นของซาอูล เหมือนที่เขาได้บอกโยนาธานไว้ เขารู้ว่ามีอีกเพียงก้าวเดียวเท่านั้นระหว่างเขากับความตาย (1 ซามูเอล 20:3) อย่างไรก็ตาม ดาวิดก็มั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้น ดังนั้นเขาจึงประกาศว่า พระเจ้าจะทรงใช้ความเมตตาและความจริงลงมา ความเมตตาและความจริงของพระเจ้าจะช่วยดาวิดให้พ้น ความเมตตาของพระองค์จะเพียงพอในระยะสั้น ความจริงของพระองค์จะพิสูจน์ว่าเขาไม่ผิดในระยะยาว ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าได้ทรงส่งความเมตตาและความจริงของพระองค์ออกไปในตัวตนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็นความเมตตาและความจริงที่ปรากฏในรูปบุคคล นอกจากนั้นแล้ว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราด้วย!

สดด 57:4-6 ดาวิดจึงเล่าย้อนต่อพระพักตร์พระเจ้าถึงสภาวะจนตรอกที่เขาพบว่าตัวเองอยู่ในนั้น จิตใจข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางเหล่าสิงโต ข้าพเจ้านอนท่ามกลางผู้ที่ไฟติดตัวคือ บุตรทั้งหลายของมนุษย์ พันของเขาทั้งหลายคือหอกและลูกธนู ลิ้นของเขาคือดาบคม เหมือนกับที่ดาเนียลจะถูกห้อมล้อม โดยเหล่าสิงโตในเวลาต่อมาจริงๆ เหล่าศัตรูของดาวิดก็เป็นเช่นนั้น แก่เขา คนเหล่านั้นคือซาอูลและลูกน้องของเขา ความเกลียดชังและความอิจฉาของพวกเขาเป็นเหมือนไฟป่าที่ต่อสู้อันตราย บรรดาคนที่มุ่งร้ายพวกอาวุธครบมือในปากของพวกเขา ถ้อยคำที่เต็มไปด้วยความเกลียดชัง ช่มชู้และคฤเคียดจึงถูกเสาะมาที่ดาวิดโดยซาอูลและเหล่ามือปืนของเขา

ดังนั้นดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นของเขา 5 โย ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเป็นที่ยกย่องเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก สเปร์เจียนเขียนไว้ว่า “นี่เป็นท่อนร้องรับของเพลงสดุดีบทนี้ ก่อนเขาปิดท้ายคำอธิษฐานของเขา ชายที่ดีผู้นี้ สอดแทรกข้อหนึ่งที่เป็นคำสรรเสริญ และเป็นคำสรรเสริญที่เปี่ยมสง่าราศีด้วย เมื่อเห็นว่ามันมาจากถ้ำของสิงโตและจากท่ามกลางถ่านเพลิง” ดาวิดเสาะหาที่จะเทิดทูนพระเจ้าเหนือฟ้าสวรรค์ นอกจากนี้ สง่าราศีของพระองค์ยังสูงกว่าแผ่นดินโลกทั้งสิ้นด้วย

หลังจากได้หยุดชั่วคราวเพื่อสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็วกกลับมาเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความทุกข์ลำบากที่เขาเผชิญอยู่ 6 เขาทั้งหลายวางตาข่ายดักทำข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าได้ค่อมลง เขาขุดบ่อไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า แต่เขาก็ตกลงไปเสียเอง เซลาห์ พวกศัตรูของดาวิดได้วางกับดักต่างๆไว้จับเขาและเขาก็ทราบตี ความรู้เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดว่างเขาลง รูปแบบหนึ่งของกับดักต่างๆสมัยโบราณคือ การขุดหลุมๆหนึ่งในพื้นดินและอำพรางมันด้วยกิ่งไม้หรือวิธีอื่นๆ พวกเขาหวังว่าเหยื่อจะเผลอเหยียบบนเครื่องปกปิดบางๆของหลุมนั้นที่อยู่เบื้องล่างและร่วงลงไปหลุมนั้น กระนั้นในการพยายามจับตัวดาวิด ซาอูลก็ร่วงลงไปไปกับดักของตัวเอง มีอยู่สองครั้งที่ซาอูลหลงเข้าไปในอุ้งมือของดาวิด ดาวิดจะฆ่าเขาเสียก็ได้ในแต่ละครั้งนั้น กระนั้นเขาก็ไว้ชีวิตศัตรูของตน เขาจึงตั้งผู้อ่านของเขาให้หยุดชั่วคราวและพิจารณา – เซลาห์

สดด 57:7-8 เพลงสดุดีบทนี้จึงเปลี่ยนจากการร้องอัน โศกเศร้าเพื่อขอความช่วยเหลือ ให้พ้นเป็นเพลงสดุดีแห่งการสรรเสริญอันยิ่งใหญ่ โอ ข้าแต่พระเจ้า จิตใจของข้าพระองค์มันคง จิตใจของข้าพระองค์มันคง ข้าพระองค์จะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญ การพุดซ้ำสองครั้งเกี่ยวกับจิตใจของเขาที่มันคงมีความหมายว่าเขาได้ตัดสินใจแน่วแน่แล้ว เขาจะร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงเรียกบรรดาเครื่องดนตรีของเขาเชิงกีตาร์ให้ลงมือบรรเลง 8 สง่าราศีของข้าพเจ้าเอ๋ย จงตื่นเถิด พิณใหญ่และพิณเขาคู่เอ๋ย จงตื่นเถิด ข้าพเจ้าจะปลุกอรุณ เหมือนกับที่คนๆหนึ่งตื่นขึ้นในเวลาเช้า ดาวิดก็เรียกตัวเองและบรรดาเครื่องสายของเขาให้สรรเสริญพระเจ้า นอกจากนี้ เขายังตั้งใจที่จะทำเช่นนั้นกระทั่งในเวลาเช้าตรู่ด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการใช้เวลาเช้าตรู่ในการอธิษฐานและการสรรเสริญ มันเป็นรูปแบบพื้นฐานที่สุดของการนมัสการ

สดด 57:9-10 คังนั้นดาวิดจึงประกาศความตั้งใจของเขาที่จะสรรเสริญพระเจ้า
โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางประชาชาติ ข้าพระองค์
จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ความคิดก็คือว่าดาวิดตั้งใจแน่วแน่ที่
จะสรรเสริญพระเจ้าท่ามกลางประชาชนของเขาเอง (นั่นคือ ครอบครัว) และท่ามกลาง
ประชาชาติอื่นแห่งประชาชนของเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คำสรรเสริญของเขาแต่
พระเจ้าจะเป็นที่ทราบแก่คนทั้งปวงและไม่ถูกระงับในที่ลับ พร้อมกับสำนวนโวหารแบบกวี
เพิ่มเติม ดาวิดอธิบายว่าทำไมเขาถึงจะสรรเสริญพระเจ้าเช่นนั้น **10** เพราะความเมตตาของ
พระองค์ใหญ่ยิ่งถึงฟ้าสวรรค์ ความจริงของพระองค์สูงถึงเมฆ ความเมตตาของพระเจ้ายิ่งใหญ่
เหลือเกินราวกับว่ามันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ ในลักษณะเดียวกัน ดาวิดเปรียบเทียบความจริงของพระเจ้า
ว่าเป็นเหมือนเอื้อมไปถึงหมู่เมฆเบื้องบน พร้อมกับคำพูดเปรียบเทียบอันสง่างาม เขาพรรณนา
ถึงพระลักษณะอันไม่มีที่สิ้นสุดของความเมตตาและความจริงของพระเจ้า ดู เพลงสดุดี 103:11
และ 85:11

สดด 57:11 เพลงสดุดีบทนี้จึงปิดท้ายด้วยการประโคมคำสรรเสริญ โอ ข้าแต่
พระเจ้า ขอทรงเป็นที่เชิดชูเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก ดา
วิดได้ขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้จากกันบึงแห่งความสิ้นหวัง กระนั้นเมื่อนึกย้อนถึงความเมตตาและ
ความจริงของพระเจ้า เขาก็ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ในการถวายคำสรรเสริญและสง่าราศีแด่
พระเจ้า อีกครั้งที่เขาเปรียบสง่าราศีของพระเจ้าว่าอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 58: อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดและเป็นอีก
บทเพลงหนึ่งของบรรดาเพลงสดุดี อาลัทสซิท หรือ 'ขออย่าทรงทำลาย' ดูความเห็นเกริ่นนำ
สำหรับเพลงสดุดี 57 เราไม่ทราบชัดเจนว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสอันใด แต่
มันอาจอ้างอิงถึงตอนที่ดาวิดจะทำลายซาอูลเสียก็ได้และไม่เลือกที่จะทำเช่นนั้น ดู เพลงสดุดี 26
อีกครั้งที่คำว่า **มิกทาม** ถูกเชื่อว่าหมายถึงคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด เพลงสดุดีบทนี้มีการลำดับ*

ความคิดอันเรียบง่าย คนอธรรมถูกกล่าวโทษในข้อ 1-5 การพิพากษาถูกขอให้เกิดแก่พวกเขาในข้อ 6-8 การพิพากษานั้นถูกมองล่วงหน้าว่าเสร็จสมบูรณ์แล้วในข้อ 9-11

สดด 58:1-2 ดาวิดกล่าวโทษประชาชาติอิสราเอลขณะที่พวกเขาติดตามซาอูลในการข่มเหงเขา โอ ชุมมูมชนเอ๋ย ท่านพูดอย่างชอบธรรมหรือ โอ บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย ท่านพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมหรือ ซาอูลได้ขู่ยงคนอิสราเอลส่วนใหญ่ให้ต่อสู้ดาวิด บางคนอาจถูกหลอกลวงโดยคำโกหกของซาอูลที่กล่าวให้ร้ายดาวิด คนอื่นๆอาจหันไปจงรักภักดีต่อซาอูลเพราะเหตุผลต่างๆทางการเมือง ไม่ว่าจะกรณีใด ดาวิดก็ถามเพื่อนร่วมชาติของเขาว่าการข่มเหงของพวกเขาที่กระทำต่อเขายุติธรรมหรือไม่

2 เปล่าเลย ในใจของท่าน ท่านประดิษฐ์ความผิด ท่านซังความทารุณแห่งมือของท่านในแผ่นดินโลก ดาวิดกล่าวหาเพื่อนร่วมชาติของเขาเพิ่มเติมอีกว่ากระทำกิจอย่างชั่วร้ายต่อสู้เขา เขาใช้ภาพเปรียบของดาซังไม้คานสมัยโบราณ บรรดาเพื่อนร่วมชาติของเขายามถูกซังในตาซังแห่งความยุติธรรมแล้ว ก็ถูกพบว่ามีความผิดในเรื่องความชั่วและความทารุณที่กระทำต่อเพื่อนบ้านที่ไร้ความผิดของพวกเขา – ดาวิด

สดด 58:3-5 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงนำข้อกล่าวหาเพิ่มเติมมากกล่าวโทษเหล่าศัตรูของเขา คนชั่วหลงเงินไปตั้งแต่จากครรภ์ เขาหลงทางไปตั้งแต่เกิด คือพุดมูสา ความจริงตรงนี้เกินความมากกว่าแค่เหล่าศัตรูของดาวิด มนุษย์ทุกคนล้วนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติอันบาปหนาและชั่วร้าย ไม่มีใครต้องสอนเด็กๆให้กระทำผิด พวกเขาารู้อยู่แล้วว่าจะทำอะไร แม้แต่เด็กเล็กๆที่สุดก็จะโกหกเมื่อมีโอกาส มันเป็นคำกล่าวโทษต่อความบาปหนาของเผ่าพันธุ์มนุษย์ ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรม ไม่มีสักคนเดียว การโกหกเป็นหนึ่งในรูปแบบพื้นฐานที่สุดเหล่านั้นของความชั่ว มันเป็นส่วนหนึ่งของความบาปเริ่มแรกของซาตาน มันเป็นลักษณะเฉพาะตัวของมันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา น่าเศร้าที่เราทุกคนล้วนเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติเช่นนั้น

ดาวิดนำข้อกล่าวหาเพิ่มเติมกล่าวโทษคนชั่ว **4** เขามีพิษเหมือนพิษงู เหมือนงูพิษหูหนวก ที่อุตของมัน ถิ่นของบรรดาคนบาปมักเป็นเหมือนพิษร้ายของงูพิษ ดู โรม 3:13-14 ความคิด

ตรงนี้สื่อต่อไปถึงงูเห่าซึ่งไม่ยอมฟังหมองูของมัน 5 มันจึงไม่ฟังเสียงของหมองู ผู้ซึ่งมีมันต์ขลัง ภาพเปรียบนี้สื่อถึงพิษตัวหนึ่งซึ่งไม่แยแสความพยายามใดๆที่จะทำให้มันสงบ ตรงกันข้าม มันเข้าจกอย่างร้าย คนบาปทั้งหลายโดยทั่วไปก็เป็นเช่นนั้นและเหล่าศัตรูของดาวิดโดยเฉพาะ เจตนาทั้งหลายของพวกเขาไม่เพียงทารุณเท่านั้น แต่ถ้อยคำของพวกเขายังเต็มไปด้วยพิษร้าย

สดด 58:6-7

น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนเป็นคำกล่าวโทษอย่างฉับพลัน

– นั่นคือ ขอร้องพระเจ้าให้ทรงพิพากษา โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงหักฟันในปากของมันเสีย โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฉีกเขี้ยวของสิงโตหนุ่มออกเสีย ดาวิดไม่มีความอดทนกับคนชั่วที่ได้ ไล่ล่าเขาอย่างอยุติธรรมและอย่างไร้ความเมตตาเช่นนั้น ด้วยความตรงไปตรงมาอย่างน่าทึ่ง ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้ฟาดปากพวกเขาเสีย – โดยเฉพาะพวกคนใจร้อนปากดี (เหล่าสิงโตหนุ่ม) ที่ คำว่าเขาอย่างหุนหันพลันแล่น สิ่งที่สำคัญก็คือว่าดาวิดไม่ได้แสวงหาการแก้แค้นด้วยตัวเอง ตรง กันข้าม เขามอบพวกศัตรูของเขาไว้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจัดการกับพวกเขา

เขากล่าวต่อไปว่า 7 ให้พวกเขาละลายไปเหมือนน้ำที่ไหลไม่ขาดสาย เมื่อเขาถึงธนูเพื่อ ยิงลูกศร ให้ลูกศรนั้นถูกตัดเป็นชิ้นๆ ภาพเปรียบอีกสองเรื่องถูกเพิ่มเข้ามา เขาขอร้องพระเจ้าให้ ทำให้เหล่าศัตรูของเขาเป็นเหมือนล้าธารถี่แห้งเหือด ความคิดก็คือความแห้งแล้งและความ อดอยาก นอกจากนี้ เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงยิงลูกธนูต่างๆแห่งการพิพากษาของพระองค์เอง เข้าใส่เหล่าศัตรูของเขาและหั่นพวกเขาเป็นชิ้นๆ

เราควรหมายเหตุว่าความดุเดือดเช่นนั้นมิได้อยู่ก่อนพระเยซูตรัสว่า จงรักศัตรูของท่าน จง อวยพรแก่ผู้ที่สาปแช่งท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ปฏิบัติต่อท่าน อย่างเหยียดหยามและข่มเหงท่าน (มัทธิว 5:44) แม้เนื้อหาส่วนนี้เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ได้รับการ คลองใจ มันก็อาจไม่สะท้อนสติปัญญาของพระเจ้า ตรงกันข้ามมนุษยธรรมชาติแห่งความหวังของ ดาวิดที่อยากแก้แค้นเหล่าศัตรูของเขาปรากฏชัดเจน คำสอนของพระเยซูย่อมดีกว่าอย่างไรที่สิ้น สุด

สดด 58:8-9

ดาวิดเอ่ยคำกล่าวโทษเพิ่มเติมต่อผู้เหล่าศัตรูของเขา ขอให้เขา

เหมือนทากที่ละลายเป็นเมือกไป เหมือนทารกแท้งที่ไม่เคยเห็นดวงอาทิตย์ เหมือนกับที่ทากตัวหนึ่งซึ่งเจอความร้อนของดวงอาทิตย์จะละลายและจากนั้นก็แห้งเหือดไป ดาวิดก็ขอให้เป็นอย่างนั้นกับเหล่าศัตรูของเขาเช่นกัน เหมือนกับหญิงคนหนึ่งแท้งลูกซึ่งเสียชีวิต เขาก็ขอให้เป็นอย่างนั้นแก่บรรดาผู้ข่มเหงเขาเช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น ดาวิดคาดการณ์ว่าการพิพากษาของพระเจ้าจะรวดเร็ว 9 เร็วยิ่งกว่าหม้อจะรู้สึกร้อนด้วยไฟหนาม ทั้งเป็นและด้วยพระพิโรธของพระองค์ พระองค์จะทรงกวาดเขาไปเสียเหมือนลมหมุน ภาพเปรียบเทียบนี้คือ หม้อใบหนึ่งที่ถูกทำให้ร้อนด้วยไฟแห่งหนาม ก่อนมีไฟมากพอที่จะทำให้หม้อใบนั้นร้อน การพิพากษาของพระเจ้าจะมาดูจพายุทอร์นาโดซึ่งกวาดเอาทุกไฟหม้อ เนื้อและทุกอย่างไปเสีย – อันตรธานไปในทันทีและถูกหอบไปสู่ความพิเนาศ ชีวิต (ที่มีชีวิตอยู่) ของเหล่าศัตรูของเขาจะถูกกวาดไปเสียในพระพิโรธของพระเจ้า

ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าให้จัดการกับเหล่าศัตรูของเขา เขาไม่ยอมมหาทางแก้แค้นด้วยตัวเอง เมื่อซาอูลหลงเข้าไปในอุ้งมือของดาวิดโดยไม่รู้ตัวถึงสองครั้งสองครา ดาวิดก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะ “ไม่ทำลายเขา” (1 ซามูเอล 26:9) แม้ดาวิดมีความเมตตาต่อศัตรูของเขา ซาอูลก็กลับมาไล่ล่าดาวิดต่ออย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงมอบศัตรูของเขาไว้กับพระเจ้าและการพิพากษาของพระองค์ มันอาจเป็นมนุษยธรรมชาติที่กระทำเช่นนั้น แต่เขาได้กระทำดีต่อศัตรูของเขาแล้วและมันก็ถูกเพิกเฉย ดังนั้นดาวิดจึงทิ้งศัตรูของเขาไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าเพื่อจัดการกับเขา

สดด 58:10-11

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ดาวิดครุ่นคิดว่า คนชอบธรรมจะ

เปรมปรีดิ์ เมื่อเขาเห็นการแก้แค้น เขาจะเอาโลหิตของคนชั่วล้างเท้าของเขา เห็นได้ชัดว่าดาวิดหมายถึงตัวเองในฐานะคนชอบธรรมตรงนี้ แน่แน่นอนว่าเขาเป็นคนชอบธรรม เขาจึงบอกล่วงหน้าว่าเขาจะเปรมปรีดิ์เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาเหล่าศัตรูของเขา วลีสุดท้ายเกี่ยวกับการที่เขาล้างเท้าของเขาในโลหิตของคนชั่วเป็นคำพยากรณ์หนึ่งเกี่ยวกับการที่พระเจ้าจะทรงปราบเหล่าศัตรูของ

เขาอย่างถึถึ้น แน่นอนว่าในเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า ซาอูลถูกทำลายโดยการพิพากษา
ของพระเจ้า ดาวิดไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับเรื่องนั้น

ความยุติธรรมของพระเจ้าจะเป็นแบบที่ว่า **11** จะมีคนกล่าวว่า "แน่แล้ว มีบำเหน็จให้แก่
คนชอบธรรม แน่แล้ว มีพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาโลก" เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับเหล่าศัตรูของดา
วิด มันจะปรากฏชัดเจนแก่คนทั้งปวงว่ามีบำเหน็จให้แก่คนชอบธรรมและว่าพระเจ้าทรง
พิพากษาเหล่าคนชั่วจริงๆ หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ มีบำเหน็จให้แก่คนชอบธรรม พระเจ้า
ทรงอวยพรความชอบธรรมจริงๆ ดู เพลงสดุดี 5:12 พระเจ้าจะทรงจัดการอย่างยุติธรรมในน้ำ
พระทัย วิธีการและเวลาอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ จงรอดดูให้ดีเถิด การพิพากษาของพระองค์
จะมาแน่

ภาพรวมของเพลงสดุดี 59: ใจความหลักของเพลงสดุดีบทนี้ค่อนข้างคล้ายคลึงกับเพลง
สดุดีสองบทก่อนหน้า มันถูกหมายเหตุอีกครั้งว่า **อาลัทซิท** (อย่าทำลายเสีย) ดูความเห็นเกริ่น
นำสำหรับเพลงสดุดี 57 ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าคือ คำร้องทูลของดาวิดที่ขอร้องให้ตนถูกทำลาย
โดยศัตรูของเขา เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเนื่องใน โอกาสที่ชัดเจน – **เมื่อซาอูลทรงใช้คนให้ไปเผา
บ้านของท่านเพื่อจะฆ่าท่านเสีย** ดู 1 ซามูเอล 19:11-17 อีกครั้งที่ความคิดที่ว่า **มิกทามบทหนึ่ง
ของดาวิด** หมายความว่า ‘คำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด’ ดาวิดหมายเหตุอีกครั้งถึงการสมคบคิด
ของซาอูลต่อพระเจ้าในข้อ 1-7 ในข้อ 8-10 เขาหมายเหตุความมั่นใจของเขาในพระเจ้า ในข้อ
11-15 ดาวิดกำชับพระเจ้าอีกครั้งให้พิพากษาเหล่าศัตรูของเขา สุดท้ายในข้อ 16-17 ดาวิด
สรรเสริญพระเจ้าอีกครั้งสำหรับการป้องกันของพระองค์

สดด 59:1-2 ดาวิดทูลขอพระเจ้าอย่างชัดเจนให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากซาอูล
และเหล่าลูกสมุนของเขา **โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจาก
ศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยป้องกันข้าพระองค์ให้พ้นจากบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์
2 ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากผู้ที่ทำความชั่วร้าย และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจาก**

คนกระหายเลือด ดาวิดแสวงหาไม่เพียงการปกป้องเท่านั้นแต่การช่วยให้พ้นจากศัตรูที่อิจฉาและไม่ยอมลดละของเขาด้วย เจตนาของพวกเขาคือ ที่จะฆ่าเขาและเขาก็ทราบดี ณ จุดนี้ในชีวิตของดาวิด เขาเป็นชายหนุ่มคนหนึ่งที่ไม่ค่อยมีผู้ติดตาม ซาอูลเป็นกษัตริย์ที่มีฐานะมั่นคงพร้อมกับทรัพยากรแทบไร้ขีดจำกัดที่จะใช้ต่อสู้ดาวิดที่เขาเกลียดชัง การป้องกันเดียวของดาวิดคือพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือในความเชื่ออันเปิดเผย

สดด 59:3-4 ดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงกลเม็ดต่างๆของซาอูล เพราะคุณเถิด เขาข่มขอยเอาชีวิตข้าพระองค์ ผู้มีอำนาจร่วมหัวกันต่อผู้ข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มิใช่การละเมิดหรือบาปของข้าพระองค์เอง ซาอูลได้ดักข่มขอยดาวิดจริงๆ ดู 1 ซามูเอล 19:11 ทหารของกษัตริย์ไม่เพียงมาเพื่อจับกุมดาวิดเท่านั้น แต่เพื่อฆ่าเขาเสียเดี๋ยวนั้นเลยด้วย กระนั้นดาวิดก็เตือนความจำพระเจ้าว่าเขาไม่มีความผิดในเรื่องการทำผิดใดๆเลย เขาจึงร้องทูลพระเจ้าเพื่อขอการช่วยให้พ้น

4 เขาวิ่งไปเตรียมพร้อม มิใช่ความผิดของข้าพระองค์ ขอทรงกระปรีกระเปล่า ขอทรงมาช่วยข้าพระองค์และทอดพระเนตร ดาวิดไม่มีความผิด กระนั้นคนของซาอูลก็วิ่งและเตรียมพร้อมที่จะฆ่าเขา ที่พึ่งเดียวของดาวิดคือ ร้องทูลพระเจ้าให้ทรงตื่นขึ้นและช่วยเหลือเขา พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ! เขาร้องทูลพระเจ้าให้มองดูความยากลำบากที่เขาเผชิญอยู่ พระเจ้าทอดพระเนตรจริงๆ

สดด 59:5 ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับศัตรูทั้งสิ้นของอิสราเอล โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอล ขอทรงตื่นขึ้นลงโทษบรรดาประชาชาติ ขออย่าทรงเมตตาผู้ละเมิดที่คิดร้ายแม้สักคนเดียว เซลาห์ จุดสนใจหลักของดาวิดไม่ได้อยู่ที่ความทุกข์ลำบากต่างๆของเขา แต่เขาเป็นห่วงอิสราเอล ประชาชาติของเขาด้วย คำที่แปลเป็น **บรรดาประชาชาติ (โกยิม)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘พวกคนต่างชาติ’ ดาวิดทูลขอการพิพากษาของพระเจ้าให้มีแก่ประชาชาติอธรรมใดก็ตามที่ลุกขึ้นต่อสู้อิสราเอล อีกครั้งที่เขาสั่งผู้อ่านของเขาให้หยุดชั่วคราวและพิจารณาใน **เซลาห์**

สดด 59:6-7

เขากลับมาทุกเย็น หอนอย่างสุนัข และตระเวนไปทั่วนคร จูด

สนใจได้วกกลับมาที่วิกฤตินั้นที่ดาวิดเผชิญอยู่ ลูกน้องของซาอูลได้ถูกส่งมาในฐานะมือสังหาร
เย็นวันนั้นเพื่อช่มุ่โจมตีเขาในตอนเช้า ดาวิดเปรียบเจตนาของพวกเขาว่าเป็นเหมือนเสียงคำรามขู่
ของสุนัขตัวหนึ่ง ความคิดสุดท้ายนี้อาจหมายถึงการที่คนของซาอูลที่ยกขึ้นดูทั่วนครนั้นหลัง
จากทราบว่าดาวิดได้หลบหนีไปแล้ว เหมือนพวกสุนัขที่วิ่งไล่กวด คนของซาอูลทำและหอน
ขณะที่พวกเขาค้นหาเขา

7 ดุเถิด ปากของเขายังพ่นอยู่ และมีดาบที่ริมฝีปากของเขา เพราะเขาคิดว่า "ใครจะฟัง

เรา" แม้ลูกน้องของซาอูลถือดาบจริงๆ ปากของพวกเขาก็พ่นคำขู่ออกมาซึ่งคมพอกๆกับดาบ พวกเขา
เขาไม่สนว่าใครได้ยินสิ่งที่พวกเขากล่าว – แม้แต่นางมีคาเอล ภรรยาของดาวิด

สดด 59:8-10

ดาวิดจึงเปรมปรีดิ์ว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรง

หัวเราะเยาะเขา พระองค์ทรงเยาะเย้ยประชาชาติทั้งปวง ที่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้และในข้อ 5 คือ
ความเป็นไปได้ที่ว่าซาอูลว่าจ้างพวกทหารรับจ้างที่เป็นคนต่างชาติในการไล่ล่าดาวิด คำที่แปล
เป็น ประชาชาติ (โกย) เป็นคำทั่วไปที่มีความหมายว่า ‘คนต่างชาติ’ ดาวิดจึงขึ้นบานในการที่ว่า
พระเจ้าจะทรงหัวเราะใส่บรรดาศัตรูของเขา พระองค์จะทรงเยาะเย้ยพวกเขา

ดังนั้นดาวิดจึงประกาศว่า 9 เพราะเหตุพระกำลังของพระองค์ ข้าพระองค์จะคอยเฝ้า
พระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ ดาวิดทราบว่าการช่วยให้พ้นของ
เขามาจากไหน มันอยู่ในพระกำลังของพระเจ้า เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา
ผู้ป้องกันเขา ดู เพลงสดุดี 7:10; 62:2, 6; 94:22 รวมถึง 9:9 และ 46:7

10 พระเจ้าแห่งความเมตตาของข้าพเจ้าจะทรงป้องกันข้าพเจ้า พระเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้า
เห็นความปรารถนาของข้าพเจ้าต่อพวกศัตรูของข้าพเจ้านั้นสำเร็จ คำที่แปลเป็น ป้องกัน (คอว์
คาว) มีความหมายว่า ‘นำหน้าไปก่อน’ ความคิดก็คือว่าความเมตตาของพระเจ้าที่มีแก่ดาวิดจะ
เป็นแนวหน้าป้องกันเขา ฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะนำหน้าไปก่อนดาวิด ดังนั้นดาวิดจึงรู้ว่าเขาจะ
เห็นการพิพากษาของพระเจ้าเกิดขึ้นแก่เหล่าศัตรูของเขา

สดด 59:11-13

ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าอีกครั้งให้จัดการกับเหล่าศัตรูของเขา โอ ข้า
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระโล่ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าทรงสังหารเขาเสีย เกรงว่าชนชาติ
ของข้าพระองค์จะลี้ม ขอให้เขากระหะเหินไปด้วยฤทธานุภาพของพระองค์และทำให้เขาล้มลง
สิ่งที่ดูเหมือนถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าดาวิดไม่ได้แสวงหาความตายของคนเหล่านั้นที่ล้อมเรือน
ของเขา พวกเขาเป็นแค่คนที่ซาอูลส่งมา เขากังวลว่าเพื่อนร่วมชาติของเขาจะลี้มว่าการช่วยให้พ้น
ของพวกเขามาจากไหน ตรงกันข้าม ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้เพียงกระจายพวกเขาไป โปรด
สังเกตว่าดาวิดเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าโล่ของเขา พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นมาจนทุกวันนี้
สำหรับประชาชนของพระองค์ ดู 1 ซามูเอล 22:3; เพลงสดุดี 28:7, 119:14, 144:2 รวมถึง 2 ซามู
เอล 22:31, เพลงสดุดี 18:30 และสุภาษิต 2:7

12 เพราะบาปปากของเขา และเพราะถ้อยคำริมฝีปากของเขา ขอให้เขาติดกับโดยความ
เย่อหยิ่งของเขา เพราะการสาปแช่งและการมูสาซึ่งเขาเปล่งออกมานั้น ความคิดก็คือว่าความบาป
มีแนวโน้มที่จะย้อนกลับมาหาคนบาปผู้นั้น เหล่าศัตรูของดาวิดมีใจขมขื่น หยาบคายและสร้าง
ความเจ็บแสบในการแข่งด่าเขา กระนั้น ความเย่อหยิ่งก็เป็นกับดักอันหนึ่งซึ่งจะดักจับผู้ที่วางมัน
ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงดักจับถ้อยคำของเหล่าศัตรูของเขาด้วยความเย่อหยิ่งของพวกเขา
คำอธิษฐานของเขาก็คือ ขอให้คนเหล่านั้นติดกับในข่ายของพวกเขาเอง

13 ขอทรงเผาผลาญเขาเสียโดยพระพิโรธ ขอทรงเผาผลาญเขาจนเขาไม่เหลือเลย แล้ว
เขาจะทราบที่พระเจ้าทรงปกครองเหนือยาโคบ ถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก เซลาห์ แม้ว่าเพลงนี้
เขียนถึงตอนที่ซาอูลซุ่มดักจับดาวิด ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ดูเหมือนจะให้คำอธิษฐานของเขา
ขยายรวมถึงบรรดาศัตรูทั้งสิ้นแห่งความชอบธรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้าทรงช่วยดาวิดให้
พ้น มันก็จะเป็นคำพยากรณ์อันทรงพลังแก่ประชาชาติอิสราเอลว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังประทับ
อยู่บนบัลลังก์ พระองค์ยังทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมเหมือนเดิม ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้เผา
ผลาญเหล่าศัตรูของเขาเสีย อีกครั้งที่เราควรหมายเหตุไว้ว่าดาวิดฝากเหล่าศัตรูของตนไว้กับองค์
พระผู้เป็นเจ้าและไม่ได้หาทางตอบโต้หรือแก้แค้นด้วยตัวเอง

สดด 59:14-15 ให้เขากลับมาทุกเย็น หอนอย่างสุนัข และตระเวนไปทั่วนคร
ความคิดตรงนี้คล้ายกับข้อ 6 ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้ทรงทำให้เหล่าศัตรูของเขาเที่ยวไปมา
เหมือนสุนัขเห่าซึ่งขู่คำรามเพราะตามกลิ่นเหยื่อของพวกมันไม่ทันแล้ว ยิ่งกว่านั้นเขาขอร้อง
พระเจ้าว่า 15 ให้เขาเที่ยวไปหาอาหาร ถ้าไม่ได้กินอิมก็ขู่คำราม ความคิดก็คือว่าบรรดาศัตรูของ
เขาจะต้องจำใจคุ้ยเขี่ยหาอาหารและบ่นเมื่อพวกเขาไม่พบอาหารเลย สรุปลก็คือ ดาวิดขอร้อง
พระเจ้าให้นำความยากจนมาสู่เหล่าศัตรูของเขา

สดด 59:16-17 ตรงกันข้าม ดาวิดมุ่งมั่นที่จะสรรเสริญพระเจ้า แต่ข้าพระองค์จะ
ร้องเพลงถึงอาณาภาพของพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงความเมตตาของพระองค์ในเวลา
เช้า เพราะพระองค์ทรงเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ เป็นที่ลี้ภัยในยามทุกข์ของข้าพระองค์
คำสรรเสริญของเขาก็คือบทเพลงถวายแด่พระเจ้า ให้เราสังเกตอีกครั้งว่าผู้ฟังบทเพลง
สรรเสริญของเขาก็คือพระเจ้าอยู่เบื้องบนและไม่ใช่มนุษย เหตุแห่งคำสรรเสริญของเขาคือการ
ปกป้องและการลี้ภัยที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่เขาแล้ว พระเจ้าได้ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากการ
ดักซุ่มของซาอูล ดาวิดทราบเรื่องนี้และบัดนี้เขาสรรเสริญพระเจ้า

เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยการประกาศว่า 17 โอ ข้าแต่พระกำลังของข้าพระองค์ ข้า
พระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์
และทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตาของข้าพระองค์ อีกครั้งที่ผู้ฟังดนตรีของคริสเตียนคือ
พระเจ้าเอง มันไม่ใช่เพื่อการให้ความบันเทิงแก่มนุษย พระเจ้าทรงเป็นผู้ป้องกันเขาและได้ทรง
สำแดงความเมตตาแก่เขา ดังนั้นเขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 60: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องเหมือนเดิมใน
ฐานะเป็นคำอธิษฐานของดาวิด (มิกทามของดาวิด) มันถูกเกริ่นนำว่า ตามทำนองซูซานเอดูท
...เพื่อสั่งสอน เมื่อท่านขับเกี่ยวกับอาร์ม-นาหะราอิม และกับอาร์มโซบัท และเมื่อเขากลับโยอาบ
ได้ฆ่าชาวเอโดมเสียหนึ่งหมื่นสองพันคนในหุบเขาเกลีอ คำว่า ซูซานเอดูท มีความหมายตรงตัว

ว่าดอกลิลลี่แห่งคำพยาน ความคิดอาจหมายถึงคำพยานหนึ่งอันงดงาม มันถูกหมายเหตู่ว่าเป็นตอนที่ดาวิดสู้ กับอาร์ม-นาหะราอิม และกับอาร์มโซบัท ชื่อเหล่านี้หมายถึงศึกต่างๆที่ดาวิดได้ต่อสู้ในเมโสโปเตเมียและซีเรียตามที่บันทึกไว้ใน 2 ซามูเอล 10:6 นี้เกิดขึ้นทันทีหลังจากชัยชนะของโยอาบเหนือเอโดม ซึ่งถูกพบใน 2 ซามูเอล 8:13 (บางคนคิดว่ามีความขัดแย้งกันระหว่างหนึ่งหมื่นสองพันคนที่ถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้กับหนึ่งหมื่นแปดพันคนที่ถูกบันทึกไว้ใน 2 ซามูเอล คำตอบอาจเป็นไปได้ว่าบันทึกของดาวิดให้ตัวเลขส่วนของศึกนั้นที่โยอาบเองขณะขณะที่ 2 ซามูเอล อ้างอิงถึงยอดรวมของชัยชนะนั้น)

เพลงสดุดีบทนี้แบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรกคือ คำร้องทุกข์ของดาวิดในข้อ 1-3 จากนั้นมีการชื่นชมยินดีในข้อ 4-8 สุดท้ายมีคำอธิษฐานปิดของเขาในข้อ 9-12 ที่น่าสนใจมากขึ้นอีกก็คือว่าข้อ 5-12 เหมือนกันทุกประการกับข้อ 6-13 ของเพลงสดุดี 108

สดด 60:1-3 ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำร้องทุกข์ของเขาเกี่ยวกับความยากลำบากที่อิสราเอลได้เผชิญ เขาเป็นกษัตริย์และได้เห็นช่วงเวลาอันทุกข์เข็ญในอิสราเอล โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว ทั้งได้ทรงทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายกระจัดกระจายไป พระองค์ทรงไม่พอพระทัย โอ ขอให้พระองค์ทรงหันมาหาข้าพระองค์ทั้งหลายอีก ในวิธีต่างๆซึ่งไม่ถูกระบุแน่ชัด ดาวิดคร่ำครวญกับสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการติสอนของพระเจ้าที่กระทำต่ออิสราเอล เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกับประชาชนของพระองค์ ดังนั้นดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงหันกลับมาหาพวกเขา ความคิดก็คือ ขอให้พระเจ้าอวยพรพวกเขาอีกครั้ง

2 พระองค์ทรงกระทำให้แผ่นดินหวั่นไหว ทรงให้มันแตกแยกออก ขอทรงซ่อมช่องของมันเพราะมันโยกเยก คำที่แปลเป็น แผ่นดิน (โลก) (เอเรทซ์) อาจหมายถึงแผ่นดินอิสราเอลได้เช่นกัน เพราะว่ามันคือบริบทตลอดทั้งเพลงนี้ ความคิดอาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้แผ่นดิน (แห่งอิสราเอล) สั่นสะเทือน พระองค์ได้ทรงติสอนประชาชนของพระองค์แล้ว ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย

3 พระองค์ทรงกระทำให้ประชาชนของพระองค์ประสบความลำบาก พระองค์ทรงบังคับข้าพระองค์ให้ดื่มน้ำองุ่นแห่งความประหลาดใจ ความลำบากและความประหลาดใจที่ดาวิดและอิสราเอลได้ประสบอาจเป็นสงครามกับคนอัมโมนตามที่บันทึกไว้ใน 2 ซามูเอล 10 ในตอนนั้นคนอัมโมนได้ช่วยทำให้เกิดสงครามกับดาวิด จนถึงขณะนั้นการครองราชย์ของดาวิดก็สงบสุขและรุ่งเรืองดี เห็นได้ชัดว่าในระหว่างนั้น อิสราเอลเริ่มเนือยๆและเฉื่อยชาฝ่ายวิญญาณ สงครามกับคนซีเรียอาจเป็นการสะกดโดยพระเจ้า ดาวิดเป็นทุกข์ใจเพราะมันและจึงบันทึกคำอธิษฐานของตนเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่ง

สดด 60:4-5 ตรงข้ามกับคำร้องทุกข์ของเขา คราวนี้ดาวิดเปลี่ยนมาเป็นการชื่นชมยินดีแล้ว พระองค์ทรงตั้งธงไว้ให้บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ เพื่อชักขึ้นเพราะเหตุความจริง **เซลาห์** ความคิดที่แฝงอยู่ในคำว่า **ธง** ก็คือ ธงแห่งชัยชนะ มันคงคล้ายกับธงของนักกีฬาที่ได้แชมป์ ธงอันเปี่ยมด้วยชัยชนะดังกล่าวถูกมอบให้แก่คนเหล่านั้นที่เกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าดาวิดยืนหยัดเพื่อความจริงของพระเจ้า พระเจ้าจึงประทานชัยชนะแก่เขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะประทานชัยชนะ (นั่นคือ การอวยพร) แก่คนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระองค์และยืนหยัดเพื่อความจริงของพระองค์ อีกครั้งที่ดาวิดเสนอให้เราหยุดชั่วคราวและพิจารณาใน **เซลาห์**

ความคิดนี้ดำเนินต่อไป 5 ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อว่าผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการช่วยให้พ้น พระเจ้าได้ทรงอวยพรเขาแล้วด้วยธงแห่งชัยชนะเพื่อที่ว่าดาวิดจะได้รับการช่วยให้พ้น ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้รอด (นั่นคือ ช่วยเขาให้พ้น) และฟังคำอธิษฐานของเขา

สดด 60:6-8 พระเจ้าได้ตรัสด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ ว่า "เราจะปิติยินดีสเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า "ความเชื่อไม่เคยมีความสุขมากกว่าตอนที่มันสามารถวางใจพระสัญญาของพระเจ้าได้... พระเจ้าได้ทรงสัญญาชัยชนะแก่อิสราเอล และสัญญาอาณาจักรนั้นแก่ดาวิด ความบริสุทธิ์ของพระเจ้ารับประกันว่าพันธสัญญาของพระองค์เองจะสำเร็จจริง ดังนั้น

กษัตริย์ผู้นี้จึงพูดได้อย่างมั่นใจ” ดาวิดจึงร้องออกมาในฐานะผู้ชนะที่รู้ว่าพระเจ้าจะประทานความสำเร็จแก่เขา เราจะแบ่งเมืองเซเคม และแบ่งหุบเขาเมืองสุคคทออก เซเคมตอนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอล แต่ยังคงอยู่ภายใต้มือของอิซโบเซทบุตรชายของซาอูล ฝ่ายหลังไม่ยอมมอบมอบต่อสิทธิอำนาจของดาวิด แต่บัดนี้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดทราบว่าเขาจะมีชัยชนะ ดู 2 ซามูเอล 2:4-11 หุบเขาสุคคทอยู่ใกล้เซเคม ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดพูดถึงการยึดอำนาจควบคุมมันและวัดขนาด (นั่นคือ ตำรวจจริงวัด) มัน ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่าดาวิดจะมีชัยชนะเหนือศัตรูของเขาโดยยึดอำนาจควบคุมแผ่นดินของเขา

นอกจากนี้เขาประกาศว่า 7 กิเลอาดเป็นของเรา มนัสเสห์เป็นของเรา เอฟราอิมเป็นที่กันศิระของเรา ยูดาห์เป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติของเรา กิเลอาดก็ถูกอ้างสิทธิ์โดยอับเนอร์ให้แก่อิซโบเซท ดู 2 ซามูเอล 2:9 (กิเลอาดเป็นเขตแดนที่อยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน) แน่นอนว่ามนัสเสห์และเอฟราอิม (บุตรชายทั้งสองของโยเซฟ) เป็นพื้นที่ต่างๆของอิสราเอลซึ่งดาวิดในฐานะกษัตริย์แห่งยูดาห์ไม่มีสิทธิอำนาจใดๆ ขณะนั้นดาวิดเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์เท่านั้นซึ่งเป็นฐานสิทธิอำนาจของเขา (นั่นคือ ผู้ตั้งพระราชบัญญัติ) กระนั้นความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเมื่อพระเจ้าทรงอวยพรเขาและประทานชัยชนะแก่เขา สักวันหนึ่งเขาจะกลายเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น หลายปีต่อมาในฐานะกษัตริย์เหนือประชาชนคนนั้นทั้งสิ้น ดาวิดมองย้อนกลับไปไปยังวันเหล่านั้นและเขียนเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่ง นั่นคือ คำอธิษฐานแห่งความเชื่อของเขาในวันเหล่านั้น

กระนั้นเขาก็มีวิสัยทัศน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าอีก 8 โมอับเป็นอ่างล้างชำระของเรา เราเหวี่ยงรองเท้าของเราลงบนเอโดม เราโห่ร้องด้วยความมีชัยเหนือฟิลิสเตีย” ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดนึกภาพชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูยาวนานของอิสราเอล เช่น โมอับและเอโดมที่อยู่ทางทิศตะวันออก (ประเทศจอร์แดนปัจจุบัน) ด้วยความยุติธรรมแบบบทกวี ดาวิดพูดถึงการทำให้โมอับเป็นอ่างล้างชำระ – ซึ่งเป็นที่ๆน้ำสกปรกจากการล้างเท้าของเขาถูกรวบรวมไว้ – และเอโดมซึ่งเป็นที่ๆเขาจะเททรายออกจากรองเท้าของเขา ส่วนฟิลิสเตีย ดาวิดบอกล่วงหน้าว่าพวกเขาจะถูกกำราบจนถึงจุดที่พวกเขาจะโห่ร้องเมื่อดาวิดชนะศึกหนึ่ง

ความคิดรวบยอดก็คือว่า ดาวิดเล็งเห็นว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า สักวันหนึ่งเขาจะปกครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น นอกจากนี้ เขาก็จะมีชัยเหนือเหล่าศัตรูเพื่อนบ้านของประชาชนของเขาด้วย แม้ถูกเขียนในอีกหลายปีต่อมา บัดนี้ดาวิดก็บันทึกเป็นข้อเขียนศักดิ์สิทธิ์ คือ สิ่งที่เขาเห็นเป็นภาพโดยความเชื่อเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น

สดด 60:9-10 พร้อมกับฉากหลังอันเปี่ยมด้วยชัยชนะนั้น ดาวิดร้องออกมาว่า **ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าเข้าไปในนครที่มีป้อม ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าไปยังเอโดม** บางคนคิดว่านครเข้มแข็งนั้นคือ รับบาห์ของคนอัมโมนตามที่เอ่ยถึงใน 2 ซามูเอล 12:26,29 เอโดมอยู่ทางทิศใต้ของโมอับ ซึ่งอยู่บนฝั่งตะวันออกของทะเลตาย ดาวิดจึงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า ผู้ใดจะประทานชัยชนะแก่เขาเหนือศัตรูเหล่านี้

เขาตอบคำถามของตัวเอง **10 โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วหรือ โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่ทรงออกไปกับกองทัพของข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วละ** แม้พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้อิสราเอลถูกตีสอน โดยสงครามกับคนอัมโมนซึ่งถูกหมายเหตุไว้ใน 2 ซามูเอล 10 บัดนี้ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้ประทานชัยชนะแก่บรรดากองทัพของเขา ดาวิดตระหนักดีว่าความบาปของประชาชนของเขาได้ช่วยพระเจ้าไม่ให้ช่วยพรพวกเขาในอดีต บัดนี้เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงช่วยพรด้วยชัยชนะเหนือเหล่าศัตรูของเขา

สดด 60:11-12 ด้วยคำกล่าวที่ต่ำกว่าความเป็นจริงอันลึกซึ้ง ดาวิดอธิษฐานว่า **ขอประทานความช่วยเหลือเพื่อต่อต้านความยุ่งยากต่างๆ เพราะความช่วยเหลือของมนุษย์ก็ไร้ผล** ดาวิดทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยตรงในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา เขาารู้ดีว่าความช่วยเหลือของมนุษย์มีค่าน้อยจริงๆ ชัยชนะนั้นจะได้มาด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดังนั้นดาวิดจึงอธิษฐานขอความช่วยเหลือของพระเจ้าโดยตรง นั่นคือการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ!

12 โดยพระเจ้าเอง ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง พระองค์เองจะทรงเป็นผู้เหยียบคู่อริของข้าพเจ้าทั้งหลายลง เพราะรู้ว่าความช่วยเหลือของเขามาจากที่ไหน ดาวิดจึงคาดการณ์ว่าจะได้ชัยชนะ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ชัยชนะจะได้มาอย่างแน่นอน พระองค์เอง

ทรงเป็นผู้ที่จะเหยียบเหล่าศัตรูของพวกเขาใต้ฝ่าพระบาท หลักการนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ศัตรูใดๆก็ถูกชนะได้และปัญหาใดๆก็ถูกเอาชนะได้ จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 61: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิด โดยตรงและถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลาเหมือนเดิม เนกินาห์ (เอกพจน์ของเนกินา) เป็นคำที่ไม่ถูกแปลซึ่งหมายถึงเครื่องสายชนิดหนึ่ง เห็นได้ชัดว่าดาวิดตั้งใจให้เพลงสดุดีบทนี้ถูกบรรเลงประกอบโดย 'เนกินาห์' ตัวหนึ่งตอนที่มันถูกขับร้อง

เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนหลังจากที่ดาวิดได้กลายเป็นกษัตริย์แล้ว (61:6) ข้อที่สองทำให้เราเชื่อมั่นถูกเขียนในระหว่างที่ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ต้องจำใจถูกเนรเทศไปจากพลับพลาซึ่งอาจเป็นในระหว่างการกบฏของอับซาโลม ดังนั้นช่วงเวลาการกบฏของอับซาโลมจึงถูกเสนอให้เป็นตอนที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้น เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงสั้นๆ แต่เป็นเพลงที่แสดงถึงความเชื่ออันยิ่งใหญ่ในช่วงเวลาแห่งการไว้ทุกข์ครั้งใหญ่ ดาวิดอยู่ ณ จุดต่ำสุดแห่งชีวิตของเขา กระนั้นในโมงยามมีคตินั้น สายตาของเขาก็จับจ้องไปยังพระศิลาอันที่อยู่สูงกว่าเขา

สดด 61:1-2 ในคำร้องทูลอัน โศกเศร้าและเจียมตัว ดาวิดวิงวอนว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังเสียงร้องของข้าพระองค์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ สถานการณ์อันตรายต่างๆหลอหลอมให้เกิดคำอธิษฐานอันเร่งด่วน

2 ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์มาแต่ที่สุดปลายแผ่นดินโลก ดาวิดถูกบังคับให้หนีไปจากแผ่นดินอันเป็นที่รักของเขา จากมาหะนาอิมซึ่งอยู่บนตะเข็บด้านทิศตะวันออกของแผ่นดินนั้น ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้า (คำว่า แผ่นดินโลก แปลมาจากคำว่า *เอเรทซ์* ซึ่งมีความหมายด้วยว่า 'แผ่นดิน') อาจเป็นไปได้ว่าความคิดของดาวิดคือ จากชายแดนของแผ่นดินนั้น – มาหะนาอิม

กระทั่งที่นั่นเขาก็จะร้องทูลต่อพระเจ้า เขาไม่สามารถไปยังพลับพลาเพื่ออธิษฐานได้อีกต่อไปแล้ว บัดนี้ห่างไกลจากฉากหลังอันคุ้นเคย ดาวิดอธิษฐานในความสิ้นหวัง

เมื่อจิตใจของข้าพระองค์อ่อนระอาไป ขอทรงนำข้าพระองค์มาถึงศิลาที่สูงกว่าข้าพระองค์ ดาวิดถูกทรมานด้วยความยากลำบากคูดกลืนทะเลสาโถม ในช่วงเวลานั้น ที่พึ่งเดียวของเขา คือ พระศิลาที่อยู่สูงกว่าเขา ด้วยสำนวนโวหารแบบกวีเขาเปรียบพระเจ้าว่าทรงเป็นเหมือนพระศิลาแห่งพลังและความช่วยเหลือของเขา ดาวิดทราบว่าพระเจ้าทรงเป็นเหมือน “เหมือนร่มเงาศิลาหิมายในแผ่นดินที่อ่อนเปลี้ย” (อิสยาห์ 32:2) เขารู้ว่าพระศิลาของเขาทรงเป็นพระศิลานิรันดรผู้ทรงกำบังเขา ในที่นั่นคือที่ลี้ภัยและพลังอันยิ่งใหญ่

สดด 61:3-4 ดาวิดจึงประกาศว่า เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ เป็นหอคอยเข้มแข็งที่ประจันหน้าศัตรู โดยใช้ภาพเปรียบเทียบต่างๆ ของชีวิตประจำวัน ดาวิดเปรียบเทียบความช่วยเหลือของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนที่ลี้ภัยจากแดดลมฝน หอคอยเข้มแข็งคือ ป้อมปราการก่อด้วยหินซึ่งถูกสร้างในสมัยโบราณเพื่อใช้เป็นเครื่องป้องกันทางทหาร ปกติแล้วพวกมันด้านทานการโจมตีต่างๆ ในสมัยนั้นได้ ดังนั้นดาวิดจึงยกให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขาจากลมพายุและผู้ปกป้องเขาจากการสู้รบ ภาพเปรียบเทียบทั้งสองนั้นเหมาะสม ในการหลบหนีของเขาจากอับซาโลม ดาวิดไม่สามารถพึ่งพาหลังคาที่คุ้มหัวเขาได้อีกต่อไป นอกจากนี้ เขารู้ว่าการสู้รบกับกองทัพที่มีกำลังเหนือกว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและป้อมปราการของเขา

เขาจึงประกาศแก่พระเจ้าว่า **4 ข้าพระองค์จะอยู่ในพลับพลาของพระองค์เป็นนิรันดร์** ข้าพระองค์จะวางใจในที่กำลังปีกของพระองค์ เซลาห์ พอถูกเนรเทศออกไปจากเยรูซาเล็ม ดาวิดจึงฝากฝังตัวเขาเองไว้กับการดูแลปกป้องเขาพระเจ้าตลอดไป อาจเป็นไปได้ว่าเขาตั้งตาคอยพลับพลาแท่นซึ่งไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ แต่ตั้งอยู่ชั่ววันรันครในฟ้าสวรรค์ เมื่อเขาปฏิญาณว่าจะ “อยู่ในพลับพลาของพระองค์เป็นนิรันดร์” ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม ดาวิดก็ปฏิญาณว่าจะสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าอย่างแน่นอน แม้แต่ในสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆ ที่มีคมมากที่สุด และจากนั้น ด้วยสำนวน

โหวหารอันไพเราะยิ่ง เขาปฏิญาณว่าจะวางใจในที่กำลังปีกของพระเจ้า ภาพเปรียบนี้กล่าวถึงนกอินทรีตัวใหญ่เหมือนเดิมและการปกป้องที่มันนำมาสู่ลูกๆของมัน เมื่ออยู่ใต้ร่มปีกของพระองค์ ดาวิดก็รู้ว่าไม่มีความชั่วร้ายใดๆทำอันตรายเขาได้

สดด 61:5 **โอ ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงสดับคำปฏิญาณของข้าพระองค์ และพระองค์ประทานมรดกของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์แก่ข้าพระองค์** เมื่อดาวิดนึกย้อนไปยังปีเหล่านั้น เขาก็เตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ทรงได้ยินคำปฏิญาณต่างๆของเขาแล้ว นี่บอกเป็นนัยว่าดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงความสัตย์ซื่อก่อนหน้านี้ของเขาที่มีต่อพระองค์ เขากำลังยกเหตุผลสนับสนุนว่าทำไมพระเจ้าถึงควรเข้าแทรกแซงเพื่อช่วยเหลือเขาอีก นอกจากนี้ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ได้ประทาน “มรดกของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์” แก่เขาแล้ว

ดาวิดได้รับสิทธิพิเศษและการอวยพรที่ได้เกิดมาในเชื้อสายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า เจสซีบิดาของเขาเป็นชายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าซึ่งรากเหง้าของเขาอยู่ใน โอบีด นางรูธ และ โบอาส ดาวิดมาจากเชื้อสายของผู้เที่ยงธรรม นั่นเป็นสิทธิพิเศษยิ่งใหญ่ของการเป็นลูกหลานของคนเหล่านั้นที่ก่อนหน้านี้เป็นชายและหญิงที่มีความเชื่อยิ่งใหญ่และดำเนินตามทางของพระเจ้า อีกครั้งที่เราอาจอนุมานได้ว่าดาวิดกำลังเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงเรื่องนั้นเพื่อเป็นเหตุผลเพิ่มเติมที่พระเจ้าจะประทานการช่วยให้พ้นแก่เขา ดู เพลงสดุดี 16:6 เช่นกัน

สดด 61:6-8 **ดังนั้น พร้อมกับความเชื่อดาวิดจึงเตือนความจำพระเจ้าอย่างระมัดระวังว่าพระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะพิทักษ์รักษาเขา พระองค์จะทรงยึดพระชนม์ของกษัตริย์ให้ปีเดือนของท่านยืนนานไปหลายชั่วอายุ** ดู 2 ซามูเอล 7:12-16 สิ่งที่สำคัญก็คือว่าดาวิดเตือนพระเจ้าให้ระลึกถึงพระสัญญาของพระองค์ มันคือรากฐานแห่งความเชื่อของเขา ยิ่งกว่านั้น ดาวิดใช้พระสัญญานั้นเป็น ‘เครื่องทุ่นแรง’ เพื่อขับเคลื่อนพระเจ้าให้ตอบคำอธิษฐานของเขา ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม คำอธิษฐานที่ยิ่งใหญ่ต่างๆมักเตือนความจำพระเจ้าถึงพระสัญญาของพระองค์ มันคือแก่นแท้ของความเชื่อ

เขากล่าวต่อไปในทำนองเดียวกัน 7 ท่านจะคอยเฝ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นนิตย์
พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะพิทักษ์รักษาดาวิดในพันธสัญญานั้นที่พระองค์ได้กระทำกับเขาแล้ว
ดู 2 ซามูเอล 7:16 อีกครั้ง คังนั้นดาวิดจึงทูลขอว่า โอ ขอทรงแต่งตั้งความเมตตาและความจริงไว้
คุ้มครองท่าน ดาวิดเรียกตัวเองในคำสรรพนามบุคคลที่สามว่า ท่าน เขาจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรง
จัดเตรียมความเมตตาและความจริงพิเศษไว้สำหรับการพิทักษ์รักษาเขาให้พ้นจากอับซาโลม

ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงสัญญาว่า 8 แล้วข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของ
พระองค์เสมอ ตามที่ข้าพระองค์ทำตามคำปฏิญาณอยู่แต่ละวันนั้น เมื่อพระเจ้าประทานชัยชนะ
แก่ดาวิดจริงๆ เขาก็สัญญาว่าจะร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้
เขาก็จะสามารถทำตามคำปฏิญาณเหล่านั้นที่เขาได้กระทำไว้ต่อพระเจ้าเป็นประจำทุกวันได้อีก
ต่อไป

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 62: เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนถึงเยชูธผู้เป็นหนึ่งในหัวหน้านัก
ร้องเหล่านั้นของพลับพลา เพลงสดุดีอีกสองบทก็ถูกอุทิศให้แก่เขาเช่นกัน: เพลงสดุดี 39 และ
77 ดูความเห็นสำหรับภาพรวมของเพลงสดุดี 39 เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียนขึ้นตอนที่ดาวิดมี
ความทุกข์ใจเพราะการสมคบคิดของซาอูลหรืออับซาโลม อย่างไรก็ตาม ข้อ 4 ดูเหมือนบ่งบอก
ว่าเวลานั้นคือการกบฏของอับซาโลม*

สดด 62:1-2 **แน่นอนจิตใจของข้าพเจ้าคอยท่าพระเจ้า ความรอดของข้าพเจ้า**
มาจากพระองค์ ดาวิดเขียนถึงการรอคอยของพระองค์ผู้เป็นเจ้า นี่คือน้ำที่ของความเชื่อ – การ
วางใจและจากนั้นคือการรอคอยให้พระเจ้าทรงกระทำกิจ เห็นได้ชัดว่าดาวิดทราบถึงความรอด
ของเขาจากที่ไหน อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงความรอดในความหมายของการ
ช่วยให้พ้นจากวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่นั้น คำที่แปลเป็นความรอด (*เยชูวาทห์*) หมายถึงทั้งความรอด
ฝ่ายวิญญาณและการช่วยให้พ้นชั่วคราว มันยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับชื่อ *เยชู* ในพระคัมภีร์
ใหม่ด้วย

2 พระองค์ท่านนั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวใหญ่โต มีอยู่สิบสองครั้งที่ดาวิดเรียกพระเจ้าว่าศิลาของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงพลังกำลัง ความไม่รู้เปลี่ยนแปลง และการปกป้อง ความคิดนี้สื่อถึง โขดหินตั้งตระหง่านที่ในทางทหารแล้วไม่สามารถตีให้แตกได้ อีกครั้งที่ดาวิดยกให้พระเจ้าเป็นความรอดของเขา ในบริบทนี้ความคิดนี้อาจหมายถึงการช่วยให้พ้น ดูความเห็นในข้อ 1 คำที่แปลเป็น **ป้อมปราการ (มัสกิบ)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ที่สูง’ ความคิดนี้อาจอยู่ในบริบททางทหาร กระทั่งจนทุกวันนี้ ที่สูงคือ สถานที่แห่งความแข็งแกร่งทางทหาร ดังนั้นเพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นศิลา การช่วยให้พ้น และที่สูงของเขา ดาวิดจึงรู้ว่าเขาจะไม่ “หวั่นไหวใหญ่โต” แม้พวกศัตรูของเขาอาจโจมตีหนัก เขาก็ยังอยู่บนที่สูง เขามีพระเจ้าเป็นความรอดของเขา เขาจึงจะไม่หวั่นไหวหรือคลอนแคลน สรุปก็คือ ดาวิดรู้ว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาจะมีชัยในศึกแห่งชีวิต

สดด 62:3-4 **พวกเจ้าจะคิดความร้ายต่อคนอื่นนานสักเท่าใด เจ้าทุกคนจะถูกสังหาร ผู้เหมือนกำแพงที่เอนและรั้วที่โยกเยก** ดาวิดจึงเขียนติเหล่าศัตรูของเขาด้วยวาจา เขาถามว่าพวกเขาจะโจมตีเขาอยู่ต่อไปนานเท่าใด พวกเขาจะไล่โจมตีนานเท่าใด ดาวิดจึงตอบคำถามของตัวเอง เขาบอกล่วงหน้าว่าเหล่าศัตรูของเขาจะถูกฆ่าตายในกาลอันเหมาะสม จากนั้นเขาใช้ภาพเปรียบเทียบของกำแพงหินก่อซึ่งปูดตรงกลางหรือของรั้วที่โยกเยก ภาพเปรียบเทียบเหล่านี้ปรากฏชัดเจนแก่คนสมัยโบราณ ทั้งสองภาพนี้สื่อถึงอะไรบางอย่างที่จะล้มในไม่ช้า ดังนั้นเหล่าศัตรูของดาวิดจะล้มลง แม้พวกเขาเคียดแค้นเข้าไปหา ดาวิดก็รู้ว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า บรรดาศัตรูของเขาจะถล่มลงมา

4 เขาคิดแต่เพียงจะผลักท่านลงมาจากยศของท่าน เขาพอใจในความเท็จ เขาอวยพรด้วยปากของเขา แต่เขาแข่งอยู่ในใจ **เซลาห์** บรรดาศัตรูของดาวิด (ไม่ว่าจะเป็นซาอูล คนฟิลิสเตียหรืออับซาโลม) คิดแผนการกำจัดเขาเสีย คำที่แปลเป็น **ยศ (ซาเอธ)** หมายถึง ‘ที่สูง’ หรือ ‘ศักดิ์ศรี’ นี่บอกเป็นนัยถึงตำแหน่งของดาวิด ความคิดตรงนี้สื่อชัดเจนถึงตอนที่ดาวิดเป็นกษัตริย์และตอนที่อับซาโลมคอยหาช่องที่จะถอดเขาเสียจากบัลลังก์ หากเป็นเช่นนั้นจริง เหล่าสหายของอับซาโลมก็ร่าเริงในการแพร่เรื่องเท็จต่างๆเกี่ยวกับดาวิด แม้พวกเขาออกปากว่าจงรักภักดี

ก่อนแสดงตัวว่าเป็นศัตรู ในใจของพวกเขาาก็แข่งด่าดาวิดอยู่ภายใน ดาวิดจึงสั่งผู้อ่านเพลงสดุดี บทนี้ให้หยุดชั่วคราวและพิจารณา

สดด 62:5-6 **จิตใจของข้าพเจ้า จงคอยทำพระเจ้าแต่องค์เดียว เพราะความหวังของข้าพเจ้ามาจากพระองค์** ดาวิดจึงเตือนสติตัวเองว่า “จงคอยทำพระเจ้าแต่องค์เดียว” คำที่แปลเป็น **จงคอย (ความม)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘จงเงียบ’ หรือ ‘จงอยู่เฉยๆ’ ความคิดอันยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้คือการที่ดาวิดเตือนสติตัวเองให้รอคอยพระเจ้าอย่างเงียบๆเพื่อที่จะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อเขา เขาได้วางใจพระองค์แล้ว บัดนี้เขาได้แต่รอคอยให้พระเจ้าทรงกระทำกิจ คำที่แปลเป็น **ความ (คาด) หวัง (ทิวาท)** ส่วนใหญ่แล้วมักแปลเป็น ‘ความหวัง’ ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะรอคอยพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นและวางความหวังของเขาอยู่ในพระองค์ คำเตือนสตินั้นยังอยู่จนถึงยามนี้ จงวางใจพระเจ้าจากนั้นก็หวัง

6 พระองค์เท่านั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว ข้อนี้เหมือนกันทุกประการกับข้อ 2 ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความหวังของเขา ดาวิดจึงเน้นย้ำเรื่องราวฐานแห่งความหวังนั้น – พระเจ้าทรงเป็นศิลา การช่วยให้พ้น และป้อมปราการของเขา เขาจึงจะไม่หวั่นไหว

สดด 62:7 **ความช่วยเหลือรอดและสง่าราศีของข้าพเจ้าอยู่ที่พระเจ้า ศิลาอันทรงมหิทธิฤทธิ์และที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือพระเจ้า** ดาวิดจึงสรุปย่อข้อสนับสนุนของตนจนถึงบัดนี้ พระเจ้าทรงเป็นความรอดของเขา นั่นเป็นความจริงทั้งฝ่ายวิญญาณและขณะอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดฝ่ายวิญญาณและตลอดนิรันดร์กาล แต่พระองค์ก็ทรงอยู่ใกล้เพื่อที่จะช่วยเราให้พ้นจากศึกเหล่านั้นแห่งชีวิต ดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นสง่าราศีของเรา ดาวิดยกให้พระเจ้าเป็นศิลา (นั่นคือ รากฐาน) แห่งพละกำลังของเขา แท้จริงแล้วคนเหล่านั้นที่รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมีกำลังฟื้นขึ้นใหม่ (อิสยาห์ 40:31) นอกจากนี้ ที่ลี้ภัยของเราก็คืออยู่ในพระองค์

สดด 62:8 **ประชาชนเอ๋ย จงวางใจในพระองค์ตลอดเวลา จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์** พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา เซลาห์ บทเพลงใคร่ครวญของดาวิดบัดนี้

กลายเป็นคำเทศนาหนึ่ง เขาเตือนสติประชาชนว่า “จงวางใจในพระองค์ตลอดเวลา” ความสำคัญ
ของความจริงนั้นยังอยู่มาจนถึงยามนี้ เราต้องวางใจพระองค์ตลอดเวลา! นอกจากนี้ ดาวิดเตือน
สติประชาชนของเขาว่า “จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์” นั่นคือแก่นแท้ของคำ
อธิษฐานร้อนรนอันเกิดผลมาก พระเจ้าทรงใส่พระทัยต่อคำอธิษฐานเช่นนั้น มันคือการสำแดง
อันเรียบง่ายของการวางใจพระองค์ ความเชื่อยอมโอบรับในคำอธิษฐานอันร้อนรน มันคือ
กระสวยอวกาศที่นำแก่นแท้แห่งความไว้วางใจของเราไปส่งถึงสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ “พระเจ้าทรง
เป็นที่ลี้ภัยของเรา” ความลึกซึ้งของความจริงอันเรียบง่ายเหล่านี้เรียกร้องให้เราหยุดชั่วคราวเพื่อ
พิจารณา ดังนั้นดาวิดจึงใส่คำว่า *เซลาห์* เข้ามาอีกครั้ง

สดด 62:9-10 **คนฐานะต่ำก็เป็นสิ่งไร้สาระ คนฐานะสูงก็เป็นความเท็จ เมื่อซังดู**
เขาก็ลอยขึ้น เขารวมด้วยกันยังเบากว่าสิ่งไร้สาระ วลีแรกอาจแปลได้ว่า ‘มนุษย์ (โดยทั่วไป)
เป็นเหมือนไอหมอกและบรรดาผู้มีอำนาจเป็นคนหลอกลวง’ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่ามนุษย์
ไม่ว่าจะมีศรัทธาใดก็พึ่งพาไม่ได้ ไม่มีความช่วยเหลือที่พึ่งพาได้เลยจากมนุษย์ เมื่อพวกเขาถูกซัง
บนตาซังของพระเจ้า พวกเขาก็เป็นเหมือนความว่างเปล่า

10 **อย่าวางใจในการบีบบังคับ อย่าหวังเปล่าด้วยการปล้นสะดม ถ้าความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น**
อย่าวางใจในสิ่งนั้น เพราะว่าความช่วยเหลือของมนุษย์นั้นพึ่งพาไม่ได้และอ่อนแอ ดาวิดจึงเตือน
สติบรรดาผู้อ่านของเขามีให้วางใจในพวกทรรราชย์ แม้อับซาโลมดูมองว่าเป็นดาวรุ่งแห่ง
อิสราเอลและจุดไม่อยู่แล้ว ดาวิดก็เตือนว่า อย่าวางใจในกลยุทธ์แบบบีบบังคับของเขา ยิ่งกว่า
นั้น อย่าวางใจในความมั่งคั่งที่เพิ่มพูนขึ้น โดยวิธีการใดก็ตาม อย่าวางใจในความร่ำรวยและความ
หวังอันไม่จีรังของมัน

สดด 62:11-12 **พระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยืนยันอย่างนี้สองครั้งแล้ว ว่าฤทธา**
นุภาพเป็นของพระเจ้า ดาวิดได้ยืนยันมาแล้วมากกว่าหนึ่งครั้ง พระเจ้าต้องตรัสเพียงครั้งเดียว
เท่านั้น แต่ในการได้ยืนยันความจริงนี้เป็นครั้งที่สองก็มีแต่เน้นย้ำความสำคัญของมัน ความจริงที่ลึก
ซึ้งนั้นก็คือ “ว่าฤทธาานุภาพเป็นของพระเจ้า” แม้อับซาโลมดูเหมือนจะจุดไม่อยู่แล้วในความ

พยายามของเขาที่จะขึ้นสู่อำนาจ อำนาจของจริงก็เป็นของพระเจ้า ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็
คือว่าแม้เหล่าที่เพทุบายต่างๆของมนุษย์อาจดูเหมือนเอาชนะได้ยาก อำนาจที่แท้จริงก็อยู่กับ
พระเจ้าเหมือนเดิม พระองค์ยังประทับอยู่บนบัลลังก์

12 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความเมตตาเป็นของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสนอง
มนุษย์ทุกคนตามการงานของเขา นอกจากนี้ ความเมตตาก็อยู่กับพระเจ้า พระองค์จะทรง
ตอบแทนทุกคนตามการกระทำต่างๆของเขา ขอขอบคุณที่พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความเมตตา มิ
ฉะนั้น เราก็คงได้รับสิ่งที่เราสมควรได้รับอย่างแท้จริง จงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความเมตตา
ของพระองค์ คาวิดเข้าใจพระพรของมันอย่างแน่นอนและปิดท้ายเพลงสดุดีของตนในแง่นั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 63: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดอย่างชัดเจน
และถูกหมายเหตุนั้นว่า เมื่อท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารยูดาห์ ข้อ 11 บ่งบอกว่าเขาเป็นกษัตริย์ นอกจากนี้
นี้ เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าถูกเขียนตอนที่ดาวิดไม่สามารถไปเยือนพลับพลาได้ หากเป็นเช่น
นั้น เพลงนี้ก็ น่าจะถูกเขียนตอนที่เขาหนีไปจากอับซาโลม ดังนั้นมันคงถูกเขียนทันทีหลังจากที่
เขาหนีออกไปจากเยรูซาเล็มและยังอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งยูดาห์ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ยิ่งที่
อาจหมายถึงช่วงเวลาอื่นตอนที่ดาวิดออกไปจากเยรูซาเล็มและ โหยหาพระพรแห่งพลับพลา บท
เรียนอันหอมหวานปรากฏตรงนี้ ไม่มีทะเลทรายในใจของเขาแม้ว่ามีทะเลทรายหนึ่งอยู่รอบตัว
เขา ในแปดข้อแรกของเพลงสดุดีบทนี้ ดาวิดแสดงความโหยหาพระเจ้าของตนออกมาและความ
มั่นใจของเขาในพระองค์ สามข้อสุดท้ายเป็นการครุ่นคิดของดาวิดเกี่ยวกับจุดจบของเหล่าศัตรู
ของเขา

สดด 63:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการร้องทูลอันเต็มตื่นและเปี่ยมด้วย
สำนวนโวหารของดาวิด โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์
แสวงพระองค์แต่เช้า จิตวิญญาณของข้าพระองค์กระหายหาพระองค์ เนื้อหนังของข้าพระองค์
กระเสือกกระสนหาพระองค์ในดินแดนที่แห้งและกระหายน้ำ ที่ที่ไม่มีน้ำ เขาเริ่มต้น โดยการรับรู้

อย่างเปิดเผยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเขา คำที่สำคัญคือ **แต่เช้า** ดาวิดตั้งใจว่าเขาจะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า**แต่เช้า** ความหมายคือ ในตอนต้นของวัน สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เมื่อเตียงนุ่มที่สุดเราก็มักถูกลองใจให้ตื่นสายแบบคนขี้เกียจ แต่เมื่อความสบายหายไป และที่นอนแข็ง ถ้าเราลุกขึ้นเช้านี้เร็วกว่าเดิมเพื่อแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็มีเรื่องให้ขอบพระคุณมากมายสำหรับถิ่นทุรกันดารนี้” เราได้เห็นถึงอุปนิสัยที่ตามแบบพระเจ้าของดาวิด เขาลุกขึ้น**แต่เช้า** เพื่อแสวงหาพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนกับคนที่อยู่ในทะเลทรายกระหายหาน้ำดื่มเย็นๆ สักแก้ว ดาวิดก็โหยหาพระเจ้าเช่นนั้น เขากระหายหาพระองค์และโหยหาพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นความปรารถนาแห่งหัวใจของเขา

กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น ดาวิดโหยหาว่า **2 เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จึงเคยเห็นพระองค์ในสถานบริสุทธิ์ เห็นฤทธานุภาพและสง่าราศีของพระองค์** แม้เป็นคนหลบหนีในถิ่นทุรกันดาร ดาวิดก็ปรารถนาที่จะเห็นฤทธานุภาพและสง่าราศีแห่งพระราชกิจของพระเจ้าอีกครั้ง เขาได้เห็นมันแล้วที่ปลับปลา อาจเป็นตอนที่เขาเห็นเสาเมฆตอนกลางวันและเสาไฟตอนกลางคืน บัดนี้ขณะอยู่ตามลำพังและไกลจากบ้าน เขาก็ปรารถนาที่จะเห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าในชีวิตของเขาอีกครั้ง

สดด 63:3-4 เขาเรื่องทูลต่อไปอีกว่า **เพราะว่าความเมตตาของพระองค์ดีกว่าชีวิต** ริมฝีปากของข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ ในการนี้ก็ย้อนกลับไปถึงความเมตตาและความดีของพระเจ้าที่มีต่อเขา ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้เขาเปรียบเทียบเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อเขาว่ามีค่ามากกว่ากระทั่งชีวิตเอง เขาจึงประกาศว่า **4 เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ตราบเท่าชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะชูมือต่อพระนามของพระองค์** ตราบใดที่เขามีชีวิตอยู่ เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะอวยพร (นั่นคือสรรเสริญ) องค์พระผู้เป็นเจ้า เรื่องของการชูมือของตนขึ้นในการสรรเสริญถูกเข้าใจผิดอย่างมากในสมัยโบราณ ใหล่ที่ตกและแขนที่ห้อยถูกมองว่าบ่งบอกถึงความพ่ายแพ้และการไว้ทุกข์ แขนที่ถูกยกชูขึ้นข้างบนเป็นท่าทางสมัยโบราณที่แสดงถึงความชื่นชมยินดีเหมือนกับที่นักกีฬาที่ได้

ชัยชนะกระทำในการแข่งกีฬา ท่าทางนี้คล้ายกับรูปแบบของการทำความเคารพของทหาร ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ สัญลักษณ์หนึ่งของการชื่นชมยินดีและชัยชนะ

สดด 63:5-6 ความคิดในข้อ 5 ถูกเข้าใจได้เมื่ออ่านข้อ 6 **6** เมื่อข้าพระองค์
คิดถึงพระองค์ขณะอยู่บนที่นอน และตรึกตรองถึงพระองค์ทุกๆยาม ขณะดาวิดนอนล้มตาอยู่ใน
คืนแรกๆนั้นหลังจากหนีออกมาจากเยรูซาเล็ม เขาก็ระลึกถึงความดีของพระเจ้าที่มีต่อเขา เขาจึง
ร้องทูลต่อไปอีกว่า 5 จิตใจของข้าพระองค์จะอิมหนาดังกินใจกระดูกและไขมัน และปากของข้า
พระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยริมฝีปากที่ชื่นบาน คนฮีบรูชาวซึ่งรสชาติของไขมันมากกว่า
วัฒนธรรมตะวันตก มันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอาหาร โอชะ หรือความยินดีของการได้ชิม
อาหารรสเลิศ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ เมื่อดาวิดนอนตื่นอยู่ตอนกลางคืน (อาจในฐานะผู้หลบ
หนีการตามล่าจากอับซาโลม) การตรึกตรองของเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนงาน
เลี้ยงของกษัตริย์ที่มีอาหารเลิศรส

สดด 63:7-8 เขาประกาศต่อไปอีกว่า เพราะพระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์
ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงเปรมปรีดีอยู่ในร่มปีกของพระองค์ ดาวิดกำลังเผชิญกับวันเหล่านี้
นั้นอันมีคมที่สุดแห่งชีวิตของเขา บุตรชายของเขาเองได้นำคนให้กบฏต่อผู้เขา กระนั้นเขาก็รู้
ว่าพระเจ้าทรงช่วยเหลือมาก่อนแล้วในสมัยอดีต ดังนั้นบัดนี้เขาจึงวางใจมากยิ่งขึ้นในร่มปีกของ
พระองค์ อีกครั้งที่ภาพเปรียบเทียบพิเศษของการปกป้องดูแลของนกอินทรีถูกใช้โดยดาวิด แม้
คำคืนมีคมมีดอยู่รอบกายเขาและเขาไม่แน่ใจว่าเขาไว้ใจใครได้ เขาก็รู้ว่าพระเจ้าจะไม่วันทอดทิ้ง
เขา ดังนั้นเขาจึงเปรมปรีดีในความมั่นใจนั้น

8 จิตวิญญาณของข้าพระองค์เกาะติดอยู่ที่พระองค์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ชูข้า
พระองค์ไว้ คำที่แปลเป็น เกาะติดอยู่ที่พระองค์ (ดาวิด) มีความหมายว่า ‘เกาะติด’ หรือ ‘ยึดไว้
แน่น’ ดังนั้นเพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเป็นความช่วยเหลือและการปกป้องของเขาแล้ว ดาวิดจึง
ปฏิญาณว่าจะเกาะติดอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้นเขารู้ว่าพระหัตถ์ขวาของพระเจ้าชูเขาไว้

สดด 63:9-10 บัดนี้ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อนึกย้อนเกี่ยวกับเหล่าศัตรูของเขา แต่บรรดาผู้แสวงชีวิตของข้าพระองค์เพื่อทำลาย จะลงไปในที่ลึกแห่งแผ่นดินโลก ดาวิดไม่เคยขอให้เรื่องร้ายเกิดกับบุตรชายของเขา เขาใจดีน้อยกว่ากับคนเหล่านั้นที่ได้ยุยงอับซาโลมให้กบฏต่อเขา และอับซาโลมก็มีคนมากมายติดตามเขาอย่างแน่นอน เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้คือผู้ที่ดาวิดหมายถึงตรงนี้ วลีที่เขากล่าวถึง “ที่ลึกแห่งแผ่นดินโลก” ในตอนนี้อาจหมายถึงหลุมศพ อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจหมายถึงนรก เขาตรัสตรงว่าเหล่าศัตรูของเขา สูดหายใจแล้วจะตายและถูกพระเจ้าพิพากษาในนรก

นอกจากนี้ ดาวิดบอกล่วงหน้าว่า **10** เขาจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะเป็นเหยื่อของสุนัขจิ้งจอก ความตายจะไม่เพียงตกแก่เหล่าศัตรูของเขาเท่านั้น แต่พวกเขาจะไม่ได้รับแม้แต่การฝังศพอันเหมาะสมด้วย พวกสุนัขจิ้งจอกจะมาดมรอบๆศพของพวกเขาและพวกหมาในจะกัดแทะศพของพวกเขา ในศึกนั้นแห่งภูเขาเอเฟราอิมที่กองทัพของอับซาโลมสู้รบกับคนเหล่านั้นที่จงรักภักดีต่อดาวิด คนของอับซาโลมถูกตีแตกกระเจิงและศพของพวกเขาถูกปล่อยให้ให้นอนอยู่บนพื้นดิน อับซาโลมเองก็ถูกโยนลงไปหลุมหนึ่งและถูกถมด้วยก้อนหินต่างๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกสุนัขจิ้งจอกดมรอบๆศพของเขา

สดด 63:11 พร้อมกับจุดจบอันน่าอัปยศของพวกเขา กษัตริย์จะทรงเปรมปรีดีในพระเจ้า ทุกคนที่ปฏิญาณในพระนามของพระองค์จะรอดอ้างพระนามนั้น แต่ปากของคนมูสาจะถูกปิด ดาวิดตั้งตาคอยวันนั้นเมื่อเขาจะเปรมปรีดีอีกครั้งเมื่อพระเจ้าประทานชัยชนะ ยิ่งกว่านั้น เขาตั้งตาคอยวันนั้นเมื่อคำพุดใส่ร้ายและคำโกหกต่างๆ ที่ถูกแพร่เกี่ยวกับตัวเขาจะถูกหยุดเสียบ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 64: อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้อง นั่นคือ ผู้นำคณะนักร้องประสานเสียงของพลับพลานั้น มันถูกยกให้เป็นของดาวิด เวลาที่เขียนไม่ชัดเจน แต่เห็นได้ชัดว่ามันมีเนื้อหาเกี่ยวกับพวกศัตรูของดาวิด บางคนได้เสนอแนะว่ามัน

กล่าวถึงช่วงเวลาแห่งการกบฏของอับซาโลม เพลงสดุดีบทนี้ประกอบด้วยสองส่วน ในข้อ 1-6 เขาพรรณนาถึงความโหดร้ายทารุณและความเจ้าเล่ห์ของเหล่าศัตรูของเขา และจากนั้นในข้อ 7-10 เขาพยากรณ์ถึงความล้มจมของพวกเขา

สดด 64:1-2 ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับเสียงของข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์อธิษฐาน ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้จากความคิดกลัวศัตรู คำอธิษฐานของเขามีลักษณะสองประการ: (1) คำทูลขอให้พระเจ้าสดับฟังเสียงของเขาและ (2) คำทูลขอให้พระเจ้าพิทักษ์รักษาชีวิตของเขาจากศัตรูของเขา

เขากล่าวต่อไปว่า 2 ขอทรงซ่อนข้าพระองค์ไว้จากการหาหรืออย่างลับๆของคนชั่ว จากการปองร้ายของคนกระทำความชั่วช้า ดาวิดอาจหมายถึงคนที่เป็นอย่างอาหิโรเฟลตอนที่เขาเขียนถึง “การหาหรืออย่างลับๆของคนชั่ว” อาหิโรเฟลแอบคิดแผนการลับๆและสมคบคิดกับอับซาโลมอย่างแนบเนียนเพื่อต่อสู้ดาวิด อับซาโลมและพรรคพวกของเขาคิดแผนการกบฏอย่างแนบเนียน ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงซ่อนเขาไว้จากเหล่าเพชฌฆาตต่างๆของพวกเขา ความคิดที่สำคัญกว่าคือ คำอธิษฐานหนึ่งเพื่อขอความช่วยเหลือ

สดด 64:3-6 ดาวิดจึงพรรณนาถึงอุปนิสัยของเหล่าศัตรูของเขา ผู้ลับลี้ของเขาอย่างลับตาบ ผู้เอาคำขมขื่นถึงอย่างลู่กฐนุ คำที่แปลเป็น ลับ (ซอว์นาน) มีความหมายว่า ‘ทำให้คม’ ด้วยความซัดถ้อยซัดคำแบบกวี ดาวิดพูดถึงลิ้นอันคมกริบของเหล่าศัตรูของเขา พอเปลี่ยนไปยังภาพเปรียบอีกอันหนึ่ง เขาเปรียบพวกเขาว่าเป็นเหมือนการยิงถ้อยคำอันขมขื่นด้วยคันธนูและลูกธนู การก่อรัฐประหารของอับซาโลมถูกนำหน้าโดยการใส่ร้าย คำโกหกต่างๆและลิ้นที่ไม่จงรักภักดี ดาวิดรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เพราะตำแหน่งทางการเมืองของเขาและในฐานะเป็นบิดาของอับซาโลม เขาจึงทำอะไรไม่ได้มากนักเกี่ยวกับมัน ดังนั้นที่พึงเดียวของเขาคือ ความช่วยเหลือของพระเจ้า

เหล่าศัตรูที่คิดคดทรยศของเขาจึงใช้ลึนอันคมกริบและถ้อยคำเชือดเฉือนของตนเพื่อ
4 ยิงออกมาจากที่ซุ่มยิงคนปราศจากตำหนิ ยิ่งเขาทันทีและอย่างไม่กลัวเกรง คำที่แปลเป็น
ปราศจากตำหนิ (ทอวม์) มีความหมายว่า ‘ที่ทும்เทหมดทั้งใจ’ หรือ ‘ที่อุทิศตัว’ มันเป็นคำเหมือน
ของการเป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ดังนั้นพวกศัตรูของดาวิดจึงยิงลูกธนูแห่งคำพูด
ของตนใส่เขาเหมือนพลซุ่มยิงยิงคนที่ไม่ทันระวังตัว

ยิ่งกว่านั้น 5 เขายังจุดประสงค์ชั่วของเขาไว้มัน เขาพูดถึงการวางกับดักอย่างลับๆ คิดว่า
"ใครจะเห็นเขาทั้งหลายได้" เราได้เห็นถึงการคิดแผนการของเหล่าศัตรูของดาวิด ขณะที่พวกเขา
สมคบคิดกันเพื่อโค่นล้มดาวิด พวกเขาก็มีใจกล้า นอกจากนี้ พวกเขาคิดว่าไม่มีใครรู้เกี่ยวกับ
แผนการของพวกเขา ความบาปย่อมหลอกดวงเสมอ พญามารย่อมหลอกดวงเราให้คิดว่าเรา
ทำบาปได้อย่างไม่ละอายและลายนวลไปได้ ไม่มีใครจะรู้เลย แต่พระเจ้าทรงทราบ นอกจากนี้
ความบาปมีความสามารถอันแปลกประหลาดที่จะเริ่มเป็นที่ปรากฏ เหมือนน้ำเสีย มันสามารถ
ลอยขึ้นมาสู่พื้นผิวได้เสมอ มันจะมีคนรู้จนได้ ถึงกระนั้น พวกศัตรูของดาวิดก็คิดว่าพวกเขาจะ
ไม่มีใครรู้ ถึงกระนั้น ดาวิดก็ทราบถึงการร่วมมือกันอย่างลับๆของพวกเขา

นอกจากนี้ ดาวิดเขียนว่า 6 เขาทั้งหลายค้นหาความชั่วช้า เขาทั้งหลายค้นหาอย่าง
ขมขื่นจนสำเร็จ เพราะความคิดภายในและจิตใจของมนุษย์นั้นลึกล้ำนัก พวกเขาคิดแผนการ
สมคบคิดของตนอย่างขยันขันแข็ง พวกเขาคิดหาวิธีต่างๆที่จะบรรลุเป้าหมายของตน สเปอร์
เจียนเขียนไว้ว่า “คนชั่วมักมีวิธีที่จะรีบเร่งอย่างซ้าๆ ที่จะเอาใจเพื่อที่จะทำลาย ที่จะบ่อก่อน
หน้าที่พวกเขาจะกัดกินอีกไม่นาน ที่จะคุกเข่าลงเพื่อที่สุดท้ายแล้วพวกเขาจะบดขยี้ได้ฝ่าเท้าของ
ตน ผู้ที่รับมือกับเชื้อสายของงูนั้นต้องการสติปัญญาซึ่งมาจากเบื้องบนจริงๆ: ชาติงูร้ายย่อมขดตัว
เลื้อยไปมาอย่างวกวน กระนั้นพวกเขาก็ตั้งมั่นอยู่ในจุดประสงค์ของตน และใช้ทางลัดที่สุดเพื่อ
ไปถึงมันขณะที่พวกเขาท่องไปมา” การสมคบคิดต่อสู้ดาวิดนั้นล้าลึก ใน 2 ซามูเอล 15:12 เราอ่าน
ว่า “การที่คบคิดกันนั้นก็เพิ่มกำลังขึ้น”

สดด 64:7-8 เพราะรู้ว่าพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อเขา คาวัดจึงบอกล่วงหน้าว่า แต่พระเจ้าจะทรงยิงธนูใส่เขา เขาจะบาดเจ็บทันที คนเหล่านั้นที่ได้ยังไม่เพียงถูกธนูที่เป็นคำพูดเท่านั้น แต่หวังว่าจะยิงถูกจริงๆด้วยจะถูกสังหารในไม่ช้าโดยลูกธนูดอกหนึ่งจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เมื่อพระองค์ทรงยิง ไม่มีใครยืนอยู่ได้ และพระองค์ทรงต้องการเพียงลูกธนูดอกเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ การพิพากษาของพระองค์จะมาอย่างฉับพลัน “การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าครัสตัสนี้” ประชาชนของพระเจ้าไม่จำเป็นต้องเรียนศิลปะป้องกันตัวหรือการตอบโต้ การแก้แค้นของเราอยู่ในมือที่ดีกว่ามือของเราเอง

8 เพราะว่าเขาทำให้ลึนของเขาเป็นสิ่งสะดุดแก่เขาเอง ทุกคนที่เห็นเขาจะหนีไป คนเหล่านั้นที่ได้วางกับดักไว้จะตกลงไปในนั่นเอง ลึนคมกริบของพวกเขาเองจะเชือดคอของพวกเขา พระเจ้าทรงมีวิธีที่พิเศษที่จะทำให้แผนการของคนชั่วตกลงบนพวกเขาเอง นั่นเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอนสำหรับคาวัดที่ศึกษานั้นแห่งภูเขาเอฟราอิม อับซาโลมและคนของเขาถูกทำให้พ่ายแพ้อย่างราบคาบ การกบฏของอับซาโลมละลายไปในวันนั้นคูกก่อนน้ำแข็งในวันที่อากาศร้อน คนเหล่านั้นที่จงรักภักดีต่อเขาต่างหนีไปกันหมด

สดด 64:9-10 เพราะคาวัดวางใจพระเจ้าสำหรับชัยชนะในที่สุด เขาจึงประกาศว่า แล้วทุกคนจะกลัวเกรง เขาจะบอกถึงกิจการของพระเจ้า และตรีภคองถึงสิ่งนั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำแล้ว เมื่อคนบาปทั้งหลายเห็นการกระทำกิจของพระเจ้าในชีวิตของประชาชนของพระองค์ พวกเขาที่ถูกทำให้เต็มล้นด้วยความสะพรั่งกลัว โดยการพิพากษาอันยุติธรรมเหล่านั้นของพระเจ้า เหมือนกับที่พวกคนคานาอันสะพรั่งกลัวเพราะการคว่ำฟาโรห์ที่ทะเลแดง คนเหล่านั้นที่เหิมเกริมในความบาปจะตัวสั่นเมื่อพวกเขาเห็นพระราชกิจอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์ของพระเจ้า

ดังนั้น **10** คนชอบธรรมจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ และจะวางใจในพระองค์ บรรดาคนที่เที่ยงธรรมในจิตใจจะอวดอ้างพระองค์ แม้คนชั่วจะถูกทำให้มีปัญญามากขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงกระทำกิจ คนชอบธรรมก็จะชื่นชมยินดีและวางใจพระองค์มากขึ้นไปอีก คนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมในใจของตนจะอวดอ้างในพระเจ้าแห่งความรอดของตน

ภาพรวมของเพลงสดุดี 65: อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้เป็นของดาวิดและถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคณะนักร้องของพลับพลา – หัวหน้านักร้อง สิ่งที่แตกต่างกันก็คือว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกหมายเหตุว่าเป็น เพลงสดุดีและบทเพลงของดาวิด ความคิดนี้สื่อถึงท่วงทำนองและเนื้อเพลง เนื้อเพลงของบทกวีนี้ไม่เพียงถูกหมายเหตุไว้เท่านั้น แต่ท่วงทำนองของมันก็เช่นกัน เพลงสดุดี 48 ก็ถูกหมายเหตุเช่นนี้

ขณะที่เพลงสดุดีบทก่อนๆหลายบทถูกเขียนขึ้นเพราะวิกฤติต่างๆในชีวิตของดาวิด ตรงนี้ น้ำเสียงก็แตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้สื่อถึงการชื่นชมยินดีตั้งแต่ต้นบริบทของเพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึงการเก็บเกี่ยวอันบริบูรณ์ ดังนั้นเห็นได้ชัดว่าดาวิดเขียนเพลงสดุดีบทนี้เป็นคำสรรเสริญและการชื่นชมยินดีเพราะการอวยพรของพระเจ้าในการเก็บเกี่ยวอันบริบูรณ์

สดด 65:1-3 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยคำสรรเสริญแด่พระเจ้าทันที โอ ข้าแต่พระเจ้า ในศิโยนการสรรเสริญคอยท่าพระองค์ เขาจะทำตามคำปฏิญาณแก่พระองค์ สิโยนเป็นอีกชื่อหนึ่งของศิโยนหรือเยรูซาเล็ม เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกเยรูซาเล็มให้เป็นสถานที่ประทับของพระองค์แล้ว คำสรรเสริญของดาวิดจึงมุ่งตรงไปยังภูเขาสิโยน ที่นั่นเขาจะทำตามคำปฏิญาณต่างๆที่เขาได้กระทำไว้ต่อพระเจ้า

ด้วยสำนวนโวหารมากมาย ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้หมายเหตุว่า 2 โอ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงสถับคำอธิษฐาน เนื้อหันท้ทั้งสิ้นจะมายังพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ทรงสถับฟังคำอธิษฐานของเรา แม้คนทั้งปวงยังไม่มาหาพระผู้ช่วยให้รอดในตอนนี้ ในวันนั้นเมื่อพระคริสต์ทรงปกครองและครอบครองจากเยรูซาเล็ม เนื้อหันท้ทั้งสิ้นจะมายังพระองค์จริงๆ

ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อหมายเหตุว่าแม้ว่า 3 ความชั่วช้าทั้งหลายชนะข้าพระองค์ เนื่องด้วยการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ก็จะทรงชำระล้างให้ ความคิดตรงนี้ก็มีความบาปต่างๆของเขามีกำลังมากกว่าเขา หลายครั้งความบาปของเราก็ดูเหมือนจะเกินกำลังของ

เรา กระนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ พระเจ้าจึงทรงชำระล้างพวกมันออกไปแล้ว ดาวิดรู้จักเพียง เครื่องสัตว์บูชาเหล่านั้นที่มีฤทธิ์จำกัดของพลับพลา กระนั้น แม้แต่ในสภาพแวดล้อมจำกัดนั้นดาวิดก็รู้ว่าพระเจ้าจะทรงชำระล้างความบาปของเขา คำที่แปลเช่นนั้น (คอว์ฟาร์) เป็นคำที่ส่วนใหญ่แล้วถูกแปลเป็น ‘การลบมลทิน’ ดาวิดรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงทำการจัดเตรียมแล้วสำหรับการลบมลทินบาปของเขา จงสรรเสริญพระเจ้าที่เรามีการลบมลทินที่ยิ่งใหญ่กว่าอย่างไรที่สิ้นสุดในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ ความบาปทั้งหลายของเราจึงถูกชำระล้างออกไปแล้ว – ถูกฝังไว้ลึกกว่าทะเลที่ลึกที่สุด และถูกเอาออกไปไกลพอๆกับที่ทิศตะวันออกไกลจากทิศตะวันตก

สดด 65:4 ดาวิดจึงหยุดชั่วคราวเพื่อเอ่ยคำอวยพรหนึ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าในงานรับใช้ของพลับพลา นั้น **สุขจริงหนอ ผู้ที่พระองค์ทรงเลือก และนำมาใกล้ให้พำนักอยู่ในบริเวณพระนิเวศของพระองค์** การประยุกต์ใช้ในทันทีคือ กับคนเลวีและพวกปุโรหิตที่ปรนนิบัติพระเจ้าในงานรับใช้แห่งพลับพลา นั้น พวกเขาอาศัยอยู่ในลานเหล่านั้นของพลับพลาจริงๆ การประยุกต์ใช้ย่อมใช้ได้กับการทรงเลือกของคริสตจักรซึ่งในการทรงเลือกนั้นพระเจ้าได้ทรงเลือกเราในพระคริสต์เพื่อมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ พระเจ้าได้ทรงเรียกออกมาและทรงเลือกเจ้าสาวผู้หนึ่งสำหรับพระบุตรของพระองค์ แต่จงสรรเสริญพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่ **ประสงค์** ก็มายังกายนั้นได้

ขณะดาวิดนึกย้อนถึงการปรนนิบัติที่สัตย์ซื่อของเหล่าผู้รับใช้แห่งพลับพลา เขาก็ประกาศว่า **ข้าพระองค์ทั้งหลายจะอิมเอบด้วยความดีแห่งพระนิเวศของพระองค์ คือพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์** เขาพูดเชิงเปรียบเทียบถึงพระวิหาร แน่นอนว่าซาโลมอนยังมิได้สร้างพระวิหารนั้น อย่างไรก็ตาม ดาวิดพูดเป็นเชิงเปรียบเทียบถึงมันในการกล่าวถึงพลับพลา นั้น จนถึงวันนี้ คนทั้งหลายควรรู้สึกอิมเอบด้วยความดีแห่งพระนิเวศของพระเจ้า – คริสตจักรท้องถิ่น ในวัฒนธรรมอเมริกันสมัยใหม่ มี ‘คริสเตียนผู้บริโภ�ก’ เยอะเกิน ไปพร้อมกับเหล่าคริสเตียนที่ไม่รู้จักพอที่คอยมองหาทุ่งหญ้าที่เขียวกว่าเดิมเสมอในคริสตจักรอีกแห่ง

สดด 65:5-7

ในการนึกย้อนถึงการที่พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของเขา คา

วุดอกความเห็นว่า โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะทรงตอบข้าพระองค์ทั้งหลายด้วยความชอบธรรมโดยกิจการที่น่าครั่นคร้าม พระองค์ผู้ทรงเป็นความไว้วางใจของที่สิ้นสุดปลายทั้งปวงของแผ่นดินโลก และของคนที่อยู่ทางทะเลที่ไกลโพ้น ความคิดเบื้องต้นก็คือว่าโดยสิ่งต่างๆอันน่าครั่นคร้ามในความชอบธรรม พระเจ้าทรงตอบพระเจ้าไม่เพียงตอบคำอธิษฐานเท่านั้น แต่หลายครั้งพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นในแบบที่จะทำให้เราเกิดความกลัวและความครั่นคร้ามด้วย โปรดสังเกตด้วยว่าดาวิดเรียกพระองค์ว่า “พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย” คำที่แปลเป็น ความไว้วางใจ (ความมั่นใจ) (มิบทอวคห์) จริงๆแล้วหมายถึง ‘ความไว้วางใจ’ แน่ทีเดียวพระเจ้าทรงเป็นความไว้วางใจของเรา จนที่สูญปลายแผ่นดินโลก ในวันที่พระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงเป็นความไว้วางใจของคนทั้งปวงจนสิ้นสูญปลายแผ่นดินโลกและปลายด้านไกลสุดของมหาสมุทรทั้งหลาย กระทั่งทุกวันนี้ ผู้เชื่อทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติทั่วโลก – ที่สูญปลายแผ่นดินโลก – ก็ไว้วางใจในพระเจ้าแห่งอิสราเอล วันนั้นจะมาแน่เมื่อถึงพิภพจะทำเช่นนั้น

ดาวิดจึงตรัสถึงอานุภาพของพระเจ้า 6 พระองค์ผู้ทรงสถาปนาภูเขาด้วยพระกำลังของพระองค์ ทรงคาดพระองค์ไว้ด้วยอานุภาพ มีอะไรบางอย่างเกี่ยวกับภูเขา – มันขึ้นไปถึงท้องฟ้า กระนั้นเพราะพลังกำลังของพระเจ้า ภูเขาเหล่านั้นจึงถูกตั้งมั่นคงและถูกสถาปนาด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเป็น 7 ผู้ทรงระงับเสียงอึงคะนึงของทะเล เสียงอึงคะนึงของคลื่นทะเล เสียงโกลาหลของชาวประเทศทั้งหลาย เสียงคลื่นมหึมากระทบฝั่งเป็นเสียงที่ก่อให้เกิดความครั่นคร้าม กระนั้น โดยพระสุรเสียงของพระองค์ผู้เป็นเจ้านายคลื่นเหล่านั้นก็ถูกทำให้สงบ นอกจากนี้ เมื่อลมพายุบนทะเลแห่งชีวิตตาโถมดวงใจ พระองค์ผู้เป็นนายก็ตรัสได้ว่า “จงสงบเงียบซิ” (มาระโก 4:39) และความสงบอันยิ่งใหญ่ก็เข้ามา เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานสันติสุขที่เกินความเข้าใจ

สดด 65:8

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยังนึกย้อนถึงการที่ ผู้ที่อยู่ในเขตแผ่นดิน

โลกไกลโพ้นจึงเกรงกลัวต่อหมายสำคัญของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้เข้าขึ้นและเย็นลง ก้องด้วยความชื่นบาน พระเจ้าทรงสามารถส่งหมายสำคัญอันน่ากลัวต่างๆมาได้ พวกมันอาจมา ในรูปของพายุทอร์นาโด พายุเฮอริเคน แผ่นดินไหว หรือฟ้าร้อง เป็นต้น กิจการต่างๆของ พระเจ้าทำให้เกิดความเกรงกลัวพระเจ้าแม้แต่กับคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในที่สุดปลายของแผ่นดิน โลก กระนั้นพระองค์ยังทรงสร้างความงามที่ถูกคาดหวังไว้ของเวลาเช้าและเวลาเย็นด้วยเพื่อที่ มนุษย์จะชื่นบานในพระองค์ พระองค์จึงสามารถนำมาซึ่งความเกรงกลัวและความชื่นบานตาม น้ำพระทัยของพระองค์

สดด 65:9-10

ความดีของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ ถ้าเราจะเพียงหยุดชั่วคราวและ

พิจารณา คาวิดเขียนไว้ว่า พระองค์ทรงเยี่ยมเยียนแผ่นดินโลก และทรงรดน้ำ พระองค์ทรง กระทำให้อุดมยิ่งด้วยแม่น้ำของพระเจ้าซึ่งมีน้ำเต็ม พระองค์ทรงจัดหาข้าวให้เพราะทรงจัด เตรียมโลกไว้เช่นนั้นแหละ เราลืมเสียในเวลาไม่นานว่าความดีของพระเจ้าคือสิ่งที่ส่งฝนอันชุ่ม ฉ่ำและให้ชีวิตมา พระองค์ทรงเป็นผู้รดน้ำแผ่นดินโลก การเอ่ยถึง “แม่น้ำของพระเจ้า” อาจ หมายถึงลำธารแห่งความชุ่มชื้นอันไม่รู้จบในฟ้าสวรรค์ พระเจ้าผู้แสนวิเศษของเราทรงอนุญาต ให้มันตกลงสู่แผ่นดิน โลกเพื่อรดน้ำพืชผลต่างๆที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเรา

นอกจากนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวต่อไปว่า 10 พระองค์ทรงรดน้ำตามรอยไถของ มันอย่างอุดม และให้ขี้ไถราบลง ให้อ่อนละมุนด้วยฝน และทรงอวยพรผลิตผลของมัน พระเจ้า ทรงเป็นผู้ที่รดน้ำรอยไถและทุ่งนาต่างๆแห่งแผ่นดินโลกโดยทำให้พวกมันอ่อนนุ่ม พระองค์ ทรงเป็นผู้ที่ได้ประทานพระพรแห่งชีวิตซึ่งออกเงยขึ้นมาจากพื้นดิน ช่างเร็วเหลือเกินที่เราลืม พระองค์ผู้ที่พระพรทุกประการ ไหลหลั่งออกมา

สดด 65:11-13

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุต่อไปว่า พระองค์ทรงให้ปีเป็น

ยอดด้วยความดีของพระองค์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์มีความไพบูลย์ย่อยหยด พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สวมมงกุฎการเก็บเกี่ยวประจำปีด้วยความดี เส้นทางเหล่านั้นแห่งสวนต่างๆ

ของพระองค์เกิดผลอย่างบริบูรณ์ (ความหมายของความไพบลย์ในความคิดของคนอื่นก็คือ ความอุดมสมบูรณ์และความบริบูรณ์) ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้จัดเตรียมเช่นนั้นสำหรับเรา

12 ทูงหญ้าในถิ่นทุรกันดารก็หยดย่อย เนินเขาลาดเอวด้วยความชันบาน ขณะที่น้ำฝนเร่งให้เกิดการเก็บเกี่ยวอันบริบูรณ์ ความคิดของพระเจ้าก็หยาดลงมาเหนือเรา เนินเขาต่างๆแห่งยูเดีย ชันบานกับการเก็บเกี่ยวอันบริบูรณ์ที่พระเจ้าได้ประทาน

ด้วยเหตุนี้ 13 ปาฟงห่มตัวด้วยฝูงแพะแกะ หุบเขาพราวไปด้วยข้าว เขาโห้ร้องด้วยความชันบานและร้องเพลง ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าโดยการอวยพรของพระเจ้าความบริบูรณ์แห่งการเก็บเกี่ยวถูกจัดเตรียมให้แก่เราไม่ว่าจะเป็นจากฝูงแพะแกะหรือจากพืชผลต่างๆ ความคิดของพระเจ้าที่มีต่อเราคือเหตุผลหนึ่งที่จะโห้ร้องด้วยความชันบานและร้องเพลง แม้ระบบเศรษฐกิจในสมัยนั้นพึ่งพาเกษตรกรรมและผู้คนใช้ชีวิตอยู่ใกล้กับผืนดินมากกว่าพวกเราในปัจจุบัน หลักการนั้นก็ยิ่งเหมือนเดิม พระพรแห่งอาหารอันอุดมย่อมมาจากสวรรค์โดยตรง เราไม่ควรลืมเรื่องนั้นเด็ดขาด พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ส่งฝนมาซึ่งให้การเก็บเกี่ยวอันบริบูรณ์ ดังนั้นเพลงสดุดีอันไพเราะบทนี้ที่สรรเสริญพระเจ้าสำหรับความคิดของพระองค์ในการเก็บเกี่ยวจึงมาถึงตอนจบ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 66: ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ไม่ถูกหมายเหตุไว้ มีผู้เสนอชื่อบุคคลต่างๆ ไล่ตั้งแต่ดาวิด เฮเซคียาห์ จนถึงนักร้องเลวีคนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ความเห็นเอกฉันท์โดยทั่วไปก็คือว่าดาวิดเป็นผู้แต่ง เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลาเหมือนเดิม (นั่นคือ หัวหน้าคณะนักร้องประสานเสียง) โปรดสังเกตด้วยว่ามีหมายเหตุว่า บทเพลงหรือเพลงสดุดีซึ่งบ่งบอกว่ามันอาจถูกพูดหรือถูกขับร้อง แก่นแท้ของเพลงสดุดีบทนี้คือ การสรรเสริญ กล่าวอย่างเจาะจงคือ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ต่างๆขององค์พระผู้เป็นเจ้า การอำนวยการโยชนต่างๆอันเปี่ยมกรุณาของพระองค์ การช่วยให้พ้นต่างๆอันสัจย์ชื่อของพระองค์ และการปฏิบัติต่างๆของพระองค์กับประชาชนของพระองค์

สดด 66:1-3

เพลงสดุดีแสนวิเศษบทนี้เริ่มต้นด้วยคำสั่งสามประการให้

สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงทำเสียงชื่นบานถวายพระเจ้า คำที่แปลเป็นเสียงชื่นบาน (รูอาห์) ส่วนใหญ่แล้วมีความหมายตรงตัวว่า ‘เสียงโห่ร้องด้วยความชื่นบาน’ ความคิดตรงนี้เกือบเป็นการส่งเสียงเชียร์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การโห่ร้องหรือส่งเสียงเชียร์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า

2 จงร้องเพลงถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ จงถวายสรรเสริญอย่างรุ่งเรืองต่อพระองค์ จากนั้นความคิดตรงนี้ก็เปลี่ยนอย่างแยบยลเป็นความคิดเกี่ยวกับการร้องเพลง น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น เกียรติและรุ่งเรืองคือคำเดียวกัน มันคือคำว่า *คอว์ไบค* ซึ่งเป็นคำฮีบรูพื้นฐานที่หมายถึง *สง่าราศี* ความคิดก็คือ การร้องเพลงถวาย *สง่าราศี* แห่งพระนามของพระองค์และทำให้คำสรรเสริญพระองค์ *เปี่ยมด้วยสง่าราศี*

3 จงทูลพระเจ้าว่า "พระราชกิจของพระองค์นำครั้นคร้ามยิ่งนัก ฤทธานุภาพของพระองค์ใหญ่หลวงนัก จนศัตรูจะหมอบราบต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ความคิดที่แฝงอยู่ในคำที่แปลเป็น *นำครั้นคร้าม (ยอว์เรย์)* คือ ‘น่าสะพรึง’ หรือ ‘ก่อให้เกิดความเกรงกลัว’ แม้ทีเดียวพระราชกิจของพระเจ้านำครั้นคร้าม แม้วัฒนธรรมทางศาสนาอันเป็นที่นิยมมีความคิดว่าพระเจ้าทรงนำครั้นคร้าม ความคิดก็คือว่าพระองค์ทรงทำให้เกิดความเกรงกลัวหรือความครั้นคร้ามโดยสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำตลอดหลายยุคสมัย ดังนั้นเพราะฤทธานุภาพอันปรากฏชัดเจนของพระองค์ เหล่าศัตรูของพระองค์จะนบถนอบต่อพระองค์ เราจึงถูกกำชับให้กล่าวแก่พระเจ้าว่าพระองค์ทรงนำครั้นคร้ามขนาดไหน มันเป็นการสรรเสริญรูปแบบหนึ่งอีกครั้ง

สามข้อนี้จึงเริ่มต้นด้วยคำบัญชา (นั่นคือ คำสั่ง) สามประการให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า: (1) “จงเปล่งเสียงอย่างชื่นบานถวายพระเจ้า”, (2) “จงร้องเพลงถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์” และ (3) “จงทูลพระเจ้าว่า...” ทั้งหมดนี้รวมกันเป็นคำสรรเสริญ เราจึงได้รับบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้า

สดด 66:4

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงพยากรณ์ว่า แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะ

นมัสการพระองค์ และจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เขาทั้งหลายจะร้องเพลงสรรเสริญ

พระนามของพระองค์" เซลาห์ แม้มีคนส่วนน้อยมาตลอดหลายยุคสมัยที่ได้นมัสการพระเจ้า วัน
นั้นจะมาแน่เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะนมัสการและร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า แน่แน่นอนว่า
จะเกิดขึ้นในอาณาจักรของพระเจ้าเมื่อพระเยซูจะทรงครองราชย์ "ในทิวเขาสุริยาสดดส่อง
มา" ถึงกระนั้น ยังมีข้อผูกมัดทางศีลธรรมอยู่จนทุกวันนี้ที่จะสรรเสริญและนมัสการพระเจ้าไม่ว่า
ว่าเราอยู่แห่งหนใดก็ตาม

สดด 66:5-7

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเชิญชวนเหล่าผู้อ่านของเขาให้ระลึกถึง

พระราชกิจอันน่าครั้นคร้ามบางประการของพระเจ้า จนมาดุถึงที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ พระราช
กิจของพระองค์น่าครั้นคร้ามต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ อีกครั้งที่คำว่า *น่าครั้นคร้าม* มีความ
หมายว่าที่ก่อให้เกิดความน่าสะพรึงหรือความเกรงกลัว เมื่อพระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงในยุคสมัย
อดีตเพื่อประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นในแบบที่ก่อให้เกิดความสะพรึงอย่าง
แน่นอน

6 พระองค์ทรงเปลี่ยนทะเลให้เป็นดินแห้ง คนเดินข้ามแม่น้ำไป ที่นั่นเราได้ปรบปรืดใน

พระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ระลึกถึงการแยกทะเลแดงอันน่าอัศจรรย์ซึ่งพระเจ้าได้ทรง

กระทำเพื่ออิสราเอล ดู อพยพ 14:21-22 ในลักษณะคล้ายๆกัน พระเจ้าทรงแยกแม่น้ำจอร์แดนอีก
สี่สิบปีต่อมา

ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงเป็น 7 ผู้ทรงปกครองด้วยอำนาจของพระองค์เป็นนิตย์ ผู้ซึ่ง

พระเนตรเฝ้าบรรดาประชาชาติอยู่ อย่าให้คนมักกบฏยกย่องตนเอง เซลาห์ การปกครองของ

พระเจ้าเป็นมาโดยคุณความดีแห่งพลังอำนาจของพระองค์ ไม่มีผู้ใดและไม่มีสิ่งใดในจักรวาลยิ่ง

ใหญ่กว่าพระองค์ นอกจากนี้ พระเนตรของพระองค์ก็เฝ้าอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ ดังนั้นพวก

เขาจึงถูกเตือนมิให้กบฏหรือยกตัวเองขึ้น อีกครั้งที่ "เซลาห์" มีความหมายว่าจงหยุดชั่วครู่และ

พิจารณา

สดด 66:8-9

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงตั้งเหล่าผู้อ่านของเขาว่า โอ คนชาติทั้ง
หลายเอ๋ย จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา จงให้ได้ยินเสียงสรรเสริญพระองค์ เราควรหมายเหตุไว้
ว่าเราถูกบัญชาให้ถวายสาธุการแด่พระเจ้า เรายังถูกบัญชาให้สรรเสริญพระองค์จนเสียงของเรา
ถูกได้ยินด้วย คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ เราถูกบัญชาให้สรรเสริญพระองค์

เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็น 9 ผู้ทรงให้จิตวิญญาณเราอยู่ท่ามกลาง
คนเป็น และมีได้ทรงยอมให้ทำเราพลาด ความคิดก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้พิทักษ์รักษาชีวิตของ
เรา ชีวิตของเราเองอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ นอกจากนี้ พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ทำของเรา
พลาด ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ดูแลประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ป้องกัน
ประชาชนของพระองค์มิให้หวั่นไหว

สดด 66:10-12

จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อระลึกว่าพระเจ้าได้
ทรงทดสอบและถึงขนาดทดสอบในอดีต โอ ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงลงใจข้าพระองค์
ทั้งหลาย พระองค์ทรงทดลองข้าพระองค์อย่างทดลองเงิน พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้อิสราเอล
ถูกทดสอบและถูกชำระให้บริสุทธิ์ เขาใช้ภาพเปรียบเทียบของเงินที่ถูกหลอมให้บริสุทธิ์โดยไฟ ทุก
คนที่พระเจ้าทรงใช้การจะผ่านช่วงเวลาต่างๆแห่งการชำระให้บริสุทธิ์และการทดสอบเสียก่อน
ดู เพลงสดุดี 139:23, 1 พงศาวดาร 29:17, โรม 5:3-5, ยากอบ 1:2-4

11 พระองค์ทรงนำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้ามาในค่าย พระองค์ทรงวางความทุกข์ยากไว้ที่
เอวของข้าพระองค์ มีมากกว่าหนึ่งครั้งที่อิสราเอลพบว่าตัวเองประสบความทุกข์ลำบากเพราะ
ความบาปของพวกเขา ในครั้งอื่นๆพระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขาเผชิญวิกฤติหนึ่งเพื่อทดสอบ
พวกเขา เพื่อสอนพวกเขาให้วางใจมากยิ่งขึ้น เพื่อให้พวกเขาแกร่ง และเพื่อหล่อหลอมพวกเขา
เขา กระนั้นพระเจ้ายิ่งทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากวิกฤติเช่นนั้นแต่ละครั้งและทุก
ครั้ง พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจนจบจนทุกวันนี้

12 พระองค์ทรงให้คนขับรถรบทับตีระของข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ต้องลุยไฟลุยน้ำ แต่พระองค์ยังทรงนำข้าพระองค์มาสู่ที่อ้อมเอิบ ภาพเปรียบเทียบนี้สื่อถึงอิสราเอล

พวกเขาทนทุกข์การตกเป็นทาสของอียิปต์ พวกเขาได้เห็นภัยพิบัติเหล่านั้นของอียิปต์ พวกเขาผ่านเข้าไปในน้ำแห่งทะเลแดงและแม่น้ำจอร์แดน และสุดท้ายแล้ว พระเจ้าทรงนำพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินหนึ่งที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าแม้หลายครั้งพระเจ้าทรงอนุญาตให้ประชาชนของพระองค์เผชิญความทุกข์ลำบาก เมื่อพวกเขาสัตย์ซื่อต่อไป พระองค์ก็จะทรงอวยพรพวกเขาเสมอในท้ายที่สุด

สดด 66:13-15 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงให้คำปฏิญาณหลายข้อต่อพระเจ้า ข้าพระองค์จะเข้าไปในพระนิเวศของพระองค์พร้อมด้วยเครื่องเผาบูชา ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณต่อพระองค์ แน่แน่นอนว่าผู้เขียนท่านนี้เขียนจากมุมมองของระบบพันธสัญญาเดิม เครื่องเผาบูชาคือ เครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอมหวาน (ดู เลวีนิติ 1) มันเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัครซึ่งไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับความบาป มันเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของการสรรเสริญ การขอบพระคุณและการนมัสการ เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำตามคำสัญญา (คำปฏิญาณต่างๆ) ของตนที่จะสรรเสริญและนมัสการพระเจ้า สรุปลก็คือ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ให้คำมั่นว่าจะสรรเสริญพระเจ้าอย่างเป็นทางการที่พลับพลาด้วยเครื่องบูชาตามที่กำหนดไว้สำหรับการสรรเสริญ

ส่วนคำปฏิญาณเหล่านั้นที่เขาได้ให้ไว้ว่าจะสรรเสริญพระเจ้า เขากล่าวถึงความตั้งใจแน่วแน่ของเขาที่จะทำตามคำปฏิญาณเหล่านั้น **14 ตามที่ริมฝีปากข้าพระองค์ได้พูดไว้ และที่ปากข้าพระองค์ได้กล่าวในยามที่ข้าพระองค์ทุกข์ยากลำบาก** ความคิดก็คือว่าในครั้งอดีตเมื่อตกอยู่ในวิกฤติ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้ปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าจะสรรเสริญพระองค์และถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแด่พระองค์เมื่อพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นแล้ว บัดนี้ เมื่อสามารถไปยังพลับพลาและทำเช่นนั้นได้ เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำตามคำสัญญาเหล่านั้นของตนต่อพระเจ้า

เขาจึงสัญญาว่า **15 ข้าพระองค์จะถวายสัตว์อันเป็นที่เป่าเครื่องเผาบูชาแด่พระองค์ พร้อมกับวันเครื่องสัตวบูชาด้วยแกะผู้ ข้าพระองค์จะถวายบูชาด้วยวัวผู้และแพะ เซลาห์** อีกครั้งที่เครื่องเผาบูชาคือ เครื่องบูชาด้วยใจสมัครซึ่งมีกลิ่นหอมหวาน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปฏิญาณอีกครั้งว่าจะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้นที่พลับพลาในการสรรเสริญและการนมัสการ

แต่พระองค์ เขาตั้งใจว่าจะทำเช่นนั้นด้วยเครื่องสัตวบูชาที่ดีที่สุดที่เขาสามารถถวายได้: สัตว์
อ้วนพี แกะผู้พร้อมเครื่องหอม วัวผู้และแพะ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเครื่องสัตวบูชามากมาย
เช่นนั้นทำให้เขาหมดเงินไปเยอะ กระนั้นเขาก็เต็มใจที่จะใช้จ่ายทรัพย์ของตนเพื่อถวายเกียรติ
และถวายสง่าราศีองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 66:16-17 ในบริบทเดียวกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เชิญชวนทุกคนให้ฟัง
คำสรรเสริญแด่พระเจ้าของเขา บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า ขอเชิญมาฟัง และข้าพเจ้าจะบอก
ถึงว่าพระองค์ได้ทรงกระทำอะไรแก่จิตวิญญาณข้าพเจ้าบ้าง ทุกคนที่เกรงกลัวพระเจ้าถูกเชิญให้
มาฟังคำสรรเสริญที่กำลังจะถูกเอ่ย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จะเป็นพยานเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าได้
ทรงกระทำเพื่อเขาเป็นการส่วนตัว แม้ทีเดียวงค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งต่างๆที่ยิ่งใหญ่
เพื่อจิตวิญญาณของเราจนทุกวันนี้

17 ปากข้าพเจ้าได้ร้องทูลพระองค์ และลิ้นข้าพเจ้าได้ยกย่องพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดี
ท่านนี้อธิษฐานออกเสียงดังต่อพระเจ้าในคำสรรเสริญ คำที่แปลเป็น ยกย่อง (รูอม) มีความหมาย
ว่า ‘ยกขึ้น’ ช่างเป็นการเปิดเผยอันแสนวิเศษ เขายกพระเจ้าขึ้นด้วยคำสรรเสริญแห่งลิ้นของตน
นั่นควรเป็นจุดสนใจหลักของการสรรเสริญจนทุกวันนี้

สดด 66:18 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหยุดชั่วคราวเพื่อพิจารณาความจริงหนึ่งอัน
ลึกซึ้ง ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วช้าไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับ คำที่แปล
เป็น บ่ม (รอว้ออว์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘มองเห็น’ ในบริบทนี้ มันมีความหมายว่า ‘พิจารณา’,
‘รับรู้’ หรือ ‘เฝ้าสังเกต’ ความคิดนี้ก็คือว่า ถ้าเรารู้ว่ามีความบาปในใจของเราและเราปล่อยมันไว้
ที่นั่น พระเจ้าจะไม่ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเรา ความบาปที่ไม่ถูกสารภาพและไม่ถูกกลับใจ
ใหม่จะทำให้พระเจ้าเพิกเฉยคำอธิษฐานของเรา ดู อิสยาห์ 59:1-2, เศคาริยาห์ 7:11-13 และ
สุภาษิต 28:9 ด้วย ความบาปที่เราอนุญาตและปกปิดจะทำให้คำอธิษฐานของเราลัดวงจร มัน
ไม่ใช่พระเจ้าจะไม่ได้ยิน ตรงกันข้ามเมื่อเราปกปิดความบาปในใจของเรา พระองค์จะไม่ฟัง
คำอธิษฐานของเรา

สดด 66:19-20

ถึงกระนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็เปรมปรีดิ์ที่ว่า แต่พระเจ้าได้ทรงสถับแน่ที่เดียว พระองค์ได้ทรงฟังเสียงคำอธิษฐานของข้าพเจ้า พระเจ้าทรงสถับฟังเขา พระองค์ทรงใส่พระทัยต่อคำอธิษฐานของเขา นี่บอกเป็นนัยว่าความบาปนั้นถูกสารภาพและถูกกลับใจใหม่ในชีวิตของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ หลักการนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิมจนถึงยามนี้ ความบาปขัดขวางคำอธิษฐาน การสารภาพและการกลับใจใหม่จากความบาปนั้นย่อมเปิดทางให้แก่คำอธิษฐาน

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปิดท้ายเพลงสดุดีอันไพเราะบทนี้ โดยการประกาศว่า 20 สาธุการแด่พระเจ้า เพราะว่าพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธคำอธิษฐานของข้าพเจ้า หรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์เสียจากข้าพเจ้า เขาสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงสถับฟังคำอธิษฐานของเขาและทรงแสดงความเมตตาต่อเขาแล้ว

ภาพรวมของเพลงสดุดี 67: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า ถึงหัวหน้านักร้องใช้เครื่องสาย เพลงสดุดีหรือบทเพลง อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคณะนักร้องของพลับพลา เนกี โนธหมายถึงเครื่องสายชนิดหนึ่ง เช่น พิณ เป็นต้น มันจึงถูกเขียนเพื่อถูกบรรเลงประกอบด้วยเครื่องดนตรีดังกล่าว อีกครั้งที่ความเห็นเพลงสดุดีหรือบทเพลง บ่งบอกว่าเพลงสดุดีบทนี้สามารถถูกขับร้องเป็นเพลงๆหนึ่งหรือถูกอ่านเป็นบทกวีหนึ่งก็ได้ ผู้แต่งไม่ถูกระบุไว้แต่น่าจะเป็นดาวิด เพลงสดุดีสั้นๆบทนี้เป็นเพลงสดุดีที่กล่าวถึงความขลังและคำสรรเสริญ มันเป็นคำอธิษฐานหนึ่งและคำเทศนาหนึ่ง

สดด 67:1-2

เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำทูลขอความเมตตาและการอวยพรขอพระเจ้าทรงพระเมตตาต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย และอำนวยการแก่ข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้พระพักตร์ฉายสว่างแก่ข้าพระองค์ เซลาห์ คำขออันเรียบง่ายและลึกซึ้งสามประการขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ (1) เขาทูลขอพระเจ้าให้ทรงเมตตาต่อพวกเขา (2) เขาทูลขอพระเจ้าให้ทรง

อวยพรพวกเขา และ (3) เขาทูลขอพระเจ้าให้ทรงมองดูพวกเขาอย่างกรุณา (นั่นคือ สาระสำคัญของ การทำให้พระพิศมัยของพระองค์ฉายสว่างแก่พวกเขา)

เขาปรารถนาการอวยพรเช่นนั้นจากพระเจ้า 2 เพื่อพระมรรคาของพระองค์จะเป็นที่รู้จัก ในแผ่นดินโลก ความรอดของพระองค์จะเป็นที่ทราบท่ามกลางบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น สเปอริเจียนเขียนไว้ว่า “เหมือนกับที่หาฝนซึ่งตกลงบนเนินเขา ก่อนจากนั้นก็ไหลลงไปตามลำธารต่างๆ ผ่านเข้าไปในหุบเขา การอวยพรขององค์ผู้สูงสุดก็มายัง โลกผ่านทางคริสตจักรเช่นกัน เราได้รับการอวยพรเพราะเห็นแก่ผู้อื่นและตัวเราเองด้วย” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าว่า เมื่อพระองค์ทรงอวยพรประชาชนของพระองค์เอง พวกเขาก็จะเป็นพยานถึงมรรคาต่างๆ อันมหัศจรรย์ของพระองค์แก่ผู้อื่นต่อไป คำที่แปลเป็น ความรอดของพระองค์ (เยชูออร์) ส่วนใหญ่แล้วถูกแปลเป็น ‘ความรอด’ ความคิดนี้ทั้งเรียบง่ายและลึกซึ้ง เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ด้วยความเมตตาและการทรงไถ่ พวกเขาก็จะกลายเป็นพยานเรื่องความรอดของพระองค์แก่ผู้อื่นต่อไป นั่นยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้

สดด 67:3-5 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเอ่ยคำกำชับสามประการให้คนทั้งหลาย สรรเสริญพระเจ้า (1) โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ประชาชนของพระเจ้าถูกกำชับให้สรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา ความจริงนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ กระนั้นเขาก็ขยายคำกำชับนี้ออกเพื่อการสรรเสริญ

(2) 4 โอ ขอให้ชาวประเทศทั้งหลายยินดีและร้องเพลงด้วยความชื่นบาน เพราะพระองค์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความชอบธรรม และทรงครอบครองชาวประเทศทั้งหลายในโลก เซลาห์ ประชาชาติต่างๆของโลกยังถูกกำชับให้สรรเสริญพระองค์ด้วย แม้มีความเชื่อฟังต่อคำสั่งนี้อยู่บ้างตลอดหลายศตวรรษ การสำเร็จจริงในท้ายที่สุดก็จะเกิดขึ้นในช่วงยุคพันปีเมื่อประชาชาติทั้งปวงจะสรรเสริญพระองค์ เมื่อถึงตอนนั้นพระองค์จะไม่เพียงพิพากษาประชาชาติต่างๆเท่านั้นแต่จะปกครองพวกเขาทั้งหมดด้วย ผู้เขียนสัจคัมภีร์ท่านนี้จึงกล่าวสิ่งที่เขาได้เอ่ยไปแล้วในข้อ 3 เป็นคำพูดปิดท้าย (3) 5 โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ให้

ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ผู้คนทั้งปวงถูกกำชับให้สรรเสริญพระเจ้า คำสั่งนั้นยังมีอยู่
จนทุกวันนี้

สดด 67:6-7 เมื่อวันนั้นมาถึงที่คนทั้งปวงสรรเสริญพระองค์ แล้วแผ่นดินโลก
จึงจะได้เกิดผล พระเจ้าคือพระเจ้าของเราจะทรงอำนาจพระพรแก่เรา นี่บอกเป็นนัยว่าการ
อวยพรเต็มเปี่ยมของพระเจ้าที่มีต่อพืชผลแห่งแผ่นดิน โลกจะไม่มีวันเกิดขึ้นเลยจนกว่า
ประชาชาติทั้งปวงสรรเสริญพระองค์อย่างเปิดเผย ประชาชาติต่างๆจนทุกวันนี้ซึ่งเพิกเฉย
พระเจ้านั้นจะเสวยผลทางเศรษฐกิจ กระนั้น เมื่อประชาชาติใดจะสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ก็จะทรง
อวยพรพวกเขา

เมื่อมองล่วงหน้าไปยังวันนั้นที่พระเมสสิยาห์จะทรงครอบครอง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้
จึงประกาศว่า 7 พระเจ้าจะทรงอวยพระพรแก่เรา แล้วที่สุดปลายแผ่นดินโลกจะเกรงกลัว
พระองค์ การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้จะเกิดขึ้นในยุคพันปีและอาณาจักรนิรันดร์ที่จะตามมา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 68: ดังที่หมายเหตุไว้ในชื่อเพลง เพลงสดุดีบทนี้เป็นของดาวิด
และถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลา เพลงนี้ถูกเขียนตอนไหน ไม่ชัดเจนแต่อาจเป็น
ตอนที่ดาวิดย้ายหีบพันธสัญญาจากเรือนของโอบีเอโดม ไปยังภูเขาศิโยน เพลงสดุดีทั้งบทนี้
แสดงภาพทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูท่ามกลางเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์และการเสด็จ
ขึ้นของพระองค์สู่สวรรค์ สเปอร์เจียนกล่าวว่า “เพลงสดุดีบทนี้มีความเป็นเลิศและเข้าใจยากยิ่ง
นัก ความลึกลับในบางวรรคยากจะหยั่งถึงอย่างที่สุด”

การแบ่งเพลงสดุดีบทนี้มีความซับซ้อน อาจเป็นไปได้ว่าสองข้อแรกถูกประกาศขณะที่หีบ
ถูกยกขึ้นเพื่อที่จะถูกขนไปยังเยรูซาเล็ม ในข้อ 3-6 บรรดาคนที่ตามทางพระเจ้าถูกเตือนสติให้
เริ่มบทเพลงอันชื่นบานของตน ในข้อ 7-10 การเสด็จอันเปี่ยมสง่าราศีของพระเยซูในถิ่น
ทุรกันดารถูกกล่าวซ้ำ ชัยชนะเหล่านั้นของพระองค์ในสงครามถูกหมายเหตุในข้อ 11-14 ขณะที่
หีบเข้าใกล้ภูเขาศิโยน เสียงโห่ร้องแห่งความชื่นบานก็ดังขึ้นในข้อ 15-19 ในข้อ 20-23 พวก

ปุโรหิตขับร้องเพลงสรรเสริญเพลงหนึ่งเกี่ยวกับความดีและความยุติธรรมของพระเจ้า ความปลอดภัยของเหล่ามิตรสหายของพระองค์และความพินาศของบรรดาศัตรูของพระองค์ ขบวนการที่ตามมาถูกพรรณนาถึงเพิ่มเติมในข้อ 24-27 ชัยชนะต่างๆที่กว้างไกลกว่าเดิมถูกคาดหมายไว้ในข้อ 28-31 สูดทำเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าในข้อ 32-35

สดด 68:1-2 ขณะที่หีบพันธสัญญาเคลื่อนออกไป ไม่ว่าในสมัยของโมเสส หรือตอนที่ดาวิดย้ายมัน คำร้องทูลนั้นก็เหมือนกัน ขอพระเจ้าทรงลุกขึ้น ให้ศัตรูของพระองค์กระจ่ายไป ให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์หนีไปต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ มันเป็นคำประกาศที่แสดงถึงชัยชนะ 2 ควันถูกขับไปฉันทัด ก็ขอทรงไล่เขาไปฉันทัด ขี้ผึ้งละลายต่อหน้าไฟฉันทัด ก็ขอให้คนชั่วพินาศต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าฉันทัด ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทำให้เหล่าศัตรูของพวกเขาละลายไปดุจควันที่อยู่ต่อหน้าลมและขี้ผึ้งหน้าเปลวไฟ เหล่าศัตรูของพระเจ้าถูกนิยามว่าเป็นคนชั่ว ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้จึงทูลขอให้พวกเขาถูกทำลายโดยพระเจ้า

สดด 68:3-4 ตรงกันข้าม คนชอบธรรมถูกสั่งให้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ขอให้คนชอบธรรมชื่นบาน ให้เขาเต้นโลดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ให้เขาสิงโลดด้วยความชื่นบาน แง่มุมทั้งสองด้านของความชอบธรรมถูกกล่าวถึงตรงนี้ ดาวิดเปรียบประชาชนของพระเจ้าโดยรวมว่าเป็นคนชอบธรรม กระนั้นเขาก็หมายถึงคนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมในการดำเนินชีวิตด้วย เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพันธมิตรและพละกำลังของพวกเขา คนชอบธรรมจึงถูกกำชับให้ชื่นชมยินดี อันที่จริง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวซ้ำประเด็นนี้ด้วยการเน้นย้ำสามครั้ง

เขาจึงสั่งคนชอบธรรมว่า 4 จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ จงยกย่องพระองค์ผู้ทรงเมฆเป็นพาหนะโดยพระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์ จงสิงโลดต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราถูกเรียกให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าในสองลักษณะ คำที่แปลเป็น ยกย่อง (ชอว์ลาต) มีความหมายว่า ‘ยกขึ้น’ เหมือนกับที่นักอินทรีตัวใหญ่ โฉบบินบนกระแสมแห่งท้องฟ้า พระเยโฮวาห์พระเจ้ก็ทรงทะยานขึ้นสู่เบื้องบนเช่นกัน ภาพ

เปรียบนี้อาจมีพลังมากกว่านั้นอีก โดยกล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงนั่งรถรบคันหนึ่งข้ามทางหลวงแห่งฟ้าสวรรค์ ไม่ว่าเพลงนี้สื่อถึงภาพเปรียบใดก็ตาม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าที่สื่อถึงการทรงอุทยานภาพทั้งสิ้นและฤทธิ์เดช พระนาม *ยาห์* เป็นรูปย่อของเยโฮวาห์ ยาห์เป็นองค์เดียวกันกับพระเยโฮวาห์ (บังเอิญว่านี่เป็นที่เดียวในพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ที่พระนาม*ยาห์*ถูกพบแม้ว่ามันถูกพบอีกสี่สิบแปดครั้งในต้นฉบับภาษาฮีบรูแต่ถูกแปลเป็นพระเยโฮวาห์) เพราะฤทธิ์เดชและการทรงอุทยานภาพทั้งสิ้นอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ เราจึงถูกกำชับให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระองค์และชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์พระองค์

สดด 68:5-6 พระเจ้าไม่เพียงเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเท่านั้น พระองค์ยังทรงเปี่ยมความเมตตาด้วย **พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิของพระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของคนกำพร้าพ่อ และทรงเป็นผู้พิพากษาหญิงม่าย** แม้พระเจ้าทรงเปี่ยมอุทยานภาพทุกประการและประทับในฟ้าสวรรค์ กระนั้นพระองค์ก็ทรงดูแลลูกกำพร้าและหญิงม่ายที่ยากจน นี่แหละคืออุปนิสัยของพระเยโฮวาห์พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิของพระองค์แห่งสวรรค์ ที่ควรหมายเหตุไว้คือคำพรรณนาเกี่ยวกับสวรรค์ แม้แต่มันก็บริสุทธิ! ไม่มีความบาปใดคงอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ได้

6 พระเจ้าทรงให้คนเปลี่ยวเปล่าอยู่ในครอบครัว พระองค์ทรงปลดปล่อยคนเหล่านั้นที่ถูกล่ามด้วยโซ่ตรวน พวกเขายินดีว่านี่หมายถึงตอนที่คนอิสราเอลถูกกระจัดกระจายในอียิปต์ โดยการตกเป็นทาสของมัน กระนั้นเมื่อพระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้น ครอบครัวทั้งหลายก็กลับมาพร้อมหน้ากันอีก นอกจากนี้ พวกเขาถูกปลดปล่อยจากโซ่ตรวนของตนด้วย ตรงกันข้าม แต่คนมักกบฏจะอาศัยในแผ่นดินที่แห้งแล้ง แม้พระเจ้าทรงดีต่อคนเหล่านั้นที่ถูกบีบบังคับอย่างไม่ยุติธรรม พระองค์ก็ไม่ทรงมีความสงสารต่อคนเหล่านั้นที่มักกบฏ ส่วนของพวกเขาคือความยากจน ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงการอาศัยอยู่ในทะเลทราย คนเหล่านั้นที่กบฏต่อพระเจ้าจะเผชิญความยากลำบากอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สดด 68:7-8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเล่าย้อนว่าพระเจ้าทรงนำอิสราเอลผ่านเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสมัยหนังสืออพยพ โอ ข้าแต่พระเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จนำหน้า

ประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จไปตามถิ่นทุรกันดาร เขตลาห์ 8 แผ่นดินโลกก็หวั่นไหว
ท้องฟ้าก็เทฝนลงมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ภูเขาซีนายโน้มสันตะเทือนต่อเบื้องพระพักตร์
พระเจ้าคือพระเจ้าของอิสราเอล ด้วยการเน้นย้ำเชิงเปรียบเทียบ ดาวิดพรรณนาถึงการทรงนำของ
พระเจ้าในเสาเมฆและเสาไฟนั้นในสมัยอพยพ เพลงสดุดี 114:1, 4, 6, 7 พรรณนาเชิงเปรียบเทียบ
ว่าภูเขาต่างๆกระโดดเมื่ออยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ในอพยพ 15:14-16 บรรดากษัตริย์
ของประชาชาติเหล่านั้นที่อยู่ใกล้เคียงก็ตัวสั่นเมื่ออิสราเอลเข้ามาใกล้ ขณะอิสราเอลยกเดินไป
พระเจ้ายิ่งทรงทำให้ฟ้าสวรรค์หยาดน้ำค้างลงมาเท่านั้น แต่มานาและนกลุ่มด้วย ภูเขาซี
นายถูกหมายเหตุน่าประหลาดว่าสันตะเทือนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ดู อพยพ 19:18 ความคิด
ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็กล่าวถึงการทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเหมือนเดิม แม้แต่
ภูเขาทั้งหลายก็สันตะเทือนเมื่ออยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

สดด 68:9-10 กระนั้นแม้ทรงฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรง
ฝนอุดมลง เมื่อมรดกของพระองค์อ่อนโยน พระองค์ทรงฟื้นขึ้นใหม่ แม้ว่าไม่มีบันทึกเจาะจง
เกี่ยวกับฝนที่ตกจริงๆในสมัยหนังสืออพยพ ก็มีการกล่าวถึงการที่พระเจ้าทรงให้มานาและแม้แต่นกลุ่ม
ตกลงมาจากสวรรค์ดูฝน ดู อพยพ 16:14 และเพลงสดุดี 78:23 และ 27 แน่แน่นอนว่าทันทีที่
พวกเขาไปถึงในแผ่นดินนั้น พระเจ้าทรงส่งฝนของพระองค์ลงมาเพื่อให้ดินนุ่มเพื่อพวกเขา ดู
เพลงสดุดี 65:9-10 (คำที่แปลเป็น **ฟื้นขึ้นใหม่** (คูวน) มีความหมายว่า ‘สถาปนา’) บริบทนี้ชี้ไป
ยังอิสราเอลเมื่อเข้าไปในแผ่นดินนั้นแล้ว

ดังนั้น **10** ชุมมูมชนของพระองค์ก็มาอาศัยในนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้า โดยความดีของ
พระองค์ พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่คนขัดสน แม้ไม่มีผู้ใดในอิสราเอลเป็นคนร่ำรวยใน
สมัยนั้น พระเจ้าก็ทรงดูแลพวกเขาทุกคน จากความดีของพระองค์ พระองค์ทรงเลี้ยงดูคนยากจน
แห่งแผ่นดินนั้น

สดด 68:11-14 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เล่าย้อนสั้นๆถึงชัยชนะเหล่านั้นที่พระเจ้า
ประทานให้ในสมัยการอพยพ องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระวณะ พวกที่นำขบวนนั้นก็เป็พวก

ใหญ่โต การประยุกต์ใช้โดยตรงคือ การประกาศข่าวโดยพระเจ้าแกโมเสสเรื่องการสู้รบ จากนั้น ข่าวนั้นก็แพร่ไปทั่วค่ายนั้น โดยผู้นำสารหมู่ใหญ่ อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าย่อม เกี่ยวข้องกับข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ พระมหากษัตริย์ชาลคอสตอสมอบโดยองค์พระผู้เป็น เจ้าของเราให้แก่เหล่าสาวกของพระองค์ กระนั้นกลุ่มคนที่ได้ประกาศมันไปจนถึงที่สุดปลาย แผ่นดิน โลกนับแต่นั้นเป็นต้นมาก็เป็นหมู่ใหญ่ มันต่อเนื่องมาจนถึงวันนี้

ขณะที่หีบพันธสัญญาที่นำหน้าไป 12 บรรดากษัตริย์ของกองทัพทั้งหลายก็หนีไป ผู้หญิงที่อยู่บ้านก็เอาข้าวของที่รีบมาได้แบ่งกัน ขณะที่พระเจ้าประทานชัยชนะในการสู้รบให้แก่ เหล่ากองทัพแห่งอิสราเอล แม้แต่พวกผู้หญิงที่อยู่บ้านแถวหน้าก็ได้ประโยชน์จากของรีบแห่ง สงคราม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงอวยพรประชาชนของพระองค์

13 ถึงแม้ท่านนอนอยู่ท่ามกลางหม้อทั้งหลาย ท่านก็จะเหมือนปีกนกเขาที่บุด้วยเงิน และ ขนของมันที่บุด้วยทองคำ ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับว่าข้อนี้กล่าวถึงอะไร มันอาจ หมายถึงการที่อิสราเอลถูกทำให้เนื้อตัวเปราะเปื้อนโดยเตาเผาอิฐแห่งอียิปต์ กระนั้นในการช่วย ให้พ้นของพวกเขาโดยพระเจ้า พวกเขาได้กลายเป็นเหมือนปีกของนกเขาที่บุด้วยเงินและทองคำ

14 เมื่อผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์กระจายกษัตริย์ ณ ที่นั้น มันก็ขาวเหมือนหิมะที่ตกลงบนภูเขา ศัลโมน ประโยคนี้ต้องถูกเชื่อมโยงกับบริบทที่ใหญ่กว่าที่มาก่อนหน้า เมื่ออิสราเอลออกไปสู่ศึก ในช่วงสมัยการอพยพ องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงกระจายเหล่าศัตรูของพวกเขาแม้เป็น กษัตริย์ทั้งหลายก็ตาม คำว่า *ศัลโมน* อาจหมายถึงร่มเงา โดยเฉพาะบนเนินเขาที่มีป่าไม้ หิมะบน ไหล่เขาที่มีร่มเงาย่อมไม่ละลายไปอย่างรวดเร็ว ความคิดนี้อาจเป็นได้ว่าชัยชนะที่พระเจ้า ประทานให้แก่อิสราเอลไม่ละลายไปอย่างรวดเร็ว – ดูหิมะของไหล่เขาที่มีร่มเงา

สดด 68:15-17 บริบทที่ใหญ่กว่าของการที่หีบนั้นถูกขนไปยังภูเขาศิโยนช่วยเพิ่ม ความเข้าใจ ภูเขาของพระเจ้าเหมือนยังภูเขาเมืองบาซาน ภูเขาที่มียอดสูงก็เหมือนยังภูเขาเมือง บาซาน เนินเขาของพระเจ้าย่อมหมายถึงภูเขาศิโยนซึ่งภูเขาโมริยาห์เป็นสันเขาที่สูงที่สุดของมัน บาซานเป็นเขตแดนทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนและอยู่ไปทางทิศเหนือ เนินเขาแห่งบา

ชานอาจหมายถึงภูเขาเซอร์โมน ซึ่งเป็นภูเขาที่สูงที่สุดแห่งเขตแดนบาซาน บนภูเขาภูคนั้นมักมีหิมะอยู่ที่ยอดของมัน ประเด็นที่กำลังถูกกล่าวก็คือว่า ภูเขาศิโยน แม้ไม่สูงเท่าภูเขาเซอร์โมน ก็ยิ่งใหญ่พอๆกันเพราะความสำคัญฝ่ายวิญญาณของมัน

พร้อมกับคำพูดเปรียบเปรย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงถามว่า 16 ภูเขาที่มียอดสูงเอ๋ย ทำไมมองด้วยความริษยา ณ ที่ภูเขาซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้เป็นที่พักของพระองค์ เออ ที่ที่พระเยโฮวาห์จะประทับเป็นนิรันดร์ พร้อมกับคำพูดแบบกวี ดาวิดเปรียบภูเขาเหล่านั้นแห่งอิสราเอลว่าเป็นเหมือนการกระโดดโลดเต้นขณะที่หีบพันธสัญญาเข้ามาใกล้เยรูซาเล็ม พระเจ้าได้ทรงเลือกภูเขาศิโยนให้เป็นที่พักของพระองค์ แน่ทีเดียว มันคือท่าเลนรันดร์แห่งการสถิตบนโลกนี้ของพระเจ้า ดาวิดนำหีบไปยังที่นั่น ชาโลมอนจะสร้างพระวิหารที่นั่น พระวิหารหลังต่อๆมาจะถูกสร้างขึ้นที่นั่น สง่าราศีเชคินาห์ของพระเจ้าจะประทับอยู่ที่นั่น

พร้อมกับลีลาแบบกวีเพิ่มเติม ดาวิดใช้สำนวนโวหารมากยิ่งขึ้น 17 รศบของพระเจ้าอเนกอนันต์ คือมีทูตสวรรค์นับเป็นพันๆ องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา เหมือนในซีนาย คือในสถานบริสุทธิ์ ในสมัยโบราณ รศบถูกมองว่าเป็นสุดยอดเครื่องจักรสงครามไม่ต่างจากรถถังสูทักสมัยใหม่ วลีที่ว่า “ทูตสวรรค์นับเป็นพันๆ” มีความหมายตรงตัวว่า ‘นั่นคือหลายพันอันนับไม่ถ้วน’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่อาจวัดขนาดได้ พระองค์ทรงฤทธานุภาพทุกประการ ดาวิดจึงใช้ภาพเปรียบอันเหมาะสมกับสมัยนั้น นั่นคือ รศบจำนวนนับไม่ถ้วน นอกจากนี้ องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับพวกเขา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา! ฤทธิ์เดชของพระองค์ยังอยู่เหมือนกับตอนที่มันถูกสำแดงที่ภูเขาซีนาย

สดด 68:18-19 พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงคลาใจผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ให้ใส่ความจริงเชิงพยากรณ์อันยิ่งใหญ่ประการหนึ่งเข้าไว้ด้วย พระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง พระองค์ทรงนำพวกเขาไปเป็นชนอีก และรับของประทานเพื่อมนุษย์ และรับเพื่อผู้ที่กบฏด้วย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจะทรงประทับท่ามกลางพวกเขา การประยุกต์ใช้ในทันทีคือ การมาถึงของหีบพันธสัญญาที่ยอดบนสุดของภูเขาศิโยน ที่นั่นพระเจ้าจะทรงรับเครื่องสัตวบูชาต่างๆและ

ของถวายต่างๆของมนุษย์ นั่นคือคนเหล่านั้นที่มีความต้องการเรื่องการลบมลทิน (พวกมักกบฏ) ที่นั่นพระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์

กระนั้นการประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าของข้อความตอนนี้เห็นได้ชัดว่ากินความไกลไปถึงอนาคต อัครทูตเปาโลยกข้อ 18 ในเอเฟซัส 4:8 ในการเชื่อมโยงโดยตรงกับการเสด็จขึ้นของพระเยซูผู้สวสวรรค์ ที่นั่นเช่นกัน ข้อนี้ถูกประยุกต์ใช้กับการประทานของประทานต่างๆแก่มนุษย์โดยพระเจ้าในตำแหน่งผู้นำของคริสตจักร

ขณะที่ดาวิดพิจารณาการมาถึงของหีบนั้นที่เยรูซาเล็ม (และขยายรวมถึงพระราชกิจของพระคริสต์ด้วย) เขาก็สรรเสริญว่า 19 **สาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงค้ำชูเราทั้งหลายอยู่ทุกวัน พระเจ้าผู้ทรงเป็นความรอดของเรา เซลาห์** นั่นเป็นความจริงในสมัยของดาวิด มันจะเป็นความจริงมากกว่านั้นสักเท่าใดทุกวันนี้ พร้อมกับพระราชกิจอันยิ่งใหญ่แห่งกางเขนนั่นและพระคุณที่ไถ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปรากฏชัดเจนแล้วตอนนี้ เราก็ได้รับพระพรจริงๆ แท้จริงแล้วพระองค์ได้ทรงเทพพระพร ไหลล้นลงมาสู่เราทุกวัน ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่ในการถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่งความรอดของเรา หากนั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันก็เป็นความจริงในตอนนี้อย่างยิ่งกว่าสักเท่าใด!

สดด 68:20-23 คราวนี้เพลงสดุดีนี้หยุดชั่วคราวเพื่อเป็นเพลงสรรเสริญสั้นๆเกี่ยวกับความดีและความยุติธรรมของพระเจ้า **พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าแห่งความรอด ซึ่งได้พ้นความตายนั้นก็อยู่ที่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า** แม้ที่เดียวพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอด จากพระองค์คือการช่วยให้พ้นจากความตาย ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนว่า **21** แต่พระเจ้าจะทรงตีศีรษะของศัตรูของพระองค์ให้แตก คือกระหม่อมมีผมของผู้ที่ขึ้นดำเนินในทางละเมิดของเขา แม้พระเจ้าจะทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้น พระองค์ก็จะทรงจัดการในความเกรี้ยวกราดต่อผู้เหล่าศัตรูของพระองค์ นี้ถูกหมายเหตุไว้เมื่อคนๆหนึ่งดำเนินชีวิตต่อไปในความบาป วันของพวกเขาจะมาแน่และมันจะไม่น่าอภิมรณะสำหรับพวกเขาเลย

นอกจากนี้แล้ว 22 องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะนำเขาทั้งหลายกลับมาจากบาชาน เราจะนำประชาชนของเรากลับมาจากที่ลี้ภัยของทะเล ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า แม้เหล่าศัตรูของพระองค์หนีไปจนถึงบาชานและภูเขาของมัน พระเจ้าก็จะทรงไล่ตามพวกเขาจนถึงที่นั่น แม้พวกเขาหนีไปถึงก้นบึ้งของทะเล พระเจ้าก็จะทรงไล่ตามพวกเขาจนถึงที่นั่น 23 เพื่อเจ้าจะเอาเท้าอาบเลือดของคู่อริของเจ้า เพื่อล้นสุขของเจ้าจะมีส่วนด้วย" แม้อาจฟังดูน่าสะเทือนใจแก่คนที่มีความคิดแบบสุภาพ ความคิดก็คือว่าพระเจ้าจะทรงมีชัยเหนือเหล่าศัตรูของพระองค์อย่างสิ้นเชิง การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนั้นย่อมเกิดขึ้นที่ศึกอารมาเกด โดน คู อิศยาห์ 63:1-3

สดด 68:24-27 ดาวิดจึงพรรณนาถึงขบวนแห่ใหญ่โตที่เดินตามหีบนั้น ไปยังเยรูซาเล็ม โอ ข้าแต่พระเจ้า การเสด็จของพระองค์ปรากฏแล้ว การเสด็จของพระเจ้าของข้าพระองค์ พระมหากษัตริย์ของข้าพระองค์ เข้าในสถานบริสุทธิ์ ขณะที่คนอิสราเอลเดินตามและเห็นหีบนั้นถูกวางที่เยรูซาเล็ม มันก็เหมาะสม ณ ขณะนี้ที่จะประกาศด้วยบทเพลงว่าตระกูลเหล่านั้นได้เห็นการเสด็จไปอันเปี่ยมสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าขณะพระองค์ทรงนำประชาชนของพระองค์ไป

25 นักร้องนำหน้า นักดนตรีคั้ดทำย ระหว่างนั้นมีสตรีเล่นรำมะนา ขบวนแห่อันเปี่ยมด้วยความชื่นบานนี้ถูกพรรณนาเพิ่มเติม มีคณะนักร้องต่างๆในขบวนแห่นั้นพร้อมกับเครื่องดนตรีต่างๆบรรเลงประกอบและพวกหญิงสาวเล่นเครื่องดนตรีต่างๆที่ให้จังหวะ

ดาวิดจึงขอร้องว่า 26 ท่านทั้งหลายผู้เป็นน้ำพุของอิสราเอล จงสรรเสริญพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าในที่ชุมนุมใหญ่ จงให้หมู่ชนที่ชุมนุมกันยกยอพระเจ้าผู้ที่พวกเขาเดินตามหีบของพระองค์ การขับร้องบทเพลงในที่ชุมนุมเป็นเสียงอันไพเราะเสมอในพระกรรมของพระเจ้า

ดาวิดจึงหมายเหตุบางตระกูลเหล่านั้นของอิสราเอลที่มีตัวแทนอยู่ในขบวนแห่ใหญ่นั้น 27 นั้นมีเบนยามินผู้น้อยที่สุดนำหน้า บรรดาเจ้านายยูดาห์อยู่เป็นหมู่ใหญ่ เจ้านายแห่งเศบูลุน เจ้านายแห่งนัฟทาลี เจกเช่น ในขบวนพาหเรศใหญ่เปิดงาน เหล่าตัวแทนจากตระกูลต่างๆของ

ประชาชาตินั้นถูกหมายเหตุขณะที่พวกเขาเดินในขบวนแห่นั้นไปยังศิโยน พวกเขาทุกคนอยู่ที่นั่นในการสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา

สดด 68:28-31 ขณะที่ดาวิดทบทวนพระพรใหญ่ของการมาถึงของหีบนั้นที่เยรูซาเล็ม เขาก็ตรัสร้องถึงชัยชนะต่างๆที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า **โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเรียกอาณาเขตของพระองค์มา พระเจ้าทรงบัญชาพระกำลังของพระองค์ พระองค์ผู้ได้ทรงกระทำเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย** ที่น่าสนใจก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงบัญชาให้ประชาชนของพระองค์เป็นคนเข้มแข็ง นั่นเป็นความจริงสำหรับอิสราเอลขณะนั้น มันเป็นเรื่องสำหรับคริสตจักรตอนนี้ด้วย เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้เสริมกำลังสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำแล้ว เพื่อพวกเขา ความคิดนี้สอดคล้องกับเพลงสดุดี 90:17 คำอธิษฐานนั้นควรอยู่บนริมฝีปากของเรา จนทุกวันนี้ - **ขอทรงเสริมกำลัง โอ ข้าแต่พระเจ้า สิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย**

29 บรรดาภักษัตริย์จะนำของกำนัลมาถวายพระองค์ เนื่องด้วยพระวิหารของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม ดาวิดเห็นล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อพระวิหารจะถูกสร้างขึ้นและบรรดาภักษัตริย์จากแดนไกลจะมานมัสการพระเจ้าที่นั่น นั่นถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วอย่างแน่นอนในพระราชินีแห่งเซบาสการสำเร็จจริงในที่สุดจะเกิดขึ้นในการครองราชย์ยุคพันปีขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเมื่อภักษัตริย์ทั้งปวงจะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เยรูซาเล็ม

30 ขอทรงขนานนามผู้คนที่แทงด้วยหอก ฝูงวัวกับลูกวัวแห่งชนชาติทั้งหลาย จนเขาทุกคนยินยอมด้วยถวายเงินแผ่น ขอให้ชนชาติทั้งหลายผู้ปีติยินดีในสงครามได้กระจัดผลัดพรากไป ดาวิดจึงอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้กำราบศัตรูทั้งปวงในอนาคตของประชาชนของพระเจ้า พร้อมกับการสถิตอยู่ของพระเจ้าในนครหลวงของพระองค์ ดาวิดเล็งเห็นแต่ชัยชนะจากเบื้องสูง ถ้าอิสราเอลสตัยชื้อต่อพระเจ้าของเธอต่อไปในตอนนั้น มันก็คงเป็นเช่นนั้นไปแล้ว นำเศร่าที่พวกเขาหันไปเสียจากพระเจ้าของตน

กระนั้นดาวิดสังเกตเห็นวันนั้นเมื่อ 31 พวกเจ้านายจะออกมาจากอียิปต์ เอธิโอเปียจะรีบยื่นมือของเขาออกทูลพระเจ้า นั่นเกิดขึ้นแล้วในลักษณะจำกัดในช่วงรัชกาลของซาโลมอน การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าจะเกิดขึ้นเมื่อพระคริสต์ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม

สดด 68:32-35 เพลงสดุดีที่ไม่ปกติธรรมดาบทนี้ปิดท้ายด้วยการร้องเรียกให้สรรเสริญแด่พระเจ้า โอ บรรดาอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกเอ๋ย จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เซลาห์ แม้ดาวิดร้องเรียกประชาชาติทั้งปวงให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า นั่นก็ยังไม่เคยถูกทำให้สำเร็จจริงเลย อย่างไรก็ตาม มันจะเกิดขึ้นจริงเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์ผู้ทรงคู่ควรแก่การสรรเสริญเช่นนั้นจึงถูกพรรณนา 33 ต่อพระองค์ผู้ทรงฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์ดึกดำบรรพ์ ดุเถิด พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์ คือพระสุรเสียงทรงมหิทธิฤทธิ์ เป็นครั้งที่สองในเพลงสดุดีบทนี้ พระเจ้าทรงถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการจับบนฟ้าสวรรค์ (ดู 68:4) มันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงฤทธิ์เดชใหญ่โต พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ประชาชาติทั้งปวงจะต้องร้องเพลงสรรเสริญ

34 จงถวายอุทยานาภาพแด่พระเจ้า ซึ่งความสูงส่งของพระองค์อยู่เหนืออิสราเอล และอุทยานาภาพของพระองค์อยู่ในท้องฟ้า ประชาชาติทั้งปวงจึงถูกสั่งให้ถือว่าพละกำลังมาจากพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นประมุขเหนืออิสราเอล กระนั้นพละกำลังอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ก็พำนักอยู่ในฟ้าสวรรค์ ความคิดก็คือว่าพระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง! ดังนั้นเราจึงถูกผูกมัดให้สรรเสริญพระองค์

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยของคำสรรเสริญที่เปล่งออกมาโดยดาวิด 35 โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงนำครันคร้ามในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ คือพระเจ้าของอิสราเอล พระองค์นั้นประทานฤทธิ์และกำลังแก่ประชาชนของพระองค์ สาธุการแด่พระเจ้า ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงนำครันคร้ามในความบริสุทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นผู้ที่ประทานพละกำลังให้แก่ประชาชนของพระองค์ ดังนั้นดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยถ้อยคำสรรเสริญนี้ สาธุการแด่พระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 69: เพลงสดุดีที่เป็นเหมือนยอดเขานี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งและถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องเหมือนเดิม มันถูกหมายเหตุน่าสนใจว่า ตามทำนองโซซานิมี วลีนี้ถูกพบอีกแค่ครั้งเดียวในชื่อของเพลงสดุดี 45 โซซานิมี มีความหมายตรงตัวว่าดอกกลีบลีและขยายรวมถึงฤดูใบไม้ผลิ มันไม่ใช่เหตุบังเอิญที่วลีนี้เป็นฤดูกาลของเทศกาลปัสกาและการสิ้นพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา มันจึงอาจเป็นบทเพลงหนึ่งที่ถูกร้องโดยเหล่าบุตรชายของโคราห์ในการเฉลิมฉลองเทศกาลปัสกาที่พลับพลา นั่น อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เรามีดอกกลีบลีดอกหนึ่งท่ามกลางต้นหนาม ดอกกลีบลีแห่งหุบเขา ซึ่งสวยงามและเบ่งบานในสวนเกษมนี้

ไม่ชัดเจนว่านี่เป็นตอนใดในชีวิตของดาวิด อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าถูกเขียนในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจอย่างหนัก มันน่าจะถูกเขียนหลังจากการเสียชีวิตของอับซาโลมขณะที่ดาวิดหวนรำลึกถึงช่วงเวลาอันมืดมนนั้น อย่างไรก็ตาม การชำเลื่องคุณเพลงสดุดีบทนี้แบบผ่านๆก็บ่งบอกว่าพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าดาวิดถูกหมายถึง รอยพระบาทของพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขนปรากฏชัดเจนอยู่ทั่วบทเพลงนี้ เพลงสดุดีบทที่ 69 เห็นได้ชัดว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในทั้งหมดของมัน นอกจากนี้ มีคำพยากรณ์ที่ไม่มีทางผิดพลาดเกี่ยวกับพระคริสต์บนกางเขนนั่น อันที่จริงหลายส่วนของเพลงสดุดีบทที่ 69 อาจเป็นคำอธิษฐานของพระเยซูบนกางเขนนั่น ในระหว่างหลายชั่วโมงนั้นก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

เพลงสดุดีบทนี้ประกอบด้วยสองส่วนซึ่งแต่ละส่วนมีสิบแปดข้อ แต่ละส่วนนี้อาจถูกแบ่งย่อยได้เป็นสามส่วน ในส่วนแรก (69:1-4) ผู้ทุกข์ทรมาณนี้กำลังร้องทุกข์ของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า จากนั้นเขาร้องทูลว่าความรื้อร่นของเขาเพื่อพระเจ้าคือสาเหตุแห่งความทุกข์ทรมาณต่างๆของเขาใน 69:5-12 นี้กระตุ้นเขาให้ทูลขอความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นใน 69:13-18 ในครึ่งหลังของเพลงสดุดีบทนี้ เขานำเสนอทางประพาศอันชอบทำลาชของเหล่าปฏิบัติของเขาใน 69:19-21 เขาร้องขอการลงโทษพวกเขาใน 69:22-28 สุดท้ายเขากลับ

มายังการอธิษฐานและการตั้งตาคอยความช่วยเหลือของพระเจ้าพร้อมกับผลลัพธ์ต่างๆของมัน
อย่างขึ้นบานใน 69:29-36

สดด 69:1-2 วิกฤติขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราบนกางเขนนั้นปรากฏชัดเจน
ในทันที โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะน้ำขึ้นมาถึงจิตวิญญาณข้า
พระองค์แล้ว เสียงร้องของพระองค์ “โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด” เปิดเผย
ความจนตรอกที่พระเยซูทรงเผชิญบนกางเขนนั้น บางทีในช่วงเที่ยงวันนั้นก่อนองค์พระผู้เป็น
เจ้าทรงวางบนพระองค์เองซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคนและก่อนพระบิดาทรงหันหลังอันบริสุทธิ
ของพระองค์ให้กับพระบุตรผู้ทนทุกข์ทรมานของพระองค์ พระเยซูจึงทรงร้องขอการช่วยให้พ้น
ในความเป็นพระบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์ต่อพระบิดาของพระองค์
กระนั้นในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ความกลัวและลางร้ายก็เกาะกุมจิตใจของพระองค์

พระองค์ทรงใช้ภาพเปรียบเทียบของหายนะที่ใกล้เข้ามา – “เพราะน้ำขึ้นมาถึงจิตวิญญาณข้า
พระองค์แล้ว” เหมือนเรือลำหนึ่งที่น้ำเข้าและกำลังจะจมหรือบ้านหลังหนึ่งที่ถูกท่วมโดยแม่น้ำที่
ไหลเอ่อ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ทรงเผชิญวิกฤติแห่งยุคสมัยเหล่านั้น พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่
ลำพังระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลก – ถูกมนุษย์ปฏิเสธและกำลังจะถูกพระเจ้าทอดทิ้ง ในความ
เป็นมนุษย์ของพระองค์ พระทัยอันบริสุทธิของพระองค์ถูกความกลัวเข้าครอบงำ

พระองค์ตรัสต่อไปว่า 2 ข้าพระองค์จมอยู่ในเลนลึกไม่มีที่ยืน ข้าพระองค์มาอยู่ในน้ำลึก
และน้ำท่วมข้าพระองค์ แม้ต่อมาในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูทรงประกาศได้ว่า
พระองค์ได้ทรงถูกพาขึ้นออกมาจากเลนตมและทรงยืนบนศิลาหนึ่งแล้ว บัดนี้พระองค์ก็ทรง
เผชิญน้ำแห่งความตายที่ทำให้จม ความตายซึ่งดาพระองค์และพระองค์ก็ทราบดี พระองค์ผู้ทรง
ไม่มีบาปกำลังจะกลายเป็นความบาปเพราะเรา พระบิดาผู้บริสุทธิของพระองค์กำลังจะหันหลัง
ให้พระองค์แล้ว ความเป็นไปได้ของเรื่องทั้งหมดเป็นเหมือนคนหนึ่งที่กำลังจะจมน้ำ

สดด 69:3-4 คำอธิษฐานอัน โศกเศร้าของเขาถูกกล่าวต่อไป ข้าพระองค์อ่อน
ระอาใจด้วยเหตุร้องไห้ คอของข้าพระองค์แห้งผาก ตาของข้าพระองค์มัวลง ด้วยการคอยท่า

พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ทรงอ่อนระอาใจไม่ใช่เพราะเบื้องการร้องทูลของพระองค์ต่อพระเจ้า แต่มันทำให้พระองค์เหน็ดเหนื่อย พระองค์ได้อธิษฐานจนกระทั่งพระองค์ทรงเหงื่อตก รวากับเป็นโลหิตหยดใหญ่ๆ พระองค์ทรงใช้เวลาหลายชั่วโมงอันมีคตินั้นในสวนเทศมนิ พระองค์ไม่ได้นอนเลย พระองค์ทรงเสียวเหน็บแห้งเพราะไข้สูงซึ่งเป็นเรื่องปกติของคนเหล่านั้น ที่ถูกตรึงกางเขน พระเนตรของพระองค์อยากเห็นพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์แต่ก็ผิดหวัง ไม่มีศิลปินคนใดสามารถวาดภาพความ โศกเศร้าและความเจ็บปวดที่อยู่ลึกในดวงตาของ พระองค์ผู้ทรงรับความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์

พระองค์ทรงหมายเหตุอย่างเศร้าโศกว่า 4 บรรดาคนที่เกลียดชังข้าพระองค์โดยไร้เหตุ มี มากยิ่งกว่าเส้นผมบนศีรษะข้าพระองค์ คนที่จะทำลายข้าพระองค์ก็มีอิทธิพล คือผู้ที่เป็พวก ศัตรูของข้าพระองค์อย่างไม่มีเหตุ พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้ชอบธรรมทรงถูกเกลียดชังโดยไม่มีเหตุ เหล่าศัตรูของพระองค์มีจำนวนนับไม่ถ้วน – มากกว่าเส้นผมบนพระเศียรอันศักดิ์สิทธิ์ของ พระองค์ ประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นต่างพร้อมใจกันร้องเรียกให้ตรึงพระองค์ที่กางเขน โลกคน ต่างชาติซึ่งนำโดยโรมได้พากันปฏิเสธพระองค์ แน่ทีเดียวพระองค์เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่! พวกเขาบ่มความเกลียดชังพระองค์จาก ภายใน ความชอบธรรมอันไร้ที่สิ้นสุดของพระองค์ประณามความไม่ชอบธรรมของเหล่าศัตรู ของพระองค์

พระองค์ทรงร้องออกมาว่า แล้วข้าพระองค์ได้ส่งคืนสิ่งที่ข้าพระองค์มิได้ขโมยไป แม้ ่ไม่มีความผิด พระองค์ก็ทรงถูกปฏิบัติราวกับเป็นผู้มีความผิด สเปออร์เจียนเขียนไว้ว่า “ในสวนที่ กล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อาจกล่าวได้อย่างแท้จริงว่าพระองค์ทรงคืนสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ ทรงเอาไป เพราะว่าพระองค์ทรงคืนค่าตอบแทนหนึ่งให้แก่เกียรติที่ถูกข่มขู่ของพระเจ้า และคืน ความสุขที่สูญหายไปให้แก่มนุษย์ แม้ว่าการดูถูกฝ่ายหนึ่งและการล้มลงของอีกฝ่ายไม่ใช่การกระทำของพระองค์เลย”

สดด 69:5 หัวข้อของเพลงสดุดีบทนี้วกกลับมาหาดาวิดอย่างฉับพลัน **โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบถึงความโง่ของข้าพระองค์ ความผิดบาปที่ข้าพระองค์กระทำแล้ว มิได้ซ่อนไว้จากพระองค์ แม้เป็นชายผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของพระเจ้า ดาวิดก็มีข้อผิดพลาดต่างๆ ของตนอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ส่วนหนึ่งของความยิ่งใหญ่ของเขาก็ปรากฏชัดเจนในความ ถ่อมใจและความเต็มใจของเขาที่จะยอมรับความบาปของตน**

สดด 69:6-8 จุดสนใจหลักตอนนี้ดูเหมือนวกกลับมาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (แม้ดาวิดเขียนจากหัวใจของเขาเองก็ตาม) **โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา ขออย่าให้บรรดาผู้ที่คอยท่าพระองค์ได้รับความอายเพราะข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของ อิสราเอล ขออย่าให้บรรดาผู้ที่เสาะหาพระองค์ได้รับความอับอายเพราะข้าพระองค์ อาจเป็นไปได้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงแสดงความหวังโยของพระองค์ต่อเหล่าสาวกที่หวั่นไหวของ พระองค์ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางความทุกข์พระทัยของพระองค์เอง ขณะที่พระองค์ทรง อธิษฐานเพื่อพวกเขาในคืนก่อนหน้านั้นตามที่บันทึกไว้ในยอห์น 17 อาจเป็นไปได้ว่าพระองค์ทรง อธิษฐานเพื่อพวกเขาบนกางเขนนั่นด้วย สาวกบางคนของพระองค์พร้อมแล้วที่จะยอมแพ้ พระ อาจารย์ของพวกเขาถูกจับตัวไปแล้วและถูกตรึงกางเขนแล้ว คนอื่นๆก็ขลาดกลัว พระเยซูทรง แสดงออกถึงพระทัยอันเปี่ยมกรุณายิ่งใหญ่ของพระองค์ในการอธิษฐานเพื่อพวกเขากระทั่งใน การสิ้นพระชนม์ของพระองค์**

7 ที่ข้าพระองค์ทนการเยาะเย้ย ที่ความอับอายได้คลุมหน้าข้าพระองค์ไว้ก็เพราะเห็นแก่ พระองค์ ‘อาชญากรรม’ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ก็คือว่าพระองค์เสด็จมาและทำให้น้ำ พระทัยของพระบิดาของพระองค์สำเร็จ ผู้พยากรณ์ท่านนั้นเขียนในอิสยาห์ 50:6 ว่า “ข้าพเจ้าหัน หลังให้แก่ผู้ที่โบยตีข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่คนที่ดิงเคราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจาก ความอายแก่การถ่มน้ำลายรด” เหล่าศัตรูผู้ต่ำช้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถ่มน้ำลายใส่พระ พักตร์อันเปี่ยมสุขของพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงถูกเตรียมพร้อมสำหรับการถูกตรึงกางเขน ของพระองค์

พระองค์ตรัสต่อไปว่า **8** ข้าพระองค์กลายเป็นแขกแปลกหน้าของพี่น้อง และเป็นคนต่างด้าวของบุตรแห่งมารดาข้าพระองค์ แม้อาจมีอยู่ครั้งหนึ่งที่ดาวิดรู้สึกถูกทอดทิ้งเหลือเกิน โดยครอบครัวของตน กระนั้นการประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็ยอมใช้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ยอห์นเขียนไว้ว่า “แม้พวกน้องๆของพระองค์ก็ได้เชื่อในพระองค์” (ยอห์น 7:5)

สดด 69:9-10 ความร้อนใจในเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้ท่วมท้นข้า

พระองค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่เป็นการกล่าวถึงการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราโดยตรง เพราะว่ามันถูกหมายเหตุเช่นนั้นในยอห์น 2:17 เมื่อพระเยซูทรงขับไล่พวกคนรับแลกเงินออกไปจากพระวิหาร พระองค์ทรงร้อนรนเพื่อพระเจ้าของพระองค์ คนบางคนมีความร้อนรนเพื่อความปรารถนาอื่นๆ แต่พระเยซูทรงถูกทำให้ร้อนรนด้วยสง่าราศีของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ พระนามพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ประทับอยู่ในพระวิหารนั้น เมื่อพระองค์ทรงเห็นมันถูกทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์โดยการปฏิบัติต่างๆอันคดโกงของพวกคนรับแลกเงินที่นั่น ความร้อนรนเพื่อพระนิเวศของพระเจ้าจึงผลักดันพระองค์ให้ออกโรง กระนั้นมันยังทำให้พระองค์ถูกเกลียดชังโดยเหล่าศัตรูของพระองค์

พระองค์ตรัสเสริมว่า และคำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตกอยู่แก่ข้าพระองค์ มีการประยุกต์ใช้ข้อนี้ในพระคัมภีร์ใหม่กับพระเยซูโดยตรงเหมือนเดิม ในโรม 15:1-3 อัครทูตเปาโลยกข้อนี้โดยเชื่อมโยงโดยตรงกับพระเยซู แน่ที่เดียวพระองค์ทรงถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธโดยคนทั้งหลาย การติสอนแห่งสันติสุขของเราทั้งหลายตกอยู่บนพระองค์ คนเหล่านั้นที่เกลียดชังพระเจ้าระบายนโตะของตบใส่พระเยซู พระองค์ทรงกลายเป็นจุดศูนย์รวมแห่งความเกลียดชังและการใช้ฆราวาสท้าวทั้งปวง การกล่าวร้ายของพวกผีปิศาจตกอยู่บนพระองค์

นอกจากนี้ พระองค์ตรัสต่อไปว่า **10** เมื่อข้าพระองค์ร้องไห้และถ่อมใจลงด้วยการอดอาหาร มันกลายเป็นการเยาะเย้ยข้าพระองค์ แม้เป็นพระมหากษัตริย์แห่งสง่าราศี องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็ตรงเป็นชายแห่งความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์ คำอธิษฐานต่างๆของพระองค์ในวาระต่างๆ โดยเฉพาะในสวนนั้นและบนกางเขนนั้นถูกถวายพร้อมกับการร้องไห้

และน้ำตามากมาย ยอห์นบันทึกว่า “พระเยซูทรงพระกัมแสง” (ยอห์น 11:35) ลูกาเขียนไว้ว่า “ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้ทอดพระเนตรเห็นกรุงแล้ว ก็กัมแสงส่งสารกรุงนั้น” (ลูกา 19:41) ผู้เขียนหนังสือฮีบรูเขียนไว้ว่า “ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยทรงกัมแสงมากมายและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ทรงสดับเพราะพระองค์นั้นได้ ยำเกรง” (ฮีบรู 5:7)

นอกจากนี้ พระเยซูทรงอดอาหารในระหว่างการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นอย่างแน่อนเป็นเวลาสี่สิบวันในตอนต้นของการรับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นอย่างไม่ต้องสงสัยในวันศักดิ์สิทธิ์อื่นๆของพวกยิว ที่สำคัญคือความเห็นที่ว่าการอดอาหารเป็นวิธีหนึ่งเพื่อทดสอบจิตใจของเรา แม้ถูกอนุমানโดยเหล่าผู้แปล ความคิดก็ชัดเจนอย่างไม่ต้องสงสัย แม้พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศี กระนั้นในการถูกเหยียดหยามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงโดยการอดอาหาร มันเป็นเรื่องเสียสติที่ว่าถ้าพระองค์ทรงกินเลี้ยงรื่นเริง พระองค์ก็ถูกเรียกว่าเป็นคนกินเดิบและดื่มน้ำองุ่นมาก เมื่อพระองค์ทรงอดอาหาร พระองค์ก็ถูกกล่าวหาว่ามีผีสิง ดู มัทธิว 11:18,19 และมาระโก 3:20, 21

สดด 69:11-12 **ข้าพระองค์ใช้ผ้ากระสอบเป็นเครื่องนุ่งห่ม ข้าพระองค์กลายเป็นคำภีษิตของเขา** คาวิดนุ่งห่มกายเช่นนั้นแม้ว่าไม่มีบันทึกอย่างเจาะจงว่าพระเยซูทรงทำเช่นนั้น กระนั้นชีวิตช่วงแรกของพระองค์ในฐานะช่างไม้งานก่อสร้างก็อาจทำให้พระองค์ต้องสวมเครื่องแต่งกายที่เป็นผ้าเนื้อหยาบซึ่งคล้ายกับผ้ากระสอบ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การถ่อมตัวพระเยซูทรงทำเช่นนั้นเมื่อพระองค์ทรงทำให้พระองค์เองไม่มีชื่อเสียงใดๆ อาจเป็นไปได้ว่าชื่อ *เยซู* กลายเป็นคำภีษิตแล้วจริงๆ เมื่อเหล่าปฏิปักษ์ของพระองค์เห็นใครก็ตามที่นุ่งห่มผ้ากระสอบหรือเสื้อผ้าอันต่ำต้อย พวกเขาอาจเหยียดหยันว่า “ดูเถิด คนๆนี้เหมือนเยซูชาวนาซาเร็ธ”

ประสบการณ์ของคาวิดถูกหมายเหตุเพิ่มเติม **12 คนที่นั่งที่ประตูเมืองก็พูดตำหนิข้าพระองค์** คนขึ้นมาแต่งเพลงร้องว่าข้าพระองค์ คนเหล่านั้นที่นั่งอยู่ที่ประตูเมืองหมายถึงพวก

พนักงานผู้ปกครองและเหล่าผู้พิพากษา นั่นคือ พวกชนชั้นสูงของนครนั้น แน่แน่นอนว่าพวกคนจีเมมาเป็นพวกที่อยู่ปลายสุดอีกด้านของคนกลุ่มแรก แม้ว่าไม่มีบันทึกเจาะจงเกี่ยวกับคนเหล่านั้นซึ่งเกี่ยวข้องกับกรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา มันก็อาจเกิดขึ้นจริง ไม่มีคำถามเลยว่าพวกชนชั้นสูงทางศาสนาและฝ่ายพลเมืองของเยรูซาเล็มคูหมีนพระองค์อย่างที่สุด นอกจากนี้ขณะที่พวกทหาร โรมดั้งเดิมเหล่านั้น พวกเขาก็อาจเยาะเย้ยพระนามอันประเสริฐของพระเยซูในความสำมะเลเทเมาของตน แน่ทีเดียวพระองค์ทรงถูกคูหมีนและถูกปฏิเสธ โดยคนทั้งหลาย

สดด 69:13-15 น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้คราวนี้เปลี่ยนจากคำคร่ำครวญเป็นคำทูลขอ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์อธิษฐานต่อพระองค์ในเวลาอันเหมาะสม โอ ข้าแต่พระเจ้า โดยความเมตตาอันอุดมของพระองค์ ขอทรงโปรดฟังข้าพระองค์ ด้วยความจริงแห่งความรอดของพระองค์ ดาวิดเปลี่ยนความสนใจของตนไปยังการทูลขอการแทรกแซงของพระเจ้า แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอาจทรงอธิษฐานคำขอเดียวกันนี้ในชั่วโงงเหล่านั้นที่พระองค์ทรงถูกตรึงอยู่บนต้นไม้ พระองค์ไม่มีที่พึ่งอื่นใดอีกนอกจากความเมตตาของพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ แม้ว่ามันเป็นวาระแห่งการถูกปฏิเสธ โดยมนุษย์ พระองค์ก็ทรงทูลขอการยอมรับโดยพระเจ้า โปรดสังเกตด้วยว่าพระองค์ทรงทูลขอความเมตตาอันเหลือล้นของพระบิดาของพระองค์และอ้างสิทธิ์ความจริงนั้นแห่งความรอดของพระองค์

14 ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากจมลงในเลน ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนที่เกลียดชังข้าพระองค์และจากน้ำลึก ในลักษณะที่คล้ายกับข้อ 2 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงวิกฤติของตนอีกครั้งว่าเป็นเหมือนเลนตมและน้ำลึก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเยซูทรงอธิษฐานเช่นนี้ด้วย อีกครั้งที่มีคำทูลขอการช่วยให้พ้น แม้อยู่ในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ความตั้งใจแน่วแน่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็คือ ขออย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ กระนั้นในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ความหวาดกลัวสิ่งที่พระองค์กำลังเผชิญก็ทำให้พระองค์ขอร้องให้ด้วยนั้นถูกเอาไปจากพระองค์

15 ขออย่าให้น้ำท่วมข้าพระองค์ หรือน้ำที่ลึกลงข้าพระองค์เสีย หรือปากแดนผู้ตายจับข้าพระองค์ไว้ ขณะที่น้ำท่วมแห่งความตายไหลบ่าเข้ามาใกล้ แต่ในสภาพมนุษย์ของพระองค์ก็คืนรน กระนั้นในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ก็ทรงทำใจกล้าเพื่อสู้ต่อไป – ไม่ใช่ตามใจปรารถนาของข้าพระองค์แต่ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ ในเพลงสดุดี 18:4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เขียนไว้ว่า “ความโศกเศร้าแห่งความตายล้อมข้าพระองค์ไว้ กระแสแห่งคนอธรรมที่ท่วมทับข้าพระองค์ทำให้ข้าพระองค์กลัว” แม้ไม่ใช่เพลงสดุดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ ความคล้ายกันกับข้อความตรงนี้ก็ชัดเจนเหลือเกิน นอกจากนี้ เพลงสดุดี 18:16 ก็มีข้อความคล้ายคลึงกัน “พระองค์ทรงเอื้อมมาจากที่สูงทรงจับข้าพเจ้า พระองค์ทรงดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำอันมากมาย” พระเยซูทรงทราบเรื่องนั้น พระองค์จึงทรงอธิษฐานมากยิ่งขึ้นเพื่อขอความเมตตาขณะที่น้ำท่วมแห่งความตายเริ่มถาโถมเข้าสู่พระองค์ อีกครั้งที่ความตายและหลุมศพถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนหลุม (ปากแดนผู้ตาย)

สดด 69:16-18 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวต่อไปในทำนองเดียวกัน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพราะความเมตตาของพระองค์นั้นเลิศ ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์ แม้ออนแรกเป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้เห็นได้ชัดว่าทรงอธิษฐานคำอธิษฐานเดียวกันนี้บนกางเขนนั้น อีกครั้งที่มีการทูลขอให้คำอธิษฐานของพระองค์ถูกสดับฟัง พระองค์ทรงทูลขอความเมตตากรุณาของพระเจ้าอีกครั้ง แม้ไม่มีความบาปในตัวพระองค์เองเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ก็ทรงอ่อนน้อมพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือและพละกำลังบนกางเขนนั้น

17 ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์เสียจากผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทุกข์ใจ ขอทรงรีบฟังข้าพระองค์ เสียงร้องอันเศร้าโศกของพระผู้ช่วยให้รอดของเราก็ปวดร้าวจิตใจจริงๆ ความทุกข์ลำบากใดก็ตามที่ดาวิดเผชิญเทียบไม่ได้เลยกับความปวดร้าวจิตใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา วิกฤติของพระองค์เร่งเร้าพระองค์ให้อ่อนน้อมพระเจ้าให้สดับฟังพระองค์โดยไว ในเพลงสดุดี 22:19 ซึ่งเป็นเพลงสดุดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์เช่นกัน องค์พระผู้

เป็นเจ้าของเราทรงอธิษฐานขอพระเจ้าด้วยว่า “ขอทรงเร่งรีบมาช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด” โปรด
สังเกตด้วยว่าพระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์” ในหนังสือผู้พยากรณ์ต่างๆ
ของพระคัมภีร์เดิม โดยเฉพาะในหนังสืออิสยาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกเรียกว่าเป็น
ผู้รับใช้ของพระเจ้า ดู อิสยาห์ 42:1, 43:10, 49:1, 49:3, 52:13, 53:11

18 ขอมามีจิตใจวิญญูณข้าพระองค์ ทรงได้จิตใจวิญญูณนั้นไว้ เพราะศัตรูของข้า

พระองค์ ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ อาจหมายถึงการพินาศพระชนม์ของพระองค์ องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเราทรงอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ให้ไถ่และช่วยพระองค์ให้พ้น อาจ
มากกว่าที่ใดๆในเพลงสดุดีแสนวิเศษบทนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมองล่วงหน้าไปยังการ
พินาศพระชนม์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงรู้ว่าไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สดด 69:19-21 คราวนี้จุดสนใจหลักหันไปยังพวกศัตรูที่ขมขื่นขององค์พระผู้
เป็นเจ้าของเรา ตรงนี้มากกว่าที่ใดๆลักษณะเฉพาะตัวแบบพระเมสสิยาห์ของเพลงสดุดีบทนี้ถูก
ทำให้ปรากฏชัดเจน พระองค์ทรงทราบการที่เขาเยาะเย้ยข้าพระองค์แล้ว ทั้งความอายและความ
อับยศของข้าพระองค์ บรรดาคู่อริของข้าพระองค์อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์หมด พระเยซูทรง
เตือนพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ให้ระลึกถึงการเหยียดหยาม ความอับอาย และการหยาม
เกียรติที่เหล่าศัตรูของพระองค์มีต่อพระองค์ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “บัดนี้หมู่ชนต่ำช้าอยู่ต่อหน้า
ต่อตาพระองค์แล้ว: ยูดาและการทรยศของเขา, เฮอร์โธและความเจ้าเล่ห์ของเขา; คาซาฟาและ
คำปรึกษาของเขา; ปีลาตและความสองจิตสองใจของเขา; พวกยิว, พวกปุโรหิต, ประชาชน,
พวกผู้ปกครอง คือคนทั้งหมดนี้ พระองค์ทรงเห็นและจะทรงพิพากษา” พวกเขาทุกคนอยู่ต่อ
เบื้องพระพักตร์และสายพระเนตรของพระเจ้า

20 การเยาะเย้ยกระทำให้อึดใจข้าพระองค์ชอกช้ำ ข้าพระองค์จึงหมดกำลังใจ ความคิด
ตรงนี้อาจเป็นมากกว่าคำพูดเปรียบเทียบ มีเหตุผลมากมายที่จะเชื่อว่าพระเยซูมิได้ทรง
สิ้นพระชนม์เพราะบาดแผลอันเกิดจากตะปูเหล่านั้น หรือจากการทรมานโดยพวกโรม หรือจาก
ความหวาดกลัวกางเขนนั้น ตรงกันข้าม พระองค์อาจสิ้นพระชนม์เพราะใจสลาย มีหลักฐานทาง

กายภาพของเรื่องนี้ในบันทึกของยอห์น เมื่อโลหิตและน้ำไหลออกมาจากสีข้างของพระองค์ ตอนถูกแทงโดยทวนของโรม มันก็ให้หลักฐานทางนิติเวชเกี่ยวกับการฉีกขาดของเยื่อหุ้มหัวใจ เพราะความทุกข์ระทม เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงวางความชั่วช้าของเราทุกคนลงบนพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์และพระองค์ผู้ไม่มีความบาปทรงกลายเป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา มันก็คือความเหยียดหยามอันหาที่สุดไม่ได้ กระทั่งตอนนี้พระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ก็ไม่อาจมองดูพระองค์ได้อีกต่อไป พระองค์ทรงถูกปฏิเสธโดยคนทั้งหลายและถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้า – ถูกตรึงอยู่ระหว่างสวรรค์กับแผ่นดินโลก

ภาระอันน่ากลัวแห่งความผิดบาปของเราอุปการกับการหันหนีโดยพระบิดาทำให้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เปี่ยมสุขของเราแตกสลาย ความทุกข์โศกของเรื่องนี้ทั้งหมดทำให้พระทัยของพระองค์ฉีกขาด ทำให้เยื่อหุ้มหัวใจนั้นเต็มไปด้วยน้ำ นอกจากนี้ เสียงร้องอันน่ากลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในช่วงไม่กี่วินาทีก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ก็เป็นหลักฐานเพิ่มเติมที่แสดงถึงความเจ็บปวดของหัวใจที่แตกสลาย มันช่างเป็นความเจ็บปวดครวคร่าและความระทมทุกข์ยิ่งนัก! ความบาปอันน่าเกลียดของเราทำให้พระทัยของพระเจ้าช่วยให้รอดที่แสนวิเศษของเราแตกสลาย พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะพระทัยแตกสลาย! ผู้ที่กระทำผิดเช่นนั้นคือเราทั้งหลาย

วลีที่ว่า ข้าพระองค์จึงหมดกำลังใจ มีความหมายตรงตัวว่า “ข้าพระองค์ป่วยมากๆ” ไม่เพียงมีความเจ็บป่วยของหัวใจเท่านั้น แต่ความเจ็บป่วยของร่างกายด้วย มันเป็นเรื่องปกติที่เชื่อบาดทะยักและอาการชากรรไกรแข็งจะเริ่มเข้ามาเพราะบาดแผลฉีกขาดอันน่าเกลียดของตะปูเหล่านั้น นี่ทำให้เกิดการปวดศีรษะแทบระเบิด อาการคลื่นเหียน อาการเพ้อคลั่งและการชัก กระตุก ส่วนหนึ่งของความน่ากลัวของการตรึงกางเขนของโรมคือ ผลข้างเคียงอันน่ากลัวเหล่านี้ที่เกิดจากความชอกช้ำนั่นเอง ความตายปกติแล้วมาจากอาการแทรกซ้อนเหล่านี้พร้อมกับการตากแดดมากกว่าเกิดจากบาดแผลเหล่านั้นเอง

ในโมงยามที่น่ากลัวนั้น และถูกละทิ้งโดยทุกคน พระองค์ทรงร้องออกมาว่า ข้าพระองค์
มองหาผู้ส่งสาร แต่ก็ไม่มี หาผู้เล้าโลม แต่ข้าพระองค์หาไม่พบ เหล่าสาวกของพระองค์ได้ทอด
ทิ้งพระองค์และหนีไปแล้ว ผู้ติดตามจำนวนมากของพระองค์ก็หาตัวไม่พบเลย ท่ามกลางเหล่า
ศัตรูใจร้ายของพระองค์ ไม่มีใครเห็นใจเมื่อเห็นความระทมทุกข์ของพระองค์ ไม่มีใครมีใจ
สงสารเห็นอกเห็นใจพระองค์เลย พระองค์ทรงอยู่โดดเดี่ยว ถูกปฏิเสธโดยคนทั้งหลายและถูก
ทอดทิ้งโดยพระเจ้า แม้แต่ดวงอาทิตย์ก็ไม่อาจส่องแสงบนพระเศียรอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

บ่ายที่น่ากลัววันนั้น 21 เขาให้ตีหม้อแก่ข้าพระองค์เป็นอาหาร ให้น้ำส้มสายชูแก่ข้า
พระองค์ดื่มแก้กระหาย การสำเร็จจริงแบบตรงตัวของเรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในมัทธิว 27:34 บันทึก
ข่าวประเสริฐเล่มอื่นๆก็บันทึกเรื่องนี้ไว้เช่นกันในมัทธิว 27:48, มาระโก 15:36, ลูกา 23:36 และ
ยอห์น 19:29 สเปนอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เครื่องดื่มของอาชญากรถูกหยิบยื่นในห้องค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้
ไร้ความผิดของเรา คือ ส่วนแบ่งหนึ่งอันขมขื่นแก่พระอาจารย์ของเราผู้กำลังจะสิ้นพระชนม์
แผ่นดินโลกมีความบันเทิงอันน่าสังเวชเพื่อพระมหากษัตริย์และพระผู้ช่วยให้รอดของเธอ บ่อย
ครั้งขนาดไหนที่ความบาปของเราทั้งหลายเติมด้วยตีหม้อให้แก่พระผู้ไถ่ของเรา? ขณะที่เราโทษ
พวกยิว อย่าให้เราอ้างว่าเราไม่ผิด”

สดด 69:22-24 ทิศทางของเพลงสดุดีบทนี้เปลี่ยนอีกแล้ว ในอีกเจ็ดข้อถัดไป น้ำ
เสียงเริ่มเปลี่ยนเป็นการแข่งคำ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาต่อความโหด
เขลาของทหารโรมเหล่านั้นเมื่อพระองค์ทรงร้องออกมาว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดอภัยโทษ
เขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร” (ลูกา 23:34) พวกเขาแค่กำลังทำหน้าที่ของตนและพวกเขา
แทบไม่เข้าใจเลยว่าใครอยู่ต่อหน้าพวกเขาหรือกำลังเกิดอะไรขึ้น อย่างไรก็ตาม แก่ยูดาสและคน
เหล่านั้นที่ปฏิเสธพระองค์อย่างจงใจ นั่นคือ พวกธรรมจารย์ พวกฟาริสี และพวกปุโรหิตใหญ่
พระเยซูทรงฝากพวกเขาไว้กับพระพิโรธของพระเจ้า ขอให้สำหรับที่อยู่ตรงหน้าเขาเองกลายเป็น
บ่วงแร้ว และสิ่งทีควรเป็นสำหรับความสุขสบายของเขาให้กลายเป็นเครื่องดัก นี้ไม่ใช่จิตใจที่คิด
แค่นมากเท่ากับเป็นคำพยากรณ์ พวกอัครทูตและคริสตจักรยุคต้นประยุกต์ใช้ข้อนี้โดยตรงกับยู
ดาส ดู กิจการ 1:16-20

ภัยพิบัติที่สองและที่สามรุนแรงยิ่งกว่าอันแรก 23 ขอให้ตาของเขามีมืดไปเพื่อเขาจะได้มองไม่เห็น และทำบ้านเอวเขาให้สั่นสะเทือนเรื่อยไป 24 ขอทรงเทความกริ้วลงเหนือเขา และให้ความกริ้วอันแผ่ร้อนตามทันเขา ยูดาสจบชีวิตตัวเอง อย่างไรก็ตาม การพิพากษาเหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าตรงนี้อาจถูกกล่าวแก่พวกปุโรหิตใหญ่และคณะของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ใดและเต็มใจรับโทษพระองค์ พวกเขาได้เข้าส่วนกับซาตานแล้ว การสำเร็จจริงอันน่ากลัวของคำพยากรณ์นี้อาจเกิดขึ้นในอีกหนึ่งชั่วอายุคนต่อมาพร้อมกับความพิโรธของดีดัส ใน ค.ศ. 68-70

สดด 69:25 ขอให้ที่อาศัยของเขารกร้างและอย่าให้ผู้ใดอาศัยอยู่ในถิ่นที่ของเขา กิจการ 1:20 ผ่านทางการคล้อยใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวชัดเจนว่าการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้เกิดขึ้นในยูดาส เพราะเหตุเรื่องนั้น คริสตจักรยุคต้นจึงเดินหน้าต่อและเลือกมีที่อาศัยให้แทนที่ยูดาส

สดด 69:26-28 เพราะเขาได้ข่มเหงผู้ที่พระองค์ทรงเมตตาใจ เขาเล่าถึงความเจ็บปวดของผู้ที่พระองค์ให้บาดเจ็บแล้ว แม้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทนทุกข์ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เหล่าศัตรูที่เต็มไปด้วยความเกลียดชังของพระองค์ก็ข่มเหงและใส่ร้ายพระองค์อย่างสนุกปาก แม้พระองค์ทรงถูกมอบไว้โดยพระดำริอันแน่วแน่และการทรงทราบล่วงหน้าของพระเจ้า พวกชนชั้นสูงของอิสราเอลก็ทำทุกอย่างที่พวกเขาทำได้เพื่อสร้างความบาดเจ็บและการดูถูก

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ (อาจเพื่อตัวเอง) จึงขอร้องพระเจ้าว่า 27 ขอทรงเพิ่มความชั่วช้า แล้วทรงเพิ่มอีก อย่าให้เขาได้รับความชอบธรรมจากพระองค์ John Gill ออกความเห็น ณ จุดนี้ว่า “ขอทรงปล่อยพวกเขาตามลำพังในความบาป ขอทรงปล่อยให้พวกเขาดำเนินในนั้นต่อไป ขออย่าทรงหน่วงเหนี่ยวพวกเขาไว้ ขออย่าทรงจัดเตรียมสิ่งใดเพื่อยับยั้งในทางของพวกเขา ขอให้พวกเขาดำเนินต่อไปจากความชั่วร้ายหนึ่ง ไปยังอีกความชั่วร้ายหนึ่ง จนกว่าพวกเขาจะร่วงลงไปสู่ความพินาศ: ส่วนใจที่หยาบช้าและแข็งกระด้างของพวกเขา ขอทรงปล่อยพวกเขา

ไว้แก่ความแข็งแกร่งในการตัดสินใจพิพากษา เพื่อที่พวกเขาจะทำสิ่งต่างๆที่ไม่สมควรและถูกทำให้หนีหาย” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขอร้องพระเจ้าให้ทำให้พวกเขาทุกคนหนีหายซึ่งไม่ได้รับความรักแห่งความจริงนั้น

ความคิดนั้นถูกกล่าวชัดเจนเมื่อเขาปิดท้ายว่า **28** ขอให้เขาถูกลบออกเสียจากทะเบียนผู้มีชีวิต อย่าให้เขาขึ้นทะเบียนไว้ในหมู่คนชอบธรรม สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “มีชื่อจดไว้พร้อมกับเกียรติยศ พวกเขาจะถูกลบออกพร้อมกับความอับอาย ความตายจะลบเลือนการระลึกทุกอย่างเกี่ยวกับพวกเขาไปเสีย พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความนับถืออีกต่อไป แม้แต่โดยคนเหล่านั้นที่แสดงความคารวะต่อพวกเขา ยูดาสคนแรก จากนั้นก็ปีลาต และเฮโรด และกายาฟาส ทุกคนในกาลอันเหมาะสมต่างถูกลบออกอย่างรวดเร็วไปจากการมีตัวตน ชื่อของพวกเขาหลงเหลืออยู่โดยใช้เป็นคำภีษิตเท่านั้น แต่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ได้รับเกียรติยศผู้มีชีวิตอยู่หลังการจากไปแล้วของพวกเขา คนเหล่านี้ไม่ได้ถูกบันทึกไว้” คำกล่าวโทษพวกเขาได้กลับกลายเป็นการพิพากษาแล้ว พวกเขาจะถูกลบออกไปจากหนังสือแห่งชีวิตตลอดกาล กล่าวสั้นๆคือ พวกเขาจะถูกทำให้หนีหาย

สดด 69:29-33 ส่วนสุดท้ายของเพลงสดุดีบทนี้คราวนี้เปลี่ยนเป็นคำอธิษฐานแห่งการสรรเสริญและความชื่นบาน แต่ข้าพระองค์ทุกข์ยากและมีความเศร้าโศก โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอความรอดของพระองค์ตั้งข้าพระองค์ไว้ให้สูง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้หมายถึงตัวเขาเอง แต่พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าเขาก็อยู่ในเงาข้างหลัง องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงเติบโตมาในความยากจน บนทางเขนนั้น พระองค์ทรงรู้จักความยากจนถึงขีดสุดแห่งจิตวิญญาณ เมื่อมองลวงหน้าไปยังการพินาศพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ในไม่ช้าของพระองค์ พระองค์จึงอ่อนวอนพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์ให้ตั้งพระองค์ไว้ให้สูง วันนั้นมาถึงแล้วในเวลาไม่นาน

พระองค์จึงทรงร้องออกมาว่า **30** ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระนามพระเจ้าด้วยบทเพลง ข้าพเจ้าจะยกย่องพระองค์โดยโหมทนาพระองค์ **31** การนั้นจะเป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์

มากกว่าวัวผู้หรือวัวผู้ทั้งเขาและกิบ การสรรเสริญและการขอบพระคุณเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้ามากกว่าการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆอันไม่รู้จบบนแท่นบูชา นอกจากนี้ 32 บรรดาผู้ถ่อมใจจะเห็นและยินดี เมื่อบรรดาผู้ที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าได้ยินผู้อื่นสรรเสริญพระเจ้าและขอบพระคุณ พวกเขาเองก็ถูกทำให้ยินดีด้วย มันคิดต่อไปยังผู้อื่นได้

ท่านผู้เสาะหาพระเจ้า ขอให้ใจของท่านฟื้นขึ้นขึ้น ความคิดนี้อาจเป็นว่า “และใจของท่านทั้งหลายจะพบชีวิตเมื่อมันแสวงหาพระเจ้า” แน่แน่นอนว่าชีวิตมาจากพระองค์ โดยเฉพาะชีวิตฝ่ายวิญญาณ

33 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสดับคนขัดสน และมีได้ทรงดูหมิ่นคนของพระองค์ที่ถูกจำจอง พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของคนเหล่านั้นที่มีใจถ่อม ความหมายของคนยากจนตรงนี้ย่อมหมายถึงคนเหล่านั้นที่ยากจนฝ่ายวิญญาณหรือคนที่ถ่อมใจ แน่ทีเดียว อาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของพวกเขา คนเหล่านั้นที่ถูกจองจำเพราะพระนามของพระคริสต์มีที่พิเศษหน้าบัลลังก์แห่งพระคุณนั้น พระเจ้าทรงใส่พระทัยเป็นพิเศษต่อคำอธิษฐานของพวกเขา มีการบอกเป็นนัยเหมือนเดิมถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในความทุกข์ทรมานของพระองค์ แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ถูกจองจำคนหนึ่งในช่วงโมงสุดท้ายเหล่านั้น

สดด 69:34-36 ลักษณะเฉพาะตัวที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ของเพลงสดุดีบทนี้จึงหายไปตรงนี้และกลับมาซึ่งคำสรรเสริญแบบธรรมดาๆมากกว่า **ขอฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสรรเสริญพระองค์ ทั้งทะเลและสรรพสิ่งที่เคลื่อนไหวอยู่ในนั้น** สิ่งทรงสร้างทั้งหมดถูกกำชับให้สรรเสริญพระผู้สร้างของมัน นอกจากนี้ เพราะพระองค์ได้ประทานชีวิตของพระองค์เองเพื่อเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์แล้ว สิ่งทรงสร้างทั้งปวงจึงมีเหตุมากขึ้นที่จะสรรเสริญพระองค์

35 เพราะพระเจ้าจะทรงช่วยศิโยนให้รอด และจะสร้างห้วเมืองยูดาห์ขึ้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่น และได้เป็นกรรมสิทธิ์ แม้อิสราเอลได้ปฏิเสธพระมหากษัตริย์ของเธอแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็พยากรณ์ว่าวันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเจ้าจะทรงสร้างประชาชาติอิสราเอลขึ้นมาใหม่และทำให้มันกลับคืนสู่การเป็นประชาชาตินครหลวงบนแผ่นดินโลก

36 เชื้อสายของผู้รับใช้ของพระองค์จะได้เป็นมรดก และบรรดาผู้ที่รักพระนามของพระองค์จะอยู่ที่นั่น วันนั้นจะมาแน่เมื่อไม่ใช่แค่อิสราเอลที่กลับใจเชื่อเท่านั้นจะได้รับศิโยนเป็นมรดก แต่บรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วทุกคนโดยพระโลหิตของพระเมษโปดกจากทุกประชาชาติจะรักมันและเข้าถึงมันได้ด้วย นอกจากนี้ เสรูซาเล็มใหม่จะเป็นนครพิเศษของมเหสีของพระเมษโปดก นั่นคือ คริสตจักร ดังนั้นหนึ่งในเพลงสดุดีเหล่านั้นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคลังของดาวิดจึงจบลงเท่านั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 70: อีกครั้งที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลา มันถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่ง วลีที่ว่า **อันเป็นที่ระลึกบ่งบอกว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเพื่อเป็นสิ่งเตือนความจำ ไม่ชัดเจนว่ามันถูกเขียนเนื่องในโอกาสใด** แต่บางคนได้เสนอว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนหลังจากดาวิดกลับมาจากมาหะนาอิมแล้วตอนชนะอับซาโลม หากเป็นเช่นนั้นจริง ดาวิดก็กำลังระลึกถึงวันมืดหม่นเหล่านั้นซึ่งบัดนี้ผ่านพ้นไปแล้ว เพลงสดุดีบทนี้ถูกนำเสนอหมดทั้งเพลงในฐานะเป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด มันคล้ายกับเพลงสดุดี 40:13-17 อย่างมาก คุณหมายเหตุสำหรับส่วนนั้นได้

สดด 70:1 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นเหมือนกับเพลงสดุดี 40:13 ที่ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้เร่งรีบมาช่วยเหลือเขา **โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเร่งมาช่วยข้าพระองค์ให้พ้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเร่งมาช่วยข้าพระองค์เถิด** ความร้อนรนของคำอธิษฐานของชายผู้ชอบธรรมคนนี้ปรากฏชัดเจน เขาวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นและช่วยเหลือเขา ไม่มีคำถามเลยว่าวันทั้งหลายย่อมมาแน่เมื่อที่พึงเดียวเท่านั้นของเราคือจากสวรรค์ แม้ดาวิดได้มีชัยชนะในศึกแห่งภูเขาเอเฟราอิมแล้ว เขาก็กลับมายังเยรูซาเล็ม โดยรู้สึกว่างเปล่าทางอารมณ์ เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้รีบเร่งมาช่วยเหลือ เขาต้องการความช่วยเหลือของพระเจ้า – **เดี๋ยวนี้! พระเจ้ามีแนวโน้มที่จะตอบสนองด้วยความเร่งรีบต่อคำอธิษฐานเช่นนั้นแห่งความเชื่อ**

สดด 70:2-3 แม้ดาวิดชนะศึกนั้นแล้วในทางทหาร เขาก็รู้ว่าก่อนหน้านั้นคนจำนวนมากไม่จงรักภักดีต่อเขา ก่อนหน้านั้นเขาเป็นผู้ปกครองคนหนึ่งที่ยุติธรรมและกรุณา ที่ว่า

เหล่าข้าราชบริพารจะทรยศเขานั้นก็ทิ่มแทงจิตใจของเขา ดังนั้นเขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้า ขอให้ผู้ที่มุ่งเอาชีวิตของข้าพระองค์ได้อายและเกิดความอลวน ขอให้ผู้ปรารถนาที่จะให้ข้าพระองค์เจ็บนั้นต้องหันกลับไปและได้รับความอภัย ทั้งหมดที่เขาทำได้คือ ฝากเหล่าศัตรูของเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้พ่ายแพ้ศึกนั้นแล้ว แต่ในทางการเมืองความจงรักภักดีของพวกเขาก็ยังไม่นั่นนอนอยู่ เขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทำให้พวกเขาอับอาย พระเจ้าสามารถกระทำกิจในวิธีต่างๆอันแปลกประหลาดในการหันกลับใจของมนุษย์

3 ผู้ที่พูดว่า "อ้อฮา อ้อฮา" นั้นขอให้ต้องหันกลับไปเพราะเป็นผลแห่งความอายของเขา คนอย่างซิมเอีได้เขียนหั่นดาวิดในระหว่างการหลบหนีของเขา คู 2 ซามูเอล 16 เมื่อวันมีคมิดเหล่านั้นแห่งชีวิตของดาวิดเผชิญหน้าเขา คนอื่นๆก็เขียนหั่นและดักคอเขาว่า “อ้อฮา แกไม่ใช่กษัตริย์อีกต่อไปแล้ว ฮ่าๆ” ดาวิดจึงเอาเรื่องนี้ไปมอบไว้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้า โดยขอร้องพระองค์ให้ทำให้พวกเขาอับอาย

มันสำคัญตรงที่ว่าดาวิดมอบเรื่องทั้งหมดนี้ไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ในฐานะกษัตริย์ที่กลับสู่สภาพเดิม เขาสามารถสั่งประหารชีวิตเหล่าศัตรูทางการเมืองของตนได้ แทนที่จะทำอย่างนั้น เขากลับฝากเรื่องนี้ไว้กับพระเจ้าให้ทรงจัดการ บุคคลที่มีปัญญากว่าคือ ผู้ที่เอาปัญหาไปมอบไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแทนที่จะจัดการปัญหานั้นด้วยตัวเอง

สดด 70:4 ตรงกันข้าม ดาวิดอธิษฐานว่า **ขอให้บรรดาผู้ที่แสวงพระองค์**
เปรมปรีดีและยินดีในพระองค์ ขอให้บรรดาผู้ที่รักความรอดของพระองค์ กล่าวเสมอว่า
"พระเจ้าใหญ่ยิ่งนัก" ส่วนคนเหล่านั้นที่จงรักภักดีต่อพระเจ้า ดาวิดกำชับพวกเขาให้เปรมปรีดีและสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าคนเหล่านั้นที่กบฏต่อดาวิดไม่ได้พิจารณาเลยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า พวกเขาถูกไม่เคยทำเช่นนั้นเลย จุดสนใจทั้งหมดของพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง อย่างไรก็ตาม ดาวิดหนุนใจเหล่าผู้ติดตามของเขาที่สัตย์ซื่อและดำเนินตามทางของพระเจ้าให้เปรมปรีดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าและยกย่องพระนามของพระองค์ การ

สรรเสริญเหมาะสมกับคนเหล่านั้นที่อยู่ฝ่ายวิญญาณ การกบฏเป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

สดด 70:5 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายโดยการกล่าวซ้ำคำทูลขอของตนต่อพระเจ้า แต่ข้าพระองค์ยากจนและขัดสน โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงรีบมาหาข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงรอช้า พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ ขณะที่เขตรีกตรองเกี่ยวกับวันเหล่านั้นแห่งความทุกข์ใจ ดาวิดก็เตือนความจำพระเจ้าว่าตอนนั้นเขาอ่อนแอฝ่ายอารมณ์และฝ่ายวิญญาณขนาดไหน ดังนั้นเขาจึงทวนซ้ำคำทูลขอของตนที่ให้พระเจ้าอย่าชักช้าในการช่วยเหลือเขา เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์แต่ผู้เดียวทรงเป็นความช่วยเหลือและผู้ช่วยให้พ้นของเขา เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าอย่าทรงรือรอ ดาวิดต้องการความช่วยเหลือทันทีและเขาวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงโดยเร็ว แม้ไม่ได้นึกถึงอิสยาห์ 40:31 คำสัญญาอันลึกซึ้งของผู้พยากรณ์ท่านนี้ในอีกสามร้อยปีต่อมา ก็สอดคล้องกับคำทูลขอของดาวิดทรงนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 71: เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรียกและไม่บอกชื่อผู้แต่ง อย่างไรก็ตาม เหล่าผู้เชื่อชาวฮีบรูถือว่าเพลงสดุดีที่ไม่มีชื่อเรียกถูกเขียนโดยผู้ที่ถูกเอ่ยชื่อก่อนหน้านั้นซึ่งในกรณีนี้คือ ดาวิด สเปนอร์เขียนพรรณนาถึงเพลงสดุดีบทนี้ดังต่อไปนี้ “ตรงนี้มีคำอธิบายของผู้เชื่อที่ซราแล้ว ซึ่งในความมั่นใจอันบริสุทธิ์แห่งความเชื่อถูกเสริมกำลังโดยประสบการณ์อันยาวนานและน่าทึ่ง อ่อนวอนกล่าวโทษเหล่าศัตรูของเขา และขอพระพรต่างๆ เพิ่มเติมสำหรับตัวเขาเอง ด้วยตั้งตาคอยคำตอบอันเปี่ยมกรุณา เขาสัญญาว่าจะยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งนัก สี่ข้อแรกเป็นเสียงร้องของความเชื่อเพื่อขอความช่วยเหลือ อีกสี่ข้อถัดไปเป็นคำพยานหนึ่งแห่งประสบการณ์ จากเพลงสดุดี 71:9-13 วิสุทธิชนอาวุโสท่านนี้วิงวอนต่อผู้เหล่าศัตรูของเขา และจากนั้นก็ชื่นชมยินดีในความหวังในเพลงสดุดี 71:14-16 เขากลับมาสู่คำอธิบายอีกครั้งในเพลงสดุดี 71:17-18 กล่าวซ้ำความหวังต่างๆ ที่มั่นใจซึ่งทำให้จิตใจของเขาชื่นบานในเพลงสดุดี 71:19-21 และจากนั้นเขาก็ปิดท้ายด้วยคำสัญญาว่าจะเต็มส้นในการ

ขอบพระคุณ ตลอดทั้งบทเพลงสดุดีนี้อาจถูกถือว่าการเอ่ยคำพูดของความเชื่อที่ต่อผู้คืนรน
แต่ก็ไม่ใช่ซะ”

สดด 71:1-4 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยคำร้องทูลสี่ประการเพื่อขอความช่วยเหลือของพระเจ้า (1) โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ อย่าให้ข้าพระองค์รับ
ความละอายเลย ดาวิดไม่อายในการเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ที่เขาวางใจ คำที่
แปลเป็น ความละอาย (บวช) มีความหมายด้วยว่า ‘อับอาย’ ความคิดก็คือว่าเมื่อเขาวางใจใน
พระเจ้า เขาก็จะไม่อับอายหรือขายหน้าที่ทำเช่นนั้น พระเจ้าไม่ทรงเพิกเฉยคนเหล่านั้นที่วางใจ
พระองค์ ดู เพลงสดุดี 31:1 เช่นกัน

(2) 2 ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นและหลีกเลี่ยงหลบหนีด้วยความชอบธรรมของ
พระองค์ ขอทรงเอียงพระกรรมพียงข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด ความคิดตรงนี้
สอดคล้องกับเพลงสดุดี 31:1 อีกแล้ว ความไว้วางใจของดาวิดในความชอบธรรมของพระเจ้า
ปรากฏชัดเจน เขาคุ่นเคยดีกับสิ่งนั้น ดาวิดจึงยกเรื่องความยุติธรรมและความชอบธรรมของ
พระเจ้าสำหรับการช่วยเขาให้พ้น เขากล่าวซ้ำคำทูลขอของตนที่ให้พระเจ้าสดับฟังเขา

(3) 3 ขอพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยเข้มแข็งของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์อาศัยเสมอ
พระองค์ทรงบัญชาที่จะช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะพระองค์ทรงเป็นศิลาและเป็นป้อม
ปราการของข้าพระองค์ ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้วิงวอนเพิ่มเติมให้พระเจ้าเป็นที่อาศัยของเขา –
สถานที่ที่เขาสามารถพบที่ลี้ภัยได้เสมอ นอกจากนี้ เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าทำไมพระองค์ควร
ทำเช่นนั้น พระเจ้าได้ทรงสัญญาแล้วว่าช่วยเขาให้รอด ดังนั้น ในการเตือนความจำพระเจ้าถึง
พระสัญญาของพระองค์ ดาวิดจึงอ้างสิทธิ์ในพระสัญญานั้น คำสัญญาเช่นนั้นถูกกล่าวโดย
พระเจ้าผ่านทางโมเสสในเพลงสดุดี 91:9-13 แน่แน่นอนว่าดาวิดคุ่นเคยกับเพลงสดุดีนี้มาแล้ว
นอกจากนี้ ดาวิดทราบดีว่าพระเจ้าทรงเป็นศิลาแห่งความมั่นคงและการปกป้องของเขา ดู เพลง
สดุดี 18:2 และ 31:3

4 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือคนชั่ว จากเงื้อมมือของคนอธรรมและคนดูร้าย ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยตนให้พ้นจากมือของเหล่าศัตรูของเขาที่ชั่วและอธรรม มีหลายครั้งในชีวิตที่บรรดาคนที่ไม่มีพระเจ้ากลายเป็นศัตรูของเรา หลายครั้งพวกเขาดูเหมือนจะเป็นฝ่ายได้เปรียบ กระนั้นดาวิดก็รู้ว่าเขามีพระเจ้าผู้ช่วยให้พ้นที่ยิ่งใหญ่กว่าคนทั้งปวง เขาจึงวิงวอนพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเขาเพื่อขอความช่วยเหลือ เราทำอย่างนั้นได้เช่นกัน

สดด 71:5-8 ผู้แต่งเพลงสดุดีอาวุโสท่านนี้คราวนี้หันมาสู่การสรรเสริญพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาและพระเจ้าของเขาพร้อมกับคำสรรเสริญอีกสี่ประการ (1) โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นความหวังของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นที่วางใจของข้าพระองค์ตั้งแต่เด็ก ๆ มา เขาไม่ละอายที่จะยอมรับอย่างเปิดเผยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความหวังและความไว้วางใจของเขามาตั้งแต่เขาเป็นเด็ก บัดนี้เขาชราแล้วและยังมีความเชื่อมั่นเช่นนั้นอยู่เหมือนเดิม ความหวังกำลังรอคอยด้วยใจจดใจจ่อ ความไว้วางใจคือ ความมั่นใจในความหวังนั้น

(2) 6 ข้าพระองค์พึ่งพระองค์ตั้งแต่กำเนิด พระองค์ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์มาจากครรภ์มารดาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์เสมอ ดาวิดยอมรับอย่างเปิดเผยว่าชีวิตของเขาเป็นมาโดยความดีของพระเจ้า เหมือนกับที่แพทย์จะอุ้มเด็กทารกโดยจับที่สันเท้าหลัง ทำคลอดเสร็จ ดาวิดก็ยกให้พระเจ้าทรงทำเช่นนั้น พระองค์ประทานชีวิตแล้วและทรงถือชีวิตในพระหัตถ์ของพระองค์ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของเขาตลอดไป

(3) 7 ข้าพระองค์เป็นที่อัศจรรย์ใจของคนเป็นอันมาก แต่พระองค์ทรงเป็นที่ลึกลับเข้มแข็งของข้าพระองค์ ความคิดอาจเป็นไปได้ว่าคนจำนวนมากประหลาดใจว่าดาวิดยังมีชีวิตอยู่ได้อย่างไรและทำไม ความตายได้เดินตามหลังเขามาตลอดทั้งชีวิตของเขา แต่ดาวิดรู้ว่าทำไมพระเจ้าทรงเป็นที่ลึกลับเข้มแข็งของเขา

(4) เขาจึงขอร้องว่า 8 ขอให้ปากของข้าพระองค์เต็มไปด้วยการสรรเสริญพระองค์ และถวายเกียรติแด่พระองค์วันยังค่ำ เพราะรู้ว่าลมหายใจและชีวิตของเขาเป็นมาจากผู้ใดนับแต่นั้น เป็นต้นมา ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญพระเจ้าผู้ไถ่ของตนเสมอไป บทเรียนเหล่านั้นจึงเป็นสิ่งสอนใจเราจนถึงบัดนี้

สดด 71:9-11 เมื่อวัยชรา ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ทิ้งเสีย ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์หมดแรง บัดนี้ดาวิดเป็นชายชราแล้ว พระเจ้าทรงเป็นพลังกำลังของเขาในวัยหนุ่มของเขา บัดนี้เขาทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทำเช่นนั้นต่อไป เรื่องทั้งหมดของอับซาโลม ได้ทำให้เขาหมดแรง เขาอ่อนล้าในจิตวิญญาณ มันอาจเป็นช่วงขณะแห่งความอ่อนแอที่เขาอธิษฐานขอพระเจ้ามิให้ทรงทอดทิ้งเขา ตรงกันข้าม ตลอดหนังสือพระราชบัญญัติและที่อื่นๆ พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าพระองค์จะไม่ทอดทิ้งประชาชนของพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 4:31, 31:6, 31:8, โยชูวา 1:5, 1 ซามูเอล 12:22 บางทีรู้สึกท้อแท้ในจิตวิญญาณ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าถึงเหล่าศัตรูของเขาที่อยู่ตรงหน้าเขาเสมอ 10 เพราะบรรดาศัตรูของข้าพระองค์กล่าวร้ายข้าพระองค์ บรรดาผู้ที่จ้องเอาชีวิตของข้าพระองค์ปรักภัยกัน 11 และกล่าวว่า "พระเจ้าทรงทอดทิ้งเขาแล้ว จงข่มเหงและฉวยเขาไว้ เพราะไม่มีผู้ใดช่วยเขาให้พ้น" ดาวิดได้เอาชนะอับซาโลมและเหล่าสหายของเขาแล้ว กระนั้นเขาก็ยังมีความหวาดกลัวเกี่ยวกับความไม่จงรักภักดีของพวกเขาอยู่

สดด 71:12-13 ดังนั้นดาวิดจึงหัน ไปพึ่งพระศิลาและความรอดของเขา โอ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงอยู่ไกลข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงรีบมาช่วยข้าพระองค์ เขาดูเหมือนโคคเคียวแม่ได้กลับเป็นกษัตริย์อีกครั้ง ในความท้อใจของเขา เขาอนขอการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า ความจริงก็คือ พระเจ้าไม่เคยขยับไปไหน เราเองต่างหากที่ถอยห่างไปจากพระองค์ กระนั้นดาวิดก็อ่อนวอนพระเจ้าให้เข้ามาใกล้เขา สึกแท้งจริงนั้นสิ้นสุดไปแล้ว บัดนี้มันดำเนินต่อไปในใจและความคิดของเขา เขาจึงร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ พระเจ้าทรงเป็นนักจิตวิทยาและนักบำบัดของเขา อันที่จริงพระองค์ทรงเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของเรา – ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง

ดังนั้นดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าอีกครั้งให้กำราบความไม่จงรักภักดีที่ยังหลงเหลืออยู่ของเหล่าศัตรูของเขา 13 ขอให้ศัตรูชีวิตของข้าพระองค์รับความอายและถูกล้างผลาญเสีย ผู้สะหาที่จะทำอันตรายข้าพระองค์นั้น ขอให้การเยาะเย้ยและความอภัยศทั่วมเขา แหล่งทรัพยากรและที่พึ่งเดียวของเขาคือ การโยนภาระของเขาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า หลายครั้งที่ทั้งหมดที่เราทำได้ก็คือ โยนความกังวลใจทั้งหมดของเราไว้กับพระองค์เพราะพระองค์ทรงห่วงใยเราทั้งหลาย

สดด 71:14-16 เมื่อนึกย้อนถึงความดีของพระเจ้า น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้ก็เปลี่ยนอย่างฉับพลัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวคำสัญญาแบ่งวาทสามประการ (1) แต่ข้าพระองค์จะหวังอยู่ตลอดไป และจะสรรเสริญพระองค์มากยิ่งขึ้นๆ เหมือนที่เป็นกับเพลงสดุดีหลายบท เมื่อดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อตรึกตรองถึงความดีของพระเจ้า ความท้อใจของเขาก็กลับกลายเป็นความหวัง หมุ่มเมฆเลื่อนหายไปและการหนุนใจแห่งการอวยพรของพระเจ้าส่องแสงผ่านออกมาเหมือนดวงอาทิตย์หลังพายุ ในการระลึกถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า ทั้งหมดที่เขาทำได้ก็คือ สรรเสริญพระนามของพระองค์

(2) 15 ปากของข้าพระองค์จะเล่าถึงความชอบธรรมและความรอดของพระองค์วันยังค่ำ เพราะจำนวนเหล่านั้นมากมายเกินความรู้ของข้าพระองค์ ดังนั้น แม้เขาไม่รู้ว่าเขามีเวลาเหลืออยู่นานเท่าใดที่จะมีชีวิตอยู่ เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะกล่าวถึงความชอบธรรมและความรอดของพระเจ้าแก่ผู้อื่น อันที่จริง ดาวิดมีแผนที่จะทำเช่นนั้นเสมอไป เมื่อเราหยุดสมเพชตัวเองและนึกย้อนถึงความดีของพระเจ้า เราก็คงต้องบอกคนอื่น มันกระตุ้นเราให้เป็นพยาน

(3) 16 ข้าพระองค์จะไปด้วยพระกำลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์จะกล่าวถึงความชอบธรรมของพระองค์ ของพระองค์เท่านั้น ดังนั้นดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไปต่อด้วยพระกำลังของพระเจ้า เขาตั้งใจแน่วแน่อีกกว่าจะเป็นพยานแก่ผู้อื่นถึงอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่สำหรับเราจนทุกวันนี้

สดด 71:17-18 โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสอนข้าพระองค์ตั้งแต่เด็กๆมา และข้าพระองค์ยังป่าวร้องราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์ เขาหยุดชั่วคราวเพื่อตรึกตรองเพิ่มเติมเกี่ยว

กับความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่มีต่อเขาตลอดหลายปีนั้น ในท่ามกลางคำสรรเสริญของเขา ดาวิด กล่าวซ้ำคำอธิษฐานทูลขอของตนต่อพระเจ้าอีกครั้ง ทั้งคำสรรเสริญและคำทูลขอเป็นองค์ ประกอบพื้นฐานของคำอธิษฐาน 18 แม้จะถึงวัยชราและผมหงอกก็ตาม โอ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่า ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย จนกว่าข้าพระองค์จะประกาศถึงอำนาจของพระองค์แก่ชั่วอายุถัด ไป และฤทธิ์เดชของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เกิดมา ในฐานะพลเมืองอาวูโสคนหนึ่ง ดาวิดหยุด ชั่วครู่เพื่อขอร้องพระเจ้านิให้ทรงทอดทิ้งเขา เขาไม่มีพละกำลังของคนหนุ่มอีกต่อไปแล้วและ ไม่มีความทรหดอดทนที่เขาเคยมี อย่างไรก็ตาม เหตุผลสำหรับคำทูลขอนี้ก็คือ เพื่อที่เขาจะ สามารถเป็นพยานแก่คนชั่วอายุปัจจุบันและที่จะมาถึงพละกำลังและฤทธิ์เดชของพระเจ้า แม้ ให้อใจอยู่หลายครั้ง ดาวิดก็กลับมาสู่รูปแบบเดิมของตนของการเป็นพยานคนหนึ่งของพระเจ้าผู้ไถ่ ของเขากระทั่งในวัยชรา

สดด 71:19-21 ผู้แต่งเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้จึงกล่าวคำพยานอีกสามประการ ต่อพระเจ้า (1) โอ ข้าแต่พระเจ้า ความชอบธรรมของพระองค์ไปถึงที่สูงนั้น โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ผู้ได้ทรงกระทำการใหญ่ ผู้ใดจะเหมือนพระองค์ สิ่งหนึ่งที่ดาวิดเข้าใจอย่างชัดเจนก็คือ ความชอบธรรมของพระเจ้า เท่าที่เขาทราบ ความชอบธรรมของพระเจ้าแผ่ออกไปจนถึงฟ้า สวรรค์ ในเพลงสดุดี 97:6 ดาวิดเล่าว่าฟ้าสวรรค์ประกาศความชอบธรรมของพระเจ้าอย่างไร เพราะความชอบธรรมที่ถูกยกย่องของพระองค์ พระองค์จึงได้ทรงกระทำสิ่งใหญ่โตต่างๆ อย่าง หลั่งเกิดขึ้นต่อจากอย่างแรก ดาวิดตัดสินใจอย่างถูกต้องแล้วว่าไม่มีผู้ใดเหมือนพระเจ้าผู้ชอบธรรม ของเรา

(2) 20 พระองค์ผู้ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ประสบความทุกข์ยากลำบากเป็นอันมากจะ ทรงรื้อข้าพระองค์ขึ้นมาอีก พระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ขึ้นมาอีกจากที่ลึกของโลก หลายครั้ง พระเจ้าทรงอนุญาตให้เราผ่านเข้าไปในหุบเขาลึก แต่มันคือเพื่อสอนเรา อย่างไรก็ตาม ในความ สัตย์ซื่อของพระองค์ๆจะทรงทำให้ประชาชนของพระองค์กลับมีชีวิตขึ้นใหม่จากการทดสอบ ของพวกเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พูดถึงการถูกนำขึ้นมาจากที่ลึกแห่งแผ่นดินโลก เขาอาจกำลัง พูดเป็นเชิงเปรียบเทียบถึงการถูกหนุนใจและถูกเสริมกำลังโดยพระเจ้า อย่างไรก็ตาม อาจมีการ

กล่าวถึงการเป็นขึ้นจากตายตรงนี้ด้วย แน่ทีเดียว คนเหล่านั้นที่ถูกไล่โดยพระโลหิตของพระเมษโปดกจะถูกนำออกมาจากหลุมศพ

(3) 21 พระองค์จะทรงเพิ่มเกียรติแก่ข้าพระองค์ และเล่าโลมข้าพระองค์รอบด้าน แม้ดาวิดเคยผ่านหุบเขาลึกมาแล้วในเรื่องการกบฏของอับซาโลมและแม่เขาที่อใจก่อนหน้านี้ บัดนี้เขาก็ชื่นชมยินดีที่พระเจ้าจะทรงอวยพรเขาอีกครั้ง นอกจากนี้ เขาทราบถึงการหนุนใจของพระเจ้าอยู่ทุกด้าน: พระวิญญูณของพระองค์ พระวามะของพระองค์ และคำสั่งต่างๆของพระองค์ ความจริงต่างๆของพระองค์และพระสัญญาต่างๆของพระองค์ คทาของพระองค์และธารพระกรของพระองค์ ความเมตตา พระคุณ และความรักกรุณาของพระองค์

สดด 71:22-24 แม่เขาที่อใจก่อนหน้านี้ บัดนี้ดาวิดก็ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำสรรเสริญและการขอบพระคุณต่อพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ฝ่ายข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่ถึงเรื่องความจริงของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณเขาคู่ รูปแบบที่ถูกแสดงตรงนี้เป็นลักษณะทั่วไปของเพลงสดุดีหลายบท ดาวิดเคยอยู่ในหุบเขาลึกแห่งความสิ้นหวัง กระนั้นเมื่อเขาหยุดชั่วคราวเพื่อตรึกตรองถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า แสงอาทิตย์แห่งความดีของพระเจาก็สาดส่องออกมา ก่อนจบเพลงสดุดีบทนี้ เขาก็เปรมปรีดีในแสงอาทิตย์บนยอดภูเขาแห่งการอวยพรของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะร้องเพลงสรรเสริญแต่พระเจ้า

โปรดสังเกตด้วยว่าพระเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าเป็น “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” ในช่วงอายุคนนี้แห่งการคิดแง่บวกที่เหล่านักเทศน์หัวเสรียกย่องแต่ความรักของพระเจ้า คนจำนวนมากไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้า กระนั้นในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม ความบริสุทธิ์ของพระเจาก็ถูกกล่าวถึงมากกว่าความรักของพระเจ้า มากกว่าห้าสิบครั้งในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม พระเจ้าทรงถูกเรียกว่า “องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” หรือแบบเรียบง่ายมากกว่าว่า “องค์บริสุทธิ์” แม้พระเจ้าทรงเป็นความรักจริงๆ พระองค์ก็ทรงบริสุทธิ์ด้วย มีอะไรบางอย่างที่เหล่า

คริสเตียนหัวเสรีไม่รู้ คริสเตียนส่วนใหญ่ที่จับมือกันล้มไปเสียแล้ว และเหล่าผู้ยึดถือหลักข้อเชื่อเดิมต้องถูกเตือนความจำ

เพราะความดีของพระเจ้า ดาวิดจึงปฏิญาณว่า 23 ริมฝีปากของข้าพระองค์จะโห่ร้องด้วยความชื่นบาน เมื่อข้าพระองค์ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ทั้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ เพราะเขาชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะร้องเพลงถวายแด่พระองค์ โปรดสังเกตว่าจุดสนใจหลักของบทเพลงของดาวิดคือพระเจ้าเอง พระเจ้าเบื้องบนควรเป็นจุดสนใจหลักของดนตรีคริสเตียน บทเพลงของเราควรถูกขับร้องให้พระกรรมของพระองค์ฟังและไม่ใช่หูของเราเอง สง่าราศีแด่พระเจ้าและไม่ใช่ความบันเทิงคือจุดสนใจหลักเสมอของดนตรีศักดิ์สิทธิ์ โปรดสังเกตด้วยว่าดาวิดสรรเสริญพระเจ้าเพราะทรงไถ่เขาแล้ว

24 และลิ้นของข้าพระองค์จะพูดถึงความชอบธรรมของพระองค์ตลอดวันยังค่ำ เพราะผู้ซึ่งแสวงที่จะทำอันตรายข้าพระองค์ได้รับความอับอายและอัปยศ ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ โดยการปฏิญาณว่าจะให้การและเป็นพยานถึงความชอบธรรมของพระเจ้าเสมอไป เพราะความชอบธรรมของพระเจ้า เหล่าศัตรูของเขาจึงถูกทำให้ล้มเหลว ดาวิดร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าเพราะเหตุนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 72: บางคนคิดเอาเองว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียน โดยซาโลมอน โดยสันนิษฐานว่าชื่อเรียก เพลงสดุดีเพื่อซาโลมอน อาจแปลได้ว่า “เพลงสดุดีโดยซาโลมอน” อย่างไรก็ตาม ข้อแรกและข้อสุดท้ายของเพลงสดุดีบทนี้ก็หักล้างทัศนะนั้น ดาวิดเป็นผู้แต่งอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดีบทนี้ก็ถูกอุทิศให้แก่ซาโลมอนบุตรชายของเขา ช่วงเวลานั้นคือบั้นปลายชีวิตของดาวิด ซาโลมอนกำลังจะขึ้นครองบัลลังก์แล้ว แม้เพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงซาโลมอนอย่างชัดเจน พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าเขาก็อยู่ในเงาข้างหลัง เพลงสดุดีบทนี้จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อย่างชัดเจน โดยกล่าวถึงสง่าราศีของพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย เมื่อพระองค์เสด็จมาเพื่อครอบครองในอุทยานภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่

เพลงสดุดีบทนี้ถูกพรรณนาไว้อย่างเหมาะสมดังต่อไปนี้: การครองราชย์ของพระเมสสิยาห์จะชอบธรรม, 72:1-7; เป็นสากล, 72:8-11; เมตตา, 72:12-14; มั่งคั่ง, 72:15-16; ยั่งยืนเป็นนิรันดร์, 72:17 จากนั้นมีคำขอพระเกียรติเพิ่มเข้าไป, 72:18-19 และคำทิ้งท้าย, 72:20

สดด 72:1 เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำโดยดาวิดอธิษฐานเพื่อซาโลมอน โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอประทานความยุติธรรมของพระองค์แก่กษัตริย์ และความชอบธรรมของพระองค์แก่ราชโอรส ความยุติธรรม (ข้อพิพากษาต่างๆ) ของพระเจ้าอาจหมายถึงพระวาระของพระเจ้า ดาวิดจึงอาจกำลังทูลขอพระเจ้าให้วางพระวาระของพระองค์ไว้ต่อหน้าบุตรชายของเขาเมื่อเขาขึ้นครองบัลลังก์แห่งอิสราเอล ความชอบธรรมที่ดาวิดทูลขอเพื่อบุตรชายของเขาอาจหมายถึงอุปนิสัยอันชอบธรรม มันอาจหมายถึงความชอบธรรมที่ถูกลบเอาด้วย ไม่มีคำอธิษฐานโดยบิดาคนหนึ่งเพื่อบุตรชายของเขาที่ละเอียดอ่อนกว่านี้เคยถูกเอ่ยมาก่อน เมื่อเด็กชายคนหนึ่งหันมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและถูกทำให้เป็นคนชอบธรรม เขาก็ถูกลบว่าเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระเจ้า จากนั้นเมื่อเขาจัดระเบียบชีวิตของเขาโดยหลักการแห่งการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม อุปนิสัยของเขาก็ถูกยืนยันในสิ่งเดียวกันนั้น ดาวิดอธิษฐานเช่นนั้นเพื่อซาโลมอน

สดด 72:2-5 ดาวิดขึ้นต้นสายโซ่แห่งความหวังสำหรับการครองราชย์ของบุตรชายของเขา อย่างไรก็ตาม ผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าซาโลมอนก็ถูกหมายถึงอย่างชัดเจน ท่านจะได้พิพากษาประชาชนของพระองค์ด้วยความชอบธรรม และคนยากจนของพระองค์ด้วยความยุติธรรม ในเพลงสดุดี 45:6 ดาวิดเตือนความจำเราว่าธารพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์จะเป็นความชอบธรรม อิสยาห์บอกเราว่าเมื่อพระองค์ทรงปกครองและครองราชย์ ฟ้าคาบนั้นเอวของพระองค์จะเป็นความชอบธรรม (อิสยาห์ 11:5) คำที่แปลเป็น ความยุติธรรม (การพิพากษา) (มิชพัท) มีความหมายด้วยว่า ‘ความยุติธรรม’ จนถึงระดับหนึ่ง ซาโลมอนก็ปกครองเช่นนั้นในช่วงปีแรกๆของเขา อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้คือตอนที่พระมหากษัตริย์แห่งความชอบธรรมจะทรงปกครองและครองราชย์จากบัลลังก์ยุคพันปีของพระองค์

ในวันนั้น 3 บรรดาภูเขายาจะบังเกิดสันติสุขสำหรับประชาชน และเนินเขา โดยความชอบธรรม เมื่อพระเยซูจะครองราชย์ บรรดาภูเขายาซึ่งเคยเป็นที่กบดานของพวกโจรจะนำมาซึ่งสันติสุข อย่างไรก็ตาม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า สันติสุขแผ่ออกมาจากความชอบธรรม อิสยาห์สรุปเรื่องนี้อย่างกระชับเมื่อเขาเขียนไว้ว่า “ผลของความชอบธรรมจะเป็นสันติภาพ” (อิสยาห์ 32:17) สันติสุขย่อมติดตามมาจากความชอบธรรมแท้จริง เพราะว่าคุณชอบธรรมจะมีชัย ในวันนั้น สันติสุขก็จะมีชัยเช่นกัน กระทั่งในวันนี้ เมื่อเราทำสิ่งที่ถูกต้องกับเพื่อนบ้านของเรา จนถึงระดับนั้นเราก็จะมีสันติสุขกับเขา

นอกจากนี้ 4 ท่านจะผู้คดีของคนยากจนแห่งประชาชน ให้การช่วยให้พ้นแก่ลูกหลานของคนขัดสน และจะทูปผู้บีบบังคับเป็นขึ้นๆ คำพยากรณ์ตรงนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในแบบจำกัดในรัชกาลของซาโลมอน การสำเร็จจริงในที่สุดของมันจะเป็นในรัชกาลของพระเยซู การปกครองอันชอบธรรมจะนำมาซึ่งความยุติธรรมกระทั้งแก่ผู้ที่มีฐานะต่ำต้อยที่สุด ตลอดหลายยุคสมัย เหล่าผู้ปกครองที่โหดร้ายมักให้ความโปรดปรานแก่คนเหล่านั้นที่ช่วยตนให้ครองอำนาจได้ต่อไป บรรดาคนยากจนของแผ่นดินย่อมถูกเหยียบย่ำได้ฝ่าเท้าอย่างไม่ไยดี มันจะไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อพระเยซูทรงครองราชย์

เมื่อวันนั้นมาถึง 5 พวกเขาจะเกรงกลัวพระองค์ที่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์คงอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ คนเหล่านั้นที่มีฐานะต่ำต้อยเป็นพิเศษจะสนับสนุนกษัตริย์ของตน นั่นเป็นความจริงในการครองราชย์ช่วงแรกของซาโลมอน การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้จะเป็นตอนที่พระเยซูทรงครองราชย์

สดด 72:6-7 การครองราชย์อันชอบธรรมของพระเมสสิยาห์ถูกบอกล่วงหน้าเพิ่มเติม ท่านจะเป็นเหมือนฝันทัดบนหญ้าที่ตัดแล้ว เหมือนหญ้าที่รดแผ่นดินโลก การเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนฝ่ออ่อนๆ ที่ตกลงมาในวันหนึ่งของฤดูร้อนหลังจากที่ต้นหญ้าถูกตัดออกไปแล้ว กลิ่นหอมหวานของต้นหญ้าที่ถูกตัดแล้วพร้อมกับความชุ่มชื้นอัน

สดชื่นจากสวรรค์ให้ภาพประกอบของความเป็นสุขของการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา มันจะเป็นฤดูร้อนอันเขียวชอุ่มในขณะนั้นไปจนชั่ววันรันดร์กาล

การออกงานนั้นจะไม่ใช่แค่พืชพรรณแห่งแผ่นดินโลกเท่านั้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้น 7 ใน
สมัยของท่านคนชอบธรรมจะเจริญขึ้น และสันติภาพอันอุดมจนไม่มีดวงจันทร์ คนเหล่านั้นที่
ได้จัดระเบียบชีวิตของตน โดยความชอบธรรมจะเจริญออกงานในวันนั้น สันติสุขจะตามมาติดๆ
ตราบไคที่ดวงจันทร์คงอยู่ การอวยพรเช่นนั้นก็จะคงอยู่เช่นกัน มันจะเป็นราชอาณาจักรหนึ่ง
ที่ความชอบธรรมดำรงอยู่อย่างแท้จริง

สดด 72:8-11 ลักษณะเฉพาะตัวอันเป็นสากลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
บัดนี้ถูกพรรณนา ท่านจะครอบครองจากทะเลถึงทะเล และจากแม่น้ำนั้นถึงที่สุดปลายแผ่นดิน
โลก แม้ราชอาณาจักรแห่งอิสราเอลแผ่ขยายไปถึงที่สุดปลายของแผ่นดินต่างๆที่ถูกครอบครอง
ภายใต้รัชกาลของซาโลมอน เขาก็ไม่เคยปกครองจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกเลย เห็นได้ชัดว่า
คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ (ทะเลถึงทะเลจากมุมมองของอิสราเอลหมายถึง ทะเล
เมดิเตอร์เรเนียนจนถึงทะเลตาย “แม่น้ำนั้น” อาจหมายถึงแม่น้ำไนล์หรือแม่น้ำยูเฟรติส) เห็นได้
ชัดว่าการครองราชย์ของพระเยซูจะเป็นสากล ประชาชาติทั้งปวงจะนบถขอพึ่งต่อพระองค์
ในวันนั้น

9 บรรดาผู้ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจะกราบลงต่อท่าน และบรรดาศัตรูของท่านจะเลียผงกลี
บรรดาประชาชาติชนบทและร่อนเร่จะนบถขอพึ่งต่อพระองค์ ยิ่งกว่านั้น 10 บรรดากษัตริย์แห่ง
เมืองทารซิชและของเกาะทั้งปวงจะถวายราชบรรณาการ บรรดากษัตริย์แห่งเซบาและเส-บาชะ
นำของกำนัลมา บรรดาผู้ปกครองของโลกและเมืองใหญ่แห่งแผ่นดินโลกจะมาสวมักัดต่อ
พระองค์เช่นกัน

เมื่อวันอันเปี่ยมสุขนั้นมาถึง 11 กษัตริย์ทั้งปวงจะกราบลงไหว้ท่าน บรรดาประชาชาติจะ
ปรนนิบัติท่าน วันนั้นจะมาแน่

เมื่อพระเยซูจะทรงครองราชย์

ในทุกแห่งหนที่แสงสุริยาส่องถึง

ราชอาณาจักรของพระองค์แผ่กว้างไปจากฝั่งทะเลถึงฝั่งทะเล

จนดวงจันทร์จะไม่สว่างขึ้นและมีดลงอีกต่อไป

มันจะเป็นวันยิ่งใหญ่จริงๆ!

สดด 72:12-14 นอกจากนี้ ความเมตตาแห่งการครองราชย์ของพระองค์ยังถูก
พรรณนาถึงเพิ่มเติมด้วย เพราะท่านจะช่วยคนขัดสนให้พ้นเมื่อเขาไร้ทอง คนยากจน และคนที่
ไร้ผู้อุปถัมภ์ ความเมตตา ความยุติธรรม และความกรุณาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกนำ
เสนอ พระองค์จะทรงเป็นผู้ช่วยเหลือของคนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และผู้ช่วยให้พ้นของเหล่า
คนขัดสนในวันนั้น

13 ท่านจะสงสารคนอ่อนเปลี้ย และคนขัดสน และช่วยชีวิตบรรดาคนขัดสน คำที่แปล
เป็น สงสาร (*ซวัก*) มีความหมายด้วยว่า ‘มีความเมตตากรุณา’ ความกรุณาและความเห็นอก
เห็นใจของพระมหากษัตริย์องค์นี้จะเป็นที่เลื่องลือไปในวันนั้น

ยิ่งกว่านั้น **14** ท่านจะไถ่ชีวิตของเขาจากการหลอกลวงและความรุนแรง และโลหิตของเขา
เขาจะประเสริฐในสายตาของท่าน ความหลอกลวงและความรุนแรงจะไม่ถูกยอมรับเช่นกันใน
วันนั้น โดยเฉพาะที่กระทำต่อคนเหล่านั้นที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ การไถ่ฝ่ายวิญญาณ ไม่
ได้ถูกกล่าวถึงตรงนี้ คำที่แปลเป็น ชีวิต (*จิตใจ*) (*เนเฟซ*) มีความหมายด้วยว่าชีวิตของคนๆหนึ่ง
ซึ่งเป็นความหมายตรงนี้ โลหิตจะไม่ถูกทำให้ตกเลยในวันนั้นเมื่อพระเยซูทรงครองราชย์

สดด 72:15-16 ความมั่งคั่งของอาณาจักรนั้นถูกหมายเหตุต่อมา ท่านผู้นั้นจะมี
ชีวิตยืนนาน คนจะถวายทองคำเมืองเขบาแก่ท่าน เขาจะอธิษฐานเพื่อท่านเรื่อยไป และจะ
สรรเสริญท่านวันยังค่ำ อาณาจักรนั้นจะไม่เพียงเจริญรุ่งเรืองเท่านั้น แต่บรรดาข้าราชการบริพารของ
มันก็จะสรรเสริญกษัตริย์ของตนและอธิษฐานเพื่อพระองค์ทุกวันด้วย นั่นอาจเป็นเช่นนั้นแบบ

จำกัดในระหว่างรัชกาลของซาโลมอน แต่กระทั่งในอาณาจักรยุคพันปีนั้น ผู้คนจะก้มกราบลงในการอธิษฐานและการสรรเสริญพระมหากษัตริย์ของตน

16 จะมีข้าวอุดมในแผ่นดินบนยอดภูเขาทั้งหลาย ผลของแผ่นดินจะแกว่งไกวเหมือนเสبانอน และคนจากนครจะบานออกเหมือนหญ้าในทุ่งนา แม้แต่สถานที่ต่างๆอย่างยอดภูเขาทั้งหลายซึ่งปกติแล้วจะไม่งอกเงยพืชผลต่างๆก็จะงอกงามในวันนั้น ผลแห่งแผ่นดินโลกจะเขียวขจีและอุดมในตอนนั้น แม้แต่คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในนครต่างๆก็จะเจริญรุ่งเรือง การครองราชย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะนำการอวยพรและความเจริญรุ่งเรืองในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อนมายังแผ่นดินโลก

สดด 72:17 นอกจากนี้ การครองราชย์ของพระองค์จะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ นามของท่านจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ชื่อเสียงของท่านจะยั่งยืนอย่างดวงอาทิตย์ คนจะอวยพรกันเองโดยใช้ชื่อท่าน ประชาชาติทั้งปวงจะเรียกท่านว่าผู้ได้รับพระพร ความคิดหลายประการถูกสื่อ (1) การครองราชย์ของพระเยซูคริสต์จะคงอยู่ตลอดไป แม้ยุคพันปีจะดำรงอยู่แค่หนึ่งพันปี อาณาจักรนิรันดร์นั้นจะแบ่งบานในฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ พระเยซูจะทรงครองราชย์ในอาณาจักรนั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ ดาวิดใช้อายุยืนยาวของดวงอาทิตย์เป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของนิรันดร์กาล (2) ตลอดนิรันดร์กาล ผู้คนจะถวายสาธุการแด่พระองค์ (3) ตลอดนิรันดร์กาล ประชาชาติทั้งหลายจะถวายสาธุการแด่พระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าเมื่อยุคสมัยนั้นมาถึง จะยังมีประชาชาติต่างๆหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินโลกใหม่ นี้ถูกบอกเป็นนัยด้วยในวิวรณ์ 22 เมื่อถึงตอนนั้นจะมีสังคมและอารยธรรมหนึ่งแบบสวรรค์ซึ่งดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

สดด 72:18-19 เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบโดยดาวิดเอ่ยคำขอพระเกียรติสรรเสริญแด่พระเจ้า สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์แด่พระองค์เดียว แหล่งที่มาแห่งความดีและสิ่งมหัศจรรย์ทั้งปวงคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งอิสราเอล ดังนั้นดาวิดจึงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์

19 สาธุการแด่พระนามรุ่งโรจน์ของพระองค์เป็นนิത്യ ขอสง่าราศีของพระองค์เต็มโลก

เอเมนและเอเมน ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ทวนซ้ำตัวเองเพื่อเน้นย้ำการสรรเสริญของเขาดे่พระเจ้าพร้อมกันนั้น เขาขอให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระองค์ เห็นได้ชัดว่านั่นจะเกิดขึ้นหากไม่ใช่ในยุคพันปีก็ในแผ่นดินโลกใหม่อย่างแน่นอน สามครั้งในหนังสือเพลงสดุดี ดาวิดปิดท้ายด้วยเอเมนสองครั้ง ความคิดนี้อาจเป็นการเน้นย้ำสองครั้ง คำนี้หมายความว่า ‘แท้จริง’ หรือ ‘ขอให้เป็นอย่างนั้น’ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ เขาทวนซ้ำคำอวยพรนั้น

สดด 72:20

คำอธิษฐานของดาวิด บุตรชายของเจสซี จบเท่านี้ ดาวิดเป็นชายชราแล้ว วันของเขาเหลืออยู่อีกไม่นานแล้ว เห็นได้ชัดว่านี่เป็นเพลงสดุดีบทสุดท้ายที่ถูกเขียนโดยเขา มันเป็นเพลงสดุดีบทสุดท้ายของหนังสือเพลงสดุดีเล่มที่สอง (บทที่ 42-72) แม้เพลงสดุดีบทอื่นๆ ที่ตามมาจะถูกยกว่าเป็นของดาวิด เห็นได้ชัดว่านี่เป็นเพลงบทสุดท้ายที่เขาเขียนเล่มถัดไป (บทที่ 73-89) ถูกเขียนโดยผู้อื่นเป็นส่วนใหญ่

ภาพรวมของเพลงสดุดี 73: เล่มที่สามของหนังสือเพลงสดุดีถูกเริ่มต้นตรงนี้ เพลงสดุดีสิบแปดบทนี้ส่วนใหญ่แล้วถูกเขียน โดยผู้แต่งหลายท่านนอกเหนือจากดาวิด เพลงสดุดีบทที่เจ็ดสิบสามถูกเขียนโดยอาสาฟแม้บางคนคิดว่ามันถูกเขียนโดยดาวิดเพื่ออาสาฟ อาสาฟเป็นนักดนตรีเลวีคนหนึ่งที่พักปลงและอาจเป็นผู้อำนวยการดนตรี เขาน่าจะเป็นหัวหน้าคณะนักร้อง มีเพลงสดุดีสิบสองบทที่ถูกยกให้อาสาฟเป็นผู้แต่ง โดยบทแรกคือบทที่ห้าสิบพร้อมกับบทอื่นๆ ที่ตามมา

เพลงสดุดีบทที่เจ็ดสิบสามในบางแง่มุมเหมือนกับเพลงสดุดีบทที่สามสิบเจ็ด ใจความหลักก็คือ ‘ทำไมคนชั่วดูเหมือนเจริญขึ้นขณะที่คนชอบธรรมทนทุกข์’ ความคิดนี้ประกอบเป็นสิบหกข้อแรก อย่างไรก็ตาม คำตอบต่อคำถามนั้นก็ถูกพบในข้อ 17-20 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยผู้เขียนประกาศการสวามิภักดิ์ของเขาต่อพระเจ้าของเขา

สดด 73:1 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ด้วยข้อสรุปของมัน **แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่ออิสราเอล ต่อบุคคลผู้มีใจบริสุทธิ์** แม้เขาจะคร่ำครวญเกี่ยวกับคนอธรรม ที่ดูเหมือนเจริญขึ้นในโลก เขาก็นำเสนอข้อสรุปของคนที่มีต่อเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นเลย แม้มีความคับข้องใจต่างๆอยู่รอบด้านและคำถามต่างๆว่าทำไมคนอธรรมถึงเจริญขึ้น ข้อเท็จจริงก็คือว่า พระเจ้าทรงดีต่อประชาชนของพระองค์ แม้พระองค์อาจทรงอนุญาตให้เราผ่านเข้าไปในหุบเขาต่างๆแห่งชีวิต พระองค์ก็ทรงดี นอกจากนี้ พระองค์ทรงดีเป็นพิเศษต่อคนเหล่านั้นที่มีใจสะอาด

สดด 73:2-3 มันง่ายเหลือเกินในชีวิตที่จะมองดูคนอื่นและจากนั้นก็รู้สึกสมเพชตัวเอง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ใกล้ถึงจุดนั้นตรงนี้ **แต่ข้าพเจ้าเล่า** **เท้าของข้าพเจ้าเกือบสะดุด** **ย่างเท้าของข้าพเจ้าหมีนพลาดเต็มที่แล้ว** เขารู้สึกท้อใจ ในความอ่อนแอ เขาเกือบพร้อมที่จะยอมแพ้แล้ว มันไม่ใช่ถนนสายหนึ่งที่ง่าย เรากำลังเดินทางไปสวรรค์! **3** **เพราะข้าพเจ้าริษยา** **คนโง่เขลาเมื่อข้าพเจ้าเห็นความเจริญรุ่งเรืองของคนชั่ว** มันง่ายที่จะตกไปในหลุมพรางแห่งการสงสัยตัวเอง หัวใจดูเชียวสดกว่าเสมอในที่อื่น นอกจากนี้ พญามารจะทดลองด้วยความคิดที่ว่าคนอธรรมดูเหมือนเจริญขึ้นและคุณไม่เจริญขึ้น บางทีคุณควรลองตามทางของมัน และคำโกหกนั้นของพญามารคือสิ่งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงตรงนี้

สดด 73:4-5 **แสงวิบวับของโลกหลายครั้งดูเหมือนน่าดึงดูด** **เพราะเขาทั้งหลาย** **ไม่มีความเจ็บปวดเมื่อเขาตายไป** **แต่กำลังของเขายังสมบูรณ์อยู่** คนชั่วตายและดูเหมือนไม่มีความกลัวเลย คำที่แปลเป็น **ความเจ็บปวด** (พันธะต่างๆ) (คาร์ซุบบอว์) มีความหมายด้วยว่า ‘ความเจ็บปวดอย่างฉับพลันต่างๆ’ นั่นน่าจะใช่ความคิดตรงนี้ พวกเขาคนชั่วมักดูเหมือนใช้ชีวิตในความบาปจนถึงตอนจบและจากนั้นก็จากไปอย่างเงียบๆ มันดูราวกับว่าไม่มีผลที่ตามมาต่างๆแห่งความบาปของพวกเขา

นอกจากนี้ **5** **เขาทั้งหลายไม่ลำบากอย่างคนอื่นๆ** **เขาทั้งหลายไม่รับภัยอย่างคนอื่นๆ** หลายครั้งดูเหมือนราวกับว่าเหล่าคนอธรรมไม่มีปัญหาและความยากลำบากมากมายพอกับคน

ชอบธรรมที่กำลังพยายามปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ภัยพิบัติต่างๆดูเหมือนผ่านเลยพวกเขาไป และพญามารก็มาและพูดเป็นนัยว่าบางทีการใช้ชีวิตสำมะเลเทเมาก็ไม่ไฉนเรื่องเลวร้ายขนาดนั้นเลย ‘คุณเจ๋งที่อยู่ในโลกคนนั้นสิ เขาใช้ชีวิตในความบาปทุกรูปแบบและดูเหมือนจะเจริญขึ้นและมีความสุขดี ไม่มีเรื่องแย่ๆเกิดขึ้นกับเขาเลย บางทีความบาปก็ไม่ได้เลวร้ายขนาดนั้นหรอก’ และคำโกหกนั้นของพญามารก็มีอยู่เรื่อยมาจนทุกวันนี้

สดด 73:6-9 เพราะฉะนั้นความเย่อหยิ่งจึงเป็นสร้อยคอของเขา ความทารุณคลุ้มเขาวัวอย่างเครื่องแต่งกาย พวกเขาที่ไม่มีพระเจ้าโอ้อวดชีวิตอันบาปหนาของตน พวกเขากลายเป็นคนโง่เขลา ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขาเลย แต่พวกเขาไม่ตระหนักว่าความเย่อหยิ่งของตนคือโซ่ตรวน (สร้อยคอ) เส้นหนึ่งที่ไม่อาจถูกหักได้อย่างง่ายดาย ความบาปย่อมผูกมัดอย่างแน่นอน นอกจากนี้ พวกเขาสวมเสื้อผ้าชุดพิเศษของพญามาร พวกเขาคุ้นเคยกับการได้ตามใจอยาก เมื่อพวกเขาไม่ได้ ความรุนแรงก็ปะทุขึ้นมา แยกออกไปให้พ้นทางเข้า! ภรรยา ลูกๆ หรือมิตรสหายย่อมกลายเป็นเหยื่อของลึนที่รุนแรงเป็นอย่างน้อยและบ่อยครั้งก็เลวร้ายกว่านั้น

7 ตาของเขาพองด้วยความอ้วนพี เขามีสิ่งของเหลือจิตใจปรารถนาได้ ความคิดก็คือความโง่เขลาที่แสดงออกทางใบหน้า – ดวงตาที่มีแวตตายโส ดวงตาคู่นั้นเกือบถึงออกมา บางทีที่หลอกลวงที่สุดคือ ข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาที่ไม่มีพระเจ้าดูเหมือนจะเป็นคนมั่งมี ความร่ำรวยของพวกเขาปรากฏชัดเจน และคำถามก็คือว่าทำไม? ทำไมคนธรรมดาเหมือนมีความมั่งคั่งของโลกนี้ขณะที่คนชอบธรรมแทบเอาตัวไม่รอด? พระเจ้ามิได้ทรงสัญญาแล้วหรือว่าจะอวยพรคนชอบธรรม? และพญามารก็พยายามหว่านความสงสัย

8 เขาเย้ยและพูดด้วยความมุงร้าย เขาใฝ่สูงขู่ว่าจะบีบบังคับ กระนั้น บรรดาผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้าก็ปรากฏว่าเป็นคนเสื่อมทรามอยู่ภายใน ออกมาจากความบริบูรณ์แห่งใจของพวกเขา ปากของพวกเขาที่สารอกคำพูดหยาบคายทุกรูปแบบออกมา คำศัพท์ของพวกเขาเป็นศัพท์แห่งความทารุณและความโง่เขลา

9 เขาอำปากผู้ฟ้าสวรรค์ และสิ้นของเขาก็จะนอนไปในโลก นอกจากนี้ ปากอันหยาบคายของพวกเขาก็พูดหมื่นประมาทพระองค์ผู้ประทับนั่งอยู่ในฟ้าสวรรค์ การลบล้างและการหมิ่นประมาทประอะเปื้อนรังของพวกเขา และพวกเขาไม่กลัวที่จะพ่นความชั่วช้าเช่นนั้นออกมาในที่ใดก็ตามที่พวกเขาอยู่ จากปลายสุดด้านหนึ่งของแผ่นดินโลกจนถึงปลายสุดอีกด้าน ลิ่นอันต่ำทรามของพวกเขาก็ขย้อความบริบูรณ์อันชั่วร้ายแห่งจิตใจของพวกเขากลับขึ้นมา

สดด 73:10-11 **ประชาชนของพระองค์จึงหันกลับมา และนำแห่งความบริบูรณ์**
ถูกบีบให้เขาทั้งหลาย ความน่าเกลียดและการหมิ่นประมาทของเหล่าคนอธรรมย่อมผลักดันประชาชนของพระเจ้ากลับมาหาพระองค์ แม้พวกเขาอาจถูกทดลองโดยความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จที่ชัดเจนของคนชั่ว ความต่ำทรามแห่งอุปนิสัยของคนเหล่านั้นก็ทำให้พวกเขารังเกียจ พวกเขาข่มหนีกลับมาหาพระเจ้า นอกจากนี้ แล้วพระเจ้าทรงทำให้พวกเขากลับสดชื่นด้วยด้วยแห่งการอวยพรของพระองค์ ในถ้อยนั้นคือน้ำเย็นแห่งความดีและพระคุณของพระเจ้า

11 และเขาทั้งหลายพูดว่า "พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไร พระองค์ผู้สูงสุดมีความรู้หรือ" แม้นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านยกให้ความเห็นนี้เป็นของคนอธรรม บริบทที่มาก่อนก็เสนอแนะว่านี่เป็นคำถามของประชาชนของพระองค์มากกว่า เมื่อพวกเขาใคร่ครวญถึงสิ่งที่ขัดแย้งกันนี้ของคนชั่ว พวกเขาก็หยุดชั่วครู่และเกาหัวถามว่า "พระเจ้าทรงทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ไหมหนอ? พระองค์รู้ไหมที่กำลังเกิดอะไรขึ้น?" แน่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงรู้ แต่หลายครั้ง มันก็ชวนฉงนว่าทำไมพระองค์ทรงอนุญาตให้ความชั่วมีชัยชนะที่ประชาชนของพระองค์คืนรนกระเสือกกระสน คำตอบหนึ่งต่อคำถามนั้นก็คือนั่นคือว่า พระของโลกลนี้อาจทำให้ชาวโลกของมันเจริญขึ้นเพื่อตบตาและล่อลวงคนที่ไม่ระวังตัวให้เข้าในอาณาจักรทาสของมัน

สดด 73:12 **ดูเถิด คนอธรรมเป็นเช่นนี้แหละ เขาเจริญในโลกและร่ำรวยขึ้น**
ความตกตะลึงของคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าหลายครั้งก็ปรากฏชัดเจน พวกเขาเห็นความเจริญและความร่ำรวยของคนอธรรม คนเหล่านั้นดูเหมือนมีปัญหาน้อยมากๆ

สดด 73:13-14 แท้จริง ข้าพเจ้าชำระใจให้สะอาด และชำระมือด้วยความบริสุทธิ์

ก็เปล่าประโยชน์ หลายครั้งชีวิตคริสเตียนก็ดูเหมือนไม่คุ้มค่าเลย วันเหล่านั้นจะมาแน่เมื่อเราเริ่มอ่อนล้าในการทำดี พญามารพร้อมเสมอที่จะกระซิบบอกว่า “มันไม่คุ้มหรอกที่จะปรนนิบัติพระเจ้า”

14 เพราะข้าพเจ้ารับภัยอยู่วันยังค่ำและถูกขนาบอยู่ทุกเช้า ยิ่งกว่านั้นมันง่ายที่จะครุ่นคิดถึงปัญหาและความผิดหวังทุกอย่างของเรา ดูเหมือนมีแต่มงกุฎสำหรับคนไม่มีพระเจ้าและกางเขนสำหรับเหล่าวิสุทธิชน ตกลงมันคุ้มจริงๆหรือ?

สดด 73:15-16 ถ้าข้าพระองค์ได้พูดว่า "ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนี้" ดูเถิด ข้าพระองค์

จะทำผิดต่อชั่วอายุแห่งบุตรทั้งหลายของพระองค์แล้ว แม้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้เก็บงำความคิดต่างๆที่หัวในใจ นั่นคือ ความคิดที่เป็นความสงสัยต่างๆไว้ภายในดังที่ถูกหมายเหตุไว้ข้างบน เขาก็คิดให้ดีเกี่ยวกับการให้คนอื่น ๆ ทราบเกี่ยวกับมัน เขารู้ว่าพี่น้องของเขาจะถูกทำให้สะดุดและถูกทำให้อ่อนแอด้วยความโง่เขลาดังกล่าว

16 แต่เมื่อข้าพระองค์ไตร่ตรองว่า จะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพระองค์รู้สึกว่าเป็นงานที่เหน็ดเหนื่อย ในการไตร่ตรองเรื่องนี้ทั้งหมด เขาก็รู้สึกขยาดหน้า ความคิดที่ว่าเขาคิดที่จะหัวในใจก็ฟ้องจิตสำนึกผิดชอบของเขา ความเป็นไปได้ที่ว่าเขาอาจทำลายความเชื่อของพี่น้องของเขาบัดนี้ก็รบกวนจิตใจเขา อูบายของผู้ทดลองนั้นย่อมทิ้งร่องรอยอันปั่นป่วนในใจของผู้ชอบธรรม เขาครุ่นคิดเกี่ยวกับความไม่สัตย์ซื่อเช่นนั้นได้อย่างไรกัน? มันเจ็บปวดที่จะแม้แต่ยอมรับมัน

สดด 73:17 เรามาถึงจุดสูงสุดของเพลงสดุดีบทนี้ตรงนี้ จนข้าพระองค์เข้าไป

ในสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้า แล้วข้าพระองค์จึงพิเคราะห์เห็นปลายทางของเขาทั้งหลาย เมื่ออาสาฟกลับมาซึ่งที่ลับขององค์ผู้สูงสุด ตามลำพังกับพระเจ้า ในที่เงียบสงบนั้นแห่งการสามัคคีธรรมเต็มที เมื่อนั้นคำตอบต่อคำถามของเขาก็ถูกพบ แม้ได้เฝ้ากลับในใจอยู่ชั่วขณะหนึ่งเมื่ออยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าทุกอย่างก็เริ่มชัดเจน มุมมองที่แท้จริงเริ่มปรากฏชัดเจนแล้ว เมื่อเราโดยความเชื่อเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนเหล่านั้นที่รักพระองค์ ตาไม่เคยได้เห็น

และหูไม่เคยได้ยินบ่าเหนืงเหล่านั้ที่รอกคยอยู่เบื้งหน้า เมื่เรากลับไปย้งเบชเอล พระนิเวศ
ของพระเจ้า เรากั้ตระหนักว่าโลกนี้ไม่ใช่บ้านของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นเพียงแขกสััญจรคนหนึ่
ทรพย์สมบัติของข้าพเจ้าถูกสั่งสมไว้ที่ไหนดักแห่งเลยเส้นขอบฟ้าั้นไป ผู้แต่งเพลงสดุติท่านนี้
เริ่มเข้าใจลำดับความสำคัญก่อนหลังอย่างนับปลัน

สดด 73:18-20 **จริงละ พระองค์ทรงวางเขาไว้ในที่ลัน** พระองค์ทรงกระทำให้เขา
ลั้ถึงความพินาศ ผู้เขียนศัคคีลัทธิท่านนี้ระลึกขั้ได้ในันที่ว่าคนอธรรม แม้เจริญขั้
ชั่วคราว กั้จะไถลลงไปตามทางลาดที่ลันที่พวกเขาขั้อยู่ในไม่ช้า ความพินาศคือจุดจบที่ไม่อาจ
เลี่ยงได้ของพวกเขา หากไม่ใช่ในชีวิตนี้ ก็ในชีวิตหน้าอย่างแน่อน

19 เขาถูกนำไปสู่การรร้างในครู่เดียวเสยจริง ๆ เขาถูกรอบงำด้วยความสยดสยของอย่าง
ลันเชิง การพิพากษาเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้สำหรับคนอธรรม วันของพวกเขาจะมานั้
หน้าทีของเราคือ การเป็นคนสัคยัซื่อไม่ว่าเกิดอะไรขั้กับพวกเขากั้ตาม

20 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนความฝั้ทั้งที่ตึ้นอยู่ เมื่อพระองค์ทรงตึ้นอยู่
พระองค์จะดูหมั้ภาพของเขา ความอดกลันพระทัยของพระเจ้าคือเหตุผลเดียวที่ว่าทำไมคนชั่ว
ถึงเจริญขั้ แต่วันนั้นจะมานั้เมื่อพระเจ้าจะทรงตึ้นขั้เพื่อพิพากษา พระองค์ไม่ได้หลับ แต่การ
พิพากษาของพระองค์จะเป็นเหมือนคนหนึ่ที่ถูกปลุกให้ตึ้นจากหลับอย่างหยาบคาย วิบัติแก่ผู้
นั้นทีจะเป็นผู้รับผลของการตึ้นนั้น เมื่อคนใดถูกปลุกให้ตึ้นจากหลับโดยไม่มีเหตุอันควร ความ
โกรธก็เป็ผลลััพท์ตามปกติ นั้นคือความคิดตรงนี้ ในวาระอันเหมาะสมคนชั่วจะเป็นผู้รับความ
โกรธอันชอบธรรมของพระเจ้า

สดด 73:21-22 **เมื่อจิตใจของข้าพระองค์ข้มขั้** เมื่อข้าพระองค์เสยแปลบถึง
หัวใจ เมื่ออาสาฟนั้ยกั้ถึงความโง่เขลาของการครุ่นคิดของตน เขากั้ถูกพ้อใจอย่างรุนแรง
จิตสำนึกฝิดชอบของเขาถูกทึ้มแทง (คนสมัยโบราณคิดว่าลำไส้ต่างๆ – เครื่องในต่างๆ – เป็นที่
ตั้งของอารมณ์ต่างๆ)

22 ข้าพระองค์โอดและไม่เคยงสา ข้าพระองค์ประพฤติเหมือนสัตว์ต่อพระพักตร์

พระองค์ เพราะถูกจิตสำนึกผิดชอบของตัวเองพ้องใจ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขี้มแหยๆที่ตน
ครุ่นคิดเรื่องการหว่านไหว เขาคิดเรื่องโง่ๆเช่นนั้นได้อย่างไร? เขาดูเหมือนเป็นสัตว์ใบ้ตัวหนึ่งต่อ
พระพักตร์พระเจ้าที่หว่านไหวเช่นนั้น

สดด 73:23-24 ถึงกระนั้นก็ดี ข้าพระองค์อยู่กับพระองค์เสมอ พระองค์ทรงจับ

มือขวาของข้าพระองค์ไว้ หลังจากได้สารภาพความโง่เขลาของตนแล้ว คราวนี้เขาให้คำมั่นว่าจะ
สัตย์ซื่อและจงรักภักดีต่อพระเจ้าของเขา นอกจากนี้ เขาทราบดีว่าเขาขึ้นอยู่กับพระองค์เพราะความช่วยเหลือ
เหลือของพระเจ้า เหมือนกับที่พ่อหรือแม่จะงมมือขวาของลูกเล็กๆของตนตอนข้ามถนน พระเจ้า
ก็ทรงงมมือเขาเช่นกัน

ยิ่งกว่านั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศว่า 24 พระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ด้วยความ
ปรึกษาของพระองค์ และภายหลังพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ให้ได้รับเกียรติยศ พระองค์
ผู้ทรงเป็นที่ปรึกษาจะทรงเป็นผู้นำทางเราไปตลอดชีวิตนี้ เมื่อมันสิ้นสุดลง พระองค์จะทรงพระ
กรุณารับเราเข้าสู่สง่าราศีในสวรรค์ สเปอร์เจียนเขียนไว้อย่างสละสลวยว่า “ขอทรงรับข้า
พระองค์เข้าสู่สง่าราศีแห่งความชื่นบานของพระองค์ การทรงนำของพระองค์จะนำข้าพระองค์
ไปยังปลายทางอันหาใดเปรียบนี้ ข้าพระองค์จะมีสง่าราศี และพระองค์เองจะทรงรับข้าพระองค์
เข้าในมัน เหมือนกับที่เอโนคไม่อยู่แล้วเพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป เหล่าวิสุทธิชนทั้งปวงก็จะ
ถูกรับขึ้นไปเช่นกัน – ถูกรับขึ้นไปในสง่าราศี”

สดด 73:25-26 นอกจากพระองค์ ข้าพระองค์มิมีผู้ใดในฟ้าสวรรค์ นอกจาก

พระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาผู้ใดในโลก แม้เขาถูกทำให้วอกแวกชั่วคราวโดยแสงวิบวับ
ของโลกนี้ จุดสนใจของเขาค็ดนี้ก็กลับมายังความมั่งคั่งแท้จริง มิตรสหายอาจทำให้เราผิดหวัง
แต่พระเยซูไม่เคยทำให้ผิดหวัง! พระองค์ทรงเป็นมิตรสหายที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง ดังนั้นผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้จึงโหยหาที่จะเห็นพระพักตร์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่มีผู้ใดบนแผ่นดินโลกที่เขา
ปรารถนามากไปกว่าพระองค์

26 เนื้อหนังและจิตใจของข้าพระองค์จะวายไป แต่พระเจ้าทรงเป็นกำลังใจของข้า

พระองค์ และเป็นส่วนของข้าพระองค์เป็นนิรันดร์ แม้สุขภาพและหัวใจอาจล้มเหลว – พวกมันทำให้เขาผิดหวังไปแล้วเรียบร้อย – อาสาฟก็รู้ว่าพลังกำลังของเขามาจากไหน เขาหันไปหาต่อพระพักตร์พระเจ้าของตนไปแล้ว กระนั้นพระเจ้ายังทรงเป็นพลังแห่งชีวิตของเขาเหมือนเดิม ยิ่งกว่านั้นพระสัญญาเรื่องมรดกของพระเจ้ายิ่งเป็นมรดกที่เขาแสวงหาอยู่เสมอ เขารู้ว่าทรัพย์สมบัติของเขาถูกส่งมอบไว้ในสวรรค์ เขารู้ว่าบ้านหนึ่งในที่สุขของเขาอยู่ที่นั่น เขาคอยท่านครนั้นที่ผู้ก่อและผู้สร้างของมันคือพระเจ้า

สดด 73:27-28 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเสนอข้อสรุปของเรื่องราวทั้งหมด เพราะ

ดูเถิด บุคคลผู้ห่างเหินจากพระองค์จะพินาศ พระองค์ทรงให้บุคคลที่ไม่จริงต่อพระองค์ดับไป หลังจากที่เขาได้ครุ่นคิดถึงความเจริญของคนชั่วไปก่อนหน้านี้ บัดนี้เขาพรรณนาถึงปลายทางของพวกเขา ความพินาศรอคอยพวกเขาอยู่

เขาจึงสรุปว่า 28 แต่ส่วนข้าพระองค์ ที่จะเข้าใกล้พระเจ้านั้นดี ข้าพระองค์ได้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพื่อข้าพระองค์จะได้เล่าถึงพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ แม้ทีเดียวไม่มีคุณธรรมใดสูงส่งไปกว่าการเข้าใกล้พระเจ้า หากอบสอนเรื่องนี้เช่นกันในยากอบ 4:8 เขาเข้าใกล้ในองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า (ตรงตัวคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเยซูฮอวาห์) ในนั้นคือความไว้วางใจของเขา และในการไว้วางใจเช่นนั้น เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเป็นพยานแก่ผู้อื่น ในที่นี้คือการเสียดสีอันลึกซึ้ง เมื่อซาตานสามารถเบี่ยงเบนความสนใจเราให้ครุ่นคิดถึงสิ่งน่าดึงดูดต่างๆของโลก สิ่งแรกที่จะตกไปอยู่ข้างทางคือการเป็นพยานแก่ผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ในการกลับมาสู่สามัญธรรม ความเชื่อมั่นที่จะบอกผู้อื่นถึงพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเจ้ายิ่งปรากฏขึ้น อาสาฟจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 74: ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าคือ อาสาฟ อย่างไรก็ตาม มีผู้เสนอว่าอาจมีเลวี่มากกว่าหนึ่งคนที่มีชื่อเช่นนั้น ช่วงเวลาที่เขียนอาจเป็นหลังสมัยของดาวิด

บางคนได้เสนอว่าช่วงเวลาที่ยื่นคือ การตกเป็นเชลยยังบาบิโลน คนอื่นๆได้เสนอว่าช่วงเวลานั้นคือตอนที่ซัคกษัตริย์แห่งอียิปต์ปล้นเยรูซาเล็มในสมัยของเรโหโบอัม คู 2 พงศาวดาร 12:2-9 แม้ไม่แน่ชัด การรุกรานครั้งสุดท้ายของบาบิโลนก็ดูเหมือนน่าจะเป็นช่วงที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนและถูกเขียน โดยผู้หนึ่งที่สืบเชื้อสายมาจากอาสาฟคนเดิมนั้น โดยมีชื่อเดียวกัน ชื่อบทเพลงนี้ **มัสคิลบทหนึ่งของอาสาฟ** หมายความว่า ‘คำสั่งสอนของอาสาฟ’ ข้อ 1-11 นำเสนอคำคร่ำครวญของผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้เพราะความทุกข์ใจของชนชาติของเขา จากนั้นในข้อ 12-23 เขาเตือนความจำพระเจ้าถึงการช่วยให้พ้นในครั้งก่อนๆของพระองค์เพื่อเป็นเหตุผลหนึ่งที่จะทรงกระทำเช่นนั้นอีก

สดด 74:1 **โอ ข้าแต่พระเจ้า โฉนพระองค์ทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ทั้งหลายทิ้งเสียเป็นนิตย์ โฉนความกริ้วของพระองค์กรุ่นขึ้นต่อแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าอิสราเอลได้ถูกเหยียบย่ำโดยศัตรูผู้หนึ่ง การอนุญาตให้เกิดการติสสอนเช่นนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นมาจากพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงร้องออกมาว่า ทำไม! (ที่น่าสนใจคือ การเปรียบเทียบเกี่ยวกับความกริ้วของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนควัน และประชาชนของพระเจ้าถูกพรรณนาว่าเป็น “แกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์” ล้านวนโวหารของผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ก็อุดมจริงๆ)**

สดด 74:2-3 **อาสาฟวิงวอนต่อไปอีกว่า ขอทรงระลึกถึงชุมนุมชนของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่มาแต่ดึกดำบรรพ์ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้ให้เป็นตระกูลที่เป็นมรดกของพระองค์ ขอทรงระลึกถึงภูเขาศิโยน ซึ่งพระองค์ทรงเคยประทับนั้น ไม่มีความอยุติธรรมในการวิงวอนพระเจ้าให้ระลึกถึงพระประสงค์และพระสัญญาต่างๆของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้จึงกำชับพระเจ้าให้ระลึกถึงพระสัญญาต่างๆของพระองค์ที่จะพิทักษ์รักษาและช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้น หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้**

เขาวิงวอนต่อไปอีกว่า **3** ขอทรงนำย่างพระบาทของพระองค์มายังซากปรักหักพังอยู่เนื่องนิตย์ คือมายังสิ่งทั้งปวงที่ถูกศัตรูกระทำอย่างชั่วร้ายในสถานบริสุทธิ์นั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าศัตรูนั้นได้เข้าไปและปล้นพระวิหารนั้นคือเหตุผลที่ว่าทำไมบางคนถึงคิดว่านี่เป็นการรุกราน

ของซิชักคังที่ถูกพรณนาไว้ใน 2 พงศาวดาร 12:9 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเตือนสติพระเจ้าให้
เร่งรีบที่จะช่วยพวกเขาให้พ้น

สดด 74:4-8 ความอวดดีของศัตรูผู้นี้จึงถูกพรณนา พวกคู่อริของพระองค์
คำรามอยู่กลางสถานประชุมของพระองค์ เขาตั้งธงของเขาเองไว้เป็นหมายสำคัญ เหล่าผู้รุกราน
อิสราเอลไม่อายเลยเกี่ยวกับการประกาศตัวตนของพวกเขา นอกจากนี้ พวกเขายังโบกธงของตน
กระทั่งในอิสราเอลด้วย

5 คนหนึ่งคนใดจะมีชื่อเสียงเหมือนคนยกขวานขึ้นเหนือพุ่มต้นไม้ ชื่อเสียงของช่างฝีมือ
เหล่านั้นที่ได้แกะสลักงานประดับด้านสถาปัตยกรรมอันประณีตของพระวิหารถูกหมายเหตุไว้ 6
แต่บัดนี้บรรดาไม้ที่แกะสลักทั้งสิ้นเขาก็พังลงมาเสียด้วยขวานและค้อน กระนั้น บัดนี้ผู้รุกราน
เหล่านั้นทำลายงานแกะสลักอันประณีตเหล่านั้นของพระวิหารอย่างเป็นระบบ 7 เขาเอาไฟเผา
สถานบริสุทธิ์ของพระองค์ เขาทำลายความศักดิ์สิทธิ์แห่งสถานที่พระนามของพระองค์ประทับ
นั้นถึงดิน งานแกะสลักส่วนใหญ่ของพระวิหารถูกบุด้วยทองคำ ดังนั้น งานแกะสลักอันมีค่า
เหล่านั้นจึงถูกเผาไฟเพื่อสกัดเอาทองคำออกมา (บางคนคิดว่านี่น่าจะหมายถึงการทำลายพระ
วิหารโดยคนบาบิโลนมากกว่า นั่นเป็นทัศนะหนึ่งที่เป็นไปได้อย่างแน่นอน)

8 เขารำพึงในใจว่า "เราจงทำลายเขาทั้งหลายให้สิ้นเชิง" เขาเผาบรรดาสถานประชุมของ
พระเจ้าที่ในแผ่นดินหมด เจตนาของผู้รุกรานเหล่านี้ปรากฏชัดเจน พวกเขาอยากทำลายอิสราเอล
การเย้ยถึง *ธรรมศาลา (สถานประชุม)* เป็นครั้งเดียวที่คำนี้ปรากฏในพระคัมภีร์เดิม มันหมายถึง
สถานที่ประชุมต่างๆในอิสราเอลมากกว่า ระบบธรรมศาลาไม่ได้เกิดขึ้นจนกระทั่งในระหว่าง
และหลังการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน

สดด 74:9-11 ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้จึงคร่ำครวญว่า พวกเราไม่เห็นหมายสำคัญ
ทั้งหลายของเรา ไม่มีผู้พยากรณ์อีกแล้ว ในพวกเราไม่มีใครทราบว่าจะนานเท่าใด ไม่มีหมายสำคัญ
ใดๆจากพระเจ้า ดูเหมือนไม่มีพวกผู้พยากรณ์ของพระเจ้าในแผ่นดินนั้นอีกต่อไปแล้ว ดูเหมือน
ไม่มีผู้ใดรู้ว่าภัยพิบัติของพวกเขาจะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าใด

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า 10 โอ ข้าแต่พระเจ้า คู่ริจะเย้ยเย้ยนานเท่าใด ศัตรูจะหมิ่นประมาทพระนามของพระองค์เป็นนิตย์หรือ พวกเขาจะเผชิญความมึดเข่นนั้นอีกนานเท่าใด? พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้ศัตรูผู้หนึ่งพุดหมิ่นประมาทพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์อีกนานเท่าใด? ไม่ว่านี่เป็นการรุกรานโดยซิชักหรือคนบาบิโลนในอีกหลายร้อยปีต่อมา ไม่ว่ากรณีใด พวกเขาก็ถูกใช้โดยพระเจ้าเพื่อตีสอนประชาชนของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ดูเหมือนว่าจะจะไม่ออก

เขาจึงถามว่า 11 ไฉนพระองค์จึงหดพระหัตถ์ของพระองค์เสีย คือพระหัตถ์ขวาของพระองค์ ขอทรงเหยียดพระหัตถ์จากพระทรวงของพระองค์ พร้อมกับความหุนหันพลันแล่นที่เกือบจะเป็นความขมขื่นแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ถามพระเจ้าว่าทำไมพระองค์ถึงทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์ไปเสียจากพวกเขา เขาวิงวอนพระเจ้าให้เอาพระหัตถ์บริสุทธิ์ของพระองค์ฟาดศัตรูของพวกเขาลง

สดด 74:12-15 ตรงนี้ผู้เขียนสดุดีสิทธิ์ท่านนี้เปลี่ยนทิศทางการกะทันหัน คราวนี้เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นมาแล้วอย่างไรในกาลก่อน เพราะว่าพระเจ้า กษัตริย์ของข้าพระองค์ ทรงอยู่แต่ดึกดำบรรพ์ ทรงประกอบกิจความรอดท่ามกลางแผ่นดินโลก เขาหันมาสู่การสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นมหากษัตริย์ของพวกเขาตั้งแต่หลายร้อยปีก่อนหน้านั้น พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นและให้รอดมาก่อนแล้ว

13 พระองค์ทรงแยกทะเลด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ พระองค์ทรงหักหัวมังกรในน้ำ พระเจ้าทรงถูกเตือนความจำว่าพระองค์ได้ทรงแยกทะเลแดงมาแล้วอย่างไรเพื่อช่วยอิสราเอลให้พ้น ยิ่งกว่านั้น บรรดาสิ่งมีชีวิตแห่งที่ลึกก็ถูกเผยออกและถูกเหยียบย่ำได้ฝ่าเท้าในวันนั้นด้วย แม้แต่ฟาโรห์ผู้โอบราณนั้นก็ถูกบดขยี้ในวันนั้น

14 พระองค์ทรงทุบหัวทั้งหลายของเลวีอาธานเป็นชิ้นๆ พระองค์ประทานมันให้เป็นอาหารของคนที่ย่ำอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ตรงนี้ เลวีอาธาน ย่อมเป็นคำเปรียบที่หมายถึงฟาโรห์

และกองทัพของเขา เมื่อพวกเขาจมน้ำในทะเลแดง ประเพณีของยิวก็เชื่อว่าพวกเร่ร่อนแห่งทะเลทรายซีนายปอกลอกชุดเกราะ อาวุธและของมีค่าอื่นๆจากศพของพวกเขา

การอัศจรรย์อื่นๆของพระเจ้าที่ทรงกระทำเพื่ออิสราเอลถูกระลึกถึง **15 พระองค์ทรงแยกเปิดน้ำพุและลำธาร พระองค์ทรงให้แม่น้ำที่ไหลอยู่เสมอแห้งไป** พระเจ้าทรงจัดหาน้ำให้แก่ประชาชนเหล่านั้นจากศิลาที่คาเดช พระองค์ทรงทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อพวกเขา ด้วยเพื่อที่จะข้ามไปบนพื้นดินแห้ง

สดด 74:16-17 วันเป็นของพระองค์ คืบเป็นของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงสถาปนาความสว่างและดวงอาทิตย์ แม้แต่เนฟิกาแห่งฟ้าสวรรค์ก็เป็นของพระเจ้า ดวงสว่างเหล่านั้นแห่งฟ้าสวรรค์เป็นของพระองค์ **17 พระองค์ทรงจัดเขตทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสร้างฤดูร้อนและฤดูหนาว พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ก็ทรงปกครองแผ่นดินโลกเช่นกัน** พระองค์ทรงสร้างฤดูกาลต่างๆด้วยซ้ำ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ต่างๆในอดีตและทรงปกครองฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกมาจนถึงวันนี้ พระเจ้าองค์นั้นทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นได้อย่างแน่นอน

สดด 74:18-19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกข้อนี้นว่า ศัตรูเยาะเย้ยอย่างไร และชนชาติโง่ได้หมิ่นประมาทพระนามของพระองค์อย่างไร พระเจ้าทรงถูกขู่อีกครั้งให้ระลึกถึงความชั่วร้ายและคำพุดหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นผู้รุกรานอิสราเอล พระเจ้าทรงทราบเรื่องนั้นอย่างแน่นอน แต่ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้เตือนความจำพระองค์ถึงเรื่องนั้นอยู่ดี

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยพวกเขาให้พ้น **19 โอ** ขออย่าทรงมอบวิญญานนกเขาของพระองค์แก่ฝูงชนโหดร้าย ขออย่าทรงลี้มชุมนุมชนยากจนของพระองค์เป็นนิตย์ พร้อมกับโวหารแบบกวี เขาเรียกชนชาติของเขาว่าวิญญานนกเขาของพระเจ้า เขาวิงวอนพระเจ้านี้ให้ลี้มประชาชนของพระองค์ พวกเขาอยากจนฝ่ายวิญญานต่อพระพักตร์พระองค์

สดด 74:20-21 ขอสนพระทัยในพันธสัญญา เพราะสถานที่มืดของแผ่นดินเต็มไปด้วยที่อยู่ของความทารุณ อาสาฟจึงวิงวอนโดยตรงต่อพระเจ้าให้ระลึกถึงพันธสัญญา (นั่นคือ

พระสัญญา) นั่นที่พระองค์ได้ทรงกระทำกับอิสราเอลเมื่อนานมาแล้ว ยิ่งกว่านั้น เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าตามชอกมมมีดๆของแผ่นดิน โลกมีประชาชาติต่างๆที่ทารุณาอาศัยอยู่

เขาจึงอ้อนวอนให้พระเจ้ากระทำสองสิ่ง 21 โอ ขออย่าให้ผู้ที่ถูกบีบบังคับได้อาย ขอให้คนจนและคนขัดสนสรรเสริญพระนามของพระองค์ (1) อาสาฟวิงวอนพระเจ้าให้เหล่าผู้รุกรานของพวกเขากลับไปด้วยความอับอายและ (2) ให้ประชาชนของพระเจ้า (“คนจนและคนขัดสน”) สรรเสริญพระองค์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าคือ การขอความช่วยเหลือให้พ้น

สดด 74:22-23 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยหมายเหตุคล้ายๆกัน โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงลุกขึ้น ผู้คดีของพระองค์ ขอทรงระลึกว่าคนโง่เขลาพระองค์อยู่วันยังค่ำ พระเจ้าทรงถูกขู่ให้ลุกขึ้นและโยนผู้รุกรานเหล่านั้นออกไปเสีย อาสาฟขอร้องพระเจ้าอีกครั้งให้ระลึกว่าคนชั่วเหยียดหยามพระนามของพระองค์อย่างไร นั่นคือ ทุกวัน

23 ขออย่าทรงลืมเสียงของคู่อริของพระองค์ เสียงอึงคะนึงของคนที่ถูกขู่ผู้พระองค์ก็เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ พระเจ้าทรงถูกขู่อีกครั้งให้ระลึกถึงคำพูดหมิ่นประมาทและความรุนแรงของเหล่าศัตรูของประชาชนของพระองค์

บทเรียนหนึ่งอยู่ตรงนี้ การเตือนความจำพระเจ้าเกี่ยวกับ (1) พระสัญญาต่างๆของพระองค์และ (2) ปัญหาต่างๆของเราเป็นวิधिปฏิบัติอย่างหนึ่งที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์อย่างโดดเด่น อย่าตกไปในหลุมพรางของการคิดว่าพระเจ้าทรงทราบอยู่แล้วว่าพระองค์ได้ทรงสัญญาอะไรไว้หรือว่าพระองค์ทรงทราบปัญหาต่างๆของเราอยู่แล้ว เมื่อเราเตือนความจำพระองค์เกี่ยวกับพระวณะของพระองค์และเกี่ยวกับความทุกข์ลำบากของเราจริงๆแล้วมันก็เพิ่มความเชื่อในตัวของเราเอง เราจึงเชื่อคำตรัสของพระองค์และวางใจมันมากยิ่งขึ้น พระเจ้าทรงตอบสนองต่อการทำเช่นนั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 75: เพลงสดุดีอีกบทหนึ่งของอาสาฟอยู่ตรงนี้และถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลาหรือพระวิหาร มันถูกตั้งชื่อว่า **อาลัทสซิท** ซึ่งหมายความว่า ‘ขออย่าทรงทำลาย’ หรืออาจเป็น ‘ขออย่าทรงทำร้าย’ ดูหมายเหตุสำหรับเพลงสดุดี 57:1 อาสาฟร้องทูลเช่นนั้นเนื่องในโอกาสใดก็ไม่ปรากฏชัดเจน ข้อความเสนอแนะว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำลังเตือนเหล่าศัตรูมิให้รังแกประชาชนของพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นใหญ่กว่าคนเหล่านั้น ทรงเป็นผู้ปกป้องของพวกเขา

สดด 75:1 **โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายขอโมทนาพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอโมทนาพระองค์ เพราะบรรดาพระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์ประกาศว่าพระนามของพระองค์อยู่ไกล ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขึ้นต้นด้วยบทเพลงหนึ่งที่แสดงการขอบพระคุณ โดยสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์แน่ทีเดียว พระราชกิจต่างๆอันมหัศจรรย์ของพระองค์ย่อมประกาศการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ และว่าพระองค์ทรงอยู่ไกล ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เห็นมันอย่างชัดเจน เขาขอบคุณพระเจ้าสำหรับการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5) และพระองค์ตรัสด้วยว่า “คุณเกิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก” (มัทธิว 28:20) แม้อาสาฟอาจทราบเกี่ยวกับเรื่องหลังนี้ เรื่องแรกก็ถูกยกคำพูดมาจากพระราชบัญญัติ 31:6,8 และ โยชูวา 1:5**

สดด 75:2-3 **เมื่อสถานประชุมมาอยู่ต่อหน้าเรา เราจะพิพากษาด้วยความเที่ยงธรรม เสียงนั้นเปลี่ยนตรงนี้เป็นเสียงของพระเจ้า แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรมและเมื่อประชาชนของพระองค์ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์จะทรงพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมจริงๆ สำหรับคริสตจักร นั่นจะเป็นที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ สำหรับอิสราเอล นั่นน่าจะเป็นตอนที่พวกเขาเป็นขึ้นจากตายในช่วงคั่นกลางสั้นๆระหว่างยุคเจ็ดปีกับยุคพันปี**

3 **เมื่อแผ่นดินโลกละลาย พร้อมทั้งบรรดาชาวแผ่นดินโลกนั้น ผู้ที่รักษาเสาของมันให้มันอยู่คือเราเอง เซลาห์ พร้อมกับหนึ่งพันปีที่เหมือนวันวานเมื่อมันผ่านพ้นไป พระเจ้าทรงมอง**

ล่องหน้าในมิตินั้นไปยังวันนั้น “และในวันนั้นท้องฟ้าจะล่องเสียดึงเสียงที่ดังกึกก้อง และ โลกธาตุจะสลายไปด้วยความร้อนอันแรงกล้า และแผ่นดิน โลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น จะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย ... เมื่อไฟจะติดท้องฟ้าอากาศให้ละลายไป และ โลกธาตุจะละลายไปด้วย ไฟอันร้อนยิ่ง” (2 เปโตร 3:10, 12)

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าตรัสด้วยคำพูดเปรียบเปรยเกี่ยวกับการพยุงเสาเหล่านั้นแห่งแผ่นดิน โลก บางทีความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเจ้าจะทรงทำลายแผ่นดินโลก ขณะ เดียวกัน พระองค์ทรงถือเสาเหล่านั้นของมันไว้ ดังนั้นอย่ากลัวเลย แม้คนชั่วอาจขู่ว่า ใจความ หลักของเพลงสดุดีบทนี้ (ขออย่าทรงทำลาย) ก็เป็นคำปลอบประโลมหนึ่งแก่ประชาชนของ พระเจ้าและคำเตือนหนึ่งแก่เหล่าศัตรูของพวกเขา พระเจ้าทรงดูแลคนของพระองค์ ดังนั้น จง หยุดชั่วครู่และพิจารณา (เซลาห์)

สดด 75:4-5 เราพูดกับคนโง่เขลาว่า "อย่าประพุดติโง่เขลา" และแก่คนชั่วว่า "อย่ายกเขาขึ้น วลีที่ว่า เราพูดกับคนโง่เขลา (แล้ว) อาจแปลได้ว่า 'เรากล่าวแก่บรรดาคน โง่เขลา' (ปัจจุบันกาล) ความคิดนี้จึงเป็นคำเตือนหนึ่งแก่คนชั่วและคน โอหังที่อาจทำอันตรายต่อ ประชาชนของพระเจ้า วลีที่กล่าวถึง *เขา (สัตว์)* เป็นสำนวนหนึ่งสมัยโบราณที่หมายถึงพละกำลัง ฤทธิ์เดช หรือสิทธิอำนาจ ความคิดในวลีสุดท้ายเป็นคำเตือนหนึ่งที่ว่า อย่าขู่ว่าหรือข่มขู่ หนี เท้ากับพระเจ้ากำลังตรัสว่า “อย่ายุ่งกับประชาชนของเรา!”

5 อย่ายกเขาของเจ้าขึ้นให้สูง หรือพุดจาย่างคองแข็ง" คำเตือนนี้ถูกกล่าวซ้ำในอีกรูป แบบ การพุดจาย่างคองแข็งสื่อถึงความโอหังและการขู่ว่า อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเตือนบรรดาผู้ที่ จะเป็นปฏิปักษ์ให้ถอยไปและอย่ายุ่งกับประชาชนของพระองค์

ช่างเป็นความคิดที่แสนวิเศษ พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะไม่เพียงปกป้องประชาชนของ พระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเตือนเหล่าคนที่จะเป็นปฏิปักษ์ด้วย ไม่ต้องสงสัยเลยว่านี่เกิดขึ้น ใน โลกวิญญานที่ซาตานและเหล่าศัตรูของพระองค์ถูกเตือนให้เลิกยุ่งกับคนของพระเจ้า ช่างเป็น ความมั่นใจอันเปี่ยมสุข!

สดด 75:6-7

เพราะการยกขึ้นนั้นมีได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก

และมีขึ้นมาจากทิศใต้ มีพระเจ้าเดียวและพระองค์ทรงกระทำกิจอย่างจัดเตรียมในกิจการต่างๆ ของมนุษย์ สิ่งต่างๆ ไม่ได้เกิดขึ้น โดยบังเอิญในพระราชกิจของพระเจ้าหรือในกิจการต่างๆ ของบรรดาประชาชาติ พระเจ้าทรงอยู่บนบัลลังก์เหมือนเดิม

7 แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา พระองค์ทรงให้คนหนึ่งลง และทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น

พระเจ้าทรงเลื่อนตำแหน่งและพระเจ้าทรงปลดจากตำแหน่ง พระเจ้าทรงพิพากษาและทรงปฏิบัติกับมนุษย์ตามน้ำพระทัยอันเป็นสิทธิ์ขาดของพระองค์ ในบริบทที่ใหญ่กว่า ความจริงนี้เป็นคำเตือนหนึ่ง คนเหล่านั้นที่จะก่อกรรมหรือทำร้ายประชาชนของพระเจ้าได้รับคำเตือนว่า พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงปลดและพิพากษามาตามน้ำพระทัยของพระองค์ มันเป็นเรื่องอันตรายที่จะโจมตีผู้ที่ถูกเลือกของพระเจ้าและผู้ที่ถูกเจิมของพระองค์ บางครั้งพระองค์จะทรงอนุญาตให้มันเกิดขึ้นเพื่อพระประสงค์ต่างๆ ของพระองค์เอง แต่กระทั้งตอนนั้น ศัตรูนั้นก็ถูกพิพากษาโดยพระเจ้า คูตีว่าอัสซีเรียและบาบิโลนได้รับอนุญาตโดยพระเจ้าให้ตีสอนประชาชนของพระองค์อย่างไร ในแต่ละกรณี จากนั้นพระเจ้าทรงจัดการกับประชาชาติเหล่านี้เพราะความโอหังและความทารุณของพวกเขา

สดด 75:8

เพราะในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มีถ้วยลูกหนึ่ง มีน้ำองุ่นเป็น

ฟอง ประสมไว้ดี พระองค์ทรงเทของดื่มจากถ้วยนั้นและคนชั่วของแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะดื่มหมดทั้งตะกอน ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม พระพิโรธแห่งการพิพากษาของพระเจ้าถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนน้ำองุ่นถ้วยหนึ่งที่ไม่ได้ถูกเจือจาง ภาพเปรียบเทียบนี้ถูกพบในอิสยาห์ 51:17, เยเรมีย์ 25:15 และ (ในที่สุด) ในวิวรณ์ 14:20 และ 16:19 พระเจ้าจะทรงพิพากษาคคนชั่วและพวกเขาจะดื่มตะกอนสุดท้ายแห่งพระพิโรธของพระองค์ อีกครั้งที่ประเด็นใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้คือคำเตือนหนึ่งถึงคนอธรรมว่าอย่าก่อกรรมประชาชนของพระเจ้า ภาพเปรียบเทียบของพระพิโรธของพระเจ้าจึงถูกกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่จะเพิกเฉยคำเตือนนี้

สดด 75:9-10 หลังจากเสนอเรื่องการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อคนชั่วแล้ว คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หันมาสู่การสรรเสริญเพราะการดูแลแบบจัดเตรียมของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ แต่ข้าพเจ้าจะประกาศเป็นนิตย ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของยาโคบ เมื่อพระเจ้าทรงดูแลคนของพระองค์เอง เราจะทำสิ่งที้น้อยกว่าการสรรเสริญพระองค์ได้อย่างไร!

10 "บรรดาเขาของคนชั่วจะถูกเราตัดออกหมด แต่เขาของผู้ชอบธรรมจะถูกเชิดชูขึ้น" อีกครั้งที่ความคิดที่แฝงอยู่ใน เขา (สัตว์) ก็คือ พละกำลัง ฤทธิ์เดช และสิทธิอำนาจ อำนาจของคนชั่วจะถูกทำลายในคราวอันเหมาะสมและในเวลาอันเหมาะสมของพระเจ้าพละกำลังของคนชอบธรรมจะถูกยกขึ้น พระเจ้าทรงกระทำสิ่งต่างๆ ในฤดูกาลอันเหมาะสมของพระองค์ หน้าที่ของเราคือ รอคอยพระองค์ พระองค์ทรงยุติธรรมเสมอ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 76: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกยกให้เป็นของอาสาฟอีกครั้งและถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้อง (หัวหน้าคณะนักร้อง) ของพลับพลาเหมือนเดิมเพื่อที่จะถูกขับร้องที่นั่น มันถูกหมายเหตุน่าใช้เครื่องสาย (เนกีโนธ) ซึ่งหมายความว่า ถูกบรรเลงประกอบด้วยเครื่องสายชนิดหนึ่ง ขณะที่เพลงสดุดีบทที่ 75 ขับร้องเกี่ยวกับชัยชนะต่างๆ ที่จะมา เพลงสดุดีบทที่ 76 ก็ขับร้องถึงชัยชนะต่างๆ ที่ได้รับแล้ว เพลงสดุดีบทนี้เป็นบทเพลงหนึ่งที่สรรเสริญแด่พระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย มันสามารถถูกขับร้องหรือท่องเป็นบทกวีก็ได้

สดด 76:1-3 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ไม่เสียเวลาเลยในการร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า ในยูดาห์เขารู้จักพระเจ้า ในอิสราเอลพระนามของพระองค์ใหญ่ยิ่ง แม้ทรงถูกเพิกเฉยโดยโลก พระเจ้าก็ทรงเป็นที่รู้จักอย่างใกล้ชิดต่อประชาชนของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นอิสราเอลแห่งพันธสัญญาเดิมหรือคริสตจักรแห่งพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าก็ทรงยิ่งใหญ่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์

2 ที่ประทับของพระองค์ตั้งอยู่ในซาเล็ม ที่สำนักของพระองค์อยู่ในศิโยน ซาเล็มเป็นรูปย่อของเยรูซาเล็ม มีความหมายง่ายๆว่า ‘สันติสุข’ แน่แน่นอนว่าศิโยนคือ กลุ่มเนินเขา (ภูเขาต่างๆ) ที่เยรูซาเล็มตั้งอยู่บนนั้น ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ นครแห่งสันติสุขซึ่งเป็นที่ของกษัตริราชจะทรงครอบครองจากที่นั่นสักวันหนึ่ง กระทั่งในสมัยของอาสาฟ มันก็เป็นทีประทับบนโลกนี้ของพระเจ้าในพลับพลาที่นั่นและต่อมาคือพระวิหารแห่งเยรูซาเล็ม

3 ที่นั่นพระองค์ทรงหักกระดูกทั้งโล่ ดาบ และการยุทธ์ *เซลาห์* ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงหักบรรดาอาวุธของเหล่าศัตรูของพระองค์ด้วยคมแห่งฝีพระโอษฐ์ของพระองค์ เยรูซาเล็มคือนครแห่งสันติสุข ในความสงบสุขอย่างที่สุด พระเจ้าทรงทำให้เหล่าศัตรูของพระองค์พ่ายแพ้ไปแล้ว อาจมีการบอกไปเป็นคำพยากรณ์ถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่พระองค์จะทรงประหารเหล่าคนชั่วโดยคมแห่งฝีพระโอษฐ์ของพระองค์จริงๆ

ความคิดสำคัญยิ่งก็คือว่า พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ ที่ประทับของพระองค์เป็นที่ประทับแห่งสันติสุข ไม่มีศัตรูใดทำอันตรายได้ในที่ลับขององค์ผู้สูงสุด ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงกำชับเหล่าผู้อ่านของเขาให้หยุดชั่วคราวและพิจารณาด้วย *เซลาห์* อีกครั้ง

สดด 76:4-6 คำสรรเสริญมีต่อไป พระองค์ทรงรุ่งโรจน์สูงส่งยิ่งกว่าภูเขาที่มีเหยื่อ พระเจ้าทรงเปี่ยมสง่าราศีมากกว่าการพิชิตของศัตรูใดๆ บรรดากองทัพที่มารุกรานในสมัยอดีตได้พิชิตเขาทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงเป็นเลิศกว่าพวกเขาทั้งหมดในสง่าราศีของพระองค์

5 ด้วยว่าคนใจเข้มแข็งถูกริบข้าวของ เขาหลับไป ชายฉกรรจ์ทั้งสิ้นไม่สามารถใช้มือของเขาอีกได้แล้ว เหล่าศัตรูของอิสราเอลมาเพื่อปล้นทรัพย์พวกเขาและคนเหล่านั้นกลับลงเอยด้วยการถูกลปล้นเสียเอง คนเหล่านั้นกลับพบการนอนหลับสุดท้าย – การนอนหลับแห่งความตาย แม้ถูกประกาศว่ามีกำลังมาก พวกเขา ก็ถูกทำให้เป็นอัมพาตไปด้วยความกลัว

6 โอ ข้าแต่พระเจ้าของยาโคบ พอพระองค์ทรงขนานบั้งธรม้าและม้าก็ล่วกลับไป มันต้องใช้แค่ลมพระโอษฐ์ของพระเจ้าเพื่อทำให้ทหาร รถรบและม้าทั้งหลายเจียบเสีย โดยคมแห่งฝี

พระโอรสของพระองค์ พระองค์จะทรงประหารเหล่าคนชั่ว การสำเร็จจริงในที่สุดของความจริง
นั้นจะมาถึงในวันแห่งพระเยโฮวาห์

สดด 76:7-9 แต่พระองค์เจ้า พระองค์ทรงเป็นที่น่าคร้ามกลัว เมื่อพระองค์ทรง
กริ้วขึ้นแล้วใครจะยืนอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ได้ พระเจ้าจะต้องเป็นที่คร้ามกลัวไม่เพียง
โดยประชาชนของพระองค์เท่านั้น แต่โดยชาวโลกมากมายด้วย ประชาชนของพระเจ้าได้เริ่ม
เรียนรู้ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ชาวโลกจะเรียนรู้เรื่องนี้อย่างเจ็บปวด และผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้ตรัสว่า ใครจะยืนอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงกริ้ว? คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว
ไม่มีใครเลย! เมื่อพระเจ้าทรงเทพะพิโรธของพระองค์ออกมาบนแผ่นดินโลกนี้ ไม่มีผู้ใดจะยืน
ต่อสู้อีกได้ นอกจากนี้ เมื่อพวกเขาปรากฏตัวหน้าการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาว คนชั่ว
ก็จะหมอบด้วยความกลัวต่อพระพักตร์พระองค์

8 พระองค์ทรงล้มคำพิพากษามาจากฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลกก็กลัวและนิงเงียบ ตลอด
สมัยประวัติศาสตร์ของประชาชนของพระเจ้า พระเจ้าได้สำแดงพระองค์เองแล้วว่าเข้มแข็ง ไม่
ว่าจะเป็นน้ำท่วมสมัยโนอาห์ การช่วยอิสราเอลให้พ้นอย่างน่าอัศจรรย์และการทำลายคนอียิปต์
หรือหูดสวรรค์แห่งความตายที่ฆ่าทหารอัสซีเรีย 185,000 คนนั้น พระเจ้าก็ทรงจัดการโดยตรง
จากสวรรค์ คนทั้งหลายจึงหวาดกลัวและสงบนิ่ง

นี่คือ 9 เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้นพิพากษา เพื่อช่วยผู้ถ่อมตัวทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกให้รอด
เซลาห์ คำว่า ถ่อมตัว ตรงนี้มีความหมายว่าต่ำต้อยและหมายถึงประชาชนของพระเจ้า เมื่อ
พระเจ้าทรงลุกขึ้นแล้วเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นตลอดหลายร้อยปีนั้น บรรดาชาว
แผ่นดินโลกก็เกรงกลัวจริงๆ ปากที่พูดจาโอหังและหมิ่นประมาทของพวกเขาถูกทำให้สงบเสีย
ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า (1) พระเจ้าจะต้องเป็นที่เกรงกลัว (2) ไม่มีผู้ใดยืนอยู่ต่อหน้า
พระพิโรธของพระองค์ได้ (3) พระองค์ทรงพิพากษาแล้วและจะทรงพิพากษาบนแผ่นดินโลก
(4) เมื่อพระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นและพิพากษาบรรดาผู้ที่
บีบบังคับพวกเขา ชาวแผ่นดินโลกก็จะเรียนรู้อย่างเจ็บปวดที่จะเกรงกลัวพระองค์และถูกทำให้

เจ็บเสีย การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนี้จะเกิดขึ้นที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สี่ขาของพระเจ้า

สดด 76:10-12 ในกาลอันเหมาะสม **แน่ละ ความโกรธของมนุษย์จะสรรเสริญพระองค์ และความโกรธที่เหลืออยู่นั้นพระองค์จะทรงยับยั้งไว้** แม้พวกคนนับถือพระต่างด้าวเดือดดาลและคิดอ่านการไร้สาระต่างๆ แม้แต่ความพิโรธนั้นก็ถูกแปลงสภาพเป็นคำสรรเสริญ เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขาและประชาชนของพระองค์สรรเสริญพระองค์เป็นการตอบแทน ความพิโรธอันไม่ชอบธรรมใดก็ตามที่หลงเหลืออยู่ พระเจ้าจะทรงยับยั้งเสีย คนชั่วจะยกมาต่อสู้กำแพงอิฐแห่งการยับยั้งของพระเจ้า แม้พวกเขาอาจเดือดดาลต่อสู้พระองค์ ในไม่ช้าพวกเขาจะพบว่าตนอยู่ในนรก โดยถูกยับยั้งเสียจากการทำให้ความพิโรธอันหมิ่นประมาทของตนเป็นที่ทราบอีก มันจะถูกทำให้เจ็บเสียที่นั่น

เมื่อเห็นเช่นนี้แล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหนุนใจประชาชนของพระเจ้าว่า **11 จงปฏิบัติตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย และจงปฏิบัติตาม ให้คนที่อยู่รอบพระองค์นำของกำนัลมายังพระองค์ผู้ซึ่งเขาควรเกรงกลัว** แม้พวกคนนับถือพระต่างด้าวจะเพิกเฉยพระองค์และถึงขนาดเดือดดาลต่อสู้พระองค์ ประชาชนของพระเจ้านั้นก็ทำตามคำปฏิบัติตามทั้งสิ้นต่อพระองค์ เพื่อถวายเกียรติพระองค์โดยการถวายแด่พระองค์ และจากนั้นก็สรรเสริญพระองค์ พระองค์สมควรได้รับความเกรงกลัวจากเรา ดังนั้นความเคารพยำเกรงจึงเป็นข้อผูกพันหนึ่งที่เรามีต่อพระองค์

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายโดยสรุปว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นแล้วจากเหล่าศัตรูของพวกเขา **12 พระองค์จะทรงตัดดวงจิตของผู้ครอบครองทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นที่น่าคร้ามกลัวแก่บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก** เมื่ออิสราเอลเชื่อฟังและสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็ทรงละลายวิญญาณจิตของเหล่าศัตรูของพวกเขา นั่นเป็นความจริงในสมัยของดาวิดเช่นเดียวกับรัชกาลของซาโลมอน บรรดาศัตรูในอดีตต่างเกรงกลัวอิสราเอลเพราะว่าพระเจ้าทรงใส่ใจจิตใจนั้นไว้ในใจของพวกเขา พระเจ้าทรงเป็นที่น่าเกรงกลัว (นั่นคือ *เป็นที่น่าครั่นคร้าม*)

ต่อเหล่าผู้ที่จะเป็นศัตรูได้ นั่นยังเป็นจริงตอนที่อิสราเอลประพฤติชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า มันยังเป็นจริงเหมือนเดิมจนทุกวันนี้ จะพบความสำเร็จจริงในที่สุดของมันในวันแห่งพระเยซูฮาวี เมื่อเรามีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์กับพระเจ้า พระองค์ก็ทรงสามารถใส่ความเกรงกลัวพระเจ้าไว้ในเหล่าผู้ที่จะเป็นศัตรูได้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 77: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลาเหมือนเดิมซึ่งเห็นได้ชัดว่าขณะนั้นคือชายผู้หนึ่งนามว่า **เยดูธุน** เขาเป็นเลวีคนหนึ่งของครอบครัวเมารารีและเป็นหัวหน้าของคณะนักร้องทั้งสามนั้นของพระวิหารซึ่งเหล่าทายาทของเขาก็เป็นหนึ่งในคณะนักร้องเหล่านั้นของพระวิหารเสมอไป ผู้แต่งคือ อาสาฟ เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำคร่ำครวญของชายที่ทุกข์ใจคนหนึ่งผู้วิงวอนต่อพระเจ้า (ข้อ 1-3) จากนั้นเขาค่ำครวญต่อไปและนឹกลย้อนถึงตัวเอง (ข้อ 4-9) จากนั้นเขาใคร่ครวญเกี่ยวกับพระเจ้า (ข้อ 10-15) สุดท้ายเขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้อย่างฉับพลัน โดยระลึกถึงชัยชนะแห่งทะเลแดง (ข้อ 16) เพลงสดุดีบทนี้ตามรอยสภาพของ ‘คริสเตียน’ ที่หลงทางคนหนึ่งขณะที่เขาถูกพ้อใจและกลับมาสู่การมีสัมพันธ์ที่ดีธรรมกับพระเจ้า

สดด 77:1-3 ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเจ้าด้วยเสียงของข้าพเจ้า ทูลต่อพระเจ้าด้วยเสียงของข้าพเจ้า และพระองค์ได้ทรงเงี่ยพระกรรณสดับข้าพเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บันทึกว่าเขาได้ร้องทูลต่อพระเจ้า ที่ควรหมายเหตุไว้คือว่า คำอธิษฐานของเขาถูกออกเสียงให้ได้ยินและเสียงร้องไห้ของเขานั้นดัง ในปัจจุบัน น้อยคนนักที่ร้องทูลเสียงดังเช่นนั้นต่อพระเจ้า กระนั้นการอธิษฐานเช่นนั้นก็ทำให้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์สดับฟังคำอธิษฐานของเขา ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงต้องการคำอธิษฐานเสียงดังเพื่อที่จะได้ยิน ตรงกันข้าม หลักการก็คือว่า การอธิษฐานเช่นนั้นเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชื่ออันยิ่งใหญ่ มันเป็นรูปแบบหนึ่งของคำอธิษฐานร้อนรนอันเกิดผลซึ่งมีชัยมาก ความคิดนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับเพลงสดุดี 3:4

2 ในวันยากลำบากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแสวงองค์พระผู้เป็นเจ้า ในกลางคืนบาดแผล

ข้าพเจ้าไหลออกไม่หยุด จิตใจของข้าพเจ้าไม่รับคำเล่าโลม เมื่อถูกฟ้องใจ อาสาฟก็แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า บางคนแสวงหาพระองค์เพื่อเป็นที่พึ่งสุดท้าย จะดีกว่านั้นเสียอีกที่จะแสวงหาพระองค์ให้เป็นที่พึ่งแรก วลีที่สอง “ในกลางคืนบาดแผลข้าพเจ้าไหลออกไม่หยุด” มีความน่าสนใจ คำที่แปลเป็น บาดแผล (ยอว์ด) มักถูกแปลเป็น ‘มือ’ และเมื่อใช้เป็นคำเปรียบเปรยก็อาจหมายถึง พละกำลังของคนๆหนึ่ง คำที่แปลเป็น ไหลออก (นอว์การ์) จริงๆแล้วหมายถึงการ ‘ถูกเทออก’ ความคิดนี้อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเจ้า พละกำลังของเขาก็ถูกเทออกในเวลา กลาคืนแด่พระเจ้า เขาร้องทูลต่อพระเจ้าโดยไม่หยุด เหมือนนางราเชลที่ร้องไห้เพื่อลูกๆของนาง และไม่ยอมรับการปลอมประโลม อาสาฟก็คร่ำครวญความทุกข์ลำบากของตนต่อพระเจ้าเช่นกัน

3 ข้าพเจ้าระลึกถึงพระเจ้า ข้าพเจ้าก็ครวญคราง ข้าพเจ้าคร่ำครวญ จิตใจของข้าพเจ้าก็

อ่อนระอาไป เซลาห์ ความคิดนี้อาจเป็นการที่เขาระลึกถึงพระคุณและความดีของพระเจ้าในกาลอดีต เขาเป็นทุกข์ใจเพราะสามัคคีธรรมของเขากับพระเจ้าบัดนี้ไม่ได้เป็นเหมือนแต่ก่อน นี่บอกเป็นนัยถึงสภาพที่ลงหาย เขาไม่รู้ว่าพระเจ้าจะทรงมีความเมตตาต่อเขาและสดับฟังคำอธิษฐานของเขาหรือไม่อย่างไร แม้เขาระบายความในใจของตนออกต่อพระเจ้า จิตวิญญาณของเขาก็ถูกท่วมท้นด้วยความบาปหนาของเขาเมื่อถูกเปรียบเทียบกับความชอบธรรมของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงหยุดชั่วคราวและพิจารณา (เซลาห์)

สดด 77:4-6

พระองค์ทรงจับหนังตาของข้าพระองค์ไว้ไม่ให้ปิด ข้าพระองค์ทุกข์มากจนพูดไม่ออก ความกลัวต่างๆของเขา และอาจเป็นการฟ้องใจเรื่องสภาพอันโหดกลับของเขา ทำให้ดวงตาของเขาไม่อาจหลับได้ เขามาถึงจุดที่เขาไม่อาจแม้แต่พูดได้อีกต่อไป

5 ข้าพระองค์พิจารณาถึงสมัยก่อน ข้าพระองค์จำปีที่นั้นมานานมาแล้วได้ ความคิดของเขา

วิ่งย้อนกลับไปยังประสบการณ์ต่างๆในครั้งอดีตและไปยังเหตุการณ์ต่างๆในอดีตกาลซึ่งถูกบันทึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้า บางทีเขาอาจนึกย้อนถึงสภาพอันน่าสมเพชของตนและการที่พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติอย่างไรในหลายร้อยปีก่อนหน้านั้น

6 ข้าพระองค์ระลึกถึงบทเพลงของข้าพระองค์ในกลางคืน ข้าพระองค์ตรึกตรองกับจิตใจของตนเอง และจิตวิญญาณของข้าพระองค์ก็เสาะหา ขณะที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนั้นนอนอยู่บนเตียงอย่างสิ้นหวัง เขาก็ระลึกถึงครั้งต่างๆที่เขาร้องบทเพลงสรรเสริญต่างๆแด่พระเจ้าในเวลากลางคืน จากนั้นเขาก็ตรึกตรองใจของตนด้วยการพิจารณาตัวเอง เขาอาจพยายามพิจารณาว่าทำไมเขาถึงอยู่ในสภาพนั้น เขาทบทวนความจำของเขา โดยพยายามที่จะเข้าใจว่าอย่างไรและทำไมเขาถึงได้ลอยห่างไปจากพระเจ้า

สดด 77:7-9 ขณะที่เขาระลึกถึงความบาปเหล่านั้นแห่งชีวิตของเขาและการที่พวกมันได้ทำให้เขาเย็นชาฝ่ายวิญญาณไปเสียแล้ว เขาก็คร่ำครวญว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทอดทิ้งเป็นนิตย์ และจะไม่เคยพอพระทัยอีกหรือ เห็นได้ชัดว่า อาสาฟได้ทำเชือกผูกเรือฝ่ายวิญญาณหลุด เขาได้ลอยห่างออกไปจากสามัคคีธรรมอันใกล้ชิดที่เขาเคยดื่มด่ำกับพระเจ้า เขาเป็นคนที่หลงทาง และภายใต้การฟ้องใจอย่างรุนแรง เขากลัวว่าพระเจ้าอาจไม่ฟื้นคืนเขากลับสู่สามัคคีธรรมอีก ที่ถูกแสดงเป็นภาพอย่างชัดเจนคือ ชายผู้หนึ่งที่ถูกฟ้องใจอย่างลึกซึ้ง เขาว่าเวทนาและผ่านบทเรียนอันเจ็บปวดเพื่อที่จะเกรงกลัวพระเจ้า

ในความคิดแบบหลงทางเช่นนั้น เขาถามว่า 8 ความเมตตาของพระองค์จะระงับอยู่เป็นนิตย์หรือ พระสัญญาของพระองค์สิ้นสุดตลอดทุกชั่วอายุหรือ ในความมืดแห่งจิตใจของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ถึงกับสงสัยความเมตตาและพระสัญญาต่างๆของพระเจ้า

ความหมอดหวังของเขาคำเนินต่อไป 9 พระเจ้าทรงลี้มที่จะทรงพระกรุณาหรือ เพราะพระพิโรธพระองค์จึงทรงปิดความสว่างเสียหรือ" เซลาห์ เมื่อเราลอยห่างไปจากพระเจ้า เราก็จะเริ่มสงสัยความดีของพระองค์ ความสงสัยคือ ผลประโยชน์พิเศษอันเลวทรามอย่างหนึ่งของการหลงทาง แน่แน่นอนว่าพระเจ้าจะไม่ทรงลี้มเด็ดขาดที่จะแสดงความกรุณาหรือความเมตตา ปัญหาก็คือว่า อาสาฟได้หลุดไปจากความสัจซื่อและการปรนนิบัติ และบัดนี้เมื่อการเก็บเกี่ยวอันขมขื่นแห่งสภาพหลงทางของเขากำลังมาสู่การเกิดผล เขาก็ถึงกับสงสัยพระคุณของพระเจ้า ช่างเป็นที่อันท่ากลัวที่จะอยู่เสียจริงๆ!

สดด 77:10-12 อย่างไรก็ตาม ขณะที่เขาจมปลักอยู่ในความสิ้นหวังของตน เขาก็เกิดสำนึกขึ้นได้ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ และข้าพเจ้าว่า "นั่นแหละเป็นความทุกข์ของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะระลึกถึงปีทั้งหลายแห่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้สูงสุด" แม้เขาเป็นคนที่ใช้ไม่ได้ในฝ่ายวิญญาณ เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ที่จะระลึกถึงวันเหล่านั้นที่เขาเคยอยู่ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า – วันเหล่านั้นที่เขาเคยถูกต้องกับพระองค์และอยู่ในสามัคคีธรรมอันใกล้ชิด

เขาตั้งใจแน่วแน่ว่า **11** ข้าพเจ้าจะระลึกถึงพระราชกิจทั้งปวงของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าข้า ข้าพระองค์จะจดจำบรรดาการมหัศจรรย์ของพระองค์ในสมัยก่อนๆ เขาตัดสินใจว่าจะระลึกถึงและนึกย้อนถึงทุกสิ่งทีพระเจ้าได้ทรงกระทำในปีก่อนๆ ความคิดของเขาถูกดึงเข้าหาพระวอนะของพระเจ้าและคำพยานแสนวิเศษเหล่านั้นเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า

เขาปฏิญาณว่า **12** ข้าพระองค์จะตรึกตรองถึงพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ และกล่าวถึงพระราชกิจของพระองค์ โปรดสังเกตว่า ‘คริสเตียน’ ที่หลงหายผู้นี้อยู่ก็หันความสนใจของตนจากจิตใจที่นำเวทนาของตัวเองไปยังสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ เขาเปลี่ยนจากการพิจารณาตัวเองและการจมปลักอยู่กับสภาพอันน่าสมเพชของตนไปยังการพูดถึงความดีของพระเจ้า อาสาฟขึ้นมาจากบึงแห่งความสิ้นหวังและปลัดกมิดแห่งการหลงหายมาสู่ที่ราบสูงที่มีแดดส่องแห่งการฟื้นคืนฝ่ายวิญญาณ

สดด 77:13-15 เมื่อสามัคคีธรรมของเขาถูกฟื้นคืนกับพระเจ้าและเมื่อเขาสูดอากาศอันสดชื่นของการคืนดีกับพระเจ้า เขาก็ประกาศว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า วิธีการของพระองค์อยู่ในสถานบริสุทธิ์ พระองค์ไฉนจะยิ่งใหญ่อย่างพระเจ้าของเรา พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในที่บริสุทธิ์นั้นแห่งพระวิหารของพระองค์ อาสาฟรับรู้เรื่องนั้น เมื่อเขาทำเช่นนั้น เขาก็ได้แต่ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า

14 พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ ผู้ทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย จากยอดเขาอันมีแดดส่องนั้นของการฟื้นคืน เขาก็ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้ามากยิ่งขึ้น **15** พระองค์ได้ทรงไถ่ประชาชนของพระองค์ด้วยพระกร

ของพระองค์ คือลูกหลานของยาโคบและโยเซฟ เซลาห์ ใจของเขาเองไม่เพียงถูกยกสูงขึ้นอีกเท่านั้น เขายังหยุดชั่วคราวเพื่อระลึกถึงการไถ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเหล่าบรรพบุรุษฝ่ายวิญญาณของเขาด้วย

สดด 77:16 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เขาระลึกถึงการอัศจรรย์นั้นของการข้ามทะเลแดง โอ ข้าแต่พระเจ้า เมื่อนำเห็นพระองค์ นำเห็นพระองค์ มันก็เกรงกลัวแน่ทีเดียว ที่ลี้กัสน์สะท้าน การทรงไถ่อันยิ่งใหญ่ นั้นของเหล่าบรรพบุรุษของเขาเข้ามาในความคิดขณะที่เขาศรีกตรองถึงบรรดาพระราชกิจอันเปี่ยมอานุภาพของพระเจ้า

สดด 77:17-18 เมฆเทน้ำลงมา ท้องฟ้าก็คะนองเสียง ลูกธนูของพระองค์ก็ปลิวไปปลิวมา 18 ฟ้าผ่าของพระองค์มีเสียงอยู่ในฟ้าสวรรค์ ฟ้าแลบทำให้พิภพสว่าง แผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและหวั่นไหว ขณะที่อาซาฟใกล้ถึงตอนจบของเพลงสดุดีบทนี้แล้ว เขาก็พรรณนาถึงท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยฝนตกฟ้าคะนองและฟ้าแลบแปลบปลาบ เขาเปรียบเทียบทั้งหมดว่าเป็นเหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้า ผ่านพายุที่รุนแรงลูกต่างๆ พระเจ้าทรงทำให้แผ่นดินโลกสั่นสะเทือน เช่นเดียวกัน ในพระพิโรธของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้ใจของมนุษย์สั่นสะท้านในความกลัว

สดด 77:19-20 พระมรรคาของพระองค์อยู่ในทะเล พระวิถีของพระองค์อยู่ในน้ำหมึมหิม่าทั้งหลาย ถึงกระนั้นรอยพระบาทของพระองค์ก็ไม่มีใครรู้ 20 พระองค์ทรงนำประชาชนของพระองค์โดยมือของโมเสสและอาโรนเหมือนฝูงแกะ ความคิดตรงนี้ทำให้เรานึกถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลที่ทะเลแดงตอนที่พระองค์ทรงนำคนอิสราเอลดูจแกะฝูงหนึ่งผ่านเข้าไปในทะเลนั้นภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอด พระองค์ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้น ความคิดนี้ชวนให้นึกถึงข้อ 16 เช่นกัน

เพลงสดุดีบทนี้จึงเป็นภาพเสนาคลาสสิกของ ‘คริสเตียน’ ที่หลงหายคนหนึ่งซึ่งอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า เขานำสมเพชในความบาปและการถูกฟ้องใจของตน เขาถึงขนาดเริ่มสงสัย

ความดีของพระเจ้าและพระสัญญาต่างๆของพระองค์ กระนั้นเมื่อเขาเห็นความสนใจของตนกลับมายังพระวณะของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ เขาก็ถูกผลักดันให้คืนดีกับพระเจ้าและกลับมาสู่การมีสามัคคีธรรม ในการทำเช่นนั้น ไม่นานเขาก็หันมาสู่การสรรเสริญพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 78: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า **มัสคิล**บทหนึ่งของอาสาฟ และเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งที่เป็นหลักคำสอนและการสั่งสอน ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลถูกเล่าย้อนในฐานะเป็นคำอุปมาหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติของพระเจ้ากับประชาชนของพระองค์ โดยนำเสนอแนวทางการประพจน์และประสบการณ์ของเหล่าผู้เชื่อในทุกยุคสมัย ข้อ 1-8 เป็นคำนำ โดยนำเสนอวัตถุประสงค์ของเพลงสดุดีบทนี้ ข้อ 9-41 พรรณนาถึงอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร ข้อ 42-52 นำเสนอความดีของพระเจ้าในการนำประชาชนของพระองค์ออกมาจากอียิปต์ ประวัติศาสตร์เพิ่มเติมของอิสราเอลถูกนำเสนอในข้อ 53-66 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายโดยหมายเหตุเรื่องการเปลี่ยนตำแหน่งผู้นำจากตระกูลเอเฟราอิมเป็นตระกูลยูดาห์

สดด 78:1-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เกริ่นนำเพลงสดุดีบทนี้โดยเชิญชวนประชาชนของพระเจ้าให้มาฟัง โอ ประชาชนของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังกฎของข้าพเจ้า เอียงหูของท่านทั้งหลายฟังถ้อยคำจากปากข้าพเจ้า 2 ข้าพเจ้าจะอ้าปากกล่าวคำอุปมา ข้าพเจ้าจะกล่าวคำลึกลับของโบราณกาล คำที่แปลเป็น คำอุปมา (มอว์ซอว์ล) มีความหมายด้วยว่า ‘สุภาษิต’ หนึ่ง ความคิดตรงนี้อาจหมายถึง เรื่องราวเปรียบเทียบหนึ่งเกี่ยวกับความจริงฝ่ายวิญญาณที่ถูกรับในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล

3 ถึงสิ่งที่เราทั้งหลายได้ยินได้ทราบ ที่บรรพบุรุษของเราได้บอกเรา ในศตวรรษแรกๆ ของอิสราเอล ประวัติศาสตร์มักถูกถ่ายทอดผ่านการบอกเล่าจากพ่อสู่ลูก ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเริ่มถ่ายทอดเรื่องราวของอิสราเอลที่บิดาของเขาสอนเขาเป็นลายลักษณ์อักษร 4 เราจะไม่ซ่อนไว้จากลูกหลานของเขา แต่จะบอกแก่ชั่วอายุที่กำลังเกิดมา ถึงการสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และฤทธานุภาพของพระองค์ และการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่า

คือ คำสรรเสริญที่พระเจ้าของพวกเขาสมควรได้รับ อาสาฟจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะบันทึกไว้ให้ชนรุ่นต่อไปทราบถึงพระราชกิจมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อพวกเขาในหลายปีก่อน แน่ทีเดียว คนรุ่นต่อไปคือทรัพยากรหนึ่งที่ต้องถูกสอนเสมอถึงสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ

สดด 78:5-8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้นำเสนอบันทึกที่ว่านี้ เพราะพระองค์ทรงสถาปนาพระโอวาทไว้ในยาโคบ และทรงแต่งตั้งพระราชบัญญัติไว้ในอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแก่บรรพบุรุษของเรา ว่าให้แจ้งเรื่องราวเหล่านั้นแก่ลูกหลานของเขา เหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งที่พระเจ้าได้ประทานพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์แก่เราก็คือ พ่อแม่จะได้แจ้งความจริงของพระเจ้าแก่ลูกๆของตน โปรดสังเกตด้วยว่าพระเจ้าทรงบัญชาเราแล้วให้ทำเช่นนั้น ดู พระราชบัญญัติ 4:9,10; 6:6,7;11:19 จุดสนใจหลักของพระราชกิจของพระเจ้าอยู่ในการสั่งสอนลูกหลานของเรา

6 เพื่อชั่วอายุรุ่นต่อไปจะทราบเรื่องคือลูกหลานที่จะเกิดมา และที่จะลุกขึ้นบอกลูกหลานของเขา สามชั่วอายุคนถูกกล่าวถึงตรงนี้ คนรุ่นปัจจุบันมีหน้าที่หนึ่งจากพระเจ้าที่จะทำให้แน่ใจว่าคนรุ่นต่อไปจะรู้จักข่าวประเสริฐและบทเรียนเหล่านั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า นอกจากนี้มันเป็นหน้าที่ของเราด้วยที่จะฝึกฝนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะสามารถสอนลูกๆของพวกเขาต่อไปได้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า พาหนะหลักสำหรับการฝึกฝนเด็กๆยังเป็นบ้านเหมือนเดิม

เป้าหมายแง่บวกสามประการในเรื่องนี้ถูกนำเสนอ **7** เพื่อเขาจะตั้งความหวังของเขาไว้ในพระเจ้า และไม่ลืมพระราชกิจของพระเจ้า แต่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ (1) มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะฝึกฝนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะตั้งความหวังของตนไว้ในพระเจ้า คำที่แปลเป็น ความหวัง (*เคห์เซค*) มีความหมายด้วยว่า 'ความมั่นใจ' ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ เราต้องสอนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะวางความมั่นใจหรือความไว้วางใจของตนในพระเจ้า (2) มันเป็นหน้าที่ของเราในฐานะพ่อแม่ที่จะฝึกฝนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะไม่ลืมพระราชกิจเหล่านั้นของพระเจ้า พระวจนะของพระองค์เป็นประวัติศาสตร์อันครอบคลุมของสิ่งทั้งปวงที่

พระองค์ได้ทรงกระทำหน้าที่ของเราคือฝึกฝนลูกๆของเราในพระวาระนั้น และจากนั้น (3) มัน
เป็นหน้าที่ของเราในฐานะพ่อแม่ที่จะฝึกฝนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะรักษาพระบัญชาต่างๆ
ของพระองค์ ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอย่างหนึ่งในการ
ฝึกฝนเด็กคนใดก็ตาม

นอกจากนี้ เราควรฝึกฝนลูกๆของเราเพื่อที่พวกเขาจะไม่ตกไปในความผิดพลาดของคน
รุ่นก่อนๆ 8 และเพื่อเขาจะมีได้เหมือนบรรพบุรุษของเขา คือชั่วอายุที่ดื้อดึงและมักกบฏ ชั่วอายุ
ที่จิตใจไม่มั่นคง ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของเขาไม่มั่นคงต่อพระเจ้า โปรดสังเกตคำพรรณนาที่ประการ
เกี่ยวกับคนอิสราเอลรุ่นก่อนๆ พวกเขา (1) ดื้อดึงและ (2) มักกบฏ (3) ใจของพวกเขาไม่เชื่อตรง
ต่อพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น (4) พวกเขาไม่มั่นคงต่อพระเจ้า คำที่แปลเป็น มั่นคง (*ออร์มาน*) จริงๆแล้ว
มีความหมายว่า 'สัตย์ซื่อ' ดังนั้น ตัวอย่างที่ประการของอุปนิสัยที่บาปหนาจึงถูกเตือนให้ระวัง:
ความดื้อดึง, การกบฏ, การไม่เชื่อตรงต่อพระเจ้า และการไม่สัตย์ซื่อ

สดด 78:9-11 **บรรดาคนเอฟราอิม มีอาวุธพร้อมและถือคันธนู ได้หันกลับในวัน**
สงคราม คราวนี้จุดสนใจหลักหัน ไปยังตัวอย่างหนึ่งของความดื้อดึงและการกบฏต่อพระเจ้า แม้
ไม่ถูกระบุชื่อเจาะจงในกัณดารวิถี 14 อาจเป็นไปได้ว่าตระกูลเอฟราอิมเป็นผู้กบฏและนำในการ
พยายามรุกรานคานาอันหลังจากที่พระเจ้าประกาศแล้วให้รออีกสี่สิบปี ดู กัณดารวิถี 14:40 เห็น
ได้ชัดว่าในช่วงปีแรกๆของการก่อสร้างของประชาชาติอิสราเอล ตระกูลที่มีอำนาจครอบครองคือ
ตระกูลเอฟราอิม

อย่างไรก็ตาม 10 เขาทั้งหลายมิได้รักษาพันธสัญญาของพระเจ้า และปฏิเสธที่จะเดิน
ตามพระราชบัญญัติของพระองค์ แก่นแท้หลักของความบาปคือ ความไม่เชื่อฟัง เอฟราอิมเป็น
ตัวอย่างที่ชัดเจนของความบาปโดยรวมของอิสราเอล – ความไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้า นอกจากนี้
มันยังสำแดงความดื้อดึงและการกบฏของพวกเขาด้วย

พวกเขา 11 ลืมสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำและการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงสำแดงแก่
เขา หลักฐานจึงถูกนำเสนอเกี่ยวกับความจำเป็นอันสำคัญยิ่งที่จะสอนลูกๆของเรา (คนรุ่นต่อไป)

ถึงพระราชกิจมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อประชาชนของพระองค์ในหลายยุคสมัยที่ผ่านมาไปแล้ว เกรงว่าพวกเขาจะลืม การเน้นย้ำตลอดทั้งบทนี้คือ ความจำเป็นของการฝึกฝนลูกๆของเราในสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้า

สดด 78:12-16 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเริ่มให้รายการสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าทรงกระทำแล้วเพื่อประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำการมหัศจรรย์ท่ามกลางสายตาของบรรพบุรุษของเขา ในแผ่นดินอียิปต์ ในไร่นาโคอัน ประวัติศาสตร์ของจุดเริ่มต้นของประชาชาติอิสราเอลถูกนำเสนอ โคอันเป็นนครหนึ่งของอิสราเอลในเขตแดนโกเชนซึ่งเป็นที่ๆอิสราเอลอาศัยอยู่ในอียิปต์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ 13 พระองค์ทรงแยกทะเล และให้เขาเดินผ่านไป และกระทำให้น้ำตั้งอยู่เหมือนกองสูง การอัศจรรย์นั้นเป็นการข้ามทะเลแดงถูกนำเสนอเพื่อเป็นที่ระลึกถึงพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า 14 ในกลางวันพระองค์ทรงนำเขาด้วยเมฆ และด้วยแสงไฟคืนยังรุ่ง การทรงนำของพระองค์โดยเสาเมฆและเสาไฟถูกบันทึกไว้เช่นกัน

การเลี้ยงดูของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารถูกหมายเหตุไว้ 15 พระองค์ทรงฝ่าหินในถิ่นทุรกันดาร ประทานน้ำเป็นอันมากให้เขาดื่มเหมือนมาจากที่ลึก ดู อพยพ 17:1-6 นอกจากนี้ 16 พระองค์ทรงกระทำให้ลำธารออกมาจากหิน ทรงกระทำให้น้ำไหลลงมาเหมือนแม่น้ำ ปริมาณมหาศาลของน้ำนั้นอัศจรรย์พอๆกับที่มาของมัน กระแสน้ำและไม้ไซ้หยดเล็กๆออกมาจากหินเหล่านั้น ลำธารต่างๆติดตามค่ายนั้นไป และเสปียงน้ำนั้นไม่ใช่แค่ชั่วโมงเดียวหรือวันเดียว มันเป็นอัศจรรย์แห่งความดีของพระเจ้า ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงระลึกถึงการอัศจรรย์เหล่านั้นบางประการที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อปกป้องและเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์

สดด 78:17-20 แม้กระนั้นเขายังกระทำบาปยิ่งขึ้นต่อพระองค์ได้กับภูตต่อองค์ผู้สูงสุดในที่แห้งแล้ง ตัวอย่างหนึ่งของความบาปนั้นของอิสราเอลถูกบันทึกไว้เป็นเครื่องเตือนใจสำหรับคนรุ่นต่อไป ความบาปของการชั่วอยู่ในการที่ 18 เขาทดลองพระเจ้าอยู่ในใจของเขา โดยเรียกร้องอาหารที่เขาอยาก ไม่มีความสำนึกพระคุณหรือความพึงพอใจกับสิ่งที่พระเจ้าทรง

จัดหาให้พวกเขาเลย พวกเขาอยากได้มากกว่าเดิม ยิ่งกว่านั้น พวกเขาสงสัยว่าพระเจ้าจะสามารถเลี้ยงดูพวกเขาได้

19 เขาพูดปรึกษารับพระเจ้าว่า "พระเจ้าจะทรงเตรียมสำหรับในถิ่นทุรกันดารได้หรือ" คนอิสราเอลตั้งคำถามอย่างซื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขาได้หรือ **20** คุณเถิด พระองค์ทรงตีหินให้น้ำพุออกมา และลำธารก็ไหลล้น พระองค์จะประทานขนมปังด้วยได้หรือ หรือทรงจัดเนื้อให้ประชาชนของพระองค์ได้หรือ พระเจ้าทรงจัดหาน้ำทั้งหมดที่พวกเขาต้องการในถิ่นทุรกันดารอย่างน่าอัศจรรย์ กระนั้นพวกเขาก็ยังถามว่าพระองค์จะทรงจัดหาขนมปังหรือเนื้อได้หรือ ส่วนหนึ่งของความบาปนั้นของอิสราเอลคือ การสงสัยพระเจ้า นอกจากนี้พวกเขาสงสัยทุกอย่างที่พระเจ้าได้ประทานการช่วยให้พ้นอันน่าอัศจรรย์เหล่านั้น ต่อหน้าต่อตาพวกเขาแล้ว

สดด 78:21-22 เพราะฉะนั้น เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้ว พระองค์ทรงพระพิโรธ มีไฟลุกโผลงขึ้นสู่ยาโคบ พระพิโรธของพระองค์สูงขึ้นสู่อิสราเอล ในการทำเช่นนั้น อิสราเอลช่วยพระเจ้าให้ทรงกริ้ว พระพิโรธของพระองค์เริ่มร้อนต่อผู้ประชาชนของพระองค์เอง **22** เพราะเขาไม่เชื่อพระเจ้า และไม่ไว้วางใจในความรอดของพระองค์ ความบาปของอิสราเอล ความไม่เชื่อถือนั้นคือ ความไม่เชื่อ พวกเขาไม่ยอมไว้วางใจพระเจ้าผู้ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นอย่างทรงฤทธิ์และอย่างเปี่ยมกรุณาแล้วจากความเป็นทาส ที่ปรากฏชัดเจนคือข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงรู้สึกขุ่นเคืองและถึงขนาดโมโหด้วยเมื่อประชาชนของพระองค์ไม่ยอมไว้วางใจพระองค์

สดด 78:23-25 ความไม่เชื่อถือนั้นของอิสราเอลยิ่งรุนแรงกว่าเดิม พระองค์ยังทรงบัญชาเมฆเบื้องบน และทรงเปิดประตูฟ้าสวรรค์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พระเจ้า **24** ทรงหลั่งมาน้ำให้เขารับประทาน และทรงประทานอาหารทิพย์ให้เขา พระเจ้าทรงจัดหาขนมปังจากสวรรค์จริงๆเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้นของประชาชนของพระองค์ **25** มนุษย์ได้กินอาหารของทูตสวรรค์ พระองค์ทรงประทานอาหารให้เขาอย่างอุดม พระเจ้าทรงจัดหาให้มากกว่าเมนู

ของบรรดากษัตริย์และประธานอาหารของเหล่าทูตสวรรค์ให้แก่ประชาชนของพระองค์ อันที่จริง คำที่แปลเป็น พวกทูตสวรรค์ (อับเบียร์) หมายถึง พวกผู้มีกำลังมาก (นั่นคือ พวกคนรวย และพวกคนมีชื่อเสียง) ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าไม่เพียงเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเลี้ยงดูพวกเขาด้วยของดีที่สุดด้วย กระนั้นพวกเขาก็ยังบ่นอยู่ดี

สดด 78:26-29 รายละเอียดเพิ่มเติมของการเลี้ยงดูของพระเจ้าจึงถูกบันทึกไว้ เมื่ออิสราเอลโอดครวญและบ่นเกี่ยวกับมานาที่พระเจ้าได้ประทานให้ พระองค์ทรงกระทำให้ลมตะวันตกพัดในฟ้าสวรรค์ และทรงนำลมที่ออกมาด้วยฤทธิ์ของพระองค์ จากลมตะวันตกนั้น 27 พระองค์ทรงหลังเนื้อให้เขาอย่างผลลดี คือนก ดั่งเม็ดทรายในทะเล นอกจากอาหารของพวกทูตสวรรค์แล้ว พระเจ้าทรงเลี้ยงดูพวกเขาด้วยนกคุ้มเพื่อรับประทาน 28 พระองค์ทรงให้มันตกลงมากกลางกายของเขา และรอบที่อ้ายของเขา 29 เขาได้รับประทานอิมติ เพราะพระองค์ประทานสิ่งที่เขาอยาก อิสราเอลได้สิ่งที่พวกเขาอยากได้ กระนั้นความสมหวังนั้นก็กลับนำความฝ่ายฝอมมาสู่จิตใจ ดู เพลงสดุดี 106:15

สดด 78:30-32 หลังจากได้สิ่งที่พวกเขาอยากได้แล้ว คนอิสราเอลก็ยังไม่พอใจอยู่ดี แต่ก่อนที่เขาจะหายอยาก น่าสนใจที่ว่าต้นหาของเนื้อหนังอยู่ที่รากเหง้าของปัญหามากมายของพวกเขา ขณะที่อาหารยังอยู่ในปากของเขา 31 พระพิโรธของพระเจ้าพลุ่งขึ้นต่อเขา และพระองค์ทรงสังหารคนฉกรรจ์ที่สุดของเขาเสีย และทรงคว่ำคนที่คัดเลือกแล้วในอิสราเอลเสีย กระนั้นในการให้สิ่งที่พวกเขาอยากได้ จากนั้นพระเจ้าทรงเทพะพิโรธของพระองค์ออกบนพวกเขา ดู กัณดารวิถี 11:33 พวกเขาได้ช่วยพระองค์อย่างสิ้นเชิง

32 ถึงแม้เรื่องทั้งสิ้นนี้ เขาก็ยังกระทำบาป เขามิได้เชื่อถือการมหัศจรรย์ของพระองค์ โปรดสังเกตความเชื่อมโยงกันระหว่างความบาปกับความไม่เชื่อถือ พวกมันไปด้วยกัน แม้พระเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์อีกประการต่อหน้าต่อตาพวกเขาแล้ว พวกเขาก็ยังไม่ยอมเชื่ออยู่ดี

สดด 78:33-35 พระองค์จึงทรงกระทำให้วันของเขาหายไปดังสิ่งไร้สาระ และทรงให้ปีของเขาหายไปด้วยความยากลำบาก การอวยพรของพระเจ้าถูกเอาออกไปจากอิสราเอลแล้ว ขณะที่พระเจ้าได้เสนอการอวยพรและความช่วยเหลือแก่พวกเขา กระนั้นเพราะใจที่แข็งกระด้างของพวกเขาจึงได้รับความยากลำบากและความว่างเปล่าแทน ความบาปย่อมทิ้งร่องรอยแห่งความยากลำบากและความยากจนไว้เสมอ

กระนั้น **34** เมื่อพระองค์ทรงสั่งหารเขา เขาแสวงหาพระองค์ เขาได้กลับมาแสวงพระเจ้าด้วยใจร้อนรน เมื่อพระเจ้าทรงเตือนประชาชนที่มักกบฏของพระองค์ บางคนในพวกเขาก็กลับใจใหม่จริงๆ และแสวงหาพระเจ้าของพวกเขา ความคิดของการได้ตามแต่เนิ่นๆ มีความหมายว่าการแสวงหาอย่างขยันขันแข็งเหมือนกับคนที่จะทำอะไรสักอย่างเป็นอย่างแรกในตอนเช้า นำเสรีที่พระเจ้าต้องจัดการกับพวกเขาอย่างรุนแรงเพื่อที่จะได้รับความสนใจของพวกเขา และจากนั้นมีเพียงส่วนน้อยที่กลับใจใหม่

คนเหล่านี้ **35** ระลึกว่าพระเจ้าทรงเป็นศิลาของเขา และพระเจ้าองค์สูงสุดเป็นพระผู้ไถ่ของเขา คนเหล่านั้นที่มีใจอ่อนโยนถูกดึงกลับมาสู่การระลึกว่าพระเจ้าทรงเป็นศิลาของพวกเขา – รากฐาน พละกำลัง และการปกป้องของพวกเขา นอกจากนี้ บางคนในอิสราเอลยังระลึกด้วยว่าพระเจ้าองค์สูงสุดทรงเป็นพระผู้ไถ่ของพวกเขา

สดด 78:36-37 นำเสรีที่คนอิสราเอลส่วนใหญ่ไม่ได้กลับใจใหม่ แม้พระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นและเลี้ยงดูพวกเขาอย่างน่าอัศจรรย์แล้ว แต่เขาอวดพระองค์ด้วยปากของเขา และมุสาต่อพระองค์ด้วยลิ้นของเขา จากวันนั้นมาจนถึงวันนี้ มีคนส่วนใหญ่ที่ปากบอกว่ารักพระเจ้า แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขากำลังโกหก พวกเขาอาจร้องบทเพลงต่างๆ แห่งศิโยน แต่ใจของพวกเขาก็อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า อิสยาห์จะกล่าวโทษแบบเดียวกันนี้ต่ออิสราเอลในอีกหลายปีต่อมาเหมือนกับที่พระเยซูจะทรงกระทำในการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ ดู อิสยาห์ 29:13, มัทธิว 15:8-9 และมาระโก 17:6-7

37 เพราะจิตใจของเขาไม่แน่วแน่ต่อพระองค์ เขาไม่จริงใจต่อพันธสัญญาของพระองค์ ปัญหาที่แท้จริงถูกพูดถึงตรงนี้ ความบาปหลักของอิสราเอลคือ ความบาปของใจ คำที่แปลเป็น แน่วแน่ (ความ) จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'มั่นคง' หรือ 'ยึดมั่น' ใจของคนอิสราเอลส่วนใหญ่ไม่ได้มั่นคงต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาไม่อุทิศตัว สัตย์ซื่อ หรือยอมจำนนต่อพระเจ้าของพวกเขา ปัญหาของพวกเขาคือ ปัญหาของใจ ด้วยเหตุนี้ “เขาไม่จริงใจต่อพันธสัญญาของพระองค์” ความคิดก็คือว่าพวกเขาไม่สัตย์ซื่อในพันธสัญญาของตนกับพระเจ้า ประเด็นหลักคือ ปัญหาของใจ พวกเขาไม่ซื่อตรงกับพระเจ้า

สดด 78:38-39 ในลักษณะที่ชวนให้นึกถึงเอเฟซัส 2:4 (“แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา”) ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บันทึกความเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ถึงกระนั้นด้วยความสังเวชพระองค์ทรงอภัยความชั่วช้าของเขา และมีได้ทรงทำลายเขา พระองค์ทรงยับยั้งพระพิโรธของพระองค์บ่อยๆ และมีได้ทรงกวนพระพิโรธของพระองค์ทั้งสิ้นให้ขึ้นมา ความเมตตา ความกรุณา และความสัตย์ซื่อของพระเจ้าปรากฏชัดเจน แม้อิสราเอลได้ช่วยพระองค์อย่างเจ็บแสบ กระนั้นในความกรุณาและความสัตย์ซื่อ พระองค์ก็มีได้ทรงทำลายพวกเขา พระองค์ทรงหน่วงเหนี่ยวความกริ้วของพระองค์หลายต่อหลายครั้งและละเว้นพวกเขาเสียจากพระพิโรธของพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้าที่พระเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์!

39 พระองค์ทรงระลึกว่าเขาเป็นเพียงแต่เนื้อหนัง เป็นลมที่ผ่านไปแล้วมิได้กลับมาอีก พระเจ้าในพระปัญญาและความเมตตาอันหาที่สุดไม่ได้ของพระองค์ทรงทราบดีถึงความอ่อนแอของมนุษย์ พระองค์ทรงทราบว่าชีวิตของเรานั้นสั้นและเราถูกซัดไปซัดมาบ่อยๆ โดยการทดลองต่างๆของชีวิต ในการเข้าใจเรื่องนั้น พระเจ้าจึงทรงเปี่ยมความเมตตาและความกรุณาต่อเรา ปราศจากพระคุณของพระองค์แล้ว จะไม่มีความหวังเลย

สดด 78:40-41 เขายั่วพระองค์ในถิ่นทุรกันดารบ่อยสักเท่าใด และทำให้พระองค์โทมนัสในทะเลทราย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บันทึกเรื่องการช่วยและความบาปของอิสราเอลไว้ให้ชนรุ่นหลัง มันเกิดขึ้นซ้ำๆตลอดหลายปีเหล่านั้นของการอพยพ 41 แต่เขายังได้กลับทดลอง

พระเจ้าอีกและได้ทำให้องค์บริสุทธิของอิสราเอลเสร้าง่าย อิสราเอลโหยหาห่มอดัมเนื้อเหล่านี้ของอียิปต์ พวกเขาปรารถนาที่จะกลับไปหาโลก – และพวกเขาทำเช่นนั้นในใจของตน พวกเขาทดลองพระเจ้าต่อไปโดยการขู่พระองค์ด้วยการกบฏและความไม่เชื่อฟังของพวกเขา คำที่แปลเป็น ทำให้...เสร้าง่าย (ทอว์อว์) จริงๆแล้วมีความหมายว่า 'ก่อความ' หรือ 'ทำให้เกิดบาดแผล' อิสราเอลจึงเป็นความทุกข์ระทมใจอย่างหนึ่งต่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของพวกเขา

สดด 78:42-51 คนอิสราเอลลืมการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์เสียอย่างรวดเร็ว เขามิได้ระลึกถึงพระหัตถ์ของพระองค์หรือวันที่พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากคู่อริของเขา 43 เมื่อพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญของพระองค์ในอียิปต์ และการมหัศจรรย์ของพระองค์ในไรนาโศอัน โศอัน (อีกแล้ว) คือ เมืองหนึ่งในโกเชนซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ที่คนอิสราเอลอาศัยอยู่ตอนนั้น พวกเขาลืมภัยพิบัติเหล่านั้นเสียอย่างรวดเร็วซึ่งพระเจ้าทรงให้ตกลงบนคนอียิปต์ 44 พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำและลำธารของเขาให้เป็นเลือด เพื่อเขาดื่มน้ำไม่ได้

นอกจากนี้ พวกเขาลืมไปแล้วว่า 45 พระองค์ทรงส่งฝูงเหลือบมาท่ามกลางเขา ซึ่งผลาญเขา และกบ ซึ่งทำลายเขา 46 พระองค์ประทานพืชผลของเขาแก่ด้กัแตนวัยคลาน และผลงานออกแรงของเขาแก่ด้กัแตนวัยบิน 47 พระองค์ทรงทำลายเสาอุงของเขาด้วยลูกเห็บ และต้นมะเดื่อของเขาด้วยน้ำค้างแข็ง 48 พระองค์ทรงมอบฝูงวัวของเขาไว้กับลูกเห็บ และฝูงแพะแกะของเขา กับฟ้าผ่า

ยิ่งกว่านั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำผู้อ่านของเขาว่าพระเจ้าทรงจัดการกับคนอียิปต์อย่างไร 49 พระองค์ทรงปล่อยความกริ้วร้ายของพระองค์มาเหนือเขา ทั้งพระพิโรธความกริ้วและความทุกข์ลำบาก โดยส่งเหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายท่ามกลางเขา 50 พระองค์ทรงเปิดวิถีให้แก่ความกริ้วของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงเว้นจิตวิญญาณเขาไว้จากความตาย แต่ประทานชีวิตของเขาแก่โรกระบาด 51 พระองค์ทรงประหารลูกหัวปีทั้งสิ้นในอียิปต์ คือผลแรกแห่งกำลังของเขาในดินที่ของฮาม

เหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่วันนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘เหล่าทูตสวรรค์ที่ก่อความทุกข์ลำบาก’ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงใช้พวกทูตสวรรค์เพื่อทำให้ภัยพิบัติบางประการ (หากไม่ทั้งหมด) สำเร็จเพื่อต่อสู้กับอียิปต์ นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนในเรื่องทูตสวรรค์แห่งความตายและบรรดาภูทอกห่าปี “เต็นท์ของฮาม” หมายถึง วงศ์วานดั้งเดิมของคนอียิปต์ พวกเขาเป็นลูกหลานของฮาม นำเสรีาที่อิสราเอลล้มการช่วยให้พื้นที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อพวกเขาเสียอย่างรวดเร็ว พวกเขาไม่เห็นคำมั่น

สดด 78:52-55 การช่วยให้พ้นอันนำอัสจรรยของอิสราเอลถูกเน้นย้ำเพิ่มเติม แล้วพระองค์ทรงนำประชาชนของพระองค์ออกมาเหมือนนำแกะ และนำเขาไปในถิ่นทุรกันดารเหมือนฝูงแพะแกะ แม้พระเจ้าทรงลงโทษคนอียิปต์แล้ว พระองค์ก็ทรงนำประชาชนของพระองค์ไปอย่างอ่อนโยนและอย่างเอาใจใส่ดุจแกะฝูงหนึ่งในถิ่นทุรกันดาร **53** พระองค์นำเขาไปอย่างปลอดภัย เขาจึงไม่กลัว แต่ทะเลท่วมศัตรูของเขา แม้พระเจ้าทรงทำลายกองทัพอียิปต์ในทะเลแดง ดุจผู้เลี้ยงใหญ่พระองค์ก็ทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังที่ปลอดภัย

คราวนี้ประวัติศาสตร์กระโดดข้ามไปยังวันท้ายๆของการอพยพนั้น **54** และพระองค์ทรงพาเขามายังเขตแดนแห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ ยังภูเขานี้ ซึ่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ได้ทรงถือไว้ พระองค์ทรงนำพวกเขามายังพรมแดนของแผ่นดินนั้นที่พระองค์ได้ทรงสัญญาพวกเขาไว้ ภูเขาที่วันนี้อาจเป็นภูเขาศิโยน (หรืออาจเป็นโมริยาห์) นอกจากนี้ **55** พระองค์ทรงขับประชาชาติต่างๆออกไปข้างหน้าเขา พระองค์ทรงวัดแบ่งแดนประชาชาตินั้นให้เป็นมรดก และทรงตั้งบรรดาตระกูลอิสราเอลไว้ในเต็นท์ของเขา การพิชิตและการครอบครองแผ่นดินนั้นถูกกล่าวถึงอย่างย่อๆ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นอย่างเปี่ยมกรุณาและอย่างอัศจรรย์และประทานแผ่นดินหนึ่งให้พวกเขาอาศัยอยู่ พระองค์ทรงสำรวจแผ่นดินนั้น (นั่นคือ “วัดแบ่งแดนประชาชาตินั้นให้เป็นมรดก”) เพื่อพวกเขาด้วยซ้ำ การกล่าวถึงคนอิสราเอลว่าอาศัยอยู่ในเต็นท์ของพวกเขาอาจสื่อถึงความเจริญรุ่งเรืองและการอวยพรที่พระเจ้าประทานแก่พวกเขา

สดด 78:56-58 แม้พระเจ้าประทานสิ่งดีเหล่านี้ทั้งสิ้นแก่ประชาชนของพระองค์ แต่เขาทั้งหลายยังทดลองและยั่วพระเจ้าองค์สูงสุด มิได้รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ อิสราเอลดำเนินต่อไปด้วยใจที่ทำให้พวกเขาช่วยพระเจ้าและเพิกเฉยพระวามะของพระองค์

พวกเขา 57 กลับหันไปเสียและประพฤติดทรยศอย่างบรรพบุรุษของเขา เขาบิดไปเหมือน คันธนูที่ไวใจไม่ได้ พวกเขาหัน ไปเสียจากพระเจ้าของตนและหันหลังให้พระองค์ ทั้งๆที่พระเจ้า ทรงมีความกรุณาอันยิ่งใหญ่ต่อพวกเขา พวกเขา ก็เริ่มไม่สัจย์เชื่อต่อพระองค์เหมือนกับที่เหล่า บรรพบุรุษของพวกเขาได้กระทำ “คันธนูที่ไวใจไม่ได้” เป็นสำนวนและคำเปรียบเปรยสมัย โบราณที่หมายถึง อาวุธที่ทรยศ คันธนูและลูกธนูเป็นอาวุธที่คนอิสราเอลชอบใช้ คันธนูที่ไวใจ ไม่ได้ (ที่หลอกลวง) คือ คันธนูที่อาจหักและทำให้ผู้ยิงได้รับบาดเจ็บและทำให้ลูกธนูนั้นพุ่งไป หาเพื่อนคนหนึ่ง ความคิดก็คือว่าอิสราเอลเริ่มคิดคดทรยศต่อพระเจ้าแล้ว

58 เพราะเขายั่วเย้าพระองค์ให้ทรงกริ้วด้วยเรื่องปฐนียสถานสูงของเขาทั้งหลาย ได้หมิ่น ให้พระองค์หวงแหนเขาด้วยเรื่องรูปเคารพแกะสลักของเขา การนับถือรูปเคารพกลายเป็นความ บาบที่ร้ายแรงอย่างหนึ่งต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาช่วยพระเยโฮวาห์อย่าง โจงแจ่งและเปิด เผยด้วยปฐนียสถานสูงจำนวนมากสำหรับพระต่างตัวของพวกเขาและบรรดารูปเคารพพระ ต่างตัวของพวกเขา

สดด 78:59-64 ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงปฏิบัติด้วยความกริ้วต่อประชาชนที่ไม่ สัจย์เชื่อของพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงสดับ พระองค์ทรงพระพิโรธยิ่ง และพระองค์ทรงรังเกียจ อิสราเอลยิ่งนัก พวกเขาเริ่มเป็นที่น่ารังเกียจต่อพระองค์แล้ว ความไม่เชื่อสัจย์อันไม่เอาถ่านของ พวกเขาจุดพระพิโรธของพระเจ้าให้ลุกไหม้ 60 พระองค์ทรงละปลับปลาในซีโลห์ คือเต็นท์ที่ พระองค์ทรงตั้งไว้ท่ามกลางมนุษย์ ในสมัยของเอธิปุโรหิต แม้แต่ปลับปลานั้นที่ซีโลห์ก็กลายเป็น ที่ที่อีคาโบด – สง่าราศีนั้นได้พราวไปเสียแล้ว พระเจ้าทรงอนุญาตให้คนฟิลิสเตียยึดหีบพันธ สัญญาไป 61 และทรงมอบอุทยานภาพของพระองค์แก่การเป็นชเลย และสง่าราศีของพระองค์ แก่มือของคู่อริ ดู 1 ซามูเอล 4:11

62 พระองค์ทรงมอบประชาชนของพระองค์แก่ดาบ และทรงพระพิโรธต่อมรดกของพระองค์ พระเจ้าทรงอนุญาตให้ประชาชาติอื่นๆเหยียบย่ำและตีสอนอิสราเอล นั่นคือประชาชาติต่างๆ เช่น คนฟิลิสเตียและคนซีเรีย เพราะความบาปของพวกเขา อิสราเอลจึงเผชิญวันมืดทั้งหลาย **63** ไฟผลาญหนุ่มๆของเขาเสีย และสาวๆของเขาก็ไม่ได้แต่งงาน **64** บรรดาปุโรหิตของเขาล้มลงด้วยดาบ และหญิงม่ายของเขาไม่มีการร้องทุกข์ พวกปุโรหิตที่ว่านี้อาจเป็นโฮฟนีและฟีเนหัสบุตรชายที่ชั่วร้ายของเอลี วิกฤติระดับชาติในอิสราเอลในวันนั้นรุนแรงเสียดใจพร้อมกับการยึดหีบพันธสัญญาไป แม้แต่ภรรยาของโฮฟนีและฟีเนหัสก็ปวดร้าวเพราะความพ่ายแพ้ของชาติมากกว่าเพราะความตายของสามีของพวกนาง อันที่จริง ภรรยาของฟีเนหัสก็เสียชีวิตหลังจากนั้นในการคลอดบุตร

สดด 78:65-66 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตื่นอย่างตื่นบรรทม อย่างชายฉกรรจ์ โห่ร้องเพราะฤทธิ์เหล่าอองุ่น **66** และพระองค์ทรงตีปฏิปักษ์ของพระองค์ในข้างหลัง และให้เขาได้อายเป็นนิตย์ แม้พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้อิสราเอลถูกตีสอนโดยคนฟิลิสเตีย พระองค์ก็ยังทรงสัจย์ชื่อต่อประชาชนของพระองค์และทรงช่วยพวกเขาให้พ้นอีกครั้ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ด้วยถ้อยคำมากมายพรรณนาถึงการที่พระเจ้าทรงเตะก้นคนฟิลิสเตียอย่างไร ชัยชนะยิ่งใหญ่ในนั้นถูกบันทึกไว้ใน 1 ซามูเอล 7:9-14

สดด 78:67-69 คราวนี้มีบันทึกเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเลือกตระกูลยูดาห์ให้เป็นตระกูลหลักของอิสราเอล พระองค์ทรงปฏิเสธพลับพลาของโยเซฟ พระองค์มิได้ทรงเลือกตระกูลเอฟราอิม **68** แต่พระองค์ทรงเลือกตระกูลยูดาห์ ภูเขาศิโยนซึ่งพระองค์ทรงรัก แม้อัฟราอิม บุตรชายของโยเซฟ เป็นตระกูลที่โดดเด่นในช่วงศตวรรษแรกของประชาชาติอิสราเอล คราวนี้พระเจ้าทรงโยกความเป็นผู้นำนั้นมายังยูดาห์ อาจเป็นไปได้ว่าเอฟราอิมเป็นตัวแทนของความบาปนั้นของประชาชาตินั้น โดยเฉพาะ หีบนั้นก็อยู่ที่ซีโลห์นานด้วยซึ่งตั้งอยู่ในเขตแดนของเอฟราอิม เมื่อหีบพันธสัญญานั้นถูกนำกลับมาจากฟิลิสเตีย มันก็ไม่กลับไปยังซีโลห์ แต่ไปยังศิรยาทเออาริมในยูดาห์ จากที่นั่นมันไปยังกิเบโอน แล้วก็มายังเยรูซาเล็ม ที่นั่นพระเจ้าทรงเลือกที่จะสถาปนาพระวิหารนั้น

69 พระองค์ทรงสร้างสถานบริสุทธิ์ของพระองค์อย่างกับพระราชวังสูง อย่างแผ่นดินโลกซึ่งพระองค์ตั้งไว้เป็นนิคม ความคิดอันหลังก็คือว่าพระเจ้าทรงสถาปนาเยรูซาเล็มให้เป็นสถานที่ถาวรสำหรับพระวิหาร มันไม่เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อนเลยและจะไม่มีวันเป็นอีก เพราะความบาป เอฟราอิมจึงสูญเสียดวงพระพรนั้นไปตลอดกาล

สดด 78:70-71 ที่เยรูซาเล็มนั่นเอง พระเจ้าทรงสถาปนาราชวงศ์กษัตริย์ของอิสราเอล พระองค์ทรงเลือกดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ ทรงพาท่านมาจากคอกแกะ 71 พระองค์ทรงพาท่านมาจากการดูแลแม่แกะที่มีลูกอ่อนให้เป็นผู้เลี้ยงดูยาโคบประชาชนของพระองค์ และอิสราเอลมรดกของพระองค์อย่างเลี้ยงแกะ พระเจ้าทรงเลือกที่จะให้ดาวิดสถาปนาวงศ์วานกษัตริย์ซึ่งพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาจากวงศ์วานนั้น ภาพหนึ่งของพระคุณอันเป็นสิทธิขาดของพระองค์จึงปรากฏให้เห็น พระองค์ทรงเอาเขามาจากการเป็นคนเลี้ยงแกะที่ต่ำต้อยคนหนึ่ง และตั้งเขาเป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระองค์

สดด 78:72 ท่านจึงเลี้ยงดูเขาทั้งหลายด้วยใจเที่ยงธรรม และนำเขาทั้งหลายไปด้วยมือข้าของ แม้ดาวิดอาจถูกหมายถึงตรงนี้ พระองค์ผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าเขาก็ปรากฏตรงนี้ พระผู้เลี้ยงที่ยิ่งใหญ่นี้คือ พระเยโฮวาห์เอง พระองค์ในตอนนั้นและเดี๋ยวนี้ทรงเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์จากความสัตย์สุจริตแห่งพระทัยของพระองค์และทรงนำทางพวกเขาโดยความซื่อของแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ ข้อสรุปที่ใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้ก็คือว่า พระเจ้าตลอดสมัยประวัติศาสตร์ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงที่สัตย์ซื่อและเปี่ยมกรุณาต่อประชาชนของพระองค์มาโดยตลอด แม้พวกเขาช่วยพระองค์อย่างเจ็บแสบในระหว่างนี้ พระองค์ก็ทรงสัตย์ซื่อและเปี่ยมกรุณาเสมอ เราปรนนิบัติพระเจ้าผู้แสนวิเศษจริงๆ!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 79: ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ท่ามกลางเหล่านักอธิบายพระคัมภีร์ว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเมื่อไรหรือโดยผู้ใด ใจความหลักของเพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าหลังจากกรุงเยรูซาเล็มถูกพิชิตแล้ว ดังนั้นบางคนจึงคิดว่าอาซาฟที่ถูกหมายเหตุไว้นี้เป็นผู้

แต่งเพลงสดุดีคนหนึ่งที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของเยเรมีย์ คนอื่นๆก็เสนอแนะว่านี่เป็นอาสาฟในสมัยของดาวิดซึ่งน่าจะกำลังเขียนเป็นคำพยากรณ์มากกว่า อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่น่าจะใช้มากกว่าก็คือตอนที่ซิชักเหยียบย่ำเยรูซาเล็มดังที่บันทึกไว้ใน 1 พงศกัมภ์ตรีย์ 14:25 นี่อาจเป็นอาสาฟคนเดียวคนที่แก่แล้วซึ่งได้ปรนนิบัติภายใต้ดาวิดสมัยที่เขายังหนุ่ม เพลงสดุดีบทนี้เป็นคำอธิษฐานหนึ่งที่เป็นคำคร่ำครวญเพราะเยรูซาเล็มถูกรุกราน มันเป็นคำอธิษฐานหนึ่งที่ขอร้องพระเจ้าให้แก้แค้นให้ประชาชนของพระองค์ ช่วยพวกเขาให้พ้น และหนุนใจพวกเขา เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำปฏิญาณหนึ่งที่จะขอบคุณพระเจ้าสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์

สดด 79:1-3 **โอ ข้าแต่พระเจ้า พวกต่างชาติได้เข้าในมรดกของพระองค์ เขาได้ทำให้พระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์มีมลทิน เขาได้ทำให้เยรูซาเล็มเป็นที่สลักหักพัง วลีสุดท้ายมีความหมายว่า ‘พวกเขาได้ทิ้งเยรูซาเล็มให้เป็นซากปรักหักพัง’ เวลานั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นตอนที่เยรูซาเล็มถูกเหยียบย่ำโดยพวกคนต่างชาติที่มารุกราน พระเจ้าทรงใช้อียิปต์ ภายใต้ซิชักเพื่อตีสอนเรโฮโบอัมประมาณ 40 ปีหลังจากดาวิดเสียชีวิตแล้ว อาจเป็นไปได้ว่าอาสาฟผู้ซึ่งบัดนี้เป็นชายชราคนหนึ่งแล้ว เป็นอาสาฟคนเดียวกับที่ปรนนิบัติภายใต้ดาวิด ซิชักไม่เพียงทำให้พระวิหารนั้นเป็นมลทินโดยการเข้าไปในมันเท่านั้น แต่เขายังปล้นคลังทรัพย์ที่นั่นด้วย**

2 เขาให้ศพผู้รับใช้ของพระองค์เป็นอาหารแก่บรรดานกในอากาศ ให้เนื้อของวิสุทธิชนของพระองค์แก่สัตว์ป่าแห่งแผ่นดินโลก **3** เขาได้เทโลหิตของคนเหล่านั้นออกอย่างน้ำรอบเยรูซาเล็ม จนไม่มีคนฝังศพ เห็นได้ชัดว่ากองทัพของเรโฮโบอัมต่อสู้กับคนอียิปต์ แต่ก็ถูกฆ่าตายในตอนท้าย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงคร่ำครวญเกี่ยวกับการรุกรานนั้น การปล้นทรัพย์ และการฆ่าฟันประชาชนของพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม

สดด 79:4-5 **เรากลายเป็นที่เย้ยหยันแก่เพื่อนบ้านของเรา เป็นที่สบประมาทและเยาะเย้ยแก่คนที่อยู่รอบเรา อาสาฟกล่าวคำอธิษฐานคร่ำครวญของตนต่อพระเจ้าต่อไป อิสราเอลเป็นประชาชนของพระเจ้า พวกเขาแบกรับคำพยานของพระองค์ไว้ บัดนี้ เพราะความ**

บาปของพวกเขา พวกเขา นำความอับอายไม่เพียงมาสู่ตัวเองเท่านั้น แต่มาสู่คำพยานที่พวกเขา
แบกรับอยู่ด้วย

5 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกริ้วอีกนานเท่าใด เป็นนิตย์หรือ พระเจ้าข้า ความ
หวงแหนของพระองค์จะไหม้ดังไฟไปอีกนานเท่าใด กระนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ตระหนักว่า
ความทุกข์ลำบากที่พวกเขาเผชิญอยู่เป็นเพราะการติสอนของพระเจ้า พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าขุ่น
เคืองและพระองค์ทรงเล่นงานพวกเขาเป็นผลที่ตามมา เขาจึงร้องออกมาว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์
อีกนานเท่าใด?” จงสรรเสริญพระเจ้าที่ความกริ้ว โกรธของพระองค์ไม่เคยยาวนานและที่ความ
เมตตาของพระองค์ยังยืนอยู่เป็นนิตย์ และดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงอ่อนวอนพระเจ้าให้
บรรเทาพระพิโรธของพระองค์ลง

สดด 79:6-7 **ขอทรงเทความกริ้วของพระองค์ลงเหนือบรรดาประชาชาติที่ไม่รู้**
จักพระองค์ และเหนือราชอาณาจักรทั้งหลายที่ไม่รู้ชื่อของพระองค์ หลักเหตุผล
ของอาสานั้นเรียบง่าย เขาวิงวอนพระเจ้าให้หันพระพิโรธของพระองค์ไปต่อผู้ประชาชาติเหล่านั้น
ที่นับถือพระต่างด้าวที่ได้เพิกเฉยพระองค์เสียทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความจริงก็ยังมีอยู่ว่าผู้ที่
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงติสอน พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชั่วในคราวอันเหมาะ
สม อย่างไรก็ตาม พระองค์ก็จะทรงติสอนประชาชนของพระองค์เองผู้ดำเนินในความไม่เชื่อฟัง
ต่อพระองค์เช่นกัน ดู ฮีบรู 12:6-11 การติสอนของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์เองยัง
เป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ เมื่อคริสเตียนทั้งหลายอนุญาตให้ความบาปมีอยู่ในชีวิตของ
ตน พวกเขาก็อาจเผชิญการติสอนของพระเจ้าเพื่อแก้ไขพวกเขาและหันพวกเขาไปยังทางนั้นที่
พวกเขาควรไป

7 เพราะเขาทั้งหลายได้ผลาญยาโคบ และกระทำที่อาศัยของเขาร้างเปล่า เกรงว่า
พระเจ้าจะทรงลืม อาสาฟรีบเตือนความจำพระองค์ว่าประชาชาติหนึ่งที่นับถือพระต่างด้าว (เห็น
ได้ชัดว่าคือ อียิปต์) ได้ปล้นทรัพย์อิสราเอล เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้จัดการกับคนชั่วเหล่านี้
เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำกับประชาชนของพระองค์เอง

สดด 79:8-9

โอ ขออย่าทรงระลึกถึงความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์

ทั้งหลาย ขอความสัจของพระองค์เร่งมาพบข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ทั้งหลาย ตกต่ำมาก ในนามของชนชาติของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วิงวอนต่อพระเจ้าเพราะความบาปของพวกเขา เขาทูลขอให้ความเมตตาของพระเจ้านำหน้าพวกเขาไป ต่อมาในอิสยาห์และเยเรมีย์ พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงระลึกถึงความบาปต่างๆของเรา (อิสยาห์ 43:25 และเยเรมีย์ 31:34) หากนั่นเป็นความจริงภายใต้การแบ่งยุคของพันธสัญญาเดิม มันจะยิ่งเป็นจริงมากกว่า นั่นสักเท่าใดในพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงเอาความบาปต่างๆของเราไปไกลพอกับที่ทิศตะวันออกไกลจากทิศตะวันตก (เพลงสดุดี 103:12) และทรงเหวี่ยงพวกมันไปในทะเลลึกที่สุดแล้ว (มีคาห์ 7:19) ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงลืมความบาปต่างๆของพวกเขาเพราะเห็นแก่ความเมตตาของพระองค์

9 โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ เพราะเห็นแก่สง่าราศีแห่งพระนามของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นและอภัยบาปของข้าพระองค์ เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ โปรดสังเกตว่าคำทูลขอการช่วยให้พ้นและความช่วยเหลือของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เป็นเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ (นั่นคือ ของพระเจ้า) การชำระให้สะอาดจากความบาปก็เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์อีกแล้ว ประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้แบกรับคำพยานหนึ่งเกี่ยวกับพระองค์ผู้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดแล้ว สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “สง่าราศีของพระเจ้าถูกทำให้แปดเปื้อนในสายตาของคนต่างชาติโดยความพ่ายแพ้ของประชาชนของพระองค์ และการลบล้างพระวิหารของพระองค์ ดังนั้นเหล่าผู้รับใช้ที่ทุกข์ใจของพระองค์จึงวิงวอนขอความช่วยเหลือของพระองค์ เพื่อที่พระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์จะไม่ถูกเยาะเย้ยโดยเหล่าศัตรูที่พุดหมิ่นประมาทอีกต่อไป” เมื่อเราทำบาปพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราก็ถูกทำให้แปดเปื้อน อย่างไรก็ตาม เมื่อเรากลับใจใหม่ และถูกฟื้นคืนสู่สามัคคีธรรมกับพระองค์ พระนามของพระองค์ก็ได้รับสง่าราศี ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลเสนอข้อโต้แย้งนี้ต่อพระเจ้า

สดด 79:10-12 ควรหรือที่บรรดาประชาชาติจะกล่าวว่า "พระเจ้าของเขายู่
ที่ไหน" ขอให้พระองค์ทรงปรากฏในท่ามกลางประชาชาติต่อสายตาของข้าพระองค์ทั้งหลาย
โดยการแก้แค้นโลหิตของผู้รับใช้พระองค์ที่ไหลออกมา ในฐานะทนายคนหนึ่งที่เสนอคดีของตน
ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้แย้งต่อไปต่อพระพักตร์พระเจ้าว่าความพ่ายแพ้ของประชาชนของ
พระองค์ทำให้คนชั่วถามว่า "พระเจ้าของพวกเขาอยู่ที่ไหน?" ตรงกันข้าม เขาโต้แย้งว่าพระเจ้า
จะทรงได้รับสง่าราศีเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาคนเหล่านั้นที่ได้ปฏิบัติอย่างชั่วร้ายกับประชาชน
ของพระองค์เอง

11 ขอให้เสียงคร่ำครวญของบรรดาเชลยมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ด้วยอุทธานุภาพ
อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ขอทรงสงวนคนเหล่านั้นที่ต้องถึงตาย ผู้ถูกจองจำที่วันนี้หาใช่ใครอื่น
นอกจากประชาชนที่ถูกตีสอนของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟัง
การถอนหายใจของพวกเขา เขาวิงวอนพระเจ้าให้พิทักษ์รักษาคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรง
พิพากษาแล้ว ความจริงแสนวิเศษอย่างหนึ่งสำหรับเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้ก็คือว่า
พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาประชาชนของพระองค์จริงๆ แม้เราสมควรได้รับความตายครั้งที่สองใน
บึงไฟนั้น พระองค์ก็ทรงพิทักษ์รักษาเราอย่างเปี่ยมเมตตาโดยตลอดและจะทรงทำเช่นนั้น
จนกว่าพระองค์เสด็จมา

12 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงตอบแทนการที่เขาได้เย้ยหยันต่อพระองค์ สักเจ็ด
เท่า ณ ทรวงอกเพื่อนบ้านของข้าพระองค์ พร้อมกับน้ำเสียงที่แข่งด่า อาสาฟจึงขอร้องพระเจ้าให้
พิพากษาคนเหล่านั้นที่ได้ปฏิบัติอย่างชั่วร้ายต่ออิสราเอล ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือนี่คือการ
แก้แค้นเป็นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส พระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีสิทธิ์เลือกว่าจะตอบแทนหรือ
ไม่ แม้เราอาจถูกลองใจอย่างเจ็บแสบให้หาทางแก้แค้น สิทธินั้นก็เป็ของพระเจ้าและพระเจ้าแต่
ผู้เดียว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงมอบเหล่าศัตรูของพวกเขาไว้ต่อพระเจ้า

สดด 79:13 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำปฎิญาณหนึ่งว่าจะขอบคุณพระเจ้า
ล่วงหน้าสำหรับการช่วยให้พ้นของพระองค์ แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายประชาชนของพระองค์ ผู้

แพะแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ จะโหมทนาพระคุณพระองค์เป็นนิตย์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะ
กล่าวสรรเสริญพระองค์ตลอดทุกชั่วอายุ โปรดสังเกตคำเปรียบเปรยอันงดงามที่ว่าประชาชน
ของพระเจ้าเป็นแพะแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์และพระองค์ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงใหญ่ ความคิดนี้จึง
สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับเพลงสดุดี 100:3 บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า อาสาฟ (ที่กล่าวแทน
คนอิสราเอล) ตั้งใจแน่วแน่ล่วงหน้าว่าพวกเขาจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นของ
พระองค์ การสำนึกพระคุณต่อพระเจ้าคือ คุณธรรมอย่างหนึ่งที่มีถูกกละเลยโดยแม้แต่ประชาชน
ของพระองค์เอง นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงที่ว่าขอบพระคุณถูกถวายเป็นที่แสดงออกชัดเจน
ถึงความเชื่อที่ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น ยิ่งกว่านั้น อาสาฟก็บัญญัติว่าอิสราเอลจะ
สรรเสริญพระเจ้าอย่างเปิดเผยตลอดไปเป็นนิตย์เพราะการช่วยให้พ้นของพระองค์ บทเรียนก็คือ
ว่าเมื่อพระเจ้าทรงกระทำการช่วยให้พ้นในชีวิตของเรา เราก็ควรสำนึกพระคุณชั่ววันจันทร์และ
สรรเสริญพระองค์ต่อหน้าผู้อื่น การช่วยให้พ้นนั้นเริ่มต้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดแล้ว ดัง
นั้น การสำนึกพระคุณของเราและการสรรเสริญแด่พระองค์จึงเป็นสิ่งที่สมควรอยู่แล้ว

ภาพรวมของเพลงสดุดี 80: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของอาสาฟเหมือนเดิม มันมีชื่อ
ว่า “ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนอง โยชานิมเอคูท เพลงสดุดีของอาสาฟ” คำว่า ‘โยชานิมเอคูท’
มีความหมายตรงตัวว่า ‘ดอกกลีบลีแห่งคำพยานหนึ่ง’ หรือแปลได้ว่า ‘คำพยานหนึ่งซึ่งงดงาม’
...เกี่ยวกับพระคริสต์ ดู ความเห็นต่างๆ สำหรับเพลงสดุดี 60:1 และ 45:1 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้
อาจเขียนในช่วงเวลาเดียวกับเพลงสดุดีบทก่อนหน้า เรโหโบอัมเป็นกษัตริย์อยู่ตอนนั้น ดังที่
หมายเหตุไว้ใน 2 พงสาวดาร 12:1 เรโหโบอัม “ทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์เสีย
และอิสราเอลทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกับพระองค์ด้วย” ในบริบทนั้นเองพระเจ้าทรงส่งคนอียิปต์มา
ภายใต้ซัคเพื่อตีสอนอิสราเอล เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงแห่งการอธิษฐานเพื่อและคำร้องทูลขอ
การช่วยให้พ้นโดยอาสาฟเพื่อคนอิสราเอล จุดสูงสุดของเพลงสดุดีบทนี้ถูกพบในข้อ 18 ที่ผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้บัญญัติเรื่องการกลับใจใหม่และการอุทิศตัวในนามของคนอิสราเอล

สดด 80:1-3

เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยคำร้องทูลให้พระเจ้าทรงสดับฟัง โอ ข้า แต่พระเจ้าผู้ทรงเลี้ยงดูอิสราเอลอย่างเลี้ยงแกะ คือพระองค์ผู้ทรงนำโยเซฟอย่างนำฝูงแพะแกะ ขอ ทรงเงี่ยพระกรรณสดับ พระผู้ประทับระหว่างพวกเรูป ขอทรงทอแสงออกมา โปรดสังเกต สำนวนโวหารแบบกวีของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ เขาพรรณนาถึงพระเจ้าว่าเป็น (1) พระผู้เลี้ยง (แกะ) แห่งอิสราเอล (2) พระองค์ผู้ทรงนำโยเซฟอย่างฝูงแพะแกะ และ (3) พระผู้ประทับระหว่างพวกเรูป อันหลังนี้กล่าวชัดเจนถึงการสถิตอยู่บน โลกนี้ของพระเจ้าในพลับพลาที่บน พระที่นั่งกรูณา คำอธิษฐานของอาสาฟจึงกลายเป็นคำร้องทูลให้พระเจ้า (1) ทรงสดับฟังและ (2) ทอแสงออกมา อันหลังนี้ย่อหมายถึงสง่าราศีของพระองค์อย่างไม่ต้องสงสัย แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงเป็นพระผู้เลี้ยงของเราเหมือนเดิมและเราเป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ พระองค์ ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงของเราและเราจึงไม่ต้องขาดสน ยิ่งกว่านั้น ทุกวันนี้พระเยซูทรงเป็นพระที่นั่ง กรูณาของเราซึ่งความบาปทั้งหลายของเราถูกลบมลทินแล้วบนนั้น

2 ต่อหน้าเอฟราอิม และเบนยามิน และมนัสเสห์ ขอทรงปลุกพระราชอำนาจของ

พระองค์ขึ้นมาช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด ชื่อทั้งสามนี้เป็นญาติสนิทกัน เอฟราอิมและมนัสเสห์เป็นที่น้องกัน คือ บุตรชายของโยเซฟ เบนยามินเป็นน้องชายของโยเซฟบุตรชายของนางราเชลมารดาของพวกเขา ในสมัยของอาสาฟ พวกเขาเป็นตัวแทนของการแบ่งเป็นส่วนใหญ่ๆของอิสราเอล เอฟราอิมเป็นตัวแทนของส่วนที่อยู่ฝ่ายเหนือ เบนยามินซึ่งเป็นพันธมิตรกับยูดาห์เป็นตัวแทนของส่วนฝ่ายใต้ของอิสราเอล ความคิดนี้หมายถึงคำพยานแบบรวมกันของประชาชนของพระเจ้า คำร้องทูลของเขานั้นเรียบง่าย: “โปรดเสด็จมาและช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด” ความรอดตรงนี้ไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณ ตรงกันข้าม มันหมายถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าที่กระทำเพื่อประชาชนที่ถูกศิสอนของพระองค์ คนอียิปต์ได้รุกรานและเหยียบย่ำพวกเขาแล้ว เขาจึงร้องทูลขอการช่วยให้พ้นของพระเจ้า บทเรียนสำหรับวันนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิม นั่นคือ เมื่อวิกฤติต่างๆ มาสู่ชีวิตประชาชนของพระเจ้า พวกเขาก็สามารถและควรหันมาหาพระองค์เพื่อขอการช่วยให้พ้น

3 โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพักตร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด นี่เป็นครั้งแรกของสามครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เอ่ยคำร้องทูลนี้ในเพลงสดุดีบทนี้ ดู ข้อ 7 และ 19 ด้วย คำที่แปลเป็น ทำให้...กลับสู่สภาพดี (ชুব) มีความหมายว่า 'นำกลับมา' และหมายถึง 'ฟื้นคืนสู่สภาพเดิม' ดังนั้นอาสาฟจึงขอร้องพระเจ้าให้ฟื้นคืนประชาชนของพระองค์กลับสู่สภาพเดิม แทนที่จะเผชิญเมฆพายุแห่งพระพิโรธของพระองค์ เขาขอร้องให้พวกเขาได้เห็นแสงแดดแห่งรอยยิ้มของพระองค์ นี่เป็นภาพเปรียบอันเปี่ยมสำนวนโวหารที่แสดงถึงพระคุณของพระเจ้า นี่เท่ากับเขาทูลขอความเมตตาและพระคุณของพระเจ้า ดู ฮีบรู 4:16 เมื่อพระเจ้าทรงเทพระคุณของพระองค์ลงบนพวกเขาอีก พวกเขาก็จะได้รับพระพร โดยการถูกช่วยให้พ้นจากมือของศัตรูผู้บีบบังคับนั้น แม้เราทั้งหลายในฐานะคริสเตียนสมัยพันธสัญญาใหม่อยู่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่แตกต่างจากพวกอิสราเอล เรากียังมาหาพระองค์ได้เหมือนเดิม โดยทูลขอพระคุณและความเมตตาของพระองค์ในยามที่ต้องการ นั่นคือเนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้

สดด 80:4-7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระองค์จะทรงกริ้วต่อคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์นานสักเท่าใด พวกอิสราเอลได้หันหลังของตนให้พระเจ้าของตนแล้ว ดู 2 พงสาวดาร 12:5 พระองค์จึงกำลังติสอนพวกเขาเป็นการตอปปแทนในฐานะพระบิดาผู้สัตย์ซื่อ อาสาฟจึงถามว่าความกริ้วโกรธของพระเจ้าจะต่อสู้อพวกเขาต่อไปนานเท่าใด

5 พระองค์ได้ทรงเลี้ยงเขาด้วยน้ำตาต่างอาหาร และทรงให้เขาดื่มน้ำตาอย่างเต็มขนาด ฤดูกาลต่างๆแห่งความชื่นบานได้กลับกลายเป็นความโศกเศร้าใหญ่ยิ่ง อาหารของพวกเขาได้กลายเป็นเหมือนกับอาหารกลางวันของงานศพ ความทุกข์ลำบากและความโศกเศร้าจ้องหน้าพวกเขา บทเรียนก็คือว่า การติสอนของพระเจ้าที่บทเรียนหนึ่งไว้ซึ่งจะไม่ถูกลืมเลย

6 พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เป็นที่แตกร้างกันในหมู่เพื่อนบ้านของข้าพระองค์ และศัตรูของข้าพระองค์หัวเราะกัน บรรดาประชาชาติอาหรับเพื่อนบ้านเปรมปรีดิ์และถึงขนาด

หัวเราะกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลแล้ว คนเหล่านั้นเขียนไว้ในความทุกข์ลำบากต่างๆของพวกเขา และซาตานทำเช่นนั้นด้วยเมื่อคริสเตียนทั้งหลายถูกพระเจ้าตีสอน ศัตรูผู้นี้ยืนอยู่ข้างสนามและถามว่ามันคุ้มไหมที่จะปรนนิบัติพระเจ้า

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเอ่ยใจความพื้นฐานของเพลงสดุดีบทนี้อีกครั้ง 7 โอ ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพักตร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด ดูความเห็นต่างๆสำหรับข้อ 3

สดด 80:8-11 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงนำเสนอคำอุปมาเรื่องหนึ่งเพื่อสนับสนุนมูลเหตุของตนเพิ่มเติมต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงนำแกะงุ่นออกจากอียิปต์ พระองค์ทรงขับไล่บรรดาประชาชาติออกไปและทรงปลุกแกะงุ่นไว้ ภาพเปรียบของอิสราเอลว่าเป็นแกะงุ่นหนึ่งซึ่งถูกปลุกไว้ในแผ่นดินที่ถูกสัญญาไว้แก่อับราฮัมปรากฏชัดเจน ดู อีสยาห์ 5:1-7

9 พระองค์ทรงปราบดินให้ มันก็หยั่งรากลึกและแผ่เต็มแผ่นดิน เพราะการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า อิสราเอลได้เข้าแทนที่ประชาชาติเหล่านั้นที่นับถือพระต่างด้าวและหยั่งรากอยู่ในที่แห่งนั้น นอกจากนี้ **10** ร่มเงาของมันคลุมภูเขาและกิ่งก้านของมันเหมือนต้นสนสิดาร์อันดี พระเจ้าทรงสถาปนาอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขาและทรงอวยพรพวกเขา พวกเขาเริ่มมีกำลังมากในฐานะประชาชาติหนึ่งภายใต้การนำของดาวิดและซาโลมอน พอใช้ภาพเปรียบของแกะงุ่นหนึ่งต่อไป อาสาฟเตือนความจำพระเจ้าว่าอิสราเอล **11** ส่งกิ่งไปถึงทะเลและส่งแขนงไปถึงแม่น้ำ พระเจ้าทรงช่วยให้พวกเขาสามารถแผ่ขยายอิทธิพลของพวกเขาจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ไปถึงแม่น้ำยูเฟรติส

ประเด็นที่อาสาฟกำลังเสนอก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงเอาอิสราเอลออกมาจากอียิปต์แล้ว พระองค์ได้ทรงปลุกพวกเขาในแผ่นดินของพวกเขาแล้ว พระองค์ได้ทรงอวยพรพวกเขาและทำให้พวกเขาเจริญแล้ว เขาจึงกำลังยกข้อสนับสนุนที่นำไปสู่คำถามในข้อถัดไป

สดด 80:12-13 ทำไมพระองค์จึงทรงพังรั้วต้นไม้ลงเสีย บรรดาคนทั้งสิ้นที่ผ่านไปตามทางจึงเด็ดผลของมัน คำถามของอาสาฟที่มีต่อพระเจ้านั้นเรียบง่าย ทำไมพระองค์ถึงทรง

อนุญาตให้ประชาชาติที่พระองค์ได้ปลุกแล้วถูกทำลายเสียเล่า? ทำไมพระองค์ทรงอนุญาตให้ประชาชาติอื่นๆปล้นเอางูทั้งหลายของเธอเล่า? ประชาชาติอื่นๆไม่เพียงปล้นทรัพย์คนอิสราเอลเท่านั้น แม้แต่ 13 หมูป่าจากคองมาย่ามีมันและบรรดาสัตว์ป่าในไร่นากินมันเป็นอาหาร หมูป่าและสัตว์ป่าอาจหมายถึงกษัตริย์ที่มาพิชิตผู้ซึ่งน่าจะเป็นซัค อีกครั้งดู 1 พงศกษัตริย์ 14:25-28 ประเด็นของอาสาฟนั้นเรียบง่าย ‘โอ พระเจ้า เหตุไฉนพระองค์ทรงอนุญาตให้ความพินาศเช่นนั้นมาสู่ประชาชนของพระองค์?’ คำตอบถูกพบใน 2 พงศาวดาร 12:1,2 และ 5 พวกเขาได้ทอคิดถึงพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของพวกเขา

สดด 80:14-16 อาสาฟจึงร้องทูลพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงหันกลับเถิด พระเจ้าข้า ขอทรงมองจากฟ้าสวรรค์และทรงเห็น ขอทรงสนพระทัยในเถาองุ่นนี้ ด้วยคำพูดเปรียบเปรยที่เปี่ยมด้วยสำนวนโวหาร ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องทูลพระเจ้าให้ทรงเมตตาต่อประชาชนของพระองค์อีกครั้ง เขาร้องทูลพระเจ้าว่า “ขอทรงเยี่ยมเยียนเถาองุ่นนี้” 15 และสวนองุ่นซึ่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงปลูกไว้ และกิ่งที่พระองค์ทรงให้เจริญแข็งแรงเพื่อพระองค์เอง คำอธิษฐานของเขาจริงๆแล้วก็คือ ‘โอ พระเจ้า ขอทรงนำการอวยพรของพระองค์กลับมาสู่ข้าพระองค์ทั้งหลาย’ สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับการติสอนของพระเจ้านี้ก็คือว่า การอวยพรของพระเจ้าถูกเอาออกไปเสีย อาสาฟทูลขอพระเจ้าให้พวกเขาได้รับการอวยพรของพระองค์อีก

16 มันถูกเผาเสียด้วยไฟ มันถูกตัดลง พวกเขาพินาศด้วยการตำหนิจากสี่พระพักตร์ของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าอาสาฟตระหนกกว่าทำไมพวกเขาถึงกำลังถูกพิพากษา มันเป็นการติสอนของพระเจ้าที่กระทำต่อพวกเขา ความจริงของฮีบรู 12:5-11 ยังมีอยู่เหมือนเดิม; ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงติสอน เมื่อพระเจ้าทรงติสอนเรา เราจะขอให้พระองค์ไม่น่าติสอนเราเลย

สดด 80:17-19 อาสาฟจึงทูลขอการฟื้นคืนสู่สามัคคีธรรมกับพระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระหัตถ์ของพระองค์จงอยู่เหนือผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ คือบุตรของมนุษย์ที่พระองค์ทรงกระทำให้แข็งแรงเพื่อพระองค์เอง ผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของ

พระองค์ย่อมหมายถึงอิสราเอล ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ คำร้องทูลขอการฟื้นคืนสู่สามัคคีธรรมระหว่างผู้ใดกลับกับพระเจ้า ในฐานะตัวแทนของอิสราเอล อาสาฟอธิษฐานเพื่อต่อพระเจ้าโดยทูลขอการฟื้นคืนสู่สภาพเดิมของสามัคคีธรรมและการอวยพร

พร้อมกันนั้นเขาปฏิญาณว่า 18 แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะไม่หันกลับมาจากพระองค์ ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ทั้งหลายไว้ แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะทูลออกพระนามพระองค์ เมื่อพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงและเหวี่ยงทิ้งการบีบบังคับแห่งการติสอนพวกเขา อาสาฟก็ปฏิญาณว่าอิสราเอลจะไม่กลับไปสู่ความโง่เขลาเช่นนั้นอีกเลย ดู 2 พงศาวดาร 12:6-8 เขาปฏิญาณต่อไปอีกว่าพวกเขาจะกลับมาสู่สามัคคีธรรมในการอธิษฐานกับพระเจ้าของพวกเขาอีกครั้ง

เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยการทวนซ้ำคำร้องทูลนั้นต่อพระเจ้าเป็นครั้งที่สาม 19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพักตร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอดได้ ดู ความเห็นต่างๆสำหรับข้อ 3

ภาพรวมของเพลงสดุดี 81: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า “ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนองกิททิท เพลงสดุดีของอาสาฟ” อาสาฟเป็นผู้แต่งเหมือนเดิมและเพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคณะนักร้องของพระวิหารอีกครั้ง กิททิทไม่ถูกแปลแต่หมายถึงบ่ออย่างงุ่น บางคนจึงคิดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผลงุ่นซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งความชื่นบานใหญ่ยิ่งเสมอ

เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการชื่นบานเมื่ออาสาฟเล่าย้อนถึงการที่พระเจ้าทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากอียิปต์ ตั้งแต่ข้อ 7 เป็นต้นไป ผู้พูดกลายเป็นพระเจ้าเอง พระองค์ทรงดูประชาชนของพระองค์อย่างอ่อนโยนเรื่องความไม่สำนึกพระคุณของพวกเขา จากนั้นพระองค์ทรงบรรยายภาพสภาพอันมีความสุขของพวกเขาหากพวกเขาแค่เชื่อฟังต่อคำบัญชาต่างๆของพระองค์

สดด 81:1-2

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้ด้วยการเรียกคน

อิสราเอลให้สรรเสริญพระเจ้า จงร้องเพลงเสียงดังถวายพระเจ้า พระกำลังของพวกเรา จงร้องเพลงด้วยเสียงดังถวายแด่พระเจ้าของยาโคบ เห็นได้ชัดว่าดนตรีศักดิ์สิทธิ์นี้ถูกขับร้องให้พระกรรณของพระเจ้าฟังและไม่ใช่หูของมนุษย์ มันคือการสรรเสริญพระองค์และไม่ใช่การให้ความบันเทิงแก่เรา อาสาฟจึงกำชับชนชาติของเขาให้ร้องเพลงและนำคำสรรเสริญมา “ถวายแด่พระเจ้าของยาโคบ” ความคิดของ “เสียงอย่างขึ้นบาน” หมายถึงการยกย่องพระเจ้าแห่งความรอดของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เราควรสรรเสริญ

2 จงเปล่งเสียงสดุดี จงตีระฆังทั้งพิณเขาคู่อันไพเราะ และพิณใหญ่ เห็นได้ชัดว่ามีการใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบดนตรีศักดิ์สิทธิ์ที่พระวิหาร **ระฆัง** เห็นได้ชัดว่าเป็นเครื่องเคาะชนิดหนึ่ง **พิณเขาคู่อันไพเราะ** มีความหมายตรงตัวว่า พิศนาคู่อันหวานหูหรือดงาม **พิณใหญ่** เห็นได้ชัดว่าเป็นเครื่องสายอีกชนิดหนึ่ง อาจเหมือนไวโอลินหรือกีตาร์ สิ่งที่ปรากฏชัดเจนก็คือว่า วาระต่างๆแห่งการสรรเสริญและการนมัสการที่พระวิหารจะต้องถูกบรรเลงประกอบด้วยวงดนตรีศักดิ์สิทธิ์

สดด 81:3-4

จงเป่าแตรเมื่อวันขึ้นค่ำ เมื่อวันเพ็ญ ณ วันการเลี้ยงของเรา แตร

ตรงนี้คือ โขฟาร์ซึ่งเป็นเขาแกะตัวผู้ซึ่งถูกใช้เพื่อประกาศการเริ่มต้นของวันบริสุทธิ์ต่างๆที่กำหนดไว้ ในตอนต้นของแต่ละเดือน (วันขึ้นหนึ่งค่ำ) จะมีช่วงเวลาพิเศษเสมอของการสรรเสริญแด่พระเจ้าที่พลับพลาและต่อมาที่พระวิหาร ในวันเทศกาลเลี้ยงอื่นๆ เช่น ปัสกา, สุกคท (อยู่เพิง) หรือวันลบมลทิน การเป่าโขฟาร์ (แตร) ก็ส่งสัญญาณการเริ่มต้นของวาระแห่งการนมัสการและการสรรเสริญ

4 เพราะเป็นกฎเกณฑ์สำหรับอิสราเอล เป็นพระราชบัญญัติของพระเจ้าแห่งยาโคบ ไม่ที่จะเป็นการถือเทศกาลปัสกา การถือเทศกาลเสียงแตรต่างๆ หรือวันบริสุทธิ์อื่นๆ สิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสทั้งหมด ดู อพยพ 12:18-19 และ 23:24, 34 ประเด็นก็คือ

ว่านี่ถูกบัญชาแล้วในพระวาระของพระเจ้า ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเตือนความจำผู้อ่าน
ของคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้

สดด 81:5-7 **พระองค์ทรงตั้งให้เป็นพระโอรสในโยเซฟ เมื่อพระองค์ทรงออกไป**
ไปสู่แผ่นดินอียิปต์ ในที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ยินภาษาซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยรู้จัก คำบัญชาให้สรรเสริญ
พระเจ้านี้ไปถึงรากเหง้าของประชาชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงบัญชาให้สรรเสริญเมื่อพระองค์
ทรงพาพวกเขาออกมาจากอียิปต์ อิสราเอลตรงนี้ถูกเรียกว่าโยเซฟ คำว่า **ข้าพเจ้า** ในที่นี้อาจหมายถึง
ถึงอิสราเอลในอียิปต์ ประเด็นก็คือว่า การสรรเสริญแต่พระเจ้าถูกบัญชาโดยพระองค์ ในฐานะ
คนอิสราเอลคนหนึ่ง อาสาฟยกเรื่องต้นกำเนิดแห่งประชาชาติของพวกเขา – พระราชบัญญัติของ
พระเจ้าซึ่งถูกประทานไว้ในสมัยการอพยพนั้น

6 ว่า "เราพี่น้องของเขาจากภาระของเขา มือเขาเป็นอิสระพ้นกระจาด ขณะที่บุคคลที่
หนึ่งในข้อก่อนหน้าเห็นได้ชัดว่าเป็นอิสราเอล ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าบุคคลที่หนึ่งคือ พระเจ้า
พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ช่วยอิสราเอลให้พ้นจากความเป็นทาสของพวกเขาในอียิปต์ การส่งต่ออัน
แยบยลได้เกิดขึ้นแล้ว ตั้งแต่ตรงนี้ไปจนจบบทนี้ ผู้พูดคือพระเจ้าเอง นี่จึงเป็นเหตุที่อิสราเอล
สมควรสรรเสริญพระองค์

7 เมื่อทุกข์ใจเจ้าเรียก เราก็คช่วยเจ้าให้พ้น เราตอบเจ้าในที่ลับลี้ของฟ้าร้อง เราได้ทดลอง
เจ้าที่น้ำ ณ เมรีบาห์ เซลาห์ พระเจ้าทรงสดับฟังเสียงร้องของประชาชนของพระองค์ในอียิปต์
พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากความเป็นทาสของพวกเขา (พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้น
จากความเป็นทาสของความบาปแล้วเช่นกัน) คำตอบของพระองค์ที่มีต่อคำอธิษฐานของพวกเขา
ใน "ที่ลับลี้ของฟ้าร้อง" อาจหมายถึงภัยพิบัติที่เจ็ดนั้นในอียิปต์เมื่อพระเจ้าทรงส่งฟ้าร้องอันนำ
กลัวมา นอกจากนี้ พระเจ้าทรงทดสอบอิสราเอลที่เมรีบาห์ – สถานที่แห่งน้ำขม ดู อพยพ 17:4-7
พระเจ้าจึงประทานการหยุดพักชั่วคราวแก่พวกเขาเพื่อตรึงตรองถึงการที่พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเขา
ให้พ้นแล้วอย่างทรงฤทธิ์และอย่างเปี่ยมกรุณาในกาลอดีต

สดด 81:8-10

เขาจึงเรียกพวกเขาให้ระลึกถึงความดีของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา

โอ ประชาชนของเราเอ๋ย จงฟัง แล้วเราจะทักท้วงเจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะฟังเรา นี่บอกเป็นนัยถึงคำถามหนึ่งที่ว่าอิสราเอลจะใส่ใจต่อการทรงเรียกของพระเจ้าหรือไม่ แม้พระเจ้าได้พิสูจน์ความดีของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์แล้วตลอดหลายยุคสมัย พวกเขาก็หันไปเสียจากพระองค์บ่อยๆ

9 จะไม่มีพระแปลกๆท่ามกลางเจ้าเลย เจ้าจะไม่กราบไหว้พระต่างตัว รากฐานแห่ง

บัญญัติสิบประการนั้นถูกระลึกถึง บัญญัติสองข้อแรกห้ามคนอิสราเอลมิให้หันมัสการพระอื่นใด พระเจ้าทรงเตือนความจำพวกเขาอีกครั้งถึงบัญญัติข้อนั้น

10 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ อ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิด เราจะป้อนเจ้าให้อิ่ม พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่ได้ช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นและอวยพรพวกเขาในหลายร้อยปีก่อนบัดนี้ทรงสั่งพวกเขาให้หันมาหาพระองค์อีกครั้ง และพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาอิ่มอีกครั้งด้วยการอวยพร เมื่ออิสราเอลอ้าปากของตนในการสรรเสริญแด่พระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะป้อนพวกเขากลับด้วยพระพรต่างๆ พระสัญญานั้นยังมีอยู่จนถึงทุกวันนี้

สดด 81:11-12

แต่ประชาชนของเราไม่ฟังเสียงของเรา อิสราเอลไม่ยอมรับเรา

เลย นี่เป็นหนึ่งในข้อเหล่านั้นที่น่าเศร้าที่สุดในพระคัมภีร์ อิสราเอลเลือกที่จะเพิกเฉยพระเจ้าของตน คำเตือนต่างๆของพระองค์ถูกปฏิเสธ พระสัญญาต่างๆของพระองค์ถูกลืมเสีย ข้อบังคับต่างๆของพระองค์ถูกไม่เอาใจใส่ และแม้กระนั้น คริสเตียนทั้งหลายจนทุกวันนี้ก็โกลกกลับและทำแบบเดียวกันต่อพระเจ้าของพวกเขา คริสเตียนมากมายสักเท่าใดได้หลงเงินไปจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและไม่อยากมีอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์เลย?

12 เราจึงมอบเขาไว้แก่จิตใจต่อต้านของเขาเอง ให้ตามคำปรึกษาของเขาเอง ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น **ต่อต้าน** (ตัณหา) (*เซอร์อัวร์*) มันมีความหมายด้วยว่า ‘ความดีอื่น’ หรือแม้แต่ ‘ความแข็งกระด้าง’ คริสเตียนทั้งหลายที่มักบกพร่องและโกลกกลับจนทุกวันนี้ต่างหันไปตามทางของ

ตัวเอง เรื่องเสียศีลก็คือว่าในการทำเรื่องของพวกเขาเอง การไปตามทางของพวกเขาเอง และการไขว่คว้าความปรารถนาต่างๆของพวกเขาเอง พวกเขากลับลงเอยด้วยความรู้สึกกว้างเปล่า โดดเดี่ยว และสับสนวุ่นวาย ทางของพระเจ้าย่อมดีที่สุดเสมอ ทางของเรามักจะทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิง

สดด 81:13-14 โอ ประชาชนของเรา น่าจะฟังเรา และอิสราเอล น่าจะเดินในทางทั้งหลายของเรา ความรักอันหาที่สุดไม่ได้ของพระเจ้าปรากฏชัดเจน พระทัยอันกรุณาของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ปรากฏชัดเจน ความปรารถนาของพระเจ้าสำหรับประชาชนของพระองค์มีไว้เพื่อสิ่งที่ดีที่สุดของพวกเขาเสมอ หากอิสราเอลเพียงได้เชื่อฟังต่อพระเจ้าของตนและติดตามพระองค์อย่างสิ้นสุดใจ นำเสรีภาพที่พวกเขาไม่ได้ทำเช่นนั้น หลักการนี้ยังมีอยู่จนทุกวันนี้ ทางของพระเจ้าย่อมดีที่สุดเสมอ

หากตอนนั้นอิสราเอลเชื่อฟัง โดยติดตามพระเจ้าของพวกเขาอย่างสิ้นสุดใจ พระองค์ทรงครุ่นคิดว่า **14** แล้วไม่ช้า เราก็จะให้ศัตรูของเขานอบน้อมลง และจะหันมือของเราผู้คู่อริของเขา" พระเจ้าก็ทรงต่อสู้ศึกต่างๆของพวกเขาเพื่อพวกเขาไปแล้ว พวกเขาก็คงได้พระพรนั้นไปแล้ว และกระนั้น อิสราเอลพลาดสิ่งที่ดีที่สุดของพระเจ้าเพราะการกบฏและความไม่เชื่อฟังอันคือด้านของพวกเขา

สดด 81:15-16 นอกจากนี้ พระเจ้าทรงตรัสว่า บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระเยโฮวาห์จะหมอบราบต่อพระองค์ "แต่เวลาของเขาทั้งหลายจะยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์" ถ้าตอนนั้นอิสราเอลได้สัจซื่อต่อพระเจ้าของตน พระองค์ก็คงสร้างรั้วหนามล้อมรอบพวกเขาไปแล้ว คนเหล่านั้นที่เกลียดชังพระเจ้าและประชาชนของพระองค์ก็คงถูกขัดขวางและพินาศเป็นนิรันดร์ไปแล้ว

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงครุ่นคิดอย่างเสรีว่า **16** พระองค์จะทรงเลี้ยงเขาด้วยข้าวสาลีอย่างดีที่สุด "เราจะให้เจ้าพอใจด้วยน้ำผึ้งที่มาจากหิน" เมื่อประชาชนของพระเจ้าเชื่อฟังและสัจซื่อต่อพระองค์ในทุกสิ่ง พระองค์ก็จะทรงอวยพรพวกเขาด้วยของดีที่สุด และพระพร

นั่นก็มีรสหวาน แต่อิสราเอลพลาดของดีที่สุดของพระเจ้าไปเพราะการกบฏอันคือคิงของพวกเขา พวกเขาไม่สัจซื่อหรือเชื่อฟังต่อพระเจ้าและพระวามะของพระองค์ บทเรียนนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ เมื่อเราอมติดตามพระองค์อย่างสิ้นสุดใจในความเชื่อฟังและความสัจซื่อ พระองค์ก็จะทรงอวยพรและทำให้ประชาชนของพระองค์เจริญรุ่งเรือง

ภาพรวมของเพลงสดุดี 82: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกเขียนโดยอาสาฟถึงคนเหล่านั้นที่มีตำแหน่งผู้นำและมีอำนาจ เขาต่อว่าคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งสูงๆซึ่งปฏิบัติอย่างอยุติธรรม โดยเตือนสติพวกเขาให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง เขายังทำทนายความโอหังและความเย่อหยิ่งที่อาจมีในเหล่าผู้มีอำนาจด้วย โดยเตือนความจำพวกเขาว่าในไม่ช้าพวกเขาก็จะตายเหมือนคนอื่นๆ จากนั้นเขาฝากเรื่องทั้งหมดที่เป็นการตัดสินความไว้กับพระเจ้า

สดด 82:1-2 **พระเจ้าทรงเข้าประทับในชุมนุมชนของผู้มีอำนาจ พระองค์ทรงทำการพิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลายว่า** ความคิดก็คือว่า พระเจ้าทรงยืนในท่ามกลางบรรดาผู้สูงศักดิ์และผู้มีอำนาจ พระองค์ทรงพิพากษาคคนเหล่านั้นที่เป็นผู้พิพากษาของมนุษย์ ภาพนี้ก็คือว่าคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำต่างๆและมีอำนาจจะถูกพระเจ้าพิพากษา คำว่า **พระทั้งหลาย** (และ **ผู้มีอำนาจ**) หมายถึงพวกเจ้านายและคนเหล่านั้นที่มีอำนาจและยศศักดิ์ (นั่นคือ พวกคนสูงศักดิ์และผู้มีกำลังมาก)

พระเจ้าจึงทรงทำทนายคนเหล่านี้: **2** "ท่านจะตัดสินอย่างอยุติธรรมและแสดงความลำเอียงข้างคนชั่วนานเท่าใด **เซลาห์** พระองค์ทรงกล่าวโทษพวกผู้ปกครองที่ทุจริต บรรดาพนักงานผู้ปกครองที่อยุติธรรมและทุจริตจะเผชิญหน้าพระผู้พิพากษาที่ทรงชอบธรรมสักวันหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ตรงนี้พระเจ้าทรงถามว่าพวกเขาจะเป็นคนคดโกงต่อไปอีกนานเท่าใด? พวกเขาจะรับสินบนหรือปฏิบัติอย่างลำเอียงเพื่อบรรดาผู้มีอิทธิพลและมีเงินอีกนานเท่าใด? มันเป็นเหตุให้หยุดชั่วคราวและพิจารณาอย่างแน่นอน – **เซลาห์**

สดด 82:3-4

แทนที่จะทำเช่นนั้น บรรดาผู้ปกครองมนุษย์ถูกกำชับว่า จงให้ความยุติธรรมแก่คนยากจนและกำพร้าพ่อ จงดำรงสิทธิของผู้ที่ทุกข์ยากและคนขัดสน ในสมัยโบราณ ไม่มีสวัสดิการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือคนขัดสนหรือลูกกำพร้า พระเจ้าจึงทรงสั่งเหล่าผู้ปกครองในสมัยนั้นให้ปฏิบัติอย่างยุติธรรมและอย่างกรุณากับคนเหล่านั้นที่ยากจนหรือขัดสนอย่างแท้จริง

4 จงช่วยคนยากจนและคนขัดสนให้พ้น ช่วยเขาให้พ้นจากมือของคนชั่ว" บ่อยครั้งเหลือเกินที่คนเหล่านั้นที่ขัดสนถูกเอารัดเอาเปรียบโดยคนเหล่านั้นที่มีอำนาจ พระเจ้าทรงสั่งคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำต่างๆ ให้เข้าแทรกแซงและช่วยคนขัดสนให้พ้นจากอูบายเอารัดเอาเปรียบต่างๆ ของพวกเขา เช่น นายที่คิดโกง ความคิดนี้ก็คือ การช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ขัดสนอย่างแท้จริงและไม่ใช้การที่รัฐบาลให้เงินสนับสนุนซึ่งมีแพร่หลายเหลือเกินในยุคนี้ โครงการเพื่อ 'ช่วยคนจน' ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นเพียงวิธีการเพื่อดึงดูดคะแนนเสียงและเป็นฉากบังหน้าของพวกนักการเมืองที่ประกาศ 'ความเมตตากรุณา' ของตน นอกจากนี้ ความยากจนในปัจจุบันส่วนใหญ่ก็เป็นผลมาจากความบาปและความเกียจคร้าน นั่นไม่ใช่บริบทของเพลงสดุดีบทนี้ ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงกำชับให้แสดงความเมตตากรุณาและความห่วงใยต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสนอย่างแท้จริง

สดด 82:5

ข้อต่อไปนี้อาจดูเหมือนจะเป็นความเห็นหนึ่งที่พระเจ้าใส่เข้ามาขณะที่พระองค์ทรงมองดูความทุจริตของการปกครองแบบมนุษย์ที่บาปหนา เขาทั้งหลายไม่รู้และไม่เข้าใจ เขาเดินไปมาในความมืด รากทั้งสี่ของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว บ่อยครั้งเหลือเกินที่คนเหล่านั้นในการปกครองแบบมนุษย์ไม่รู้เลยว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องอย่างแท้จริง บรรดาผู้ปกครองนำทางจากความมืดฝ่ายวิญญาณที่พวกเขาอยู่ในนั้น ด้วยเหตุนี้ รากฐานแห่งสังคมมนุษย์จึงออกจากสภาพที่ดี ความชอบธรรมไม่ได้มีชัย ด้วยเหตุนี้ สังคมมนุษย์จึงชวนเซจากวิฤติไปยังวิฤติ

สดด 82:6-7 พระเจ้าจึงทรงออกคำเตือนหนึ่งอันรวบรัดต่อพวกผู้ปกครองมนุษย์ที่ทุจริต เราได้กล่าวไว้ว่า "ท่านทั้งหลายเป็นพระ เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด ท่านทุกคนนั้นแหละ อีกครั้งที่คำว่า พระ (ทั้งหลาย) หมายถึง พวกเจ้านายหรือผู้ปกครองที่เป็นมนุษย์ กระนั้น ผู้ปกครองพวกเดียวกันนี้ก็ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า นอกจากนี้ พวกเขาจะถูกพิพากษาโดยพระเจ้า ด้วยการปกครองของมนุษย์คือ สถาบันหนึ่งที่ถูกก่อตั้งขึ้นโดยพระเจ้า มันมีความจำเป็น ปัญหา ก็คือว่าเพราะความบาปเพิ่มพูนขึ้นบ่อยๆและหลักการต่างๆตามแบบพระเจ้าถูกปฏิเสธ การปกครองของมนุษย์จึงเริ่มทุจริตหรือถูกนำไปผิดทางอย่างรวดเร็ว พระเยซูทรงประยุกต์ใช้ข้อนี้ กับพวกปฏิปักษ์ของพระองค์ในยอห์น 10:34

เพราะว่าบรรดาผู้นำและกษัตริย์เป็นมนุษย์ที่ตายได้ พระเจ้าจึงทรงเตือนว่า 7 ถึงกระนั้น ท่านก็จะตายอย่างมนุษย์และล้มลงเหมือนเจ้านายคนหนึ่งคนใด" คนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่ง สูงๆมักเริ่มมัวเมากับอำนาจของตนและคิดอย่างโง่เขลาว่าพวกเขาเป็นอมตะหรือไม่มีวันพ่ายแพ้ ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า พวกเขาจะตายเหมือนคนอื่นๆทุกคนและถูกพิพากษาโดยพระเจ้า เหมือนกับที่คนอื่นๆทุกคนจะถูกพิพากษา ในวันนั้น พวกเขาจะเป็นฝ่ายรับการพิพากษา

สดด 82:8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขอร้องพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลก เพราะบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะเป็นมรดกของพระองค์ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับคำทูลขอของยอห์น “พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อยากให้อำนาจที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชั่ว มีการบอกใบ้ชัดเจนด้วย ถึงอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้าในยุคพันปีเมื่อพระเจ้าจะทรงปกครองกิจการต่างๆของมนุษย์โดยตรง “พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 83: นี่เป็นเพลงสดุดีบทสุดท้ายที่ยกให้อาสาฟเป็นผู้เขียน – “บทเพลงหรือเพลงสดุดีของอาสาฟ” แม้บางคนถือว่าเขาเป็นอาสาฟในสมัยหลังๆของดาวิด บริบทของเพลงสดุดีบทนี้ก็ดูเหมือนชี้ไปยังคนๆหนึ่งที่มีชื่อเดียวกันในอีกกว่าหนึ่งร้อยปีต่อมา

ยิ่งกว่านั้น เพลงสดุดีบทนี้ดูเหมือนจะสอดคล้องกับเรื่องราวที่ถูกรวบรวมใน 2 พงศาวดาร 20 นอกจากนี้ 2 พงศาวดาร 20:14 ก็กล่าวเจาะจงถึงอาสาฟคนหนึ่งซึ่งเป็นคนเลวี่

เพลงสดุดีบทนี้เป็นคำร้องทูลขอให้พระเจ้าฟาคฟันเหล่าศัตรูของอิสราเอล บทนี้ปิดท้ายด้วยการยกยอพระเจ้า ในข้อ 1-4 มีคำร้องทุกข์ทั่วไปเพื่อขอให้พระเจ้าช่วยเหลือจากบรรดาศัตรูที่คุกคาม ในข้อ 5-8 ศัตรูเหล่านั้นถูกระบุเจาะจง ข้อ 9-15 เป็นคำทูลขอให้กลัวว่าพวกเขาเสีย และข้อ 16-18 แสดงออกถึงความปรารถนาให้สง่าราศีของพระเจ้าถูกยกยอ

สดด 83:1-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงนิ่งอยู่ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงเงิบและเฉยอยู่ บรรดาประชาชาติที่เป็นศัตรูต่ออิสราเอลได้ร่วมเป็นพันธมิตรกันต่อสู้พวกเขา

2 เพราะดูเถิด ศัตรูของพระองค์สับสนอลหม่าน บรรดาผู้ที่ซังพระองค์ได้ยกศีรษะของเขาขึ้น 3 เขาวางแผนการแยบคายสู้ประชาชนของพระองค์ เขาปรึกษากันผู้ผู้ที่พระองค์ทรงซ่อนอยู่ 4 เขาพูดว่า "มาเถิด ให้เราตัดเขาออกจากการเป็นประชาชาติ เพื่อจะไม่ระลึกถึงชื่ออิสราเอลอีกต่อไป" "ผู้ที่พระองค์ทรงซ่อนไว้" ที่ว่านี่คือ ชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกประชาชนของพระเจ้า มันหมายถึงสมบัติของคนๆหนึ่งซึ่งถูกซ่อนไว้ ประชาชาติต่างๆที่เป็นศัตรูต่ออิสราเอลไม่ใช่อะไรใหม่เลย พวกเขามีอยู่มาตลอดประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์ พวกเขามีอยู่จนทุกวันนี้ รัฐอาหรับก็รัฐในประวัติศาสตร์สมัยใหม่ได้ปฎิญาณว่าจะขับไล่อิสราเอลออกไปในทะเล? เป้าหมายที่ถูกแสดงออกของกระแสปาเลสไตน์คือ การถอนรากถอนโคนอิสราเอล ในสงครามระหว่างอาหรับกับอิสราเอลหลายครั้งแห่งศตวรรษที่ยี่สิบ รัฐอาหรับเหล่านั้นร่วมเป็นพันธมิตรกันโดยปฎิญาณว่าจะทำลายอิสราเอลเสีย มันเปลี่ยนแปลงไปน้อยมากๆในช่วง 3,000 ปีหลังมานี้

สดด 83:5-8 ดังที่หมายเหตุไว้ใน 2 พงศาวดาร 20:1 ประชาชาติต่างชาติเหล่านั้นที่อยู่ทางทิศตะวันออก นั่นคือ โมอับ อัมโมน และชนชาติอื่นๆที่ไม่ถูกระบุเจาะจงได้ร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อต่อสู้อิสราเอล เพราะเขาปองร้ายเป็นใจเดียวกัน เขาทำพันธสัญญาผู้พระองค์ กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น คนเหล่านี้คือ 6 เต็นท์ของเอโดม และคนอิซมาเอล โมอับ และคนฮาการ์

7 เกบาล อัมโมน และอามาเลค ฟीलิสเตียกับชาวเมืองไทร 8 อัสนีเรียก็สมทบเขาคด้วย เขาได้ช่วย
ลูกหลานของโลต เซลาห์ รายละเอียดเพิ่มเติมถูกให้ไว้ใน 2 พงศาวดาร แต่สิ่งที่ถูกให้เป็นรายการ
ตรงนี้จริงๆแล้วคือ ประชาชาติต่างๆแห่งตะวันออกกลางในสมัยนั้น ตั้งแต่อัสนีเรีย (อัสนีเรีย) ที่อยู่
ทางทิศเหนือจนถึงคนอามาเลคที่อยู่ทางทิศใต้ คนฟิลาสเตียทางทิศตะวันตกและคนเอโดมทางทิศ
ตะวันออก ในภูมิศาสตร์สมัยใหม่ ชนชาติเหล่านี้ก็คงเปรียบได้กับคนซีเรียและคนอิรักทางทิศ
ตะวันออกเฉียงเหนือ คนอาหรับทางทิศใต้และทิศตะวันออก และคนปาเลสไตน์ทางทิศตะวัน
ตก ชนชาติเหล่านี้ทั้งหมดได้ร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อขับไล่อิสราเอลลงไปทะเล ไม่มีอะไร
เปลี่ยนแปลงมากนักตลอดหลายร้อยปีที่ผ่านมา

สดด 83:9-12 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขอร้องพระเจ้าให้ทรงจัดการกับศัตรู
เหล่านี้ของอิสราเอลเหมือนอย่างที่เราองค์ได้ทรงกระทำในสมัยก่อน ขอทรงทำกับเขาอย่าง
พระองค์ทรงกระทำกับมีเดียน อย่างที่ทำกับสิเสราและยาบินที่ลัธราลโคชน 10 ผู้ถูกทำลายที่
ตำบลเอนโดร์ ผู้กลายเป็นน้ของที่ดิน เขาขอร้องพระเจ้าให้จัดการกับเหล่าศัตรูของพวกเขา
เหมือนอย่างที่เราองค์ได้ทรงกระทำต่อคนมีเดียนภายใต้การนำของกิเดโอน ดู ผู้วินิจฉัย 7:20-
22 ยาบินเป็นกษัตริย์องค์หนึ่งของคานาอันผู้บีบบังคับอิสราเอลและสิเสราเป็นแม่ทัพของเขา ทั้ง
คู่ถูกทำลายโดยการกระทำกิจแบบจัดเตรียมของพระเจ้าผ่านทาง การนำของนางเดโบราห์และบา
ราค ดู ผู้วินิจฉัย 4:2, 21-24

11 ขอทรงทำขุนนางของเขาเหมือนโอรอบและเศอบ ทำเจ้านายทั้งสิ้นของเขาเหมือนเศ
บาร์และศาลมุนนา 12 ผู้ที่กล่าวว่า "ให้เราเอาที่อาศัยทั้งหลายของพระเจ้ามาเป็นกรรมสิทธิ์ของ
เราเถิด" โอรอบและเศอบเป็นเจ้านายชาวมิเดียนสองคนนั้นที่ถูกฆ่าตายโดยกิเดโอนตามที่บันทึก
ไว้ในผู้วินิจฉัย 7:25 เศบาร์และศาลมุนนาเป็นกษัตริย์ของมีเดียนซึ่งถูกประหารชีวิตโดยกิเดโอน
ดู ผู้วินิจฉัย 8:21 เหมือนกับที่คนมีเดียนและศัตรูอื่นๆที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออิสราเอลได้ประกาศเป้า
หมายของตนที่จะทำลายอิสราเอล ศัตรูเหล่านั้นในสมัยของอาสาฟก็ทำแบบเดียวกัน "ที่อาศัยทั้ง
หลายของพระเจ้า" อาจหมายถึงไม่ใช่แค่พระวิหารเท่านั้น แต่หมายถึงบ้านเรือนต่างๆของ

ประชาชนของพระเจ้าทั่วอิสราเอลด้วย ภาพเหตุการณ์นี้สื่อถึงภัยคุกคามที่ใกล้เข้ามาจริงๆ เพื่อต่อสู้อาณาจักรของพระเจ้า

สดด 83:13-17 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงและทำลายเหล่าศัตรูของพวกเขาเสีย **โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้เหมือนกงจักรเหมือนเกลบต่อหน้าลม** ความหมายก็คือ ขอให้พระเจ้าทรงทำให้เหล่าศัตรูของพวกเขาเป็นเหมือนเมล็ดข้าวที่ถูกบดภายใต้หิน โมธูรูปทรงกลม เพื่อให้พวกเขาเป็นเหมือนเกลบที่ลมพัดกระจายปลิวฟุ้งไป

14 ฝ่าไฟเผาผลาญป่าไม้ อย่างเปลวเพลิงที่ให้คุณาลูกโพล่ง **15** ขอทรงข่มเหงเขาด้วยพายุแรงกล้าของพระองค์ และทรงทำให้เขาร้ามกด้วยพายุจัดของพระองค์ **คูกฟ้าแลบ** (หรืออาจเป็นการปะทุของภูเขาไฟ) ทำให้ป่าของภูเขาถูกหนึ่งลูกเป็นไฟ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ทูลขอให้พายุเพลิงแห่งพระพิโรธของพระเจ้าตกลงบนเหล่าศัตรูของพวกเขาเช่นกัน

เพราะศัตรูเหล่านั้นของอิสราเอลได้ขู่ว่าจะกำจัดพวกเขาเสีย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ขอร้องพระเจ้าให้ทรงเล่นงานพวกเขากลับ **16** ทรงให้หน้าของเขาเต็มไปด้วยความอาย **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อเขาจะได้แสวงพระนามของพระองค์** อย่งไรก็ตาม ความปรารถนาของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ไม่ใช่การแก้แค้น ไปเสียทั้งหมด ความหวังของเขาก็คือว่า ความอับอายที่เกิดขึ้นเพราะความพ่ายแพ้ของพวกเขาจะกระตุ้นพวกเขาให้หันมาหาพระเจ้าและแสวงหาพระนามของพระองค์

ฉะนั้น ถ้าพวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ คำทูลขอของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็คือ **17** ขอให้เขาอับอาย และกลัวอยู่เป็นนิตย์ ให้เขาอดสูและพินาศไป หากศัตรูเหล่านี้ไม่ยอมหันมาหาพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ทูลขอพระเจ้าให้ทรงทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ไปจนพวกเขาอับอายและพินาศในที่สุด อย่างหลังนี้หมายถึงการอันตรธานหายไป

สดด 83:18 อย่งไรก็ตาม เป้าหมายในที่สุดของการแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าก็คือ เพื่อคนทั้งปวงจะทราบว่าคุณ่องค์ ผู้ทรงพระนามว่าพระเยโฮวาห์แต่ผู้เดียว

ทรงเป็นผู้สูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เมื่อพระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นอย่าง
อัศจรรย์ พระนามของพระองค์ นั่นคือ เยโฮวาห์ ก็จะถูกยกย่อง จากนั้น แม้แต่คนอธรรมก็จะ
ทราบว่าเป็นผู้สูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดของเพลงสดุดี
แห่งคำนี้ก็คือ เพื่อที่พระเจ้าจะทรงได้รับสง่าราศี

ภาพรวมของเพลงสดุดี 84: เพลงสดุดีอันเปี่ยมสุขบทนี้ถูกเกริ่นนำว่า ถึงหัวหน้านักร้อง
ตามทำนองกิททิซ เพลงสดุดีของคณะโคราห์ เพลงนี้ถูกแต่งตามทำนองกิททิซ คำนี้ไม่ได้ถูก
แปลและหมายถึง บ่อยอย่างอื่น บางคนจึงคิดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนในช่วงเวลาแห่งการเก็บ
เกี่ยวผลงุ่นซึ่งเป็นวาระแห่งการเปรมปรีดิ์ใหญ่โตเสมอ ดู เหตุสำหรับเพลงสดุดี 8:1 และ
81:1 ด้วย ดังนั้นช่วงเวลานี้อาจเชื่อมโยงกับเทศกาลเลี้ยงแห่งการเก็บเกี่ยว – พิธีเทศกาล เพลง
สดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้องของพลับพลา พวกบุตรชายของโคราห์อาจหมายถึงสาขา
หนึ่งของระบบคณะนักร้องของพลับพลา หากเป็นเช่นนั้น เพลงสดุดีบทนี้ก็ถูกเขียนขึ้นเพื่อให้
พวกเขาขับร้องอย่างชัดเจน

เพลงสดุดีบทนี้ถูกเรียกว่า **ไข่มุกแห่งเพลงสดุดีทั้งหลาย** และเป็นหนึ่งในบทเพลงที่
ไพเราะที่สุดของหนังสือเปี่ยมสุขเล่มนี้ของพระคัมภีร์ เชื่อกันว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกขับร้องโดย
คนอิสราเอลขณะที่พวกเขาเดินทางไปด้วยเทศกาลเลี้ยงที่เยรูซาเล็มตามกำหนดปฏิทินของยิว
โดยเฉพาะเทศกาลเทศกาลเลี้ยง เพลงสดุดีอันยิ่งใหญ่บทนี้ดูเหมือนจะถูกจัดวางตาม ‘เซลาห์’
ต่างๆหลังข้อ 4 และ 8 บทเพลงแห่งวิญญูณจิตที่ถูกปลดปล่อยเป็นอิสระทะยานขึ้นสู่สวรรค์
ขณะที่ประชาชนของพระเจ้าตั้งตาคอยวาระอันเปี่ยมสุขของการนมัสการที่พลับพลา/พระวิหาร

สดด 84:1-2 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยการระเบิดคำสรรเสริญเหมือนดวง
อาทิตย์ที่ขึ้นในสง่าราศีของมันยามรุ่งอรุณ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา พลับพลาต่างๆของ
พระองค์เป็นที่รักจริงๆ คำที่แปลเป็น เป็นที่รัก (เยคอดี) มีความหมายว่า ‘ที่รัก’ เห็นได้ชัดว่าเพลง
สดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นก่อนการก่อสร้างพระวิหาร และดังนั้นประชาชนของพระเจ้าจึงไปยัง

พลับพลาอยู่ ตรงนี้มันถูกเรียกในรูปพหูพจน์ซึ่งอาจพรรณนาถึง ‘เต็นท์’ เสริมหลังอื่นๆของ
พลับพลา นั้น กระนั้นความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความรักที่ประชาชนของพระเจ้ามิให้แก่
พลับพลาของพระเจ้าและพระเจ้าแห่งพลับพลา นั้น

2 วิญญาณของข้าพระองค์ปรารถนา เออ อาลัยหาบริเวณพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ใจ
กายของข้าพระองค์โห่ร้องถวายพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ การไฝหาของประชาชนของพระเจ้าที่
อยากได้การร่วมสนิทอันแสนหวานกับพระเจ้าและสามัคคีธรรมของเหล่าวิสุทธิชน ณ ที่ประชุม
ของพวกเขา มีอยู่ชั่ววันรันดร์ แม้บริบทของคริสตจักรในปัจจุบันย่อมแตกต่างอย่างแน่นอน การไฝ
หาฝ่ายวิญญาณของประชาชนของพระเจ้างี้ไม่เปลี่ยนแปลงไป ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สารภาพ
อย่างเปิดเผยว่าใจของเขาอาลัยหาการร่วมสนิทกับพระเจ้า ในพระคริสต์ เรามีสิทธิพิเศษนั้นได้
ทุกเมื่อซึ่งวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิมไม่มี อย่างไรก็ตาม ยังมีความสนิทสนมและสามัคคีธรรม
ฝ่ายวิญญาณอันแสนหวานอยู่เหมือนเดิมเมื่อประชาชนของพระเจ้าประชุมกันที่พระนิเวศของ
พระเจ้าเพื่อการนมัสการ

สดด 84:3-4 บรรดานกตัวเล็กที่สุดแห่งฟ้าสวรรค์ได้รับการอวยพรในการ
อาศัยอยู่ที่พลับพลา นั้น ได้อย่างถาวร แม้นกระจอกก็หาบ้านได้ แล้วและนกนางแอ่นหารัง
สำหรับตัวมันได้ ที่ที่มันจะตกลูกออกลูก คือที่แท่นบูชาของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
จอมโยธา กษัตริย์และพระเจ้าของข้าพระองค์ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้
อิจฉานกระจอกและนกนางแอ่นที่อาศัยอยู่รอบๆพระนิเวศของพระเจ้า และเก็บกินเศษอาหารที่
ตกอยู่ในลานพระนิเวศนั้น เขาก็ปรารถนาที่จะ ไปยังที่ประชุมศักดิ์สิทธิ์บ่อยๆและเก็บกินอาหาร
จากสวรรค์สักเล็กน้อยเช่นกัน” จนทุกวันนี้ พวกนกอาศัยอยู่บนภูเขาพระวิหารนั้น ในเยรูซาเล็ม
พวกมันช่างเป็นสิ่งมีชีวิตที่ได้รับพระพรเมื่อสง่าราศีเสกนาห์ของพระเจ้าประทับอยู่ในอาณา
บริเวณเหล่านั้นในหลายยุคสมัยก่อน ช่างเป็นสถานที่อันเปี่ยมสุขที่จะเลี้ยงลูกๆของตน ในหลัก
การแล้วมันเป็นเช่นนั้นอยู่จนทุกวันนี้ในการเลี้ยงลูกๆของเราให้เติบโตในพระนิเวศของพระเจ้า
– สัตย์ชื่อทุกครั้งี่ประตูปิด

โปรดสังเกตคำพรรณนาสามประการเกี่ยวกับพระเจ้าซึ่งผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุไว้ พระองค์ทรงเป็น (1) พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระองค์ทรงเป็น (2) กษัตริย์ของเรา และพระองค์ทรงเป็น (3) พระเจ้าของเรา ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงไปเลยในหลายศตวรรษที่ผ่านมา

พระพรหนึ่งที่เชื่อมโยกันจึงถูกประกาศ 4 ความสุขเป็นของบุคคลที่อาศัยในพระนิเวศของพระองค์ เขาจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์เสมอ เซลาห์ เหมือนกับที่พวกนกแห่งท้องฟ้าที่สร้างรังที่ปลับปลาได้รับการอวยพร คนเหล่านั้นที่อาศัยในพระนิเวศของพระเจาก็ได้รับการอวยพรเช่นกัน คำว่า *อาศัย* เป็นคำที่ควรหมายเหตุไว้ มีการอวยพรสำหรับคนเหล่านั้นที่สัตย์ซื่อต่อสิ่งทั้งปวงของพระเจ้า คำว่า *อาศัย* มีความหมายว่า ‘การอยู่’ ที่นั่นเหมือนกับที่คนเรา ‘อาศัยอยู่’ ที่บ้านของตน คนเหล่านั้นที่สัตย์ซื่อและฝังรากอยู่ในคริสตจักรจะได้รับการอวยพร

นอกจากนี้ พวกเขาจะสรรเสริญพระเจ้าอยู่เสมอไป สามัคคีธรรมอันต่อเนื่องและสัตย์ซื่อในคริสตจักรท้องถิ่นจะรักษาคำสรรเสริญไว้บนริมฝีปากของเรา เราไม่อาจทำเพื่อครอบครัวของเราได้ดีไปกว่าการเห็นพวกเขาอาศัยอยู่ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะไม่มีการมานั่งเสียใจที่หลังเลย ตรงกันข้าม ทุกคนจะได้รับการอวยพร

สดด 84:5-7 พระพรอีกประการถูกประกาศ ความสุขเป็นของบุคคลที่กำลังของเขายู่ในพระองค์ คือคนที่ในใจของเขาเป็นทางทั้งหลายของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ดิ้นพละกำลังของตนจากพระเจ้าจะพบการอวยพรต่อเนื่อง โลกเสนอบรรคานักบ่าบัดจิตและยาต้านโรคมะเร็งของมันเป็น แต่ผู้ที่แสวงหาพละกำลังและความช่วยเหลือของตนในพระเจ้าจะได้รับการช่วยเหลือเสมอและได้รับการอวยพรในระหว่างนั้น วลีสุดท้ายมีการเว้นคำหลายอันโดยพวกเขาผู้แปลซึ่งถูกหมายเหตุไว้ในคำเหล่านั้นที่เป็นตัวเอียง พวกมันไม่อยู่ในต้นฉบับ วลีนั้นอาจอ่านได้ว่า ‘ผู้ที่ในใจของเขา คือ ทางทั้งหลายของพระองค์ ก็เป็นสุข’ ความคิดนี้ก็คือนั่นที่ใจของพวกเขาถูกกำกับโดยทางทั้งหลายของพระองค์จะได้รับการอวยพร เราจะไม่มีวันไปผิดทางเมื่อเราจัดระเบียบชีวิตของเราโดยทางเหล่านั้นของพระเจ้า เมื่อทางทั้งหลายของพระองค์อยู่ในใจของเรา ก็มีการอวยพรต่อเนื่องในชีวิต คนเหล่านั้นที่ใช้ชีวิตคริสเตียนและไม่เคยยอมจำนนต่อทางทั้งหลายของพระองค์อย่างเต็มที่ก็รู้สึกขัดข้องใจ

คนเหล่านั้นที่พบพละกำลังของตนในพระเจ้าและเก็บทางทั้งหลายของพระองค์ไว้ในใจของตนก็เป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่ 6 ผ่านไปตามหว่างเขาบาคา เขากระทำให้เป็นที่น่าพิศมัย ฝนต้นฤดูกระทำให้สระน้ำเต็ม ไม่แน่ชัดว่ามีสถานที่หนึ่งจริงๆที่เรียกว่าหว่างเขาบาคาหรือไม่ อย่างไรก็ตาม คำๆนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘การร้องไห้’ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า คนเหล่านั้นที่พละกำลังของตนอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะสามารถเปลี่ยนช่วงเวลาต่างๆแห่งความทุกข์ลำบากและการร้องไห้เป็นบ่อน้ำพุต่างๆแห่งการอวยพรได้ ในพระองค์คือ ความช่วยเหลือ พละกำลัง และการหนุนใจสำหรับวิกฤติใดๆของชีวิต นอกจากนี้ นั่นจะไม่มีวันเหือดแห้งเลยด้วย พระองค์ทรงเติมมันใหม่เสมอด้วยท่าฝนแห่งพระพรต่างๆซึ่งพระองค์ทรงส่งมาเป็นประจำ

ยิ่งกว่านั้น 7 เขาไปด้วยมีกำลังมาเพิ่มขึ้นๆ เขาทั้งหลายจะเข้าเฝ้าพระเจ้าในศิโยน จนทุกวันนี้ คนเหล่านั้นที่พละกำลังของตนอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมมีความช่วยเหลือเสมอ พระองค์ผู้ทรงเป็นพละกำลังของพวกเขาไม่เคยเหน็ดเหนื่อยเลย พละกำลังของพระองค์ย่อมมีไปถึงครึ่งหน้าที่เราต้องการ

ความคิดสุดท้าย “เขาทั้งหลายจะเข้าเฝ้าพระเจ้าในศิโยน” อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่ใจและพละกำลังของตนอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าต่างสัจย์ซื่อในการไปปรากฏตัวของพวกเขาที่ศิโยน (นั่นคือ ที่ๆพลับพลาตั้งอยู่) พวกเขาชายชาวยิวถูกกำหนดให้ไปปรากฏตัวที่พลับพลาอย่างน้อยสามครั้งต่อปีเพื่อวันบริสุทธิ์ของยิวที่สำคัญๆเหล่านั้น ไม่ใช่ทุกคนที่ไป อย่างไรก็ตาม คนเหล่านั้นที่ใจและพละกำลังของตนอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็สัจย์ซื่อเสมอ คริสตจักรท้องถิ่นประชุมกันสามครั้งต่อสัปดาห์ในปัจจุบัน คนเหล่านั้นที่สัจย์ซื่อก็อยู่ที่นั่นเสมอวันแต่ถูกขัดขวางโดยสภาพการณ์แวดล้อมต่างๆที่อยู่เหนือการควบคุมของพวกเขา

สดด 84:8-9 แม้ข้อ 8 ลงท้ายด้วย ‘เซลาห์’ ความคิดนี้จริงๆแล้วก็สั้นเข้ามาในข้อ 9 ด้วย โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของยาโคบ ขอทรงเงี่ยพระกรรณ เซลาห์ มีความจริงจางอย่างเห็นได้ชัด ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา เห็นได้ชัดว่าคำอธิษฐานของเขามีต้น

กำเนิดมาจากก้นบึ้งแห่งหัวใจของเขา ดังนั้น มีบทเรียนหนึ่งจนทุกวันนี้ คำอธิษฐานจากหัวใจคือ คำอธิษฐานที่พระเจ้าทรงสดับฟัง

9 ขอดทอพระเนตร โอ ข้าแต่พระเจ้าโล่ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอดทอพระเนตรหน้าผู้รับเจิมของพระองค์ คำอธิษฐานนี้คือ ขอให้พระเจ้าทรงหันมาหาผู้ถูกเจิมของพระองค์ ในบริบทของอิสราเอลที่เดินมุ่งหน้าไปยังเยรูซาเล็ม ความคิดนี้อาจหมายถึงกษัตริย์ของพวกเขา ในการสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อาจหมายถึงพระเมสสิยาห์ซึ่งมีความหมายว่าผู้ทรงถูกเจิม ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าในยุคพันปี เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าจะอธิษฐานขอการอวยพรของพระเจ้าให้แก่พระเมสสิยาห์เมื่อพวกเขามุ่งหน้าไปยังเยรูซาเล็ม โปรดสังเกตด้วยว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เรียกพระเจ้าว่า “โล่ของข้าพระองค์ทั้งหลาย” ดู ปฐมกาล 15:1, 2 ซามูเอล 22:3, เพลงสดุดี 28:7, 33:20, 59:11, 119:14 และ 144:2

สดด 84:10 ขณะที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พุ่งเป้าไปที่พระพรเหล่านั้นแห่งพระนิเวศของพระเจ้า เขาก็สรรเสริญว่า เพราะวันเดียวในบริเวณพระนิเวศของพระองค์ดีกว่าพันวันในที่อื่น ข้าพระองค์จะเป็นคนเฝ้าประตูพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ดีกว่าอยู่ในเตนท์ของความชั่วร้าย วันเดียวในพระนิเวศของพระเจ้าย่อมดีกว่าพันวันในที่อื่น สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “การรู้สึกถึงความรักของพระองค์ การเปรมปรีดีในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงถูกเจิมไว้ การสำรวจพระสัญญาเหล่านั้นและรู้สึกถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการประยุกต์ใช้ความจริงอันประเสริฐกับจิตวิญญาณ คือ ความชื่นบานหนึ่งที่ชาวโลกไม่อาจเข้าใจได้ แต่เป็นสิ่งที่เหล่าผู้เชื่อแท้หลงไหล”

คนเฝ้าประตูที่พระนิเวศของพระเจ้าเป็นตำแหน่งต่ำที่สุดที่ถูกมอบหมายให้แก่คนเลวี่พวกคนเลวี่ที่หนุ่มนที่สุดและอาวุโสหนุ่มนที่สุดถูกมอบหมายงานอันต่ำต้อยนี้ ไม่มีสง่าราศี มีแต่ความน่าเบื่อในการยืนเฝ้าอยู่ที่ประตูเหล่านั้นของพลับพลา เต็นท์เหล่านั้นแห่งความชั่วร้ายย่อมหมายถึงสถานที่เหล่านั้นแห่งความบันเทิงอันบาปหนา – การท่องเที่ยวในสมัยนั้น ที่สิงสถิตของคนรักสนุก และที่พักผ่อนของคนรวยและมีชื่อเสียง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขอเพียงงานปรนนิบัติ

อันต่ำต้อยที่สุดในพระนิเวศของพระเจ้ามากกว่าความเปลือยเปลี่ยวอันฟูมเฟื่อยของชนชั้นสูง แน่ทีเดียว ไม่มีงานใดยิ่งใหญ่กว่าการปรนนิบัติพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย แม้แต่ตำแหน่งอันต่ำต้อยที่สุดของการปรนนิบัติพระองค์ก็สูงส่งกว่าสิ่งใดก็ตามที่โลกเสนอให้

สดด 84:11 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์และเป็นโล่ พระเยโฮวาห์จะประทานพระคุณและสง่าราศี มีสง่าราศีในดวงอาทิตย์ กระนั้น เรายังต้องการร่วมเงาเพื่อพ้นจากมัน พระเจ้าทรงเป็นทั้งสองอย่างแก่ประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยสง่าราศีแก่ประชาชนของพระองค์ กระนั้น ในขณะที่เดียวกัน พระองค์ก็ประทานการปกป้องที่เราต้องการจากแดดลมฝนแห่งชีวิต พระองค์ประทานชีวิตแต่ก็ทรงปกป้องจากพายุชีวิตเหล่านั้น ยิ่งกว่านั้น พระองค์ประทานพระคุณและแม้แต่สง่าราศีแก่ประชาชนของพระองค์ ในชีวิตนี้ ความต้องการเสมอไปของเราคือ พระคุณของพระองค์ แต่พระองค์ประทานพระคุณนั้นตามที่ต้องการ (ยากอบ 4:6) อย่างไรก็ตาม วันนั้นจะมาแน่เมื่อแม้แต่ประชาชนของพระองค์จะได้รับจากสง่าราศีของพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่

พระองค์จะมีได้ทรงหวงของดีอันใดไว้เลยจากบุคคลผู้ดำเนินอย่างเที่ยงธรรม ช่างเป็นพระสัญญาหนึ่งที่แสนวิเศษ คนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนในความเที่ยงธรรมจะพบว่าพระเจ้าไม่ทรงหวงสิ่งดีใดๆจากพวกเขาเลย ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น **อย่างเที่ยงธรรม (ทอว์มิม)** ส่วนใหญ่แล้วมันถูกแปลเป็น ‘ปราศจากตำหนิ’ แน่ทีเดียว “บรรดาผู้ที่ดิ้นรนคอบในทางของเขาก็เป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์” (เพลงสดุดี 119:1) พระเจ้าไม่ทรงหวงสิ่งดีใดๆเลยจากคนเหล่านั้นที่ดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์

สดด 84:12 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยพระสัญญาหนึ่งที่ลึกซึ้ง **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา บุคคลที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข** พระเจ้าทรงอวยพรความเชื่อเสมอ พระองค์ทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ เมื่อเราไว้วางใจพระองค์สำหรับทุกความต้องการ การตัดสินใจ และทิศทาง การอวยพรก็ถูกสัญญาไว้ คำที่แปลเป็น **เป็นสุข (เอห์**

เซอร์) มีความหมายด้วยว่า ‘มีความสุข’ แน่ทีเดียว ความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตมาจากการ
อวยพรของพระเจ้า พระสัญญาเดียวกันนี้ถูกกล่าวซ้ำอยู่ทั่วหนังสือเพลงสดุดี ดู เพลงสดุดี 2:12,
34:8 และ 40:8

ภาพรวมของเพลงสดุดี 85: ผู้แต่งไม่ได้ถูกกล่าวถึง แม้ประเพณีฮีบรูเชื่อกันทั่วไปว่าผู้
แต่งคนล่าสุดที่ถูกเอ่ยถึงในเพลงสดุดีบทก่อนหน้าก็แต่งบทถัดไปด้วย หากเป็นเช่นนั้นจริง จึง
คนหนึ่งที่ชื่ออาสาฟก็อาจเขียนเพลงสดุดีบทนี้ ช่วงเวลาที่เขียนจะกำหนดว่าผู้ใดเป็นคนเขียนมัน
แม้บางคนพยายามยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่ง เนื้อหาของเพลงสดุดีบทนี้ก็ดูเหมือนชี้ไปยังช่วงเวลา
หลังการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน ซึ่งอาจเป็นสมัยของเอสราหรือเนหะมีย์ เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศ
ให้แก่เหล่าบุตรชายของโคราห์ ผู้เป็นนักร้องคนเลวีที่พระวิหาร

ในข้อ 1-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องเพลงเกี่ยวกับความเมตตาในอดีตขององค์พระผู้เป็น
เจ้าและอ้อนวอนพระองค์ให้ระลึกถึงประชาชนของพระองค์ ในข้อ 5-7 เขาทูลขอเพื่ออิสราเอลที่
เจ็บช้ำ จากนั้นหลังจากได้ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าในข้อ 8 แล้ว เขาก็ประกาศถึงพระพรต่างๆ
ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในข้อ 9-13

สดด 85:1-2 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแผ่นดินของ
พระองค์ พระองค์ทรงให้พวกเชลยของยาโคบกลับสู่สภาพดี ในการเริ่มเสนาบดีของเขา ผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าถึงความดีของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอลในการนำพวกเขา
กลับมาจากการเป็นเชลยของพวกเขา แม้ไม่ถูกระบุเจาะจง การเป็นเชลยเดียวที่พวกเขาได้กลับมา
คือ การเป็นเชลยยังบาบิโลน ดังนั้น นี่อาจเป็นช่วงเวลาเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้น

**2 พระองค์ได้ทรงยกความชั่วช้าของประชาชนของพระองค์เสีย พระองค์ทรงกลบ
เกลื่อนบาปทั้งสิ้นของเขา เซลาห์** แม้เป็นคำหนึ่งอันแตกต่างจากที่ถูกใช้เพื่อหมายถึงการลบ
มลทิน คำที่แปลเป็น กลบเกลื่อน (คอว์ซอว์) ก็มีความหมายเดียวกัน ในพันธสัญญาเดิม การลบ
มลทินเพื่อประชาชนของพระเจ้าคือ การปกคลุมความบาปของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ในพันธ

สัญญาใหม่ พระเยซูคริสต์ทรงขจัดความบาปของเราออกไปแล้ว โดยการล้างมันออกไปเสีย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า!

สดด 85:3-4 พระองค์ได้ทรงนำพระพิโรธทั้งสิ้นของพระองค์กลับ พระองค์ทรงเคยหันจากความกริ้วอันร้อนแรงของพระองค์ เมื่อเสrubบาเบลนำพวกยิวหลายหมื่นคนกลับไปยังแผ่นดินของพวกเขา ความคร่ำครวญแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ได้เบาบางลงแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงรับรู้เรื่องนั้นอย่างสำนึกพระคุณ ในพระคริสต์พระเจ้าได้ทรงทำแบบเดียวกันเพื่อเรา เมื่อเราต้อนรับพระบุตรของพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราแล้ว พระพิโรธของพระเจ้าซึ่งเคยอยู่เหนือเราก็ถูกทำให้มลายหายไปแล้ว โดยพระคุณและความเมตตาของพระองค์ในพระคริสต์

4 โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับคืนอีก ขอทรงระงับความกริ้วจากข้าพระองค์ทั้งหลาย ความคิดก็คือ การร้องทูลพระเจ้าให้ 'คืนแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย' ซึ่งความเมตตาและความดีของพระองค์ในการช่วยให้พ้นของพระองค์อีกครั้ง แม้พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้ประชาชนของพระองค์กลับมาสู่แผ่นดินของพวกเขาแล้ว มันก็ไม่ใช้หนทางที่ง่ายเลยที่พวกเขาเดินต่อไป หนังสือเอสราและเนหะมีย์ให้หลักฐานชัดเจน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอความเมตตาของพระเจ้าให้มีแก่พวกเขาต่อไป

สดด 85:5-7 พระองค์จะทรงกริ้วต่อข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นนิรันดร์หรือ พระองค์จะทรงให้ความกริ้วของพระองค์ดำรงตลอดทุกชั่วอายุหรือ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องขอความเมตตาของพระเจ้า พวกเขาเผชิญความยากลำบากในการกลับจากการเป็นเชลย แม้อิสราเอลจะเจ็บปวดแล้วเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพ ความบาปในเรื่องอื่นๆก็ยังมีอยู่ต่อไป

6 พระองค์จะไม่ทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายฟื้นอีกหรือ เพื่อประชาชนของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์ พระเจ้าเท่านั้นทรงส่งการฟื้นฟูมาได้ แม้บริบทจริงนี้อาจกล่าวถึงการฟื้นฟูระดับชาติของอิสราเอล มันก็มีการประยุกต์ใช้กับการฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณในทุกวันนี้ด้วย เมื่อพระเจ้าทรงส่งการฟื้นฟูมา ประชาชนของพระองค์ก็เปรมปรีดี

7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสำแดงความเมตตาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และขอประทานความรอดของพระองค์แก่ข้าพระองค์ทั้งปวง แม้บริบทกล่าวถึงการช่วยให้พ้นในแง่ประชาชาติ ความจริงฝ่ายวิญญาณก็มีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ เมื่อชายและหญิงทั้งหลายร้องขอความเมตตาของพระเจ้าในความเชื่ออันเรียบง่าย โดยแสวงหาความรอดของพระองค์ พระองค์จะทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขา ความจริงนี้คงอยู่ชั่วนิรันดร์

สดด 85:8-9 ข้าพระองค์จะได้ฟังความที่พระเจ้าพระเยโฮวาห์จะตรัส เพราะพระองค์จะตรัสความสันติแก่ประชาชนของพระองค์ และแก้วิสุทธิชนของพระองค์ แต่อย่าให้เขาทั้งหลายหันกลับไปสู่ความโง่อีก หลังจากหยุดชั่วคราวเพื่อที่จะฟังการทรงนำของพระสุรเสียงเบาๆของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็หมายเหตุเรื่องสันติสุขที่พระเจ้าเท่านั้นทรงให้ได้ อย่างไรก็ตาม สันติสุขที่เกินความเข้าใจย่อมมาได้ก็ต่อเมื่อเราหนีความโง่เขลาแห่งความบาปอิสราเอลได้เรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเจ็บปวดแล้วผ่านทางกรตกเป็นเชลยยังบาบิโลน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนพวกเขาให้ระวังการกลับไปหาความบาปของพวกเขาอีก

9 แน่ทีเดียวที่ความรอดของพระองค์อยู่ใกล้คนที่เกรงกลัวพระองค์ เพื่อสง่าราศีจะอยู่ในแผ่นดินของข้าพระองค์ทั้งหลาย บริบทในทันทีกล่าวถึงอิสราเอล เมื่อพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่งดำเนินในความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็จะมีการช่วยให้พ้นของพระเจ้า ยิ่งกว่านั้น การช่วยให้พ้นนั้นจะยกชูสง่าราศีของพระเจ้าด้วย อย่างไรก็ตาม ยังมีการประยุกต์ใช้กับสมัยปัจจุบันอย่างไม่ต้องสงสัย เมื่อเราดำเนินในความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า การช่วยให้พ้นของพระองค์จากหลุมพรางต่างๆแห่งชีวิตก็อยู่ใกล้เสมอ การทรงนำและการช่วยให้พ้นของพระองค์ย่อมเพิ่มสง่าราศีเข้ากับชีวิตคริสเตียนอย่างแน่นอน

สดด 85:10-11 ความเมตตาและความจริงได้พบกัน ความชอบธรรมและสันติภาพได้จับกันและกัน พระเจ้าทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความเมตตา ความจริง ความชอบธรรม และสันติสุข เมื่อพระองค์ทรงปฏิบัติอย่างยุติธรรมและอย่างเปี่ยมเมตตากับอิสราเอล คุณธรรมลึกซึ้งเหล่านี้ก็ถูกผูกพันเข้าด้วยกัน

อย่างไรก็ตาม มีภาพเหมือนอันงดงามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอยู่เช่นกัน บนกางเขนนั้น พระองค์ผู้ทรงเป็นความจริงในร่างบุคคลทรงผูกพันกับความเมตตาของพระเจ้าเพื่อจัดการความรอดให้แก่เรา ในวันนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าผูกพันกับพระคุณของพระองค์เพื่อช่วยให้เราสามารถมีสันติสุขกับพระเจ้าได้ ในพระคริสต์เราพบความเมตตาและความจริง ความชอบธรรมและสันติสุข ดู เพลงสดุดี 89:14 และสุภาษิต 16:6 ด้วย แน่ทีเดียว มีความสัมพันธ์แบบเหตุและผลโดยตรงระหว่างความชอบธรรมกับสันติสุข

11 ความจริงจะงอกขึ้นมาจากแผ่นดิน และความชอบธรรมจะมองลงมาจากฟ้าสวรรค์
ความคิดนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ ในวันนั้น ความจริงจะงอกออกมาจากแผ่นดินโลกและความชอบธรรมจะมองลงมาจากสวรรค์

สดด 85:12-13 ในวันนั้น เออ พระเยโฮวาห์จะประทานสิ่งที่ดีๆ และแผ่นดินของข้าพระองค์ทั้งหลายจะเกิดผล เมื่อความชอบธรรมของพระเจ้ามิซัย การอวยพรของพระเจื่อก็ย่อมติดตามมาพร้อมกับมัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เข้าใจเรื่องนั้นและตั้งตาคอยให้ถึงวันนั้นเมื่อการอวยพรของพระเจ้าจะถูกฟื้นคืนสู่แผ่นดินของเขา มันจะขึ้นอยู่กับการฟื้นคืนของความชอบธรรมในส่วนของอิสราเอล

เมื่อพระมหากษัตริย์แห่งความชอบธรรมเสด็จกลับมา **13 ความชอบธรรมจะนำหน้าพระองค์ และจะตั้งข้าพระองค์ทั้งหลายไว้ในมรรคาแห่งรอยพระบาทของพระองค์** อาณาจักรของพระองค์จะเป็นที่ๆความชอบธรรมอาศัยอยู่ในนั้น มันจะเป็นลักษณะเด่นของยุคนั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 86: ชื่อของเพลงสดุดีบทนี้เป็นชื่อเดียวกับเพลงสดุดีบทที่สิบเจ็ด – **คำอธิษฐานของดาวิด** นอกจากนี้ หัวข้อหลักก็คล้ายคลึงกันด้วย แน่นนอนว่าเพลงสดุดีบทนี้เป็นคำอธิษฐานหนึ่งเพื่อขอความช่วยเหลือพร้อมกับการสรรเสริญที่สอดคล้องกันอยู่ทั่วบทเพลงนี้ ดาวิดเขียนจากช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากในชีวิตของเขา โดยอาจเป็นตอนที่เขาถูกซาอูลข่มเหง เพลงสดุดีบทนี้อาจแบ่งได้เป็นสามส่วน โดยแต่ละส่วนปิดท้ายด้วยหมายเหตุที่แสดงการ

สำนึกพระคุณหรือที่แสดงความมั่นใจ สามส่วนเหล่านี้ดูเหมือนจะเป็นข้อ 1-7, 8-13 และ 14-17
นี้เป็นเพลงสดุดีบทเดียวใน 'เล่ม' ที่สามของหนังสือเพลงสดุดีที่ยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งอย่าง
ชัดเจน

สดด 86:1-3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรมสดับข้าพระองค์

เพราะข้าพระองค์ยากจนและขัดสน แม้ดาวิดมีข้อบกพร่องต่างๆของตน เหมือนกับมนุษย์ทุกคน
ความเยอหยิ่งก็ดูเหมือนไม่ใช่หนึ่งในข้อบกพร่องเหล่านั้น เขายิ่งกว่าเต็มใจที่จะยอมรับสถานะ
อันต่ำต้อยของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า แม้ในวัยเด็กดาวิดไม่ได้เป็นคนมั่งมี ความคิดที่ว่าเขาเป็น
คนยากจนตรงนี้ก็ดูเหมือนจะหมายถึงการเป็นคนยากจนฝ่ายวิญญาณและถ่อมใจ

2 ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้เพราะข้าพระองค์บริสุทธิ์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ ขอทรงช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ผู้วางใจในพระองค์

เมื่อดาวิดสารภาพว่าเป็นคนบริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่าเขาไม่ได้กำลังพูดถึงการเป็นคนไม่มีบาป
คำที่แปลเช่นนั้น (คอว์สิด) มีความหมายด้วยว่า 'สัตย์ซื่อ' หรือ 'ดำเนินตามอย่างพระเจ้า'
ประเด็นของดาวิดก็คือ การเสนอความของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า โดยรู้ว่าพระเจ้าจะทรง
พิทักษ์รักษาคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและคนที่สัตย์ซื่อ หลักเกณฑ์แห่งคำทูลขอการช่วย
ให้พ้นของเขาคือ ความไว้วางใจของเขานในพระเจ้า สิ่งที่ขับเคลื่อนพระเจ้าให้ทรงช่วยให้รอด
(ไม่ว่าฝ่ายวิญญาณหรือจากวิกฤติชั่วคราว) คือ ความเชื่อเสมอ คำอธิษฐานของดาวิดคือ หลักฐาน
ของความเชื่อดังกล่าว โปรดสังเกตด้วยว่าเขาพรรณนาถึงตัวเองว่าเป็น "ผู้รับใช้ของพระองค์"
อีกครั้งที่ความถ่อมใจของชายผู้นี้ของพระเจ้าปรากฏชัดเจน

3 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ร้องทูล ต่อพระองค์วันยังค่ำ

แก่นแท้ของคำอธิษฐานนี้แห่งความเชื่อคือ การขอความเมตตาของพระเจ้า
มีอยู่สิบครั้งในหนังสือเพลงสดุดีที่ดาวิดร้องออกมาว่า "ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์" ความ
หวังเดียวของเขาอยู่ในความเมตตาของพระเจ้า โปรดสังเกตด้วยว่าเขาร้องทูลต่อพระเจ้าทุกวัน
ความคิดของคำที่แปลเป็น ร้องทูล (คอว์รอว์) มีความหมายอันเรียบง่ายว่า 'เรียก' นี่บอกเป็นนัย

ถึงชีวิตการอธิษฐานประจำวันของดาวิด วันๆหนึ่งไม่ได้ผ่านไปโดยที่ดาวิดไม่ได้ใช้เวลา
อธิษฐาน

สดด 86:4-5 **ขอทรงให้จิตใจผู้รับใช้ของพระองค์ยีนดี โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็น**
เจ้า จิตใจข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่มิใช่ในพระองค์ ขณะที่ดาวิดร้องทูลพระเจ้าต่อไป เขาก็ทูลขอความ
ขึ้นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกับสำนวนโวหารอันไพเราะ ดาวิดพูดถึงการยกจิตใจของ
ตนต่อพระเจ้า ความคิดนี้เกือบเหมือนการที่พ่อหรือแม่อุ้มชูลูกเล็กๆของตนต่อพระเจ้า โดยอุทิศ
ถวายเด็กคนนั้นแด่พระองค์ ดังนั้นดาวิดจึงมอบถวายจิตใจของตนอย่างสิ้นสุดใจต่อพระเจ้า การ
ยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อพระเจ้าปรากฏชัดเจน ในทางกลับกัน ดาวิดแสวงหาความขึ้นบาน
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในจิตใจของตน

5 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ประเสริฐและทรงพร้อมที่จะประทานอภัย
อุคมด้วยความเมตตาต่อบรรดาผู้ร้องทูลพระองค์ โปรดสังเกตพระลักษณะสามประการของ
พระเจ้า พระองค์ทรง (1) ดี หรือประเสริฐ พระองค์ทรง (2) พร้อมที่จะยกโทษ และพระองค์ทรง
(3) อุคมด้วยความเมตตาต่อคนเหล่านั้นที่ร้องทูลพระองค์ ช่างเป็นเหตุสำหรับการขึ้นบาน!
พระองค์ทรงดี พระองค์ทรงยกโทษให้ และพระองค์ทรงเปี่ยมเมตตาต่อผู้ใดก็ตามที่แสวงหา
พระองค์ ความจริงอันเปี่ยมสุขเหล่านั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

สดด 86:6-7 **ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องทูลว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง**
เจียพระกรรมสิทธิ์คำทูลอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงสดับเสียงร้องทูลวิงวอนของข้า
พระองค์ นี้สื่อเป็นนัยในคำว่า วิงวอน คือ ความจริงจิงและความร้อนรน คำอธิษฐานของดาวิด
ไม่ใช่การทำพอเป็นพิธีหรือการพูดซ้ำๆอันไร้ความหมาย เขาอธิษฐานจากก้นบึ้งแห่งหัวใจของ
เขา

ดังนั้นเขาจึงร้องออกมาว่า **7** ในวันลำบากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องทูลพระองค์
เพราะพระองค์จะทรงตอบข้าพระองค์ คำอธิษฐานอันร้อนรนเกิดผลของผู้ชอบธรรมย่อมได้ผล
มาก นอกจากนี้ บทเรียนหนึ่งอยู่ตรงนี้ด้วย เมื่อความทุกข์ลำบากเข้ามา เราสามารถร้องทูลต่อ

พระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือได้เสมอ พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานอันร้อนรนของบุคคลผู้
ดำเนินตามทางของพระเจ้า

สดด 86:8-10 ในท่ามกลางคำทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้าของเขา ผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วครู่เพื่อหมายเหตุว่า โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในบรรดาพระไม่มีผู้ใด
เหมือนพระองค์ และไม่มีกิจการใดๆเหมือนพระราชกิจของพระองค์ คำที่แปลเป็น บรรดาพระ
(เอ โลฮิม) แม้เป็นคำอธิษฐานพื้นฐานที่สุดที่หมายถึงพระเจ้า อาจหมายถึงบรรดาศักดิ์หรือผู้
ปกครองที่เป็นมนุษย์ได้เช่นกัน ความคิดก็คือว่าท่ามกลางบรรดาผู้มียศสูงและผู้มีกำลังมากของ
แผ่นดินโลก ไม่มีผู้ใดเทียบได้เลยกับความยิ่งใหญ่ของพระเยโฮวาห์พระเจ้า ไม่มีผู้ใดสามารถ
เทียบเคียงกับความยิ่งใหญ่หาที่สุดไม่ได้ของพระองค์

9 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บรรดาประชาชาติที่พระองค์ทรงสร้างจะมานมัสการต่อ
พระพักตร์พระองค์ และจะเทิดทูนพระนามของพระองค์ การสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะมี
ขึ้นในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงปกครองในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่ง
ใหญ่ ในวันนั้น ประชาชาติทั้งปวงจะนมัสการพระองค์และเทิดทูนพระนามของพระองค์จริงๆ
บรรดาศักดิ์และประธานาธิบดีที่มีกำลังมากที่สุดแห่งแผ่นดินโลกนี้จะก้มกราบเมื่อได้ยิน
พระนามของพระเยซูสักวันหนึ่ง โดยสารภาพว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อถวายสง่า
ราศีแด่พระเจ้าพระบิดา

10 เพราะพระองค์ใหญ่ยิ่งและทรงกระทำการมหัศจรรย์ พระองค์แต่องค์เดียวทรงเป็น
พระเจ้า เมื่อความแข่งสาปแห่งความบาปถูกยกออกไป คนทั้งปวงจะตระหนักถึงความยิ่งใหญ่
ของพระเจ้าแต่ผู้เดียว พระราชกิจต่างๆอันมหัศจรรย์ของพระองค์จะทำให้คนทั้งปวงสรรเสริญ
และถวายสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ ในความหมายแบบจำกัด นั่นเป็นความจริงจนทุกวันนี้
นี่เมื่อคริสเตียนคนต่างชาติทั้งหลายทั่วโลกถวายเกียรติและสง่าราศีแด่พระองค์ อย่างไรก็ตาม วัน
นั้นจะมานั้นเมื่อคนทั้งปวงจากประชาชาติทั้งปวงจะถวายสง่าราศีพระองค์ มันจะเป็นวันยิ่งใหญ่
จริงๆ

สดด 86:11-13

ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสอนพระ

มรรคาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข เราทั้งหลายจนทุกวันนี้ต้องการ
พระคุณเดียวกันนั้นที่ดาวิดมีเพื่อเรียนรู้ทางของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา ทางของพระองค์
ส่วนใหญ่มีอยู่ในพระคัมภีร์ของพระองค์ หน้าที่ของเราคือ ศึกษาเพื่อที่จะเรียนรู้ สิ่งที่ไม่ได้อยู่ใน
นั้นอาจถูกเรียนรู้ผ่านการอธิษฐานและการรอคอยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดาวิด
จึงปฏิญาณว่า ข้าพระองค์จะดำเนินในความจริงของพระองค์ ยอห์นเขียนไว้ว่า “ไม่มีสิ่งใดที่จะ
ทำให้ข้าพเจ้ายินดียิ่งกว่านี้ คือที่ได้ยินว่า บุตรทั้งหลายของข้าพเจ้าดำเนินตามความจริง” (3
ยอห์น 4)

เขาอธิษฐานต่อไปโดยขอร้องพระเจ้าว่า ขอทรงสำรวมใจของข้าพระองค์ให้ยำเกรง
พระนามของพระองค์ บ่อยครั้งเหลือเกินที่ใจของเราถูกแบ่งออกระหว่างสิ่งต่างๆของแผ่นดิน
โลกกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า ดาวิดมีสติปัญญาที่จะขอร้องพระเจ้าให้รวมใจของเขาให้เป็นหนึ่ง
เพื่อที่จะแสวงหาความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าช่างเป็นเรื่องไม่
สำคัญในใจของแม้แต่ประชาชนของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ดาวิดแสวงหาที่จะยำเกรงพระเจ้า
มากยิ่งขึ้น

ยิ่งกว่านั้น เขาปฏิญาณว่า 12 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้า
พระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ และข้าพระองค์จะเทิดทูนพระนามของพระองค์
เป็นนิตย์ เราไม่เพียงควรสรรเสริญพระเจ้าเท่านั้น แต่เราควรทำเช่นนั้นด้วยสิ้นสุดใจของเรา
บ่อยครั้งเหลือเกินที่คำสรรเสริญของเราแต่พระองค์เป็นเพียงครั้งใจ ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะ
ถวายสง่าราศีพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา

เหตุผลสำหรับการอุทิศถวายเช่นนั้นถูกกล่าวชัดเจน 13 เพราะความเมตตาของพระองค์
ที่ทรงมีต่อข้าพระองค์นั้นใหญ่ยิ่งนัก และพระองค์ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ให้พ้น
จากที่ลึกลับที่สุดของนรก ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นยิ่งใหญ่จริงๆ! เพราะความเมตตา

อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์จึงทรงช่วยให้พ้นแล้วจากนรกต่ำที่สุดด้วย นั่นในตัวเอง เป็นเหตุให้เราสรรเสริญจากกันบึงแห่งหัวใจของเรา

สดด 86:14-15 ใจความเดิมของเพลงสดุดีบทนี้ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง โอ ข้าแต่พระเจ้า คนหยิ่งโง่ได้ลุกขึ้นต่อผู้ข้าพระองค์ หมู่คนทารุณเสาะหาชีวิตข้าพระองค์ เขามีได้ ประดิษฐานพระองค์ไว้ตรงหน้าเขา ดาวิดเผชิญการข่มเหงอันอยู่ดิถีธรรมของซาอูลผู้แสวงหาชีวิตของเขา คนทั้งหลายที่เพิกเฉยพระเจ้าเป็นเหล่าศัตรูอันร้ายของดาวิด ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้น

15 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ากอบปรีย์พระกรุณาและพระเมตตา ทรงกริ้วข้า และอุคมด้วยความเมตตา และความจริง ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าเกี่ยวกับความเมตตาของพระองค์ จนทุกวันนี้พระองค์ทรง (1) “กอบปรีย์พระกรุณา” พระองค์ทรง (2) พระเมตตา พระองค์ทรง (3) กริ้วข้า และ (4) พระองค์ทรง “อุคมด้วยความเมตตาและความจริง” เรายังมีเหตุเพิ่มเติมที่จะสรรเสริญและถวายสง่าราศีพระนามของพระองค์

สดด 86:16-17 โอ ขอทรงหันมาเมตตาข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และขอทรงช่วยชีวิตบุตรชายของหญิงคนใช้ของพระองค์ เมื่อตระหนักถึงความทุกข์ลำบากที่เขาเผชิญอยู่ ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าอีกครั้งให้หันพระพักตร์ของพระองค์มาหาเขา และมีความเมตตาต่อเขา เขาจึงขอพลังกำลังจากพระเจ้า อีกครั้งที่เขายอมรับอย่างเปิดเผยว่าตัวเขาเองเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า นอกจากนี้ แม้แต่มารดาของเขาก็ปรนนิบัติพระเจ้าเช่นกัน ดาวิดจึงไม่เพียงยกอุปนิสัยของตนเองมาประกอบเท่านั้น แต่ยกอุปนิสัยของมารดาของเขามาประกอบเช่นกัน พระเจ้าทรงใส่พระทัยต่อเรื่องนั้น

เขาจึงขอร้องพระเจ้าว่า 17 ขอประทานหมายสำคัญแห่งความโปรดปรานของพระองค์แก่ข้าพระองค์ เพื่อคนที่เกลียดชังข้าพระองค์จะเห็น และจะได้อาย ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์และทรงเล่าโลมข้าพระองค์ ท่ามกลางความยุ่งยากที่อยู่รอบตัวเขา ดาวิดแสวงหาการหนุนใจแบบทันทีจากสวรรค์ ยิ่งกว่านั้น เขามีความหวังด้วยว่าบรรดาศัตรู

ของเขาจะเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าและอับอายในท่าทางอันมั่งร้ายของพวกเขา สุดท้าย คาวิด
เตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงช่วยเหลือและหนุนใจเขาแล้วในอดีต นี่บอกเป็นนัยถึง
ความหวังของคาวิดว่าพระเจ้าจะทรงทำแบบเดิมอีก

**ภาพรวมของเพลงสดุดี 87: เพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่ คณะโคราห์ (เหล่าบุตรชาย
ของโคราห์) เพื่อที่จะถูกขับร้องโดยพวกเขาที่พระวิหารขณะที่พวกเขารักษาประตูเหล่านั้น เพลง
สดุดีบทนี้เป็นเพลงชาติสำหรับอิสราเอลที่ชื่นชมยินดีในพระเจ้าของตนและที่ประทับบนโลกนี้
ของพระองค์ เพลงบทนี้ให้เกียรติแก่ศิโยน (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) และมันพูดถึงความโปรดปราน
ของพระเจ้าที่มีต่อคนนั้น คำพยากรณ์เหล่านั้นที่ทำให้มันปรากฏเป็นภาพชัดเจน และเกียรติยศ
ของการเป็นชาวนครนั้น เพราะการเอ่ยถึงบาบิโลน เพลงสดุดีบทนี้จึงอาจถูกเขียนในสมัยหลังๆ
อาจเป็นในช่วงรัชสมัยของเฮเซคียาห์ บางคนยกให้มันถูกเขียนหลังการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน
ด้วยซ้ำ**

สดด 87:1-3 รากฐานของพระองค์อยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ ความคิดก็คือว่า ฐาน
ปฏิบัติการบนแผ่นดินโลกสำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้าอยู่ในภูเขาบริสุทธิ์เหล่านั้นของอิสราเอล
กล่าวอย่างเจาะจงนี้คือ ภูเขาเหล่านั้นแห่ง โมริยาห์ ซึ่งเป็นกลุ่มยอดเนินเขาต่างๆซึ่งรวมกันเป็น
นครเยรูซาเล็ม เนินเขาหลักในเนินเขาเหล่านี้คือ ภูเขาศิโยน ที่นั่นเองพระเจ้าได้ทรงสถาปนาพระ
วิหารสำหรับเป็นที่ประทับแห่งสง่าราศีเชคินาห์ของพระองค์บนแผ่นดินโลก

2 พระเยโฮวาห์ทรงรักประตูดิโยนมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดาที่อาศัยของยาโคบ ศิโยนซึ่งเป็น
หนึ่งในยอดเนินเขาเหล่านั้นของเยรูซาเล็ม ตั้งแต่สมัยของคาวิดมาจนปัจจุบัน ได้กลายมาเป็นอีก
ชื่อหนึ่งของเยรูซาเล็ม พระเจ้าทรงเลือกเยรูซาเล็มเหนือนครอื่นๆทั้งปวงของอิสราเอลให้เป็น
นครหลวงบนแผ่นดินโลกของพระองค์ ความรักของพระเจ้าที่มีต่อคนนี้ปรากฏชัดเจน
นอกจากนี้ จงระลึกถึงคำคร่ำครวญอัน โศกเศร้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในมัทธิว 23:37 “โอ
เยรูซาเล็มๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาสาสคาพยากรณ์ และเอาหินขว้างผู้ที่ได้รับใช้มาหาเจ้าถึงตาย เราใคร่

จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนืองๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ”
พระเจ้ายังทรงสัจย์ชื้อต่อนครที่พระองค์ได้ทรงเลือกเหมือนเดิม

ดังนั้น 3 โองการแห่งพระเจ้าเอ๋ย เขากล่าวสรรเสริญเธอ เซลาห์ แม่นครเยรูซาเล็มจริงๆ
ถูกกล่าวถึงตรงนี้ นครที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้า นั่นคือ เยรูซาเล็มใหม่ นครสวรรค์ของพระเจ้า ก็
ถูกสื่ออย่างแน่นอนเช่นกัน จนทุกวันนี้ สิ่งต่างๆอันเปี่ยมสง่าราศีถูกพูดถึงเกี่ยวกับนครของ
พระเจ้า มันเป็นส่วนหนึ่งของความหวังอันเปี่ยมสุขของเราเมื่อเราตั้งตาคอยนครนั้นที่ผู้ก่อและผู้
สร้างของมันคือพระเจ้า

สดด 87:4-6 ในบรรดาผู้ที่รู้จักเรา เราระบุชื่อราหับและบาบิโลน ดูธิด พิธิสเตีย
ไทระ และเอธิโอเปีย เขากล่าวกันว่า "ผู้นี้เกิดที่นั่น" ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตรัสตรงถึงเขตแดน
สำคัญๆในสมัยของเขา (ราหับตรงนี้อาจหมายถึงอียิปต์) กระนั้น ที่สำคัญกว่าเหล่านี้ทั้งหมดจะ
เป็นผู้หนึ่งที่ถูกกล่าวได้ว่า "ข้าพเจ้าเกิดในเยรูซาเล็ม" นั่นจะเป็นเกียรติยศหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าชนชาติ
อื่นใด

5 และเขาจะพูดเรื่องศิโยนว่า "ผู้นี้และผู้นั้นเกิดในเมืองนั้น" เพราะองค์ผู้สูงสุดนั้นแหละ
จะสถาปนาเมืองนั้นไว้ ความคิดนี้ถูกกล่าวซ้ำเพื่อเน้นย้ำ การเกิดในเยรูซาเล็มจะเป็นเกียรติยศ
หนึ่งสักวันหนึ่งเพราะว่ามันคือนครที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนาไว้แล้ว การสำเร็จจริงที่ชัดเจนใน
ท้ายที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในยุคพันปี เมื่อพระเยซูจะทรงครอบครองจากที่นั่น

6 ขณะที่พระเยโฮวาห์ทรงจดชนชาติทั้งหลาย พระองค์จะทรงบันทึกว่า "ผู้นี้เกิดที่นั่น"
เซลาห์ บางทีเกียรติยศยิ่งใหญ่ที่สุดจะเป็นการยอมรับจากพระเจ้าเองของคนเหล่านั้นที่มีสิทธิ
พิเศษของการได้เกิดที่เยรูซาเล็ม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา จะมีเกียรติยศยิ่งใหญ่ของการเกี่ยวข้อง
เช่นนั้นกับเยรูซาเล็ม นครของพระเจ้า

สดด 87:7 นักร้องและนักเล่นเครื่องดนตรีจะอยู่ที่นั่น น้ำพุทั้งสิ้นของเราอยู่
ในเธอ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายโดยหมายเหตุถึงการฉลองเอ็กเกริกและความสง่างามซึ่งจะ
มีอยู่ที่นั่นในวันนั้น ยิ่งกว่านั้น ความชื่นบานทั้งสิ้นของเขา – น้ำพุทั้งหลายของเขา คือ น้ำพุแห่ง

การทำให้สดชื่น – ก็อยู่ในที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสถิตอยู่ จะไม่มีบ่อน้ำแห่งขอดเลยในที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอยู่ด้วย พระองค์ทรงเป็นแหล่งน้ำแห่งชีวิตอันชื่นใจซึ่งทำให้จิตใจที่กระหายอิมหัน้ำ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 88: เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยชื่อเรียกอันซับซ้อน: บทเพลงหรือเพลงสดุดีของคณะโคราห์ ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนองมาหะลัท เลอันโนท มัสคิลบทหนึ่งของเฮมาน คนเอสราะห์ เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนให้เหล่าบุตรชายของโคราห์เหมือนเดิม ซึ่งเป็นคนเลวีผู้ปรนนิบัติที่พระวิหาร มันถูกอุทิศให้เป็นพิเศษแก่ หัวหน้านักร้อง ตามทำนองมาหะลัท เลอันโนท ความคิดก็คือว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกอุทิศให้แก่หัวหน้าคณะนักร้องของพระวิหารในช่วงเวลายากลำบาก เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นการใคร่ครวญของเฮมาน คนเอสราะห์ บุคคลหลังนี้ไม่ปรากฏชัดเจน แต่อาจเป็นเลวีที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในสมัยของซาโลมอน ดู 1 พงศกษัตริย์ 4:31 ตัวเลือกหนึ่งที่น่าจะใช่มากกว่าคือ เลวีอีกคนหนึ่งในสมัยของดาวิดซึ่งถูกหมายเหตุไว้ใน 1 พงศาวดาร 15:17 และ 25:1, 5

เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนในช่วงเวลายากลำบาก แก่ข้อแรกเผยให้เห็นชายคนหนึ่งทีระบายความในใจของตนต่อพระเจ้า ผู้ทนวิฤติหนึ่งอันน่ากลัว อาจเป็นความเจ็บป่วยหนึ่งที่ทำให้ตายได้ แก่ข้อหลังเป็นคำอธิษฐานขอความช่วยเหลือให้ฟื้น อาจมีการบอกเป็นนัยเชิงคำพยากรณ์ตรงนี้ถึงพระทัยของพระคริสต์ในความทุกข์ทรมานของพระองค์

สดด 88:1-3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระพักตร์พระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน ความจนตรอกและความรื้อนรนของคณาหนึ่งที่อยู่ในสภาพจนตรอกปรากฏให้เห็น เขาเตือนความจำพระเจ้าว่าเขาได้อธิษฐานทั้งกลางวันและกลางคืนต่อพระองค์ โปรดสังเกตด้วยว่าเขาเรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาว่าพระเจ้าแห่งความรอดของเขา

เขาวิงวอนต่อพระเจ้าว่า **2** ขอคำอธิษฐานของข้าพระองค์มาจำเพาะเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ ขอทรงเจียรพระกรรมระดับคำร้องทูลของข้าพระองค์ แม้เขาได้อธิษฐานอย่างยาวนาน และหนักหน่วงแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็วิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังเสียงร้องของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงความสิ้นหวังและความร้อนรนแห่งคำอธิษฐานของเขา

3 เพราะจิตใจของข้าพระองค์ลำบากเต็มที และชีวิตของข้าพระองค์เข้าใกล้แดนผู้ตาย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อาจมีโรคร้ายแรงและเขารู้ว่าเขาเข้าใกล้ความตาย ไม่เพียงมีความทุกข์ลำบากของความอ่อนแอฝ่ายร่างกายที่เขาเผชิญอยู่เท่านั้น แต่มีความทุกข์ยากอันซับซ้อนต่างๆ ของการที่ครอบครัวของตนไว้ข้างหลังด้วย

สดด 88:4-7 **เขานับข้าพระองค์ในบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน** ข้าพระองค์เป็นเหมือนชายที่ไม่มีกำลัง ผู้เขียนสัคคีสิทธิ์ท่านนี้ตรัสตรงต่อไปถึงความตายที่ใกล้เข้ามา ในความจนตรอกของเขา ผู้เขียนที่โศกเศร้าท่านนี้ร้องออกมาว่า **5** เหมือนคนที่เขาทิ้งไว้ท่ามกลางคนตาย เหมือนคนถูกฆ่าที่นอนอยู่ในหลุมศพ ผู้ที่พระองค์มิได้ทรงระลึกถึงอีก และเขาทั้งหลายถูกพรวดเสียจากพระหัตถ์ของพระองค์ เขาตรัสตรงถึงการเป็นผู้อาศัยคนหนึ่ง ในนครแห่งความตาย – ถูกตัดออกจากการระลึกแห่งชีวิต

6 พระองค์ทรงใส่ข้าพระองค์ไว้ในส่วนลึกของปากแดนผู้ตาย ในแดนที่มืดและลึก แม้ยังไม่ตาย เขาก็คิดว่าเขาใกล้ตายแล้ว เขาอยู่ในหุบเขาแห่งเงามรณาอย่างแน่นอน นอกจากนี้ เขาตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้เขาอยู่ในความทุกข์ลำบากนี้

7 พระพิโรธของพระองค์หนักอยู่บนข้าพระองค์ และพระองค์ทรงทับบถมข้าพระองค์ ด้วยคลื่นทั้งสิ้นของพระองค์ เซลาห์ ในความทุกข์ยากของเขา ผู้เขียนสัคคีสิทธิ์ท่านนี้คิดเองว่า พระเจ้ากำลังติสอนเขาอยู่ เขาเปรียบเทียบความทุกข์ยากของเขาว่าเป็นเหมือนคลื่นที่โถมทับลงบนเขา ความทุกข์ลำบากต่างๆ ของเขาดูเหมือนระลอกคลื่นที่ถาโถมเข้าไปหาเขาโดยไม่รู้จบ สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “พระพิโรธนั้นหนักในตัวมันเองอยู่แล้ว พระพิโรธของพระเจ้ากำลังบดขยี้อย่างเหลือ

ที่จะจินตนาการได้ และเมื่อมัน โถมทับลงมา จิตใจก็ถูกบีบบังคับอย่างแท้จริง” วิบัติแก่คนๆ นั้นที่ ได้รับพระพิโรธของพระเจ้า

สดด 88:8-9 พระองค์ทรงกั้นผู้ที่คุ้นเคยกับข้าพระองค์ให้ออกห่างจากข้าพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เป็นที่น่ารังเกียจต่อเขาทั้งหลาย ข้าพระองค์ถูกขัง ข้าพระองค์จึงออกไปไม่ได้ เหมือนกับที่โยบถูกกีดกันจากเพื่อนๆ และภรรยาของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็คร่ำครวญว่าแม้แต่บรรดาคนรู้จักของเขาก็ตกตะลึงกับสภาพอันน่าเวทนาของเขา อาจเป็นไปได้ว่าเขาถูกกักกันหรือถูกมองว่าเป็นมลทิน ไม่ว่ากรณีใด เขาก็ถูกทอดทิ้งโดยคนเหล่านั้นที่ครั้งหนึ่งเคยใกล้ชิดกับเขา

9 นัยน์ตาของข้าพระองค์มีวิไปเพราะความทุกข์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ทุกวัน ข้าพระองค์ชูมือขึ้นต่อพระองค์ สภาพอันจนตรอกและความสิ้นหวังที่ใกล้เข้ามาของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปรากฏชัดเจน เขาได้ระบายความในใจของตนต่อพระเจ้าแล้ว เขาได้ชูมือของตนสู่สวรรค์แล้ว กระนั้นเขาก็ยังรอคอยการช่วยให้พ้นจากพระเจ้าเหมือนเดิม

สดด 88:10-12 เขาจึงเสาะหาที่จะใช้เหตุผลกับพระเจ้า พระองค์จะทรงกระทำการมหัศจรรย์เพื่อคนตายหรือ ชาวแดนผู้ตายจะลุกขึ้นสรรเสริญพระองค์ได้หรือ เซลาห์ คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบสองคำถามถูกนำเสนอ พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ต่างๆ เพื่อคนตายหรือ? คนตายในหลุมศพสรรเสริญพระองค์หรือ? คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

11 เขาจะประกาศความเมตตาของพระองค์ในหลุมศพหรือ หรือจะประกาศความสัตย์สุจริตในแดนพินาศหรือ คำถามอีกชุดหนึ่งถูกเสนอต่อพระเจ้าโดยหวังว่าจะขับเคลื่อนพระองค์ให้ทรงตอบ ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น แดนพินาศ (ฮาบัค โคน) มันมีความหมายตรงตัวว่าความพินาศ แต่ก็หมายถึงนรก (ดู วิวรรณ์ 9:11 เช่นกัน) ความคิดก็คือว่าคนๆ หนึ่งที่อยู่ในหลุมศพหรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ของคนเหล่านั้นที่ตายไปแล้วไม่สามารถเป็นพยานถึงความเมตตา กรุณาหรือความสัตย์ซื่อของพระเจ้าได้

12 ในความมืดเขาจะรู้จักการมหัศจรรย์ของพระองค์หรือ ในแผ่นดินแห่งความหลงลืม เขาจะรู้จักความชอบธรรมของพระองค์หรือ คำถามสองข้อสุดท้ายถูกนำเสนอ ความคิดมีเหมือนเดิม นั่นคือ ในความตาย – สถานที่แห่งความมืด ดินแดนแห่งความหลงลืม – ไม่มีใครประกาศการมหัศจรรย์ต่างๆของพระเจ้าหรือความชอบธรรมของพระองค์

ข้อโต้แย้งอันเรียบง่ายของผู้เขียนท่านนี้ก็คือว่า ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เขาตาย เขาก็จะถูกลบชื่อออกจากระบบที่จะประกาศอีกครั้งถึงความดีของพระเจ้าในแผ่นดินของคนเป็น เขาจึงโต้แย้งคดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า

สดด 88:13-14 เขาโต้แย้งคดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไปอีก โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ในเวลาเช้าคำอธิษฐานของข้าพระองค์จะขึ้นไปหาพระองค์ เขาได้ร้องทูลพระเจ้าอย่างไม่ย่อท้อ นอกจากนี้ ถ้าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เขามีชีวิตถึงเช้าอีกวันหนึ่ง คำอธิษฐานของเขาจะเป็นสิ่งแรกที่เขาจะทำ

เขาจึงถามว่า 14 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระองค์ทรงเหวี่ยงจิตวิญญาณข้าพระองค์ออกไปเสีย ไฉนพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์เสียจากข้าพระองค์ เห็นได้ชัดถึงชายผู้หนึ่งที่ได้ดำเนินกับพระเจ้า บัดนี้เขาถามว่าทำไมพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้เขาตาย ? นั่นเป็นสิทธิขาดของพระเจ้าอย่างแน่นอนและพระเจ้าทรงมีเวลาอันเหมาะสมเจาะสำหรับทุกสิ่ง กระนั้น จิตใจที่เป็นทุกข์นี้ก็ถามพระเจ้าว่า “ทำไม?”

สดด 88:15-18 ตั้งแต่เป็นอนุชนมา ข้าพระองค์ทุกข์ยากและพร้อมที่จะตาย ขณะข้าพระองค์ทนต่อความสยดสยองของพระองค์ ข้าพระองค์มีจิตใจไขว้เขวไป เขาเจ็บป่วยมานานเหลือเกินจนเขาจำแทบไม่ได้ว่ามันเริ่มต้นเมื่อไร แม้ไม่ปรารถนาที่จะตาย เขาก็รู้ว่าร่างกายที่เหนื่อยล้าของเขาอยู่ที่ธรณีประตูแห่งความตายแล้ว เขาจึงว้าวุ่นใจ (มีจิตใจไขว้เขว)

16 ความพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์กวาดไปเหนือข้าพระองค์ สิ่งที่น่ากลัวจากพระองค์ตัดข้าพระองค์ออกเสีย อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยกให้ความทุกข์ยากของเขาเป็นพระพิโรธที่ดีสอนของพระเจ้า เขาถูกตัดขาดจากคนทั้งปวงแล้ว

17 มันล่อมข้าพระองค์ไว้รอบวันยังคำอย่างน้ำท่วม มันท่วมข้าพระองค์มิด เขาเปรียบความทุกข์ลำบากของเขว่าเป็นเหมือนคลื่นแห่งทะเลที่โถมทับเขาอีกครั้ง เขากำลังจะจมในทะเลแห่งการตีสอนของพระเจ้า

เพลงสดุดีแสนเศร้าบทนี้ปิดท้ายด้วยคำประกาศว่า 18 พระองค์ทรงให้คนรักและสหายห่างเหินจากข้าพระองค์ ผู้ที่คุ้นเคยกับข้าพระองค์อยู่ในความมืด บรรดาคนรักและมิตรสหายถูกเอาออกไปเสียดชะเขาจ้องตาความตาย

บทส่งท้าย: เพลงสดุดีแสนเศร้าบทนี้อาจเป็นมากกว่าเพียงความทุกข์ใจของคนๆหนึ่งที่เผชิญความตาย นั่นปรากฏชัดเจนอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม มีการยอมรับอย่างแน่นอนโดยผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ว่าเขากำลังถูกตีสอนโดยพระเจ้า บทเรียนแห่งคำเตือนเกี่ยวกับการตีสอนดังกล่าวจึงปรากฏตรงนี้ ดู ฮีบรู 12:11 เราอาจเห็นสิ่งหนึ่งที่ลึกซึ้งยิ่งกว่าตรงนี้เป็นไปได้ไหมว่าเราเห็นพระทัยของพระคริสต์ที่เกาเสมนิและบนกางเขนนั่นตรงนี้? ความเหมือนกันนั้นก็ชวนให้เชื่อเช่นนั้นจริงๆ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 89: เพลงสดุดีบทที่แปดสิบเก้าถูกเขียนโดยเอธาน คนเอสรานี่นี้อาจเป็นเลวีคนหนึ่งที่เป็นนักดนตรีในช่วงชีวิตของดาวิดซึ่งน่าจะมีชีวิตอยู่จนถึงสมัยของเรโโบอัม เพลงสดุดีบทนี้ถูกเรียกว่า เพลงสดุดีพันธสัญญา เพราะว่ามันเล่าย้อนถึงพันธสัญญาของดาวิด มันยังเป็นเพลงสดุดีบทสุดท้ายของเพลงสดุดีเล่มที่สามด้วย เพลงสดุดีบทนี้เป็นคำอวยของชายผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าคนหนึ่ง ผู้ได้เห็นภัยพิบัติระดับชาติที่เกิดแก่อิสราเอล โดยวิงวอนพระเจ้า ข้อโต้แย้งของเขาคือ พระสัญญาเหล่านั้นที่เป็นพันธสัญญาที่พระเจ้าได้ทรงให้ไว้แล้ว เพลงสดุดีบทนี้คาดหวังการช่วยให้พ้นและความช่วยเหลือเพราะความสัตย์ซื่อของพระเยโฮวาห์

ชื่อบทเพลง **มัดคิล**บทหนึ่งของเอธาน คนเอสรานี่ มีความหมายว่า 'คำสั่งสอน (หรือบทเรียน) ของเอธาน' ข้อ 1-4 ทูลขอความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่มีต่อพันธสัญญาของพระองค์กับ

วงศัวานของดาวิด ข้อ 5-14 สรรเสริญและยกยอพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะฤทธานุภาพ ความยุติธรรม และความเมตตาของพระองค์ ในข้อ 15-18 เขาร้องเพลงเกี่ยวกับความสุขของประชาชนที่มีพระเจ้าเช่นนั้นเป็นสง่าราศีและการป้องกันของพวกเขา ในข้อ 19-37 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เล่าย้อนถึงเงื่อนไขต่างๆของพันธสัญญาของดาวิดอย่างยืดยาวและพร้อมกับความชื่นบานชัดเจน ในข้อ 38-51 เขาบรรยายคำร้องทุกข์และคำร้องทูลของตนอย่าง โศกเศร้า ข้อสุดท้ายปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำถวายสาธุการอันยิ่งใหญ่และเอเมนสองครั้ง

สดด 89:1-2 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เริ่มต้นโดยการร้องเพลงเกี่ยวกับความเมตตาและความสัตย์ซื่อของพระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงความเมตตาของพระเยโฮวาห์เป็นนิตย์ ด้วยปากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะประกาศความสัตย์สุจริตของพระองค์ตลอดทุกชั่วอายุ สิ่งที่ถูกเน้นย้ำคือ ความเมตตาของพระเจ้าและความสัตย์ซื่อของพระองค์ตลอดทุกชั่วอายุคน ความจริงนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ นี่เป็นแห่งแรกจากหกแห่งในเพลงสดุดีบทนี้ที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายถึงเรื่องความสัตย์ซื่อของพระเจ้า ดู 89:2,5,8, 24,33 เช่นกัน

2 ด้วยข้าพระองค์ได้กล่าวแล้วว่า "ความเมตตาจะตั้งอยู่เป็นนิตย์ พระองค์จะสถาปนาความสัตย์สุจริตของพระองค์ในฟ้าสวรรค์ที่เดียว" ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าว่าเขาได้เป็นพยานถึงความเมตตาและความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในสมัยอดีต ที่ควรหมายเหตุเพิ่มเติมก็คือ คำพรรณนาของเขาเกี่ยวกับความสัตย์ซื่อของพระเจ้า – ถูกสถาปนาไว้ในฟ้าสวรรค์ มันเริ่มต้นที่นั่นและหลังไหลลงมาสู่เรา

สดด 89:3-4 เขาบรรยายคำตรัสของพระเจ้าซึ่งเป็นพระสัญญาพันธสัญญาเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับดาวิด "เราได้กระทำพันธสัญญากับผู้ที่ถูกเลือกของเรา เราได้ปฏิญาณกับดาวิดผู้รับใช้ของเรา พันธสัญญาของดาวิดจึงถูกยกขึ้นมากว่า ดู 2 ซามูเอล 7:4 สารสำคัญของพันธสัญญานั้นคือ 4 ว่า เราจะสถาปนาเชื้อสายของเจ้าไว้เป็นนิตย์และจะสร้างบัลลังก์ของเจ้าไว้ทุกชั่วอายุ" เซลาห์ พระเจ้าทรงสัญญาดาวิดว่าเขาจะมีราชวงศ์หนึ่งเสมอ

ไปบนบัลลังก์ของเขา การสำเร็จจริงในที่สุดของเรื่องนั้นจะเป็นตอนที่พระเยซูคริสต์ประทับบนบัลลังก์ของดาวิดในช่วงยุคพันปีและต่อไปในอาณาจักรนิรันดร์นั้น

สดด 89:5-7 ในการระลึกถึงพันธสัญญาของดาวิด ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงสรรเสริญพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ฟ้าสวรรค์จะสรรเสริญการมหัศจรรย์ของพระองค์ และสรรเสริญความสัตย์สุจริตของพระองค์ในที่ประชุมของบรรดาวิสุทธิชนด้วย ฟ้าสวรรค์เอง (ซึ่งเป็นที่มาแห่งความสัตย์ชื่อของพระเจ้า) สรรเสริญความสัตย์ชื่อของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระเจ้า ความเที่ยงตรงคุณาพิกาของดวงดาวต่างๆ ในฟ้าสวรรค์เป็นภาพประกอบที่แสดงถึงความสัตย์ชื่อของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ที่มีต่อมนุษยชาติ

6 เพราะผู้ใดเล่าที่ในฟ้าจะเปรียบกับพระเยโฮวาห์ได้ในบรรดาภูกลานของผู้มีอำนาจผู้ใดจะเหมือนพระเยโฮวาห์ คำตอบต่อคำถามเหล่านี้ปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีผู้ใดในสวรรค์ เบื้องบนหรือบนแผ่นดินโลกเบื้องล่างที่เปรียบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ดังนั้น พระองค์จึงทรงคู่ควรแก่คำสรรเสริญ

7 ก็องค์พระเจ้ายูเป็นผู้เป็นที่เกรงกลัวอย่างยิ่งในสภาของบรรดาวิสุทธิชน และบรรดาผู้ที่อยู่รอบพระองค์เกรงขามพระองค์ เพราะฤทธานุภาพ ความเมตตา และความสัตย์ชื่อของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงเรียกเอาความเกรงกลัวและความเคารพยำเกรงจากคนทั้งปวง

สดด 89:8-10 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะทรงฤทธานุภาพเท่าเทียมพระองค์ ด้วยความสัตย์สุจริตของพระองค์รอบพระองค์ อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ถามคำถามต่างๆ ที่คำตอบเหล่านั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีผู้ใดแข็งแกร่งพอๆ กับองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ ไม่มีผู้ใดสามารถหยั่งถึงความสัตย์ชื่อของพระองค์ได้ พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวและไม่มีผู้ใดเหมือน พระองค์ไม่เพียงเปี่ยมฤทธานุภาพเท่านั้น พระองค์ทรงสัตย์ชื่อต่อพระวาระและพระสัญญาของพระองค์ด้วย

9 พระองค์ทรงปกครองการเดือดดาลของทะเล เมื่อคลื่นสูงขึ้นพระองค์ทรงให้สงบ ฤทธิ์เดชของพระองค์อยู่เหนือพลังต่างๆ แห่งธรรมชาติ ดู เพลงสดุดี 107:25,29 และ มัทธิว 8:24-27

ยิ่งกว่านั้น 10 พระองค์ทรงทูลราชหับเป็นจีนๆเหมือนผู้ถูกฆ่า พระองค์ทรงกระจายศัตรูของพระองค์ด้วยพระกรทรงฤทธิ์ของพระองค์ ราชหับเป็นอีกชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกอียิปต์ พระเจ้าไม่เพียงมีอำนาจเหนือพลังเหล่านั้นแห่งธรรมชาติเท่านั้น – ลมและทะเล – พระองค์ยังทรงปกครองเหนือประชาชาติต่างๆด้วย พระองค์ทรงสามารถว่าประชาชาติทั้งหลายที่มีอำนาจได้ตามชอบพระทัย

สดด 89:11-12 **ฟ้าสวรรค์เป็นของพระองค์ แผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ด้วย**
พระองค์ได้ทรงตั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ดังนั้นจึงทรงเป็นเจ้าของสิ่งทั้งปวงเหล่านั้น มันเป็นของพระองค์ทั้งหมด 12 ทิศเหนือและทิศใต้ พระองค์ก็ได้ทรงสร้าง ภูเขาทาโบร์กับภูเขาเฮอร์โมนจะสรรเสริญพระนามของพระองค์อย่างขึ้นบาน ภูเขาเฮอร์โมนอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน (ในกาลิลีด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ) และภูเขาทาโบร์อยู่ทางฝั่งตะวันตก (ทอดตัวขึ้นมาจากที่ราบแห่งเอสตราเอลอน) ความคิดที่ใหญ่กว่าอาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตกด้วย – และทุกจุดที่อยู่ระหว่างนั้น พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งทั้งปวง

สดด 89:13-14 **พระองค์มีพระกรอันทรงฤทธิ์ พระหัตถ์ของพระองค์ก็แข็งแรง**
พระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็สูง ฤทธานุภาพอันหาที่สุดไม่ได้ของพระเจ้าถูกสรรเสริญอีกครั้ง ตรงนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ให้พระเจ้ามี่คุณสมบัติต่างๆแบบมนุษย์ นั่นคือ ให้พระองค์ทรงมีแขนและมือ – เพื่อพรรณนาถึงฤทธิ์เดชของพระองค์

14 ความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความเมตตาและความจริงเดินนำหน้าพระองค์ คำที่แปลเป็น ความเที่ยงธรรม (เศเศค) เป็นคำฮีบรูที่มีความหมายพ้องกับความชอบธรรม พร้อมกับตำนานโวิหารแบบกวี ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาว่าพระที่นั่งของพระเจ้าถูกสถาปนาในความชอบธรรมและความยุติธรรม นอกจากนี้พระลักษณะต่างๆของพระองค์ที่เป็นความเมตตาและความจริงก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ

ดังนั้นพระที่นั่งของพระเจ้าจึงมีพื้นฐานอยู่บนความชอบธรรม ความยุติธรรม ความเมตตา และความจริง พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์และผู้พิพากษาที่แสนวิเศษจริงๆ

สดด 89:15-16 **ชนชาติที่รู้จักโห่ร้องอย่างชื่นบานก็เป็นสุข โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์**
พวกเขาจะเดินในความสว่างจากสีพระพักตร์ของพระองค์ เสียงชื่นบานนั้นอาจเป็นคำพรรณนา
แสนวิเศษเกี่ยวกับพระเจ้าซึ่งถูกนำเสนอในข้อก่อนๆ หน้า แน่ทีเดียว ความสุขย่อมมีแก่คนทั้ง
หลายที่ทราบความจริงอันแสนชื่นบานนั้น การรู้และการเข้าใจความจริงของพระเจ้า แล้วเดินใน
ความจริงนั้นจะนำมาซึ่งการอวยพรของพระเจ้า ความสว่างจากสีพระพักตร์ของพระองค์เป็นคำ
เปรียบเปรยที่หมายถึงการที่พระองค์ทรงพอพระทัย การดำเนินในความสว่างแห่งสีพระพักตร์
ของพระองค์จึงหมายถึงการอวยพรของพระองค์ บุคคลที่ทำเช่นนั้นย่อมเป็นสุขจริงๆ

16 พวกเขาจะปลาบปลื้มยินดีในพระนามพระองค์วันยังค่ำ และได้รับการเชิดชูด้วยความ
ชอบธรรมของพระองค์ ประชาชนของพระเจ้า (คนเหล่านั้นที่ได้รับการอวยพรเช่นนั้น) มี
เหตุผลทุกประการที่จะชื่นชมยินดีเสมอไป ยิ่งกว่านั้น มีพระพรเป็นสองเท่าด้วยความชอบ
ธรรมของพระเจ้า (1) ในพระคริสต์เราได้ถูกประกาศว่าชอบธรรมแล้ว เราจึงมีตำแหน่งที่ถูกยกชู
ขึ้น และ (2) เมื่อเราเรียนรู้ทางต่างๆอันชอบธรรมของพระองค์ ชีวิตของเราก็ถูกยกขึ้นออกมาจาก
เลนตมแห่งความบาป

สดด 89:17-18 **เพราะพระองค์ทรงเป็นสง่าราศีแห่งกำลังของเขาทั้งหลาย แต่โดย**
ความโปรดปรานของพระองค์ เขาของข้าพระองค์ทั้งหลายจะถูกเชิดชูขึ้น เมื่อพระเจ้าทรง
ถ่ายทอดพลังกำลังแก่ประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ทรงกลายเป็นสง่าราศีของพวกเขา เมื่อ
เราพบความโปรดปรานของพระองค์และได้รับการอวยพรตามนั้น พลังกำลังของเราก็ถูกยกชู
ขึ้น การเอ่ยถึง *เขา (สัตว์)* ของคนๆหนึ่งเป็นคำเปรียบเปรยของพันธสัญญาเดิมที่หมายถึงพลัง
กำลังและพลังของวัวผู้ตัวหนึ่ง มันมีความหมายว่า พลังกำลังและพลัง ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่า
ตรงนี้ก็คือว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือประชาชนของพระองค์

18 เพราะผู้ป้องกันเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ของเราเป็นองค์บริสุทธีแห่งอิสราเอล คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวอย่างซัดแข็งถึงสิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยแล้ว พระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงเป็นองค์บริสุทธีแห่งอิสราเอลจะทรงพิทักษ์รักษาพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อและอย่างชอบธรรม ในการทำเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็กำลังสนับสนุนคดีของตนเพื่อให้พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อประชาชนของพระองค์ต่อไป อิสราเอลกำลังเผชิญกับการติสอนของพระเจ้าอาจในสมัยของเร โห โบอัม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงโต้แย้งคดีของตนเพื่อให้พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อต่อไปต่อพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด

สดด 89:19-21 เอธานจึงเริ่มเล่าย้อนต่อพระพักตร์พระเจ้าถึงรายละเอียดต่างๆ ของพันธสัญญาของดาวิดที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับดาวิด ในกาลก่อน พระองค์ตรัสด้วยนิมิตแก่ผู้บริสุทธีของพระองค์และตรัสว่า "เราได้ช่วยเหลือชายฉกรรจ์คนหนึ่ง เราได้เชิดชูคนที่ถูกเลือกคนหนึ่งเหนือประชาชน ผู้บริสุทธีของพระองค์ในที่นี้อาจเป็นซามูเอลผู้พยากรณ์ตอนที่พระเจ้าทรงสั่งเขาให้เจิมบุตรชายคนหนึ่งของเจสซี ชายฉกรรจ์คนหนึ่งที่นี้อาจเป็นดาวิด ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกออกมาจากยูดาห์"

20 เราได้พบดาวิดผู้รับใช้ของเรา ด้วยน้ำมันบริสุทธีของเรา เราได้เจิมเขาไว้แล้ว ไม่มีคำถามเลยว่าพระเจ้าทรงหมายถึงใคร ดาวิดถูกเจิมโดยซามูเอลเพื่อเป็นกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล

21 เพื่อว่ามีมือของเราจะอยู่กับเขาเป็นนิตย์ และแขนของเราจะเสริมกำลังของเขา พระเจ้าไม่เพียงทรงเลือกดาวิดจากคนหลายพันแห่งยูดาห์เท่านั้น พระองค์ยังทรงสถาปนาบัลลังก์ของเขาต่อหน้าเขาและเสริมกำลังเขาในการครอบครองของเขาด้วย

สดด 89:22-23 ศัตรูจะเรียกอะไรจากเขาไม่ได้ บุตรแห่งความชั่วร้ายจะกดขี่เขาไม่ได้ 23 เราจะขยี้คู่อริของเขาต่อหน้าเขา และตีผู้ที่เกลียดเขาให้ล้มลง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ทรงสัญญาแล้วว่า จะช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขา และ

พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นเมื่อพระองค์ประทานชัยชนะแก่ดาวิดครั้งแล้วครั้งเล่าเหนือซาอูล คนฟิลิเตีย และแม้แต่บุตรชายที่มักกบฏของพระองค์เอง

สดด 89:24-26 เอชานเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ทรงสัญญาว่าจะยืนอยู่เคียงข้างดาวิดและลูกหลานของเขา **ความสัตย์สุจริตและความเมตตาของเราจะอยู่กับเขา และเขาของเราจะเป็นที่เชิดชูโดยนามของเรา** พระเจ้าทรงสัญญาว่าความสัตย์ซื่อและความเมตตาของพระองค์จะอยู่กับดาวิด ในพระนามของพระเจ้า อำนาจของดาวิดจะถูกขยายออก

25 เราจะเอามือของเขาวางไว้บนทะเล และมือขวาของเขาม้วนแม่น้ำทั้งหลาย ความคิดนี้อาจเป็นเชิงอุปไมยที่ว่าพระเจ้าจะประทานอำนาจสิทธิขาดแก่ดาวิดตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนจนถึงแม่น้ำยูเฟรติส พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นจริงๆ

26 เขาจะร้องต่อเราว่า ‘**พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ และเป็นศิลาแห่งความรอดของข้าพระองค์**’ เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรและทำให้ดาวิดเจริญขึ้น เขาก็รับรู้อย่างสัตย์ซื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาในสวรรค์ของเขาและเป็นรากฐานแห่งความรอดของเขา

ประเด็นสำคัญที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เสนอก็คือว่า พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะพิทักษ์รักษาดาวิดและวงศ์วานของเขาตลอดไปเป็นนิรันดร์ เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาจึงเตือนความจำพระเจ้าถึงเรื่องนี้ในยามที่ถูกพระเจ้าตีสอน

สดด 89:27-29 และเราจะให้เขาเป็นบุตรหัวปีของเราด้วย สูงกว่าบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก อาจมีสองมุมมองตรงนี้ บริบทในทันทีย่อมกล่าวถึงดาวิดอย่างแน่นอน ความคิดของการที่พระเจ้าทรงทำให้เขาเป็นบุตรหัวปีของพระองค์ก็น่าจะหมายความว่า เขาได้รับการอวยพรเหนือคนอื่นทั้งปวง อย่างไรก็ตาม มีพระองค์ผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าดาวิดแฝงอยู่ในข้อนี้ นั่นคือพระเยซูคริสต์ผู้จะทรงสูงส่งกว่ากษัตริย์องค์ใดที่เป็นมนุษย์อย่างแท้จริง แม้ดาวิดเป็นกษัตริย์ผู้เป็นเอกในสมัยของเขา เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะทรงเป็นกษัตริย์ผู้เป็นเอกแห่งประวัติศาสตร์

28 เราจะเก็บความเมตตาของเราไว้ให้เขาเป็นนิത്യ และพันธสัญญาของเราจะตั้งมั่นคงอยู่เพื่อเขา การประยุกต์ใช้ในทันทีคือ พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำไว้กับดาวิดเหมือนเดิม อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าของข้อนี้จะเกิดขึ้นในตัวคนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในอาณาจักรของพระองค์

29 เราจะสถาปนาศือสายของเขาไว้เป็นนิത്യ ทั้งบัลลังก์ของเขาให้ดำรงตราบเท่ากาลของฟ้าสวรรค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงสัญญาแก่ดาวิดว่าเขาจะมีราชวงศ์อันไม่รู้จบบนบัลลังก์ของเขา นั่นจะสืบต่อไปในการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์และต่อไปอีกในอาณาจักรนิรันดร์นั้น แม้ราชวงศ์นั้นถูกขัดจังหวะโดยการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน มันจะถูกรื้อฟื้นขึ้นอีกเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

สดด 89:30-32 อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงเตือนว่าลูกหลานของดาวิดจะต้องฟังคำเตือน ถ้าลูกหลานของเขาทิ้งราชบัญญัติของเรา และไม่ดำเนินตามคำตัดสินของเรา 31 ถ้าเขาทั้งหลายฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของเรา และมีได้รักษาบัญญัติของเรา พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาถ้าพวกเขาทำสิ่งเหล่านี้

32 แล้วเราจะลงโทษการละเมิดของเขาด้วยไม้เรียว และความชั่วช้าของเขาด้วยการเมียน ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงติสอน นั่นเป็นจริงสำหรับราชวงศ์ของดาวิด มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมสำหรับประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้ แม้พระเจ้าได้ทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับดาวิดและได้ทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับเราในพระคริสต์แล้ว นั่นก็ไม่ปิดทิ้งความเป็นไปได้ที่ว่าพระองค์จะทรงพิพากษาความบาปของเรา เวลาที่เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนออกเป็นตอนที่เรโอบอัมถูกติสอนโดยพระเจ้า ดู 2 พงศาวดาร 12

สดด 89:33-34 อย่างไรก็ตาม เอธานผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็เตือนความจำพระเจ้าถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด แต่จะไม่ถอนความเมตตาของเราไปจากเขา หรือไม่จริงต่อความสัตย์สุจริตของเรา ช่างเป็นความมั่นใจแสนวิเศษที่พระเจ้าจะไม่ทรงเอาความเมตตากรุณาหรือความสัตย์ซื่อของพระองค์ไปเสียจากเรา แม้เราอาจล้มเหลว เหมือนอย่าง

อิสราเอลล้มเหลว พระเจ้าก็ยังทรงสัตย์ซื่อและเปี่ยมเมตตาเหมือนเดิม เราปรนนิบัติพระเจ้าผู้วิเศษจริงๆ!

34 เราจะไม่ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา หรือพลิกเพลงถ้อยคำที่ออกไปจากริมฝีปากของเรา พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ พระสัญญาต่างๆของพระองค์ไม่เคยล้มเหลว พระองค์ทรงกระทำพันธสัญญาหนึ่งกับดาวิดแล้ว พระองค์จะทรงทำมันให้สำเร็จ นี่เป็นจริงสำหรับเราทุกวันนี้เช่นกัน ในพระคริสต์ พระเจ้าได้ทรงกระทำพันธสัญญาใหม่แก่พระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงทำมันให้สำเร็จด้วย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 89:35-37 พระเจ้าทรงสัญญาโดยตรัสผ่านเอซานว่า เราปฏิญาณด้วยความบริสุทธิ์ของเราเด็ดขาดว่า เราจะไม่มูสาต่อดาวิด กล่าวอย่างเจาะจงคือ พระเจ้าทรงรับประกันว่า 36 เชื้อสายของเขาจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ บัลลังก์ของเขาจะยืนนานอย่างดวงอาทิตย์ต่อหน้าเรา บัลลังก์ของดาวิดจะดำรงอยู่เรื่อยไปจนนิรันดร์กาลเหมือนกับที่พระบุตรผู้ทรงยิ่งใหญ่ของเขานั้นคือ พระเยซูคริสต์ทรงปกครองและครอบครองจากบัลลังก์นั้นในเยรูซาเล็มยุคพันปีและจากนั้นในเยรูซาเล็มใหม่

37 จะสถาปนาไว้อย่างดวงจันทร์เป็นนิรันดร์ และเหมือนสักขีพยานอันสัตย์ซื่อในท้องฟ้า" เซลาห์ แม้ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะสูญสลายไปสักวันหนึ่ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ใช้ดวงจันทร์เป็นอุปมาเพื่อกล่าวถึงความยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์ แม้สว่างจ้าขึ้นและมัวลง มันก็อยู่ที่นั่นเสมอ และบัลลังก์ของดาวิดจะเป็นเช่นนั้นเหมือนกันในตัวตนขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เปี่ยมสุขของเรา พระองค์จะทรงปกครองและครอบครองจากบัลลังก์นั้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ มันจะเป็นคำพยานเป็นอย่างหนึ่งถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ

สดด 89:38-41 แต่พระองค์ทรงได้เหวี่ยงออกไปและเกลียดชัง พระองค์ทรงพระพิโรธต่อผู้ที่เจิมไว้ของพระองค์ จุดสนใจของเพลงสดุดีบทนี้คราวนี้หันไปยังความทุกข์ใจที่ประชาชาติอิสราเอลเผชิญขณะนั้น นี่อาจเป็นการติสอนของพระเจ้าในช่วงรัชกาลของเรโหโบอัม หลานชายของดาวิด คู 2 พงสาวดาร 12 ในฐานะชายคนหนึ่งที่ดีปฏิบัติตามทางของพระเจ้า ผู้

แต่งเพลงสดุดีท่านนี้คร่ำครวญเกี่ยวกับการพิพากษาที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้มายังประชาชนของพระองค์และบัลลังก์ของดาวิด

39 พระองค์ได้ทรงบอกเลิกพันธสัญญากับผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำมงกุฏของท่านมลทินโดยเหวี่ยงลงสู่พื้นดิน เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้อิสราเอลถูกเหยียบย่ำโดยอียิปต์ในสมัยของเรโฮโบอัม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็สงสัยว่าจริงๆแล้วพระเจ้าทรงหักพันธสัญญาของพระองค์กับอิสราเอลแล้วหรือไม่

40 พระองค์ได้พังรั้วต้นไม้ของท่านทั้งสิ้น พระองค์ทรงให้ที่กำบังเข้มแข็งของท่านสลักหักพัง **41** คนทั้งปวงที่ผ่านไปก็ปล้นท่าน ท่านก็เป็นที่นิทาของเพื่อนบ้าน วงศ์วานของดาวิดได้พบกับความพินาศของมันอย่างฉับพลัน พระเจ้าทรงเขื่อนการละเมิดของพวกเขาด้วยไม้เรียวอันหนึ่งแล้ว วงศ์วานของดาวิดกำลังเดือดร้อน

สดด 89:42-45 พระองค์ทรงยกย่องมือขวาของคู่อริของท่าน พระองค์ทรงกระทำให้ศัตรูทั้งสิ้นของท่านเปรมปรีดิ์ **43** จริงทีเดียว พระองค์ทรงหันคมดาบของท่าน และพระองค์มิได้ทรงกระทำให้ท่านตั้งมั่นอยู่ในสงคราม วงศ์วานของดาวิดและซาโลมอนซึ่งครั้งหนึ่งเคยมีอำนาจมากและโดดเด่นบัดนี้อยู่ในสภาพรุ่งริ่งแล้ว พระเจ้าทรงอนุญาตให้อียิปต์มาเหยียบย่ำเรโฮโบอัมแล้ว เขาไม่เพียงประสบความพ่ายแพ้ทางทหารเท่านั้น เขายังถูกเหยียดหยามในระหว่างนั้นด้วย การติสอนของพระเจ้าคือ ประสบการณ์หนึ่งอันน่าเศร้าดังที่เรโฮโบอัมได้เรียนรู้กับตัวเอง

44 พระองค์ได้ทรงกระทำให้สง่าของท่านเสื่อมสูญไป และทรงเหวี่ยงบัลลังก์ของท่านลงสู่พื้นดิน **45** พระองค์ทรงตัดวันวัยหนุ่มของท่านให้สั้น และทรงคลุมท่านไว้ด้วยความอาย เซลาห์ การติสอนนี้เริ่มต้นในสมัยของเรโฮโบอัมและกษัตริย์องค์อื่นๆที่ไถลกลับของอิสราเอล และยูดาห์ก็เรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเจ็บปวดเช่นกัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงอาจมองลวงหน้าแบบเป็นคำพยากรณ์ไปยังการตกเป็นเชลยยังอัสซีเรียและบาบิโลน มั่นใจให้การหยุดชั่วคราวเพื่อการพิจารณาอย่างแน่นอนซึ่งเป็นความคิดที่อยู่ใน เซลาห์

สดด 89:46-48 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้นำเสนอคดีอันเปี่ยมโศกและซับซ้อนของคนที่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว บัดนี้เขามาถึงประเด็นสำคัญของเรื่องราวทั้งหมดแล้ว ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะชอนน่องอยู่นานเท่าใด เป็นนิตย์หรือ พระพิโรธของพระองค์จะไหม้อยู่นานเท่าใด

เขากล่าวว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้การติสสอนดำเนินต่อไปอีกนานเท่าใด พระเจ้าจะทรงชอนพระพักตร์ของพระองค์จากพวกเขาอีกนานเท่าใด? พระพิโรธของพระองค์จะลุกไหม้ต่อสู้อิสราเอลอีกนานเท่าใด? การติสสอนของพระเจ้าไม่เคยเป็นเรื่องที่น่ายินดีเลยแต่เป็นที่เศร้าใจ อิสราเอลกำลังได้รับบทเรียนนั้นอย่างเจ็บปวด

47 ขอทรงระลึกว่า ช่วงชีวิตของข้าพระองค์สั้นแค่ไหน ไฉนพระองค์ทรงเนรมิตสร้างบรรดามนุษย์มาอย่างเปล่าประโยชน์ จากนั้นเขายกเรื่องชีวิตอันสั้นมาพูด แน่ทีเดียว วันทั้งหลายของเรานั้นสั้นเมื่อเปรียบเทียบกับนิรันดร์กาล เขากล่าวว่า พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้พวกเขาพินาสไปในความทุกข์ยากของพวกเขาหรือ ?

48 มนุษย์คนใดมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องเห็นความตาย เขาจะช่วยจิตวิญญาณของตนให้พ้นจากมือของแดนผู้ตายได้หรือ *เซลาห์* ความตายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และไม่มีผู้ใดช่วยตนเองให้พ้นจากมันได้ ความหมายโดยนัยก็คือว่า พระเจ้าเท่านั้นทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากมันได้ เขาจึงสั่งผู้อ่านให้หยุดชั่วคราวและพิจารณา – *เซลาห์*

สดด 89:49-51 จุดสูงสุดของข้อโต้แย้งของเขาจึงถูกกล่าว ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความเมตตาในกาลก่อนของพระองค์อยู่ที่ไหน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณต่อดาวิดโดยความจริงของพระองค์ แม้ยอมรับความผิดของพวกเขาและความยุติธรรมของพระเจ้าในการติสสอนพวกเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ยกเรื่องพันธสัญญาของดาวิดมากล่าวต่อพระเจ้า พระองค์ทรงสัญญาแล้วมิใช่หรือว่าจะพิทักษ์รักษาเชื้อสายของดาวิดบนบัลลังก์ของเขา? แน่ทีเดียว พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอความเมตตาและความกรุณาของพระเจ้า แม้พวกเขาได้กระทำบาปก็ตาม

ในนามของประชาชาตินั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทูลขอพระเจ้าว่า 50 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงระลึกว่าผู้รับใช้ของพระองค์ถูกด่าอย่างไร และข้าพระองค์รับความสบประมาทของบรรดาชนชาติที่มีอำนาจใหญ่โตไว้ในนอกของข้าพระองค์อย่างไร เมื่อพระเจ้าทรงตีสอนประชาชาตินั้น บรรดาคนโอหังไม่เพียงถูกลงโทษเท่านั้น แต่บรรดาคนที่ตามทางพระเจ้า เช่น เอธาน ก็ถูกลงโทษเช่นกัน เขาจึงทูลขอพระเจ้าให้หมายเหตุเรื่องความทุกข์ยากของพวกเขา 51 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ นั่นแหละศัตรูของพระองค์ได้เย้ยหยัน นั่นแหละเขาเย้ยรอยเท้าของผู้ที่เข้มแข็งของพระองค์ ความคิดอันยิ่งใหญ่กว่าซึ่งถูกปิดท้ายตรงนี้ก็คือ ขอให้พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด ในการทำเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทูลขอพระเจ้าให้ทรงถอนพระหัตถ์แห่งการตีสอนของพระองค์ไปเสียจากพวกเขา

สดด 89:52 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำถวายสารุการที่บ่งบอกว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้รู้ว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาแล้ว สารุการแด่พระเยโฮวาห์เป็นนิത്യ เอเมนและเอเมน ขณะที่เอธานถวายคำสารุการแด่พระเจ้าตลอดไปเป็นนิത്യ เราก็มีหน้าที่จะสรรเสริญพระองค์ตลอดไปเป็นนิത്യ การสรรเสริญพระองค์เป็นสิ่งที่สมควรทำตลอดไปเป็นนิത്യ

นี่เป็นครั้งสุดท้ายของสามครั้งที่การเอ๋ย เอเมน ติดกันสองครั้งถูกพบในพระคัมภีร์ ดูเพลงสดุดี 41:19 และ 72:19 ความหมายก็คือ “ขอให้เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า เราอยากให้เป็นไปตามนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ขอถวายสารุการแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิത്യ” พระองค์ทรงคู่ควร!

หนังสือเพลงสดุดีเล่มที่สามจึงจบลงเท่านี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 90: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้เริ่มต้นเล่มที่สี่ภายในหนังสือเพลงสดุดี มีอยู่ห้า ‘เล่ม’ ภายในหนังสือเพลงสดุดี ชื่อของเพลงสดุดีบทที่ 90 สอนอะไรเราหลายอย่าง: คำอธิษฐานของโมเสส คนของพระเจ้า นี้ไม่เพียงเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งของโมเสสเท่านั้น แต่เห็น

ได้ชี้ว่ามันเป็นคำอธิบายของเขาด้วย สเปอ์เจียนได้ออกความเห็นว่าเป็นเพลงสดุดีบทนี้เป็น “แบบอย่างของวิธีที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้แห่งไฮเรบพุดคุยอย่างสนิทสนมกับสวรรค์ และอธิบายเพื่อประโยชน์สุขของอิสราเอล... (มัน) มีเอกลักษณ์ในความยิ่งใหญ่ของมัน และเป็นหนึ่งเดียวในความเก่าแก่อันศักดิ์สิทธิ์ของมัน” การแบ่งเพลงสดุดีบทนี้เป็นสองส่วนดูเหมือนเริ่มต้นหลังข้อ 11 สิบเอ็ดข้อแรกเป็นการตรึงตรองถึงพระเจ้า ตั้งแต่ข้อ 12 ไปจนจบ โมเสสเสนอคำร้องทูลต่างๆต่อพระเจ้า

สดด 90:1 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่อาศัยของข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดทุกชั่วอายุ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจากหลังคือ อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาไม่มีที่จะเรียกได้ว่าเป็นบ้าน พวกเขาไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง กระนั้นในพระเจ้านั้นมีที่อาศัยหนึ่งอยู่นอกจากนี้ พระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นเหมือนเดิมมาตลอดทุกชั่วอายุคน ในพระคริสต์ เราอาศัยอยู่ได้เสมอ ยิ่งกว่านั้น ยังมีคนนั้นอยู่เหมือนเดิมที่ผู้ก่อและผู้สร้างของมันคือ พระเจ้า ซึ่งยังมาไม่ถึง จงสรรเสริญพระเจ้าที่พระเยซูตรัสว่า เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย

สดด 90:2 ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล ความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าถูกนำเสนออย่างไรเพราะ ก่อนมีภูเขาต่างๆหรือแม้แต่แผ่นดินโลก มีพระเจ้าอยู่แล้ว – ในเริ่มแรกนั้น พระเจ้า! ก่อนเริ่มแรกนั้นเริ่มต้น พระเจ้าก็ทรงเป็นอยู่แล้ว ไม่มีคำถามใดเลยในความคิดของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งทั้งปวง ตั้งแต่อดีตกาลนิรันดร์ – หมอกแห่งโบราณกาล – จนถึงอนาคตกาลนิรันดร์ – นิรันดร์กาลข้างหน้า – พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นอยู่เสมอมาและพระองค์จะทรงเป็นอยู่เสมอไป ในที่นี้คือ หนึ่งในคำพูดเหล่านั้นที่ชัดเจนเกี่ยวกับความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้าในพระคัมภีร์ สเปอ์เจียนเขียนไว้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นอยู่ในอดีต ตอนที่ไม่มีสิ่งอื่นใดเลย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตอนที่แผ่นดินโลกยังไม่เป็นโลก ... เมื่อภูเขาทั้งหลายยังไม่ถูกยกขึ้น และการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกยังไม่เริ่มต้น ในพระองค์ผู้ทรงอยู่เป็นนิรันดร์นี้ มีที่อาศัยอันปลอดภัยสำหรับคนทุกชั่วอายุ”

สดด 90:3

ฉะนั้น พระองค์ทรงให้มนุษย์กลับไปสู่ความพินาศ และตรัสว่า

"บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย จงกลับเถิด" ตรงข้ามกับพระเจ้าผู้ทรงหาที่สุดไม่ได้และทรงสภาพนิรันดร์ คือ ความจำกัดของมนุษย์ คำที่แปลเป็น ความพินาศ (คัคคอว์) มีความหมายตรงตัวว่า 'พงคลีดิน' พระเจ้าตรัสแก่อาดัมว่า "เจ้าเป็นพงคลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นพงคลีดิน" ไม่มีคำถามเลยว่าโมเสสอ้างอิงถึงปฐมกาล 3:19 ตรงนี้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์จากพงคลีดินแห่งแผ่นดินโลกและในคราวอันเหมาะสมพระองค์ก็ตรัสว่า จงกลับไปเป็นพงคลีดิน ความทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นของพระเจ้าตั้งตระหง่านเหนือความมีข้อจำกัดอันไร้สมรรถภาพของมนุษยชาติ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าโดยคำบัญชาของพระเจ้า เราก็กลับสู่พงคลีดิน ชีวิตและความตายอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

สดด 90:4

ความตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์มีอยู่ต่อไป

เพราะพันปีในสายพระเนตรของพระองค์เป็นเหมือนวานนี้ซึ่งผ่านไปแล้ว หรือเหมือนยามเดียวในเวลากลางคืน สำหรับพระเจ้าแล้ว หนึ่งพันปีเป็นเพียงความทรงจำหนึ่งที่ผ่านไป หากเราจะหยุดชั่วคราวและนึกทบทวนเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เรากระทำเมื่อวาน มันก็จะใช้เวลาเพียงชั่วขณะเดียวเพื่อที่จะระลึกถึงและนานกว่านั้นเพียงเล็กน้อยเพื่อที่จะเล่าซ้ำ หนึ่งพันปีก็เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้า พระองค์ทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ เวลาอยู่ในอีกมิติหนึ่งสำหรับพระองค์ เพราะว่า "วันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว" (2 เปโตร 3:8) "ยามเดียวในเวลากลางคืน" จริงๆแล้วเป็นคำทางทหาร ปกติแล้วคนฮีบรูมีสามยามในเวลากลางคืน – ประมาณยามละสี่ชั่วโมง ผู้คนข่มนอนในเวลากลางคืน ชั่วโมงเหล่านั้นแห่งการนอนในเวลากลางคืน – ยามหนึ่งในเวลากลางคืน – เมื่อถูกใช้ในการนอนก็เป็นเหมือนเพียงชั่วขณะของเวลาเท่านั้น หนึ่งพันปีก็เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้า

สดด 90:5-6

พระองค์ทรงกวาดมนุษย์ไปเสียอย่างน้ำท่วม เขาเป็นเหมือนการ

นอนหลับ มนุษยชาติตลอดหลายชั่วอายุคนของมันถูกกวาดไปโดยพระเจ้าเหมือนอยู่ต่อหน้ากระแสน้ำเชี่ยวของแม่น้ำสายหนึ่งที่ล้นเอ่อ ความตรงข้ามกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ไม่อาจเทียบกันได้เลย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเปลี่ยนคำพูดเปรียบเทียบ เหมือนหญ้าที่งอกขึ้นใหม่ใน

เวลาเช้า หญ้าในตะวันออกกลางจะงอกขึ้นในน้ำค้างยามเช้าและเติบโต กระนั้นดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันจะทำให้มันเหี่ยวแห้งไป

6 ในเวลาเข้านกก็บานออกและขึ้นใหญ่ ครั้นเวลาเย็นก็ถูกตัดลงและเหี่ยวไป สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “นี่เป็นประวัติศาสตร์ของต้นหญ้า – ถูกหว่าน ถูกปลูก ถูกลมพัด ถูกตัด และตายไป และประวัติศาสตร์ของมนุษย์ก็ไม่ได้มากมายกว่านั้น” หญ้าของตะวันออกกลางปกติแล้วถูกตัดลงในตอนบ่ายเพื่อทำเป็นเชื้อเพลิงสำหรับเตาอบเล็กๆที่ใช้อบขนมปังก้อนเดียว ดวงอาทิตย์ยามบ่ายทำให้หญ้าเหี่ยวแห้งไปจนถึงขนาดที่ว่ามันกลายเป็นเชื้อเพลิงชั้นดีสำหรับเตาอบขนาดเล็กเหล่านี้ มนุษยชาติก็เป็นเช่นนั้น ในยามบ่ายแห่งชีวิต พวกเขาถูกตัดลงเข้าไปสู่ความหลงลืม

สดด 90:7-8 คราวนี้โมเสสหันจากความอ่อนแอของมนุษย์ไปสู่ความทุกข์ลำบากต่างๆแห่งชนชาติของเขา คนอิสราเอล เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายถูกความกริ้วของพระองค์ผลาญเสีย ข้าพระองค์ก็เดือดร้อนเพราะพระพิโรธของพระองค์ แน่แน่นอนว่าอิสราเอลได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้า เพราะความไม่เชื่อ การกบฏ ความไม่เชื่อฟัง และใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา อิสราเอลจึงถูกบังคับให้ร้อนรนนานสี่สิบปี พวกเขาเผชิญเหตุการณ์หลายอย่างที่เป็นการตีสอนของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาเรียนรู้ว่าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์องค์หนึ่งทรงกริ้วอย่างรวดเร็วเพราะความบาป

8 พระองค์ทรงตั้งความชั่วช้าของข้าพระองค์ไว้ต่อพระพักตร์พระองค์ ทรงตั้งบาปลับๆของข้าพระองค์ไว้ในความสว่างแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ความบาปของเรามีวิธีอันประหลาดในการปรากฏให้เห็นแม้เราพยายามปิดซ่อนมันก็ตาม แน่ทีเดียว ความบาปต่างๆของเราย่อมหาเราเจอจนได้ ที่แย่งกว่านั้นก็คือ พวกมันถูกเปิดเผยอย่างโจ่งแจ้งต่อพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงทราบเกี่ยวกับความบาปเหล่านั้นทั้งสิ้น แม้แต่ความบาปที่ถูกปิดซ่อนไว้ในส่วนลึกที่สุดแห่งหัวใจของเรา พระเจ้าทรงทราบใจเราและความบาปที่ถูกฝังอยู่ในนั้น

สดด 90:9-10 วันทั้งปวงของข้าพระองค์ทั้งหลายสิ้นไปได้พระพิโรธของพระองค์ สเปอร์เจียนเขียนเพิ่มเติมอีกว่า “ความยุติธรรมทำให้วันทั้งหลายของอิสราเอลที่มัก

กบฏหดสั้นลง แต่ละสถานที่ๆพวกเขาหยุดกลายเป็นสุสาน พวกเขาทำเครื่องหมายการเดินทางของตนโดยหลุมศพเหล่านั้นที่พวกเขาทิ้งไว้เบื้องหลังตนเอง เพราะการตัดสินใจครั้งนี้ วันทั้งหลายของพวกเขาจึงถูกทำให้เหี่ยวแห้งไป และชีวิตของพวกเขาที่สูญสลายไป” ความบาปยอมทำให้ปริมาณชีวิตและคุณภาพชีวิตหดสั้นลงอย่างแน่นอน

ความสั้นของชีวิตมนุษย์ถูกพรรณนาอีกครั้ง กำหนดปีของข้าพระองค์สั้นสุดลงอย่างเสียงถอนหายใจ (เรื่องเล่าหนึ่งที่ถูกลืม) มันใช้เวลาไม่นานเลยในการเล่าเรื่องๆหนึ่ง ดังนั้นสำหรับพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงสภาพนิรันดร์ ชีวิตของเราทั้งหลายก็สั้นพอๆกันเมื่อเทียบกันแล้ว เราอยู่บนโลกนี้แล้วก็ตายจากไป แต่พระเจ้าทรงอยู่ต่อไป ชีวิตของคนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารดูเหมือนผันผ่านไปอย่างรวดเร็ว มันเป็นเช่นนั้นจนทุกวันนี้ เราเกิดมา เติบโต ใช้ชีวิต แล้วก็ตายไป ที่น่าสนใจยิ่งขึ้นก็คือคำที่แปลเป็น เรื่องเล่า (เฮท์เกท์) มันมีความหมายว่า ‘เสียงถอนหายใจ’ หรือ ‘เสียงครวญคราง’ ชีวิตก็เป็นแบบนั้น เราเหนื่อยล้าเพราะความทุกข์และความยากลำบากต่างๆของมัน ชีวิตคนเราเป็นเหมือนเสียงถอนหายใจต่อพระพักตร์พระเจ้า

10 กำหนดปีของข้าพระองค์ทั้งหลายคือเจ็ดสิบหรือถ้าเป็นเหตุจากมีกำลังก็ถึงแปดสิบ ชีวิตมนุษย์ปกติ โดยเฉพาะในสมัยนั้นคือประมาณเจ็ดสิบปี บางคน สุขภาพดีเป็นพิเศษก็มีอายุถึงแปดสิบปี

แต่ช่วงชีวิตนั้นมีแต่งงานและความโศกเศร้า ไม่ช้าก็สูญไปและข้าพระองค์ทั้งหลายก็จากไป ไม่ว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เรามีชีวิตยาวนานเท่าไร มันก็เต็มไปด้วยความเหนื่อยล้าและความทุกข์ลำบากมากมาย ในไม่ช้าชีวิตก็ถูกตัดออกและจิตวิญญาณของมนุษย์ก็จากไป สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “สายโซ่สมอเรือขาดและเรือนั้นก็ลอยไปบนทะเลแห่งนิรันดร์กาล โซ่ถูกตัดขาดและนกอินทรีตัวนั้นก็บินขึ้นไปสู่ท้องฟ้าเหนือห่มุ่เมฆ” สำหรับผู้ที่ถูกไถ่แล้ว จิตวิญญาณของเรายอมบินจากไปยังสวรรค์ เพราะว่าการจากกายนี้ไปคือการได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า สำหรับคนที่ไม่รอด จิตวิญญาณของพวกเขายอมบินจากไปสู่นรก อย่างไรก็ตาม บริบทตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนถึงประชาชนของพระเจ้า แน่ทีเดียว วันนั้นจะมาแน่เมื่อ “ข้าจะบินไป โอ สง่าราศี ข้าจะบินไป”

สดด 90:11

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงถามว่า ผู้ใดจะทราบถึงฤทธิ์ความกริ้ว
ของพระองค์ โมเสสทราบดีถึงฤทธิ์แห่งความกริ้วของพระเจ้า เขาได้เห็นพระพิโรธของพระเจ้า
ที่มีต่อคนอียิปต์แล้ว เขาได้เห็นฤทธิ์แห่งความกริ้วของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลที่มักกบฏแล้ว
และดังนั้นเขาจึงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า ผู้ใดรับรู้หรือเข้าใจมันได้?

และพระพิโรธของพระองค์ตามความเกรงกลัวพระองค์ John Gill เสนอว่าความคิดตรง
นี้คือ “ผู้ใดรู้จักพระพิโรธของพระองค์ เพื่อที่จะเกรงกลัวพระองค์?” ผู้ใดท่ามกลางลูกหลานของ
มนุษย์พิจารณาพระพิโรธของพระเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะเกรงกลัวพระองค์อย่างแท้จริง? ผู้ใดใส่ใจ
ต่อ “ฤทธิ์ความกริ้วของพระองค์”? หากนั่นเป็นจริงในสมัยนั้น มันจะยังเป็นจริงในปัจจุบัน
มากกว่านั้นสักเท่าใด?

สดด 90:12

คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้ย้ายจากการใคร่ครวญฤทธิ์เดชหาที่สุดมิได้
ของพระเจ้าไปยังคำอธิษฐานทูลขอต่างๆ ขอพระองค์ทรงสอนให้นับวันของข้าพระองค์ เพื่อข้า
พระองค์ทั้งหลายจะตั้งจิตตั้งใจได้สติปัญญา คำอธิษฐานของโมเสสก็คือ ขอให้พระเจ้าทรง
ทำให้เราตระหนักว่าวันทั้งหลายของเราสั้นเพียงใด เวลานั้นสั้น นิรันดรกาลนั้นยาว เราต้องถูก
เตือนความจำเกี่ยวกับเรื่องนั้นจริงๆ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงวิงวอนพระเจ้าให้เตือนความ
จำเรา กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น เขาขอร้องพระเจ้าให้ทำให้เราตระหนักถึงความจำเป็นที่จะ “ตั้งจิต
ตั้งใจได้สติปัญญา” – เพื่อที่จะพิจารณาบั้นปลายของเราและเราจะเป็นอย่างไรหลังจากนี้

สติปัญญาย่อมสำแดงตัวมันเองในการดำเนินชีวิตอันชอบธรรม ในวินัยแห่งชีวิต ในการ
ปรนนิบัติพระเจ้า เมื่อพิจารณาความยาวนานของนิรันดรกาลและความสั้นของชีวิต สติปัญญาที่
ย่อมสั่งเราว่าเราต้องจัดระเบียบชีวิตของเราโดยถึงถึงคุณค่าต่างๆของนิรันดรกาล สติปัญญาคือ
การจัดระเบียบชีวิตของเราเพื่อที่จะพบพระเจ้าและความเป็นไปได้ของบำเหน็จต่างๆในสวรรค์
สติปัญญาคือ การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ในตอนนี้และไม่ใช่เพื่อตัวเราเอง มันคือ การจัด
ระเบียบชีวิตของเราเพื่อปรนนิบัติพระองค์ตลอดชีวิตนี้

สดด 90:13

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงหันมาเถิดพระเจ้าข้า หรือยังอีกนานเท่าใด ขอทรงมีความสงสารบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คำทูลขอของ โมเสสก็คือ ขอให้พระเจ้าทรงคืนความเมตตาของพระองค์กลับสู่ประชาชนของพระองค์ นอกจากนี้ เรายังรู้ว่ามันจะนานเท่าใด? แม้พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอียิปต์อย่างมหัศจรรย์แล้ว ในไม่ช้าพวกเขาก็เรียนรู้เกี่ยวกับการติสอนของพระเจ้าเพราะความบาปของพวกเขา – อย่างน้อยคือ สี่สิบปีนั้นในถิ่นทุรกันดาร โมเสสจึงถามพระเจ้าว่า “อีกนานเท่าใดก่อนพระองค์ทรงหันความเมตตา มาสู่ประชาชนของพระองค์อีกครั้ง?” คำที่แปลเป็น มีความสงสาร (กลับพระทัย) (นอว์คาม ใน รากนิฟัล) มีความหมายว่า ‘เสียใจ’ หรือมี ‘ความเห็นอกเห็นใจ’ พระเจ้าทรงติสอนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารแล้ว บัดนี้ โมเสสวิงวอนพระองค์ให้แสดงความเมตตาต่อพวกเขา

สดด 90:14-15

โอ ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายอิมในเวลาเช้าด้วยความเมตตาของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้เปรมปรีดีและยินดีตลอดวันเวลาของข้าพระองค์ โมเสสกล่าวคำทูลขอของเขาเพื่อที่ความกรุณาของพระเจ้าจะสาต่อบนพวกเขาอีกครั้ง แล้วพวกเขาจะพอใจ แล้วพวกเขาจะเปรมปรีดีและดีใจ

15 ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายยินดีให้มากวันเท่ากับที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์ทุกข์ยากนั้น และให้มากปีเท่ากับที่ข้าพระองค์ได้ประสบการร้าย เหมือนกับที่พระเจ้าได้ทรงติสอนประชาชนของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ขอร้องพระองค์ให้ประทานความยินดีแก่พวกเขาในขนาดพอๆกัน และในวันนี้พระเจ้ายอมทรงติสอนประชาชนของพระองค์ในความรัก คำอธิษฐานนี้ของโมเสสยังมีอยู่จนทุกวันนี้ นั่นคือ ขอให้พระเจ้าทรงทำให้เรายินดีตามวันเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงติสอนเรา

สดด 90:16-17

ขอให้พระราชกิจของพระองค์ปรากฏแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และให้สง่าราศีของพระองค์ปรากฏแก่ลูกหลานของเขา โมเสสทูลขอให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏชัดเจนแก่ประชาชนของพระองค์ – “เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์” ยิ่งกว่านั้น เขาอธิษฐานให้สง่าราศีของพระเจ้าปรากฏชัดเจนแก่คนชั่วอายุต่อไป นั่นถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วอย่าง

แน่นอนในตัวตนขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเพราะว่ายอห์นเขียนไว้ว่า “พระวาหะได้ทรง
สภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือ
สง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง”
(ยอห์น 1:14) และคำอธิษฐานนี้ของ โมเสสก็พบการสำเร็จจริงของมันจนทุกวันนี้เช่นกันในองค์
พระผู้เป็นเจ้าของเราพระเยซูคริสต์

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเพลงสดุดีอันสูงส่งนี้ด้วยคำอธิษฐานทูลขอสองประการ (1)
17 ขอความงามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย คำที่แปล
เป็น ความงาม (โนอัม) มีความหมายได้คำว่า ‘ความกรุณา’, ‘ความเบิกบาน’ หรือ ‘ความยินดี
ปรีดา’ ที่น่าสนใจเพิ่มเติมก็คือว่าพวกยิวที่เคร่งครัดจนทุกวันนี้ตั้งชื่อลูกสาวของตนว่า โนอัม แน่
ทีเดียว มีความงามในความกรุณาและความเบิกบานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์
ประทานสิ่งเดียวกันนี้แก่ประชาชนของพระองค์อย่างบริบูรณ์จนทุกวันนี้

(2) ขอทรงสถาปนาหัตถกิจของข้าพระองค์เหนือข้าพระองค์ พระเจ้าข้า ขอพระองค์ทรง
สถาปนาหัตถกิจของข้าพระองค์ทั้งหลาย แน่ทีเดียว เมื่อเราปรนนิบัติพระเจ้าจนทุกวันนี้ คำ
อธิษฐานของเราก็ควรขอให้พระองค์สถาปนาการทำงานที่ถูกกระทำเพื่อการปรนนิบัติพระองค์
อิสราเอลพบว่าการปรนนิบัติพระเจ้าไม่ใช่เรื่องง่าย การสร้างคริสตจักรหนึ่งทุกวันนี้บ่อยครั้ง
เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปิดท้ายเพลงสดุดีอันเปี่ยมสุขบทนี้ด้วยคำทูลขอ
ให้พระเจ้าสถาปนาการทำงานนั้นที่พระองค์ได้ประทานแก่ประชาชนของพระองค์เพื่อที่จะทำให้
สำเร็จ คำอธิษฐานนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 91: เพลงสดุดีอันเปี่ยมสุขบทนี้ไม่มีชื่อเรียกและไม่ถูกระบุผู้แต่ง
อย่างไรก็ตาม กฎทั่วไปที่เหล่าผู้เชี่ยวชาญเรื่องยิวปฏิบัติตามกันก็คือว่า เพลงสดุดีที่ไม่ระบุชื่อผู้
แต่งย่อมถูกเขียน โดยผู้แต่งคนล่าสุดที่ถูกระบุชื่อ หากเป็นเช่นนั้นจริง ผู้แต่งก็คือ โมเสส นี่จึง
ทำให้เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงหนึ่งที่น่าสนใจมาก ๆ สเปออร์เขียนเขียนไว้ว่า “ในเพลงสดุดีทั้งหมด*

ไม่มีเพลงไหนที่ทำให้กำลังใจมากกว่าเพลงนี้ น้ำเสียงของมันขึ้นบานตลอดทั้งเพลง พร้อมกับ ความเชื่อที่เข้มแข็งที่สุดและพูดอย่างองอาจ” เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกจัดเรียง ได้ดังนี้: เพลงสดุดี 91:1-2 – สภาพของคนที่ดำเนินตามทางพระเจ้า; 91:3-8 – ความปลอดภัยของพวกเขา; 91:9-10 – ที่อาศัยของพวกเขา; 91:11-13 – เหล่าผู้รับใช้ของพวกเขา; 91:14-16 – พระผู้ช่วยให้พ้นของพวกเขา เพลงสดุดีบทนี้ทั้งบทหลังไหลมาจากสภาพที่ถูกนำเสนอในข้อ 1 ซึ่งอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด เพลงสดุดีบทนี้ยังถูกเรียกว่า โรม 8:28 ของพันธสัญญาเดิมด้วย

สดด 91:1 ผู้ที่อาศัยอยู่ ณ ที่กำบังขององค์ผู้สูงสุดจะอยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ไม่มีผู้ใดเข้าใจลักษณะเฉพาะตัวของพลับพลานั้น ได้ดีไปกว่าโมเสส เขาไม่เพียงส่งมอบแบบแปลนเหล่านั้นของพลับพลานั้นจากพระเจ้าเท่านั้น เต้นท์ของเขายังถูกตั้งอยู่ใกล้ประตูหน้าของพลับพลานั้นด้วย เขาเข้าใจดีเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะตัวอันจำกัดเฉพาะของที่บริสุทธิ์ที่สุดซึ่งเป็นที่พักพิงของสง่าราศีเชคินาห์ของพระเจ้า เขาทราบจากประสบการณ์ในแต่ละวันของเสาเมฆตอนกลางวันและเสาไฟตอนกลางคืน เขาได้เห็นการอยู่ใต้ร่มเงาของเสาเมฆนั้นแล้ว

คำอุปมาแสนวิเศษที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้คือ การอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า โมเสสอาศัยอยู่ถัดจากพลับพลานั้น เขาอาศัยอยู่ใกล้ที่ลับนั้นขององค์ผู้สูงสุด – พระที่นั่งกรุณาซึ่งการสถิตอยู่บนโลกนี้ของพระเจ้าประทับอยู่ในสง่าราศีเชคินาห์นั้น เขาอาศัยอยู่ใต้ร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทุกวันเมื่อเสาเมฆตอนกลางวันและเสาไฟตอนกลางคืนทอดเงาพาดผ่านค่ายนั้น

ภาพเปรียบเทียบที่ถูกกล่าวถึงนี้เห็นได้ชัดก็คือว่า เมื่อผู้ใดอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า เขาก็จะอยู่ภายใต้การปกป้องดูแลของพระเจ้า มีร่มเงาแห่งการปกป้องให้แก่ประชาชนของพระเจ้าเมื่อพวกเขาอาศัยอยู่ใกล้ที่กำบัง (ที่ลับ) ขององค์ผู้สูงสุด ค่ายของคนอิสราเอลมีขนาดใหญ่ มันรองรับคนได้มากกว่าสองล้านคนและปศุสัตว์ของพวกเขา ร่มเงา ของเสาเมฆนั้นไม่น่าขยายออกไปถึงเขตรอบนอกของค่ายนั้นซึ่งประชิดกับโลกที่อยู่ล้อมรอบ คนอิสราเอลเหล่านั้นที่เลือกใช้ชีวิตบนขอบนอกของค่ายนั้นโดยมีเท้าข้างหนึ่งอยู่ในโลกก็ไม่ได้รับประโยชน์จากร่มเงาของเสาเมฆนั้นตอนกลางวัน ยิ่งกว่านั้น เมื่ออิสราเอลถูกโจมตีโดยเหล่าศัตรูของพวกเขา (เหมือนที่พวกเขาโดนหลายครั้ง) คนเหล่านั้นที่อยู่รอบนอกก็เป็นผู้บาดเจ็บล้มตายและไม่ใช่คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ใกล้

ที่กำลัง (ที่ลับ) ขององค์ผู้สูงสุด ปรากฏการณ์นั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ คริสเตียนทั้งหลายที่ทำงานหนึ่งอยู่ในโลกเป็นพวกแรกที่จะเป็นผู้บาดเจ็บล้มตายเมื่อพญามารโจมตี

ข้อแรกนี้กลายเป็นบริบทและเงื่อนไขสำหรับส่วนที่เหลือของเพลงสดุดีบทนี้ พระสัญญาเหล่านั้นที่ตามมามีพื้นฐานอยู่บนเงื่อนไขของการอาศัยอยู่ในที่กำลังขององค์ผู้สูงสุด

สดด 91:2 เมื่ออาศัยอยู่ในที่กำลังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ประกาศว่า ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงพระเยโฮวาห์ว่า "พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าและป้อมปราการของข้าพเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์" จนทุกวันนี้ เมื่อเราอาศัยอยู่ในที่กำลังนั้น พระองค์ก็ทรงกลายเป็น (1) ที่ลี้ภัยแห่งความปลอดภัย, (2) ป้อมปราการแห่งการปกป้อง และ (3) พระเจ้าของเรา เมื่อผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สารภาพว่า ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ เราก็ก้าวเช่นนั้นได้เหมือนกัน เมื่อเราอยู่ใกล้จุดศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเรา เราก็ก้าวใจพระองค์ได้สำหรับการช่วยให้พ้น การชี้ทาง พลละกำลัง และความช่วยเหลือ

สดด 91:3 เพราะพระองค์จะทรงช่วยตัวท่านให้พ้นจากภัยของพรานนกและจากโรคภัยอย่างร้ายแรงนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้ภาพเปรียบเทียบของพรานนก – ผู้ที่วางกับดักนก เราถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนนกที่ไม่ระวังตัวซึ่งถูกจับในบ่วงเร็วของพรานนก ศัตรูตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นมากกว่าปฏิปักษ์ที่เป็นมนุษย์คนใด มันผู้ชั่วร้ายถูกกล่าวถึงตรงนี้ มันเที่ยวไปวางบ่วงเร็วอย่างเจ้าเล่ห์เพื่อดักจับประชาชนของพระเจ้า “โรคภัยอย่างร้ายแรง” ที่ว่านี้อาจเป็นฝ่ายวิญญาณและอาณาจักรของมันผู้ชั่วร้ายนั้น แม้เพลงสดุดีหลายบทกล่าวถึงการถูกช่วยให้พ้นจากบรรดาศัตรูที่เป็นมนุษย์ ตรงนี้จุดสนใจหลักเห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงซาตานเอง ในปฏิบัติการอันหลากหลายของมัน มันเที่ยวไปคืบคลานตัวหนึ่งซึ่งเสาะแสวงหาผู้ที่มันจะกัดกินได้ กับดักต่างๆของมันนั้นหลอกลวงและได้ผลไม่ว่าพวกมันเป็นกับดักแห่งความบาปหรือ (ที่ชั่วร้ายยิ่งกว่านั้น) กับดักแห่งกิจกรรมของผีปศาจที่อยู่ภายใน กระนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในที่กำลังขององค์ผู้สูงสุดจะพบการช่วยให้พ้นจากการโจมตีของซาตาน ลักษณะเฉพาะตัวอันสำคัญยิ่งของการอยู่

ในสามัคคีธรรมที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและการอยู่ในศูนย์กลางแห่งนี้พระทัยของพระองค์ย่อมปรากฏชัดเจน

สดด 91:4 พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะวางใจอยู่ที่ปีกของพระองค์ หนึ่งในภาพเปรียบเทียบอันไพเราะที่สุดขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอยู่ตรงนี้ พระองค์ทรงถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับนกอินทรีตัวใหญ่ที่ปกป้องลูกๆของมัน โมเสสเขียนไว้ว่า “เหมือนนกอินทรีที่กวางรังของมัน กระพือปีกอยู่เหนือลูกโต กางปีกออกรอรับลูกไว้ให้เกาะอยู่บนปีก” (พระราชบัญญัติ 32:11) ดู เพลงสดุดี 17:8 และ 63:7 เช่นกัน เมื่อลูกนกอินทรีอาศัยอยู่ในรังนั้นซึ่งเป็นที่ๆมันควรอยู่ พลังแห่งพ่อแม่ที่ยิ่งใหญ่ของมันและร่มเงาแห่งปีกอันทรงพลังของพวกมันก็อยู่ใกล้ อีกครั้งนี่เป็นภาพของการอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด พระสัญญาที่สำคัญยิ่งนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิม นั่นคือ เมื่อเราอาศัยอยู่ใกล้องค์พระผู้เป็นเจ้า การปกป้องดูแลของพระองค์ก็อยู่ใกล้

ยิ่งกว่านั้น ความจริงของพระองค์เป็นโล่และเป็นดั่งของท่าน พระเจ้าทรงหีบยื่นการปกป้องแบบจัดเตรียมของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์ มันถูกพบในความจริงของพระองค์ ไม่มีคำถามเลยว่านั่นหมายถึงพระวณะของพระองค์ เพราะว่าพระเยซูตรัสว่า “พระวณะของพระองค์เป็นความจริง” ดั่งคือ โล่ขนาดเล็กกว่าซึ่งถูกรัดไว้บนท่อนแขนด้านล่าง (ปกติแล้วคือ แขนซ้ายของทหารที่ถนัดขวา) โล่ก็มีขนาดใหญ่กว่าดั่ง แต่ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระวณะของพระเจ้าย่อมนำมาซึ่งการปกป้องของพระเจ้า ดังที่ดาวิดจะเขียนในเวลาต่อมาว่า “ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” (เพลงสดุดี 119:11) พระวณะของพระเจ้าไม่เพียงเป็นพระแสงของพระวิญญานเท่านั้น มันยังเป็นโล่อันหนึ่งซึ่งจะปกป้องเราจากความชั่วร้ายมากมายด้วย ดู เพลงสดุดี 18:30, 35 เช่นกัน

สดด 91:5-6 ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน หรือกลัวลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน เมื่ออาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด เราก็ไม่ต้องกลัวความน่ากลัวต่างๆแห่ง

ราตรีหรือการศึกต่างๆในยามกลางวัน อีกครั้งที่ดูเหมือนมีการบอกไปถึงอำนาจแห่งความมืด และเจ้าแห่งความมืด อย่างไรก็ตาม เมื่อเราอยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ เราก็ไม่ต้องกลัวอำนาจแห่งความมืดไม่ว่าจะเป็นความหมายตรงตัวหรือฝ่ายวิญญาณ

6 หรือโรคร้ายที่ไล่มาในความมืด หรือความพินาศที่เกิดความหายนะในเที่ยงวัน ความคิดนี้สอดคล้องและกล่าวซ้ำพระสัญญาของข้อก่อนหน้า อีกครั้งที่มิพระสัญญาแห่งการปกป้องแบบจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด ผู้มีอำนาจเหล่านั้นแห่งความมืด ไม่ว่าจะฝ่ายวิญญาณหรืออย่างไร ไม่สามารถทำร้ายผู้ที่อยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าได้วันเดียวแต่พระเจ้าทรงอนุญาตมันอย่างเฉพาะเจาะจง ศักดิ์เหล่านั้นแห่งเที่ยงวันก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์เช่นกัน ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า การอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้าของเราช่วยนำมาซึ่งการดูแลปกป้องของพระองค์

สดด 91:7-8 พันคนจะล้มอยู่ที่ข้างๆท่าน หมื่นคนที่มีมือขวาของท่าน แต่ภัยนั้นจะไม่มาใกล้ท่าน ศักดิ์ต่างๆย่อมมาอย่างแน่นนอน ตรงนี้ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงศีกทางทหารจริงๆ ทหารคริสเตียนที่อยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าและอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุดอาจเห็นคนมากมายล้มตายอยู่รอบตัวเขา แต่เมื่อเขายังติดสนิทใกล้ชิดชิดกับพระเจ้าของเขาต่อไป มีแต่สิ่งที่พระเจ้าทรงอนุญาตเท่านั้นจะเกิดขึ้นได้ แน่ทีเดียวสิ่งทั้งปวงต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ ความทุกข์ลำบากจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงอนุญาตเท่านั้น แต่เงื่อนไขสำหรับพระสัญญาแสนวิเศษเหล่านี้ทั้งสิ้นก็เริ่มต้นในข้อ 1

8 ท่านจะมองดูด้วยตาเท่านั้น และเห็นการตอบแทนแก่คนชั่ว สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในที่กำบังนั้น ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้ที่อยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ เขาจะได้เห็นความพินาศใหญ่โตรอบตัวเขา แต่มันจะไม่มาถึงเขา เขาจะเห็นพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระเจ้าต่อผู้คนชั่ว ถ้านั้นไม่เกิดขึ้นในชีวิตนี้ มันก็จะเกิดขึ้นในชีวิตหน้า

อย่างแน่นอน นี่บอกเป็นนัยว่าเราอาจเป็นประจักษ์พยานคนหนึ่งที่การพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่
สีขาวของพระเจ้า ในวันนั้น หากไม่ใช่ก่อนหน้านั้น เราจะ “เห็นการตอบแทนแก่คนชั่ว”

สดด 91:9-10 เพราะท่านได้กระทำให้พระเยโฮวาห์ผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือ
องค์ผู้สูงสุด เป็นที่อยู่ของท่าน เงื่อน ไขพื้นฐานของเพลงสดุดีทั้งบทนี้ถูกทวนซ้ำอีกครั้ง ผู้แต่ง
เพลงสดุดีบทนี้เตือนความจำผู้อ่านของเขาว่าเพราะว่าพวกเขาได้กระทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็น
ที่ลี้ภัยของพวกเขา พระองค์จะทรงช่วยพวกเขาให้พ้น โปรดสังเกตุความคล้ายคลึงกันกับเพลง
สดุดี 90:1 ที่พระเจ้าทรงถูกเรียกว่าเป็น “ที่อาศัยของข้าพระองค์ทั้งหลาย” และตรงนี้ที่องค์ผู้
สูงสุดทรงถูกเรียกว่าเป็น *ที่อยู่* ของเรา โมเสสก็เรียกพระองค์ว่าเป็นที่ลี้ภัยของเขาอีกครั้งเช่นกัน

เพราะว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุดอาศัยอยู่ที่นั่น พระวาระของพระเจ้าจึง
สัญญาว่า **10** ไม่มีกรรไกรใดๆจะคมมาบนท่าน ไม่มีภัยมาใกล้ที่อาศัยของท่าน สำหรับคนเหล่านี้
นั้นที่อยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าก็ทรงสัญญาเรื่องความปลอดภัยใน
ท่ามกลางความทุกข์ลำบาก สงบเงียบในพายุ ความปลอดภัยท่ามกลางความรกร้างว่างเปล่าและ
ความพินาศ การช่วยให้พ้นในยามที่ทุกสิ่งที่เหลือกำลังล้มเหลวไปหมด สิ่งเหล่านั้นเป็นพระ
สัญญาอันลึกซึ้ง แต่พวกมันขึ้นอยู่กับเงื่อน ไขหนึ่งทีลึกลับยิ่ง – การอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้
สูงสุด

สดด 91:11-12 เพราะพระองค์จะรับสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน
ให้ระแวดระวังท่านในทางทั้งปวงของท่าน การรับใช้ของเหล่าทูตสวรรค์อารักขาเริ่มปรากฏให้
เห็น พระเจ้าทรงส่งเหล่าวิญญาณผู้ปรนนิบัติของพระองค์มาเพื่อเป็นตัวแทนแห่งการปกป้อง
แบบจัดเตรียมสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า ดู ฮีบรู 1:14 (นำ
เสียดายที่พญามารบิดเบือนพระสัญญาข้อนี้ตอนที่มันพยายามทดลองพระเยซู ดู มัทธิว 4:6)

12 เขาทั้งหลายจะเอามือประคองชูท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้าอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด เมื่อพวกเขาจัดระเบียบชีวิตของตนโดย
ความรักของพวกเขามีต่อพระเจ้า เมื่อพวกเขาดำเนินในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์

พระเจ้าก็ทรงสั่งเหล่าทูตสวรรค์อารักขาของพวกเขาให้เข้าแทรกแซงเพื่อปกป้องพวกเขา เราทราบน้อยจริงๆเกี่ยวกับหลายเหตุการณ์เหล่านั้นที่เหล่าทูตสวรรค์อารักขาของเราช่วยเราให้พ้นจากพวกมัน และกระนั้นเมื่อคริสเตียนทั้งหลายอาศัยอยู่ที่ขอบนอกของค่ายนั้น โดยมีเท้าข้างหนึ่งอยู่ในโลก พวกเขาก็เอาตัวเองออกไปจากร่มเงาแห่งการปกป้องของพระเจ้า ยิ่งพวกเขาอยู่ห่างจากศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้ามากเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งเอาตัวออกห่างจากการดูแลแบบจัดเตรียมของพระเจ้ามากเท่านั้น

สดด 91:13 **ท่านจะเหยียบสิงโตและงูพิษ ท่านจะย่ำสิงโตหนุ่มและมังกร** งูพิษคือ งูที่มีพิษร้าย อาจเหมือนงูเห่า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การถูกช่วยให้พ้นจากการโจมตีของพวกสัตว์ป่า ดาเนียลเคยอยู่ในถ้ำสิงโตอย่างแน่นอน เปาโลก็ถูกช่วยให้พ้นจากงูพิษบนเกาะมอลตาเช่นกัน แต่เหมือนเดิมคือ เงื่อนไขสำหรับพระสัญญาแสนวิเศษเหล่านี้ทั้งสิ้นก็คือ การอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด พระเจ้าย่อมทรงดูแลประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาอยู่ในศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์

สดด 91:14-16 **เพราะเขาผูกพันกับเราด้วยความรัก เราจึงจะช่วยเขาให้พ้น เราจะตั้งเขาไว้ในที่สูง เพราะเขารู้จักนามของเรา** ผู้พูดเปลี่ยนแล้วตรงนี้ ขณะที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้อธิบายเกี่ยวกับการดูแลปกป้องของพระเจ้า คราวนี้พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ตรัส *เขา* ในที่นี้คือผู้ที่ได้อาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด พระเจ้าตรัสว่าเพราะว่าคนๆนี้ได้รักพระองค์ พระองค์จึงจะทรงช่วยเขาให้พ้นและอวยพรเขาในทุกสิ่ง

15 **เขาจะร้องทูลเรา และเราจะตอบเขา เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก เราจะช่วยเขาให้พ้นและให้เกียรติเขา** พระสัญญาแสนวิเศษห้าประการถูกทำให้ไว้โดยพระเจ้าสำหรับผู้ที่อยู่ในที่กำบังนั้น (1) มีพระสัญญาเรื่องคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ (2) มีพระสัญญาที่ถูกกล่าวซ้ำเรื่องการช่วยให้พ้นจากความทุกข์ลำบาก (3) มีพระสัญญาเรื่องเกียรติยศ (นั่นคือ การอวยพร)

16 **เราจะให้เขาอิ่มใจด้วยชีวิตยืนยาว และสำแดงความรอดของเราแก่เขา** (4) **ชีวิตยืนยาว** ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ที่อยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด และ (5) การเปิดเผยเรื่องความรอดของ

พระเจ้าถูกสัญญาไว้ เมื่อพิจารณาพระสัญญาหลายประการเหล่านั้นเรื่องการช่วยให้พ้นซึ่งมีอยู่
ทั่วเพลงสดุดีบทนี้ ตรึงการเอ่ยถึงความรอดยอมซึ่งไปยังความรอดขั้นสุดยอดในพระคริสต์
ทั้งหมดนี้ถูกสัญญาไว้แก่คนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในที่กำบังนั้นและดำเนินในศูนย์กลางแห่งน้ำ
พระทัยของพระองค์ ช่างเป็นเพลงสดุดีแสนวิเศษจริงๆ!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 92: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า เพลงสดุดีหรือบทเพลงสำหรับวันสะ
บาโต และเห็นได้ชัดว่ามีไว้เพื่อถูกขับร้องในวันแห่งการหยุดพักนั้น หัวข้อหลักคือ การ
สรรเสริญพระเจ้าและการสาละวนอันชื่นบานของใจทั้งหลายที่หยุดพัก ผู้แต่งไม่ถูกหมายเหตุไว้
ประเพณียิวเชื่อกันทั่วไปว่าเพลงสดุดีต่างๆที่ไม่ถูกเอ่ยชื่อผู้แต่งย่อมถูกเขียน โดยผู้แต่งคนล่าสุด
ที่ถูกหมายเหตุไว้ ซึ่งในกรณีนี้คือ โมเสส อย่างไรก็ตาม เนื้อหาภายในของเพลงสดุดีบทนี้ก็ชี้ไป
ยังดาวิดและเขาเป็นผู้แต่งอย่างไม่ต้องสงสัย

สเปอร์เจียนให้ความเห็นไว้ว่า “วันสะบาโตถูกแยกตั้งไว้เพื่อการเทิดทูนองค์พระผู้เป็น
เจ้าในพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระองค์แห่งการเนรมิตสร้าง เพลงสดุดีบทนี้จึงมีความเหมาะ
สม คริสเตียนทั้งหลายสามารถชื่นชมยินดีได้มากขึ้นไปอีก เพราะว่าพวกเขาเฉลิมฉลองการทรง
ไถ่อันสมบูรณ์”

สดด 92:1-3 เป็นการดีที่จะโมทนาพระคุณพระเยโฮวาห์ โอ ข้าแต่องค์ผู้สูงสุด
ที่จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ เมื่อพิจารณาความดีทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้า
มันก็เหมาะสมที่จะกลับมาสู่การขอบพระคุณพระองค์ – โดยเฉพาะในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า
นอกจากนี้ มันยังเกี่ยวข้องกับการร้องเพลงสรรเสริญแด่พระนามขององค์ผู้ทรงอยู่สูงกว่าคน
อื่นใดด้วย ดังนั้น รูปแบบหนึ่งสำหรับการนมัสการในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงถูกนำเสนอ
ในขนาดที่มีนัยสำคัญ เราถูกเรียกให้ไม่เพียงขอบพระคุณพระองค์เท่านั้น แต่ให้ร้องเพลง
สรรเสริญแด่พระองค์ด้วย

2 ที่จะประกาศความเมตตาของพระองค์ในเวลาเช้า และความสัตย์สุจริตของพระองค์ใน
กลางคืน คำสรรเสริญเป็นสิ่งสมควรถวายแด่พระเจ้าไม่เฉพาะในวันสะบาโตเท่านั้น (และขยาย
รวมถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับคริสตจักรด้วย) แต่อันที่จริงแล้วเราควรสรรเสริญ
พระองค์ทุกเช้าและทุกคืน นี่บอกเป็นนัยถึงการเริ่มต้นและการสิ้นสุดวันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ดาวิดหมายเหตุเรื่องการสรรเสริญความเมตตาของพระองค์และความ
สัตย์ซื่อของพระองค์ บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราไม่เห็นค่าพระลักษณะอันสูงส่งเหล่านี้ของพระเจ้า

3 เป็นเสียงก้องไปด้วยพิณลึบสายและพิณใหญ่ และด้วยเสียงพิณเขาคู่ เห็นได้ชัดว่า
ดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการที่พลับพลา/พระวิหาร เครื่องดนตรีหลาย
ชนิดถูกหมายเหตุไว้ มีอันเดียวที่เราคุ้นเคยคือ พิณ (เขาคู่) โปรดสังเกตด้วยการสรรเสริญเช่น
นั้นต่อพระเจ้าจะต้องมาพร้อมกับ “เสียงก้อง” (เสียงที่จริงจัง) ดนตรีฮีบรูในสมัยนั้นมีความ
ศักดิ์สิทธิ์ จุดประสงค์ทั้งสิ้นของมันคือ เพื่อถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า ไม่มีการบอกเป็นนัยสักนิด
เดียวของการให้ความบันเทิงหรือแม้แต่ ‘การสร้างแรงบันดาลใจ’ แก่หุมนุชย์คนใดที่ฟังอยู่
ปราศจากคำถามเลยว่าดนตรีคริสเตียนก็ควรเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน พระเจ้าทรงเป็นผู้ฟังและ
ไม่ใช่ตัวเราเอง ตรงกันข้าม ดนตรีคริสเตียนที่ทำตามรูปแบบและสไตล์ของดนตรีชาวโลกอาจ
เป็นการทำให้ขุนเคืองต่อพระองค์ผู้บริสุทธิ์

สดด 92:4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะ
พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ยินดีด้วยพระราชกิจของพระองค์ ข้าพระองค์จะฉลอง
ชัยชนะเนื่องในพระหัตถกิจของพระองค์ ความคิดที่ชัดเจนก็คือว่า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็น
พระพรเช่นนั้น ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าตนจะสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์
ทรงคู่ควร! คำที่แปลเป็น **ฉลองชัยชนะ (รอวันาน)** มีความหมายว่า ‘ร้องเพลงเสียงดังพร้อมกับ
คำสรรเสริญ’ จุดสนใจหลักแห่งบทเพลงของดาวิดคือ ความดีของพระเจ้าและความยิ่งใหญ่แห่ง
พระราชกิจของพระองค์

สดด 92:5

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์

พระราชกิจของพระองค์ใหญ่หลวงนัก พระดำริของพระองค์สุดลึกล้ำ ในที่นี้คือ คำสรรเสริญที่เป็นแก่นแท้ พระเจ้าทรงเป็นที่ยกย่องในพระราชกิจต่างๆของพระองค์ แม้แต่พระดำริต่างๆของพระองค์ก็ถูกสรรเสริญเพราะความลึกล้ำของพวกมัน ไม่มีสิ่งใดตื่นเงินหรือไร้สาระในพระเจ้าเลย มีสติปัญญาลึกซึ้งในพระดำริทั้งสิ้นของพระองค์

สดด 92:6-7

คนเขลาจะทราบไม่ได้ คนโง่เข้าใจเรื่องนี้ไม่ได้ ตรงกันข้าม

พวกคนโง่ก็ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับสง่าราศีและความลึกล้ำของพระเจ้า คำที่แปลเป็น *เขลา* (*บาร์ทฮาร์*) มีความหมายว่า ‘โง่’ คนทั้งหลายที่ไม่นับถือพระเจ้าย่อมเปิดเผยให้เห็นเขว่นปัญญาอันว่างเปล่าของตัวเอง หากใช้คำสมัยใหม่ พวกเขาคือ *คนสมองกลวง* (*airheads*)

7 ว่า ถึงแม้คนชั่วจะงอกขึ้นอย่างหญ้า และคนกระทำความชั่วช้าทั้งปวงเจริญขึ้น เขาทั้งหลายจะถูกทำลายเป็นนิรันดร์ แม้คนโง่เช่นนั้น (นั่นคือ “คนกระทำความชั่วช้า”) อาจเจริญขึ้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง พวกเขาก็อยู่ไม่นาน พวกเขาซึ่งเป็นเหมือนหญ้าย่อมมีชีวิตอยู่วันนี้และจากไปวันพรุ่งนี้ ความพิณาศนั้นอยู่ถาวร

สดด 92:8

ตรงกันข้าม ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงอยู่บนที่สูงเป็น

นิรันดร์ พวกคนไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าซึ่งเป็นคนโง่ พวกสงฆ์การเมืองของพระเจ้า และพวกคนนับถือพระต่างด้าวอื่นๆจะระเหยไปในไม่ช้า พวกเขาจะจากไป อย่างไรก็ดีตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าไม่เพียงเป็นที่ยกย่องเชิดชูเท่านั้น พระองค์ทรงเป็นนิรันดร์ด้วย คนโง่ย่อมตายจากไป พระเจ้าทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์

สดด 92:9

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะคุณเถิด ศัตรูของพระองค์ เพราะคุณเถิด

ศัตรูของพระองค์จะพินาศ คนกระทำความชั่วช้าทั้งปวงจะต้องกระจัดกระจายไป ความตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิงระหว่างพระเจ้ากับบรรดาศัตรูของพระองค์ถูกกล่าวถึงอีกครั้ง พระองค์ทรงอยู่ตลอดไป พวกเขาจะพินาศไป พระองค์ทรงเป็นศิลาแห่งความมั่นคง พวกเขาจะกระจัดกระจายไปคุดคู่น

สดด 92:10-11

แต่พระองค์ทรงเชิดชูเขาของข้าพระองค์อย่างกับเขาม้ายูนิคอน

คราวนี้จุดสนใจหลักหันมายังดาวิดแล้ว วลีที่กล่าวว่าเขา (สัตว์) ของเขาถูกเชิดชูนั้นเป็นคำเปรียบสมัยโบราณที่หมายถึง การถูกเสริมกำลัง นี่อาจหมายถึงอาณาจักรของดาวิด นอกจากนี้ การสำเร็จจริงในที่สุดของการที่เขาถูกเชิดชูก็อาจหมายถึงพระคริสต์ เพลงสดุดี 132:17 กล่าวถึงเขาของดาวิดในบริบทเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ ในคำเทศนาอันยิ่งใหญ่ของเศคาริยาห์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในลูกา 1 เขากล่าวว่าพระเจ้า “ได้ทรงชูเขาแห่งความรอดขึ้นมาเพื่อเราในวงศัวานของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์” (ลูกา 1:69) ดังนั้น การเชิดชูเขาของดาวิดนี้อาจพบการสำเร็จจริงในที่สุดในการครอบครองของพระเยซูคริสต์สักวันหนึ่ง

คำที่แปลเป็น ม้ายูนิคอน (เรห์เอม) อาจหมายถึง วัวป่าตัวใหญ่ (aurochs) หรือวัวกระทิงป่าซึ่งตอนนี้สูญพันธุ์ไปแล้ว เป็นไปได้ว่าพวกมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีเขาเดี่ยว โครงสร้างของประโยคบอกเป็นนัยเช่นนั้น

ดาวิดจึงสารภาพว่า ข้าพระองค์จะถูกเจิมด้วยน้ำมันใหม่ ตลอดชีวิตของเขา ดาวิดถูกเจิมเป็นกษัตริย์สามครั้ง เขาถูกเจิมเป็นกษัตริย์โดยซามูเอลขณะยังเป็นคนเลี้ยงแกะของบิดาเขาใน 1 ซามูเอล 16:13 เขาถูกเจิมเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ใน 2 ซามูเอล 2:4 จากนั้นเขาถูกเจิมเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้นใน 2 ซามูเอล 5:3 สักวันหนึ่ง เหลนของดาวิด – พระเยซูคริสต์ – จะทรงถูกเจิมเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

อาจมีการประยุกต์ใช้แบบตรงนี้ด้วย น้ำมันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่แสดงถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์ ในพันธสัญญาเดิม การถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การถูกทำให้เต็มด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ดู อีสยาห์ 61:1 ดังนั้น ดาวิดอาจกำลังกล่าวถึงการถูกเติมใหม่หรือการเจิมของพระวิญญาณของพระเจ้าบนชีวิตของเขา นี่อาจเป็นเช่นนั้นเป็นพิเศษเมื่อเขาอธิษฐานในวันสะบาโต จงระลึกว่าเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งสำหรับวันสะบาโต

11 นัยนัยตาของข้าพระองค์จะเห็นความปรารถนาของข้าพระองค์ต่อพวกศัตรูของข้าพระองค์นั้นสำเร็จ หูของข้าพระองค์จะได้ยินถึงความปรารถนาของข้าพระองค์ต่อคนชั่วที่ถูก

ขึ้นสู่ข้าพระองค์นั้นสำเร็จ คาวิดให้การว่าเมื่อพระเจ้าทรงเสริมกำลังและช่วยเหลือเขา เขาก็จะเห็นความล้มจมของเหล่าศัตรูของเขา นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าจะทรงเป็นความช่วยเหลือของเขา

สดด 92:12-13 **คนชอบธรรมจะงอกขึ้นอย่างต้นอินทผลัม เขาจะเจริญขึ้นอย่างต้นสนสีดาร์ในเลบานอน** จุดสนใจหลักของเพลงสดุดีบทนี้มาถึงแล้ว ในข้อนี้และข้อถัดไป ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้ภาพเปรียบเทียบของพฤกษาและการเติบโตของมัน โปรดสังเกตก่อนว่า *คนชอบธรรม* คือผู้ที่งอกขึ้นอย่างต้นอินทผลัม มีต้นอินทผลัมอยู่หลายชนิด อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วพวกมันมีแนวโน้มที่จะ (1) เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและ (2) เติบโตค่อนข้างเป็นเส้นตรง ในเลบานอนเป็นที่ๆต้นสนสีดาร์เติบโตดีที่สุด ขนาดใหญ่ที่สุดและแข็งแรงที่สุด ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าจะทรงอวยพรคนชอบธรรม พวกเขาจะงอกงามและเติบโต พวกเขาจะแข็งแรง ตั้งตรง และเกิดผลมาก ดู เพลงสดุดี 5:12 พระเจ้าย่อมทรงอวยพรความชอบธรรม และคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติความชอบธรรม

จากนั้นคาวิดหมายเหตุด้วยว่า **13 คนที่ถูกปลูกไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้นในบริเวณของพระเจ้าของเราทั้งหลาย** ลักษณะเฉพาะตัวอีกประการของคนเหล่านั้นที่จะงอกงามถูกหมายเหตุไว้ นั่นคือคนเหล่านั้นที่ถูกปลูกไว้ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในสมัยนั้น พระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ พลับพลา/พระวิหาร ปัจจุบันมันคือ คริสตจักรท้องถิ่น (1 ทิโมธี 3:15) คนเหล่านั้นที่จะงอกงามฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่คนเหล่านั้นที่มาประชุมบ้างไม่มาประชุมบ้าง ตรงกันข้าม นี่คือนคนเหล่านั้นที่ถูกปลูกไว้ในพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่บอกเป็นนัยถึงความสัตย์ซื่อ คนเหล่านั้นที่ถูกปลูกไว้เช่นนั้นจะงอกงามในลานพระนิเวศของพระเจ้า

ไม่มีคำถามเลยว่าคริสเตียนทั้งหลายที่ถูกปลูกไว้และสัตย์ซื่อในคริสตจักรท้องถิ่นจะเติบโตฝ่ายวิญญาณ นี่บอกเป็นนัยด้วยถึงบำเหน็จต่างๆในสวรรค์สักวันหนึ่งสำหรับความสัตย์ซื่อดังกล่าว พระเยซูตรัสล่วงหน้าแล้วมิใช่หรือเกี่ยวกับคำตัดสินที่พระองค์จะทรงประกาศแก่บางคนว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด” (มัทธิว 25:21)

สดด 92:14-15 คนเหล่านั้นที่ถูกปลุกไว้เช่นนั้นในพระนิเวศของพระเจ้า (นั่นคือที่สัจย์ชื่อ) เขาแก่แล้วก็ยังเกิดผล เขจะมีน้ำเลี้ยงเต็มและเขียวสดอยู่ ความสัจย์ชื่อต่อพระนิเวศของพระเจ้า (คริสตจักรท้องถิ่นในยุคสมัยนี้) จะเกิดผลมากมายวิญญาณตลอดชีวิตคริสเตียนนั้น – กระทั่งจนถึงวัยชรา ความคิดของ “น้ำเลี้ยงเต็มและเขียวสดอยู่” เป็นภาพเปรียบเทียบที่หมายถึงการถูกอวยพร ความสัจย์ชื่อต่อพระนิเวศของพระเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ ใจความหลักที่ชัดเจนของเพลงสดุดีบทนี้ ความสัจย์ชื่อเช่นนั้นจะเพิ่มพูนพระพรต่างๆของพระเจ้า

15 เพื่อแสดงว่าพระเยโฮวาห์นั้นเที่ยงธรรม เมื่อพระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมและสัจย์ชื่อ มันก็แสดงออกว่าพระองค์ทรงเที่ยงธรรม ดังนั้นดาวิดจึงร้องออกมาว่า พระองค์ทรงเป็นศิลาของข้าพระองค์ ในพระองค์ไม่มีความอธรรม ความจริงอันลึกซึ้งสองประการปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้: (1) พระเจ้าทรงเป็นศิลาของเรา – เข้มแข็ง มั่นคง และเป็นรากฐานหนึ่งที่แข็งแรง; (2) ไม่มีความอธรรมในพระองค์เลย ไม่มีความบาปหรือความชั่วร้ายใดๆอาศัยอยู่ในพระองค์เลย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 93: เพลงสดุดีสั้นๆ ไม่มีชื่อบทนี้ไม่ได้ให้หมายเหตุผู้แต่งของมันเช่นกัน บางคนเสนอแนะว่าเป็นโมเสส คนอื่นๆก็ว่าเป็นดาวิด ไม่ว่ากรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็กล่าวถึงการทรงอำนาจสิทธิขาดขององค์ผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้น: พระเยโฮวาห์ทรงครอบครองสูงสุด แม้จะมีการต่อต้านใดๆก็ตาม มันเป็นธรรมเนียมหนึ่งของพวกเขาที่จะร้องเพลงสดุดีบทนี้ในวันที่หกของสัปดาห์

สดด 93:1-2 พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง พระองค์ทรงสวมความยิ่งใหญ่ พระเยโฮวาห์ทรงสวมกำลัง พระองค์ทรงเอาพระกำลังคาดพระองค์ โลกได้สถาปนาไว้แล้ว มันจะไม่หวั่นไหว ดังที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้เขียนไว้นานแล้ว พระเจ้าในตอนนั้นและตอนนี้ทรงครอบครองอยู่ในฟ้าสวรรค์ ในการใช้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องแต่งกาย ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้พรรณนาว่าพระเจ้าทรงแต่งกายด้วยความสง่าผ่าเผยและพลังกำลัง วัสดุสุดท้ายบอกถึงการสำเร็จ

จริงในช่วงยุคพันปี ในวันนั้นเมื่อพระเมสสิยาห์จะทรงครอบครองจากเยรูซาเล็ม โลกจะถูกสถาปนาจริงๆเพื่อที่มันจะไม่หวั่นไหวเลย การครอบครองของพระองค์จะเป็นจุดสูงสุดแห่งเสถียรภาพ แม้พระเจ้าทรงครอบครองมาโดยตลอด ความคิดที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ก็บอกเป็นนัยถึงยุคพันปีเมื่อพระเยซูคริสต์ในฐานะกษัตริย์จะทรงปกครองและครอบครอง

2 พระที่นั่งของพระองค์ได้สถาปนาไว้แล้วตั้งแต่กาลดึกดำบรรพ์ พระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาล แม้จุดสนใจหลักอาจกล่าวถึงยุคพันปี พระที่นั่งของพระเจ้านั้นก็มิได้อยู่เสมอมา วลีที่ว่า “ได้สถาปนาไว้แล้วตั้งแต่กาลดึกดำบรรพ์” อาจแปลได้ด้วยว่า ‘ถูกสถาปนาไว้แล้วตั้งแต่เริ่มแรกนั้น’ พระองค์ทรงเป็นอยู่มาตั้งแต่ชั่วนิรันดร์ ดู เพลงสดุดี 90:2

สดด 93:3-4 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กระแสน้ำได้คะนอง กระแสน้ำคะนองเสียง กระแสน้ำคะนองเสียงกึกก้อง ความหมายของ *กระแสน้ำ* ก็หมายถึงแม่น้ำสายต่างๆโดยทั่วไปและน้ำท่วม โดยเฉพาะ ความคิดนี้อาจเป็นคำเปรียบถึงมนุษยชาติ ซึ่งเป็นเหมือนน้ำท่วมใหญ่ที่กึกก้องหรือเหมือนคลื่นแห่งทะเล ในหลายแห่งของพระคัมภีร์ มนุษยชาติถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนทะเล (ดู ดาเนียล 7:2-3 และวิวรณ์ 13:1)

แต่ตรงกันข้าม 4 พระเยโฮวาห์บนที่สูงนั้นทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเสียงของน้ำมากมาย ทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าคลื่นทะเล แม้ชนชาติทั้งหลายจะเดือดดาล องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้สถิตอยู่เบื้องสูงก็ทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเสียงของพวกเขารวมกัน แม้พวกเขาจะคำรามดุจเสียงคลื่นซัดฝั่งต่อหน้ากระแสน้ำแรง พระเจ้าก็ทรงมีกำลังมากกว่าพวกเขาทุกคนอย่างหาที่สุดไม่ได้ ความทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจึงถูกพรรณนาอย่างเปี่ยมล้นนวนโวหารและดั่งบทกวี

สดด 93:5 บรรดาพระโอวาทของพระองค์แน่นอนที่เดียว มนุษยชาติในเสียงที่รวมกันของพวกเขา (ซึ่งถูกหมายเหตุไว้ในข้อที่แล้ว) ย่อมไม่มั่นคงและเอาแน่เอานอนไม่ได้ เหมือนคลื่นแห่งทะเล ตรงข้ามกันอย่างเห็นได้ชัด พระวาระของพระเจ้านั้นแน่นอน – มั่นคง

และแข็งแรง มันไม่เคยเปลี่ยนแปลง ตรงข้ามกับความบาปหนาของมนุษย์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความบริสุทธิ์เหมาะกับพระนิเวศของพระองค์เป็นนิตย์ ความบริสุทธิ์ย่อมเหมาะกับพระนิเวศของพระเจ้าเพราะว่าความบริสุทธิ์คือ แก่นแท้แห่งอุปนิสัยของพระเจ้า ดังนั้นความบริสุทธิ์แห่งชีวิตและจิตวิญญาณจึงควรมีอยู่ในคนเหล่านั้นที่จะมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ในการนมัสการ มันเป็นความจริงในสมัยนั้น มันเป็นความจริงในวันนี้ มันจะเป็นความจริงตลอดไปเป็นนิตย์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 94: เพลงสดุดีบทนี้ก็ไม่มีชื่อเช่นกันและผู้แต่งของมันไม่ถูกระบุชื่อไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เสนอแนะว่ามันถูกเขียน โดยดาวิด สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ผู้เขียนท่านนี้เห็นบรรดาคนที่ทำชั่วเรื่องอำนาจ และเจ็บปวดภายใต้การบีบบังคับของพวกเขา การรับรู้ของเขาเกี่ยวกับอำนาจสิทธิขาดของพระเจ้าที่เขาร้องเพลงในเพลงสดุดีบทก่อนหน้าทำให้เขาร้องทูลต่อพระเจ้าในฐานะพระผู้พิพากษาผู้ยิ่งใหญ่แห่งแผ่นดินโลก เขาทำเช่นนี้พร้อมกับความร่อนรนและการรบเร้าไม่หยุด ซึ่งเห็นได้ชัดว่ากำลังเจ็บปวดอยู่ภายใต้การโอบยตีของผู้บีบบังคับนั้น”

เพลงสดุดีบทนี้อาจแบ่งย่อยได้ดังนี้: คำร้องทุกข์กล่าวโทษคนชั่ว (1-7); ข้อโต้แย้งต่อผู้คนเหล่านั้นที่คิดว่าพระเจ้าทรงไม่เห็นความบาปของพวกเขา (8-11); คำประกาศว่าพระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรมจริงๆ (12-16); คำสารภาพเรื่องการพึ่งพาพระเจ้า (17-19); การทวนซ้ำคำร้องทุกข์เดิมของเขา (20-21) และความมั่นใจที่ว่าคนชั่วจะได้รับการสนองโทษอันสมควรแก่การกระทำของพวกเขา (22-23)

สดด 94:1-2 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า เจ้าแห่งการแก้แค้น โอ ข้าแต่พระเจ้า เจ้าแห่งการแก้แค้น ขอทรงลำแดงพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำโดยการทูลขอพระเจ้าให้ลำแดงการแก้แค้นของพระองค์ต่อคนเหล่านั้นที่สมควรได้รับมัน โมเสสเขียนถึงพวกเขาในพระราชบัญญัติ 32:41 และเปาโลยกคำพูดเขาในโรม 12:19 การแก้แค้นเป็นธุระของพระเจ้าและไม่ใช่ของเรา เพราะเข้าใจเรื่องนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงลุก

ขึ้นในการแก้แค้นต่อผู้คนชั่ว 2 ข้าแต่ผู้พิพากษาโลก ขอทรงลุกขึ้น ให้คนโอหังได้รับผลสนองอัน
สมกับเขา ที่ควรหมายเหตุไว้คือ คำเหมือนเหล่านี้ที่ถูกใช้ตรงนี้และในข้อต่อไปเกี่ยวกับคน
อธรรม ตรงนี้พวกเขาถูกเรียกว่า คน โอหัง ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ร้องทูลต่อพระเจ้าให้ทรง
พิพากษาพวกเขา

สดด 94:3-4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ คนชั่วจะนานเท่าใด คนชั่วจะสิงโลดอยู่นาน
เท่าใด หนึ่งในปริศนาเหล่านี้แห่งชีวิตก็คือว่า คนชั่วดูเหมือนจะเจริญขึ้นและคนชอบธรรมทน
ทุกข์ แม้ไม่ถูกกล่าวอย่างชัดเจนตรงนี้ มันก็ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึง
ร้องทูลต่อพระเจ้า – นานเท่าใด? โปรดสังเกตว่าคนอธรรมในข้อนี้ถูกเรียกว่า คนชั่ว

4 เขาจะพล่ามและพูดอย่างจงหอนานเท่าใด คนกระทำความชั่วช้าทั้งปวงจะโอ้อวด
นานเท่าใด อีกครั้งที่คำถามนี้ถูกกล่าวซ้ำ: นานเท่าใด? คนชั่วจะพล่ามในความเย่อหยิ่ง ความ
โอหัง และการหมิ่นประมาทนานเท่าใด? ตรงนี้คนอธรรมถูกเรียกว่า คนกระทำความชั่วช้า ดัง
นั้นในข้อเหล่านี้ คนอธรรมถูกเรียกว่า คนโอหัง คนชั่ว และคนกระทำความชั่วช้า ช่างเป็นคำ
จารึกที่หลุมฝังศพอันเหมาะสมจริงๆ!

สดด 94:5-7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาทุบประชาชนของพระองค์เป็นชิ้นๆ
และทำมรดกของพระองค์ให้ทุกข์ยาก 6 เขาสังหารแม่ม้ายและคนต่างด้าว และกระทำฆาตกรรม
ลูกกำพร้าพ่อ ความบาปต่างๆของพวกศัตรูของอิสราเอลถูกหมายเหตุไว้ พวกเขาชอบความ
รุนแรงและหาช่องที่จะกดขี่ประชาชนของพระเจ้า ที่แย่งกันนั้นคือ พวกเขาฆ่าคนที่ช่วยเหลือ
ตัวเองไม่ได้และคนไร้ความผิด (แน่นอนว่ามีการสื่อถึงความน่าสะอิดสะเอียนของการทำแท้งใน
ปัจจุบันด้วย)

พร้อมกับความโอหังใหญ่โต คนชั่ว 7 กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะไม่แลเห็น พระเจ้าของ
ยาโคบจะไม่หยั่งรู้" ถ้าคนชั่วจริงใจพอที่จะยอมรับว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง พวกเขาก็คิดว่า
พระองค์ไม่ใส่ใจหรือไม่สน คำที่แปลเป็น หยั่งรู้ (บิยน์) มีความหมายว่า เข้าใจ นี่บอกเป็นนัยว่า

เหล่าคนชั่วคิดว่าพระเจ้าไม่มีการรับรู้ที่จะเข้าใจว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ การหมิ่นประมาท เช่นนั้นย่อมเชิญชวนพระพิโรธของพระเจ้า

สดด 94:8-11 ต่อความอวดดีเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตอบกลับไปว่า **คนเขลาที่สุดของประชาชนเอ๋ย จงเข้าใจเถิด คนโง่ทั้งหลาย เมื่อไรเจ้าจึงจะฉลาด คำที่แปลเป็นเขลาที่สุด (บอว์อาร์) ส่วนใหญ่แล้วมีความหมายตรงตัวว่า ‘เผาไหม้’** ความคิดนี้อาจหมายถึงคนๆหนึ่งที่เผาไหม้ด้วยความโกรธ อย่างไรก็ตาม อาจมีการบอกเป็นนัยว่าเหล่าคนชั่วเช่นนั้นอีกไม่นานจะถูกเผา – ในนรก คำถามก็คือ: เมื่อไรพวกเจ้าที่เป็นคนโง่จะฉลาดสักที?

คำถามสี่ข้อถูกถามโดยผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ (1) **9 พระองค์ผู้ทรงปลุกหู พระองค์จะไม่ทรงได้ยินหรือ** คนบาปหนาทั้งหลายพยายามปฏิเสธว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เนรมิตสร้าง – ดังนั้นจึงเกิดทฤษฎีวิวัฒนาการ อย่างไรก็ตาม คำถามยังมีอยู่ว่า พระองค์ผู้ทรงสร้างหู “พระองค์จะไม่ทรงได้ยินหรือ?” เช่นเดียวกัน (2) **พระองค์ผู้ทรงปั้นตา พระองค์จะไม่ทรงเห็นหรือ** (3) **10 พระองค์ผู้ทรงตีสอนบรรดาประชาชาติ พระองค์จะไม่ทรงชนาบหรือ** พระเจ้าทรงตีสอนโลกแล้วในน้ำท่วมโลกนั้น พระองค์ได้ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ พระองค์จะทรงชนาบพวกคนไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าสมัยนี้เช่นกัน และ (4) **พระองค์ผู้ทรงสอนความรู้ให้มนุษย์ พระองค์จะไม่ทรงทราบหรือ** พระองค์ผู้ทรงเป็นสุดยอดอาจารย์ทรงทราบทุกสิ่งอย่างแน่นอน

ดังนั้น **11 พระเยโฮวาห์ทรงทราบความคิดของมนุษย์ว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ** หลักปรัชญาต่างๆและการคิดหาเหตุผลของมนุษย์เป็นที่ทราบดีต่อพระเจ้า ในความเป็นจริงแล้วความคิดทั้งหมดของมนุษย์ก็เป็นสิ่งไร้สาระต่อพระเจ้า คำที่แปลเป็น ไร้สาระ (*เฮท์เบล*) มีความหมายตรงตัวว่า “ไอหมอก – อยู่เพียงชั่วขณะจากนั้นก็จางหายไป มันไร้ประโยชน์และว่างเปล่า

สดด 94:12-13 ตรงกันข้าม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายความว่า **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ คนที่พระองค์ทรงตีสอนนั้นก็เป็สุข คือคนที่พระองค์ทรงสอนด้วยพระราชบัญญัติของพระองค์** คำที่แปลเป็น ตีสอน (*ยอว์ซาร์*) จริงๆแล้วหมายถึงการถูกสั่งสอนหรือถูกแก้ไข นั่นดูเหมือนสอดคล้องกับบริบทที่ตามมา การถูกสอน เออ การถูกแก้ไขจากพระราชบัญญัติของ

พระเจ้าก็เป็นพระพรอย่างหนึ่งจริงๆ เหตุจูงใจสำหรับการแก้ไขของพระเจ้าเป็นความปรารถนาของพระองค์ที่จะให้เราได้สิ่งที่ดีที่สุดเสมอ

พระประสงค์ของพระองค์ก็คือ 13 เพื่อให้เขาพักจากวันลำบากจนกว่าจะชดบ่อไว้ให้คนชั่ว พระเจ้าทรงแก้ไขเราเพื่อปกป้องเราจากความทุกข์ลำบากและเพื่อที่เราจะไม่ตกไปในบ่อ (หลุม) แห่งการพิพากษาซึ่งถูกขุดไว้สำหรับคนชั่ว ทางของพระเจ้าย่อมดีที่สุดเสมอ พระองค์ทรงใช้วิธีใดก็ตามที่จำเป็นเพื่อปกป้องประชาชนของพระองค์จากความผิดพลาดของคนชั่ว

สดด 94:14-15 เพราะพระเยโฮวาห์จะไม่ทอดทิ้งประชาชนของพระองค์

พระองค์จะไม่ทรงสละมรดกของพระองค์ แม้พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชั่ว พระองค์ก็จะไม่ทรงผิดคำสัญญาที่ให้ไว้แก่ประชาชนของพระองค์ พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญานี้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะพิทักษ์รักษาเชื้อสายของพวกเขา ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงพบการหนุนใจในพระสัญญานั้น อัครทูตเปาโลยกคำพูดนี้ในบริบทเดียวกันในโรม 11:1-2 หากขยายความแล้ว พระสัญญาเดียวกันนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิมแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้พันธสัญญาแห่งพระคุณในคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งประชาชนของพระองค์ ความรอดของพวกเขาไม่หลุดหาย!

15 เพราะความยุติธรรมจะกลับไปหาความชอบธรรม และบรรดาคนที่เที่ยงธรรมในใจจะติดตามไป วันนั้นจะมาแน่เมื่อความยุติธรรมและความชอบธรรมจะมีชัย วันนั้นจะเป็นตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครองในอาณาจักรของพระองค์ซึ่งความชอบธรรมดำรงอยู่ในนั้น ในวันนั้น “บรรดาคนที่เที่ยงธรรมในใจจะติดตามไป”

สดด 94:16 ในระหว่างนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ตรึกร้องว่า ผู้ใดจะลุกขึ้นต่อต้านคนกระทำความชั่วแทนข้าพเจ้า ผู้ใดจะยืนต่อสู้อันกระทำความชั่วแทนข้าพเจ้า เราร้องเพลงเกี่ยวกับที่พักอันสำราญในเวลาไม่ช้านาน อย่างไรก็ตาม เราก็คงอยู่ต่อไปในที่เลวทรามขณะนี้ ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเข้าใกล้จุดที่เขาเริ่มต้น – นานเท่าใด?

สดด 94:17-19

เมื่ออยู่ในความทุกข์ลำบากต่างๆแห่งชีวิต ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็
หมายเหตุว่า ถ้าพระเยโฮวาห์มิใช่ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้า วิญญาณของข้าพเจ้าคงอยู่ในความ
สัจด์ เมื่อเขานึกย้อนไปยังความทุกข์ยากต่างๆที่ผ่านพ้นไปแล้ว เขาก็รู้ว่าหากปราศจากความช่วย
เหลือของพระเจ้า เขาก็คงพ่ายแพ้ไปแล้ว ชีวิตคงจบสิ้นไปแล้ว เราอยู่ต่อไปได้เพราะพระคุณของ
พระเจ้าเท่านั้น

18 เมื่อข้าพเจ้าได้คิดว่า "เท้าของข้าพลาต" โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของ
พระองค์ยืดยาวพระองค์ไว้ เมื่อดูเหมือนว่าเขากำลังจะไถลลงตามไหล่เขาไปสู่ความพินาศเบื้อง
ล่าง เขาก็ร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ นี่บอกเป็นนัยถึงน้ำเสียงแห่งความจนตรอก –
คำอธิษฐานที่ร่อนรน กระนั้น ในโมงยามแห่งความทุกข์ลำบากเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็
สามารถได้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชูเขาขึ้นมา พระเจ้าทรงช่วยเขาแล้ว แม้จะมีการต่อต้านและ
การข่มเหงของคนชั่ว พระเจ้าก็ทรงรองรับประชาชนของพระองค์

ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงพบการเล่าโลมในการตรึงตรองถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

19 เมื่อความกังวลในใจของข้าพระองค์มีมาก การเล่าโลมของพระองค์ก็หนุนจิตใจของข้า
พระองค์ให้ขึ้นบาน แม้บ่อยครั้งมีความคิดสับสนวุ่นวายต่างๆอยู่ภายใน ความช่วยเหลือของ
พระเจ้านี้เสียดแทงทะลุผ่านจุดความขึ้นบานยิ่งใหญ่ ความคิดที่สำคัญกว่าตรงนี้ก็ก็คือว่า แม้ความ
ทุกข์ลำบากต่างๆเข้ามา เออ วิกฤตต่างๆ พระเจ้าก็ทรงอยู่ใกล้เสมอสำหรับความช่วยเหลือและ
การหนุนใจ

สดด 94:20-21

เหมือนที่เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นไว้ ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็กล่าวถึง
เงาของคนชั่วอีกครั้ง บัลลังก์แห่งชั่วช้าจะร่วมมิตรกับพระองค์ได้หรือ คือผู้ที่ใช้กฎหมาย
ประกอบการชั่วร้าย สูดยอดบัลลังก์แห่งความชั่วช้าหาใช่ใครอื่นนอกจากซาตานเอง มันก่อความ
ยุ่งยากต่างๆจริงราวกับว่าเป็นกฎ พระเจ้าทรงมีสัมพันธกรรมกับผู้ชั่วร้ายนั้นหรือ? คำตอบนั้น
ชัดเจนอยู่แล้ว ดังที่เปาโลเขียนไว้ในอีกหลายร้อยปีต่อมา “เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วน
อะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร พระคริสต์กับเบลิอัถจะ

ลงรอยกันอย่างไรได้” (2 โครินธ์ 6:14-15) ข้อความที่ตามมากล่าวชัดเจนว่าบัลลังก์แห่งความชั่ว
ซ้ำสำแดงตัวมันออกมาในหุ่นเข็ดมมนุษย์จำนวนมากของพญามาร

21 เขาทั้งหลายผูกมิตรกันต่อวิถีชีวิตของคนชอบธรรม และปรับโทษโลหิตที่ไร้ความผิด
คนชั่วทำสงครามต่อผู้คนชอบธรรมเสมอ พวกเขาถึงขนาดทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดตกด้วยซ้ำ
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นตัวอย่างหนึ่งของเรื่องนั้นอย่างแน่นอน การข่มเหงประชาชน
ของพระเจ้านับแต่บัดนี้เป็นต้นมาล้วนทำตามรูปแบบดังกล่าว

สดด 94:22-23 แม้มีการต่อต้านและภัยคุกคามมีดต่างๆของคนชั่ว ผู้แต่งเพลง
สดุดีท่านนี้ก็ทราบว่า แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าของ
ข้าพเจ้าเป็นศิลาที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า ในพระคริสต์ มีความปลอดภัยและการปกป้อง พระองค์
ทรงเป็นที่กำบังและที่ลี้ภัยของเรา แม้ประตูแห่งนรกอาจโจมตี ประชาชนของพระเจาก็ปลอดภัย
ในพระคริสต์ เมื่อพระองค์ทรงอนุญาตให้การข่มเหงเกิดขึ้นกับพวกเขา มันก็เกิดขึ้นได้เฉพาะใน
น้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระองค์เท่านั้น จากนั้นมันอาจเป็นสิ่งที่นำไปสู่บาปหนึ่งอันยิ่ง
ใหญ่ในสวรรค์

ส่วนคนชั่วนั้น **23** พระองค์จะทรงนำความชั่วช้าของเขาเองมาเหนือเขา และจะทรงตัด
เขาเหล่านั้นออกเสียเพราะความชั่วร้ายของเขาเอง ใช่แล้ว พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรง
ตัดเขาออกเสีย การอวยพรรอคอยคนชอบธรรม แต่การพิพากษารอคอยคนชั่ว วันของพวกเขาจะ
มาแน่ มันเลียงไม่ได้เลย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 95: แม้เพลงสดุดีบทนี้ไม่ได้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งอย่าง
ชัดเจน ผู้เขียนหนังสือฮีบรูในฮีบรู 4:7 ก็อ้างอิงจากข้อนี้ “ใน (คัมภีร์ของ) ดาวิด” ดังนั้นผู้แต่ง
จึงชัดเจน เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกแบ่งย่อยง่ายๆเป็นคำเชิญชวน (ให้สรรเสริญ) ในข้อ 1-7 และคำ
เตือน (เรื่องการเตือน) ตั้งแต่ส่วนท้ายของข้อ 7 ไปจนจบ

สดด 95:1-2

โอ มาเถิด ให้เราทั้งหลายร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ คำเชิญชวนนี้เรียบง่ายพอๆกับที่มันไพเราะ คำเชิญชวนนั้นถูกขยายออกด้วยคำอธิบายหนึ่งที่มีลักษณะสามประการ (1) ให้เรากระทำเสียงชื่นบานถวายศิลาแห่งความรอดของพวกเรา ความคิดนี้คือ การสรรเสริญอันชื่นบาน โปรดสังเกตด้วยว่าพระเจ้าทรงถูกเรียกว่าเป็น “ศิลาแห่งความรอดของพวกเรา” ความคิดนี้กล่าวถึงศิลาหนึ่ง เช่น ศิลาแห่งยิบรอลตาร์ – ฆนาคมหีมาและยากที่จะทะลวงได้ ที่กำบังไร้พ่าย

(2) 2 ให้เราทั้งหลายเข้ามาอยู่เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยโมทนา หนึ่งในความบาปเหล่านั้นที่ประชาชนของพระเจ้ามักง่ายกระทำคือ การขาดการขอบพระคุณต่อพระเจ้า ตรงนี้การขอบพระคุณเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการสรรเสริญ เมื่อเรามาหาพระองค์ เราควรทำเช่นนั้นด้วยการขอบพระคุณเสมอ และจากนั้น (3) ให้เรากระทำเสียงชื่นบานถวายพระองค์ด้วยบทเพลงสดุดี ความคิดก็คือ การสรรเสริญพระองค์ด้วยบทเพลงต่างๆที่เป็นคำสรรเสริญ นั่นคือ เพลงสรรเสริญต่างๆ จุดสนใจหลักของคนตรีศักดิ์สิทธิ์คือ เพื่อสรรเสริญพระองค์เสมอและไม่ใช่เพื่อให้ความบันเทิงแก่หมู่มนุษย์

สดด 95:3-5

สาเหตุแห่งการสรรเสริญเช่นนั้นปรากฏชัดเจน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และทรงเป็นกษัตริย์ใหญ่ยิ่งเหนือพระทั้งหลาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์จึงทรงคู่ควรกับคำสรรเสริญของเรา นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เหนือพระอื่นๆทั้งปวงด้วย ความคิดนี้ไม่ได้บอกเป็นนัยว่ามีพระต่างๆที่ด้อยกว่า ตรงกันข้าม คำที่แปลเป็น พระทั้งหลาย (เอโลฮิม) มีความหมายได้ด้วยว่า ‘บรรดาผู้มีกำลังมาก’ พระเจ้าทรงอยู่สูงกว่าบรรดาผู้มีกำลังมากทั้งปวง ไม่ว่าที่เป็นมนุษย์หรือทูตสวรรค์

ยิ่งกว่านั้น 4 ที่ลึกลับของแผ่นดินโลกอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ที่สูงของภูเขาเป็นของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งภูเขาทั้งหลายและเป็นพระเจ้าแห่งเนินเขาทั้งหลายด้วย นอกจากนี้ 5 ทะเลเป็นของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างมัน และพระหัตถ์ของ

พระองค์ทรงปั้นแผ่นดินแห่ง พระเยโฮวาห์ไม่เพียงเป็นพระเจ้าแห่งมหาสมุทรทั้งหลายเท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้ที่สร้างพวกมันด้วย และพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ปั้นทวีปต่างๆด้วย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเหนือสิ่งทั้งปวง

สดด 95:6 เมื่อเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า โอ มาเถิด ให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างพวกเรา หากไม่ใช่ด้วยเหตุผลอื่นแล้ว ความยิ่งใหญ่ของพระเยโฮวาห์พระเจ้ายิ่งใหญ่ก็เรียกร้องให้เรานมัสการและกราบลงต่อพระพักตร์พระองค์ แน่ทีเดียว พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงสร้างของเราทั้งหลาย

สดด 95:7 เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และเราเป็นประชาชนแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ และเป็นแกะแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ พระเยโฮวาห์ไม่เพียงทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน โลก และพระผู้สร้างเผ่าพันธุ์มนุษย์เท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระเจ้าส่วนตัวของเราด้วย พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีและผู้เลี้ยงของเรา เราเป็นของพระองค์และในทุ่งหญ้าอันน่าอภิรมย์ของพระองค์ พระองค์ทรงดูแลแกะของพระองค์อย่างอ่อนโยน ความจริงตรงนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับความจริงของเพลงสดุดี 100:3

เมื่อเห็นความจริงแสนวิเศษทั้งหมดนี้แล้ว น้ำเสียงของเพลงสดุดีบทนี้ก็เปลี่ยนจากคำเชิญชวนให้สรรเสริญเป็นคำเตือนถึงประชาชนของพระเจ้า - **วันนี้** ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสุรเสียงของพระองค์ เมื่อเห็นความดีทั้งสิ้นของพระเจ้าอย่างนี้แล้ว เราจึงควรตั้งใจฟังเสียงของพระองค์

สดด 95:8-11 อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร อิสราเอลมีประวัติศาสตร์อันหลากหลาย พวกเขาได้เห็นฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระเจ้ากับตาตัวเองแล้ว กระนั้นพวกเขาก็ทำใจของตนให้แข็งกระด้างต่อผู้พระองค์ในช่วงปีเหล่านั้นแห่งการอพยพ เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขาถูกทดสอบ พวกเขา ก็สอบตกอย่างน่าเวทนา พวกเขาทำใจแข็งกระด้างต่อผู้พระองค์ ผู้แต่งเพลง

สคูตีท่านนี้จึงเตือนประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่สมัยของเขาเรื่อยมาจนปัจจุบันว่าอย่าทำผิดพลาดแบบเดียวกันนั้น นอกจากนี้ ผู้แต่งหนังสือฮีบรูยังยกข้อความจากข้อนี้ในฮีบรู 3:7-11 และฮีบรู 4:7 ด้วย คำเตือนของเปาโลเป็นแบบเดียวกัน: อย่าทำใจของท่านแข็งกระด้างต่อพระเจ้า

คำที่แปลเป็น **ครั้งกบฏนั้น** คือ **เมรีบาห์** มีสองครั้งในช่วงการอพยพ พระเจ้าทรงทดสอบอิสราเอลโดยการขาดน้ำ ครั้งแรกถูกบันทึกในอพยพ 17 ที่นั่นพวกเขาทดลองพระเจ้าโดยถามว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกข้าพเจ้าจริงหรือ?” (อพยพ 17:7) อิสราเอลสงสัยว่าพระเจ้าทรงอยู่ท่ามกลางพวกเขาจริงหรือ และถ้าทรงอยู่จริง พระองค์ทรงสามารถตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขาได้หรือ คำว่า **เมรีบาห์** มาจากคำฮีบรูที่ง่ายกว่า **มารา** ที่หมายความว่า ‘รสขม’ จากนั้นในกัณดารวิถี 20 พระเจ้าทรงทดสอบอิสราเอลอีกครั้งในอีกหลายปีต่อมาโดยทรงอนุญาตให้พวกเขา น้ำหมดชั่วคราว ที่นั่นพวกเขาช่วยพระเจ้าโดยขอว่าพวกเขาไม่น่าออกมาจากอียิปต์เลย และที่นั่น โมเสสช่วยพระเจ้าโดยการฟาดศิลานั้นแทนที่จะพูดกับมัน

นี่ก็ถูกเรียกว่าน้ำแห่งเมรีบาห์ในกัณดารวิถี 20:13 อิสราเอลทดลอง (นั่นคือ ทดสอบ) พระเจ้าโดยการสงสัยว่าพระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการของพวกเขาได้ไหมที่น่าสนใจมากขึ้นอีกก็คือคำที่แปลเป็น **วันที่ถูกทดลอง** คือ **มัสสาห์** ซึ่งถูกหมายเหตุไว้ในอพยพ 17:7 – “โมเสสเรียกชื่อตำบลนั้นว่า **มัสสาห์** และเมรีบาห์”

ดาวิดเตือนว่านี่คือตอนที่ **9** เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิธูจน์ และได้เห็นกิจการของเรา อิสราเอลสงสัยพระเจ้าอย่างชั่วร้ายที่นั่นและจึงทดลองและทดสอบพระองค์ ถึงกระนั้น พวกเขาก็เห็นพระองค์จัดเตรียมสำหรับความต้องการของพวกเขา แต่ในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ช่วยพระเจ้าให้ทรงกริ้วโกรธพวกเขา

พระเจ้าจึงทรงประกาศว่า **10** เราจึงเคืองคนชั่วอายุนั้นอยู่สี่สิบปีและว่า “เขาเป็นชนชาติที่มีใจมักหลงผิด เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา” นี่บอกเป็นนัยว่าส่วนหนึ่งของเหตุผลสำหรับการร่อนเร่สี่สิบปีในถิ่นทุรกันดารถูกเชื่อมโยงกับความสงสัยของอิสราเอลว่าพระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขาได้ไหม ข้อ 8 กล่าวชัดเจนว่าปัญหาที่ใหญ่กว่าคือ **ใจแข็ง**

กระด้าง ตลอดดลีสืบปีพระเจ้าทรงอดทนกับใจที่แข็งกระด้างของพวกเขา การกบฏของพวกเขา และความบาปของคนชั่วอายุนั้นจนกระทั่งพวกเขาตายหมด ปัญหาของพวกเขาคือ ปัญหาหัวใจ พวกเขาทุกคนล้วนทำผิดในหัวใจ พวกเขาไม่ยอมรู้จักพระเจ้าและทางทั้งหลายของพระองค์แม้ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองแก่พวกเขาแล้วก็ตาม

ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสว่า 11 เพราะฉะนั้นเราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา" เพราะการรวมกันของใจที่แข็งกระด้าง ความสงสัย การกบฏ และความไม่เชื่อฟังของคนอิสราเอลชั่วอายุนั้น พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณในพระพิโรธของพระองค์ว่า คนกลุ่มนี้จะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินที่พระองค์ได้ทรงสัญญาพวกเขาไว้ แผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น ถูกเรียกว่า ที่สงบสุข (ที่หยุดพัก) มันเป็นสถานที่แห่งการหยุดพักอย่างแน่นอนจากความเปื้อน ทาสและการใช้แรงงานต่างๆของพวกเขาในอียิปต์ มันยังเป็นภาพเปรียบเทียบหนึ่งของสวรรค์เองด้วย อิสราเอลช่วยๆพระเจ้าจนพวกเขาพลาดการหยุดพักที่ทรงสัญญาไว้นั้นของพระเจ้า คำเตือนนี้จึงมีอยู่จนทุกวันนี้ดังที่ผู้แต่งหนังสือฮีบรูกล่าวชัดเจนในฮีบรู 3-4 – “อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 96: แม่เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรียก มันก็สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับ 1 พงศาวดาร 16:7-36 ซึ่งเห็นได้ชัดว่ายกให้ดาวิดเป็นผู้แต่ง หากเป็นเช่นนั้นจริง เพลงสดุดีบทนี้ก็ถูกประพันธ์ตอนที่หีบพันธสัญญาถูกวางในเต็นท์นั้นที่เยรูซาเล็มหลังจากถูกขนย้ายมาจากเรือนของโอเบดเอโดม เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นคำสรรเสริญแด่พระเจ้า นั่นเป็นใจความหลักที่ไม่ถูกแบ่งแยกตลอดทั้งเพลงนี้

สดด 96:1-3 เพลงสดุดีแสนวิเศษบทนี้เริ่มต้นด้วยคำสรรเสริญแด่พระเจ้าเจ็ดประการ (1) โอ จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ อีกครั้งที่จุดสนใจหลักของคนตรีศักดิ์สิทธิ์คือ การสรรเสริญแด่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นจุดสนใจหลักและเป็นผู้ฟังของมัน การให้ความบันเทิงมนุษย์หรือมนุษย์ไม่ได้ถูกสื่อเลย นอกจากนี้ เพลงบทใหม่อาจเป็นบทเพลง

เกี่ยวกับดวงวิญญาณที่ถูกปลดปล่อยเป็นอิสระ เมื่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราทรงช่วยเราให้รอดแล้ว พระองค์ก็ทรงบรรจเพลงบทใหม่ไว้ในใจของเรา – นั่นคือ คำสรรเสริญแด่พระเจ้าของเรา (เพลงสดุดี 40:3)

(2) แผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ แผ่นดินโลกทั้งสิ้นถูกเรียกให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า เรื่องนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในลักษณะที่จำกัดมากๆเมื่อข้าวประเสริฐได้ไปยังที่สุดปลายของแผ่นดินโลกแล้ว อย่างไรก็ตาม วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระมหากษัตริย์พระเยซูเสด็จกลับมาและแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะร้องเพลงอย่างดีใจถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

(3) 2 จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับใจความหลักของบทเพลงของเรานี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวซ้ำประเด็นของเขา – จงร้องเพลงถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า! พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรรับคำสรรเสริญ พระองค์ทรงเป็นผู้ฟังบทเพลงของเรา ดังนั้น คนตรีของเราจึงควรเป็นที่ยินดีแก่พระกรรม (หู) ของพระองค์

(4) สรรเสริญพระนามของพระองค์ สิ่งที่ตรงข้ามกับการแข่งค่าคือ การอวยพร ชาวโลกใช้พระนามของพระเจ้าเป็นคำสบถอยู่บ่อยๆ ประชาชนของพระองค์ควรถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด ความหมายก็คือ การสรรเสริญพระนามมหัศจรรย์ของพระองค์

(5) จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกวัน ในการสรรเสริญพระเจ้าของเรา เรายังถูกกำชับให้เป็นพยานเกี่ยวกับความรอดของพระองค์ด้วย – ไม่ใช่แค่บางครั้งบางคราวเท่านั้น แต่ “ทุกวัน” ประชาชนของพระเจ้าตลอดหลายยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็อิสราเอลหรือคริสตจักร ถูกเรียกแล้วให้เป็นพยานของพระองค์ คำกำซัดนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

(6) เราจึงถูกเรียกให้ 3 เล่าถึงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ คำที่แปลเป็น บรรดาประชาชาติ (โกลิม) ยังเป็นคำฮีบรูอื่นๆเหมือนเดิมจนทุกวันนี้ที่หมายถึง คนต่างชาติ อย่างไรก็ตาม ในความหมายฝ่ายวิญญาณที่กว้างกว่าเดิม ความคิดนี้ก็สื่อถึงชาวโลกโดยรวมหรือ

คนที่ยังไม่รอด เราถูกเรียกให้ “เล่าถึงสง่าราศีของพระองค์” แก่ชาวโลกที่อยู่รอบตัวเรา มันเป็นส่วนหนึ่งของพระบัญชาที่ยิ่งใหญ่กว่าที่ให้เป็นพยาน

(7) สุดท้าย เราถูกเรียกให้ประกาศถึงการมหัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดา
ชนชาติทั้งหลาย อีกครั้งที่เราถูกเรียกให้เป็นพยานของพระองค์แก่คนทั้งปวงที่อยู่รอบตัวเรา

สดด 96:4-5 เหตุผลอื่นๆเพิ่มเติมที่จะสรรเสริญและเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์
ถูกให้ไว้ เพราะพระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่
เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง แน่ทีเดียว พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และเราจึงมีหน้าที่ในการสรรเสริญ
พระองค์อย่างยิ่ง ฤทธิ์เดชและความยิ่งใหญ่หาที่สุดไม่ได้ของพระองค์คือ เหตุผลอันสมควรที่เรา
จะเกรงกลัวพระองค์ อันที่จริง พระองค์จะต้องเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง อิสราเอลในสมัย
นั้นอาศัยอยู่ในโลกแห่งพระที่จับไม่ถ่วง พระเยโฮวาห์เท่านั้นจะต้องเป็นที่เกรงกลัวเพราะว่า
พระองค์แต่ผู้เดียวทรงมหิทธิฤทธิ์ นอกจากนี้ คำที่แปลเป็น พระ (เอ โลฮิม) ก็อาจหมายถึงบรรดา
ผู้มีกำลังมาก เช่น พวกเจ้านาย พวกผู้พิพากษา และเหล่าทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ทรงอยู่สูงเหนือเขาเหล่านั้นทั้งสิ้น ดังนั้น พระองค์จึงต้องเป็นที่เกรงกลัว

5 เพราะพระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า
สวรรค์ ข้อความนี้กล่าวชัดเจนมากกว่าพระทั้งทั้งหลายของประชาชาติต่างๆเป็นสิ่งที่ผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้หมายถึงตอนที่เขากล่าวถึงพระ อย่างไรก็ตาม พระทั้งหลายของประชาชาติเหล่านั้น
นั้นเป็นเพียงรูปเคารพ – รูปปั้นเล็กๆ รูปจำลองต่างๆซึ่งถูกแกะสลัก ตรงกันข้าม พระเยโฮวาห์
ทรงเป็นผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ พระเทียมเท็จทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยมีมนุษย์ พระเยโฮวาห์
พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ช่างตรงข้ามกันเหลือเกิน!

สดด 96:6 ดังนั้น เกียรติและความสูงส่งมีอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
กำลังและความงามอยู่ในสถานบริสุทธิของพระองค์ เพราะความยิ่งใหญ่หาที่สุดไม่ได้ของ
พระองค์ เกียรติและความสูงส่งจึงแผ่ออกมาจากต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ สเปนอร์เขียนเขียนไว้
ว่า “ในพระองค์คือการรวมกันของทุกสิ่งที่ทรงฤทธิ์และน่ารัก มีพลังและ โชติช่วง เราเคยเห็น

ความแข็งแกร่งที่ปราศจากความงาม เรายังเคยเห็นความสง่างามที่ปราศจากผลกำลัງด้วย การรวมกันของสองสิ่งนี้เป็นที่ชื่นชมอย่างมาก” พระองค์ทรงแข็งแกร่งและงดงามในขณะเดียวกัน ในพระองค์คือความเต็มบริบูรณ์แห่งสิ่งทรงสร้างต่างๆของพระองค์ การผสมผสานอันเป็นเอกลักษณ์นั้นปรากฏชัดเจนที่พระวิหารของพระเจ้า

สดด 96:7-8 ดั่งนั้นดาวิดจึงร้องออกมาว่า โอ ตระกูลของชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายสง่าราศีและกำลัງแด่พระเยโฮวาห์ 8 จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับกรกล่าวซ้ำสามครั้ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องบอกประชาชนของพระเจ้าให้ถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ คำสั่งนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ - ถวายสง่าราศีและถวายเกียรติแด่พระนามของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พระองค์ทรงสมควรได้รับคำสรรเสริญดังกล่าว พระองค์ทรงคู่ควร

นอกจากนี้ อิสราเอลยังถูกเรียกให้นำเครื่องบูชาและมายังบริเวณพระนิเวศของพระองค์ บริเวณพระนิเวศที่ว่านี้หมายถึงพลับพลาอันและต่อมาก็คือพระวิหาร อิสราเอลในสมัยนั้นมีหน้าที่มายังลานของพลับพลาพร้อมกับเครื่องบูชาต่างๆแห่งการสรรเสริญแด่พระเจ้า

สดด 96:9 โอ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงตัวสั่นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ มีความงามอันเป็นเอกลักษณ์ในสิ่งทีบริสุทธิ์และไร้มลทิน ประชาชนของพระเจ้าจึงถูกเรียกให้นำนมัสการพระองค์เช่นนั้นในความบริสุทธิ์ดังกล่าว ความคิดนี้สื่อถึงการนมัสการพระเจ้าพร้อมกับเครื่องประดับต่างๆหรือเครื่องแต่งกายแห่งความบริสุทธิ์ นี้บอกเป็นนัยถึงความจริงที่ว่ารูปลักษณะภายนอกและการวางตัวของเราควรบริสุทธิ์ขณะที่เรานมัสการพระมหากษัตริย์องค์นี้ นอกจากนี้ การนมัสการดังกล่าวควรมาร่วมกับความเกรงกลัวที่เคารพยำเกรง แผ่นดินโลกทั้งสิ้นถูกเรียกให้ทำเช่นนั้น การสำเร็จจริงในที่สุดของข้อนี้จะเกิดขึ้นในยุคพันปี

สดด 96:10 ข้อซึ่งเฉพาะเพิ่มเติมของการเป็นพยานของเราแก่ผู้อื่นถูกพรรณนา จงพูดท่ามกลางบรรดาประชาชาติว่าพระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง เออ พิภพจะถูกสถาปนาเพื่อ

มันจะไม่หวั่นไหวเลย พระองค์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความชอบธรรม คำที่แปลเป็น **ครอบครอง (มอว์ลาท)** อยู่ในรูปสมบุรณ์กาลและมีความหมายเชิงอนาคตได้ด้วย ความคิดนี้จึงเป็นไปได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงครอบครองเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น วันนั้นจะมาเน้ออาณาจักรของพระองค์จะถูกสถาปนาเพื่อที่มันจะไม่ถูกเคลื่อนย้ายไปเลย ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งปวงในความชอบธรรม ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือนี่คือว่า พระมหากษัตริย์องค์นี้จะเสด็จมาเน้อและเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงครอบครองเหนือโลกทั้งสิ้น อาณาจักรของพระองค์จะถูกสถาปนาตลอดกาลและความชอบธรรมจะเป็นหลักการแห่งการปกครองของวันนั้น เราถูกสั่งให้เป็นพยานเกี่ยวกับความจริงนี้แก่คนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเรา

สดด 96:11-13 ดังนั้นสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจึงถูกกำชับให้สรรเสริญพระองค์ **จงให้ฟ้าสวรรค์เปรมปรีดี และแผ่นดินโลกยินดี ให้ทะเลคำรน กับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น 12 ให้ทุ่งนาเรียงโลด กับสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในนั้น แล้วต้นไม้ทั้งสิ้นของป่าไม้จะปลาบปลื้มยินดี สิ่งทรงสร้างทั้งปวงถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีกับการที่พระผู้สร้างและพระมหากษัตริย์ของพวกเขาจะเสด็จมา มันจะเป็นวันยิ่งใหญ่จริงๆ!**

จุดประสงค์และสถานที่สำหรับการชื่นชมยินดีเช่นนั้นถูกกล่าวชัดเจน **13 เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์เสด็จมา ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม และชนชาติทั้งหลายด้วยความจริงของพระองค์** สิ่งทรงสร้างทั้งปวงถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุผลก็คือว่าพระองค์จะเสด็จมาเพื่อพิพากษาแผ่นดินโลกและการพิพากษาของพระองค์จะอยู่ในความชอบธรรมและในความจริง ในวันนั้น ความชอบธรรมและความจริงจะมีชัย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 97: เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรียก แต่ดูเหมือนจะเป็นการต่อเนื่องจากบทที่แล้ว ในเพลงสดุดีบทที่แล้ว ภาพแห่งการเสด็จกลับมาของพระมหากษัตริย์ถูกนำเสนอ ตรงนี้การครอบครองของพระองค์ถูกพรรณนาเพิ่มเติม เพลงสดุดีบทนี้เท่าที่เป็นไปได้จึง

ถูกเขียนโดยดาวิด เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกแบ่งย่อยได้เป็นส่วน (1) การเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกพรรณนาถึงในข้อ 1-3 (2) ผลกระทบต่อแผ่นดินโลกจากการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ถูกประกาศในข้อ 4-6 (3) อิทธิพลของการเสด็จกลับมาของพระองค์ที่มีต่อชนชาติทั้งหลายและประชาชนของพระเจ้าถูกพรรณนาถึงในข้อ 7-9 จากนั้น (4) มีทั้งการเตือนสติและการหนุนใจ โดยร้องขอความบริสุทธิ์และการเปรมปรีดีตามแบบพระเจ้าในข้อ 10-12

สดด 97:1 พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง จงให้แผ่นดินโลกเปรมปรีดี ให้เกาะเล็ก ๆ มากมายนั้นยินดี พระเจ้าประทับบนพระที่นั่งของพระองค์อย่างแน่นอนทุกวันนี้ พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น กระนั้นในสติปัญญาหาที่สุดไม่ได้ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้มนุษย์ปกครองกิจการต่างๆ ของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตาม วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่เพื่อกุมบังเหียนการปกครองมนุษย์ ในวันนั้นการครอบครองของพระองค์จะอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องเรียกแผ่นดินโลกทั้งสิ้นให้เปรมปรีดี คำที่แปลเป็น เกาะเล็ก ๆ (อียิปต์) แม้มีความหมายตรงตัวว่าเกาะต่างๆ หรือพื้นที่ชายฝั่งต่างๆ ก็มีความหมายแบบกว้างๆ ว่าเขตแดนต่างๆ หรือประชาชาติต่างๆ ความคิดนี้จึงสื่อว่า จงให้ประชาชาติทั้งปวงยินดีกับการเสด็จกลับมาของพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายเพื่อที่จะปกครองและครอบครอง

สดด 97:2-5 พร้อมกับโหวหารเชิงเปรียบเทียบ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงบัลลังก์ของพระเจ้า เมฆและความมืดที่บอกรอบพระองค์ ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ หลายครั้งพระเจ้าทรงอนุญาตให้คนเห็นพระองค์เองอย่างในเมฆทึบ เช่น ที่ภูเขาซีนาย นี่บอกเป็นนัยถึงการแยกออกของพระองค์เหนือมนุษย์ ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ไม่อาจถูกเข้าถึงได้ พระองค์ทรงถูกปกคลุมด้วยเมฆทั้งหลาย ดู วิวรรณ์ 10:1 และความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับมัน บัลลังก์ของพระองค์เป็นศูนย์กลางแห่งความชอบธรรมและความยุติธรรมทั้งสิ้น เมื่อมนุษย์ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์สักวันหนึ่ง ความชอบธรรมและการพิพากษา (นั่นคือ ความยุติธรรม) จะซึมแทรกอยู่ในกระบวนการเหล่านั้นอย่างเต็มที่

3 ไฟลุกอยู่ข้างหน้าพระองค์และไหม้ปฏิบัติของพระองค์รอบข้างเสีย อาจหมายถึง เหตุการณ์เหล่านั้นที่ภูเขาซีนาย (อพยพ 19:18) บัลลังก์ของพระเจ้าถูกพรรณาร่วมกับไฟเหล่านั้นแห่งการพิพากษา ในวิวรณ์ 15:2 บัลลังก์ของพระเจ้าถูกพรรณาว่าเป็นเหมือน “ทะเลแก้วปนไฟ” ในพระราชบัญญัติ 4:24 พระเจ้าทรงถูกพรรณาว่าเป็น “เพลิงที่เผาผลาญ เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน” เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา มันจะเป็น “ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (2 เธสะโลนิกา 1:8)

4 ไฟแลบของพระองค์กระทำให้พิภพสว่าง แผ่นดินโลกเห็นแล้วสิ้นสะท้าน ไฟแลบแห่งท้องฟ้าเป็นเครื่องเตือนใจอย่างหนึ่งถึงการพิพากษาของพระเจ้า แน่แน่นอนว่ามันทำให้เกิดความกลัวเหมือนกับที่การพิพากษาของพระเจ้าควรทำให้เกิดความกลัว

5 ภูเขาละลายอย่างขี้ผึ้งต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เนินเขาต่างๆถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงพลังกำลังและแน่นอนว่าไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ กระนั้นเมื่ออยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เนินเขาที่ไม่อาจเคลื่อนย้ายได้ก็จะละลายต่อพระพักตร์พระองค์ โปรดสังเกตว่าพระองค์ทรงถูกพรรณาว่าเป็น “องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่ง

สดด 97:6 ไฟสวรรค์ป่าวร้องความชอบธรรมของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายเห็นสง่าราศีของพระองค์ ไฟสวรรค์นั่นเอง – จักรวาลที่มีหมู่ดาว ท้องฟ้าที่มองเห็นได้ – ประกาศความชอบธรรมของพระองค์ ที่ปรากฏชัดเจนในความเป็นระเบียบของไฟสวรรค์คือความชอบธรรมของพระเจ้า ความชอบธรรมจึงถูกเทศนาจากท้องฟ้าทุกวัน มนุษยชาติถูกเตือนความจำจากเบื้องบนถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในใจของเขายู่แล้วว่าพระเจ้าทรงชอบธรรมและเรามีหน้าที่จัดระเบียบชีวิตของเราในทางชอบธรรม นอกจากนี้ ท้องฟ้าก็ประกาศสง่าราศีของ

พระเจ้า ประชากรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกสามารถมองเห็นสง่าราศีของพระองค์ถ้าพวกเขาเพียงแต่มองขึ้นไป

สดด 97:7 ดังนั้น ให้ผู้ปรนนิบัติรูปเคารพสลักทั้งสิ้นได้อาย คือผู้ที่อวดในรูป
เคารพของเขา ให้พระทั้งสิ้นกราบลงต่อพระองค์ คำที่แปลเป็น อาย (บูช) ส่วนใหญ่แล้วถูกแปล
เป็น 'อับอาย' คนทั้งปวงที่ได้ปล่อยตัวไปกับรูปเคารพต่างๆจะอับอายต่อพระพักตร์พระเจ้าเมื่อ
พวกเขาพบพระองค์สักวันหนึ่ง ดังนั้น มนุษย์ทั้งปวงและบรรดาผู้มีกำลังมาก (นั่นคือ พระทั้ง
หลาย) จึงถูกบัญชาให้นมัสการพระเจ้าแท้จริงองค์เดียวแห่งสวรรค์

สดด 97:8-9 ขณะที่บรรดาคคนนับถือพระต่างดาวจะอับอายตอนพระคริสต์
เสด็จกลับมา ศิโยนได้ยืนและยินดีและธิดาทั้งปวงของยูดาห์เปรมปรีดี โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
เพราะคำพิพากษาของพระองค์ แม้ชาวโลกจะเผชิญความตกตะลึงเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา
ประชาชนของพระเจ้าจะเปรมปรีดี เหตุผลนั้นง่ายนิดเดียว **9** ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์
สูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น พระองค์ทรงสูงเด่นกว่าพระทั้งปวงอย่างยิ่ง สง่าราศีและความยิ่งใหญ่
ของพระเจ้าไม่เพียงอยู่สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างหาที่สุดไม่ได้เท่านั้น พระองค์ยังทรงอยู่
เหนือพระทั้งปวงหรือเหล่ามนุษย์ที่สูงส่งและมีกำลังมากด้วย ดังนั้น ประชาชนของพระเจ้า
จึงมีเหตุบริบูรณ์ที่จะเปรมปรีดี

สดด 97:10 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงมีคำเทศนาหนึ่งสำหรับประชาชนของ
พระเจ้า ท่านผู้ที่รักพระเยโฮวาห์ ก็จงเกลียดชังความชั่ว ถ้าเรารักองค์พระผู้เป็นเจ้า มันก็เป็น
หน้าที่ของเราที่จะเกลียดชังความชั่วร้าย เราไม่เพียงต้องละเว้นเสียจากมันเท่านั้น แต่ต้องเกลียด
ชังความชั่วร้ายด้วย เราควรหมายเหตุไว้ว่าเราไม่ได้ถูกเรียกให้เกลียดชังบรรดาคคนชั่วร้าย แต่ให้
เกลียดความชั่วร้ายที่พวกเขากระทำ

พระองค์ทรงอารักขาชีวิตวิสุทธิชนของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากมือของ
คนชั่ว ช่างเป็นพระสัญญามหัศจรรย์ (1) พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาชีวิต (จิตวิญญาณ) แห่ง
ประชาชนของพระองค์ ที่บอกเป็นนัยในที่นี้คือ ความรอดไม่หลุดหายของผู้เชื่อ พระเจ้าทรงเป็น

ผู้ที่พิทักษ์รักษาความรอดของเราและไม่ใช้ตัวเราเอง พระองค์ทรงเป็นการพิทักษ์รักษาของเรา (2) ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยเราให้พ้นจากการขมเหงของเหล่าคนชั่ว พระองค์ทรงเป็นความรอดของเราไม่เพียงฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่ในชีวิตนี้ด้วยเช่นกัน

สดด 97:11-12 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเริ่มต้นการปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ **ความสว่างแจ้งขึ้นแก่คนชอบธรรม และความชื่นบานมีขึ้นแก่คนใจเที่ยงธรรม** พระเจ้าประทานความสว่าง – ความรู้แจ้งและการชี้นำ – สำหรับคนเหล่านั้นที่ชอบธรรมต่อพระพักตร์พระองค์ นอกจากนี้ พระองค์ยังประทานความยินดีและความชื่นบานแก่คนใจเที่ยงธรรมด้วย ความสุขแท้จริงเป็นผลพลอยได้อย่างหนึ่งของใจเที่ยงธรรม สันติสุขแห่งหัวใจมาจากความเที่ยงธรรมของชีวิต และสันติสุขแห่งหัวใจเป็นแปลงเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความสุข แต่ทั้งหมดนี้มาจากพระองค์ผู้ทรงชอบธรรมทั้งสิ้น

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงสั่งว่า **12 ท่านผู้ชอบธรรมเอ๋ย จงเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ และถวายโมทนาเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์** เพราะว่าพระเจ้าประทานพระพรอันเรียบง่ายแต่ลึกซึ้งเหล่านั้นแก่คนชอบธรรม เราจึงถูกสั่งให้เปรมปรีดีในพระองค์และถวายการขอบพระคุณเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ นั่นคือแหล่งที่มาของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความชอบธรรมแผ่ออกมาจากความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ดังนั้นเราจึงควรมีใจที่เต็มด้วยการขอบพระคุณที่ว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 98: น่าสนใจที่ว่าเพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงเดี่ยวในหนังสือเพลงสดุดีทั้งหมดที่มีชื่อเรียกว่า **เพลงสดุดี** เพลงสดุดีบทถัดไปนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของส่วนที่เรียกว่าเพลงสดุดีต่างๆเกี่ยวกับกษัตริย์ มันถูกเรียกว่า ‘เพลงสรรเสริญแห่งพิธีราชาภิเษก’ สเปอร์เจียนพรรณนาถึงมันว่า “ประกาศอย่างเป็นทางการว่าพระเมสสิยาห์ผู้พิชิตทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือประชาชาติทั้งสิ้น พร้อมกับเสียงแตรประโคม การปรบมือ และการเฉลิมฉลองแห่งชัยชนะ” แม้ผู้แต่งของมัน ไม่ถูกระบุชื่อ มันก็อยู่ในกลุ่มเพลงสดุดีต่างๆของดาวิด มันจึงถูก

เขียนโดยบุตรชายผู้หนึ่งของเจสซีเช่นกัน มีอยู่สามวรรคๆละสามข้อ: ในข้อ 1-3 คำสรรเสริญถูกประกาศ ในข้อ 4-6 ลักษณะของคำสรรเสริญถูกพรรณนา และในข้อ 7-9 ขอบเขตของคำสรรเสริญดังกล่าวถูกประกาศ

สดด 98:1-3 **โอ จรร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ได้ทรง**
กระทำการมหัศจรรย์ พระหัตถ์ขวาและพระกรบริสุทธิของพระองค์ได้นำความมีชัยมา เห็นได้
ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์และเป็นคำพยากรณ์ถึงตอนที่พระเยซูคริสต์เสด็จ
กลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่เพื่อปกครองและครอบครองในอาณาจักรยุคพันปี
บรรดาผู้ที่ถูกไถ่แล้วแห่งแผ่นดินโลกจึงถูกเรียกให้ร้องเพลงถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรด
สังเกตอีกครั้งว่าดนตรีศักดิ์สิทธิ์ถูกขับร้องในห้องค์พระผู้เป็นเจ้าฟังและไม่ใช้มนุษย์ เราถูกกำขับ
จนทุกวันนี้ให้ร้องเพลงถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า เพลงบทใหม่ที่ว่านี้ก็คือว่า พระองค์จะทรงเป็น
พระมหากษัตริย์ในเวลานั้นและจะทรงปกครองและครอบครองตลอดไป แน่ทีเดียวพระองค์จะ
ทรงกระทำการมหัศจรรย์ต่างๆ ไปแล้วเมื่อพระองค์ทรงว่าปฏิบัติกับต่อพระคริสต์และสถาปนา
อาณาจักรของพระองค์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์เองได้ชัยชนะในสงครามอารมาเกด โคน

สำหรับชีวิตคริสเตียนในปัจจุบัน แน่แน่นอนว่าเรามีเหตุให้ร้องเพลงบทใหม่ มันคือบทเพลง
เกี่ยวกับจิตวิญญาณที่ได้รับการปลดปล่อยเป็นไท เราไม่ควรร้องเพลงชาวโลกที่หยาบ โดนอีกต่อ
ไป เรามีเพลงบทใหม่แห่งการทรงไถ่แล้ว พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆแล้วในชีวิต
ของเราและด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ เราสามารถมีชัยชนะในชีวิตคริสเตียนได้

2 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ความรอดของพระองค์เป็นที่รู้จัก พระองค์ทรงสำแดง
ความชอบธรรมของพระองค์อย่างเปิดเผยท่ามกลางสายตาของบรรดาประชาชาติ พระเจ้าทรง
ทำให้ความรอดของพระองค์เป็นที่รู้จักด้วยการเสด็จมาของพระบุตรของพระองค์และการเผย
แพร่ข่าวประเสริฐ พระเจ้าทรงทำให้ความชอบธรรมของพระองค์เป็นที่รู้จักแล้วผ่านทางความ
สัตย์ซื่อของพระองค์ พระสัญญาต่างๆที่สำเร็จแล้วของพระองค์ และความเมตตาของพระองค์แก่
คนทั้งปวง แม้แต่ฟ้าสวรรค์เองก็ประกาศความชอบธรรมของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 97:6 คำที่

แปลเป็น บรรดาประชาชาติ (โกยิม) เป็นคำฮีบรูอื่นๆที่หมายถึงคนต่างชาติ พระเจ้าทรงทำให้
ความรอดและความชอบธรรมของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่คนทั้งปวงแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีข้อ
แก้ตัว ดู โรม 1:19-21

3 พระองค์ทรงระลึกถึงความเมตตาและความจริงของพระองค์ต่อวงศ์วานอิสราเอล
ที่สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นได้เห็นความรอดของพระเจ้าของเรา ความดีของพระเจามีแก่
อิสราเอลเป็นอันดับแรก ซึ่งพวกเขาเป็นประชาชนแห่งพันธสัญญา อย่างไรก็ตาม ชาวโลกทั้งสิ้น
ได้รับการประกาศข่าวประเสริฐแล้ว นี่จะเป็นเช่นนี้เป็นพิเศษในยุคพันปี ในวันนั้นที่สุดปลายทั้ง
สิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะได้เห็นความรอดแห่งพระเจ้าของเราแล้ว

สดด 98:4-6 ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงสั่งว่า ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่ง
เสียงชื่นบานถวายแด่พระเยโฮวาห์ เปล่งเป็นเสียงเพลงชื่นบานและร้องเพลงสรรเสริญ เพราะ
ความรอดของพระเจ้า ความสัจย์ซื่อ ความชอบธรรม ความเมตตา และความจริงของพระองค์จึง
ปรากฏชัดเจน เรามีหน้าที่จะสรรเสริญพระองค์ เหล่านักดนตรีที่มีของประทานควรร้องเพลง
ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่แม้แต่คนเหล่านั้นที่ไม่มีความสามารถทางดนตรีก็ถูกบัญชาให้เปล่ง
เสียงชื่นบานถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า เราถูกแนะนำให้ร้องเพลงจากก้นบึ้งแห่งหัวใจของเราใน
การเปรมปรีดีและการสรรเสริญพระองค์

5 จงร้องเพลงสรรเสริญถวายพระเยโฮวาห์ด้วยพิณเขาคู่ ด้วยพิณเขาคู่ กลองด้วยเสียง
เพลงสดุดี 6 ด้วยเสียงแตรและเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็กจงกระทำเสียงชื่นบานต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ คือพระมหากษัตริย์ การใช้เครื่องดนตรีประกอบของดนตรีศักดิ์สิทธิ์ถูก
สอนอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ แม้กลุ่มคริสตจักรของพระคริสต์จะว่าอย่างไรก็ตาม ที่ถูก
พรรณนาตรงนี้คือ เครื่องสายและเครื่องเป่า เช่น พิณเขาคู่ แตร และแตรทองเหลืองขนาดเล็ก
(นั่นคือ โขฟาร์) ดนตรีคริสเตียนเห็นได้ชัดว่าถูกบรรเลงและขับร้องถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
ผู้ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ มันไม่ได้มีไว้เพื่อความบันเทิงหรือความสนุกสนานของมนุษย์ แม้เรา

อาจได้รับพระพรจากคนตรีที่ถูกขบร้องถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็ไม่เคยเป็นผู้ฟังที่ถูกตั้งใจไว้
สำหรับคนตรีคริสเตียน

สดด 98:7-9 ให้ทะเลคำรณกับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทะเลนั้น พืชและบรรดาผู้
อาศัยอยู่ในนั้น 8 ให้กระแสน้ำตบมือของมัน ให้บรรดาเนินเขาปิติยินดีด้วยกันเฉพาะเบื้องพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ จุดสนใจหลักย้ายจากการสรรเสริญแด่พระเจ้ามายังสิ่งทรงสร้างเอง ทุกคน
และทุกสิ่งถูกสั่งให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกับ โวหารเชิงอุปไมย ทะเลและสิ่งมีชีวิต
ต่างๆที่อยู่ในนั้นถูกเรียกให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า แผ่นดิน โลกทั้งสิ้นและทุกสิ่งที่มีชีวิตอยู่
บนนั้นก็ถูกกำชับให้สรรเสริญพระองค์เช่นกัน เนินเขาและภูเขาต่างๆก็ถูกสั่งให้เอ่ยคำสรรเสริญ
พระองค์ สิ่งทรงสร้างทั้งสิ้นมีหน้าที่จะสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของมัน

นอกจากนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า 9 เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วย
ความชอบธรรม และชนชาติทั้งหลายด้วยความเที่ยงตรง พระผู้พิพากษาจะเสด็จมาแน่ วันนั้น
กำลังเร่งเข้ามาใกล้เมื่อพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายจะทรงพิพากษาโลกแก่นี้และคนทั้ง
ปวงที่อาศัยอยู่บนนั้น ไม่ว่าจะมันเป็นบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ การพิพากษาคนอิสราเอล
การพิพากษาบรรดาประชาชาติตอนต้นยุคพันปี หรือการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวหลังจาก
นั้น พระเยซูคริสต์จะประทับในฐานะพระผู้พิพากษาเหนือแผ่นดิน โลกทั้งสิ้น พระมหากษัตริย์
ไม่เพียงจะเสด็จมาแน่เท่านั้น แต่พระองค์จะเสด็จมาแน่ในฐานะพระผู้พิพากษา นอกจากนี้ หลัก
เกณฑ์แห่งการพิพากษาของพระองค์จะอยู่ในความชอบธรรม พระองค์จะทรงพิพากษาอย่าง
ยุติธรรม (นั่นคือ ด้วยความเที่ยงตรง) พระองค์ผู้ทรงทราบทุกสิ่งจะทรงพิพากษาคนทั้งปวง
เพราะเหตุผลเพิ่มเติมนั้น เราจึงถูกกำชับให้ร้องเพลงสรรเสริญถวายพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 99: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ถูกเรียกว่าเพลงสดุดี ‘ศักดิ์สิทธิ์’ หรือ
‘บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์’ เพราะแต่ละส่วนของการแบ่งเป็นสามส่วนใหญ่นี้ปิดท้ายด้วยการ
ยกให้ความบริสุทธิ์เป็นของพระเจ้า แม้บางคนอ้างว่าผู้แต่งคือ โมเสส เห็นได้ชัดว่ามันเป็นไปได้

ได้เพราะว่าซาามูเอลถูกเอ่ยถึงกับศิโยนด้วย ผู้แต่งที่เป็นไปได้คือ ดาวิด ในข้อ 1-3 ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกพรรณนาในความสัมพันธ์กับการครอบครองยุคพันปีของพระองค์ ในข้อ 4-5 ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกพรรณนาในสิ่งที่สัมพันธ์กับความยุติธรรมยุคพันปีของพระองค์ และจากนั้นในข้อ 6-9 ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกพรรณนาในสิ่งที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ของพระองค์แห่งการปฏิบัติต่างๆอันชอบธรรมกับประชาชนของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ใจความหลักที่สำคัญที่สุดคือ การครอบครองของพระเยซูคริสต์ในช่วงยุคพันปี

สดด 99:1-3 **พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง ให้ชนชาติทั้งหลายตัวสั้น พระองค์ผู้ประทับระหว่างพวกเรือบ ให้แผ่นดินโลกหวั่นไหว** แม้พระเจ้าทรงอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์อย่างแน่นอนขณะที่เรากล่าวอยู่นี้ บริบทตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนถึงตอนที่พระองค์ประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ในอาณาจักรของพระเจ้า (นั่นคือ ยุคพันปี) โดยครอบครองเหนือแผ่นดินโลก ในวันนั้นพระเยซูคริสต์จะทรงปกครองเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดังนั้นประชาชนแห่งแผ่นดินโลกจึงถูกแนะนำให้ตัวสั้นในความเคารพยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์ การกล่าวถึงพระองค์ผู้ “ประทับระหว่างพวกเรือบ” เห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระเจ้าเอง มันเป็นเช่นนั้นจริงๆในพลับพลาอัน อันทรงเป็นตัวแทนของพระวิหารแท้ในสวรรค์ซึ่งเป็นที่ๆการสถิตอยู่นิรันดร์ของพระเจ้าพำนักอยู่ระหว่างเรือบสองตน ดู อพยพ 25:22 และอิสยาห์ 6:2 เมื่อมองล่วงหน้าไปยังวันเปี่ยมสุขนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เรียกแผ่นดินโลกทั้งสิ้นให้หวั่นไหวด้วยความชื่นชมต่อพระมหากษัตริย์ของพวกเขา

2 พระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่งอยู่ในศิโยน พระองค์สูงเด่นอยู่เหนือประชาชาติทั้งปวง จุดสำคัญแห่งการครอบครองของพระเยซูคริสต์จะมาจากภูเขาศิโยนที่เยรูซาเล็ม ศิโยนเป็นคำเปรียบทั่วไปที่หมายถึงเยรูซาเล็มตลอดทั่วพระคัมภีร์ มันเป็นหนึ่งในเนินเขาสูงเหล่านั้น (นั่นคือ ภูเขาเหล่านั้น) ซึ่งเยรูซาเล็มตั้งอยู่บนยอดของมัน ที่นั่นพระเยซูคริสต์ พระเมสสิยาห์จะประทับเหนือชนชาติทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก แม้ทีเดียวกะทั่งทุกวันนี้ พระองค์ก็ทรงอยู่สูงเหนือเราทุกคนจากศิโยนแห่งสวรรค์นั้น นั่นคือ นครของพระเจ้าในสวรรค์

3 ให้เขาสรรเสริญพระนามอันยิ่งใหญ่และน่าคร้ามกลัวของพระองค์ เพราะพระนามนั้น
บริสุทธิ์ ดังนั้นแผ่นดินโลกและคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในนั้นจึงถูกสั่งให้สรรเสริญพระนาม
บริสุทธิ์ของพระองค์ คำที่แปลเป็น **น่าคร้ามกลัว** (*ยอว์เรย์*) มีความหมายว่า ‘น่าครั่นคร้าม’ หรือ
‘ที่ทำให้เกิดความครั่นคร้าม’ ดังนั้นพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงถูกพรรณนาว่า (1) ยิ่งใหญ่,
(2) น่าครั่นคร้าม และ (3) บริสุทธิ์ ส่วนแรกของเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำประกาศเรื่องความ
บริสุทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา

สดด 99:4-5 **อุทยานภาพของกษัตริย์ทรงรักความยุติธรรม** ความคิดก็คือว่า
พระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของเราทรงรักความยุติธรรม คำที่แปลเป็น **ความยุติธรรม** (การ
พิพากษา) (*มิชพัท*) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘ความยุติธรรม’ พระเจ้าทรงยุติธรรมและการ
พิพากษาของพระองค์ก็ยุติธรรม มันจะเป็นหนึ่งในลักษณะเฉพาะตัวอันโดดเด่นเหล่านั้นของ
การครอบครองในยุคพันปีของพระเยซูคริสต์ ยิ่งกว่านั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศว่า
พระองค์ทรงสถาปนาความเที่ยงตรง พระองค์ทรงประกอบความยุติธรรมและความชอบธรรม
ขึ้นในยาโคบ คำที่แปลเป็น **ความเที่ยงตรง** (*เมย์ชอว์ร์*) จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘ยุติธรรม’ หรือ
‘ความยุติธรรม’ ดังนั้นความคิดนี้ก็คือว่า เมื่อพระเยซูทรงปกครองในอุทยานภาพและสง่าราศีที่ยิ่ง
ใหญ่ในอาณาจักรของพระองค์ ความยุติธรรม ความซื่อตรง และความชอบธรรมจะเป็นลักษณะ
เฉพาะตัวแห่งการครอบครองของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 11:7 และ 33:5 เช่นกัน

ดังนั้นเราจึงถูกสั่งว่า 5 จงยอพระเกียรติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และนมัสการที่แท่น
รองพระบาทของพระองค์ เพราะพระองค์บริสุทธิ์ เพราะความยุติธรรมและความชอบธรรมของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เราจึงถูกบัญชาให้เทิดทูนและนมัสการที่แท่นรองพระบาทของ
พระองค์ อันหลังนี้บอกเป็นนัยถึงตำแหน่งอันสูงส่งของพระองค์เหนือเรา แต่สาเหตุที่ยิ่งใหญ่
กว่าสำหรับการสรรเสริญและการเทิดทูนก็คือว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์! อีกครั้งที่ความบริสุทธิ์
ของพระเจ้าถูกนำเสนอ ในวันนั้นความบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะปรากฏชัดเจน พระองค์ทรง
บริสุทธิ์ทุกวันนี้ เมื่อถึงตอนนั้นมันจะเป็นที่ทราบแก่คนทั้งปวง

สดด 99:6-8

จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อใคร่ครวญเกี่ยวกับการปฏิบัติอันชอบธรรมของพระเจ้าในสมัยอดีต โมเสสและอาโรนอยู่ในพวกปุโรหิตของพระองค์ ซามูเอลอยู่ในพวกที่ทูลออกพระนามของพระองค์ด้วย พวกท่านร้องทูลพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงตอบท่านเหล่านั้น คาวีระลึกถึงสมัยตอนที่โมเสส อาโรน และซามูเอลทูลออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของพวกเขา ดู อพยพ 32:11,32, กัณดารวิถี 16:22 และ 1 ซามูเอล 7:8,9,12:18,19 พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาทำตามเงื่อนไขพื้นฐานเหล่านั้นสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ โปรดสังเกตด้วยว่าแม้แต่โมเสสก็ถูกเรียกว่าปุโรหิตคนหนึ่ง ดู อพยพ 24:7-8

ตอนที่โมเสสทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าในสมัยอพยพนั้น 7 พระองค์ตรัสกับท่านที่ในเสาเมม แม้พระเจ้าไม่ได้ตรัสในวันนี้จากเสาเมมเหมือนที่พระองค์กระทำต่อโมเสส พระองค์ก็ตรัสแก่หัวใจของประชาชนของพระองค์ผ่านทางพระวณะของพระองค์และพระวิญญาณของพระองค์ โปรดสังเกตด้วยว่าชายผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ของพระเจ้าแห่งสมัยอดีตต่างเชื่อฟังต่อพระวณะของพระองค์ ท่านทั้งปวงได้รับการบรรดาพระโอวาทของพระองค์และกฎที่พระองค์ประทานแก่ท่าน นั่นจึงทำให้พวกเขาอยู่ในจุดที่พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขา ดู 1 ยอห์น 3:22

เพราะความเชื่อฟังของพวกเขาต่อพระเจ้า คาวีจึงเล่าย้อนว่า 8 โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงตอบท่านเหล่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยกโทษท่านเหล่านั้น แต่ทรงเป็นผู้สนองการกระทำผิดของท่านเหล่านั้น พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาเชื่อฟัง นอกจากนี้ พระองค์ทรงยกโทษความบาปของเราแม้พระองค์อาจทรงตีสอนเราเพราะมันก็ตาม

สดด 99:9

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า จงยกพระเกียรติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพราะการปฏิบัติต่างๆอันชอบธรรมของพระเจ้าและคำตอบของ

พระองค์ที่มีต่อคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์ เราจึงมีหน้าที่สรรเสริญและเทิดทูน
พระองค์ นอกจากนี้ และนมัสการที่ภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เรายังมีหน้าที่นมัสการ
พระองค์ด้วย เหตุผลก็คือ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราบริสุทธิ์ นี่เป็นครั้งที่สามแล้วใน
เพลงสดุดีสั้นๆ บทนี้ที่ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกประกาศ แน่ทีเดียว ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า
คือ พระลักษณะเด่นของพระองค์ พระองค์ทรงไว้ซึ่งความบาปและปราศจากความมลทินแม้สัก
นิดเดียว ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าจึงเป็นเหตุอันสมควรที่จะสรรเสริญ เทิดทูน และนมัสการ
พระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 100: เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า เพลงสดุดีเพื่อสรรเสริญ แน่แน่นอนว่า
มันถูกเขียน โดยดาวิด มันเป็นที่รู้จักตลอดหลายศตวรรษในฐานะ “บทที่หนึ่งร้อยอันเก่าแก่” ส
เปอร์เจียนออกความเห็นไว้ว่า “มันเร่าร้อนด้วยความชื่นชมอันสำนึกพระคุณ และด้วยเหตุนี้เอง
มันจึงเป็นเพลง โปรดที่ยิ่งใหญ่บทหนึ่งของประชาชนของพระเจ้านับตั้งแต่ที่มันถูกเขียนขึ้น”
เขากล่าวต่อไปว่า “ในเนื้อเรื่องของพระเจ้านี้เราขับร้องด้วยความยินดีเกี่ยวกับฤทธิ์เดชแห่งการ
เนรมิตสร้างและความดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนแต่ก่อน เราชื่นชมความบริสุทธิ์ของ
พระองค์ด้วยอาการตัวสั่น” ขอบเขตของเพลงสดุดีบทนี้คือ เพื่อเตือนสติประชาชนของพระเจ้า
ให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ปรนนิบัติ และนมัสการพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ถูกจัดระเบียบ
รอบๆ คำสั่งเจ็ดประการที่ถูกรวบรวมในข้อ 1, 2, 3 และ 4

สดด 100:1 คำสั่งแรกของเพลงสดุดีบทนี้คือ ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่งเสียง
ชื่นบานถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราถูกบัญชาโดยข้อเขียนบริสุทธิ์ให้ร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่
องค์พระผู้เป็นเจ้า เสียงเรียกนี้มีไปถึงคนทั้งปวง แม้มันไม่น่าจะถูกทำให้สำเร็จจริงในที่สุด
จนกว่าจะถึงยุคพันปีก็ตาม ไม่ว่าเราจะมีพรสวรรค์ทางดนตรีหรือไม่ก็ตาม เราทุกคนก็ถูกกำชับ
ให้เปล่งเสียงอย่างชื่นบาน ถ้าต้องใช้เพียงแค่เสียง ก็ขอให้ทำเช่นนั้น บางคนไม่มีของประทาน

เรื่องความสามารถทางดนตรีที่ยอดเยี่ยม อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็สามารถแปลงเสียงซึ่บนานถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้

สดด 100:2 คำสั่งที่สองก็คือ จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยความยินดี เราไม่เพียงมีหน้าที่ปรนนิบัติพระเจ้าเท่านั้น เรายังต้องทำเช่นนั้นด้วยความยินดีและพร้อมกับจิตใจที่ซึ่บนานด้วย มันคือสิทธิพิเศษที่ได้เป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลาย

จากนั้นคำสั่งที่สามคือ จงเข้ามาเฝ้าพระองค์ด้วยการร้องเพลง ส่วนหนึ่งของแก่นแท้แห่งการนมัสการคือ บทเพลงต่างๆแห่งคำสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พวกมันคือแก่นแท้แห่งการสรรเสริญพระนามของพระองค์

สดด 100:3 คำสั่งที่สี่คือ จงรู้เถิดว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่ว่าพระเยโฮวาห์แห่งพันธสัญญาเดิมหรือพระเยซูแห่งพันธสัญญาใหม่ พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้า เราจะต้องถูกเตือนความจำเกี่ยวกับความจริงอันลึกซึ้งนี้ตลอดเวลา มันไม่ควรถูกถือว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญเด็ดขาด

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างของเราด้วย - คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย เราไม่ได้สร้างตัวเองขึ้น พระเจ้าเท่านั้นทรงสามารถนมิตสร้างขึ้นมาจากความว่างเปล่า เราไม่ใช่ผลผลิตแห่งการคิดค้นต่างๆของเรา และยิ่งไม่ใช่ ‘การคัดสรรตามธรรมชาติ’ ด้วย เราเป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

นอกจากนี้ เราเป็นประชาชนของพระองค์ เป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ พระเจ้าไม่เพียงทรงเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ของเราเท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้เลี้ยงที่อ่อนโยนของเราด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการดูแล การเลี้ยงดู และการปกป้องอันเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์แน่ทีเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงของเรา เราจะไม่ขาดสนเลย

สดด 100:4 คำสั่งที่ห้าคือ จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา เมื่อประชาชนของพระเจ้าสมัยพันธสัญญาเดิมเข้าไปในพระวิหาร พวกเขาก็ถูกสั่งให้ทำเช่นนั้น

พร้อมกับการขอบพระคุณ จนทุกวันนี้ หนึ่งในความบาปเหล่านั้นที่ประชาชนของพระเจ้ามักง่ายกระทำคือ การขาดการขอบพระคุณต่อพระเจ้า มันควรเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตการอธิษฐานของเราเสมอ

คำสั่งที่หกคือ **และเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ** เมื่อเรามาอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราก็ควรมาพร้อมกับคำสรรเสริญ เมื่ออิสราเอลสมัยพันธสัญญาเดิมเข้าไปในพลับพลา/พระวิหาร พวกเขาที่จะต้องทำเช่นนั้นพร้อมกับบทเพลงต่างๆแห่งคำสรรเสริญบนริมฝีปากของพวกเขา เมื่อเรามาอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในคำอธิษฐานทุกวันนี้ เราก็ควรทำเช่นนั้นเสมอพร้อมกับคำสรรเสริญแด่พระเจ้าของเรา มันเป็นสากลและเป็นนิรันดร์

คำสั่งที่เจ็ดสอดคล้องและขยายความคำสั่งก่อนหน้านี้ **จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์** ความสำคัญของการขอบพระคุณต่อพระเจ้าถูกเน้นย้ำโดยการที่มันถูกกล่าวซ้ำอีก ยิ่งกว่านั้นเราต้องถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์ อันหลังนี้จริงๆแล้วมีความหมายเหมือนกับการสรรเสริญพระนามของพระองค์

สดด 100:5 เหตุผลสำหรับคำสั่งทั้งเจ็ดนี้ถูกพบในตอนท้ายของเพลงสดุดีบทนี้ เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ และความจริงของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ สาเหตุสามประการที่เราควรสรรเสริญ นมัสการ และขอบพระคุณพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ (1) พระองค์ทรงประเสริฐ! มีคุณธรรมไม่ก็ประการที่ลึกซึ้งกว่าความประเสริฐ (นั่นคือ ความดี) พระเจ้าทรงดี! (2) ความเมตตาของพระองค์อยู่เป็นนิรันดร์ มันดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ จงสรรเสริญพระเจ้า! สูดท้าย (3) ความจริงของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุคน

ความจริงของพระเจ้าไม่มีวันหมดอายุ เป็นอยู่ชั่วนิรันดร์ และดำรงอยู่ไปจนทุกยุคสมัย ดังนั้นเราจึงควรเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ปรมนิบัติพระองค์ ร้องเพลงถวายแด่พระองค์ ระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเปี่ยมด้วยการขอบพระคุณต่อพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 101: เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าถูกยกให้เป็นของดาวิดในชื่อเรียกของมัน เพลงสดุดีของดาวิด เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียน โดยดาวิดก่อนที่เขากลายเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น มันอาจถูกเรียกว่าเพลงสดุดีแห่งปณิธานต่างๆตามแบบพระเจ้า ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเป็นกษัตริย์ที่ยุติธรรม มีปัญญา ดำเนินตามทางพระเจ้า และซื่อตรง แม้เราไม่มีวันเป็นกษัตริย์แบบนั้นได้ เราก็สามารถตั้งปณิธาน ได้ว่าจะพัฒนาคุณสมบัติตามแบบพระเจ้าอย่างเดียวกันเหล่านี้ในงานใดก็ตามที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ต่อหน้าเรา เพลงสดุดีบทก่อนหน้าเป็นเพลงสดุดีแห่งการสรรเสริญ บทนี้เป็นเพลงสดุดีแห่งการปฏิบัติ มันเหมาะเจาะในลำดับของมัน

สดด 101:1 ข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่องความเมตตาและความยุติธรรม โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงถวายพระองค์ ขณะดาวิดกำลังจะกลายเป็นกษัตริย์ เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาจะร้องเพลงสรรเสริญต่างๆเกี่ยวกับพระเจ้าของเขาเสมอไป ทั้งความเมตตาและความยุติธรรม (นั่นคือ การพิพากษา) ของพระเจ้าเป็นจุดสนใจหลักแห่งบทเพลงของเขา หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ที่จะร้องเพลงเกี่ยวกับความรักและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เสาหลักทั้งสองนี้เป็นลักษณะเฉพาะตัวหลักๆของพระเจ้า

สดด 101:2 จากนั้นดาวิดตั้งปณิธานว่า ข้าพระองค์จะประพฤติอย่างเฉลียวฉลาดตามมรรคาที่ดีรอบคอบ โอ เมื่อไรพระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะดำเนินด้วยใจซื่อสัตย์ภายในเรือนของข้าพระองค์ มีปณิธานสองประการตรงนี้และหนึ่งคำอธิษฐานขอประการแรก ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาจะประพฤติตัวอย่างมีปัญญาและทำเช่นนั้นด้วยใจที่อุทิศเต็มที่ (นั่นคือ มรรคาที่ดีรอบคอบ) เราต้องจัดระเบียบชีวิตของเราในสติปัญญาและแสวงหาสติปัญญาของพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจ ปณิธานที่สองของเขาตรงนี้คือ การดำเนินที่บ้านด้วย “ใจซื่อสัตย์” ความคิดนี้สื่อถึงใจที่ทุ่มเทหรือใจแห่งความสัตย์สุจริต ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การอุทิศหมดทั้งหัวใจต่อพระเจ้าซึ่งก่อให้เกิดความสัตย์สุจริตแห่งชีวิต ที่แทรกอยู่ระหว่างปณิธานทั้งสองนี้คือ คำอธิษฐานขอหนึ่งประการ – โอ เมื่อไรพระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์

ดาวิดตระหนักดีถึงความต้องการความช่วยเหลือของพระเจ้าและการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้า เขาจึงวิงวอนพระเจ้าสำหรับเรื่องนี้

สดด 101:3 จากนั้นเขาตั้งปณิธานว่า ข้าพระองค์จะไม่ตั้งสิ่งใดๆที่ชั่วช้าไว้ต่อหน้าต่อตาของข้าพระองค์ ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าไม่มีสิ่งสกปรกใดๆจะถูกอนุญาตให้ผ่านเข้ามาในตาของเขา ดาวิดอาจไม่ถูกรบกวนด้วยสื่อลามกอันคดเคี้ยวและความโสมมแห่งยุคสมัยนี้ แต่ย่อมมีสิ่งต่างๆที่คล้ายคลึงกันในสมัยของเขาอย่างแน่นอน เขาตั้งใจล่วงหน้าว่าเมื่อมีโอกาส เขาจะไม่ขายตามองมันเลย เขาจึงปฏิญาณว่า ข้าพระองค์เกลียดกิจการของผู้ที่ไม่ซื่อตรง กิจการนั้นจะไม่ติดข้าพระองค์ เขาไม่ยอมมีส่วนเกี่ยวข้องกับบรรดาคนอธรรมในสมัยของเขา นอกจากนี้ เขาตั้งปณิธานว่าเขาจะไม่ยอมให้อิทธิพลเหล่านั้นเข้ามาในชีวิตของเขา

สดด 101:4-5 นอกจากนี้ ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาจะไม่คบหาสมาคมกับหรือแม้แต่ยอมทนคนเหล่านั้นที่ชอบทำความชั่วร้าย ข้าพระองค์จะอยู่ห่างไกลจากคนใจคือร้าย ข้าพระองค์จะไม่คุ้นเคยคนชั่วร้ายเลย เขาปฏิญาณว่าจะไม่ดำเนินในคำปรึกษาของคนอธรรม และไม่ยืนอยู่ในทางของคนบาป และไม่นั่งอยู่ในที่นั่งของคนชอบเยาะเย้ย ความยึดมั่นเรื่องการแยกออกส่วนบุคคลถูกปลูกฝังอยู่ในใจของชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าผู้นี้

นอกจากนี้ ขณะที่เขากำลังจะกลายเป็นกษัตริย์แล้ว เขาก็ปฏิญาณว่า 5 บุคคลใดก็ตามใส่ร้ายเพื่อนบ้านของเขาอย่างลับๆ ข้าพระองค์จะขจัดเขาออกเสีย คนที่มีตายโศและใจที่จงองหง ข้าพระองค์จะไม่ยอมทนด้วย ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าเขาจะไม่ยอมทนการใส่ร้าย การลอบกัด หรือการนิทาในอาณาจักรของเขาเลย เขาหวังต่อไปอีกว่าแม้แต่ความโอหังและความเย่อหยิ่งก็จะไม่ถูกอนุญาตให้มีอยู่ในอาณาจักรของเขา แม้เขาอาจไม่สามารถบังคับใช้เป้าหมายเหล่านี้ได้ทั้งหมดในฐานะกษัตริย์ เจตนาแห่งหัวใจของดาวิดก็ปรากฏชัดเจน

สดด 101:6 ตรงกันข้าม ดาวิดปฏิญาณว่า นัยน์ตาข้าพระองค์จะมองหากคนที่ซื่อตรงในแผ่นดิน เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับข้าพระองค์ ผู้ใดดำเนินในทางที่ดีรอบคอบ ผู้นั้นจะปรนนิบัติข้าพระองค์ มันเป็นความตั้งใจแน่วแน่วของดาวิดที่ว่าคนเหล่านั้นที่สัตย์ซื่อและดำเนิน

อย่างสัตย์สุจริตจะเป็นข้าราชการแห่งอาณาจักรของเขา ขอพระเจ้าทรงโปรดให้นี่เป็นความยึดมั่นของพวกผู้นำรัฐบาลสมัยปัจจุบัน

สดด 101:7-8 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยการที่ดาวิดปฏิญาณอีกครั้งว่าความชั่วจะไม่ถูกอนุญาตให้มีอยู่ในรัฐบาลหรืออาณาจักรของเขาเลย **ผู้ที่ประพฤติดลกลวงจะไม่ได้อาศัยอยู่ในเรือนของข้าพระองค์ คนใดที่พูดเท็จจะไม่ยั่งยืนอยู่ต่อสายตาของข้าพระองค์ 8** ข้าพระองค์จะทำลายคนชั่วทั้งสิ้นในแผ่นดินเสียแต่เนิ่นๆ เพื่อว่าข้าพระองค์จะได้ตัดบรรดาผู้กระทำชั่วออกเสียให้หมดจากนครของพระเยโฮวาห์

แม้เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงดาวิดและเจตนาต่างๆอันชอบธรรมของเขา มันก็อาจมีการเล็งถึงพระทัยของพระคริสต์ด้วยเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองในยุคพันปีสักวันหนึ่ง แม้ดาวิดได้แต่หวังว่าจะกำจัดความชั่วออกไปจากอาณาจักรของเขา พระเยซูก็จะทรงทำเช่นนั้น ด้วยความเหล็ก ในวันนั้นความบาปจะไม่ถูกอนุญาตให้มีอยู่เลย มันจะเป็นวันแสนวิเศษจริงๆ!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 102: เพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ โดยตั้งตาคอยการทนทุกข์ของพระคริสต์ในความทุกข์ทรมานของพระองค์ ที่ว่าเพลงสดุดีบทนี้กล่าวถึงพระคริสต์ก็ถูกกล่าวชัดเจนในข้อ 25-27 ซึ่งถูกอ้างอิงในฮีบรู 1:10-12 และประยุกต์ใช้กับพระคริสต์ เพลงสดุดีบทนี้มีชื่อว่า **คำอธิษฐานของผู้ถูกข่มใจ เมื่อเขาอ่อนระอาใจ และระบายความนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์** ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามี การสื่อชัดเจนถึงการทนทุกข์ของพระเยซู ผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ไม่ถูกหมายเหตุไฉน อย่างไรก็ตาม เพลงสดุดีบทก่อนหน้าถูกยกให้เป็นของดาวิดโดยตรง ดังนั้น ตามธรรมเนียมของคนฮีบรู เพลงสดุดีที่ไม่ถูกระบุชื่อผู้แต่งบทนี้จึงน่าจะถูกเขียน โดยผู้แต่งคนเดียวกัน แม้เพลงสดุดีบทนี้ถูกแต่งให้เป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด มันก็สื่อชัดเจนถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการทนทุกข์ของพระองค์ ข้อ 1-11 นำเสนอบทคร่ำครวญและความปวดร้าวหัวใจของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ ข้อ 12-28 นำเสนอทัศนะหนึ่งขององค์พระผู้

เป็นเจ้าของผู้ทรงเปี่ยมพระกรุณา การทรงอยู่ชั่วนิรันดร์ของพระองค์ และการดูแลของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ ไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนขึ้นเนื่องในโอกาสใด

สดด 102:1-2 โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอเสียงร้องของข้าพระองค์มาถึงพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องออกมาด้วยความหนักใจอีกครั้งที่แม้คำวิดระบายความในใจของเขาต่อพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในความทุกข์ทรมานของพระองค์ก็ทรงอยู่เบื้องหลัง

2 ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ในวันทุกข์ใจของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์โดยเร็วในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ คำวิดิวงวนพระเจ้าให้สดับฟังเขา เวลาแห่งความทุกข์ลำบากของเขาไม่ถูกพรรณนาไว้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของพระเยซู นี้อาจหมายถึงวันซีชะตานั้นก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ที่อยู่ต่อหน้าเราตรงนี้อาจเป็นบางสิ่งทีพระเยซูทรงอธิษฐานในสวนเกทเสมนีหรือบนกางเขนนั่น ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การร้องทูลพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของผู้เป็นที่รักของพระองค์ในโมงยามวิกฤตินั้น ในฐานะลูกทั้งหลายของพระเจ้า เราจนถึงระดับนั้นก็มาหาพระเจ้าได้เหมือนกับที่ดาวิดหรือพระเยซูได้กระทำ เมื่อความทุกข์ลำบากเข้ามา เราก็มีสติทุกประการที่จะมาด้วยใจกล้ายังบัลลังก์แห่งพระคุณเพื่อรับความเมตตาและพบพระคุณที่จะช่วยได้ในยามต้องการ ดาวิดทำเช่นนั้นจริงๆ ดังนี้

สดด 102:3-6 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้แสดงภาพความทุกข์ใจของตนด้วยโวหารเชิงพรรณนา เพราะวันของข้าพระองค์สั้นไปอย่างคว้น และกระดูกของข้าพระองค์ไหม้อย่างเตาไฟ แน่ทีเดียว ชีวิตเป็นเหมือนไอหมอกที่จางหายไปอย่างรวดเร็ว ความทุกข์ลำบากรอบตัวเราเป็นเหมือนไฟที่ทำให้ชีวิตชีวาของเราเหือดแห้งไปจนถึงกระดูก คำพรรณานี้กล่าวถึงความทุกข์ลำบากที่ใกล้เข้ามาซึ่งรบกวนถึงกระดูก

4 จิตใจของข้าพระองค์ถูก نابและเหี่ยวไปเหมือนหญ้า ข้าพระองค์จึงลิ้มรับประทานอาหารของข้าพระองค์ ความทุกข์ลำบากต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบนั้น รุนแรงเสียจนหัวใจของเขาเหี่ยวเหมือนหญ้าที่เหี่ยวแห้งไป เขาสูญเสียความอยากอาหารของตนและไม่ปรารถนาอาหารใดๆ

5 เหตุด้วยเสียงร้องครางของข้าพระองค์ กระดูกของข้าพระองค์เกาะติดเนื้อของข้าพระองค์ ความมืดแห่งโมงยามนั้นและความทุกข์ลำบากแห่งจิตวิญญาณของเขาเป็นเหมือนกับว่ากระดูกของเขาอยู่ใต้ผิวหนังของเขานิดเดียว ภาพเปรียบเทียบนี้สื่อถึงภาวะชুবวม นั่นอาจไม่เกิดขึ้นกับร่างกายจริงๆ แต่ก็เป็นการเปรียบเทียบที่ตรงกับความทุกข์ใจที่เขาเผชิญอยู่

6 ข้าพระองค์เป็นเหมือนนกกกระทงที่ในถิ่นทุรกันดาร ดูนกเค้าแมวแห่งทะเลทราย คำที่แปลเป็น นกกกระทง (คอว์ธ) อาจหมายถึงนกกาน้ำหรือนกจำพวกแครง นกเค้าแมวแห่งทะเลทรายมีการประยุกต์ใช้ที่ไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม สัตว์ทั้งสองนี้อาจถูกพิจารณาว่าเป็นมลทินภายใต้พระราชบัญญัติของเลวี ความคิดตรงนี้สื่อถึงการถูกมองว่าเป็นมลทินหรือถูกปฏิเสธโดยคนทั้งปวง แน่ทีเดียว พระเยซูเสด็จมาหาพวกของพระองค์เอง และพวกของพระองค์หาได้ต้อนรับพระองค์ไว้ไม่ พระองค์ทรงถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธ โดยคนทั้งหลายเหมือนกับที่สัตว์ตัวหนึ่งถูกถือว่าเป็นมลทินโดยบัญญัติของยิว

สดด 102:7-11 ข้าพระองค์เฝ้าอยู่ ข้าพระองค์เหมือนนกกกระทงโดดเดี่ยวบนหลังคาเรือน ในการถูกปฏิเสธของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปรียบเทียบตัวเองว่าเป็นเหมือนนกตัวหนึ่งบนหลังคา ความคิดนี้อาจหมายถึงความเปล่าเปลี่ยวและการถูกปฏิเสธ – โดดเดี่ยวและไม่มีใครใส่ใจ แน่ทีเดียว ขณะพระเยซูทรงถูกตรึงอยู่บนกางเขนนั้น สวาทส่วนใหญ่ของพระองค์ได้ทอดทิ้งพระองค์และหนีไป พระองค์ทรงถูกปฏิเสธโดยคนทั้งหลายและถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้าในชั่วโมงสุดท้ายเหล่านั้นอันมีคิมิด

8 ศัตรูของข้าพระองค์เยาะหยันข้าพระองค์วันยังค่ำ ผู้ที่คลั่งใส่ข้าพระองค์ปฏิเสธคุณต่อข้าพระองค์ แน่แน่นอนว่าดาวิดมีศัตรูที่อาฆาตเขาอยู่หลายคน เช่น ซาอูล คนฟิลิสเตีย อับซาโลม และพรรคพวกของเขา ชีวิตของเขามีแต่ศึกครั้งแล้วครั้งเล่า ขณะพระเยซูเสด็จมายัง

เยรูซาเล็มในสัปดาห์สุดท้ายนั้นก่อนไปยังกลโกธา พระองค์ก็ทรงถูกเยาะหยันทุกวัน โดยเหล่า ศัตรูของพระองค์ – พวกธรรมาจารย์ พวกฟาริสี พวกสะดูสี และพวกปุโรหิตใหญ่ – ในพระ วิหาร พวกเขาได้ปฎิญาณท่ามกลางพวกเขาเองว่าจะทำลายพระองค์เสีย ดู ลูกา 19:47

9 เพราะข้าพระองค์กินจี๊เถ่าต่างอาหาร และเจื่อน้ำตาเข้ากับเครื่องดื่ม ดาวิดเผชิญวาระ แห่งความโศกเศร้าใหญ่โตหลายครั้งในชีวิตของเขา ความขมขื่นนั้นบางครั้งก็เป็นเหมือนราวกับ ว่าเขาได้รับประทานจี๊เถ่าและเจื่อน้ำตารสเค็มอันขมขื่นกับเครื่องดื่มของเขา แต่พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าดาวิดทรงเป็นคนที่รับความเศร้า โศกและคุ่นเคียดกับความระทมทุกข์ ผู้แต่งหนังสือฮีบรู เขียนไว้ว่า “ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายเป็นคำอธิษฐาน และทูล วิงวอนด้วยทรงกันแสงมากมายและน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้ พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ทรงสดับเพราะพระองค์นั้น ได้ยำเกรง” (ฮีบรู 5:7) ขณะมองดู เยรูซาเล็มในวันนั้นก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูทรงร้องไห้เพราะนครนั้น (มัทธิว 23:37)

10 เหตุด้วยความพิโรธและความกริ้วของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงชู้ข้าพระองค์ขึ้น และโยนข้าพระองค์ทิ้งไปเสีย ดาวิดทนทุกข์การติสอนของพระเจ้าเพราะความบาปในชีวิตของ เขา เขาชดใช้สี่เท่าเพราะความบาปของเขากับนางบัทเชบา และการติสอนนั้นก็ยังอยู่ต่อ ไปอีก หลายปีนับจากนั้น และกระนั้นพระเยซูทรงทนทุกข์เพราะความบาปของเรา ผู้ทรงชอบธรรมเพื่อ คนอธรรมทั้งหลาย กล่าวได้ว่าพระองค์ทรงเผชิญพระพิโรธของพระเจ้าเพื่อเรา พระองค์ทรงถูก ชูขึ้นบนกางเขนนั้นและทรงถูกโยนทิ้งลงไปหลุมศพ

11 วันเวลาของข้าพระองค์เหมือนเงาเวลาเย็น ข้าพระองค์เหี่ยวไปเหมือนหญ้า ดาวิด เผชิญความทุกข์ลำบาก บางครั้งอย่างชอบธรรม บางครั้งก็อย่างไม่ชอบธรรม กระนั้นพระเยซู ทรงไม่มีบาป วันต่างๆของพระองค์เป็นเหมือนเงาที่ค่อยๆจางหายไป บนกางเขนนั้นพระองค์ ทรงเหี่ยวไปเหมือนหญ้าที่แห้งไปเพราะแสงแดดแห่งตะวันออกกลาง

สดด 102:12-16

เพลงสดุดีตรงนี้เปลี่ยนน้ำเสียงอย่างมหาศาลจากการคร่ำครวญเป็นการช่วยให้พ้นของพระเจ้าโอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์จะทรงประทับอยู่เป็นนิตย์ การระลึกถึงพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ จุดสนใจของผู้แต่งเพลงสดุดีทำานนี้ย้ายจากความทุกข์ใจของตนมายังความดีของพระเจ้า เขาระลึกถึงความเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือ นอกจากนี้พระเจ้าจะไม่ทรงลืมประชาชนของพระองค์ – เด็ดขาด พระองค์จะทรงระลึกถึงพวกเขาเสมอ แน่แน่นอนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในยามนั้นแห่งการถูกปฏิเสธและความตาย ทรงพบการปลอมโยนในการระลึกว่าพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์จะไม่ทิ้งพระองค์ไว้ในหลุมศพหรืออนุญาตให้พระองค์เห็นความเปื่อยเน่า (เพลงสดุดี 16:10)

13 พระองค์จะทรงลุกขึ้นเมตตาดิโยน เพราะถึงเวลาที่จะทรงพระกรุณาเธอ เออ เวลากำหนดมาถึงแล้ว ดาวิดพบการปลอมประโลมในการเตือนใจตนเองว่าพระเจ้าจะทรงลุกขึ้นและป้องกันนครบริสุทธิ์ของพระองค์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงลุกขึ้นและมีความเมตตาต่อประชาชนของพระองค์ แน่แน่นอนว่าพระเยซูทรงมีกำลังใจขึ้นในการเตือนใจพระองค์เองว่าพระเจ้าจะทรงมีความเมตตาต่อพระองค์กระทั่งในหลุมศพ เมื่อพระเยซูทรงถูกฝังไว้ เออ เวลากำหนดนั้นก็มาถึงแล้ว

14 เพราะผู้รับใช้ของพระองค์รักชากก้อนหินของเธอนัก และสงสารผงคลีของเธอ 15 บรรดาประชาชาติจะกลัวพระนามของพระเยโฮวาห์ และบรรดาภักษัตริย์ของแผ่นดินโลกกลัวสง่าราศีของพระองค์ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าประชาชนของพระองค์ – “เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์” – มีความยินดีในก้อนหินเหล่านั้นและแม้แต่ผงคลีของเยรูซาเล็ม ดังนั้นบรรดาประชาชาติเมื่อเห็นว่าพระเจ้าทรงป้องกันประชาชนของพระองค์ จะมาเพื่อเกรงกลัวพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แม้แต่ภักษัตริย์เหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกก็จะมาเพื่อเกรงกลัวสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้า ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้อาจมองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีนั้นเมื่อประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติและเหล่าภักษัตริย์ของพวกเขาจะเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าในการ

ตระหนักว่าพระองค์ทรงป้องกันเยรูซาเล็มแล้ว พระเจ้าย่อมทรงดูแลคนของพระองค์เอง ไม่ว่าจะ
วัดที่เยรูซาเล็มหรือพระเยซูในยามวิกฤติของพระองค์

16 เพราะเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงสร้างศิโยนนั้น พระองค์จะทรงปรากฏด้วยสง่าราศี
ของพระองค์ ความคิดนี้สื่อถึงยุคพันปีอย่างชัดเจน แม้ดาวิดอาจไม่เข้าใจเรื่องนั้นอย่างถ่องแท้ใน
ขณะนั้นก็ตาม เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่หลังยุคเจ็ดปี
เยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นใหม่และพระองค์ทรงปรากฏที่นั่นในสง่าราศีของพระองค์ เพลงสดุดี
บทนี้จึงย้ายจากพระเยซูในวาระแห่งความทุกข์ทรมานของพระองค์ไปยังการรับสง่าราศีและการ
เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ของพระองค์

สดด 102:17-18 พระองค์จะสนพระทัยในคำอธิษฐานของคนสิ้นเนื้อประดาตัว
และจะไม่ทรงดูหมิ่นคำอธิษฐานของเขา ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงสน
พระทัยต่อคนเหล่านั้นในคราวจนตรอก นี้บอกเป็นนัยว่าดาวิดอยู่ในสภาพจนตรอก แน่แน่นอนว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอยู่ในวิกฤติแห่งยุคสมัยในสวนเกทเสมณี

18 จงบันทึกเรื่องนี้ไว้ให้ชั่วอายุที่จะมีมา เพื่อประชาชนที่ยังจะทรงสร้างมานั้นจะได้สรร
เสริญพระเยโฮวาห์ พระสัญญาที่ว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์
โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอยู่ในคราวลำบาก คือการรับประกันอย่างหนึ่งที่ถูกบันทึกไว้ในพระ
คัมภีร์สำหรับคนทุกชั่วอายุ พระสัญญานั้นขยายต่อมาจนถึงทุกวันนี้และเราสรรเสริญพระเจ้า
เพราะมัน

สดด 102:19-22 เพราะพระองค์ทอดพระเนตรลงมาจากที่สูงอันบริสุทธิ์ของ
พระองค์ จากฟ้าสวรรค์พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรแผ่นดินโลก 20 เพื่อทรงสดับเสียงร้องคราง
ของเชลย เพื่อทรงปล่อยคนที่ต้องถึงตายให้เป็นอิสระ พร้อมกับโวหารแบบกวี ผู้แต่งเพลงสดุดี
ท่านนี้พรรณนาว่าพระเจ้าทรงมองลงมาจากช่องกำแพงแห่งสวรรค์เพื่อสดับฟังคำอธิษฐานของ
คนเหล่านั้นที่ตกอยู่ในวิกฤติ แน่แน่นอนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกกำหนดให้มาถึงความ
มรณาและพระองค์ก็ทรงทราบดี ในสวนเกทเสมณี พระองค์ทรงร้องออกมาคุณนักโทษแห่งความ

ตายต่อพระบิดาของพระองค์ในสวรรค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลีใจดาวิดให้พบความมั่นใจว่า พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของคนเหล่านั้นในยามวิกฤติ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงพบ การปลอบประโลมในเรื่องนี้เช่นกันขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐานในคืนมีดมีดนั้น ณ ดินเขามะกอกเทศ

21 เพื่อจะประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ในศิโยน และกล่าวสรรเสริญพระองค์ในเยรูซาเล็ม 22 ขณะเมื่อชนชาติทั้งหลายรวบรวมกัน ทั้งบรรดาราชาอาณาจักร เพื่อปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เหล่านักโทษแห่งความตาย เมื่อถูกช่วยให้พ้นโดยพระเจ้าแล้ว ก็จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ไม่เพียงที่เยรูซาเล็มเท่านั้นแต่ในประชาชาติทั้งปวงด้วยและปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้มองจากชั่วโมงแห่งความมืดขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไปยังการเสด็จกลับมาอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์ในอุทยานภาพ เมื่อพระเจ้าทรงช่วยคนของพระองค์ให้พ้นจากห้วงลึกแห่งความสิ้นหวัง พวกเขาที่สรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นการตอบแทน ดาวิดเป็นแบบอย่างของเรื่องนี้เป็นอย่างดี

สดด 102:23-24 พระองค์ทรงหักกำลังของข้าพเจ้ากลางทาง พระองค์ทรงกระทำให้วันเวลาของข้าพเจ้าสั้นเข้า ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ย้อนกลับมาถึงการร้องทูลอันโศกเศร้าของเขาในตอนแรก เขารู้ว่าเขาถูกตีสอนแล้วโดยพระเจ้า อีกครั้งที่นี่เป็นภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในวาระแห่งการทนทุกข์ของพระองค์ วันเวลาของพระองค์ถูกทำให้สั้นลงจริงๆบนทางเขนนั้น

24 ข้าพเจ้าว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขออย่าทรงนำข้าพระองค์ไปเสียในครึ่งกลางวันเวลาของข้าพระองค์ พระองค์ผู้ปีเดือนดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ" ดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงไว้ชีวิตเขา แต่นี่ก็เป็นภาพของพระเยซูในสวนเกทเสมนีเช่นกัน ที่นั่นพระองค์ทรงอธิษฐานว่า "โอ พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด" (มัทธิว 26:39) ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ทรงหวาดกลัวความทุกข์ทรมานและความตายที่ใกล้เข้ามาของพระองค์ กระนั้นในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงร้อง

ออกมาว่า “แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด” (ลูกา 22:42)

สดด 102:25-27 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้รับการปลอบโยนในการทรงฤทธิ์ทั้งสิ้น ความเป็นนิรันดร์ และความไม่รู้เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเด็ดขาด ดังนั้นจึงมีที่สถิตย์นิรันดร์อยู่ในพระองค์ เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์ พระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้าถูกระลึกถึง พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ได้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก นี้ออกเป็นนัยถึงฤทธานุภาพและสติปัญญาหาที่สุคมีได้ของพระองค์

26 สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ บรรดาสิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม พระองค์จะทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ไว้ดูจลือคลุม และสิ่งเหล่านี้ก็จะเปลี่ยนแปลงไป ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสักวันหนึ่งจะเสื่อมสูญไป ดูเสื้อผ้าที่ขาดรุ่งริ่งและถูกเปลี่ยน พระเจ้าจะทรงทิ้งพวกมันไปสักวันหนึ่งและเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ กระนั้นพระองค์เองทรงดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระองค์ทรงสถาปนานิรันดร์

27 แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด พระเจ้าไม่เพียงทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและดำรงอยู่เป็นนิรันดร์เท่านั้น พระองค์จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงด้วย พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิมวานนี้ วันนี้ และสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ คำทางการที่ใช้เรียกความไม่เปลี่ยนแปลงดังกล่าวคือ ความไม่รู้เปลี่ยนแปลง (immutability) ของพระองค์ ฤทธานุภาพ สติปัญญา ความดี ความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม และความเมตตาของพระองค์จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเด็ดขาด พระองค์ทรงเป็นเหมือนเดิมเสมอ

สดด 102:28 พร้อมกับความคิดอันเปี่ยมสุขดังกล่าว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้ข้อสรุปอันเปี่ยมสุขนี้ ดังนั้น ลูกหลานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่มั่นคง และเชื้อสายของเขาจะได้รับการสถาปนาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ แม้โงงยามนั้นอาจมีคมนและวิกฤติแห่งชีวิตอาจหม่นหมอง พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ทั้งสิ้นของเราจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเลย พระองค์จะ

ทรงอยู่เคียงข้างเสมอเพื่อช่วยเหลือประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาร้องทูลต่อพระองค์ใน
ความทุกข์ใจของพวกเขา ช่างเป็นพระสัตย์ยามห้ศรรยและพระเจ้าผู้ทรงมห้ศรรย!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 103: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดโดยตรง มันต่อ
เนื่องจากเพลงสดุดีบทก่อนหน้า เพราะความไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าและการช่วยคนของ
พระองค์เองให้พ้น ดาวิดจึงร้องเพลงสดุดีบทหนึ่งที่เป็นคำสรรเสริญแด่พระเจ้า สเปนอร์เจียน
เขียนไว้ว่า “เช่นเดียวกับเทือกเขาแอลป์ บางยอดก็สูงกว่ายอดอื่นๆ ดังนั้นท่ามกลางเพลงสดุดี
ต่างๆที่ได้รับการคลไจ มีเพลงสดุดีบางบทที่มียอดสูงกว่าเพลงอื่นๆที่เหลือ เพลงสดุดีบทที่หนึ่ง
ร้อยสามนี้เหมือนเป็นต้นแอปเปิ้ลท่ามกลางต้นไม้อื่นๆในป่า และผลทองคำของมันก็มีรสชาติ
ไม่เหมือนผลไม้อื่นๆวันเสียดแต่ว่ามันสุกงอมแล้วในแสงแดดจ้าแห่งความเมตตา” ในข้อ 1-5 ผู้
แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องเพลงเกี่ยวกับความเมตตาต่างๆที่ตัวเองได้รับแล้ว ในข้อ 6-19 เขา
ยกย่องพระลักษณะต่างๆของพระเยโฮวาห์ซึ่งถูกแสดงออกในการปฏิบัติต่างๆกับประชาชนของ
พระองค์ และในข้อ 20-22 ดาวิดร้องเรียกสิ่งทรงสร้างทั้งปวงให้เทิดทูนองค์พระผู้เป็นเจ้าและ
ร่วมกันถวายสาธุการแด่พระเจ้า

สดด 103:1-2 โอ จิตใจของข้าเอย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ และทั้งสิ้นที่
อยู่ภายในข้า จงถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ดาวิดสั่งจิตใจของตนเองให้ถวาย
สาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พร้อมกับทุกสิ่งที่อยู่ในตัวเขา เขาปฏิญาณว่าจะสรรเสริญองค์พระผู้
เป็นเจ้า ความคิดนี้ถูกกล่าวซ้ำและถูกขยายความเพิ่มเติม 2 โอ จิตใจของข้าเอย จงถวายสาธุการ
แด่พระเยโฮวาห์ และอย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์ เรามีหน้าที่บริสุทธิ์ที่
จะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ความบาปของการละเลยพระคุณก็อยู่ใกล้หากเราลืมพระพรทั้ง
สิ้นของพระองค์ที่ให้แก่เรา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเราควรสรรเสริญและถวายสาธุการแด่
องค์พระผู้เป็นเจ้าจากกันบั้งแห่งตัวตนของเราเพราะพระพรทั้งสิ้นที่พระองค์ได้ประทานแก่เรา
อย่างบริบูรณ์เหลือเกิน

สดด 103:3-5

คาวิตถล่าวต่อไปถึงพระพรสำคัญๆบางอย่างของพระเจ้าที่

ประทานให้แก่เรา ผู้ทรงอภัยความชั่วช้าทั้งสิ้นของท่าน ผู้ทรงรักษาโรคทั้งสิ้นของท่าน พระเจ้าผู้เดียวทรงเป็นผู้ที่ได้ยกโทษความบาปต่างๆของเราแล้ว พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่สามารถรักษาโรคต่างๆของเราได้ ความเป็นพระเจ้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกระบุชัดเจนในมัทธิว 9 เมื่อพระเยซูไม่เพียงรักษาชายอัมพาตคนนั้นให้หายเท่านั้น แต่ทรงยกโทษเขาในเรื่องความบาปต่างๆของเขาคด้วย ดู มัทธิว 9:1-8 แน่ทีเดียว พระเจ้าทรงสามารถทั้งยกโทษและรักษาเราให้หายเมื่อเราไว้วางใจพระองค์

4 ผู้ทรงไถ่ชีวิตของท่านมาจากปากแดนผู้ตาย ผู้ทรงสวมความเมตตาและพระกรุณาเป็นมงกุฎให้ท่าน พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราทรงเป็นผู้ที่สามารถช่วยเราให้พ้นจากภัยพิบัติได้จริงๆ นอกจากนี้ ในการทำเช่นนั้น พระองค์ทรงสวมความดีของพระองค์เป็นมงกุฎให้เราในความเมตตาและพระกรุณาของพระองค์

5 ผู้ทรงให้ปากท่านอิมด้วยของดี วิทยุหนุ่มของท่านจึงกลับคืนมาใหม่อย่างวัยนกอินทรี พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงเป็นผู้ที่จัดหาอาหาร โอชะให้แก่ปากของเราซึ่งพินกำลังเราขึ้นใหม่คุณนกอินทรี พละกำลังของนกอินทรีปรากฏชัดเจนเมื่อปีกอันทรงพลังของมันยกมันอย่างสง่างามขึ้นสู่ท้องฟ้า ความคิดนี้สอดคล้องกับของอิสยาห์ 40:31 ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเรามีหน้าที่ถวายสารการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าจากกันบึงแห่งหัวใจของเราเพราะความดีทั้งสิ้นของพระองค์ที่ประทานให้แก่เรา

สดด 103:6-7

นอกจากนี้ พระเยโฮวาห์ทรงประกอบความชอบธรรมและการ

ยุติธรรมให้แก่บรรดาผู้ที่ถูกบีบบังคับ ความคิดนี้ก็คือว่าพระเจ้าทรงประกอบความยุติธรรมสำหรับคนเหล่านั้นที่ถูกบีบบังคับอย่างไม่เป็นธรรม พระองค์ทรงยุติธรรมในวิธีปฏิบัติต่างๆของพระองค์ โดยเฉพาะแก่คนเหล่านั้นที่สิ้นหวัง

7 พระองค์ทรงสำแดงวิธีการของพระองค์แก่โมเสส พระราชกิจของพระองค์แก่ประชาชนอิสราเอล การปฏิบัติต่างๆอันยุติธรรมของพระเจ้าถูกสำแดงให้ปรากฏอย่างชัดเจนใน

การที่พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอียิปต์ พระเจ้าทรงยกชูผู้ช่วยให้พ้นคนหนึ่ง นั่นคือ โมเสส เพื่อแสดงความกรุณาและความยุติธรรมของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์

สดด 103:8-10 **พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วช้าและอดม**
ด้วยความเมตตา ช่างเป็นความจริงต่างๆที่แสนมหัศจรรย์ พระเจ้าทรงเปี่ยมกรุณาและทรง
พระคุณ พระองค์ทรงกริ้วช้าและอดมด้วยความเมตตา เราจะกล่าวอะไรได้มากกว่านี้อีก? นี่คือ
เหตุที่เราต้องถวายสาธุการพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะความดีหาที่สุดมิได้ของพระองค์
พระองค์จึงไม่ทรงโกรธเร็ว นี่เป็นบทเรียนหนึ่งที่เราควรปฏิบัติตามเช่นกัน หากเราอยากเป็น
ตามพระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์ เหล่านี้คือคุณธรรมลึกซึ้งที่เราควรพัฒนาให้มีขึ้น

9 พระองค์จะไม่ทรงปรักปรำเสมอหรือทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์ แม้ถูกยั่วยุให้ทรงกริ้ว
พระเจ้าก็จะไม่ทรงยึดความโกรธนั้นไว้ตลอดไป ภาพประกอบของเรื่องนี้ปรากฏชัดเจนในการ
ปฏิบัติต่างๆของพระองค์กับอิสราเอลตลอดหลายยุคสมัย พวกเขาช่วยพระองค์ให้กริ้วอยู่บ่อยๆ
และพระเจ้าทรงเตือนพวกเขาอย่างยุติธรรมจริงๆในความกริ้วของพระองค์ กระนั้นความกริ้ว
ของพระองค์ก็จางหายไปในการอภัยและความเมตตาของพระองค์ที่สาดแสงผ่านออก
มา

นอกจากนี้ **10** พระองค์มิได้ทรงกระทำต่อเราตามเรื่องบาปของเรา หรือทรงสนองตาม
ความชั่วช้าของเรา เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์แล้ว พระองค์ก็ทรงเตือน
พวกเขาน้อยกว่าที่พวกเขาสมควรได้รับ ความเมตตาของพระองค์จึงปรากฏชัดเจนในการละเว้น
โทษที่ประชาชนของพระองค์สมควรได้รับ

สดด 103:11-12 **เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความเมตตาของ**
พระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น ช่างเป็นภาพเปรียบเทียบพิเศษ
เหมือนกับที่ฟ้าสวรรค์อยู่สูงเหนือแผ่นดินโลก ความเมตตาของพระองค์ก็เป็นเช่นนั้นแก่คนเหล่านี้
นั่นที่เกรงกลัวพระองค์ โปรดสังเกตว่าความเมตตาของพระเจ้าไม่ได้มีแก่คนทั้งปวง ตรงกันข้าม

มันถูกจำกัดเฉพาะแก่คนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระองค์และไว้วางใจพระองค์ พระองค์ไม่เคยทำให้คนของพระองค์เองผิดหวังเลย

12 ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น ตะวันออกเจอตะวันตกที่ไหน? จุดบรรจบนั้นหาที่สุดุมิได้ในระยะทางของมัน เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงเอาความบาปของเราไปไกลจากเราจนถึงขนาดนั้นเลย ในพระคริสต์ความบาปต่างๆของเราก็หมดสิ้นไปแล้ว นี่บอกเป็นนัยถึงความเมตตายิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการยกโทษและการนับว่าเป็นคนชอบธรรมดังกล่าว อีกครั้งที่เราจึงมีหน้าที่ถวายสาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยทุกสิ่งที่อยู่ภายในตัวเรา

สดด 103:13-14 ภาพเปรียบอันยิ่งใหญ่อีกอันถูกแสดง บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเยโฮวาห์ทรงสงสารบรรดาคนที่ยำเกรงพระองค์ฉันนั้น บิดาผู้ชอบธรรมย่อมจะเปี่ยมเมตตาต่อบุตรทั้งหลายของเขาเอง ในลักษณะเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสงสาร (นั่นคือ มีความเมตตา) ต่อคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ โปรดสังเกตอีกครั้งถึงคุณสมบัติของการยำเกรงพระเจ้า คนเหล่านั้นที่เคารพยำเกรงพระองค์ย่อมกลายเป็นผู้ที่จะได้รับความเมตตาของพระองค์

14 เพราะพระองค์ทรงทราบโครงร่างของเรา พระองค์ทรงระลึกว่าเราเป็นแต่ผงกลี พระเจ้าทรงเข้าใจดีถึงความอ่อนแอต่างๆของเรา พระองค์ทรงทราบความบอบบางต่างๆของเรา พระองค์ทรงทราบว่าเราถูกสร้างมาจากไหน ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงพร้อมที่จะมีความเมตตาต่อสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์ผู้จะตอบสนองต่อพระองค์ในความยำเกรงและความไว้วางใจ

สดด 103:15-16 ความเปราะบางของมนุษย์ถูกพรรณนาเพิ่มเติม ส่วนมนุษย์นั้นวันเวลาของเขาเหมือนหญ้า เขาเจริญขึ้นเหมือนดอกไม้ในทุ่งนา ในลักษณะที่คล้ายกับเพลงสดุดี 90:5-6 ดาวิดเปรียบมนุษย์ว่าเป็นเหมือนหญ้าและดอกไม้แห่งตะวันออกกลาง พวกมันงอกเงยขึ้นพร้อมกับหมอกยามเช้า กระนั้น **16** เพราะลมพัดผ่านมันไป มันก็สูญเสียดี และสถานที่ของมันไม่รู้จักมันอีก เมื่อสายลมแห่งตะวันออกกลางซึ่งร้อนและแห้งพัดผ่านมาพร้อมกับแสงแดดยามเที่ยงวัน ต้นหญ้าและดอกไม้เหล่านั้นก็เหี่ยวไปในอากาศร้อนยามบ่าย พวกมันอยู่ที่นั่นในฤดู

ใบไม้ผลิ แต่จากไปก่อนต้นฤดูร้อน มนุษย์ก็เป็นเช่นนั้น เขาอยู่ที่นั่นเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆและจากนั้นก็อันตรายกันไป

สดด 103:17-18 แต่ความเมตตาของพระเยโฮวาห์นั้นดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์ อีกครั้งที่ความเมตตาของพระเจ้าถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากนี้ ความเมตตาดังกล่าวก็ “ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” ต่อผู้ที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าคือ (1) การยำเกรงอาณาเขตอันยุติธรรมของพระเจ้า (2) มันจึงเป็นการเคารพยำเกรงพระองค์ (3) มันคือการตระหนักว่าความเมตตาของพระองค์ไม่ใช่เป็นแบบอัตโนมัติ (4) มันคือการไว้วางใจพระองค์ โดยรู้ว่าพระองค์ทรงสามารถช่วยให้พ้นได้ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นสรุปย่อแบบผสมเกี่ยวกับคนเหล่านั้นที่บนอบเชื่อฟังต่อพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้น ความชอบธรรมของพระองค์ต่อหลานเหลน 18 ต่อบรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์ และระลึกอยู่ที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์ ความจริงลึกซึ้งซึ่งหลายประการถูกแสดงให้เห็น (1) พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าความเมตตาของพระองค์และการปฏิบัติต่างๆอันชอบธรรมของพระองค์จะขยายต่อไปถึงลูกๆและหลานๆของเรา (2) แต่เงื่อนไขเจาะจงนั้นสำหรับความเมตตาและความยุติธรรมดังกล่าวคือ ความเชื่อฟังต่อพันธสัญญาของพระองค์ และคำบัญชาต่างๆของพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 4:40, 5:29, 33

อีกครั้งที่หลักการเรื่องการอวยพรสำหรับความเชื่อฟังถูกพบ พระเจ้าจะขยายความเมตตาและความยุติธรรมของพระองค์ต่อไปยังคนเหล่านั้นที่ (1) ยำเกรงพระองค์และ (2) เชื่อฟังต่อพระวอนะของพระองค์ แม้คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ไม่ได้อยู่ภายใต้พันธสัญญาเดียวกับที่ทรงกระทำกับอิสราเอล หลักการเหล่านั้นก็ยังเหมือนเดิม พระเจ้าจะทรงเปี่ยมเมตตาต่อคนเหล่านั้นที่จนกระทั่งทุกวันนี้ยำเกรงพระองค์ ไว้วางใจพระองค์ และเชื่อฟังพระองค์

สดด 103:19 เมื่อบทนี้ใกล้ถึงตอนจบ ดาวิดก็เพิ่มความคิดปิดท้ายเข้าไป พระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ครอง

ทุกสิ่งอยู่ในสิทธิอำนาจอันสง่างาม พระเจ้าได้ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์แล้ว อำนาจครอบครองของพระองค์อยู่เหนือสิ่งทั้งปวง – ในสวรรค์และในแผ่นดินโลก

สดด 103:20-22 คัจฉนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องเรียกสิ่งทั้งปวง – ในสวรรค์และในแผ่นดินโลก – ให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ผู้เป็นทูตสวรรค์ของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ท่านผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้กระทำตามพระบัญชาของพระองค์ และเชื้อฟังเสียงพระวณะของพระองค์ เหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์ถูกกำชับให้ถวายสาธุการ (นั่นคือ สรรเสริญ) องค์พระผู้เป็นเจ้า หลักคำสอนเรื่องทูตสวรรค์ถูกนำเสนออย่างย่อๆ ดังนี้ (1) พวกทูตสวรรค์มีอำนาจมากในเรื่องพลังกำลัง นั่นคือความหมายของวลี “ท่านผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” พวกเขา (2) เชื้อฟังต่อพระเจ้าและ (3) ตั้งใจฟังเสียงของพระเจ้าด้วย พวกเขาถูกเรียกให้สรรเสริญพระองค์

21 พลโยธาทั้งสิ้นของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ คือบรรดาผู้รับใช้ที่กระทำตามพระทัยพระองค์ เหล่าพลโยธาของพระเจ้าตรงนี้อาจหมายถึงบรรดาพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระองค์ – เหล่าพลโยธาแห่งฟ้าสวรรค์ที่เป็นดาวฤกษ์และดาวเคราะห์ต่างๆ พวกมันถูกเรียกให้สรรเสริญพระองค์

สุดท้ายแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำชับว่า **22** พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ในทุกสถานที่ที่พระองค์ทรงครอบครองอยู่ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ โอ จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ความคิดนี้อาจหมายถึงพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก บรรดาสิ่งมีชีวิตบนแผ่นดินโลก แม้แต่สิ่งเหล่านี้ก็ถูกสั่งให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า

ในตอนจบดาวิดร้องออกมาว่า โอ จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ในการทบทวนความดีของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ มีเพียงหน้าที่เดียวเท่านั้นและนั่นก็คือการถวายสาธุการ (นั่นคือ สรรเสริญ) แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเรา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 104: เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อ แต่เท่าที่เป็นไปได้ น่าจะถูกเขียนโดยดาวิด แม้บางคนเสนอแนะว่าเป็นซาโลมอนก็ตาม ใจความหลักกล่าวถึงการสรรเสริญแด่พระผู้สร้าง อันที่จริง เพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะบทกวีที่กล่าวถึงพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้าง มันกล่าวตามลำดับวันแห่งการเนรมิตสร้างเหล่านั้น โดยปิดท้ายด้วยการเปล่งคำสรรเสริญถวายแด่พระเจ้า

สดด 104:1-5 เพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ขึ้นต้นด้วยการสรรเสริญพระผู้เนรมิตสร้างผู้ยิ่งใหญ่ของเรา โอ จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ใหญ่ยิ่งนัก พระองค์ทรงเกียรติและความสูงส่งเป็นฉลองพระองค์ จากกันบึงแห่งจิตใจของเขา ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าจะถวายสาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา เพราะว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่จริงๆ พร้อมกับความมั่งคั่งแบบบทกวี พระเจ้าทรงถูกพรรณนาว่าทรงเกียรติและความสง่างามเป็นฉลองพระองค์

2 ผู้ทรงคลุมพระองค์ด้วยแสงสว่างดุจดั่งฉลองพระองค์ ผู้ทรงชิงฟ้าสวรรค์ออกดั่งขึงม่าน ดังที่ลูกบันทึกไว้ในยากอบ 1:17 พระองค์ทรงเป็นพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ความสว่างให้คำจำกัดความเกี่ยวกับพระเจ้า เพราะว่าในพระองค์ไม่มีความมืดเลย พระองค์ผู้ทรงเป็นแหล่งที่มาแห่งความสว่างทั้งปวงทรงแขวนฟ้าสวรรค์ดุจผ้าม่านผืนใหญ่

3 ผู้ทรงวางคานของที่ประทับอันสูงของพระองค์ไว้ในน้ำ ความคิดเบื้องต้นมีความหมายตรงตัวว่า “ผู้ทรงตั้งห้องชั้นบนของพระองค์ไว้ในน้ำ” ความคิดนี้อาจชวนให้นึกถึงปฐมกาล 1:6-7 ที่เราอ่านว่า “พระเจ้าตรัสว่า “จงให้มีพื้นอากาศในระหว่างน้ำ และจงให้พื้นอากาศนั้นแยกน้ำออกจากน้ำ” พระเจ้าทรงสร้างพื้นอากาศ และทรงแยกน้ำซึ่งอยู่ใต้พื้นอากาศจากน้ำซึ่งอยู่เหนือพื้นอากาศ ก็เป็นดังนั้น” “ห้องชั้นบนของพระองค์” ย่อมหมายถึงพื้นอากาศ นั่นคือ ฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ ซึ่งเป็นเหมือนห้องชั้นบนขนาดใหญ่ที่ถูกขึงเหนือแผ่นดินโลก

ผู้ทรงใช้เมฆเป็นราชรถ ผู้ทรงดำเนินไปบนปีกของลม คำเปรียบนี้มีพลังจริงๆ และมันไม่ใช่แค่เพลงสดุดีบทนี้เท่านั้นด้วย อิสยาห์เขียนคล้ายๆกันในอิสยาห์ 19:1 “พระเยโฮวาห์ทรง

เมฆอันรวดเร็ว” ตรงนี้ก็เป็นภาพเปรียบอันสง่างามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดู 2 ซามูเอล 22:11 และเพลงสดุดี 18:10 เช่นกัน

4 ผู้ทรงบันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นคู่วิญญาณ และทรงบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นคูเปลวเพลิง เราได้เห็นเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะตัวและที่มาของเหล่าทูตสวรรค์ตรงนี้ นี่บอกเป็นนัยว่าพวกทูตสวรรค์ได้ถูกเนรมิตสร้างขึ้นในช่วงสัปดาห์แห่งการเนรมิตสร้างนั้น เพราะเวลานั้นคือบริบทที่ความเห็นนี้ถูกพบ พระเจ้าทรงสร้างพวกทูตสวรรค์ของพระองค์เป็นวิญญาณต่างๆ ดังที่ผู้แต่งหนังสือฮีบรูเขียนไว้ในฮีบรู 1:14 “ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่จะได้ความรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ” นอกจากนี้ ฮีบรู 1:7 ก็ยกคำพูดจากข้อนี้โดยตรงในบริบทเกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์ ตอนนั้นเหล่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ซึ่งถูกตั้งให้เป็นยามเฝ้าที่สวนเอเดนหลังจากการล้มลงในความบาปนั้น ถูกลบเพลิง (ปฐมกาล 3:24) นี่อาจเป็นสิ่งที่คาดหมายถึง

5 ผู้ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก เพื่อมิให้มันหวั่นไหวเป็นนิรันดร์ หลังจากการพรรณนาอย่างกว้างถึงการทรงสร้างฟ้าสวรรค์และเหล่าวิญญาณแห่งสวรรค์ของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เริ่มกล่าวถึงการเนรมิตสร้างแผ่นดินโลกของพระเจ้า ความคิดตรงนี้ไม่ได้หมายถึงความทนทานของแผ่นดินโลก แต่หมายถึงเสถียรภาพของมัน แน่ทีเดียวสักวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงทำลายแผ่นดินโลกนี้ ความคิดตรงนี้ก็กล่าวไว้ในระหว่างนี้ พระเจ้าได้ทรงสร้างมันให้มีเสถียรภาพ มันถูกวางอยู่ในอวกาศในแบบที่ว่ามันเสถียรอยู่ต่อไปราวกับว่ามันถูกยึดไว้ ความคิดตรงนี้ก็กล่าวถึงความมั่นคง เราไม่ต้องกังวลว่าแผ่นดินโลกจะกลิ้งตกไปในอวกาศหรือไม่

สดด 104:6-9 **พระองค์ทรงคลุมมันไว้ด้วยน้ำลึกอย่างด้วยเครื่องนุ่งห่ม น้ำอยู่เหนือภูเขา** ความคิดก็คือว่าในวันแรกแห่งการเนรมิตสร้างนั้น แผ่นดินโลกถูกปกคลุมด้วยน้ำ (ปฐมกาล 1:2) อย่างไรก็ตาม ในวันที่สองแห่งการเนรมิตสร้างนั้น พระเจ้าทรงแยกแผ่นดินออกจากทะเลเหล่านั้น 7 เมื่อพระองค์ทรงขนาน น้ำนั้นก็หนีไป พอได้ยืนเสียดฟ้าร้องของพระองค์ มันก็วิ่งไป ดู ปฐมกาล 1:6-8

8 น้ำนั้นขึ้นไปยังภูเขา แล้วไหลลงไปยังหุบเขา ไปยังที่ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้ให้น้ำนั้น เหมือนกับที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้น้ำท่วมที่ลดลงในสมัยโนอาห์ทำให้เกิดหุบเขา แอ่งแม่น้ำ และลักษณะเฉพาะตัวต่างๆด้านภูมิประเทศของแผ่นดินโลกที่เราเห็นในปัจจุบัน เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงทำอย่างเดียวกันในวันที่สองแห่งการเนรมิตสร้างนั้น พระเจ้าทรงกำหนดสถานที่สำหรับมหาสมุทร แม่น้ำ และทะเลสาบต่างๆแล้ว

9 พระองค์ทรงวางขอบเขตมิให้มันข้าม เพื่อมิให้มันคลุมแผ่นดินโลกอีก ความคิดตรงนี้เห็นได้ชัดว่ามองล่วงหน้าโดยสัจพจน์แห่งการเนรมิตสร้างนั้น ไปยังน้ำท่วมสมัยโนอาห์ จากนั้นพระเจ้าทรงวางขอบเขตบนน้ำเหล่านั้นแห่งแผ่นดินโลกเพื่อที่พวกมันจะไม่ท่วมโลกทั้งสิ้นอีก ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อาจหมายถึงปฐมกาล 9:11

สดด 104:10-13 **พระองค์ทรงกระทำให้น้ำพุพุ่งขึ้นมาในหุบเขา น้ำนั้นก็ไหลไประหว่างเขา 11** ให้บรรดาสัตว์ป่าได้ดื่มและให้ลาป่าดับความกระหายของมัน ความดีของพระเจ้าได้ทำให้แผ่นดินโลกสามารถจัดหาน้ำเย็นชื่นใจให้ชีวิต

12 ที่ริมน้ำนั้น นกในอากาศจึงได้มีที่อาศัย มันร้องอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้ **13** พระองค์ทรงรดภูเขาจากที่ประทับอันสูงของพระองค์ แผ่นดินโลกก็อิ่มด้วยผลพระราชกิจของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียม ‘ระบบนิเวศ’ ที่สมบูรณ์แบบ น้ำแห่งแผ่นดินโลกให้ชีวิตแก่พวกนกแห่งท้องฟ้า ซึ่งร้องเพลงสรรเสริญแด่พระผู้สร้างของพวกมัน น้ำเดียวกันเหล่านั้นหล่อเลี้ยงพืชพรรณแห่งแผ่นดินโลกซึ่งออกผลของมัน แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจึงอิ่มหนำด้วยความสมบูรณ์แบบแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้า – กระทั่งหลังน้ำท่วมโลก

สดด 104:14-15 **พระองค์ทรงให้หญ้าออกมาเพื่อสัตว์เลี้ยง และผักให้มนุษย์ได้ดูแล** เพื่อเขาจะทำให้เกิดอาหารจากแผ่นดิน พระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้าในวันที่สามนั้นถูกหมายเหตุไว้ โดยเฉพาะการที่พระเจ้าทรงเลี้ยงดูสิ่งมีชีวิตอื่นๆของพระองค์

15 และน้ำองุ่นซึ่งให้ใจมนุษย์ยินดี น้ำมันเพื่อทำให้น้ำของเขาทอแสง และขนมปังซึ่งเสริมกำลังใจมนุษย์ พระเจ้าไม่เพียงสร้างสิ่งจำเป็นเหล่านั้นแห่งชีวิตเท่านั้น แต่ทรงสร้างแม้แต่

สิ่งเหล่านั้นที่น่าอภิมรณด้วย การเอ่ยถึงน้ำองุ่นในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเหล้าองุ่นที่หมักแล้ว ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างแม้แต่สิ่งผลิตเพลินเหล่านั้นแห่งชีวิตสำหรับสิ่งทรงสร้างต่างๆของพระองค์

สดด 104:16-18 คำพรรณนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชกิจอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้ามีต่อไป บรรดาต้นไม้ของพระเยโฮวาห์ได้อิมหนา คือต้นสนสิตาร์แห่งเลบานอนซึ่งพระองค์ได้ทรงปลูกไว้ 17 นกสร้างรังของมันอยู่ในนั้น ส่วนนกกระสาดำนั้น ต้นสนสามใบเป็นบ้านของมัน คำที่แปลเป็น อิมหนา (ฮอว์บาร์ห์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ทำให้พอใจ’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า แม้แต่ต้นไม้เหล่านั้นก็เป็นที่พักอาศัยสำหรับสิ่งทรงสร้างอื่นๆของพระเจ้า พระราชกิจแห่งพระหัตถ์ของพระเจ้านั้นสมบูรณ์แบบ พระพรเหล่านั้นของวันที่สามแห่งการเนรมิตสร้างจึงถูกพรรณนา นอกจากนี้ 18 ภูเขาสูงนั้นเป็นที่ลี้ภัยของเลียงผา หินเป็นของตัวกระจงผา พระเจ้าทรงจัดหาที่พักอันเหมาะสมให้แก่แม้แต่สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นแห่งเนินเขา – เลียงผาและตัวกระจงผา อย่างหลัง (ตัวกระจงผา) เป็นสัตว์ขนาดเล็กของปาเลสไตน์ซึ่งอาศัยอยู่ตามเนินเขา ขรุขระและชอบอยู่บนยอดต้นไม้ด้วย พวกมันอาจเป็นสัตว์ที่เกิดจากการผสมพันธุ์กันระหว่างพอสซัมกับกราวด์ฮอก ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงจัดหาสถานที่ให้แก่สิ่งทรงสร้างแต่ละตัวของพระองค์

สดด 104:19-20 พระองค์ทรงจัดตั้งดวงจันทร์ให้กำหนดฤดู ดวงอาทิตย์รู้จักเวลาตกของมัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงวันที่สี่แห่งการเนรมิตสร้างซึ่งในวันนั้นเหล่าดวงดาวในฟ้าสวรรค์แห่งระบบสุริยะถูกสถาปนาในสถานที่ของพวกมัน – ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์เหล่านี้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างเวลา เวลาทั้งสิ้นถูกเชื่อมโยงกับความเคลื่อนไหวของดวงดาวเหล่านี้แห่งฟ้าสวรรค์

20 พระองค์ทรงให้เกิดความมืดและเป็นกลางคืน เป็นที่ซึ่งบรรดาสัตว์ของป่าไม้คลานออกมา พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างแม้แต่กลางคืนซึ่งสัตว์บางชนิดพักผ่อนและสัตว์อื่นๆ – สัตว์ที่หากินตอนกลางคืน – โผล่ออกมา

สดด 104:21-22 วันที่ห้าแห่งการเนรมิตสร้างถูกหมายเหตุไว้ **สิงโตหนุ่มคำราม** หายเยื่อของมัน และแสวงหาอาหารของมันจากพระเจ้า พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิดแห่งอาณาจักรสัตว์ บรรดาสัตว์กินเนื้อแห่งแผ่นดิน โลกถูกกำหนดโดยพระเจ้า นี่บอกเป็นนัยว่าเสียงร้องแบบต่างๆของพวกมัน – เสียงคำรามของสิงโต – คือคำอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อขออาหาร **22** เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมันก็รวบรวมกันและไปนอนอยู่ในที่ของมัน ไม่ว่าจะป็นสัตว์นักล่าตอนกลางคืนหรือกลางวัน พระเจ้าก็ทรงจัดหาอาหารและที่พักอาศัยให้แก่สิ่งมีชีวิตต่างๆของพระองค์

สดด 104:23 พระราชกิจของพระเจ้าในวันที่หกถูกหมายเหตุไว้ **มนุษย์ก็ออกไปทำงานของเขา** ไปทำภารกิจของเขาจนเวลาเย็น พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ในวันที่หกแห่งการเนรมิตสร้าง เขาก็เหมาะเจาะพอดีเช่นกันในลำดับแห่งพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้า กลางวันถูกจัดตั้งไว้สำหรับการทำงานและกลางคืนสำหรับการพักผ่อน สติปัญญาและการทรงเห็นล่วงหน้าของพระเจ้าของเราช่างมหัศจรรย์จริงๆ

สดด 104:24 **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์** พระราชกิจของพระองค์มากมายจริงๆ พระองค์ทรงสร้างงานนั้นทั้งสิ้นด้วยพระปัญญา แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยทรัพย์สมบัติของพระองค์ ความสมบูรณ์แบบและสติปัญญาอันครอบคลุมของพระเจ้าปรากฏชัดเจนในพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระองค์ มันลึกถ้ำในความไร้คำหนิของมัน ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างล้วนดีทั้งนั้น มันทำงานร่วมกันอย่างสมบูรณ์แบบกับทุกสิ่งที่เหลือ เมื่อความบาปเข้ามาเท่านั้น สิ่งเนรมิตสร้างก็เริ่มถูกทำให้เสียและจนทุกวันนี้ก็คร่ำครวญภายใต้ภาระแห่งการแข่งสาปของความบาป

สดด 104:25-26 ทะเลอยู่ข้างโน้น **ทั้งใหญ่และกว้าง** ซึ่งในนั้นมีสิ่งเคลื่อนไหวนับไม่ถ้วน คือสัตว์ที่มีชีวิตทั้งเล็กและใหญ่ ความสมบูรณ์แบบแห่งพระราชกิจเนรมิตสร้างของพระเจ้าขยายออกไปถึงทะเลและสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้นด้วย ไม่ว่าจะป็นเพลงค์ตอนขนาดจิว

แห่งมหาสมุทรหรือปลาวาพขนาดมหึมา พระเจ้าก็ทรงสร้างพวกมันทั้งสิ้นอย่างสมบูรณ์แบบ
และอย่างสามัคคีระหว่างกันและกัน

26 กำปั้นเล่นไปโน่นแน่ะ และเลวีอาธานที่พระองค์สร้างไว้ให้เล่นนั้น พระเจ้าทรง
อนุญาตให้สิ่งประดิดประดอยต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เรือ เดินทางข้ามทะเลต่างๆ ของพระองค์ เลวี
อาธาน อย่างน้อยในบริบทนี้ก็อาจหมายถึงอสุรกายแห่งท้องทะเล บางคนเสนอแนะว่าเคยมีสิ่งมีชีวิต
ดังกล่าวจริงๆ อาจเหมือนไดโนเสาร์ชนิดหนึ่ง ซึ่งชอบอยู่ตามทะเลและตอนนี้สูญพันธุ์ไป
แล้ว

สดด 104:27-28 บรรดาสิ่งเหล่านี้แห่งมหาสมุทร เพื่อให้พระองค์ประทาน
อาหารมันตามเวลา 28 เมื่อพระองค์ประทานให้ มันก็เก็บไป เมื่อพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออก
มันก็อิมหน้าด้วยของดี ไม่ว่าสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กบนพื้นป่าหรือสิ่งมีชีวิตขนาดมหึมาแห่ง
มหาสมุทร พระเจ้าก็ทรงจัดหาแหล่งอาหารให้พวกมันทั้งหมด การเลี้ยงดูของพระองค์ที่ให้แม่
กระทั่งพวกสัตว์ป่าแสดงออกถึงความดีของพระองค์

สดด 104:29-30 เมื่อพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์เสีย มันทั้งหลายก็ลำบากใจ เมื่อ
พระองค์ทรงเอาลมหายใจมันไปเสีย มันก็ตาย และกลับเป็นผงกลี บรรดาสิ่งมีชีวิตแห่งแผ่นดิน
โลกล้วนพึ่งพาความดีของพระเจ้าอย่างเต็มที่เพื่อการอยู่รอดของพวกมัน เมื่อพระเจ้าทรงตั้ง
พระทัยว่าจะหน่วงเหนี่ยวการเลี้ยงดูของพระองค์ไว้ พวกมันก็พินาศ

30 เมื่อพระองค์ทรงส่งวิญญาณของพระองค์ออกไป มันก็ถูกสร้างขึ้นมา และพระองค์ก็
ทรงเปลี่ยนโฉมหน้าของพื้นดินเสียใหม่ เมื่อพระเจ้าทรงส่งพระวิญญาณของพระองค์ออกไป
บรรดาสิ่งมีชีวิตแห่งป่าก็ถูกฟื้นคืนใหม่บนแผ่นดินโลก ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า สิ่งทรง
สร้างทั้งปวงถูกผดุงโดยพระคำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ (ฮีบรู 1:3)

สดด 104:31-32 ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็
ร้องออกมาว่า สง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะดำรงอยู่เป็นนิตย์ พระเยโฮวาห์จะทรงเปรมปรีดีใน
บรรดาพระราชกิจของพระองค์ ดาวิดใคร่ครวญเกี่ยวกับความดีและความสามัคคีแห่งพระราช

กิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้า เขาจึงได้แต่ประกาศสง่าราศีของพระเจ้า และนอกจากนี้แล้ว พระเจ้าจะทรงเปรมปรีดีในสิ่งทรงสร้างของพระองค์ด้วย

เมื่อตรึกตรองถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำสำเร็จแล้ว ดาวิดจึงครุ่นคิดว่า **32 ผู้ทรงทอดพระเนตรโลก** มันก็สันสະท้าน ผู้ทรงแต่งตั้งเขา มันก็มีวันขึ้นมา ฤทธิ์เดชของพระเจ้าในความสัมพันธ์กับสิ่งทรงสร้างของพระองค์ดำเนินต่อไป มันถูกพบเห็นในแผ่นดินไหวต่างๆและเมื่อสายฟ้าฟาดทำให้เนินเขาทั้งหลายมีวันขึ้นมา

สดด 104:33-34 คังนั้น ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะสรรเสริญพระผู้สร้างยิ่งใหญ่ของตน ข้ามีชีวิตอยู่ตราบใด ข้าจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ขณะข้ายังเป็นอยู่ ข้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของข้า เมื่อคิดถึงความยิ่งใหญ่แห่งพระราชกิจของพระเจ้า มีแต่คำสรรเสริญที่สามารถออกมาจากริมฝีปากของดาวิด ยิ่งกว่านั้น เขาตั้งใจแน่วแน่ว่า **34 การรำพึงของข้าจะเป็นสิ่งที่พอพระทัย ข้าจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์** พระราชกิจต่างๆอันอุดมของพระเจ้าเป็นเหตุสำหรับการเปรมปรีดียิ่งใหญ่ เราปรนนิบัติพระผู้เนรมิตสร้างมหัศจรรย์

สดด 104:35 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำเทศนาสั้นๆ ของคนบาปถูกผลาญเสียดจากแผ่นดินโลก และขออย่าให้มีคนชั่วอีกเลย บางทีอาจด้วยความคิดล่วงหน้าเชิงพยากรณ์ถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้ทรงทำลายคนบาปทั้งปวงเสียดจากพื้นแผ่นดินโลกพร้อมกันนั้น เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำถวายสาธุการแห่งการสรรเสริญ **โอ จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด** ในลักษณะที่คล้ายกันมากกับวิธีที่เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้น ดาวิดปิดท้ายโดยการสรรเสริญพระผู้เนรมิตสร้างยิ่งใหญ่ของเขา

การปรากฏครั้งแรกของยี่สิบสองครั้งในหนังสือเพลงสดุดีของ “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” ตรงตัวคือ *ฮาเลลูยาห์* มันคือคำบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 105: ขณะที่เพลงสดุดีหลายบทเป็นคำอธิษฐาน เพลงสดุดีบทนี้มีลักษณะเป็นคำเทศนามากกว่า มันตรงกับ 1 พงศาวดาร 16:8 ซึ่งเป็นเพลงสดุดีแห่งการขอบพระคุณของดาวิดเมื่อนำหีบพันธสัญญาจากเรือนของโอบเอดเอโดมมายังเยรูซาเล็ม เพลงสดุดีบทก่อนหน้าให้โครงร่างของสัปดาห์แห่งการนมัสการที่สร้างขึ้นของหนังสือปฐมกาล เพลงสดุดีบทนี้เล่าย้อนประวัติศาสตร์ตอนต้นของอิสราเอล โดยเริ่มต้นด้วยเหล่าอัครบิดาและต่อเนื่องเรื่อยมาเข้าสู่ปีเหล่านั้นแห่งการอพยพ

ข้อ 1-7 เต็มไปด้วยคำสรรเสริญชื่นบานและร้องเรียกประชาชนให้ยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อ 8-15 พรรณนาถึงสมัยแรกๆของประชาชาติที่เพิ่งเกิดขึ้น ในข้อ 16-23 การลงไปยังอียิปต์ โดยยาโคบถูกเล่าย้อน จากนั้นในข้อ 24-38 การออกมาจากอียิปต์ถูกพรรณนา สิ้นสุดในข้อ 39-45 การเดินทางผ่านเข้าไปในถิ่นทุรกันดารและการเข้าไปในคานาอันถูกพรรณนา

สดด 105:1-5 เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยรายการยืดยาวของคำสั่งต่างๆที่สั่งประชาชนของพระเจ้าให้ขอบพระคุณและสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า **โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ จงร้องทูลออกพระนามพระองค์ จงให้บรรดาพระราชกิจของพระองค์แจ้งแก่ชนชาติทั้งหลาย** คำสั่งฝ่ายวิญญาณอันลึกซึ้งซึ่งสามประการอยู่ตรงนี้: (1) การขอบพระคุณ, (2) การอธิษฐาน และ (3) การเป็นพยาน ประชาชนของพระเจ้าถูกบัญชาให้ทำเช่นนั้นในตอนนั้น คำกำชับนี้ยังอยู่มาจนทุกวันนี้

2 จงร้องเพลงถวายพระองค์ ร้องเพลงสดุดีถวายพระองค์ จงเล่าถึงการมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์ จุดสนใจหลักของคนตรีคริสเตียนถูกกล่าวชัดเจน เราต้องร้องเพลงถวายพระองค์ ความบันเทิงหรือแม้แต่พระพรสำหรับมนุษยย์ไม่ถูกสื่อถึงเลย เราไม่เพียงถูกกำชับให้ร้องเพลงถวายพระองค์เท่านั้น แต่เราถูกสั่งให้เล่าถึงสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงกระทำด้วย

3 จงอวดพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้จิตใจของบรรดาผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์เปรมปรีดี นอกจากนี้ เราถูกกำชับให้อวดในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ปัญหาของเราบ่อยครั้งก็คือว่าจุดสนใจหลักของเรามักเป็นแบบโลกมากเกินไป เมื่อเราเห็นจุดสนใจของเราไปยังสวรรค์และ

พระองค์ผู้ประทับอยู่ในสวรรค์ ก็มีเหตุยิ่งใหญ่ให้ปรอมนปรีดิ์ จิตวิทยาของพระคัมภีร์นั้นเรียบง่ายจริงๆ

เราจึงถูกตั้งว่า 4 แสงแสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระกำลังของพระองค์ แสงพระพักตร์ของพระองค์เรื่อยไป ในการแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระพักตร์ของพระองค์ ผู้แสวงหากี่จะได้รับพระกำลัง วิธีปฏิบัติของการแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ย่อมถูกพบในการอธิษฐาน เราต้องอธิษฐานมากกว่าเดิมไม่ใช่่น้อยลง

รายการคำสั่งต่างๆในช่วงเกริ่นนำนี้ปิดท้ายโดยการบัญชาเราว่า 5 จงระลึกถึงการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ การมหัศจรรย์และคำพิพากษาแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ เราต้องฟื้นความจำของเราเกี่ยวกับพระราชกิจมหัศจรรย์ต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ส่วนใหญ่แล้วนั้นมาจากการอ่านพระวจนะของพระองค์อย่างสม่ำเสมอ นั่นจะช่วยรักษาความทรงจำของเราให้สดใหม่เสมอเกี่ยวกับพระราชกิจต่างๆของพระเจ้า

สดด 105:6-7 ส่วนเกริ่นนำของเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยการหมายเหตุน่าสนใจว่าใครต้องแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ เชื้อสายของอับราฮัม ผู้รับใช้ของพระองค์ เชื้อสายของยาโคบ ผู้เลือกสรรของพระองค์ แม้เราในฐานะคริสเตียนคนต่างชาติไม่ใช่เชื้อสายฝ่ายร่างกายของอับราฮัม เราก็เป็นเชื้อสายของเขาฝ่ายวิญญาณอย่างแน่นอนในพระคริสต์ เปาโลเขียนไว้ว่า “และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา” (กาลาเทีย 3:29)

กระนั้น จุดสนใจหลักก็ยังคงอยู่ที่พระองค์ผู้ที่เราต้องสรรเสริญ 7 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คำพิพากษาของพระองค์อยู่ทั่วไปในแผ่นดินโลก ความคิดอย่างหลังนี้อาจเป็นการที่คำพิพากษาต่างๆของพระเจ้าอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล (คำฮีบรู *เอเรทซ์* มักถูกแปลเป็นแผ่นดินโลก หรือ แผ่นดิน ก็ได้) ในสมัยของดาวิด แน่แน่นอนว่าคำพิพากษาต่างๆของพระเยโฮวาห์เป็นที่รู้จักอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล ในยุคพันปี พวกมันจะอยู่ทั่วแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

สดด 105:8-10 พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำกับอับราฮัมถูกกล่าวซ้ำ พระองค์ทรงจดจำพันธสัญญาของพระองค์อยู่เป็นนิตย์ คือพระวาระที่พระองค์ทรงบัญชาไว้ตลอดชั่วหนึ่งพันชั่วอายุ พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ – ในกรณีนี้คือ พันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม นอกจากนี้ พระองค์ไม่เคยลืมพระสัญญาต่างๆของพระองค์ ในพระราชบัญญัติ 7:9 โมเสสเตือนความจำเราว่าพระองค์ “ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน” ชั่วอายุคนหนึ่งปกติแล้วเชื่อกันว่ากินเวลาประมาณสามสิบปี พันชั่วอายุคนจึงเท่ากับ 30,000 ปี อย่างไรก็ตามไม่ต้องสงสัยเลยว่าความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ พันชั่วอายุคนเห็นได้ชัดว่าเป็นคำเปรียบเปรยเชิงบทกวีที่หมายถึงชั่วนิรันดร์ พระเจ้าไม่เคยผิดคำสัญญาของพระองค์เลย!

9 คือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม คำปฏิญาณซึ่งทรงกระทำไว้กับอิสอัค **10** ซึ่งพระองค์ทรงยืนยันอีกกับยาโคบให้เป็นพระราชบัญญัติ และแก่อิสราเอลให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์ พันธสัญญาที่กระทำไว้โดยพระเจ้าแก่อับราฮัมถูกหมายเหตุไว้อย่างเจาะจง (ดู ปฐมกาล 12:1-3, 17:1-8 และ 22:16-18) พันธสัญญาเดียวกันนั้นถูกยืนยันแก่อิสอัคและยาโคบ (ดู ปฐมกาล 26:3 และ 28:13-14) มันยังเป็นพันธสัญญานิรันดร์เหมือนเดิม แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัมยังอยู่ที่นั่นเหมือนเดิม พระเจ้าทรงสัญญามันไว้แล้วแก่เชื้อสายของอิสอัคและยาโคบ – ประชาชาติยิว

สดด 105:11-13 ว่า "เราจะให้แผ่นดินคานาอันแก่เจ้า เป็นส่วนมรดกของเจ้าทั้งหลาย" เกรงว่าจะมีคำถามใดๆว่าปาเลสไตน์เป็นของผู้ใด พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์ทรงสัญญามันไว้แก่บรรดาลูกหลานของยาโคบซึ่งก็คืออิสราเอลในปัจจุบัน พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำไว้แก่อับราฮัมกลายเป็นจุดสนใจหลักแห่งเหตุการณ์ปัจจุบันต่างๆ เพราะว่าการต่อสู้กันในวันออกกลางก็ทะเลาะกันเรื่องที่ว่าผู้ใดมีสิทธิ์ในแผ่นดินนั้นในอิสราเอล

พระเจ้าทรงสัญญามั่นแก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ 12 เมื่อเขายังมีคนจำนวนน้อย จำนวนน้อยจริง ยังเป็นแค่คนอาศัยอยู่ในนั้น 13 พเนจรไปจากประชาชาตินี้ถึงประชาชาตินั้น จากราชอาณาจักรนี้ถึงอีกชนชาติหนึ่ง พันธสัญญาที่นั้นไม่เคยถูกยกเลิกเลย ตรงกันข้าม มันคือ พันธสัญญาชั่วนิรันดร์! แม้ประชาชาติอิสราเอลเป็นเพียงชนชาติเล็กๆตอนที่พระเจ้าทรงกระทำ พันธสัญญาที่นั้น พระสัญญาที่นั้นก็ยังคงมั่นคงอยู่เหมือนเดิม

สดด 105:14-15 ดังนั้นดาวิดจึงระลึกถึงการที่พระเจ้ามิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับเขา พระองค์ทรงขนานบਖัตริย์หลายองค์ด้วยเห็นแก่เขา เมื่ออับราฮัมและลูกหลานของเขา ดำเนินในความเชื่อฟังต่อพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงปกป้องพวกเขาอย่างอัศจรรย์ พระองค์ทรงคว่า กษัตริย์ต่างๆ เช่น ฟาโรห์แห่งอียิปต์ และอาบีเมเลคแห่งเกอร์าร์ พระเจ้าย่อมทรงดูแลประชาชน ของพระองค์เมื่อพวกเขาดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ในความเชื่อฟังและความเชื่อ

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเตือนว่า 15 "อย่าแตะต้องบรรดาผู้ที่เราจิมไว้ อย่าทำอันตรายแก่ ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเรา" พระเจ้าทรงเตือนอาบีเมเลคอย่างแน่อนเกี่ยวกับอับราฮัม ในปฐมกาล 20:6-7 พระองค์ทรงเข้าแทรกแซงเช่นกันเพื่อปกป้องโมเสสและอาโรนตอนที่พวกเขาถูก ลุกฮือต่อผู้เขาทั้งสองในค่ายนั้น ดู กัณดารวิถี 12:7 และ 16:1 พระเจ้าย่อมทรงดูแลเหล่าผู้รับใช้ ของพระองค์เมื่อพวกเขากำลังทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

สดด 105:16-19 คราวนี้จุดสนใจหลักหัน ไปยังโยเซฟและการที่พระเจ้าทรงเตรียม เขาให้พร้อมที่จะพิทักษ์รักษาชนชาติของเขา เมื่อพระองค์ทรงเรียกการกัณดารอาหารให้เกิดขึ้นที่ แผ่นดิน และทรงทำลายอาหารที่บำรุงชีวิตเสียสิ้น ข้อความนี้กล่าวชัดเจนว่าการกัณดารอาหารที่ ถูกบันทึกไว้ในปฐมกาล 43 ถูกกระทำขึ้นโดยพระเจ้า เรามีข้อได้เปรียบของการมองย้อนกลับไป ในการตระหนักว่าทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับ การทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ ตอนนั้นพระเจ้ากำลังกระทำกิจอย่างจัดเตรียม เพื่อทำให้พระประสงค์และแผนการของพระองค์สำเร็จในการส่งยาโคบเข้าไปในอียิปต์

17 พระองค์ทรงใช้ชายคนหนึ่งไปข้างหน้าเขา คือโยเซฟ ซึ่งถูกขายไปเป็นทาส 18 เท่า
ของเขาเจ็บช้ำด้วยตรวน ตัวเขาขำอยู่ในปลอกเหล็ก 19 จนกว่าสิ่งที่เขาบอกได้บังเกิดขึ้น พระ
วณะของพระเยโฮวาห์ทดสอบเขา อย่างไรก็ตาม ก่อนพระเจ้าทรงนำยาโคบเข้าไปในอียิปต์
พระองค์ก็ทรง “ใช้ชายคนหนึ่ง” ไป พระเจ้าทรงกระทำกิจในความทุกข์ลำบากทั้งปวงของโย
เซฟเพื่อเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับสิ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้เบื้องหน้า การกระทำกิจแบบจัด
เตรียมของพระเจ้าจึงถูกกล่าวชัดเจน มันถูกบอกเป็นนัยในหนังสือปฐมกาล ตรงนี้มันถูกบอก
ชัดเจน

สดด 105:20-22 กษัตริย์ก็ทรงใช้ให้ไปปล่อยตัวเขา ผู้ปกครองของชนชาติทั้งหลาย
ได้ปล่อยเขาเป็นอิสระ 21 กษัตริย์ทรงตั้งเขาให้เป็นเจ้านายเหนือวังของพระองค์ เป็นผู้ปกครอง
กรรมสิทธิ์ทั้งปวงของพระองค์ 22 ให้ผู้มัดเจ้านายของพระองค์ตามชอบใจ และสอนสติปัญญา
แก่ผู้อาวุโสของพระองค์ ดาวิดจึงเล่าย้อนรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆเกี่ยวกับชีวิตของโยเซฟใน
อียิปต์และการที่พระเจ้าทรงกระทำกิจผ่านตัวเขา ฟาโรห์ปล่อยตัวโยเซฟจากคุกเพื่อตั้งเขาเป็นผู้
ปกครองเหนือแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้น คำที่แปลเป็น ผู้อาวุโส (ชอว์เคน) มีความหมายว่า ‘พวก
ผู้ใหญ่’ โยเซฟอยู่เหนือแม้แต่พวกผู้นำอาวุโสแห่งอียิปต์ มีแต่การจัดเตรียมของพระเจ้าเท่านั้นที่
สามารถทำให้เกิดการเลื่อนขั้นมหาศาลขนาดนั้นได้

สดด 105:23-24 แล้วอิสราเอลได้มาที่อียิปต์ ยาโคบได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของฮาม
24 และพระเจ้าทรงกระทำให้ประชาชนของพระองค์มีลูกดก และทรงกระทำให้เขาแข็งแรงกว่า
คู่อริของเขา การเริ่มต้นแห่งการอยู่ชั่วคราวของอิสราเอลในอียิปต์จึงถูกพรรณนาอย่างย่อๆ นำ
สนใจที่ว่าข้อเขียนที่ได้รับการคลี่คลายนี้เทียบเท่าอียิปต์กับแผ่นดินของฮาม ที่นั่นพระเจ้าทรง
อวยพรประชาชนของพระองค์อย่างมหาศาล โดยทำให้พวกเขาแข็งแรงกว่าคนอียิปต์ ทั้งในเรื่อง
จำนวนและพลังกำลังฝ่ายร่างกาย พระเจ้าทรงอยู่เบื้องหลังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การกระทำกิจของ
พระองค์เพื่อประชาชนของพระองค์จึงถูกเล่าซ้ำ

สดด 105:25 พระองค์ทรงหันใจเขาเหล่านั้นให้เกลียดประชาชนของพระองค์ ให้ใช้กลอุบายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ กระนั้นมันอยู่ในแผนการจัดเตรียมของพระเจ้าที่ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากจะมาถึงประชาชนของพระองค์ พระองค์กำลังเตรียมพวกเขาให้พร้อมเพื่อที่พวกเขาจะเต็มใจออกจากอียิปต์ – สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของโลกที่วพระคัมภีร์ ความเป็นศัตรูของคนอียิปต์ที่มีต่ออิสราเอลเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้า แม้ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดี พวกมันก็อาจไม่ดูเหมือนว่าดีในขณะนั้น

สดด 105:26-27 พระองค์ทรงใช้โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ และอาโรนผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้ พระเจ้าจึงยกชูผู้นำทั้งหลายเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นออกจากอียิปต์ – โมเสสและอาโรน 27 เขาทั้งสองกระทำหมายสำคัญท่ามกลางเขาทั้งหลาย ทำการมหัศจรรย์ในแผ่นดินของฮาม หมายสำคัญและการมหัศจรรย์เหล่านั้นจะถูกเล่าซ้ำข้างล่าง สิ่งเหล่านี้เป็นการอัศจรรย์และภัยพิบัติใหญ่โตซึ่งพระเจ้าทรงนำมาต่อสู้อียิปต์เพื่อทำให้ประชาชนของพระองค์ถูกปล่อยตัวออกมา

สดด 105:28-35 พระองค์ทรงใช้ความมืดมา กระทำให้แผ่นดินมืด เขาทั้งหลายมิได้กบฏต่อพระวาระของพระองค์ แม้ไม่ใช่การอัศจรรย์แรกต่อสู้อียิปต์ตามลำดับเวลา พระเจ้าก็ทรงส่งความมืดสนิทมาจริงๆ นอกจากนี้ โมเสสและอาโรนก็ไม่ได้กบฏเมื่อถูกบัญชาให้เหยียดหน้าฟาโรห์

29 พระองค์ทรงกระทำให้น้ำกลายเป็นเลือด และให้ปลาของเขาตาย 30 กบแก่กันมาเป็นฝูงใหญ่ที่แผ่นดินของเขา แม่ห้องในของกษัตริย์ของเขาก็มี 31 พระองค์ตรัส และฝูงเหือบก็มา และรินมีไปทั่วในแผ่นดินของเขา 32 พระองค์ประทานลูกเห็บแก่เขาแทนฝน และไฟไหม้ทั่วแผ่นดินของเขา 33 พระองค์ทรง نابเถาอู่น และต้นมะเดื่อของเขา และทรงฟาดต้นไม้ในประเทศของเขาให้หัก 34 พระองค์ตรัส และตักแตนวัยบินก็มา และตักแตนวัยคลานมานับไม่ถ้วน 35 มากินพืชในแผ่นดินของเขาหมด และกินผลแห่งดินของเขาสิ้น ภัยพิบัติบางอย่าง (แต่

ไม่ใช่ทั้งหมด) ที่ต่อสู้ยึดถือกฎหมายเหตุไว้ คาวัดจึงสรุปย่อการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อประชาชนของพระองค์

สดด 105:36-38 พระองค์ทรงสั่งหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดินของเขา คือผลแรกแห่งกำลังทั้งสิ้นของเขา คาวัดจึงกล่าวถึงการพิพากษาที่สุดที่ต่อสู้ยึดถือ นั่นคือ ความตายของบรรดาลูกหัวปีของแผ่นดินนั้น นอกจากนี้ 37 แล้วพระองค์ทรงนำอิสราเอลออกไปพร้อมกับเงินและทองคำ และไม่มีสักคนหนึ่งในตระกูลของพระองค์ที่อ่อนแอ

พระเจ้าทรงอนุญาตให้อิสราเอลปล้นทรัพย์คนอียิปต์ในการออกเดินทางของพวกเขา “ชนชาติอิสราเอลกระทำตามคำสั่งของโมเสสคือ ขอเครื่องเงิน เครื่องทองและเครื่องนุ่งห่มจากชาวอียิปต์ และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้พลไพร่นั้นเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ เขาจึงให้สิ่งของทั้งปวงตามที่เขาขอ เขาจึงได้รับเอาสิ่งของต่างๆของชาวอียิปต์เสีย” (อพยพ 12:35-36)

38 เมื่อเขาพราดจากไป อียิปต์ก็ยินดี เพราะความครั้นคร้ามต่ออิสราเอลได้ตกอยู่บนเขา ไม่เคยมีประชาชาติใดจิตใจขนาดนั้นเลยที่ได้เห็นชนส่วนน้อยกลุ่มหนึ่งจากไป ในภัยพิบัติต่างๆ เหล่านี้ก่อนการออกเดินทางของอิสราเอล คนอียิปต์เริ่มเกรงกลัวคนอิสราเอลแล้ว

สดด 105:39-41 พระองค์ทรงกางเมฆเป็นเครื่องกำบัง และไฟให้แสงสว่างเวลากลางคืน หลังจากนำประชาชนของพระองค์ออกจากอียิปต์แล้ว พระเจ้าก็ทรงจัดเตรียมสำหรับความต้องการทุกอย่างของพวกเขาอย่างระมัดระวังแต่ทรงฤทธิ์ – ตั้งแต่การทรงนำทาง (ในเสาเมฆและเสาไฟนั้น) ไปจนถึงการเลี้ยงดู 40 ประชาชนร้องขอ และพระองค์ทรงนำนกคุ้มมา และให้เขาอิ่มใจด้วยอาหารจากฟ้าสวรรค์ น่าสนใจที่ว่ามานาแห่งสมัยอพยพนั้นถูกเรียกว่า “อาหารจากฟ้าสวรรค์” - มันเป็นเช่นนั้นจริงๆ นอกจากนี้พระเจ้า 41 ทรงเปิดหิน และน้ำก็ไหลออกมา มันไหลพุ่งไปเป็นแม่น้ำในที่แห้งแล้ง พระเจ้าทรงตอบสนองความต้องการทุกอย่างของประชาชนของพระองค์ ความเมตตาและพระคุณยิ่งใหญ่ของพระองค์ปรากฏชัดเจน

สดด 105:42 หนึ่งในคำประกาศที่ลึกซึ้งที่สุดเหล่านั้นของพระคัมภีร์อยู่ตรงนี้ เพราะพระองค์ทรงระลึกถึงพระสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์ และอับราฮัมผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าไม่เคยลืมพระสัญญาของพระองค์เลย ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 8 พระเจ้าทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ – เสมอ! พันธสัญญาของพระองค์แก่อับราฮัมยังมีผลบังคับใช้อยู่เสมอเหมือนเดิมและจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป พระสัญญาเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงกระทำแก่เราแล้วในพระคริสต์ก็ยังยืนเช่นกัน พระองค์ไม่เคยลืมหรือเพิกเฉยพระสัญญาต่างๆของพระองค์เลย คำตรัสของพระองค์คือพันธะของพระองค์

สดด 105:43-45 ดังนั้น พระองค์จึงทรงนำประชาชนของพระองค์ออกมาด้วยความชื่นบาน ทรงนำผู้ที่เลือกสรรไว้ด้วยความเบิกบานใจ 44 และพระองค์ประทานแผ่นดินของบรรดาประชาชาติให้แก่เขา และเขาได้ผลงานของชาติทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์ พระเจ้าประทานแก่อิสราเอลซึ่งแผ่นดินนั้นที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ แม้พวกเขาเข้าไปอยู่แทนที่ประชาชาติต่างชาติทั้งหลายในการทำเช่นนั้น อิสราเอลก็มีสิทธิ์ในแผ่นดินนั้นในตอนนั้น พวกเขายังมีสิทธิ์เช่นนั้นอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้

45 เพื่อเขาจะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ และถือปฏิบัติพระราชบัญญัติของพระองค์ เหตุผลหลักประการหนึ่งที่พระเจ้าทรงให้อิสราเอลได้อยู่ในแผ่นดินของพวกเขา ก็คือ เพื่อที่พวกเขาจะเชื่อฟังพระองค์ พระเจ้าทรงให้คำสูงเสมอแก่ความเชื่อฟัง เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด คำสรรเสริญลึกซึ้งนี้ปรากฏเป็นครั้งที่สองจากยี่สิบสองครั้ง โดยครั้งแรกอยู่ตรงท้ายเพลงสดุดี 104 คำที่แปลเช่นนั้นตรงตัวคือ ฮาเลลูยาห์ และมีความหมายตรงตัวว่า “ท่านทั้งหลาย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” มันไม่ควรถูกใช้เล่นๆหรือถูกกล่าวลอยๆเด็ดขาด

ภาพรวมของเพลงสดุดี 106: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้เป็นบทต่อเนื่องของเพลงสดุดีชุดประวัติศาสตร์ ผู้แต่งดูเหมือนเป็นดาวิดเหมือนเคยและเห็น ได้ชัดว่าเพลงนี้ถูกเขียนในวาระเดียว

กับเพลงล่าสุด – การนำหีบพันธสัญญามายังเยรูซาเล็ม ขณะที่เพลงสดุดี 104 เถ้าย้อนถึงพระราชกิจแห่งการนมิตสร้างของพระเจ้า และเพลงสดุดี 105 เถ้าย้อนถึงประวัติศาสตร์ของประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่อับราฮัมจนถึงอิสราเอลในอียิปต์ เพลงสดุดี 106 เถ้าย้อนประวัติศาสตร์ของประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่สมัยอพยพจนถึงการมาถึงในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น

เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงสดุดี ‘ฮาเลลูยาห์’ บทหนึ่งเพราะว่ามันขึ้นต้นและลงท้ายด้วย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด สเปอร์เจียนหมายเหตุไว้ว่า “ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลถูกเขียนตรงนี้พร้อมกับทัศนคติที่แสดงให้เห็นความบาปของมนุษย์ เหมือนกับที่เพลงสดุดีบทก่อนหน้า ถูกประพันธ์เพื่อยกย่องความประเสริฐของพระเจ้า อันที่จริงแล้วมันคือคำสารภาพของ ประชาชาตินั้น และรวมถึงการยอมรับเรื่องการละเมิดเหล่านั้นของอิสราเอลในอียิปต์ ในถิ่นทุรกันดาร และในคานาอันพร้อมกับคำทูลขอการยกโทษด้วยใจจริง” ความบาปเหล่านั้นของอิสราเอลตลอดหลายศตวรรษจึงถูกกล่าวซ้ำและการสารภาพถูกกระทำ

สดุด 106:1-2 เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำขอให้สรรเสริญแด่พระเจ้า จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ วลี “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” ในภาษาฮีบรูตรงตัวคือ ‘ฮาเลลูยาห์’ คำพูดหลังนี้ไม่ควรถูกใช้เล่นๆหรืออย่างสะเพร่า การทำเช่นนั้นจะเป็นการออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไร้ประโยชน์ เหตุผลสำหรับการสรรเสริญเช่นนั้นคือว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าประเสริฐ ความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดไป

ยิ่งกว่านั้น 2 ผู้ใดจะพรรณนาถึงพระราชกิจอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะแสดงถึงพระเกียรติของพระองค์อย่างครบถ้วนได้ คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ – คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีใครพรรณนาได้ พระราชกิจเหล่านั้นของพระเจ้าเหลือที่จะพรรณนาได้ พวกมันยากที่จะเอ่ยได้ นอกจากนี้ เราไม่อาจเอ่ยหนึ่งในสิบของคำสรรเสริญที่พระเจ้าสมควรได้รับความคิดยิ่งใหญ่ตรงนี้ก็ถือว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่เหลือเกินจนพระราชกิจของพระองค์ไม่อาจถูก

พรรณนาอย่างครบถ้วนได้และเราไม่อาจถวายนามสรรเสริญอันคู่ควรแก่พระนามของพระองค์ได้ทั้งหมด

สดด 106:3 **บรรดาผู้ที่ประพฤติกวามยุติธรรมก็เป็นสุข และผู้ที่กระทำความชอบธรรมตลอดเวลา** ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหยุดชั่วคราวเพื่อหมายเหตุพระพรซึ่งมีแก่คนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนในความชอบธรรม คำที่แปลเป็น **ความยุติธรรม (มิชพัท)** มีความหมายว่า ‘ความยุติธรรม’ หรือ ‘การพิพากษาที่ถูกต้อง’ มันมักเชื่อมโยงกับความจริงพื้นฐานมากกว่า นั่นคือ ความชอบธรรมและเกือบเป็นคำที่มีความหมายเดียวกัน **การพิพากษา** (ความยุติธรรม) ในบริบทนี้คือการแสดงออกเป็นการกระทำของความชอบธรรม มันคือการตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยมีพื้นฐานอยู่บนความชอบธรรม พระสัญญาสำหรับการดำเนินชีวิตที่มีหลักการ เช่นนั่นคือ การอวยพรของพระเจ้า พระสัญญาคล้ายๆกันถูกพบในเพลงสดุดี 5:12 และ 11:7 โปรดสังเกตด้วยว่าพระเจ้าทรงสัญญาการอวยพรสำหรับ “ผู้ที่กระทำความชอบธรรมตลอดเวลา” ประเด็นก็คือว่า พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะอวยพรคนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนโดยความชอบธรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

สดด 106:4-5 **คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงใจความหลักที่ยิ่งใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้ – ความบาปของอิสราเอล โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ด้วยความโปรดปรานซึ่งพระองค์ทรงมีต่อประชาชนของพระองค์ โอ ขอทรงประทานความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์** เมื่อกล่าวถึงหัวข้อเรื่องความบาป ดาวิดก็วิงวอนขอความเมตตาของพระเจ้า เขาขอร้องพระเจ้าให้ทรงเยี่ยมเยียนเขาด้วยความรอดของพระองค์ ในส่วนของความรอดของเรา สเปอร์เจียนขยายความไว้ว่า “ขอทรงนำมันกลับมาบ้านแก่ข้าพระองค์ ขอเสด็จมายังบ้านของข้าพระองค์และเข้ามาในใจของข้าพระองค์ และประทานความรอดซึ่งพระองค์ทรงจัดเตรียมไว้แล้วแก่ข้าพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานให้ได้”

5 เพื่อข้าพระองค์จะเห็นความเจริญรุ่งเรืองของบรรดาผู้เลือกสรรของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในความยินดีแห่งประชาชาติของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรอดได้ร่วม

กับมรดกของพระองค์ ในหนังสือเพลงสดุดี ความรอดมักหมายถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้า เช่นกัน นั่นคือ การช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากวิกฤติต่างๆแห่งชีวิต นั่นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ พระเจ้าไม่เพียงช่วยดาวิดให้รอดฝ่ายวิญญาณแล้วเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงช่วยเขาให้พ้นจากวิกฤติมากมายในชีวิตของเขาเช่นกัน ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเยี่ยมเยียนเขาด้วยการช่วยให้พ้นเช่นนั้นเพิ่มเติมอีกเพื่อที่เขาจะ "ได้เห็นสิ่งดีทั้งปวงที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อเขาและเปรมปรีดีในประชาชนของพระเจ้า เขาปรารถนาที่จะรอดในพระราชกิจของพระเจ้า และในข้อต่อไปเมื่อดาวิดจะทำการสารภาพเพื่อชนชาติของเขา เขาก็วิงวอนต่อพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นต่อไป

สดด 106:6-7 พร้อมกันนั้นดาวิดเริ่มยอมรับและสารภาพความบาปของอิสราเอลตลอดหลายปีเหล่านั้น ทั้งข้าพระองค์ทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพระองค์ได้กระทำความบาปแล้ว ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความชั่วช้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำอย่างชั่วร้าย ตรงนี้ดาวิดเริ่มกล่าวคำสารภาพบาปขนาดยาวเพื่อชนชาติของเขา มีการหมายเหตุไว้ว่าการสารภาพเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะได้รับคำตอบในการอธิษฐาน ดาวิดจึงอ้อนวอนเพื่อชนชาติของเขา นั่นคือ อิสราเอล 7 บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายเมื่อท่านอยู่ในอียิปต์ท่านมิได้เข้าใจการมหัศจรรย์ของพระองค์ ท่านมิได้ระลึกถึงความเมตตาอันอุดมของพระองค์ แต่ได้กบฏต่อพระองค์ที่ทะเล ที่ทะเลแดง แม้พระเจ้าในความเมตตายิ่งใหญ่ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์ทรงฤทธิ์ต่างๆเพื่ออิสราเอลแล้วเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้น อิสราเอลก็มองว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ประชาชนของพระเจ้าลืมได้อย่างรวดเร็วจริงๆและไม่จดจำความเมตตาอันบริบูรณ์ของพระเจ้าที่มีต่อพวกเรา อิสราเอลมีความผิดในเรื่องนั้นเช่นเดียวกัน ความบาปของความเข้าใจของพวกเขาได้นำไปสู่ความบาปของความจำของพวกเขา แม้กระทั่งหลังจากการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่ทะเลแดง อิสราเอลก็บ่นต่อโมเสส ดู อพยพ 14:11-12

สดด 106:8-11 ถึงกระนั้นพระองค์ยังทรงช่วยท่านให้รอดเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ เพื่อพระองค์จะให้ทราบถึงฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ แม้อิสราเอลสะพรั่งและบาปหนาในทัศนคติของพวกเขาต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นอย่าง

เปี่ยมเมตตาอยู่ดี พระเจ้าทรงมีพระประสงค์เพิ่มเติมและนั่นคือการทำให้อุทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์เป็นที่รู้จัก หลังจากภัยพิบัติและการอัศจรรย์เหล่านั้นที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ ไม่มีคำถามเลยเกี่ยวกับอุทธานุภาพใหญ่ยิ่งของพระองค์ กระนั้น อิสราเอลก็เพิกเฉยมันทั้งหมด

9 พระองค์ทรงขนานทะเลแดง มันก็แห้งไป และพระองค์ทรงนำท่านข้ามที่ลึ้อย่างกับเดินข้ามถิ่นทุรกันดาร ถ้าภัยพิบัติและการอัศจรรย์เหล่านั้นในอียิปต์ยังไม่เพียงพอ พระเจ้าทรงทำให้อุทธานุภาพของพระองค์ปรากฏชัดเจนอีกตอนที่พระองค์ทรงทำให้เกิดทางข้ามแห้งผ่านเข้าไปในทะเลแดง

10 พระองค์จึงทรงช่วยท่านให้พ้นมือของผู้ที่เกลียดชังท่าน และไถ่ท่านจากเงื้อมมือของศัตรู คำว่า *ช่วย (ให้รอด)* ตรงนี้มีความหมายว่า ‘ช่วยให้พ้น’ เหมือนเดิม พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการไถ่ล่าของฟาโรห์เมื่อพระองค์ทรงเปิดทะเลแดง โปรดสังเกตว่าการช่วยให้พ้น*ฝ่ายร่างกาย*ของอิสราเอลก็ถูกพรรณนาว่าเป็นการไถ่เช่นกัน การช่วยให้พ้นและการไถ่*ฝ่ายวิญญาณ*ของอิสราเอลเป็นภาพประกอบหนึ่งที่ชัดเจนของความรอดและการไถ่*ฝ่ายวิญญาณ*ของพระเจ้า

11 และน้ำท่วมปฏิกษัยของท่าน เขาไม่เหลือสักคนเดียว พระเจ้าไม่ทรงทำอะไรครึ่งๆ กลางๆ เมื่อพระองค์ทรงไถ่อิสราเอลออกจากอียิปต์ พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นอย่างครบถ้วน กองทัพของฟาโรห์จมน้ำตายในทะเลแดง โดยความเชื่อ พวกเขาสามารถข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกเขาอียิปต์ได้ลงเดินข้ามดูบับ้าง ก็จมน้ำตายหมด (ฮีบรู 11:29)

สดด 106:12 แล้วท่านเชื่อพระวณะของพระองค์ ท่านร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ อิสราเอลไม่เชื่อจนกระทั่งพวกเขาได้เห็นและไม่ใช่อีกก่อนหน้านี้ พวกเขาดำเนินโดยใช้สายตาแทนที่โดยความเชื่อ และจากนั้นในที่สุดพวกเขาก็ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ดู อพยพ 14:31 แม้โมเสสร้องเพลงยิ่งใหญ่บนที่นั้นของอพยพ 15 ต่อไปอีก คนอิสราเอลส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ร้อง

สดด 106:13-15

โปรดตั้งเหตุการณ์หันกลับอย่างปัจจุบันทันด่วน แต่ไม่ซ้ำท่านก็ลืม

พระราชกิจของพระองค์เสีย ท่านไม่คอยพระดำรัสปรึกษาของพระองค์ ประชาชนของพระเจ้า มักหลงลืมความรอดของตน ได้อย่างรวดเร็วเหลือเกิน มันง่ายจริงๆที่จะลืมว่าตนได้รับความรอดแล้ว อิสราเอลใช้เวลาไม่นานเลยที่จะลืมพระราชกิจทรงฤทธิ์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ เพื่อพวกเขา พวกเขาลืมความรอดของตนเสียแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รอคอยที่จะฟังน้ำพระทัย และทางของพระเจ้าสำหรับพวกเขา ประชาชนของพระเจ้าในปัจจุบันก็เดินหน้าทำตามใจชอบ อย่างรวดเร็วเช่นกันโดยไม่รอคอยคำปรึกษาของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนไว้ก่อนหน้า นี้แล้วว่า “จงรอคอยพระเยโฮวาห์เถิด” (เพลงสดุดี 27:14)

14 แต่ในถิ่นทุรกันดารนั้นท่านมีความอยากรอย่างรุนแรง และได้ทดลองพระเจ้าในทะเลทราย แทนที่จะไว้วางใจพระเจ้าและรอคอยพระองค์เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการต่างๆของพวกเขา อิสราเอลก็ตกไปในการบ่นอย่างรวดเร็ว พวกเขาบ่นต่อพระเจ้า (อพยพ 16:2,8) การขาดความเชื่อของพวกเขาได้เสื่อมทรามลงจนกลายเป็นการบ่นอันเห็นแก่ตัว

15 พระองค์ทรงประทานสิ่งที่ท่านขอ แต่ทรงใช้โรคผอมแห้งมาท่ามกลางจิตใจท่าน ความคิดนี้สอดคล้องกับเพลงสดุดี 81:12 และเพลงสดุดี 78:27-29 พระเจ้าประทานมานาและนกคุ้มแก่พวกเขา กันดารวิถี 11:33 บันทึกว่า “เมื่อเนื้อยังติดฟันเขาทั้งหลายอยู่ ยังรับประทานไม่ทันหมด พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วประชาชนยิ่งนัก พระเยโฮวาห์ก็ทรงประหารประชาชนเสีย ด้วยภัยพิบัติอย่างร้ายแรง” อิสราเอลได้สิ่งที่พวกเขาอยากได้ แต่ไม่มีความพึงพอใจในจิตใจของพวกเขา บ่อยขนาดไหนที่ประชาชนของพระเจ้าไขว่คว้าสิ่งที่พวกเขาอยากได้ – ถึงขนาดอธิษฐานเกี่ยวกับมันด้วยซ้ำ – เพียงเพื่อที่จะได้มันและพบว่าความสมใจอยากของพวกเขาทิ้งพวกเขาให้รู้สึกว่างเปล่า เฉพาะเมื่อพระเจ้าทรงทำให้จิตใจเราอึมบรินุรณด้วยการอวยพรของพระองค์เท่านั้น เราจึงรู้สึกพอใจและมีความสุขอย่างแท้จริง อิสราเอลได้สิ่งที่พวกเขาอยากได้ แต่พวกเขาก็ไม่มีความสุข

สดด 106:16-18 ความบาปเพิ่มเติมของอิสราเอลถูกแจกแจง **เมื่อคนในค่ายริษยา โมเสสและอาโรนวิสุทธิชนของพระเยโฮวาห์** นี่เป็นการอ้างอิงถึงกัณดารวิถี 16 เมื่อโคราห์ปลุกปั่นให้เกิดการกบฏต่อ โมเสสและความเป็นผู้นำของเขา พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้ง โมเสสเป็นผู้นำของประชาชนของพระองค์แล้ว โคราห์กบฏต่อผู้นำที่ถูกแต่งตั้งอย่างเหมาะสมนั้น เขากล่าวหา โมเสสและอาโรนว่าหลงระเหิงในอำนาจและเป็นเผด็จการ (กัณดารวิถี 16:3)

17 พื้นแผ่นดินอัปาทกลินดาธานและทับคะอาบีรัมเสีย **18** ไฟระเบิดในคณะของท่าน และเปลวเพลิงผลาญคนชั่วเสีย จนทุกวันนี้ มันเป็นเรื่องอันตรายที่จะลุกฮือในการกบฏต่อคนที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งให้นำประชาชนของพระองค์ โคราห์และพรรคพวกของเขา ดาธานและอาบีรัมทราบเรื่องนั้นอย่างเจ็บปวด เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาจบสิ้นลง คนอิสราเอลที่มักกบฏประมาณ 15,000 คนได้พินาศไป พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขา มันเป็นเรื่องน่ากลัวที่จะตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ การกบฏต่อผู้นำที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้จนทุกวันนี้เป็นอะไรที่พระเจ้าจะทรงเล่นงาน ดู กัณดารวิถี 16:2, 30-33, 49

สดด 106:19-23 ความบาปของอิสราเอลมีต่อไป **ท่านได้สร้างลูกวัวในโฮเรบและนมัสการรูปเคารพหล่อ** การนำสะอิดสะเอียนของรูปลูกวัวทองคำนั้นถูกบันทึกไว้ ดู อพยพ 32:1-6 แน่แน่นอนว่าโฮเรบเป็นอีกชื่อหนึ่งของภูเขาซีนาย **20** ท่านจึงเอาสง่าราศีของพระเจ้าแลกับรูปของวัวที่กินหญ้า เรื่องรูปลูกวัวทองคำนั้นไม่เพียงเป็นความไม่เชื่อฟังโดยตรงต่อบัญญัติข้อที่หนึ่งและสองเท่านั้น (ซึ่งพวกเขาทราบและได้ตกลงตามนั้นแล้ว) มันยังเป็นการนำสะอิดสะเอียนอย่างหนึ่งด้วยที่จะเปรียบพระเจ้าว่าเป็นเหมือนวัวผู้ตัวหนึ่ง

เร็วจริงๆที่ **21** ท่านล้มพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ผู้ได้ทรงกระทำพระราชกิจใหญ่โตในอียิปต์ ปัญหาของอิสราเอลก็คือว่า พวกเขาถูกพระเจ้าของตน ความบาปเดียวกันนี้ยังมีอยู่จนทุกวันนี้ในคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังทั้งหลาย อิสราเอลล้มว่าพระเจ้าทรงทำอะไรไปแล้วเพื่อพวกเขา – การที่พระองค์ทรง **22** ทำการมหัศจรรย์ในแผ่นดินของฮามและลึงนำคร้ามกลัวที่ทะเลแดง แผ่นดินของฮามเป็นอีกชื่อหนึ่งของอียิปต์ พวกเขาล้มความรอดของตนอย่างรวดเร็ว

จริงๆ และจนทุกวันนี้ คริสเตียนอ่อนแอทั้งหลายก็มีความผิดในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน พวกเขาเสื่อมอย่างรวดเร็วกว่าพระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้รอดแล้ว มันเป็นความบาปในสมัยนั้นและมันเป็นความบาปในสมัยนี้ด้วย

23 เพราะฉะนั้นพระองค์ตรัสว่าจะทำลายท่านเสีย ดีแต่โมเสสผู้เลือกสรรของพระองค์ได้มายืนเผ้าตัดทานพระองค์ เพื่อหันพระพิโรธของพระองค์เสียจากการทำลาย เพลงสดุดีบทนี้ชวนให้นึกถึงอพยพ 32:10 พระเจ้าทรงหมดความอดทนกับประชาชนมักกบฏและออกตัญญูที่พระองค์ได้ทรงไถ่ไว้แล้วอย่างเปี่ยมกรุณาเหลือเกิน กระนั้น โมเสสก็อ่อนวอนพระเจ้าเพื่อชนชาติที่บาปหนาของเขา ดู อพยพ 32:11-14 เขาทำเช่นนั้นอีกในอพยพ 32:31-32 กล่าวได้ว่าโมเสสเป็นภาพเล็งหนึ่งถึงพระคริสต์ในการอ่อนวอนเพื่อชนชาติของเขา จงสรรเสริญพระเจ้าที่จนทุกวันนี้ “เราก็มีพระองค์ผู้ช่วยเหลือสถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น” (1 ยอห์น 2:1) โมเสสยืนในช่องโหว่นั้นและสร้างรั้วต้นไม้ขึ้นเพื่อป้องกันพระพิโรธของพระเจ้า พระเยซูทรงทำแบบเดียวกันเพื่อพวกเรา

สดด 106:24-27 อิสราเอลทำบาปต่อพระเจ้าหนักยิ่งขึ้นกว่าเดิม แล้วท่านก็ถูกลงแผ่นดินอันรุ่มร้อนนั้น ท่านไม่เชื่อพระวาจาของพระองค์ **25** ท่านบ่นอยู่ในเต็นท์ของท่าน และไม่ฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ผู้สอดแนมสิบคนในสิบสองคนนั้นกลับมาพร้อมกับรายงานข่าวร้ายเกี่ยวกับแผ่นดินนั้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา คนอิสราเอลส่วนใหญ่เข้าข้างความไม่เชื่อของสิบคนนั้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาจึงดูหมิ่นแผ่นดินที่ดีนั้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา ดู กันดารวิถี 13:27-29 และ 14:1-4 ประชาชนของพระเจ้ากลับไปนั่งในเต็นท์ของตนและกระซิบกระซาบและบ่นด้วยความโกรธ ความไม่พอใจของพวกเขาปรากฏชัดเจน โปรดสังเกตว่าการบ่นต่อผู้นำฝ่ายวิญญาณได้นำไปสู่ความไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้า ความบาปหนึ่งได้นำไปสู่อีกความบาปหนึ่ง

26 เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ปฏิญาณต่อท่านว่าจะทำให้ท่านล้มตายในถิ่นทุรกันดาร **27** และจะกระจายเชื้อสายของท่านไปท่ามกลางประชาชาติ หว่านเขาไป

ทั่วประเทศทั้งหลาย เพราะความไม่เชื่อ การบ่นอย่างมักกบฏ และความไม่เชื่อฟังอันโจ่งแจ้ง พระเจ้าจึงทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ว่าคนชั่วอายุนั้นจะไม่ได้เหยียบแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น คุณกัณดารวีถิ 14:28-30, 34-35 อิสราเอลทนทุกข์กับการกระจัดกระจายระยะสั้นๆ โดยคนอามาเลข และคนคานาอัน คุณกัณดารวีถิ 14:45 และ 21:1 การกระจัดกระจายอันสาหัสกว่าของพวกเขาจะถูกลบออกล่วงหน้าตรงนี้ การกระจัดกระจายนั้นยังต่อเนื่องมาจนทุกวันนี้

สดด 106:28-31 รายการความบาปของอิสราเอลร้ายยาวต่อไป แล้วท่านก็ไปติดพันอยู่กับพระบาอัลแห่งเมืองเปโออร์ และรับประทานเครื่องสัตวบูชาที่บูชาพระตาย บาอัลเปโออร์ อ้างอิงถึงกัณดารวีถิ 23:28 ตอนที่บาลาอัมถูกพาขึ้นไปยังยอดภูเขาเปโออร์ เครื่องสัตวบูชาที่บูชาพระตายเห็นได้ชัดว่าหมายถึงเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่อิสราเอลถวายแก่รูปเคารพต่างๆที่ไม่มีชีวิต คุณกัณดารวีถิ 25:2 อิสราเอลไม่เพียงเข้าส่วนในการล่วงประเวณีและการเล่นซู้กับพวกหญิงใจง่ายแห่งโมอับเท่านั้น พวกเขายังเข้าส่วนในการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณด้วยโดยการถวายเครื่องสัตวบูชาแก่รูปเคารพเหล่านั้นแห่งโมอับ ในการทำเช่นนั้น พวกเขาช่วยพระพิโรธของพระเจ้า

29 ท่านยั่วยุพระองค์ให้ทรงกริ้วด้วยการกระทำของท่าน และโรคระบาดเกิดขึ้นท่ามกลางท่าน พระเจ้าทรงหมดความอดทนแล้ว คุณกัณดารวีถิ 25:3, 9 คนอิสราเอลสองหมื่นสี่พันคนตายในภัยพิบัตินั้น

30 แล้วพินหัสได้ยื่นขึ้นจัดการลงโทษและโรคระบาดนั้นก็หยุด **31** ที่เขาทำนั้นพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่เขาตลอดทุกชั่วอายุสืบต่อไปเป็นนิรันดร์ เมื่อถูกช่วยโดยการทำผิดศีลธรรมอันโจ่งแจ้งของชายอิสราเอลคนหนึ่งกับหญิงชาวมีเดียนคนหนึ่ง พินหัสซึ่งเกิดความเดือดดาลอันชอบธรรมจึงประหารชีวิตเขาทั้งสองเสียตรงนั้นเลย นั่นไม่เพียงระงับภัยพิบัติของพระเจ้าเท่านั้น แต่ความเชื่อที่ถูกแสดงออกโดยพินหัสก็ทำให้พระเจ้าทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่เขาด้วย พินหัสถูกนับว่าชอบธรรมโดยความเชื่อของเขาในพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ชอบธรรม ความเชื่อและความชอบธรรมของชายคนหนึ่งยับพระเจ้าให้ยุติการพิพากษาของพระองค์

กล่าวได้ว่าพินีสเป็นภาพเล็งเห็นถึงพระคริสต์ นอกจากนี้ พินีสยังกลายเป็นภาพประกอบ
หนึ่งของการถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม โดยความเชื่อด้วย

สดด 106:32-33 ท่านทำให้พระองค์กริ้วที่น้ำแห่งการโต้เถียง เพราะเรื่องของท่าน
นี้ โมเสสก็พลอยเสียหายด้วย 33 เพราะท่านทำให้จิตใจโมเสสขมขื่น ดังนั้นริมฝีปากของเขายัง
พูดถ้อยคำหุนหัน เหตุการณ์นั้นที่น้ำแห่งเมรีบาห์ถูกหมายเหตุไว้ ดู กัณฑ์การวิถิ 20:1-13 อิสราเอล
สอบตกอีกครั้ง พระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขาทำหามดเพื่อทดสอบพวกเขา พวกเขาสอบตก พวกเขา
เขาเริ่มบ่นต่อว่าโมเสสและพระเจ้า ในการทำเช่นนั้น พวกเขาช่วยโมเสสให้เกิดความไม่เชื่อ การ
กบฏ และความไม่เชื่อฟังในการตีหินนั้นแทนที่จะพูดกับมัน บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่เหมือนเดิม
เกี่ยวกับว่าความบาปของเราสามารถช่วยคนอื่นๆ ให้ทำบาปได้ ความบาปของโมเสสทำให้เขา
พลาดการเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ นั่น นอกจากนี้ โปรดสังเกตว่าคำพูดหุนหันอันเกิด
จากความโมโหทำให้เกิดการขู่รุนแรงต่อพระเจ้าและนำมาซึ่งผลที่ตามมาอันร้ายแรงต่างๆ

สดด 106:34-39 ท่านมิได้ทำลายชนชาติทั้งหลายตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
ท่านไว้ 35 แต่ท่านได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านั้น และหัดทำอย่างที่เขาทำกัน หลังจากเข้าไป
ในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แล้ว อิสราเอลก็เดินเล็ดต่อไปในความสัมพันธ์ของพวกเขาต่อ
พระเจ้า พระราชบัญญัติ 7:1-2 กล่าวชัดเจนว่าอิสราเอลจะต้องทำลายประชาชาติทั้งปวงที่นับถือ
พระต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น พวกเขาไม่ทำตามนั้น นอกจากนี้ พวกเขาเพิกเฉยคำสอน
ชัดเจนของพระคัมภีร์เรื่องการแยกออกจากโลก ดังนั้น อิสราเอลเรียนรู้วิธีปฏิบัติต่างๆอันชั่วร้าย
ของโลก การแยกออกเป็นหลักการหนึ่งที่ใช้ได้ในทางปฏิบัติมากๆ มันปกป้องเราและลูกๆของ
เราจากบ่วงแร้วของพญามาร

36 ท่านปรนนิบัติรูปเคารพของเขาซึ่งกลายเป็นบ่วงสำหรับท่าน 37 ท่านฆ่าบุตรชายและ
บุตรสาวของท่านถวายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่ปีศาจ 38 ท่านเทโลหิตผู้ไร้ผิดออกมาคือโลหิต
บุตรชายบุตรสาวของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้ฆ่าเป็นเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพแห่งคานาอัน แผ่น
ดินก็มลทินไปด้วยโลหิต เพราะการปะปนของอิสราเอลเข้ากับประชาชาติต่างๆที่นับถือพระ

ต่างค้ำที่พวกเขาไม่ยอมขับไล่ออกไป พวกเขาจึงรับความบาปของคนเหล่านั้นมาปฏิบัติ การนำ สะอิดสะเอียนของพระโมเลคเข้ามาในอิสราเอลซึ่งในการนั้นพวกเด็กทารกถูกโยนลงไปในปาก ที่ไฟลุกไหม้ของเตาไฟทองสัมฤทธิ์ที่ถูกทำให้มีรูปร่างเหมือนรูปเคารพอันหนึ่ง พวกเขาทำให้ แผ่นดินของตนเป็นมลทินไปด้วยโลหิตของลูกๆของพวกเขาเอง จนทุกวันนี้ พ่อแม่คริสเตียนทั้งหลายก็ถวายลูกๆของตนให้แก่โลกและพระของโลกนี้ โดยการขาดการแยกออกของตน ไม่มี คำถามเลยว่า ลูกๆของพ่อแม่คริสเตียนเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดของการดำเนินชีวิตอย่าง แยกออก เมื่อพ่อแม่คริสเตียนอ้อมหอมหลักการและข้อปฏิบัติต่างๆของการแยกออกจากโลก เขื่อที่ไม่อาจเลี้ยงได้ก็คือลูกๆของพวกเขา พญามารซึ่งเป็นเหมือนสิงโตคำรามตัวหนึ่งยอมกัด กินพวกเขาฝ่ายวิญญาณโดยไม่เลือกหน้า

39 ท่านจึงเป็นคนไม่สะอาดด้วยการกระทำของท่าน และประพฤติเยี่ยงโสเภณีในการก ระทำของท่าน มันเป็นการเสียดสีที่ว่า การขาดการแยกออกถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการ ประพฤติเยี่ยงโสเภณี นี่เป็นความจริงไม่เพียงในฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่บ่อยครั้งในฝ่ายร่างกาย ด้วย การขาดการแยกออกจะนำไปสู่การเป็นมลทินฝ่ายวิญญาณอย่างเล็งไม่ได้ และบ่อยครั้งก็ นำไปสู่การเป็นมลทินฝ่ายร่างกายเช่นกัน อิสราเอลประพฤติตามใจชอบและทำให้ตัวเองและ ลูกๆของตนเป็นมลทินไป

สดด 106:40-42 แล้วความกริ้วของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อประชาชนของ พระองค์ และพระองค์ทรงรังเกียจมรดกของพระองค์ ความบาปของอิสราเอลกลายเป็นการดูถูก ต่อพระเจ้ามากเสียนพระองค์ทรงเริ่มรังเกียจพวกเขาแล้ว **41** พระองค์ทรงมอบท่านไว้ในมือ ประชาชาติต่างๆ บรรดาผู้ที่เกลียดท่านจึงปกครองเหนือท่าน **42** ศัตรูของท่านได้บีบบังคับท่าน และท่านตกไปอยู่ที่อำนาจของเขา ในหลายศตวรรษต่อมา พระเจ้าทรงตีสอนอิสราเอลหลาย ต่อหลายครั้งเพื่อชักนำให้มาสู่การกลับใจใหม่ผ่านทาง การรุกรานและการพิชิตโดยประชาชาติ ต่างค้ำทั้งหลาย – คนเมโสโปเตเมีย คนโมอับ คนคานาอัน คนมีเดียน และคนฟีลิสเตีย เป็นต้น

สดด 106:43-46 พระองค์ทรงช่วยท่านให้พ้นหลายครั้ง แต่ท่านมักกบฏในจุดประสงค์ของท่าน และถูกเหยียดลงด้วยความชั่วช้าของท่าน 44 ถึงอย่างไร เมื่อพระองค์ดับเสียงร้องทูลของท่าน พระองค์ทรงสนพระทัยในความทุกข์ใจของท่าน แม้อิสราเอลช่วยยูดาห์ซึ่งยังผลให้เกิดการติสอนของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงสนพระทัยพวกเขาอยู่ดี ความคิดก็คือว่า พระองค์ทรงจับตาดูพวกเขาอยู่ตลอด

45 เพื่อเห็นแก่ท่าน พระองค์ทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ และกลับทรงกรุณาตามความเมตตาอันอุดมของพระองค์ 46 พระองค์ทรงให้ท่านได้รับความสงสารจากบรรดาผู้ที่ได้ยึดท่านไปเป็นเชลย พระเจ้าจะไม่มีวันลืมพระสัญญาต่างๆของพระองค์เด็ดขาด พระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ที่มีแก่ประชาชนของพระองค์เสมอ ในการเห็นความทุกข์ยากของอิสราเอล ในความเมตตาพระเจ้าทรงหันกลับจากการทำลายพวกเขาอย่างสิ้นเชิง พระองค์ไม่เพียงเปี่ยมเมตตากรุณาเท่านั้น พระองค์ยังทรงสัตย์ซื่อต่อพระสัญญาของพระองค์ด้วย

ความคิดที่แฝงอยู่ใน ‘การกลับพระทัยของพระเจ้า’ ก็คือว่า พระองค์ทรงหันเสียจากพระพิโรธของพระองค์เพราะ “ความเมตตาอันอุดมของพระองค์” ในความอ่อนโยนของพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้พวกที่จับอิสราเอลไปเป็นเชลยสงสารพวกเขาและปฏิบัติกับพวกเขาอย่างกรุณา

สดด 106:47-48 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำอธิษฐานสองประการ ประการแรก ดาวิดวิงวอนพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด และขอทรงรวบรวมข้าพระองค์ทั้งหลายจากท่ามกลางประชาชาติต่างๆ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะโมทนาขอบพระคุณพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ และเริงโลดในการสรรเสริญพระองค์ ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นในอนาคต เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำในอดีต คำร้องทูลนั้นขยายต่อมาจนถึงทุกวันนี้และถึงคริสตจักร โดยความเชื่อเขาอาจมองล่วงหน้าไปยังการตกเป็นเชลยยังบาบิโลนและการกระจัดกระจาย

ครั้งใหญ่ของอิสราเอลในการทูลขอพระเจ้าให้ทรงรวบรวมพวกเขาจากประชาชาติต่างๆ ข้อโต้แย้งของเขาก็คือว่า เพื่อที่ประชาชนของพระเจ้าจะได้สามารถโมทนาขอบพระคุณพระนาม บริสุทธิของพระองค์ และเริงโลดในการสรรเสริญพระองค์

48 จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล และขอประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า "เอเมน" จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด เพลงสดุดีบทนี้ ปิดท้ายด้วยคำถวายสาธุการแห่งการสรรเสริญแด่พระเจ้า คาวิตขอให้มีการสรรเสริญเช่นนั้น "แต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล" แน่ทีเดียว พระองค์ทรงสมควรแก่คำสรรเสริญตลอดไปเป็นนิรันดร์ พร้อมกันนั้น หนังสือเล่มที่สี่ของเพลงสดุดีปิดท้ายด้วยการขอให้ประชาชนของพระเจ้ากล่าวว่า เอเมน – ขอให้เป็นอย่างนั้น วิธีปฏิบัติของการกล่าวว่า เอเมน มาจากพระคัมภีร์ อันที่จริง เราถูกสั่งให้ทำเช่นนั้น เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายเหมือนที่มันเริ่มต้นด้วยคำกำชับที่ว่า "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด" – ฮาเลลูยาห์!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 107: เพลงสดุดี 107 ขึ้นต้นเล่มสุดท้ายของหนังสือเพลงสดุดีตามธรรมเนียมของคนฮีบรู เพลงสดุดีบทนี้เป็นบทเพลงเกี่ยวกับผู้ที่ถูกไถ่แล้วและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการขอบพระคุณแด่พระเจ้า ขณะที่เพลงสดุดีหลายบททำๆ ได้บันทึกประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ในรูปบทกวี เพลงสดุดีบทนี้บันทึกความประเสริฐและการช่วยให้พ้นของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์โดยทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่าผู้แต่งน่าจะเป็นคาวิต เพลงสดุดีบทนี้เล่าย้อนถึงปัญหาและวิกฤติหลายอย่างของชีวิตซึ่งผู้ที่ถูกไถ่แล้วอาจพบว่าตัวพวกเขาเองเผชิญอยู่และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้พ้นจากสิ่งเหล่านั้น โอกาสเหล่านั้นเรียกร้องคนทั้งหลายให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 107:1 เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำด้วยคำกำชับที่ว่า โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ นี่เป็นครั้งที่สองของห้าครั้งที่คำกำชับนี้ถูกพบในหนังสือเพลงสดุดี บ่อยครั้งขนาดไหนที่เราลืม

ขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความดีและความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรา มันควรอยู่บนริมฝีปากของเราเสมอ เพลงสดุดีบทนี้จะพรรณนาต่อไปถึงวิธีต่างๆที่พระเจ้าทรงปฏิบัติในความดีและความกรุณากับประชาชนของพระองค์

สดด 107:2-3 ให้ผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงไถ่ไว้แล้วกล่าวดังนั้นเถิด คือผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้จากมือของปรปักษ์ มันเป็นหน้าที่ของประชาชนของพระเจ้าเสมอมา (และจะเป็นเสมอไป) ที่จะเปี่ยมพยานถึงความดีของพระองค์ เราซึ่งเป็นผู้ที่ถูกไถ่แล้วมีหน้าที่เปิดปากของเราต่อหน้าคนอื่น โดยกล่าวถึงความดีของพระเจ้าที่มีต่อเรา พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากมือของบรรดาศัตรูของพวกเขาแล้วอย่างแน่นอน จนทุกวันนี้พระเจ้ายกย่องช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากการโจมตีของผู้ชั่วร้ายนั้น

3 และรวบรวมเข้ามาจากแผ่นดินทั้งหลาย จากตะวันออก และจากตะวันตก จากเหนือ และจากใต้ แม้อิสราเอลอาจถูกสื่อถึงตรงนี้ พวกเขาที่ไม่ได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปหรือถูกรวบรวมกลับมาอีกในสมัยของผู้แต่งเพลงสดุดีเหล่านั้น ตรงกันข้าม ความคิดนี้ดูเหมือนจะกล่าวทั่วไปถึงการที่พระเจ้าทรงไถ่ประชาชนของพระองค์ไม่ว่าพวกเขาอยู่แห่งหนใดก็ตาม

สดด 107:4-7 เขาก็พเนจรอยู่ในป่าในที่แห้งแล้ง หาไม่พบทางที่จะเข้านครซึ่งพอจะอาศัยได้ 5 หิวโหยและกระหาย จิตใจของเขาก็อ่อนระอาไปในตัวเขา อีกครั้งที่แม้อิสราเอลในสมัยอพยพอาจถูกสื่อถึงตรงนี้ ความคิดนี้ก็ดูเหมือนจะกินความกว้างๆถึงประชาชนของพระเจ้าในคราวทุกข์ลำบาก 6 แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ใจของเขา บ่อยครั้งขนาดไหนที่ประชาชนของพระเจ้ารอคอยจนกระทั่งพวกเขาเผชิญความทุกข์ลำบากเพื่อที่จะระบายความในใจของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า เหมือนกับที่พระเจ้า (ผ่านทางผู้พยากรณ์เยเรมีย์) จะตรัสในเวลาต่อมาว่า “จงทูลเรา และเราจะตอบเจ้า และจะสำแดงสิ่งที่ใหญ่ยิ่งและที่มีอำนาจใหญ่โต ซึ่งเจ้าไม่รู้มันให้แก่เจ้า” (เยเรมีย์ 33:3) ผู้พยากรณ์นาฮูมเขียนไว้ว่า “พระเยโฮวาห์ประเสริฐ ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งในวันยากลำบาก

พระองค์ทรงรู้จักผู้ที่วางใจในพระองค์” (นาฮูม 1:7) เมื่อประชาชนของพระเจ้าหันมาหาพระองค์ ในความทุกข์ใจของตน พระองค์จะไม่ทรงจับไล่พวกเขาออกไปเลย

7 พระองค์ทรงนำเขาไปในทางตรงจนเขามาถึงนครซึ่งพอจะอาศัยได้ การกระทำกิจของพระเจ้าเพื่อเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ พระองค์ทรงนำเราไปในทางที่ถูก ต้องเมื่อเราติดตามพระองค์ไป พระองค์ทรงนำทางไปยังจุดหมายปลายทางที่ดีที่สุด องค์พระผู้ เป็นเจ้าของเราทรงทราบทางที่เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร (แห่งชีวิต) ที่เราต้องทำก็แค่เดินตาม

สดด 107:8-9 พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อุทานว่า โอ ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ สี่ครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ ผู้เขียน (ในลักษณะเดียวกันหมด) ร้องบอกคนทั้งหลายให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า – 107:8, 15, 21, 31 เหตุผลนั้นชัดเจน – ความดีของพระองค์และพระราชกิจมหัศจรรย์ต่างๆที่มีต่อประชาชนของพระองค์ มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ เรามีหน้าที่ด้านศีลธรรมและจริยธรรมที่จะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะความดีของพระองค์ เรามีหน้าที่ต้องทำเช่นนั้นเพราะสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา

9 เพราะผู้ที่กระหาย พระองค์ทรงให้เขาอิ่ม และผู้ที่หิว พระองค์ทรงให้เขาพอใจด้วยของดี โลกอาจให้ความมั่งคั่ง ความตื่นเต็น ความบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจได้ แต่มันไม่สามารถทำให้จิตใจที่หิวกระหายอิ่มได้ พระเจ้าเท่านั้นทรงสามารถทำให้จิตใจที่หิวกระหายอิ่มหน้าด้วยความดี พระเจ้าเท่านั้นทรงสามารถประทานสันติสุขซึ่งเกินความเข้าใจและความชื่นบานเกินจะกล่าวได้ พระองค์เท่านั้นสามารถประทานความอímเอมและความพอใจแท้จริงในชีวิตได้ นี่ยังเป็นเหตุให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะความดีของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นบางส่วนของพระราชกิจมหัศจรรย์ต่างๆของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์

สดด 107:10-11 ผู้ที่นั่งอยู่ในความมืดและเงามัจจุราช ถูกขังอยู่ด้วยความทุกข์ยากและติดตรวน ความบาปย่อมนำมาซึ่งการถูกจองจำ มันทำให้เราอยู่ในเงาแห่งความตาย – ความ

ตายฝ่ายวิญญาณและความตายครั้งที่สอง ความบาปจองจำเรา บดขยี้เรา และทำให้เราตาบอด ความบาปของเราเองมักเป็นเหตุแห่งความทุกข์ลำบากต่างๆของเรา

11 เพราะเขากบฏต่อพระวณะของพระเจ้า และหยามคำปรึกษาขององค์ผู้สูงสุด ความบาปในประชาชนของพระเจ้าย่อมนำมาซึ่งการตีสอน มันเป็นเรื่องอย่างแน่นอนในกรณีของอิสราเอล ประวัติศาสตร์ของพวกเขาเต็มไปด้วยการตีสอนของพระเจ้าเพราะการกบฏและความไม่เชื่อฟังของพวกเขา จนทุกวันนี้ความบาปในคริสเตียนทั้งหลายย่อมทำให้พวกเขานั่งอยู่ในความมืด ความบาปย่อมขจัดความชื่นบานแห่งความรอดของเราไปเสีย มันนำมาซึ่งการตกเป็นทาสและความทุกข์ใจ โช้ตรวนของมันยากที่จะหักออกได้ในความคิดของมนุษย์

สดด 107:12-14 พระองค์จึงทรงกระทำจิตใจของเขาทั้งหลายให้ถ่อมลงด้วยงานหนัก เขาถ่อมลงและไม่มีใครช่วย ประวัติศาสตร์ของอิสราเอล โดยเฉพาะในสมัยของผู้วินิจฉัยเป็นเรื่องราวแห่งการกบฏของพวกเขาต่อพระเจ้าและการตีสอนพวกเขาของพระองค์ ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ย่อมทรงตีสอน แต่มันเป็นไปเพื่อผลดีของประชาชนของพระองค์เสมอ

13 แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจของเขา ตลอดหลายยุคสมัยเมื่อพระเจ้าทรงตีสอนประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ทรงอ่อนไหวต่อเสียงร้องไห้ของพวกเขาเสมอ เมื่ออิสราเอลในความทุกข์ยากของพวกเขาหันมาหาพระเจ้าของตนและร้องขอการช่วยให้พ้น “พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจของเขา” ในสมัยของพระเยซู พวกสาวกร้องออกมาว่า “**พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดช่วยพวกเราเถิด เรากำลังจะพินาศอยู่แล้ว**” (มัทธิว 8:25) เหมือนเดิมที่พระกรรม (หู) ของพระเจ้ารับรู้เสียงของประชาชนของพระองค์เสมอ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาร้องออกมาในการกลับใจใหม่ ความเชื่อและความถ่อมใจ

14 พระองค์ทรงนำเขาออกมาจากความมืดและเงามัจจุราช และทรงระเบิดพันธนะของเขาค้นหาชีวิตตามธรรมชาติมนุษย์อยู่ในความมืดและเงามัจจุราช (ซึ่งก็คือความตาย) และฝ่ายจิตวิญญาณถูกมัดไว้ คือไม่สามารถช่วยตัวเองให้พ้นจากอำนาจของความบาปได้ แต่เมื่อ

เราได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว พระองค์ทรงนำพวกเราให้เข้าสู่ความสว่าง ได้ทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้ และทรงให้เราพ้นจากอำนาจของซาตาน และให้มีเสรีภาพฝ่ายจิตวิญญาณ อันสมกับการเป็นบุตรของพระเจ้า

สดด 107:15-16 อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องออกมาว่า โอ ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ คุณความเห็นสำหรับข้อ 8 นี้เป็นครั้งที่สองจากสี่ครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อูทานออกมาเช่นนี้ในเพลงสดุดีบทนี้

16 เพราะพระองค์ทรงฟังประตูของสัมฤทธิ์และทรงตัดเชือกกรงเหล็กเสีย เมื่อคนบาปทั้งหลายหันมาหาพระองค์ในการกลับใจใหม่และความเชื่อที่ช่วยให้รอด พระองค์ก็ทรงหักทำลายอำนาจแห่งความบาปที่จองจำ และปลดปล่อยนักโทษเป็นอิสระ คุณได้ดินแห่งความบาปหลายครั้งเป็นเหมือนประตูของเหล็กและเชือกกรงเหล็ก ความบาปย่อมจองจำ กระนั้นเมื่อคนทั้งหลายหันมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในความเชื่ออันเรียบง่าย โดยแสวงหาการไถ่ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงหักทำลายอำนาจแห่งความบาปในชีวิตของพวกเขา

สดด 107:17-18 เขาเป็นคนโง่เพราะการละเมิดของเขา และเพราะความชั่วช้าของเขา เขาต้องทนความทุกข์ยาก สิ่งหนึ่งที่โลกไม่เคยเรียนรู้เลยก็คือว่าความบาปนำมาแต่ความทุกข์ลำบาก นอกจากนี้ คนเหล่านั้นที่ชอบทำบาปก็เป็นคนโง่ มันนำมาแต่ความทุกข์ลำบาก ความโศกเศร้า ความขัดข้องใจ ความปวดร้าวใจ และการพิพากษา ความบาปย่อมทำให้คนตกต่ำลง คนโง่เท่านั้นชอบทำบาปต่อไป

18 จิตใจเขารังเกียจอาหารทุกชนิดและเข้าไปใกล้ประตูความตาย ความอยากรับประทานอาหารยอมไปจากคนทั้งหลายเมื่อพวกเขาป่วย: อาหารชั้นดีที่สุดก็ทำให้พวกเขาคลื่นเหียน กระเพาะของพวกเขาก็ไม่อยากรับประทานอาหารนั้น ในลักษณะเดียวกัน ความบาปยอมทำให้ผู้คนป่วยในจิตใจ พวกเขากินขี้เถ้าเป็นอาหาร สิ่งที่น่ามาซึ่งสันติสุข ความชื่นบาน และความดีแท้จริงยอม

ถูกรังเกียจโดยคนบาป ดังนั้นพวกเขาจึงเข้าไปใกล้ประตูแห่งความตาย – ฝ่ายวิญญาณอย่าง
แน่นนอนและกระทั่งฝ่ายร่างกายด้วย – เมื่อพวกเขาคือร้อนต่อไปในความบาปของตน

สดด 107:19-20 อย่างไรก็ตาม แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระ
เยโฮวาห์ พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจของเขา ความดีของพระองค์ช่างยิ่งใหญ่จริงๆ
พระเจ้าทรงอดทนต่อคน โง่อย่างเปี่ยมเมตตา เมื่อคนบาปหนาทิ้งหลายเข้าตาจนจริงๆและหันมา
หาพระเจ้าในการกลับใจใหม่เพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น “พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจ
ของเขา” นอกจากนี้ **20** พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์ไปรักษาเขา และทรงช่วยเขาให้
พ้นจากสิ่งต่างๆที่จะทำลายเขา ความเมตตาเหล่านั้นของพระเจ้า ช่างเป็นเรื่องสำคัญแห่งจิตใจ
ของข้า โอ ข้าไม่อาจนับพวกมันได้ทั้งหมด พวกมันมีมากกว่าดาวแห่งฟ้าสวรรค์หรือทรายแห่ง
ชายทะเล แม้คนโง่เพราะความชั่วช้าของตนถูกทำให้ทุกข์ใจ พระเจ้าในความเมตตาก็จะทรง
รักษาและช่วยพวกเขาให้พ้นจากอุปายมักทำลายต่างๆของพวกเขาเองเมื่อพวกเขาในการกลับใจ
ใหม่และความเชื่อหันมาหาพระองค์

สดด 107:21-22 นี่กระตุนผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ให้ร้องออกมาอีกว่า **โอ ให้เขา**
ขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีอยู่
ต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ เมื่อเรามองดูความโง่เขลาแห่งความบาปของมนุษย์และความเมตตา
ของพระเจ้า ก็มีแต่คำสรรเสริญถวายแด่ความดีของพระองค์ อีกครั้งที่ดูความเห็นสำหรับข้อ 8

22 และให้เขาถวายเครื่องสักการบูชาโมทนาพระคุณ และเล่าพระราชกิจของพระองค์
ด้วยความชื่นบาน เพราะความดีของพระเจ้าและพระราชกิจมหัศจรรย์ต่างๆของพระองค์ที่มีต่อ
คนโง่ทั้งหลายที่บาปหนา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงกำชับพวกเขาให้ขอบพระคุณพระเจ้าและเป็น
พยานแก่ผู้อื่นด้วยการชื่นบาน ในเลวีนิติ 7:12-15 เครื่องสันติบูชาถูกกำหนดให้เป็นเครื่องสัตว
บูชาเฉพาะเจาะจงสำหรับการขอบพระคุณ ภายใต้พระราชบัญญัติของโมเสส การขอบพระคุณมี
ราคาค่างวด สัตว์ทั้งหลายถูกฆ่าเป็นเครื่องบูชา ปัจจุบันเราไม่ได้อยู่ภายใต้บัญญัติเช่นนั้นแล้ว
และการขอบพระคุณไม่ต้องเสียอะไร คนเราคงคิดว่าประชาชนของพระเจ้าจะขอบพระคุณมาก

ยิ่งกว่าเดิม อนิจจาที่มันแทบไม่เป็นเช่นนั้นเลย! บางทีความบาปที่คริสเตียนทุกคนกระทำบ่อยๆ คือ การขาดการขอบพระคุณต่อพระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์และพระราชกิจมหัศจรรย์ต่างๆ ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ เราไม่เพียงอยู่ภายใต้คำกำชับให้ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์เท่านั้น แต่ให้บอกผู้อื่นถึงเรื่องนี้ด้วย นอกจากนี้ วิญญาณของเราในการขอบพระคุณดังกล่าวจะต้องมาพร้อมกับการชื่นบาน ไม่มีที่สำหรับการพริบตา การโศครวญ หรือการบ่นถุกอนุญาติในชีวิตคริสเตียน เราถูกบัญชาว่า “จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออ้ออีกครั้งว่า จงชื่นชมยินดีเถิด” (ฟิลิปปี 4:4)

สดด 107:23-27 สภาพแวดล้อมชุดใหม่ถูกนำเสนอ – วิกฤติต่างๆ แห่งชีวิต ในกรณีนี้คือ เหล่ากะลาสีเรือในความทุกข์ใจ **ผู้ที่ลงเรือไปในทะเลท่าอาชีพอยู่บนน้ำกว้างใหญ่**
24 เขาได้เห็นพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ และการมหัศจรรย์ของพระองค์ในที่น้ำลึก บรรดานักเดินเรือเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าการออกไปในทะเลเป็นอีกโลกหนึ่งที่แตกต่างกัน – ในทางดีและในทางร้ายก็ได้ อำนาจแห่งท้องทะเล โดยเฉพาะเมื่อลอยน้ำอยู่ เป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัวได้

25 เพราะพระองค์ทรงบัญชา และทรงให้เกิดลมพายุซึ่งให้คลื่นทะเลกำเริบ **26** คนเหล่านั้นถูกซัดขึ้นไปสู่ท้องฟ้าและลงไปสู่ที่ลึก ใจของเขาละลายไปเพราะเหตุความยากลำบาก **27** เขาถลาและโഴเซไปอย่างคนเมาและสิ้นปัญญาลง เหล่ากะลาสีเรือทราบดีถึงอันตรายเหล่านั้นเมื่อทะเลกำเริบขึ้นมา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยกให้อำนาจดังกล่าวเป็นมาจากพระเจ้าอย่างเห็นได้ชัด พระองค์คือผู้ที่สามารถทำให้เกิดลมเหล่านั้นและเป็นผู้ที่สามารถทำให้ทะเลเหล่านั้นสงบได้ การออกทะเลไปในช่วงที่มีพายุไม่ใช่เรื่องสนุก โดยเฉพาะเมื่อเรื่อนั้นมีขนาดเล็ก คลื่นคูเหมือนจะซัดขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์จากนั้นก็โชนลงสู่ที่ลึก เหล่ากะลาสีเรือที่ติดอยู่ในพายุรุนแรงพบว่าความกล้าหาญของพวกเขาละลายไป เมื่อคาดฟ้าเรือของพวกเขาที่ถูกพายุซัดถูกเหวี่ยงไปมาโดยทะเลกำเริบ เหล่ากะลาสีเรือก็ถลาและโഴเซไปมาอย่างคนเมาจริงๆ เมื่อมองไม่เห็นท่าเทียบเรือหรือที่หลบภัยใดเลย พวกเขาถึงปัญญา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจนถึงวิกฤติเหล่านั้นที่กะลาสีเรือจำนวนมากเคยเผชิญมา กล่าวได้ว่าหลักการนี้ประยุกต์ใช้ได้กับวิกฤติใดก็ตามของชีวิต

สดด 107:28-30 เมื่อตกอยู่ในสภาพอัปจนเช่นนั้น แล้วในความยากลำบากของเขา เมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยนำเขาออกจากความทุกข์ใจของเขา พายุชีวิตย่อมมาอย่างแน่นอน – และไม่ใช่สำหรับเหล่ากะลาสีเรือในทะเลกำเริบเท่านั้น เมื่อเราร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในความทุกข์ลำบากของเรา พระองค์ก็สามารถและจะทรงนำเราออกจากความทุกข์ใจของเราได้ พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขากร้องออกมาในพายุชีวิต อันที่จริงหลายครั้งพระเจ้าทรงอนุญาตให้พายุชีวิตเข้ามาเพื่อที่ประชาชนของพระองค์จะแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระองค์ พายุชีวิตเป็นตัวเพิ่มอันอัศจรรย์ซึ่งทวีความเชื่อ การอธิษฐาน และการแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า

29 พระองค์ทรงกระทำให้พายุสงบและคลื่นทะเลก็นิ่ง มีมากกว่าหนึ่งครั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทำให้น้ำทะเลกาลิลีที่กำเริบสงบ และทำให้พวกสาวกที่หวาดกลัวรอดชีวิต ดูมาระโก 4:39 และเพลงสดุดี 89:9

30 แล้วเขาก็ยินดีเพราะเขามีความเจียบ และพระองค์ทรงนำเขามายังท่าที่เขาปรารถนา เมื่อได้เห็นคำตอบของพระเจ้าที่มีต่อคำอธิษฐานและการทำให้ทะเลกำเริบสงบ เหล่ากะลาสีเรือก็เปรมปรีดีเพราะทะเลถูกทำให้สงบแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงนำพวกเขาไปยังท่าเทียบเรืออันปลอดภัย พวกเขาก็มีเหตุยิ่งใหญ่ที่จะเปรมปรีดี

สดด 107:31-32 จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ร้องอุทานออกมาว่า โอ ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์ ดูความเห็นสำหรับข้อ 8 เหมือนเดิม

32 ให้เขาขอพระเกียรติพระองค์ในชุมนุมประชาชน และสรรเสริญพระองค์ในที่ประชุมของผู้อาวุโส เมื่อพระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นจากวิกฤติและพายุเหล่านั้นแห่งชีวิต พวกเขาจะถูกสั่งให้ยกย่องพระองค์ต่อหน้าคนทั้งปวงและต่อหน้าคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำด้วย หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เราต้องอธิษฐานขอความช่วยเหลือของพระเจ้า

และเมื่อพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เราก็มีหน้าที่ยกย่องพระองค์ต่อหน้าคนทั้งหลาย – ทั้งผู้เล็กน้อยและผู้ยิ่งใหญ่

สดด 107:33-34 พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำให้เป็นถิ่นทุรกันดาร น้ำพุให้เป็นดินแห้งผาก 34 แผ่นดินที่มีผลตกให้เป็นที่แห้งแล้ง เพราะเหตุความโหดร้ายของชาวเมือง ตลอดหลายศตวรรษ พระเจ้าทรงพิพากษาแผ่นดินต่างๆ ที่ชั่วร้ายแล้วอย่างแน่นอน ลองดูการพิพากษาของพระองค์ที่กระทำต่อเมือง โสโดมและโกโมราห์ก็ได้ จนทุกวันนี้ พื้นที่นั้นก็รกร้างว่างเปล่า และเป็นทะเลทราย

สดด 107:35-38 ในทางกลับกัน พระองค์ทรงเปลี่ยนถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ แผ่นดินแห้งผากให้เป็นน้ำพุ 36 และพระองค์ทรงให้คนหิวโหยอาศัยที่นั่น เพื่อเขาจะสถาปนา นครซึ่งพอจะอาศัยได้ เมื่ออิสราเอลเข้ามาในแผ่นดินของพวกเขา พระเจ้าก็ทรงอวยพรแม้แต่พื้นที่ต่างๆ ที่เป็นทะเลทรายของมัน นั่นเป็นความจริงในสมัยแห่งการพิชิตของ โยชูวาและมันได้เกิดขึ้นแล้วอย่างแน่นอนในศตวรรษที่ยี่สิบเมื่อพวกเขายกกลับไปยังแผ่นดินของตนแล้ว หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงสามารถและทรงนำการอวยพรมาสู่ประชาชนของพระองค์จริงๆ เมื่อพวกเขาแสวงหาพระองค์ พระองค์สามารถและอาจทำให้ประชาชนของพระองค์เจริญขึ้น เมื่อพวกเขาปรนนิบัติพระองค์

37 เขาหว่านนา และปลูกสวนองุ่นและได้ผลตกมาก 38 โดยพระพรของพระองค์เขาทั้งหลายทวีผลมากยิ่งขึ้น และพระองค์มิได้ทรงให้วัวของเขาลดจำนวนลง อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่สามารถอวยพรและทำให้ประชาชนของพระองค์เจริญขึ้นได้ นี่เป็นเช่นนั้นเป็นพิเศษเมื่อพวกเขาดำเนินในความเชื่อฟังต่อพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 28:1-14 จะว่าไปแล้ว หลักการนี้ยังมีอยู่จนทุกวันนี้ พระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ให้เกียรติพระองค์ เชื่อฟังพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ พระองค์จะทรงอวยพรแรงงานแห่งมือของเรา

สดด 107:39-40 เมื่อเขาถูกทำให้เหนื่อยลงและถูกเหยียดให้ต่ำโดยการบีบบังคับกับความยากลำบากและความโศกเศร้า 40 พระองค์ทรงแสดงความดูหมิ่นลงบนเจ้านาย ทรงกระทำให้

เขาพนจรไปในถิ่นทุรกันดารที่ไม่มีหนทาง หนึ่งในเรื่องเสียดสีอันน่าเศร้าที่ถูกพบอยู่ทั่วพระคัมภีร์ก็คือว่า หลังจากพระเจ้าทรงอวยพรประชาชนของพระองค์แล้ว ในไม่ช้าพวกเขาก็ถอยห่างไปเสียจากพระองค์ ตอนแรกมันคือการไถ่กลับ ต่อมามันคือการเกลือกกลั้วในความบาป จากนั้นมันคือการกบฏซึ่งๆหน้าต่อพระเจ้า ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลคือ แบบอย่างหนึ่งที่ต่อเนื่องของความโง่เขลาดังกล่าว และคริสเตียนทั้งหลายจนทุกวันนี้ก็ทำแบบเดียวกัน คริสเตียนมากมายเหลือเกินในยุคสมัยนี้ที่พอได้รับการอวยพรด้านการเงินจากพระเจ้าแล้ว ในไม่ช้าก็หลงไปสู่วัตถุนิยมและทุกอย่างยกเว้นการปรนนิบัติพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ พวกเขาในคราวอันเหมาะสมก็ถูกทำให้น้อยลงและถูกเหยียดให้ต่ำลงผ่านทางการติสอนของพระเจ้า พระองค์ทรงทราบวิธีจัดการกับคนเหล่านั้นที่ขนาดหมวกหรือกระเป๋าสตางค์ของเขาเริ่มพองใหญ่ขึ้น พระองค์สามารถนำคริสเตียนไถ่กลับเหล่านั้นกลับไปสู่ถิ่นทุรกันดารแห่งชีวิตได้อย่างง่ายดาย

สดด 107:41-42 ตรงกันข้าม แต่พระองค์ทรงยกคนขัดสนขึ้นจากความทุกข์ยาก และกระทำให้ครอบครัวของเขามากอย่างฝูงแพะแกะ พระเจ้าทรงอวยพรและเลื่อนยศคนเหล่านั้นที่มีใจถ่อมและดำเนินตามทางของพระเจ้าได้จริงๆ พระองค์ทรงนำการอวยพรที่ปรากฏชัดเจนมาสู่คนเหล่านั้นที่ถวายเกียรติและปรนนิบัติพระองค์ได้จริงๆ

42 คนชอบธรรมจะเห็นและยินดี และความชั่วช้าทั้งปวงก็จะปิดปากของมัน คนชอบธรรมย่อมเปรมปรีดิ์เมื่อเห็นการช่วยให้พ้นและการอวยพรของพระเจ้าที่มีแก่คนที่ใจถ่อม ยิ่งกว่านั้น คนเหล่านั้นที่ชอบทำบาปก็หุบปากเสียเมื่อเห็นการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อคนของพระองค์เอง จนทุกวันนี้ บรรดาสมาชิกครอบครัวที่ยังไม่รอดจะเยาะเย้ยและล้อเลียนญาติๆที่ถูกไถ่แล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อหลายปีผ่านไปและพวกเขาเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นแห่งความบาปของตน พวกเขาก็เห็นความมีเสถียรภาพและการอวยพรที่มีต่อญาติๆของพวกเขาที่ดำเนินตามทางพระเจ้า จากนั้นพวกเขาริบก็หุบปากเสียๆที่กล่าวร้ายคนเหล่านั้น

สดด 107:43 ผู้ใดฉลาดและจะรักษาสิ่งเหล่านี้ ก็จะเข้าใจถึงความเมตตาของพระเยโฮวาห์ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยข้อสังเกตที่ว่าบรรดาคนมีปัญญาจะพิเคราะห์ความดี

ของพระเจ้าและการกระทำกิจต่างๆของพระองค์ เมื่อผู้ใดจะหยุดชั่วครู่และตริกรตรอง เขาก็จะเห็นว่าความบาปย่อมก่อให้เกิดความเสียหายและการดำเนินตามทางของพระเจ้าและความชอบธรรมย่อมนำมาซึ่งการอวยพร บรรดาคนมีปัญญาจะมาถึงข้อสรุปนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 108: ไม่มีคำถามเลยเกี่ยวกับผู้แต่งของเพลงสดุดีบทนี้ เขาคือดาวิดเหมือนเดิม เพลงสดุดีบทนี้ประกอบด้วยข้อความหลายตอนของเพลงสดุดีบทที่ 57 และ 60 พร้อมกับข้อความที่ต่างไปจากเดิมน้อยมากๆ มันเป็นเพลงสดุดีแห่งความรื่นเริงและบางคนถือว่ามันเป็นเพลงสรรเสริญประจำชาติของอิสราเอล สเปนอร์เจียนเรียกมันว่า “เพลงยามเช้าของนักรบ” ข้อ 1-5 แสดงออกชัดเจนถึงจิตวิญญาณแห่งการสรรเสริญ ข้อ 6-12 แสดงออกถึงจิตวิญญาณแห่งการอธิษฐาน ข้อ 13 เป็นถ้อยคำสุดท้ายที่แสดงปณิธาน

สดด 108:1-5 หัวข้อนี้เกือบเป็นเพลงสดุดี 57:7-11 แบบคำต่อคำ โอ ข้าแต่พระเจ้า จิตใจของข้าพระองค์มันคง ข้าพระองค์จะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญด้วยจิตใจของข้าพระองค์ คำกล่าวซ้ำสองครั้งของดาวิดเกี่ยวกับใจของเขาที่มันคงมีความหมายว่า เขาได้ตัดสินใจแล้ว เขาจะร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงเรียกบรรดาเครื่องดนตรีของเขาแบบบทกวีให้ลงมือปฏิบัติ 2 พิณใหญ่และพิณเขาอยู่เอ๋ย จงตื่นเถิด ข้าพเจ้าจะปลุกอรุณ เหมือนกับที่คนอื่นๆหนึ่งตื่นในตอนเช้า ดาวิดก็เรียกตัวเองและบรรดาเครื่องสายของเขาให้สรรเสริญพระเจ้า นอกจากนี้ เขาตั้งใจทำเช่นนั้นกระทั่งในตอนเช้าตรู่ด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการใช้เวลาช่วงเช้าตรู่ในการอธิษฐานและการสรรเสริญ มันเป็นรูปแบบพื้นฐานที่สุดของการนมัสการ

ดังนั้น ดาวิดจึงประกาศความตั้งใจของเขาที่จะสรรเสริญพระเจ้า 3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางประชาชาติ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ความคิดก็คือว่า ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าจะสรรเสริญพระเจ้าท่ามกลางประชาชนของเขาเอง (นั่นคือ ครอบครัว) และท่ามกลางประชาชาติแห่งประชาชนของเขาด้วย ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คำสรรเสริญของเขาแต่พระเจ้าจะเป็นที่ทราบแก่คนทั้งปวง

และไม่ถูกกระทำในที่ลับ พร้อมกับโศกนาฏกรรมแบบทกวี ดาวิดอธิบายว่าทำไมเขาจะสรรเสริญพระเจ้าเช่นนั้น 4 เพราะความเมตตาของพระองค์ใหญ่ยิ่งเหนือฟ้าสวรรค์ ความจริงของพระองค์สูงถึงเมฆ ความเมตตาของพระเจ้ายิ่งใหญ่เสียดนรากับว่ามันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ ในลักษณะเดียวกัน ดาวิดเปรียบเทียบความจริงของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนการเอื้อมไปถึงหมู่เมฆเบื้องบน พร้อมกับคำเปรียบเปรยอันหรูหรา เขาพรรณนาลักษณะเฉพาะตัวอันหาที่สุคติได้ของความเมตตาและความจริงของพระเจ้า ดู เพลงสดุดี 103:11 และ 85:11

5 โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเป็นที่เชิดชูเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก ในการตรัสทรงเกี่ยวกับความเมตตาและความจริงของพระเจ้า เขาปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้ด้วยคำสรรเสริญและคำถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า อีกครั้งที่เขาเปรียบสง่าราศีของพระเจ้าว่าอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์

สดด 108:6-9 ข้อ 6-13 เกือบเหมือนกันทุกด้านกับเพลงสดุดี 60:5-12 ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์และทรงตอบข้าพระองค์ เพื่อว่าผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการช่วยให้พ้น พระเจ้าทรงอวยพรเขาแล้วด้วยธงแห่งชัยชนะเพื่อที่ว่า ดาวิดจะได้รับการช่วยให้พ้น ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้รอด (นั่นคือ ช่วยให้พ้น) และสลับฟังก์ชันพื้นฐานของเขาจริงๆ

7 พระเจ้าได้ตรัสด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ว่า "เราจะปิตินดี สเปอร์เจียนเจียนไว้ว่า "ความเชื่อไม่เคยมีความสุขมากกว่าตอนที่มันสามารถหยายหลังลงบนพระสัญญาของพระเจ้าได้ ... พระเจ้าทรงสัญญาชัยชนะแก่อิสราเอลแล้ว และสัญญาอาณาจักรนั้นแก่ดาวิดแล้ว ความบริสุทธิ์ของพระเจ้ารับประกันการทำให้พันธสัญญาของพระองค์เองเป็นจริง และดังนั้นกษัตริย์ผู้นี้จึงพูดอย่างมั่นใจ" ดาวิดจึงร้องออกมาอย่างผู้มีชัยโดยรู้ว่าพระเจ้าจะประทานความสำเร็จแก่เขา เราจะแบ่งเมืองเซเคม และแบ่งหุบเขาเมืองสุคคทออก เซเคมเป็นส่วนหนึ่งของอิสราเอลตอนนั้น แต่ยังอยู่ภายใต้ใต้น้ำมือของอิซโบเซท บุตรชายซาอูล ฝ่ายหลังไม่ยอมจำนนต่อสิทธิอำนาจของดาวิด แต่ตอนนี้ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดรู้ว่าเขาจะมีชัยชนะ ดู 2 ซามูเอล 2:4-11

หุบเขาเมืองสุคคทอยู่ที่ใกล้เมืองเซเคม ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดพูดถึงการยึดครองมัน และการวัดขนาด (นั่นคือ การสำรวจ) มัน ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ดาวิดจะมีชัยชนะเหนือศัตรูของเขาโดยยึดครองแผ่นดินของศัตรูนั้น

นอกจากนี้ เขาประกาศว่า 8 กิเลอาดเป็นของเรา มนัสเสห์เป็นของเรา เอฟราอิมเป็นที่กำกัษณะของเรา ยูดาห์เป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติของเรา กิเลอาดก็ถูกอ้างสิทธิ์ความเป็นเจ้าของโดยอับเนอร์เพื่ออิซโบเซท ดู 2 ซามูเอล 2:9 (กิเลอาดเป็นเขตแดนบนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน) แน่แน่นอนว่ามนัสเสห์และเอฟราอิมเป็นพื้นที่ต่างๆของอิสราเอลซึ่งดาวิดในฐานะกษัตริย์แห่งยูดาห์ไม่มีสิทธิ์อำนาจ ณ จุดนี้ดาวิดเป็นกษัตริย์เหนือเฉพาะยูดาห์ซึ่งเป็นฐานที่มั่นแห่งสิทธิ์อำนาจของเขา (นั่นคือ ผู้ตั้งพระราชบัญญัติ) ในขณะนั้น กระนั้น ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าเมื่อพระเจ้าทรงอวยพรเขาและประทานชัยชนะให้แก่เขา สักวันหนึ่งเขาจะกลายเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น หลายปีต่อมาในฐานะเป็นกษัตริย์เหนือประชาชนดินนั้นทั้งสิ้นแล้ว ดาวิดมองย้อนกลับไปไปยังวันวานเหล่านั้นและเขียนคำอธิษฐานแห่งความเชื่อของเขาในวันเหล่านั้นเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่ง

กระนั้น เขาก็มีนิมิตที่ยิ่งใหญ่มากกว่าเดิม 9 โมอับเป็นอ่างล้างชำระของเรา เราเหวี่ยงรองเท้าของเราลงบนเอโดม เราโห่ร้องด้วยความมีชัยชนะเหนือฟิลิสเตีย" ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดาวิดได้เห็นชัยชนะเหนือบรรดาศัตรูยาวนานของอิสราเอล เช่น โมอับและเอโดมทางทิศตะวันออก (ประเทศจอร์แดนปัจจุบัน) ด้วยความยุติธรรมดุจบทกวี ดาวิดกล่าวถึงการทำให้โมอับเป็นอ่างล้างชำระ – ซึ่งเป็นที่ๆน้ำสกปรกจากการล้างเท้าของเขาถูกเก็บรวบรวมไว้ – และเอโดมเป็นสถานที่ๆเขาจะเททรายออกจากรองเท้าของเขา ส่วนฟิลิสเตียนั้น ดาวิดบอกล่วงหน้าว่าพวกเขาจะถูกกำราบจนถึงจุดที่พวกเขาจะโห่ร้องเมื่อดาวิดมีชัยในศึกๆหนึ่ง

ความคิดโดยรวมก็คือว่าดาวิดเห็นล่วงหน้าว่า ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าสักวันหนึ่งเขาจะปกครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น นอกจากนี้ เขายังจะมีชัยชนะเหนือบรรดาศัตรูของชนชาติของเขา

ซึ่งอยู่รอบด้าน แม้ถูกเขียนในอีกหลายปีต่อมา บัดนี้ดาวิดก็เขียนสิ่งที่เขาเห็นภาพเมื่อหลายปีก่อนหน้านั้น โดยความเชื่อลงเป็นข้อเขียนศักดิ์สิทธิ์

สดด 108:10-11 พร้อมกับฉากหลังอันเปี่ยมชัยชนะนั้น ดาวิดร้องออกมาว่า **ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าเข้าไปในนครที่มีป้อม ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าไปยังเอโดม** บางคนคิดว่านครเข้มแข็งนั้นคือรับบาทของคนอัมโมนดังที่ถูกล่าวถึงใน 2 ซามูเอล 12:26, 29 เอโดมอยู่ทางทิศใต้ของโมอับ บนฝั่งตะวันออกของทะเลตาย ดาวิดจึงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่า **ผู้ใดจะให้ชัยชนะแก่เขาเหนือศัตรูเหล่านี้?**

เขาตอบคำถามของตัวเอง **11 โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วหรือ โอ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่ทรงออกไปกับกองทัพของข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วละ** แม้พระเจ้าทรงอนุญาตให้อิสราเอลถูกตีสอนโดยสงครามกับคนอัมโมนดังที่หมายเหตุไว้ใน 2 ซามูเอล 10 บัดนี้ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้ประทานชัยชนะแก่เหล่ากองทัพของเขา ดาวิดตระหนักดีว่าความบาปของชนชาติของเขาได้ช่วยพระเจ้านำให้อวยพรพวกเขาในอดีต บัดนี้เขาทูลขอการอวยพรของพระเจ้าพร้อมกับชัยชนะเหนือบรรดาศัตรูของเขา

สดด 108:12-13 พร้อมกับคำกล่าวน้อยกว่าความเป็นจริงอันลึกซึ้ง ดาวิดอธิษฐานว่า **ขอประทานความช่วยเหลือเพื่อต่อต้านความยุ่งยากต่างๆ เพราะความช่วยเหลือของมนุษย์ก็ไร้ผล** ดาวิดขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยตรงในศึกที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา เขาารู้ดีว่าความช่วยเหลือของมนุษย์มีค่าน้อยจริงๆ ชัยชนะนั้นจะเป็นมาโดยความช่วยเหลือของพระเจ้า ดังนั้นดาวิดจึงอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยตรง นั่นคือการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ!

13 โดยพระเจ้าเอง ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง พระองค์เองจะทรงเป็นผู้เหยียบคู่อริของข้าพเจ้าทั้งหลายลง เพราะรู้ว่าความช่วยเหลือของเขามาจากที่ไหน ดาวิดจึงคาดการณ์ถึงชัยชนะ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ชัยชนะก็ถูกรับประกันแล้ว พระองค์ทรงเป็นผู้ที่จะเหยียบเหล่าศัตรูของพวกเขา หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

ศึกใดก็ตามสามารถถูกเอาชนะได้และปัญหาใดก็ตามสามารถถูกพิชิตได้ จงสรรเสริญองค์พระผู้
เป็นเจ้าเถิด!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 109: เพลงสดุดีบทนี้คล้ายกับเพลงสดุดีหลายบทในช่วงต้นของ
หนังสือเล่มนี้ เห็นได้ชัดว่ามันเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งของดาวิดและถูกอุทิศให้แก่หัวหน้านักร้อง
เห็นได้ชัดว่าดาวิดกำลังเขียนเกี่ยวกับวิกฤติใหญ่ในชีวิตของเขา – อาจเป็นการกบฏของอับซา
โลมหรือการหลอกลวงของอาหิโรเฟลหรือการทรยศของโคเอกคนเอโดม อย่างไรก็ตาม ไม่มี
คำถามเลยว่าพระวิญญูณบริสุทธิทรงกล่าวถึง โศกนาฏกรรมหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าและนั่นคือการ
ทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราโดยยูดาส อิสการิโอท กิจการ 1:16-20 กล่าวถึงเรื่องนั้นอย่างชัด
เจนมาก

เพลงสดุดีบทนี้แบ่งออกเป็นสามส่วนใหญ่ๆ ในข้อ 1-5 ดาวิดร้องทูลพระเจ้าอย่างถ่อมใจ
เพื่อให้เขาถูกช่วยให้พ้นจากบรรดาศัตรูของเขาที่คิดคดทรยศ ในข้อ 6-20 เขามองไปไกลกว่าตัว
เขาเองแบบเป็นคำพยากรณ์และเอ่ยคำพิพากษากล่าวโทษผู้ทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ในข้อ
21-31 เขาย้อนกลับมาสู่การร่วมสนิทของเขากับพระเจ้าในคำอธิษฐานและคำสรรเสริญ ส่วน
กลางของเพลงสดุดีบทนี้เป็นคำกล่าวโทษต่อศัตรูผู้ร้ายของพระคริสต์ – ยูดาส อิสการิโอท – ซึ่ง
พระวิญญูณบริสุทธิทรงคลี่คลายดาวิดขณะเขาเขียนเกี่ยวกับพวกศัตรูของเขาเอง

สดด 109:1-5 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขึ้นต้นด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าดับฟังเสียง
ร้องทูลของเขา โอ ข้าแต่พระเจ้า ผู้ซึ่งข้าพระองค์สรรเสริญ ขออย่าทรงนิ่งเสีย พระเจ้าผู้ที่ดาวิด
รู้จักทรงสมควรแก่คำสรรเสริญทั้งสิ้น และทรงเป็นพระองค์ผู้ที่เขาหันไปพึ่งในยามทุกข์ลำบาก
เห็นได้ชัดว่าเขาทูลขอให้พระเจ้าดับฟังคำอธิษฐานของเขา คำอธิษฐานร้อนรนของผู้ชอบธรรม
คนหนึ่งปรากฏชัดเจน

2 เพราะปากของคนชั่วและปากของคนหลอกลวงอ้าใส่ข้าพระองค์อยู่แล้ว พวกเขาได้พูด
ปรักปรำข้าพระองค์ด้วยลิ้นมุสา ดาวิดเริ่มนำเสนอคดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า เขาจะระโน

การต่อต้านและการข่มเหงที่เขาเผชิญ โปรดสังเกตว่าความทุกข์ลำบากของเขาคือ *ถ้อยคำ*ของเหล่าศัตรูของเขา คำวิพากษ์วิจารณ์และการโจมตีทางคำพูดของเหล่าปฏิบัติภัยสร้างความทุกข์ใจได้มากมายจริงๆ

3 เขาทั้งหลายล้อมข้าพระองค์ไว้ด้วยถ้อยคำเกลียดชัง และโจมตีข้าพระองค์อย่างไรเหตุแน่นอนว่าดาวิดเผชิญความเป็นศัตรูมาตลอดชีวิตของเขาไม่ว่าจะเป็นซาอูลและเหล่าพันธมิตรของเขาหรืออับซาโลมและพรรคพวกของเขา ถ้อยคำที่จงเกลียดจงชังและข่มขืนนำความทุกข์ใจใหญ่ยิ่งมาได้ อย่างแน่นอน นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์ พวกฟาริสี พวกสะดูสี และมหาปุโรหิตกล่าวแต่ถ้อยคำเกลียดชังต่อผู้พระองค์ พวกเขาคิดแผนการเพื่อทำลายพระองค์ตลอดการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์

4 เขาเป็นพวกปฏิบัติต่อข้าพระองค์แทนความรักของข้าพระองค์ ส่วนข้าพระองค์ได้ **อธิษฐานเท่านั้น** ดาวิดได้แสดงความกรุณาต่ออับซาโลมบุตรชายของเขาแล้วอย่างแน่นอน กระนั้น เขาก็หันมาต่อสู้บิดาของเขาเอง ถึงกระนั้น ดาวิดก็อุทิศตัวในการอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นที่เกลียดชังเขา แน่ทีเดียว เขาเป็นแบบอย่างของสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสอนในเวลาต่อมาในมัทธิว 5:44 อย่างไรก็ตาม พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าดาวิดก็ถูกกล่าวถึงอยู่เบื้องหลัง ไม่มีผู้ใดรักเหมือนพระเยซูทรงรัก พระองค์ทรงรับใช้ให้เพราะเยรูซาเล็มซึ่งรวมถึงพวกฟาริสี พวกสะดูสี และมหาปุโรหิตและพระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อตอบแทนความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาๆ เกลียดชังพระองค์และกลายเป็นปฏิบัติภัยของพระองค์ กระนั้น พระองค์ก็ทรงอุทิศตัวแก่การอธิษฐาน บทเรียนหนึ่งที่ลึกซึ้งยังมีอยู่จนทุกวันนี้

5 เขาตอบแทนข้าพระองค์ด้วยความชั่วแทนความดี และความเกลียดชังแทนความรัก **ของข้าพระองค์** แม้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงทำการอัศจรรย์อันเปี่ยมกรุณามากมายในสมัยของพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงถูกปฏิบัติโดยคนของพระองค์เอง พระองค์เสด็จมาเพื่อแสวงหาและเพื่อช่วยคนที่หลงหายไปให้รอด และกระนั้นพวกเขาก็ไม่อยากจะข้องอะไรกับ

พระองค์ คู ยอห์น 10:32 และลูกา 19:14 และดาวิดจึงปู้พื้นสำหรับคำกล่าวโทษที่ยิ่งใหญ่กว่าซึ่ง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจเขาให้เขียนเกี่ยวกับผู้ทรยศต่อพระคริสต์

สดด 109:6-7 **ขอทรงตั้งคนชั่วให้อยู่เหนือเขาและให้ซาตานยืนอยู่ที่มือขวาของ**
เขา คราวนี้จุดสนใจหลักหัน ไปยังคำพยากรณ์กล่าวโทษยูดาสแห่งเครีโธท (อิสคาริโอท) ผู้ทรยศ
ต่อพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจดาวิดให้เขียนรายการขี้ดียวที่เป็นคำกล่าวโทษผู้ที่
นำสังเวชที่สุดคนหนึ่งในบรรดาสິงทรงสร้างทั้งปวงของพระเจ้า ดาวิดมอบชายเลวทรามผู้นี้ไว้ให้อยู่ได้
บังคับของคนชั่วคนหนึ่ง เห็นได้ชัดว่าเขาถูกมอบไว้ให้อยู่ได้การปกครองของซาตานซึ่งถูกกล่าว
ชัดเจนในส่วนหลังของข้อนี้ ในฐานะบุตรแห่งความพินาส ยูดาสจะหมอบคลานอยู่ภายใต้การ
ครอบครองอันตรายของพญามารตลอดชั่วนิรันดร์กาลในนรก

7 เมื่อพิจารณาคติ ก็ให้เขาปรากฏว่าเป็นผู้กระทำผิด และให้คำอธิษฐานของเขากลายเป็น
ความบาป ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้มองล่วงหน้าไปยังการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวเมื่อยูดาส
จะหมอบอย่างหวาดกลัวที่นั่น เขาบอกล่วงหน้าถึงความพินาสของยูดาส แม้แต่คำอธิษฐานขอ
ความเมตตาของเขาก็จะถูกถือว่าเป็นความบาป

สดด 109:8 **ขอให้วันเวลาของเขาน้อย ขอให้อีกผู้หนึ่งมายึดตำแหน่งของเขา**
การเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ต่างๆ ในพันธสัญญาใหม่ถูกแสดงตรงนี้ เปโตรประยุกต์ใช้คำกล่าว
โทษนี้กับยูดาสอย่างชัดเจนในกิจการ 1:20 แน่ทีเดียว วันเวลาของเขาน้อยเมื่อเขาฆ่าตัวตายไม่
นานหลังจากทรยศพระเยซู และอิงตามคำพยากรณ์นี้ เปโตรตั้งใจแน่วแน่ว่าอีกคนหนึ่งควรถูก
เลือกให้รับตำแหน่งอัครทูตซึ่งยูดาสทรยศอย่างชั่วร้ายเช่นนั้น คำพยากรณ์นี้เห็นได้ชัดว่าถูก
ทำให้สำเร็จแล้วในวันเหล่านั้นก่อนและระหว่างกิจการ 1

สดด 109:9-13 **ขอให้ลูกของเขากำพร้าพ่อ และภรรยาของเขาเป็นม่าย** รายการคำ
แช่งสาปต่างๆ บัดนี้ตามมาสำหรับครอบครัวของยูดาส นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเขาแต่งงาน
และมีลูกๆ อย่งไรก็ตาม ความบาปของเขามีผลกระทบต่อครอบครัวของเขาอย่างแน่นอน ใน
ฐานะหลักการทั่วไปอย่างหนึ่ง นั่นยังเป็นจริงเหมือนเดิมอย่างแน่นอนจนทุกวันนี้

10 ขอให้ลูกของเขาต้องเร่ร่อนขอทานเรื่อยไป ขอให้เขาหาอาหารจากที่รกร้างว่างเปล่าของเขา ลูกๆของยูดาสไม่เพียงจะทนทุกข์กับการสูญเสียบิดาของพวกเขาไปเท่านั้น พวกเขาเองจะพบคำแช่งสาปหนึ่งในชีวิตของพวกเขาด้วย แม้ไม่มีบันทึกว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไปกับครอบครัวของยูดาส เลนส์แห่งคำพยากรณ์ก็กล่าวชัดเจนว่าพวกเขาประสบชะตากรรมน่าเวทนาหลังจากนั้น

11 ขอให้เจ้าหน้าที่ของทั้งสี่ที่เขาได้อยู่ ขอคนต่างถิ่นมาปล้นผลงานของเขาไป นอกจากนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พยากรณ์ว่าทรัพย์สินที่เป็นวัตถุสิ่งของๆยูดาสจะถูกยึดไป นี้ย่อมนำไปสู่ความยากจนของครอบครัวของเขาอย่างไม่ต้องสงสัย

12 ขออย่าให้ผู้ใดเอ็นดูเขา อย่าให้ผู้ใดส่งสารลูกกำพร้าพ่อของเขา ไม่มีการหิบบิ้นความเมตตาให้แก่ครอบครัวของผู้ทรยศที่ชั่วร้ายนี้ต่อพระคริสต์

13 ขอให้ทายาทของเขาถูกตัดออก และในคนชั่วอายุต่อมาขอให้ชื่อของเขาถูกขีดยาออกเสีย คำกล่าวโทษเพิ่มเติมต่อลูกหลานของยูดาสถูกกล่าวล่วงหน้า แม้แต่คนเหล่านั้นในครอบครัวของเขาในอีกหลายชั่วอายุคนต่อมาก็จะแบกรับคำแช่งสาปนั้นแห่งบรรพบุรุษผู้ชั่วร้ายของพวกเขา

ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าในเรื่องทั้งหมดนี้ก็คือว่าครอบครัวของยูดาสจะทนทุกข์กับเขาเพราะความบาปของเขา ความบาปย่อมส่งผลน่ากลัวต่อผู้อื่น โดยเฉพาะครอบครัวของคนๆนั้น ครอบครัวของยูดาสคือตัวอย่างหนึ่งที่น่ากลัวของเรื่องนี้

สดด 109:14-16 คำพยากรณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับวงศ์ตระกูลของยูดาส อิสคาริโอทถูกประกาศ ขอให้ความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเขายังเป็นที่ยำได้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ อย่าให้บาปของมารดาเขาลบเลือนไป ความบาปของบิดาต้องรับโทษไปถึงชั่วอายุที่สามและที่สี่ต่อคนเหล่านั้นที่เกลียดชังพระเจ้า (อพยพ 20:5) นี่บอกเป็นนัยตรงนี้ว่าความบาปของวงศ์ตระกูลของยูดาสพบความสำเร็จสมบูรณ์อันชั่วร้ายในตัวเอง ดังนั้น แม้แต่ชื่อสกุลของคนทรยศผู้นี้ก็ถูกแช่งสาป ความบาปของมารดาของเขาไม่ได้ถูกบอกไว้ว่าเป็นอะไร นี่บอกเป็นนัยว่านางอาจตั้ง

ครรรักยูดาสนอกสมรส หากเป็นเช่นนั้น มีภาพประกอบที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิมของผลที่ตามมาเหล่านี้ของความบาป

15 ขอให้บาปเหล่านั้นอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอไป เพื่อพระองค์จะทรงตัดการระลึกถึงเขาเหล่านั้นเสียจากแผ่นดินโลก ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ระลึกถึงความชั่ว แม้แต่ของครอบครัวของผู้ทรยศผู้นี้ต่อพระผู้ช่วยไ้หรือดของเรา บันทึกทั้งปวงเกี่ยวกับพวกเขา จะต้องถูกตัดออกเสียและมันเป็นเช่นนั้นอย่างชัดเจน เพราะว่าเราไม่ทราบอะไรเพิ่มเติมอีกเลย เกี่ยวกับครอบครัวของยูดาสนับแต่นั้นเป็นต้นมา

เหตุผลสำหรับการปรับโทษเช่นนั้นล่ะ? **16** เพราะเขาไม่จดจำที่จะแสดงความเอ็นดู แต่ข่มเหงคนจนและคนขัดสน เพื่อจะฆ่าคนที่เศร้าใจเสีย แม้ดาวิดกำลังเขียนจากความทุกข์ยากของตัวเองอย่างแน่นอน เห็นได้ชัดว่าการต่อต้านและการทรยศต่อพระเยซูคือจุดสนใจหลัก แน่ทีเดียวองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเป็นคนที่รับความเศร้า โศกและพระทัยแตกสลาย

สดด 109:17-20 เราได้เข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปนิสัยที่ชั่วร้ายของยูดาส เขารักที่จะแข่ง ขอให้คำแข่งตกบนเขา เขาไม่ชอบการให้พร ขอพรจงห่างไกลจากเขา มันอาจไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ว่าการแข่งและความชั่วของยูดาสถูกพบด้วยกัน ผู้ทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราคนนี้เป็นชายคนหนึ่งที่ชอบแข่งคำ ช่างเป็นคำเทศนาหนึ่งที่กล่าวโทษคนเช่นนั้นเหลืออยู่จนทุกวันนี้

18 เขาเอาการแข่งห่มต่างเสื้อผ้าของเขา ขอให้ซึมเข้าไปในกายของเขาอย่างน้ำ ขอให้ซึมเข้าไปในกระดูกของเขาอย่างน้ำมัน นี่คือ ชายคนหนึ่งที่การแข่งของเขาเป็นสิ่งที่สามัญธรรมดาเหมือนเสื้อผ้าของเขา พระเยซูตรัสว่า “ความคิดชั่วร้าย การฆาตกรรม การผิฝัวผิฝเมีย การล่วงประเวณี การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ การพุดหมิ่นประมาท ก็ออกมาจากใจ” (มัทธิว 15:19) เห็นได้ชัดว่ายูดาสเป็นคนที่ชอบการแข่งเมื่ออยู่ตามลำพัง แม้เป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซู เขาก็เป็นคนหน้าซื่อใจคด โดยสมบูรณ์ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงกำชับการแข่งของยูดาสให้ย้อนกลับไปหาเขาเอง

19 ให้เหมือนเครื่องแต่งกายที่คลุมเขาอยู่ เหมือนเข็มขัดที่คาดเขาไว้เสมอ เพราะยูดาส ชอบการแข่ง มันก็จะตกแก่เขาตลอดไปเป็นนิรันดร์ นั่นถูกทำให้สำเร็จได้อย่างแน่นอน ชื่อของยูดาส อิสคาริโอทได้กลายเป็นคำภาษิตหนึ่งที่มีหมายถึงการคิดคด ความชั่วร้าย และการทรยศหักหลัง

20 ทั้งนี้ขอให้เป็นการบำเหน็จจากพระเยซูฮอวาห์แก่พวกปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ แก่ผู้ที่กล่าวร้ายต่อชีวิตของข้าพระองค์ คาวิดจึงทูลขอการปรับโทษเช่นนั้นให้ไม่เพียงมีแก่บรรดาศัตรูของเขาเองเท่านั้น แต่ให้มีแก่บรรดาปฏิปักษ์ทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้า แม้พวกเขาอาจดูเหมือนเจริญขึ้นชั่วประเดี๋ยวหนึ่ง วันของพวกเขาจะมาแน่ การพิพากษาไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

สดด 109:21-25 คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หันไปกล่าวถึงใจที่ทุกข์ลำบากของเขาเอง โอ ข้าแต่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงกระทำเพื่อข้าพระองค์โดยเห็นแก่พระนามของพระองค์ เพราะว่าความเมตตาของพระองค์นั้นประเสริฐ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น คาวิดทูลขอพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือเขา เขาทูลขอความเมตตาของพระเจ้าเพื่อช่วยเขาให้พ้น เขายกคำพยานแห่งพระนามของพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือของพระองค์ กุญแจดอกต่างๆที่ไขสู่คำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบเช่นสิ่งเหล่านี้ยังมีอยู่จนถึงปัจจุบัน

22 เพราะข้าพระองค์ยากจนและขัดสน และจิตใจของข้าพระองค์ก็บาดเจ็บอยู่ใน

23 ข้าพระองค์สิ้นสุดไปแล้วอย่างเงาตอนเย็น ข้าพระองค์ถูกสลัดออกเหมือนตักแตน คาวิดจึงระบายความในใจของตนต่อพระเจ้า เขากล่าวด้วยโหวหารถึงความทุกข์ลำบากแห่งหัวใจของเขา ความไม่จงรักภักดีของบรรดาศัตรูของเขาทำใจของเขาเป็นแผล มีบาดแผลไม่ก็อย่างที่ฝังลึกมากกว่าการทรยศหักหลังและความไม่จงรักภักดี สิ่งเหล่านี้ปรากฏชัดเจนในตอนต้นของบทนี้ เขาจึงพรรณนาถึงใจที่ทุกข์ลำบากของตน กล่าวได้ว่าการทรยศหักหลังของยูดาสก็คงทำให้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปวดร้าวเช่นกัน

24 เขาของข้าพระองค์ก็อ่อนเปลี้ยเพราะการอดอาหาร ร่างกายของข้าพระองค์ก็ชুবวมไป ความรุนแรงของการอดอาหารแท้จริงปรากฏชัดเจน มันนำความอ่อนแอฝ่ายร่างกายมาสู่ดา

วิด ในความทุกข์ใจของเขา เขาอดอาหารและอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้า การแสดงออกฝ่ายวิญญาณเช่นนั้นคือความจริงหนึ่งที่คนส่วนใหญ่ลืมไปแล้ว

25 ข้าพระองค์กลายเป็นที่ตำหนิติเตียนของเขา เมื่อเขามองดูข้าพระองค์ เขาก็ตีสนัสนัษะ เขากล่าวย้อนถึงการต่อต้านของเหล่าศัตรูของเขาอีกครั้ง การเยาะเย้ยของพวกเขาปรากฏชัดเจน ในการที่พวกเขาสนัสนัษะของตนใส่เขา การเยาะเย้ยแบบเดียวกันนี้ที่กระทำต่อพระเยซูก็เกิดขึ้น ที่กางเขนนั่น ดู มัทธิว 27:39 บรรดาคนที่ดำเนินตามทางของพระเจื่อก็คาดหวังได้ว่าจะเจอการเยาะเย้ยและการล้อเลียนจากบรรดาศัตรูของพระเจ้า ดาวิดเจอมาแล้ว พระเยซูก็เช่นกัน เราก็จะเจอด้วยเมื่อเรายืนหยัด

สดด 109:26-27 ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบของมัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็วกกลับมายังคำทูลขอความช่วยเหลือของพระเจ้าของเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ โอ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดตามความเมตตาของพระองค์ เมื่อเขาเผชิญความทุกข์ลำบากแห่งชีวิต ดาวิดก็รู้ว่าจะหันไปขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน คำทูลขอการช่วยให้รอดของเขาในบริบทนี้มีความหมายว่าการถูกช่วยให้พ้น ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากบรรดาศัตรูของเขาที่คิดคดทรยศ หลายครั้งดูเหมือนไม่มีความหวังสำหรับการรอดพ้นจากการต่อต้านของคนอธรรม แต่มีความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นเสมอจากเบื้องบน ดาวิดจึงทูลขอความเมตตาของพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้นจากวิกฤติเหล่านั้นแห่งชีวิตที่เขาเผชิญ

27 เพื่อเขาจะทราบว่าเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงกระทำการนี้ นอกจากนี้ ดาวิดอยากให้เห็นว่าการช่วยให้พ้นของเขาเป็นมาโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า – ว่าพระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นแล้ว เขาไม่เพียงแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าเท่านั้นแต่การพิสูจน์ว่าเขาไม่มีความผิดต่อหน้าบรรดาศัตรูของเขาด้วย บทเรียนนี้ก็คือว่าไม่มีปัญหาใดๆในชีวิตที่ใหญ่โตเกินกว่าพระเจ้าจะทรงแก้ไข

สดด 109:28-29 อีกครั้งที่ดาวิดมอบเหล่าศัตรูของเขาไว้แก่การพิพากษาของพระเจ้า ให้เขาแข่งไป แต่ขอพระองค์ทรงอำนาจพระพร เมื่อเขาลุกขึ้น ขอให้เขาได้อาย แต่ขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์ยินดี 29 ขอให้พวกปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ห่มความอภัยขอให้ความอภัยสวมกายเขาอย่างเสื้อคลุม ดังนั้นคำอธิษฐานของดาวิดจึงเป็นการขอให้เหล่าศัตรูของเขาถูกพิพากษาโดยพระเจ้าและเพื่อที่ตัวเขาเองจะเปรมปรีดีในการช่วยให้พ้นของพระเจ้า

สดด 109:30-31 เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำปฏิญาณว่าจะสรรเสริญพระเจ้า เพราะความรอดของพระองค์ ด้วยปากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนมากมาย คำสรรเสริญของเขาก็ไม่เพียงตอนอยู่ลำพังเท่านั้นแต่ต่อหน้าผู้อื่นด้วยเพื่อให้คนทั้งปวงได้ยิน

ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยการโอ้อวดในการปกป้องแบบจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับประชาชนของพระองค์ 31 เพราะพระองค์จะทรงประทับขวามือของคนขัดสน เพื่อทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนที่ปรับโทษจิตใจเขา นั้น พระองค์ตอนต้นของข้อนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระเจ้าเอง คำที่แปลเป็น คนขัดสน (เอ็บ โยน) ในบริบทนี้มีความหมายว่า คนๆหนึ่งที่ถูกทำให้ต่ำลงโดยการข่มเหงและการต่อต้านอันไม่เป็นธรรม ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือนี่พระเจ้าทรงยืนอยู่เคียงข้างประชาชนที่ถูกข่มเหงของพระองค์เพื่อช่วยพวกเขาให้พ้นจากบรรดาผู้บีบบังคับพวกเขา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 110: เพลงสดุดีบทนี้เป็นหนึ่งในเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ในพันธสัญญาเดิม มันถูกยกคำพูดโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการประยุกต์ใช้กับพระองค์เองโดยตรง ผู้แต่งหนังสือฮีบรูก็ประยุกต์ใช้ข้อ 4 กับพระเยซูเช่นกัน เพลงสดุดีบทนี้มองทะลุผ่านยุคสมัยต่างๆ ไปยังยุคพันปีเมื่อพระเยซูจะทรงครอบครองเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ใจความหลักสองประการมีอยู่ตั้งแต่ต้นจนจบบทนี้ และนั่นคือพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์และพระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิต พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์

แห่งกษัตริย์ทั้งหลายและทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเราด้วยตามอย่างเมลคีเซเดค เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นไปถึงจุดสูงสุดของมันในข้อ 4 ที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยกให้ตำแหน่งปุโรหิตของเมลคีเซเดคเป็นของพระเมสสิยาห์ ดังที่หมายเหตุไว้ในชื่อเรียก เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียน โดยดาวิด ขณะที่เพลงสดุดีบทก่อนหน้าเล็งเห็นความมืดมนแห่งการทรยศและการปฏิเสธพระคริสต์ เพลงสดุดีบทนี้ทำลายฝ่าความมืดมนนั้นด้วยแสงเจิดจรัสแห่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่

สดด 110:1 **พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า "จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า"** เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยปริศนาลึกลับยิ่งใหญ่ที่พระเยซูทรงโยนกลับไปยังเหล่าปฏิบัติของพระองค์ในสัปดาห์สุดท้ายนั้นแห่งการรับใช้บน โลกนี้ของพระองค์ ดู มัทธิว 22:41-45 และมาระโก 12:35-37 และลูกา 20:41-44 เปโตรก็ยกคำพูดจากข้อนี้ในกิจการ 2:34-35 ในคำเทศนาของเขาในวันเพ็นเทคอสต์นั้น โดยประยุกต์ใช้มันกับพระเยซู ดู ฮีบรู 1:13 และ 10:12-13 เช่นกัน การประยุกต์ใช้นี้ในทุกกรณีใช้กับพระเยซู

ความคิดนี้เป็นดังต่อไปนี้: พระเยโฮวาห์ตรัสแก่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า (นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของดาวิด – พระเยซูคริสต์) ว่า “จงนั่ง” ฯลฯ ความคิดนี้มองล่วงหน้าไปยังพระคริสต์ผู้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นจากตายและผู้เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์แล้วโดยประทับ ณ พระหัตถ์เบื้องขวาของพระบิดาในยุคสมัยนี้จนถึงเวลานั้นที่พระเจ้าทรงกำราบเหล่าศัตรูของพระองค์ นั้นจะเกิดขึ้นในสงครามอามาเกดโดนเมื่อพระเยซูจะทรงสังหารคนชั่วด้วยลมแห่งผีพระโอบอ้อมของพระองค์ (อิสยาห์ 11:4) เมื่อนั้นพระเยซูจะทรงครอบครองในที่ใดก็ตามที่ดวงอาทิตย์โคจรไปถึง – เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ในวันนั้นดาวิดจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลโดยปกครองในฐานะอุปราชของพระเยซูคริสต์จากเยรูซาเล็ม ดังนั้นดาวิดจึงบอกล่วงหน้าถึงวันนั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา (พระเยซู) จะประทับ ณ พระหัตถ์เบื้องขวาของพระบิดาจนถึงเวลานั้นเมื่อพระองค์จะทรงปกครองและครอบครองเหนือแผ่นดินโลกนี้

สดด 110:2-3 การครอบครองของพระคริสต์ในยุคพันปีและตลอดชั่วนิรันดร์ถูกแสดงให้เห็นอย่างเต็มที่ พระเยโฮวาห์จะทรงใช้คทาทรงฤทธิ์ของพระองค์ท่านไปจากศิโยน จงครอบครองท่ามกลางศัตรูของพระองค์ท่านเถิด คทาทรงฤทธิ์ของพระองค์ย่อมหมายถึงคทาภักดิ์ริษย์ของพระองค์ที่พระองค์จะทรงใช้ปกครองเหมือนกับคทาเหล็ก ดู เพลงสดุดี 45:6, เพลงสดุดี 2:9 และวิวรณ์ 2:27 สักวันหนึ่งพระเยซูจะทรงปกครองจากเยรูซาเล็มยุคพันปีเป็นอันดับแรกและจากนั้นจากเยรูซาเล็มใหม่ในฐานะพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายและองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งเจ้านายทั้งหลาย บรรดาศัตรูของพระองค์จะถูกทำลายในวันนั้น แน่แน่นอนว่าศิโยนเป็นชื่อเรียกอีกชื่อของเยรูซาเล็ม

3 **ชนชาติของพระองค์ท่านจะสมัครถวายตัวของเขาด้วยความเต็มใจ ในวันแห่งฤทธิ์อำนาจของพระองค์ท่าน ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์จากครรรภ์ของอรุณทัย น้ำค้างแห่งวัยหนุ่มเป็นของพระองค์ท่าน ที่ถูกบอกล่วงหน้าก็คือความเต็มใจของประชาชาติทั้งหลายที่จะนบถต่อการปกครองอันชอบธรรมของพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ นั่นคือ พระเยซูคริสต์** ในวันนั้น ความงามแห่งความบริสุทธิ์แท้จริงจะฉายแสงออกมาพร้อมกับสง่าราศีแห่งรุ่งอรุณ ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงปกครองด้วยความมีชีวิตชีวาของชายหนุ่ม กระนั้นด้วยสติปัญญาของผู้มีวิญญูติ มันจะเป็นวันอันเปี่ยมสุขจริงๆ พระเยซูจะทรงครอบครองเหนือแผ่นดินโลกซึ่งจะเต็มใจนบถต่อพระองค์ ความบริสุทธิ์แท้จริงจะมีชัยในความงามอันเจิดจรัสของมัน ดูรุ่งอรุณแห่งยามเช้า เมื่อวันนั้นมาถึง มันจะเป็นวันยิ่งใหญ่จริงๆ!

สดด 110:4 **พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแล้วและจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า "เจ้าเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค"** คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้หันไปกล่าวถึงลักษณะเฉพาะตัวแห่งความเป็นปุโรหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เชื้อสายปุโรหิตตามปกติของพันธสัญญาเดิมคือ ตามอย่างของอาโรนแห่งตระกูลเลวี อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงประสูติในตระกูลยูดาห์ ดังนั้นพระเจ้าพระบิดาจึงทรงประกาศว่าพระเยซูคริสต์จะทรงเป็นตามเชื้อสายของเมลคีเซเดค ผู้เป็นอีกเชื้อสายปุโรหิตแท้จริงหนึ่งเดียวในพันธสัญญาเดิม

ที่น่าสนใจก็คือชื่อ *เมลคีเซเดค* ในภาษาฮีบรูมีความหมายตรงตัวว่า ‘กษัตริย์แห่งความชอบธรรม’ กษัตริย์ลี้ลับองค์นี้ถูกเปิดเผยเป็นครั้งแรกในปฐมกาล 14:18-22 ในเหตุการณ์ตอนนั้น อับราฮัมชำระทศางค์ (สิบชักหนึ่ง) แก่เมลคีเซเดค อย่างไรก็ตาม ในปฐมกาล 14:22 เห็นได้ชัดว่าอับราฮัมถือว่าเมลคีเซเดคจริงๆแล้วเป็น “พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” ผู้แต่งหนังสือฮีบรูกล่าวชัดเจนว่าเมลคีเซเดคมีตัวตนอยู่ก่อนแล้วช้านิรันดร์ โดยดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ อันที่จริงเมลคีเซเดคคือ การปรากฏตัวก่อนเสด็จมารับสภาพเนื้อหาของพระเยซูคริสต์

ประเด็นของเพลงสดุดี 110:4 ก็คือว่าพระเมสสิยาห์ (พระเยซูคริสต์) จะไม่เพียงทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายเท่านั้น แต่เป็นมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ การรับใช้แบบปุโรหิตนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราปรากฏชัดเจนขณะพระองค์ทรงอธิษฐานอ่อนน้อมในการรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์และจากนั้นทรงถวายพระองค์เองแด่พระเจ้าในฐานะเครื่องบูชาหนึ่งเพื่อไถ่บาปและในฐานะผู้ที่ถวายเครื่องบูชานั้น พระองค์จะทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ ดู ฮีบรู 7:3 จงสรรเสริญพระเจ้า!

สดด 110:5-7 การครอบครองอันเปี่ยมชัยชนะของพระมหากษัตริย์และมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ของเราจึงถูกสรุปย่อ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราประทับข้างขวาหัตถ์ของพระองค์ท่าน พระองค์จะทรงทำลายบรรดากษัตริย์ในวันที่ทรงพระพิโรธ แม้พระเยซูขณะนี้ประทับอยู่ ณ พระหัตถ์เบื้องขวาของพระบิดา วันนั้นก็จะมาแน่เมื่อพระองค์จะเสด็จกลับมาในเปลวเพลิง โดยทรงแก้แค้นคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา ณ อารมาเกด โคน พระองค์จะทรงทำลายบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกในพระพิโรธของพระองค์ ดู วิวรณ์ 19:17-19

6 พระองค์จะทรงกระทำการพิพากษาท่ามกลางประชาชาติให้ชากศพเต็มไปหมด พระองค์จะทรงทำลายผู้เป็นประมุขทั่วแผ่นดินโลกอันกว้างขวาง แม้พระเยซูจะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติ (คนต่างชาติ) อย่างแน่นอนในยุคพันปี บริบทตรงนี้ก็ดูเหมือนยังอยู่ที่อารมา

เกิดโคนเหมือนเดิมเมื่อบรรดากองทัพของประชาชาติคนต่างชาติแห่งแผ่นดินโลกจะถูกสังหาร
เหล่าผู้นำแห่งหลายประเทศจะถูกสังหารในวันนั้น อีกครั้งดู วิวรรณ์ 19:17-19

7 พระองค์ท่านจะทรงดื่มจากลำธารข้างทาง ฉะนั้นพระองค์ท่านจะทรงผงกพระเศียร
ขึ้น ในบริบทนี้ ความคิดนี้อาจเป็นตอนที่ในวันแห่งการฆ่าฟันนั้นที่อาร์มาเกิดโคนตอนพระ
คริสต์เสด็จกลับมา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทรงหยุดชั่วคราวเพื่อ
ดื่มจากลำธารหนึ่งที่อยู่ข้างทาง การยกพระเศียรขึ้นอาจหมายถึงพระองค์ที่ทรงได้ชัยชนะ ในทาง
กลับกัน มันอาจหมายถึงการที่พระองค์ทรงยกศีรษะของบรรดาภักดิ์ที่พ่ายแพ้ซึ่งต่อต้าน
พระองค์ ไม่ว่าจะกรณีใด ชัยชนะก็ถูกบอกเป็นนัย เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะทรงเป็น
ภักดิ์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพลงสดุดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่ยิ่งใหญ่บทนี้จึงจบลงเท่านี้

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 111: เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรื่อง แต่เชื่อกันว่าถูกเขียนโดยดาวิด
มันเป็นเพลงสดุดีแบบเรียงตามตัวอักษร โดยแต่ละอนุประโยคหรือประโยคขึ้นต้นด้วยตัวอักษร
ที่ไล่เรียงกันไปของตัวอักษรฮีบรู ใจความหลักตรงนี้เห็นได้ชัดว่ากล่าวถึงการสรรเสริญแด่
พระเจ้า มันเป็นเพลงสดุดี 'ฮาเลลูยาห์' อีกบทหนึ่งทีขึ้นต้นด้วย 'จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด'*

สดด 111:1 **จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์**
ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพเจ้า ในคณะผู้เที่ยงธรรม ในชุมนุมชน วลีแรกของข้อนี้ตรงตัวคือ ฮาเลลู
ยาห์ ในภาษาฮีบรู มันหมายความว่า “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้
ประกาศว่าเขาจะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเขา สิ่งใดก็ตามที่น้อยกว่าการ
สรรเสริญแบบสิ้นสุดใจแด่พระเจาก็เป็นการเสแสร้ง นอกจากนี้ ดาวิดตั้งใจทำเช่นนั้นอย่างเปิดเผย
และต่อหน้าผู้อื่นด้วย คณะผู้เที่ยงธรรมนี้อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่ปลับปลา ชุมนุมชนที่ว่านี้
ย่อมหมายถึงประชาชนอิสราเอลโดยรวม กล่าวสั้นๆคือ ดาวิดประกาศว่าเขาจะสรรเสริญพระเจ้า
ทั้งใน ‘ปลับปลา’ และใน ‘ที่สาธารณะ’

สดด 111:2-5 เรื่องเจาะจงต่างๆที่คู่ควรแก่คำสรรเสริญบัดนี้ถูกจาระไน บรรดาพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่ง เป็นที่คั่นคว้าของทุกคนที่พอใจ สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ย่อมคู่ควรแก่คำสรรเสริญ มันเริ่มต้นด้วยการทรงสร้างและต่อเนื่องมาในการปฏิบัติต่างๆของพระองค์กับบรรดาสิ่งทรงสร้างของพระองค์จนถึงปัจจุบัน สติปัญญาและความเมตตายิ่งใหญ่ของพระองค์ปรากฏชัดเจนตลอดทั่วทั้งหมด สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “คนเหล่านั้นที่รักพระผู้สร้างของตนย่อมปิติยินดีในพระหัตถกิจของพระองค์ พวกเขารับรู้ได้ว่ามีอะไรในสิ่งเหล่านั้นมากกว่าที่ปรากฏให้เห็นภายนอก และดังนั้นพวกเขาจึงตั้งจิตตั้งใจที่จะศึกษาและเข้าใจสิ่งเหล่านั้น”

3 พระราชกิจของพระองค์สูงส่งและมีเกียรติ ข้อความนี้กล่าวแทนตัวมันเอง ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าได้ทรงกระทำหรือจะทรงกระทำซึ่งผิดพลาดหรือมีมลทิน สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงกระทำล้วนถูกต้อง นอกจากนี้ ความชอบธรรมของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระองค์เองไม่เพียงทรงดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์เท่านั้น พระลักษณะต่างๆด้านจริยธรรมและศีลธรรมของพระเจ้าก็อยู่เป็นนิรันดร์ด้วย พระองค์ทรงชอบธรรมเสมอมาและจะทรงชอบธรรมเสมอไป

4 พระองค์ได้ทรงให้พระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์เป็นที่จดจำ แน่ทีเดียว ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำล้วนมหัศจรรย์และผู้ที่ตามทันก็ตามทันเพื่อพิจารณาจะจดจำเสมอว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่กระทำเช่นนั้น ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ทรงมีพระคุณและเต็มไปด้วยพระกรุณา เรามีพระเจ้าที่หาใครเปรียบจริงๆ พระองค์ไม่เพียงทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นและมหัศจรรย์ในพระราชกิจต่างๆของพระองค์เท่านั้น พระองค์ยังทรงเปี่ยมพระคุณและเต็มไปด้วยพระกรุณาด้วย ดู เพลงสดุดี 86:5, 15 พร้อมกันนั้นยังมีอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ด้วย เราปรนนิบัติพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่จริงๆ!

นอกจากนั้นแล้ว 5 พระองค์ประทานอาหารให้ผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ พระองค์จะทรงจดจำพันธสัญญาของพระองค์เสมอ พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงเลี้ยง

คุณเหล่านั้นที่เกรงกลัวและปรนนิบัติพระองค์ ดู เพลงสดุดี 34:9 นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงระลึกเสมอถึงพันธสัญญาที่พระองค์ได้กระทำไว้

สดด 111:6-8 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เล่าย้อนต่อไปถึงพระราชกิจต่างๆอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสำแดงฤทธานุภาพแห่งพระราชกิจของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์ เพื่อจะทรงประทานมรดกของบรรดาประชาชาติแก่เขา บริบทนี้กล่าวเจาะจงว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยฤทธานุภาพของพระองค์แก่อิสราเอลและประทานแผ่นดินคานาอันแก่พวกเขา ในความหมายฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่กว่า พระเจ้าได้ทรงสำแดงฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐในวันนี้แล้วเพื่อที่ว่าประชาชนของพระองค์ (คริสตจักร) จะนำพาบรรดาประชาชาติมาเป็นของพระคริสต์ เหมือนกับที่พระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจต่างๆอันทรงฤทธิ์ในการประทานแผ่นดินนั้นที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่อิสราเอล พระเจ้าก็ประทานชัยชนะยิ่งใหญ่แก่คริสตจักรได้เช่นกัน ในการนำวิญญาณผู้หลงหายมาถึงพระคริสต์

เราได้เห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับอุปนิสัยของพระเจ้า 7 พระหัตถกิจของพระองค์นั้น **สุจริต** และ **ยุติธรรม** คำที่แปลเป็น **สุจริต (เอห์เมซ)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ความจริง’ หรือในบริบทนี้คือ ‘แท้จริง’ คำที่แปลเป็น **ยุติธรรม (การพิพากษา) (มิชพัท)** ตรงนี้มีความหมายว่า ‘ยุติธรรม’ ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำล้วนจริงแท้และยุติธรรม ไม่มีสิ่งใดเลยที่พระองค์ได้ทรงกระทำซึ่งไม่ชอบธรรม ยิ่งกว่านั้น **พระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ก็ไว้วางใจได้** คำที่แปลเป็น **ไว้วางใจได้ (ออร์มาน)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘สัตย์ซื่อ’ พระวามะของพระองค์ควรค่าแก่การไว้วางใจ มันมั่นคง เราเชื่อใจมันได้!

8 **สถาปนาอยู่เป็นนิกาล และประกอบความจริงกับความเที่ยงธรรม** ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำย่อมดำรงอยู่ถาวร ดู ปัญญาจารย์ 3:14 อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สาธยายว่าทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำอยู่ในความจริงกับความเที่ยงธรรม คุณธรรมสองประการนี้เห็นได้ชัดว่านิยามลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นความจริงที่ถูกทำให้เป็นบุคคล – ดู

ยอห์น 14:6 นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเป็นแหล่งกำเนิดและแบบอย่างแท้จริงของความชอบธรรมทั้งสิ้นด้วย

สดด 111:9-10 พระองค์ทรงใช้การไถ่ให้มายังประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงบัญชาพันธสัญญาของพระองค์เป็นนิรันดร์ พระนามของพระองค์บริสุทธิ์และน่าคร่ำมกแล้วจริงๆ ความคิดอันเปี่ยมสุขสามประการปรากฏตรงนี้ (1) พระเจ้าทรงจัดหาการไถ่ (นั่นคือ ความรอด) มาให้แก่ประชาชนของพระองค์ เราถูกไถ่แล้วโดยพระโลหิตอันมีค่าประเสริฐของพระเมษโปดก (2) พันธสัญญาของพระองค์ที่เป็นคำสัญญาต่างๆดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ การประยุกต์ใช้ในทันทีย่อมอ้างอิงถึงพันธสัญญาเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงกระทำไว้กับอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และแม้แต่ดาวิด ข้อตกลงแห่งพันธสัญญาเหล่านั้นตั้งอยู่ชั่วนิรันดร์ พวกมันไม่เคยถูกยกเลิกและจะไม่มีวันถูกยกเลิกเลย ในความหมายที่กว้างกว่า พระเจ้าได้ทรงกระทำพระสัญญาต่างๆเพิ่มเติมมากมายในพระวาทะของพระองค์ พระสัญญาเหล่านั้นจะคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (3) พระนามของพระองค์ทั้งบริสุทธิ์และน่าคร่ำมกแล้ว พระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้านั้นบริสุทธิ์ มันต้องไม่ถูกเอ่ยอย่างไร้ประโยชน์เด็ดขาด คำที่แปลเป็น **น่าคร่ำมกแล้ว (ยอว์เรย์)** เป็นคำฮีบรูพื้นที่แปลว่า ‘ความกลัว’ ความคิดก็คือว่าพระนามของพระเจ้านั้น ‘น่าคร่ำมกแล้ว’ หรือ ‘น่าเกรงกลัว’ นี้ย่อมนำไปสู่ความจริงลำดับต่อไป

10 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา ความคิดนี้ต่อเนื่องจากข้อก่อนหน้า พระนามของพระเจ้าควรทำให้เกิดความเกรงกลัวพระเจ้า ดังนั้นความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญาทุกอย่าง มันเริ่มต้นด้วยการมีความยำเกรงพระเจ้า

นอกจากนี้ บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็ได้ความเข้าใจดี ช่างเป็นความจริงอันลึกซึ้ง! เมื่อเราเชื่อฟังพระวาทะของพระองค์อย่างตั้งใจ มันย่อมนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตรวมถึงความเข้าใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับพระวาทะของพระองค์เอง ด้วย ความเชื่อฟังก็ลึกซึ้งในความเรียบง่ายของมันจริงๆ เมื่อเราเชื่อฟังพระบัญชาเหล่านั้นที่ถูกพบอยู่ทั่วพระวาทะของพระองค์ มันก็ก่อให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณ

ต่างๆและแม้แต่เรื่องเล็กน้อยกว่านั้น ดังนั้น การสรรเสริญพระเจ้าดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ แม้เพลงสดุดีบทนี้ไม่ได้ปิดท้ายด้วย ฮาเลลูยาห์ เช่นนั้น ความคิดนี้ก็ปรากฏอยู่ดี เพราะพระราชกิจมหัศจรรย์เหล่านั้นของพระเจ้า พระองค์จึงทรงคู่ควรแก่คำสรรเสริญตลอดไปเป็นนิรันดร์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 112: ในลักษณะที่คล้ายกับเพลงสดุดีบทก่อนหน้า เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียนโดยดาวิดและเป็นเพลงสดุดีเรียงตามตัวอักษรเหมือนเดิม – แต่ละอนุประโยคหรือประโยคขึ้นต้นด้วยอักษรตัวถัดไปของอักษรภาษาฮีบรู ใจความหลักของเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นในข้อ 1 ด้วยความสุขของบุคคลผู้เกรงกลัวพระเจ้าและปิตินิติในพระบัญชาต่างๆของพระองค์ หลักการนี้ถูกขยายความในข้อ 2 ถึง 9 ความสุขแห่งความชอบธรรมถูกนำเสนอ โดยเปรียบเทียบความตรงข้ามกับชะตากรรมของคนอธรรมในข้อ 10

สดด 112:1 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด คนที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็
เป็นสุข คือผู้ปิตินิติเป็นอันมากในพระบัญชาของพระองค์ เช่นเดียวกับเพลงสดุดีบทก่อนหน้า เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วย ฮาเลลูยาห์ – จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ใจความหลักของเพลงสดุดีบทนี้ถูกประกาศในการที่ความสุขมีแก่คนเหล่านั้นที่ (1) เกรงกลัวพระเจ้าและ (2) ปิตินิติเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆของพระองค์ ที่บอกเป็นนัยในอันหลังนี้คือ ไม่ใช่แค่ความเชื่อฟังต่อพระบัญชาเหล่านั้นของพระเจ้าเท่านั้น แต่ความรักที่มีต่อพวกเขาเพราะพวกเขาเองด้วย ที่ถูกบอกเป็นนัยเพิ่มเติมคือ คนเหล่านั้นที่อ่าน ศึกษาค้นคว้า และไตร่ตรองอยู่ในพระบัญชาเหล่านั้น – ทั้งกลางวันและกลางคืน นี่ไม่ได้พรรณนาถึงการปิตินิติเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆของพระองค์หรือ?

สดด 112:2-4 พระพรเหล่านั้นของคนที่ถูกพิชิตและเกรงกลัวเช่นนั้นของพระเจ้าถูกจาระไนตรงนี้ เชื้อสายของเขาจะทรงอนุภาพในแผ่นดิน ชั่วอายุที่เที่ยงธรรมจะรับพระพร ความจริงหนึ่งที่ลึกซึ้งปรากฏตรงนี้ ลูกๆของคนเที่ยงธรรมอย่างแท้จริงจะได้รับการอวยพร พวกเขาจะผงาดขึ้นสู่ที่แห่งความโดดเด่นในชีวิต ลูกๆของคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้า

อย่างแท้จริงและที่ปิติยินดีเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆของพระองค์จะได้รับการอวยพรเหนือกว่าเหล่ามิตรสหายของพวกเขา ดังนั้น เงื่อนไขหลักชุดหนึ่งจึงถูกนำเสนอสำหรับการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่อลูกๆของเรา: (1) การเกรงกลัวพระเจ้าและ (2) การปิติยินดีเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆของพระองค์

3 ทรรศนคติและความมั่งคั่งมีอยู่ในเรือนของเขา แม้ว่าหนึ่งในท้ายที่สุดของเราจะไม่ถูกตวงออกให้จนกว่าเราไปถึงในสง่าราศี แต่ก็มีบำเหน็จสำหรับคนชอบธรรมกระทั่งในชีวิตนี้ การศึกษาเกี่ยวกับเหล่าบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าทั่วพระคัมภีร์จะเปิดเผยว่าในกรณีส่วนใหญ่แล้วพวกเขาได้รับการอวยพรด้านวัตถุ การอวยพรเช่นนั้นย่อมหลีกเลี่ยงมาจากความชอบธรรมของพระเจ้าในการปฏิบัติอย่างยุติธรรมกับเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงหมายเหต้อีกครั้งว่า **ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิรันดร์** ดังที่ได้ถูกสรุปย่ออย่างกระชับเหลือเกินแล้วในเพลงสดุดี 5:12 พระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรมจริงๆ พระองค์ทรงล้อมรอบพวกเขาด้วยความโปรดปรานคู่ด้วยโล่อันหนึ่ง คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างแท้จริงจึงจะทำสิ่งที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ **4 ความสว่างจะโผล่ขึ้นมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม** คำพรรณนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงอวยพรคนเที่ยงธรรมถูกพบในการที่พระองค์ประทานความสว่างแก่พวกเขาในความมืด ความคิดนี้อาจเป็นคำเปรียบเปรยที่สื่อถึงการให้กำลังใจ แม้ความทุกข์ลำบากต่างๆเข้ามาดูจุ่มมืดครึ้ม พระเจ้าก็ยังประทานการหนุนใจแก่ประชาชนของพระองค์ เหตุผลก็คือว่า **เขามีความเมตตา เต็มไปด้วยความสงสารและชอบธรรม** ที่น่าสนใจก็คือว่า ความเมตตา (นั่นคือ พระคุณ) และความสงสารของพระเจ้าถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับความชอบธรรมของพระองค์ พระลักษณะพื้นฐานเหล่านั้นของพระเจ้าถูกสานร้อยเข้าด้วยกันอย่างสลับซับซ้อน พระคุณของพระองค์นั้นชอบธรรมขณะที่ความชอบธรรมของพระองค์ก็เปี่ยมด้วยพระคุณ

ในข้อนี้คือ คำฮีบรูพื้นฐานสองคำที่หมายถึงความชอบธรรม คำที่แปลเป็น **เที่ยงธรรม (ยาฮาร์)** สื่อถึงการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องหรืออุปนิสัยที่ถูกต้อง คำที่แปลเป็น **ชอบธรรม (ซัดคิยัค)**

สื่อถึงความชอบธรรมในฐานะหลักการหนึ่ง อันหลังนี้ปกติแล้วถูกสงวนไว้สำหรับพระเจ้าขณะที่อันแรกถูกประยุกต์ใช้บ่อยครั้งกว่ากับคนทั้งหลายที่ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

สดด 112:5-6 คนที่ดีจะแสดงความเมตตาคุณและให้ยืม เขาจะดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม ความคิดนี้หันไปกล่าวถึง *คนที่ดี* ซึ่งเป็นคนละคนกับ*คนเที่ยงธรรม* คำแรกถูกแปลมาจากคำว่า *โทวบ์* และถูกแปลอย่างถูกต้องแล้ว อย่างไรก็ตาม ในบริบทที่ใหญ่กว่าของเพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่า *คนที่ดี* ที่ถูกพรรณนาตรงนี้มี ความหมายเหมือนกับคนๆ นั้นที่ก่อนหน้านี้ถูกพรรณนาว่า (1) เกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า, (2) ปิติยินดีเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆ ของพระองค์ และ (3) เป็นคนเที่ยงธรรม การเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า ปิติยินดีในพระบัญชาต่างๆ ของพระองค์ และเป็นคนเที่ยงธรรมย่อมก่อให้เกิดคนๆ หนึ่งที่ดี การถูกเรียกว่าเป็น *คนดี* ในพระคัมภีร์คือแบบอย่างที่ดีของคำชมด้านศีลธรรม ดังนั้นเพลงสดุดีบทนี้จึงกล่าวต่อไปถึงใจความหลักของการอวยพรและความประพุดติของคนเที่ยงธรรม

ดังนั้น จึงสังเกตว่าคนเที่ยงธรรม (*คนที่ดี*) *แสดงความเมตตาคุณ* ความคิดตรงนี้คือ การเปี่ยมกรุณาหรือเปี่ยมเมตตา นอกจากนี้ เขาจะให้ยืมแก่ผู้อื่นในความขาดสนของพวกเขาคด้วยความกรุณาแก่ผู้อื่นคือ การสำแดงออกอย่างหนึ่งของความเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง

ยิ่งกว่านั้น คนเที่ยงธรรม (*คนที่ดี*) จะดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม คำที่แปลเป็น *ความยุติธรรม (มิชพัท)* คือคำที่ปกติแล้วถูกแปลเป็น ‘การพิพากษา’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า คนเที่ยงธรรมจะนำทางการตัดสินใจต่างๆ ของตนด้วยวิจรรณญาณอันดี เขาจะทำการตัดสินใจต่างๆ โดยอิงตามหลักการเหล่านั้นแห่งความชอบธรรม

ด้วยเหตุนี้ **6** แน่นอนเขาจะไม่ถดถอยเป็นนิത്യ คนจะระลึกถึงคนชอบธรรมอยู่เป็นนิത്യ ความคิดนี้มีสองประการ (1) คนชอบธรรม (คนที่เกรงกลัวพระเจ้า ปิติยินดีเป็นอันมากในพระบัญชาต่างๆ ของพระองค์ และเป็นคนเที่ยงธรรม) จะมีเสถียรภาพ เขาจะไม่หวั่นไหวโดยง่าย แม้พายุชีวิตอาจซัดสาด สมอของเขาจะยึดมั่น (2) เขาจะเป็นที่จดจำชั่วกาลนาน จนทุกวันนี้ คนก็ตั้งชื่อลูกๆ ตามวิสุทธิชนผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นของพระคัมภีร์ กระนั้น น้อยคน (กระทั้งในหมู่ชาวโลก)

ตั้งชื่อลูกๆของตนตามบุคคลที่ชั่วร้ายต่างๆ โปรดสังเกตด้วยว่าคนที่คือนั้นถูกเรียกตรงนี้ว่า “คนชอบธรรม” อย่างน้อยในบริบทนี้ สองคำนี้ก็ถูกใช้อย่างแทบจะแทนกันได้

สดด 112:7-8 ความคิดตรงนี้วกกลับไปยังพระพรต่างๆเพิ่มเติมซึ่งจะมีแก่คน
เที่ยงธรรม (คนที่ดี) เขาจะไม่กลัวข่าวร้าย จิตใจของเขา屹แน่นอน วางใจในพระเยโฮวาห์ ความกลัว
อาจเป็นข้อเสนอหนึ่งที่เป็นจริงมากๆและสร้างความเสียหายได้ กระนั้นเพราะคนที่ดำเนินตาม
ทางของพระเจ้าและเที่ยงธรรมรักษาใจของตนแน่นอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจึงไม่กลัวเมื่อ
ข่าวร้ายมาถึง ความคิดนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับของอิสยาห์ 26:3 หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ
ว่า ความเที่ยงธรรมย่อมรวมถึงการไว้วางใจอย่างเต็มที่ในพระเจ้าซึ่งสลายความกลัวไปเมื่อมันมา

ดังนั้น **8** จิตใจของเขาแน่นแน่ เขาจะไม่กลัวจนกว่าจะเห็นความประสงค์ต่อศัตรูของเขา
สำเร็จ แม้ข่าวที่ชวนท้อใจและทำให้ทุกข์ใจอาจเข้ามา คนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและเที่ยง
ธรรมจะพบว่าใจของเขามั่นคง ที่บอกเป็นนัยตรงนี้คือ ความแข็งแกร่งแห่งอารมณ์และ
เสถียรภาพแห่งจิตใจ แม้บรรดาศัตรูอาจลุกขึ้น พระเจ้าจะทรงสลายความกลัวเหล่านั้นของคน
ที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างแท้จริงและจะทรงทำให้บรรดาศัตรูของเราพ่ายแพ้ไปในเวลาอัน
เหมาะสมของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ช่างเป็นพระสัญญามหัศจรรย์สำหรับคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิต
อย่างชอบธรรม อย่างตามทางของพระเจ้า และอย่างเชื่อฟังต่อพระเจ้า

สดด 112:9-10 เขาแจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรง
เป็นนิรันดร์ เขาของเขาจะถูกเชิดชูขึ้นด้วยเกียรติ คนที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้คือ บุคคลผู้หนึ่งที่ดำเนิน
ตามทางของพระเจ้าและเที่ยงธรรมซึ่งถูกพรรณนาถึงตลอดทั้งเพลงสดุดีบทนี้ เขาจะเอื้อเฟื้อเพื่อ
แผ่ในการช่วยเหลือผู้อื่น ดังนั้นความชอบธรรมของเขาในการช่วยเหลือผู้อื่นจะดำรงอยู่เสมอไป
ที่ถูกสะท้อนให้เห็นตรงนี้คือความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งดำรงอยู่เป็นนิรันดร์จริงๆ เพราะความ
กรุณาและความเมตตาอันยุติธรรมของคนเที่ยงธรรม พระเจ้าจะทรงอวยพรและให้เกียรติเขา

ความเห็นที่ว่าเขา (สัตว์) ของเขาถูกเชิดชูขึ้นเป็นคำเปรียบโบราณที่หมายถึงการถูกเสริมกำลัง การถูกอวยพร และการถูกทำให้เจริญขึ้น เพลงสดุดีบทนี้จึงใกล้เคียงตอนจบโดยสรุปย่อว่า พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเที่ยงธรรมในทุกด้านแห่งชีวิตของเขา

อย่างไรก็ตาม ตรงกันข้าม 10 คนชั่วจะเห็นแล้วเป็นทุกข์ใจ เขาขบเขี้ยวเคี้ยวฟันแล้ว ละลายไป ความปรารถนาของคนชั่วนั้นจะสูญเปล่า คนบาปทั้งหลายสุดท้ายแล้วจะเห็นว่า พระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรมแล้ว แทนที่จะกลับใจใหม่ พวกเขาปกติแล้วก็เริ่มขมขื่นและ ถอยห่างออกไป ยิ่งกว่านั้น ความปรารถนาเหล่านั้นของคนชั่วก็มักกระเหยเป็นไอด้วย ความจริงที่ยิ่งใหญ่ของเพลงสดุดีบทนี้ปรากฏชัดเจน พระเจ้าจะทรงอวยพรคนเที่ยงธรรมและคนชั่วสุดท้าย แล้วจะสูญเสียดูแลทุกสิ่ง ความตรงข้ามกันนั้นทั้งลึกซึ้งและเรียบง่าย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 113: อีกหนึ่งบทเพลงสดุดี 'ฮาเลล' หรือ 'ฮาเลลูยาห์' อยู่ตรงนี้ พร้อมกับบทเพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นและลงท้ายด้วย **จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ผู้แต่งไม่ถูกระบุชื่อไว้** แม้ว่าเขาอาจเป็นดาวิดก็ตาม ขณะที่เพลงสดุดีบทก่อนหน้าพุ่งเป้าไปที่พระพรเหล่านั้นของคนเที่ยงธรรม เพลงสดุดีบทนี้พุ่งเป้าอีกครั้งไปที่การถวายสาธุการแด่พระเจ้าเอง เพลงสดุดีบทนี้อาจแบ่งได้เป็นสองส่วน: ข้อ 2-5 สรรเสริญความกล้าเลิศของพระองค์และข้อ 6-9 สรรเสริญความเมตตาของพระองค์

สดด 113:1 ในฐานะเป็นเพลงสดุดี **ฮาเลล** บทหนึ่ง ดาวิดขึ้นต้นโดยการประกาศว่า **จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด โอ บรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์เอ๋ย จงสรรเสริญเถิด จงสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์** เพราะพระองค์ทรงคู่ควรแก่สง่าราศีทั้งสิ้น เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจึงมีหน้าที่บริสุทธิ์ที่จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเสนอคำบัญชาหนึ่งที่ได้รับการดูแลให้สรรเสริญพระเจ้า นั่นคือใจความหลักสำหรับส่วนที่เหลือของเพลงสดุดีสั้นๆบทนี้

สดด 113:2-4 **สาธุการแด่พระนามของพระเยโฮวาห์ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเป็น**
นิรันดร์ การสรรเสริญพระองค์เป็นสิ่งสมควรตั้งแต่ปัจจุบันเรื่อยไปจนชั่วนิรันดร์กาล เราจึงถูก
กำชับให้สรรเสริญพระองค์**เดี๋ยวนี้**และทำเช่นนั้นต่อไปตลอดไปเป็นนิรันดร์

พร้อมกันนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายความว่า **3 ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวง**
อาทิตย์ตกพระนามของพระเยโฮวาห์เป็นที่สรรเสริญ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราควรพร้อมที่จะ
สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่รุ่งอรุณของวัน ไปจนดวงอาทิตย์ตก ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ
ว่าพระองค์ควรถูกสรรเสริญตลอดเวลา

4 พระเยโฮวาห์ประทับอยู่สูงเหนือประชาชาติทั้งปวง และสง่าราศีของพระองค์สูงเหนือ
ฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์ไม่เพียงทรงอยู่สูงกว่าประชาชาติใดๆ (หรือผู้นำของมัน) เท่านั้น สง่า
ราศีของพระองค์ยังอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์ด้วย ไม่ว่าฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ ฟ้าสวรรค์ชั้นดวงดาว
หรือท้องพระโรงพระที่นั่งแห่งจักรวาล สง่าราศีของพระเจ้ายิ่งสูงกว่าสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด นี่บอก
เป็นนัยอย่างชัดเจนว่าไม่มีผู้ใดและไม่มีสิ่งใดอยู่สูงกว่าพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงสมควรแก่คำ
สรรเสริญทั้งสิ้น

สดด 113:5-6 พระเจ้าไม่เพียงทรงยิ่งใหญ่ในความโอ้อำตระการของพระองค์
เท่านั้น พระองค์ยังทรงยิ่งใหญ่ในความเมตตาของพระองค์ด้วย **ผู้ใดเล่าเป็นเหมือนพระเยโฮวาห์**
พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนที่สูง คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีผู้ใด
เป็นเหมือนพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ประทับในสวรรค์แห่งฟ้าสวรรค์

แต่พระเจ้าไม่เพียงสมควรได้รับคำสรรเสริญเพราะความโอ้อำตระการของพระองค์
เท่านั้น แต่เพราะความดีของพระองค์ด้วย **6 ผู้ล้อมพระทัยลงทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงในฟ้า**
สวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ผู้ทรงอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์ก็ทรงห่วงใยสวัสดิภาพของบรรดาสิ่ง
ทรงสร้างของพระองค์ ความดีและความเมตตาของพระองค์จึงปรากฏชัดเจน นี่จึงเป็นเหตุให้
สรรเสริญพระองค์มากยิ่งขึ้น

สดด 113:7-9

พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้นมาจากผงคลี และทรงยกคนขัดสน

ขึ้นมาจากกองขี้เถ้า พระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ลงมาและทรงยกชูคนเหล่านั้นที่มีฐานะต่ำต้อย พระคัมภีร์เต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆของการแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ขัดสนไม่ว่าจะเป็นอับราฮัมในความทุกข์ลำบากของเขา โยเซฟในอียิปต์ หรือแม้แต่ดาวิดเอง ตอนเป็นเด็กเลี้ยงแกะยากจน พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งจักรวาลทรงยิ่งใหญ่มากขึ้นไปอีกในความดูแลและความห่วงใยของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนใจถ่อม

8 เพื่อให้เขานั่งกับบรรดาเจ้านาย คือบรรดาเจ้านายแห่งชนชาติของพระองค์ ดาวิดทราบจากประสบการณ์ว่าพระเจ้าได้ทรงยกชูเขาให้นั่งกับกษัตริย์ชาอูธ เขาได้แต่ยกให้มันมาจากความดีของพระเจ้า

นอกจากนี้ 9 พระองค์โปรดให้หญิงหมั้นมีบ้านอยู่ เป็นแม่ที่ขึ้นบานมิบุตร ดาวิดคงนึกย้อนถึงบรรดาสตรีที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า เช่น นางซาร่าห์ นางราเชล ภรรยาของมาโนอาห์ และนางฮันนาห์ผู้ซึ่งพระเจ้าประทานบุตรให้ยามที่พวกนางหมดสิ้นความหวังว่าจะมีบุตรไปแล้ว พระองค์ทรงตอบสนองความปรารถนาแห่งจิตใจของประชาชนของพระองค์ ดังนั้น เมื่อเห็นความจริงมหัศจรรย์เหล่านั้นที่ถูกนำเสนอในเพลงสดุดีบทนี้แล้ว ดาวิดจึงกำชับคนทั้งปวงว่าจงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด

ภาพรวมของเพลงสดุดี 114: เพลงสดุดีบทนี้ถูกเรียกว่า บทเพลงแห่งการอพยพ เพราะว่ามันเล่าถึงการช่วยให้พ้นของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลในสมัยอพยพ สเปอร์เจียนหมายเหตุไว้ว่า “พระเจ้าทรงถูกกล่าวถึงว่านำประชาชนของพระองค์จากอียิปต์ไปยังคานาอัน และทรงทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นหว่นไหวต่อการเสด็จมาของพระองค์ สิ่งต่างๆที่ไม่มีชีวิตถูกนำเสนอว่าเลียนแบบการกระทำต่างๆของบรรดาสิ่งมีชีวิตเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จผ่านไป พระเจ้าแห่งยาโคบทรงถูกเทิดทูนให้มีอำนาจบัญชาเหนือแม่น้ำ ทะเล และภูเขา และทรงทำให้ธรรมชาติทั้งสิ้น

ถวายเป็นคำนับและคำสรรเสริญต่อหน้าความโอ้อ่าตระการอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์” เพลงสดุดีบทนี้มีเนื้อหาเดียวกันตลอดและไม่มีการแบ่งย่อเลย

สดด 114:1-2 เมื่ออิสราเอลออกไปจากอียิปต์ คือวงศัวานของยาโคบไปจากชนชาติต่างภาษา 2 ยูดาห์กลายเป็นสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ อิสราเอลเป็นอาณาจักรของพระองค์ คำว่าของพระองค์ในที่นี้กล่าวชัดเจนถึงพระเยโฮวาห์ เมื่อพระองค์ทรงพาอิสราเอลออกจากอียิปต์ พระเจ้าทรงเลือกประชากรชาติเล็กๆนี้เป็นสถานบริสุทธิ์ของพระองค์และอาณาจักรของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงยกให้สง่าราศีทั้งสิ้นเป็นของพระเจ้าเพราะทรงเลือกอิสราเอลเป็นประชาชนของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าที่แฝงอยู่ก็คือความจริงเรื่องการทรงเลือกพระเจ้าได้ทรงเลือกชนชาติหนึ่งในอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ต่อมาพระองค์ทรงเลือกหมู่ชนหนึ่งในพระคริสต์ จงสรรเสริญพระเจ้าว่าทุกวันนี้ผู้ใดก็ตามที่ใครมาก็มาได้

สดด 114:3-4 ทะเลมองแล้วหนี จอร์แดนหันกลับ 4 ภูเขากระโดดเหมือนแกะผู้ เนินเขากระโดดเหมือนลูกแกะ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้ถ้อยคำแบบกวีโดยเปรียบทะเล แม่น้ำ จอร์แดน ภูเขาต่างๆและเนินเขาทั้งหลายว่าเป็นเหมือนประจักษ์พยานที่อัศจรรย์ใจกับการทรงช่วยให้พ้นของพระเจ้าที่กระทำต่ออิสราเอล วัตถุประสงค์เหล่านี้ถูกเปรียบเทียบกวีว่าเป็นเหมือนรู้สึกสะเทือนใจเมื่อพระเจ้าประทานแผ่นดินนั้นแก่อิสราเอล

สดด 114:5-6 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงถามในทำนองเดียวกันว่า เป็นอะไรนะ โอ ทะเลเอ๋ย เจ้าจึงหนี แม่น้ำจอร์แดนเอ๋ย เจ้าจึงหันกลับ 6 ภูเขาเอ๋ย เจ้าจึงกระโดดเหมือนแกะผู้ เนินเขาเอ๋ย เจ้าจึงกระโดดเหมือนลูกแกะ คำถามนี้ด้วยถ้อยคำมากมายจริงๆแล้วก็คือ “เป็นอะไรไปนะ พวกเจ้าทะเล จอร์แดน ภูเขาหรือเนินเขาทั้งหลายเอ๋ย?” มันเป็นเรื่องใหญ่หรือที่พระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นเช่นนั้น? ทำไมพวกเจ้าอัศจรรย์ใจขนาดนั้น?

สดด 114:7-8 แผ่นดินเอ๋ย สั่นเทิ้มเถิด ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าของยาโคบ 8 ผู้ให้หิมเป็นสหรน้ำ หินเหล็กไฟเป็นน้ำพุ เพราะฤทธานุภาพที่ปรากฏชัดและเกรียงไกรของพระเจ้า แผ่นดินโลกจึงถูกบัญชาให้สั่นเทิ้มต่อพระพักตร์พระเจ้า

พระองค์ทรงเป็นผู้ที่จัดหาน้ำให้อิสราเอลในถิ่นทุรกันดารนั้น ดังนั้นแม้แต่แผ่นดินโลกก็ถูก
บัญชาให้ยื่นครั้นคร้ามต่อพระเจ้าของยาโคบ หากแผ่นดินโลกถูกกำชับให้เกรงกลัวต่อพระ
พักตร์พระองค์ เรายังควรทำเช่นนั้นมากกว่าสักเท่าใด?

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 115: เพลงสดุดีบทนี้ทั้งไม่มีชื่อเรื่องและไม่เอ่ยถึงผู้แต่งของมัน
อย่างไรก็ตาม เหล่านักอภิบาลพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่ามันน่าจะถูกเขียน โดยดาวิด
อาจเป็นตอนที่เขาถูกดูถูกโดยคนเยบรูสใน 2 ซามูเอล 5:6 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เห็นได้ชัดว่า
เดือดดาลที่บรรดาคนนับถือรูปเคารพที่โง่เขลาเหยียดหยันคนเหล่านั้นที่นมัสการพระเจ้าผู้ทรง
พระชนม์อยู่และแท้จริงองค์เดียว เขาเตือนสติวงศ์วานอิสราเอลให้ไว้วางใจในพระเจ้าและถวาย
สาธุการแด่พระนามของพระองค์*

สดด 115:1-3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มิใช่แก่เหล่าข้าพระองค์ มิใช่แก่เหล่าข้า

พระองค์ พระเจ้าข้า แต่ขอถวายสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ เพราะเห็นแก่ความเมตตาของ
พระองค์ และความจริงของพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยการที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้อง
ทูลต่อพระเจ้าให้ถวายสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ เหตุผลที่ควรทำเช่นนั้นก็คือ ความเมตตา
และความจริงของพระเจ้า แน่ทีเดียวยิ่งเหล่านี้เปี่ยมสง่าราศีในตัวพวกมันเอง

2 **ทำไมบรรดาประชาชาติจะกล่าวว่า "บัดนี้พระเจ้าของเขาทั้งหลายอยู่ในไหนเล่า" เพลง**
สดุดีบทนี้ถูกเขียนเนื่องใน โอกาสที่คนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าวพูดจาเหยียดหยัน คำเยาะเย้ย
คล้ายๆกันถูกพบที่อื่นอีกในเพลงสดุดี 42:10, 79:10, โยเอล 2:17 และมีคาห์ 7:9, 10 บรรดาคน
อธรรมจะเหยียดหยันประชาชนของพระเจ้าโดยถามว่าพระองค์อยู่ที่ไหนหรือพระองค์มีตัวตนจริงๆ
หรือเปล่า แท้จริงแล้วมันคือคำเหยียดหยันต่อพระเจ้าเอง

เมื่อได้ยินคำเหยียดหยันของพวกคนต่างชาติ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงตอบกลับไปว่า **3** **แต่**
พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พระองค์พอพระทัยพระองค์ก็ทรงกระทำ ที่
อาศัยของพระองค์อยู่บนที่สูง พระที่นั่งของพระองค์อยู่เหนือฟ้าสวรรค์ พระองค์ทรงอำนาจสิทธิ์

ขาด โดยกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ตามชอบพระทัย ในการทรงสร้าง การจัดเตรียม หรือในพระคุณ พระเจ้าก็ทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์เอง นี่บอกเป็นนัยไม่เพียง อำนาจสิทธิ์ขาดของพระองค์เท่านั้นแต่ฤทธานุภาพทั้งสิ้นของพระองค์ด้วย

สดด 115:4-8 พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงการไร้ซึ่งฤทธิ์เดชและความไร้สาระของการนับถือรูปเคารพ รูปเคารพของคนเหล่านั้นเป็นเงินและทองคำ เป็นหัตถกรรมของมนุษย์ 5 รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้ มีตา แต่ดูไม่ได้ 6 มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน มีจมูก แต่ดมไม่ได้ 7 มีมือ แต่คลำไม่ได้ มีเท้า แต่เดินไม่ได้ รูปเหล่านั้นทำเสียงในคอไม่ได้

ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้พรรณนาว่ารูปเคารพทั้งหลายเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น พวกมันอาจมีรูปลักษณะภายนอกแบบมนุษย์ เช่น มีปาก ตา หู จมูก มือและเท้า อย่างไรก็ตาม พวกมันไม่มีชีวิตและไม่มีฤทธิ์เดชอะไรเลย ปากของรูปเคารพพูดไม่ได้ ตาของมันมองไม่เห็น แม้พวกมันมีมือที่ถูกแกะสลัก พวกมันก็ไม่มีอำนาจอะไร และแม้มีเท้าที่ถูกแกะสลัก พวกมันก็เคลื่อนไหวไม่ได้

8 ผู้ที่ทำรูปเหล่านั้นจะเป็นเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปเหล่านั้นก็เช่นกัน นอกจากนี้ เซาวันปัญญาของบรรดาผู้ที่สร้างรูปเคารพ โง่เขลาเหล่านั้นก็แทบไม่ต่างกัน

สดด 115:9-11 พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องบอกประชาชนของพระเจ้าให้เทิดทูนพระเจ้าของพวกเขาโดยการไว้วางใจพระองค์ โอ อิสราเอลเอ๋ย จงวางใจในพระเยโฮวาห์เถิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเราทั้งหลาย ประชาชาติอิสราเอลถูกเตือนสติให้ไว้วางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้า นอกจากนี้ คำกำชับให้ไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้ายังเป็นคำสั่งหนึ่งด้วย – มันคือคำบัญชาหนึ่ง พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นความช่วยเหลือและโล่ของเรา ช่างเป็นสองสิ่งที่เปี่ยมสุข พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่เราหันไปขอความช่วยเหลือ ได้เสมอ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเป็นโล่แก่คนทั้งหลายที่ไว้วางใจพระองค์ด้วย ดู ปฐมกาล 15:1, เพลงสดุดี 3:3 และ 28:7

10 โอ วงศ์วานอาโรนเอ๋ย จงวางใจในพระเยโฮวาห์เถิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์ และเป็นโล่ของเขาทั้งหลาย จดสนใจหลักเริ่มเฉพาะเจาะจงมากขึ้น วงศ์วานอาโรนคือพวก ปุโรหิตแห่งอิสราเอล – ผู้นำฝ่ายวิญญาณแห่งประชาชนของพระเจ้า ประชาชนของพระเจ้าไม่ เพียงควรไว้วางใจพระองค์เท่านั้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำด้วย ท่ามกลางผู้คนทั้งหมด คนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำฝ่ายวิญญาณต้องไว้วางใจในองค์พระผู้ เป็นเจ้าอย่างเปิดเผย ไม่เพียงเพื่อการทรงนำและความช่วยเหลือของพระองค์เท่านั้น แต่ในฐานะ เป็นแบบอย่างแก่คนเหล่านั้นในที่ชุมนุมชนด้วย

สุดท้ายแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สั่งว่า 11 ท่านผู้เกรงกลัวพระเยโฮวาห์เอ๋ย จงวางใจใน พระเยโฮวาห์เถิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขาทั้งหลาย ประชาชนทั้งสิ้น ของพระเจ้า – ยิว คนต่างชาติ ผู้นำฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อใหม่ หรือผู้ใดก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้า – ถูก คำขับให้ไว้วางใจพระองค์ นี่เป็นครั้งที่สามแล้วที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ประกาศว่าพระเจ้าทรง เป็นความช่วยเหลือและโล่ของเรา

สดด 115:12-15 คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้หันไปสู่การตริตรองเกี่ยวกับการที่ พระเจ้าได้ทรงอวยพรประชาชนของพระองค์แล้ว ทรงอวยพรอยู่ และจะทรงอวยพรต่อไป พระ เยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าทั้งหลาย พระองค์จะทรงอำนาจพระพรเราทั้งหลาย พระองค์จะทรง อำนาจพระพรแก่วงศ์วานอิสราเอล พระองค์จะทรงอำนาจพระพรแก่วงศ์วานอาโรน ช่างเป็น ความคิดอันเปี่ยมสุข พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าทั้งหลาย! ความคิดนี้ชวนให้นึกถึงเพลงสดุดี 8:4 ที่ ผู้แต่งเพลงสดุดีแสดงออกถึงความอัศจรรย์ใจที่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่มีชีวิตที่มีขนาดเล็กและ กระจกออย่างเราทั้งหลาย กระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้า! พระเจ้าทรง ระลึกถึงคนของพระองค์เอง ดังนั้น พระองค์จึงทรงอวยพรคนของพระองค์เอง และพระพรเหล่า นั้นของพระเจ้านั้นก็อุดมสมบูรณ์ไม่เพียงในความลึกของพวกมันเท่านั้นแต่ในความหลากหลายของ พวกมันด้วย พระองค์ทรงอวยพรประชาชนของพระองค์ทุกคนขึ้นรวมถึงคนเหล่านั้นที่ดำรง ตำแหน่งผู้นำฝ่ายวิญญาณด้วย

กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้หมายความว่า **13 พระองค์จะทรงอำนวยพระพรแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่** เจื่อนใจเจาะจงสำหรับการอวยพรของพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ในคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ พระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ นอกจากนี้พระสัญญาที่ยังขยายออกไปถึงคนทั้งปวงด้วย นั่นคือ **ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย** – สามัญชนคนธรรมดาและคนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งสูงๆ

14 พระเยโฮวาห์จะทรงให้ท่านเพิ่มพูนขึ้นทั้งท่านและลูกหลานของท่าน ความคิดในการที่พระเจ้าทรงเพิ่มพูนประชาชนของพระองค์หมายถึงการเพิ่มจำนวน เมื่อเรายำเกรงพระองค์และไว้วางใจพระองค์ เราก็เอาตัวเราเองไปอยู่ในที่ๆพระเจ้าสามารถและจะเพิ่มจำนวนประชาชนของพระองค์ได้ พระสัญญานี้มีแก่อิสราเอลอย่างแน่นอน แต่มีผู้ใดปฏิเสธได้ว่าหลักการนี้ไม่ประยุกต์ใช้กับคริสตจักร? เมื่อเรายำเกรงพระองค์และไว้วางใจพระองค์ พระองค์ก็ประทานการเพิ่มพูนให้ ดู 1 โครินธ์ 3:6-7

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้โดยหมายความว่า **15 ท่านได้รับพระพรจากพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก** ช่างเป็นความคิดที่ลึกซึ้ง: พระผู้สร้างแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะทรงลดเกียรติมาอวยพรบรรดาสิ่งทรงสร้างที่มีขีดจำกัดของพระองค์แน่ทีเดียว พระองค์ทรงอวยพรเราจริงๆ เราคงสะเพร่าหากเราไม่เห็นค่าของเรื่องนั้น

สดด 115:16-18 **ฟ้าสวรรค์เป็นฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์** ไม่ใช่แค่ฟ้าสวรรค์ที่ปรากฏแก่ตาเท่านั้น แต่ฟ้าสวรรค์ที่ไม่ปรากฏแก่ตาด้วย – สวรรค์ชั้นที่สาม – เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกมันเป็นเขตปกครองของพระองค์โดยสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ประทานแผ่นดินโลกให้แก่มนุษยชาติ นั่นเองเป็นพระพรอย่างหนึ่ง และพระผู้สร้างได้ทรงจัดเตรียมดาวเคราะห์นี้อย่างสวยงามซึ่งเราอาศัยอยู่บนนั้น พระราชกิจของพระองค์ปรากฏชัดเจนอยู่โดยรอบ

17 คนตายไม่สรรเสริญพระเยโฮวาห์ หรือผู้ที่ลงไปสู่ที่สถิตย์เช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยหมายความว่าพวกคนตายไม่สรรเสริญพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เขา

ตั้งใจแน่วแน่ว่า 18 แต่เราทั้งหลายจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเป็นนิตย์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด แม้มันตายอาจไม่สรรเสริญพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ปฏิญาณว่าเขาและชนชาติของเขาจะสรรเสริญพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้านับแต่นั้นเรื่อยไป พร้อมกันนั้นเพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำสั่งว่า “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” – ฮาเลลูยาห์! สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “แม้มันตายสรรเสริญไม่ได้ และคนชั่วไม่ยอมสรรเสริญ และคนสะเพร่าไม่สรรเสริญพระเจ้า กระนั้นเราจะตะโกนว่า ‘ฮาเลลูยาห์’ ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 116: แม้มันถูกระบุไว้ มันก็ถูกสันนิษฐานโดยทั่วไปว่าดาวิดเป็นผู้แต่งเพลงสดุดีบทนี้ เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงสดุดีฮาเลลหรือฮาเลลูยาห์เหมือนเดิม โดยปิดท้ายด้วย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด เพลงนี้ถูกเขียนเนื่องใน โอกาสใดไม่เป็นที่แน่ชัด อย่างไรก็ตาม เพราะเพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงสดุดีฮาเลล (นั่นคือ สรรเสริญ) มันจึงเป็นหนึ่งในเพลงสดุดีเหล่านั้นในเทศกาลปัสกา ดังนั้นมันจึงเป็นไปได้อย่างยิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงขับร้องเพลงสดุดีบทนี้ หากไม่ใช่ในเทศกาลปัสกาสุดท้ายของพระองค์ ก็ในหลายปีก่อนหน้าอย่างแน่นอน ดังนั้นอาจมีการแสดงให้เห็นพระทัยของพระคริสต์ทรงนี้ – ความคิดต่างๆของพระองค์ในวันต่างๆของพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้เป็นเพลงขอบพระคุณแด่พระเจ้าสำหรับความเมตตาและการช่วยให้พ้นของพระองค์

สดด 116:1-2 **ข้าพเจ้ารักพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ทรงสดับเสียงและคำ**

วิงวอนของข้าพเจ้า ดาวิดขึ้นต้น โดยการประกาศความรักของเขามีสต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุผลหนึ่งสำหรับความรักเช่นนั้นคือ คำตอบของพระเจ้าที่มีต่อคำอธิษฐานต่างๆของเขา โปรดสังเกตด้วยว่าเขาอธิษฐานโดยออกเสียงดัง ไม่มีอะไรผิดเกี่ยวกับการอธิษฐานโดยไม่ออกเสียง แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราเปิดปากของเราและอธิษฐานออกเสียงดังต่อพระองค์ เพราะว่าพระเจ้าทรงสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของดาวิดแล้ว เขาจึงรักองค์พระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นไปอีก

2 เพราะพระองค์ทรงเจียพระกรรมระดับข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะทูลพระองค์
ตราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ วลีสุดท้าย “ตราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่” มีความหมายตรงตัวว่า
‘ในวันทั้งหมดของข้าพเจ้า’ เพราะว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ดาวิดจึงปฏิญาณว่าจะแสวงหา
พระองค์ในการอธิษฐานทุกวันตลอดชีวิตที่เหลือของเขา นี่บอกเป็นนัยถึงการอธิษฐานเป็น
ประจำทุกวัน ไม่มีสักวันที่เขาจะไม่ใช้เวลากับพระเจ้าในการอธิษฐาน

สดด 116:3-4 **ความเศร้าโศกแห่งความตายมาล้อมข้าพเจ้าอยู่ ความเจ็บปวด**
แห่งนรกจับข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าประสบความทุกข์ใจและความระทม ไม่มีคำถามเลยว่า ดาวิดเดิน
ผ่านเข้าไปในหุบเขาเงามัจจุราชมามากต่อหลายครั้งแล้ว เขารู้จักความตายในการเห็นเหล่า
สหายล้มตายในศึกสงคราม เขาทนทุกข์กับการเห็นลูกๆหลายคนของเขาเสียชีวิต กระนั้นดู
เหมือนมีการสื่อถึงพระองค์ผู้หนึ่งซึ่งยิ่งใหญ่กว่าเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสู้ทนความ
เศร้าโศกแห่งความตายอย่างแน่นอน พระองค์ประสบความเจ็บปวดแห่งความตายและหูลมศพ
พระองค์ทรงเป็นคนที่รับความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์

4 แล้วข้าพเจ้าร้องทูลออกพระนามพระเยโฮวาห์ว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วย
ชีวิตข้าพระองค์ให้รอด" ในโมงยามนั้นเมื่อความตายเข้ามาใกล้ ผู้แต่งเพลงสวดที่ท่านนี้ร้องทูลต่อ
องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้น ช่างเป็นคำพยานอันเปี่ยมสุขของคำอธิษฐานที่
ได้รับคำตอบ กระนั้น การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูก็อาจถูกแฝงอยู่เช่นกัน น่าสนใจที่คำที่
แปลเป็น ช่วย...ให้รอด (*มอว์ลัท*) มันมีความหมายพินๆว่า ‘ปล่อยยให้หนีรอดไป’ อาจเป็นไปได้ว่า
คำอธิษฐานของพระเมสสิยาห์อยู่ตรงนี้ในการทูลขอพระบิดาผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ให้อนุญาต
ให้พระองค์หนีรอดไปจากหูลมศพ

สดด 116:5-6 **พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและชอบธรรม พระเจ้าของเราทั้ง**
หลายกอปรด้วยพระเมตตา เสาหลักสองต้นแห่งอุปนิสัยของพระเจ้าปรากฏให้เห็น พระองค์ทรง
เปี่ยมพระกรุณาซึ่งแผ่ออกมาจากความรักของพระองค์ พระองค์ทรงชอบธรรมด้วยซึ่งแผ่ออกมา
จากความบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ “พระเจ้าของเราทั้งหลายกอปรด้วยพระเมตตา” นี่บอก

เป็นนัยว่าความเมตตาเป็นการแสดงออกที่จำเป็นของพระคุณของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้าที่ความเมตตาของพระองค์ยังยืนอยู่เป็นนิรันดร์

6 พระเยโฮวาห์ทรงสงวนคนรู้อยู่ไว้ เมื่อข้าพเจ้าตกต่ำ พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด คำที่แปลเป็น รู้อยู่ (เยรี) มีความหมายด้วยว่าซื้อ เวลา หรือไม่รู้จักโต ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงดูแลคนเหล่านั้นที่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ พร้อมกับข้อสรุปดังกล่าว ผู้แต่งเพลงสวดนี้จึงพรรณนาว่าเขาถูกทำให้ต่ำลง กระนั้นพระเจ้าก็ทรงช่วยเหลือเขา นี่บอกเป็นนัยเพิ่มเติมถึงความถ่อมใจของดาวิด เขาเต็มใจที่จะเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่นๆหนึ่งที่รู้อยู่ เขารู้ว่าการถูกทำให้ต่ำลงนั้นเป็นเช่นไร

สดด 116:7-9 **โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย กลับไปสู่ที่พักของเจ้าเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่เจ้าอย่างบริบูรณ์** นี่บอกเป็นนัยว่าดาวิดรู้สึกปั่นป่วน เขาสับสนวุ่นวายและงุนงงใจ เมื่อหยุดชั่วคราวเพื่อระลึกถึงความเมตตาและความชอบธรรมของพระเจ้าและการที่พระองค์ทรงช่วยเหลือประชาชนของพระองค์ ดาวิดก็แนะนำตัวเองให้ ‘ทำใจให้สงบ’ “โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย กลับไปสู่ที่พักของเจ้าเถิด” ที่พักที่วุ่นนี้ไม่ใช่แค่สันติสุขแห่งหัวใจเท่านั้น แต่พระองค์ผู้ประทานสันติสุขเช่นนั้นด้วย ดาวิดจึงเรียกตัวเองให้เอาจุดสนใจหลักและความไว้วางใจของตนกลับไปยังองค์พระผู้เป็นเจ้า เขามีเหตุมากมายที่จะทำเช่นนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่เจ้าอย่างบริบูรณ์ ดาวิดทราบจากประสบการณ์ในอดีตว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำอะไรเพื่อเขาในอดีต พระเจ้าทรงเปี่ยมพระกรุณาและประเสริฐในการช่วยเหลือคนเหล่านั้นในคราวทุกข์ใจต่างๆ

8 เพราะพระองค์ทรงช่วยจิตใจข้าพระองค์ให้พ้นจากมัจจุราช ช่วยนัยน์ตาข้าพระองค์จากน้ำตา ช่วยเท้าข้าพระองค์จากการล้ม ช่างเป็นคำพยานแสนวิเศษ! ดาวิดเป็นพยานว่าหลายครั้งในอดีตพระเจ้า (1) ทรงช่วยจิตใจของเขาให้พ้นจากความตาย (2) พระองค์ทรงช่วยนัยน์ตาของเขาให้พ้นจากน้ำตา (3) พระองค์ทรงช่วยเท้าของเขาให้พ้นจากการล้ม แน่ทีเดียว องค์พระผู้

เป็นเจ้าทรงเปี่ยมพระกรุณาจริงๆ! ด้วยเหตุนี้ เขาจึงได้แต่แนะนำตัวเองให้กลับไปสู่การพักสงบแห่งจิตใจของเขา

ดังนั้นเพราะความดีของพระเจ้าที่มีต่อเขา ดาวิดจึงปฏิญาณว่า **9 ข้าพเจ้าจะดำเนินอยู่เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในแผ่นดินของคนเป็น** เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะดำเนินชีวิตของเขาอย่างเปิดเผย कुछหนังสือเล่มหนึ่งให้คนอื่นได้อ่าน เขารู้ว่าชีวิตของเขาคือ คำเทศนาเดินได้ ขณะที่พระเจ้าประทานลมหายใจให้แก่เขาอยู่ เขาก็จะจัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้นต่อหน้าผู้อื่น เพื่อที่จะเป็นคำพยานแห่งพระคุณของพระเจ้าในชีวิตของเขา

สดด 116:10-14 ดาวิดสรุปรวบยอดทุกสิ่งที่เขาได้เอ่ยในข้อก่อนๆหน้า **ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด** เพราะเขาได้วางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาแล้ว เขาจึงจะเปิดปากของเขาในการเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์ ความจริงนี้ยังมีอยู่จนทุกวันนี้ นอกจากนี้เปาโลยกคำพูดนี้ใน 2 โครินธ์ 4:13 แม้กระนั้น ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็สารภาพว่า **ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์ยากใหญ่ยิ่ง** แม้พระเจ้าทรงดี ความทุกข์ลำบากก็ยังมาเคาะประตูบ้านเขาอยู่ดี สเปนอร์เจียนเขียนไว้ว่า “แม้ได้รับความทุกข์ยากใหญ่ยิ่ง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ได้เลิกเชื่อ: ความเชื่อของเขาถูกทดสอบแต่ไม่ถูกทำลาย”

ขณะยังอยู่ในความทุกข์ยากของตนอยู่ ดาวิดก็โพล่งออกมาว่า **11 ข้าพเจ้ากล่าวด้วยความเร่าร้อนว่า "คนเรานี้เป็นคนโกหกทั้งนั้น"** แน่ทีเดียว ไม่มีชาย (หรือหญิง) สักคนเดียวที่ไม่ได้หรือไม่เคยพูดโกหก อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดกำลังหมายถึงครั้งหนึ่งในชีวิตของเขาเมื่อเขาถูกล่าไรร้าย – อาจโดยพวกตัวแทนของซาอูลหรืออาจโดยพวกคนทรยศของอับซาโลม

ในโม่งยามมืดมิดนั้น เขาร้องออกมาว่า **12 ข้าพเจ้าจะเอาอะไรตอบแทนพระเยโฮวาห์ได้** เนื่องจากบรรดาพระราชกิจอันมีพระคุณต่อข้าพเจ้า ท่ามกลางความทุกข์ลำบากของเขา ดาวิดหันความคิดของเขาไปหาองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างมีปัญญา แทนที่จะทุกข์ใจเพราะคำใส่ร้ายของบรรดาศัตรูของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะพิจารณาว่าเขาจะถวายเกียรติองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างไร ได้สำหรับความดีของพระองค์ที่มีต่อเขา

พร้อมปณิธานนั้น เขาประกาศว่า 13 ข้าพเจ้าจะยกถ้วยแห่งความรอดและร้องทูลออก
พระนามพระเยซูฮว่าห์ แม้ปกติแล้วเราเชื่อมโยงความรอดกับการไถ่บาปของเรา ความคิดตรง
นี้ก็อาจหมายถึงการช่วยให้พ้นจากวิกฤติต่างๆแห่งชีวิต นั้นน่าจะใช่ความคิดตรงนี้ ขณะเผชิญภัย
พิบัติที่ใกล้เข้ามา ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าจะหันไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น (นั่น
คือ ความรอด) จากวิกฤติที่เผชิญอยู่ อีกครั้งนี้อาจมีภาพเล็งถึงพระเยซูในโมงยามแห่งความทุกข์
ใจของพระองค์ในสวนเกทเสมนี

14 บัดนี้ข้าพเจ้าจะทำตามคำปฏิญาณของข้าพเจ้าแด่พระเยซูฮว่าห์ต่อหน้าประชาชนทั้ง
ปวงของพระองค์ ในคราวแห่งวิกฤติในชีวิตของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะ
อุทิศตัวให้แก่การปรนนิบัติพระเจ้าอย่างเปิดเผยและต่อหน้าชุมนุมชนของพระเจ้า นี่บอกเป็นนัย
ถึงการแสดงออกในที่ชุมนุมชนถึงการตัดสินใจต่างๆที่กระทำในใจ ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับ
วิธีปฏิบัติในปัจจุบันของการออกมาข้างหน้าในการประชุมนมัสการเพื่อแสดงออกอย่างเปิดเผย
ถึงการตัดสินใจหนึ่งเพื่อพระคริสต์

สดด 116:15 ท้ามกลางความตั้งใจแน่วแน่วของดาวิดที่จะแสวงหาพระเจ้าใน
วิกฤติต่างๆของชีวิต โดยวางใจความเมตตา พระคุณ และความชอบธรรมของพระองค์ เขาแทรก
ความคิดน่าอัศจรรย์อย่างหนึ่งเข้ามา **มรดกรรมแห่งวิสุทธิชนของพระองค์สำคัญในสาย**
พระเนตรของพระเยซูฮว่าห์ พระเจ้าทรงเห็นสิ่งต่างๆในมิติหนึ่งที่ปกติแล้วเรามองไม่เห็น ความ
ตายสำหรับเราเป็นเรื่องลบอบอย่างสุดๆ กระนั้นเมื่อคนที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าคนหนึ่งจาก
ชีวิตนี้ไปเพื่อเข้าสู่ท้องพระโรงแห่งสง่าราศี มันก็สำคัญ (นั่นคือ มีค่ามาก) ในสายพระเนตรของ
พระเจ้า บางครั้งมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่เหล่าผู้รับใช้ของพระองค์จะจากชีวิตนี้ไปก่อน
กำหนดและไปสวรรค์ แม้เป็นความสูญเสียสำหรับเรา ความตายเช่นนั้นก็มีค่ามากต่อพระเจ้า
การปรนนิบัติพระองค์สามารถดำเนินต่อไปได้ในสง่าราศี พระเจ้าจึงทรงเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะ
โยกย้ายไปยังแผ่นดินเปี่ยมสุขนั้นเมื่อเรามองเห็นแต่ชีวิตที่อยู่เบื้องล่างนี้ อีกครั้งที่จุดจบของการ
รับใช้บนโลกนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอาจถูกสื่อตรงนี้ แน่แน่นอนว่าการเสด็จกลับไปสู่สง่า
ราศีของพระองค์มีค่ามากในสายพระเนตรของพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์

สดด 116:16-19 ถึงกระนั้น ดาวิด เช่นเดียวกับคนอื่นๆทุกคน ก็มีความปรารถนาตามสัญญาธรรมที่จะมีชีวิตอยู่ นี่บอกเป็นนัยถึงคำทูลขอชีวิตที่ดำรงอยู่ต่อไป โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แท้จริงข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นบุตรชายของหญิงคนใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงแก้พันธนะของข้าพระองค์ เขาสารภาพว่าเขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้าและการที่พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยเขาแล้วจากพันธนะแห่งความบาป ความตาย และนรก นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงคำทูลขอการช่วยให้พ้นที่มีอยู่ต่อไป ในคำกล่าวสามประการ ดาวิดรู้ว่าตัวเองเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า เขาเปรียบกระทั่มารดาของเขาเองว่าเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า โดยบอกเป็นนัยถึงความเป็นผู้รับใช้ของเขาเอง เพราะว่าลูกๆของบรรดาผู้รับใช้ปกติแล้วถูกถือว่าเป็นของเจ้านายของพวกเขา

เพราะว่าเขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า เขาจึงปฏิญาณว่า **17** ข้าพระองค์จะถวายเครื่องสักการบูชาโมทนาพระคุณแด่พระองค์ และจะร้องทูลออกพระนามของพระเยโฮวาห์ เครื่องสักการบูชาถูกถือว่าเป็นขั้นตอนทางการของการถวายเครื่องสัตวบูชาแห่งการขอบพระคุณ ดูเลวีนิติ 7:11 และเลวีนิติ 22:29 ดาวิดหมายถึงเรื่องนี้อย่างไม่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะมีความคิดที่กว้างกว่าของการถวายเครื่องสัตวบูชาเพื่อขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์ ในระบบของพันธสัญญาเดิม มันต้องเสียอะไรบางอย่างเพื่อที่จะถวายการขอบพระคุณแด่พระเจ้า เราถือว่าการขอบพระคุณพระเจ้าในปัจจุบันนี้และยุคสมัยนี้เป็นเรื่องไม่จริงจัง วลีหลัง “และจะร้องทูลออกพระนามของพระเยโฮวาห์” บอกเป็นนัยถึงคำอธิษฐานที่จริงใจ พื้นฐานอันเรียบง่ายที่สุดแห่งการสรรเสริญคือ การขอบพระคุณ อันที่จริง หลายคำที่ถูกแปลเป็นการโมทนาพระคุณ (การขอบพระคุณ) ในพันธสัญญาเดิมแทบจะมีความหมายเดียวกับการสรรเสริญ

18 บัดนี้ข้าพเจ้าจะทำตามคำปฏิญาณของข้าพเจ้าแด่พระเยโฮวาห์ต่อหน้าประชาชนทั้งปวงของพระองค์ ดาวิดกล่าวซ้ำแบบคำต่อคำถึงสิ่งที่เขาได้ประกาศไปแล้วในข้อ 14 กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เขาตั้งใจที่จะทำเช่นนั้น **19** ในบริเวณพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ในท่ามกลางเธอ เขากล่าวถึงพลับพลา/พระวิหารของพระเจ้า สิ่งที่น่าทึ่งชัดแจ้งก็คือว่าดาวิด

ตั้งใจที่จะทำตามคำปฏิญาณต่างๆของตนซึ่งเป็นการสรรเสริญและการขอบพระคุณอย่างเปิดเผย และในที่ชุมนุมชน อีกครั้งดูความเห็นต่างๆสำหรับข้อ 14 พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ เอ่ยคำสั่งหนึ่งแก่ประชาชนของพระเจ้าว่า “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” เพลงสดุดีแสนวิเศษ บทนี้ปิดท้ายด้วยฮาเลลูยาห์ – คำบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 117: เพลงสดุดีบทสั้นที่สุดนี้น่าจะถูกเขียนโดยดาวิด สเปนอร์ เขียนได้อธิบายว่า “เพลงสดุดีบทนี้ซึ่งมีตัวอักษรน้อยมาก ก็ใหญ่โตยิ่งนักในจิตวิญญาณ เพราะ ว่าเกินเลยขอบเขตของชาติพันธุ์หรือชนชาติทั้งหมด ร้องเรียกมนุษยชาติทั้งปวงให้สรรเสริญ พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เพลงสดุดีบทนี้ถูกใช้ร่วมกับเพลงสดุดีบทอื่นๆอย่างไม่ต้อง สงสัยหรือเมื่อเวลานมัสการเป็นช่วงสั้นๆ มันอาจคล้ายกับคำขอพระเกียรติสมัยใหม่ – คำสดุดี สรรเสริญสากล

สดด 117:1 โอ ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ชนชาติ ทั้งหลายเอ๋ย จงยกย่องพระองค์เถิด ขณะที่เพลงสดุดีส่วนใหญ่สั่งประชาชนของพระเจ้า (นั่นคือ อิสราเอล) ให้สรรเสริญพระเจ้า คำกำชับตรงนี้มีไปถึงประชาชาติทั้งปวง คำที่แปลเป็น ประชาชาติ (โกยิม) จนทุกวันนี้เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆที่หมายถึงคนต่างชาติ เช่นเดียวกัน คำที่แปลเป็น ชนชาติทั้งหลาย ตรงนี้ (อุมมอว) มีความหมายด้วยว่า ‘ชนเผ่าต่างๆ’ หรือ ‘เชื้อชาติต่างๆ’ ความ จริงที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือนี่ว่า ชาวโลกทั้งสิ้นถูกบัญชาให้สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้า แม้คำ กำชับนั้นมีผลบังคับใช้จนถึงยามนี้ การสำเร็จจริงในที่สุดของมันย่อมจะเกิดขึ้นในช่วงยุค พันปี (และอาณาจักรนิรันดร์ที่ตามมา) ซึ่งในยุคนั้นประชาชาติทั้งปวงจะสรรเสริญพระองค์

สดด 117:2 เพราะความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นใหญ่หลวง และ ความจริงของพระเยโฮวาห์ดำรงเป็นนิรันดร์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด เหตุผลชัดเจนที่ว่า ทำไมประชาชาติทั้งปวงควรสรรเสริญพระองค์ก็คือว่า ความเมตตากรุณาของพระองค์ยิ่งใหญ่ต่อ คนทั้งปวง ยิ่งกว่านั้น ความจริงของพระองค์ก็เป็นนิรันดร์ ความจริงลึกซึ้งทั้งสองประการนี้เป็น

เหตุที่ประชาชาติทั้งปวงสรรเสริญพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยฮาเลลูยาห์เหมือนเดิม – คำบัญชาให้สรรเสริญพระเยโฮวาห์! คำบัญชานั้นไม่เคยถูกยกเลิกและจะไม่มีวันถูกยกเลิกเด็ดขาด มันเป็นหน้าที่และอภิสิทธิ์ของเราที่จะสรรเสริญพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 118: แม้เพลงสดุดีบทนี้ไม่มีชื่อเรื่องและผู้แต่งไม่ถูกกล่าวถึง บางคนก็เชื่อว่าดาวิดเป็นผู้เขียนที่ได้รับการคล้อยตาม อย่างไรก็ตาม บริบทของเพลงสดุดีบทนี้ก็ชี้ไปยังเวลาหนึ่งหลังจากพระวิหารได้ถูกสร้างแล้ว ดังนั้นเพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียนโดยหนึ่งในกษัตริย์เหล่านั้นที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าแห่งยูดาห์หรืออาจถูกเขียนโดยเอสราด้วยซ้ำ ไม่มีคำถามเลยว่านี่เป็นเพลงสดุดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์โดยสื่อถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอย่างชัดเจนในตอนท้ายๆ

สเปอร์เขียนสรุปย่อเพลงสดุดีบทนี้ดังนี้ “ดูเหมือนว่าเพลงสดุดีบทนี้พรรณนาถึงดาวิดหรือไม่ก็บุรุษของพระเจ้าอีกผู้หนึ่งซึ่งได้รับการแต่งตั้ง โดยการทรงเลือกของพระเจ้าให้รับตำแหน่งสูงและมีเกียรติในอิสราเอล ชายผู้ถูกเลือกคนนี้พบว่าตัวเองถูกปฏิเสธ โดยบรรดามิตรสหายและเพื่อนร่วมชาติของตน และขณะเดียวกันเขาถูกต่อต้านอย่างรุนแรงโดยเหล่าศัตรูของเขาด้วย ด้วยความเชื่อในพระเจ้าเขาต่อสู้เพื่อตำแหน่งที่ถูกแต่งตั้งไว้ของเขา และเมื่อถึงคราวเหมาะสมเขาได้รับมันมาในแบบที่มันแสดงให้เห็นฤทธิ์เดชและความดีขององค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเขาไปยังพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชา และเพื่อแสดงออกถึงความสำนึกพระคุณของเขาสำหรับการเข้าแทรกแซงของพระเจ้า โดยประชาชนทั้งปวงอวยพรเขาและขอให้เขาได้รับความเจริญอันบริบูรณ์” แม้ผู้เขียนไม่ถูกระบุชัดเจนว่าเป็นผู้ใด พระองค์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าย่อมเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอย่างไม่ต้องสงสัย

เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกขับร้องโดยเหล่าผู้ก่อสร้างพระวิหารหลังที่สองภายใต้การนำของเอสรา ดู เอสรา 3:10-11 ที่นั่นบางส่วนของเพลงสดุดีบทนี้ถูกยกคำพูดไป เพลงสดุดีบทนี้ยังถูกยกคำพูดไปในภาคพันธสัญญาใหม่ด้วยในการประยุกต์ใช้โดยตรงกับพระเมสสิยาห์ ที่โคโคเด่น

คือ มัทธีว 21:9 และ 15 เมื่อพระเยซูทรงลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มในวัน 'ปาล์มชันเคย์' แรกนั้น พระเยซูทรงยกคำพูดจากเพลงสดุดี 118:23 และประยุกต์ใช้มันกับพระองค์เองในมัทธีว 21:42 เปโตรก็ยกคำพูดจากเพลงสดุดี 118:23 ในกิจการ 4:11 และประยุกต์ใช้มันกับพระเยซู

ในข้อ 1-4 ประชาชนของพระเจ้าถูกเรียกให้ถวายการขอบพระคุณแด่พระเจ้าของพวกเขา ในข้อ 5-18 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บรรยายถึงประสบการณ์ของเขาและการแสดงออกถึงความเชื่อของเขา ในข้อ 19-21 ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้แสวงหาการเข้าไปยังพระวิหารและรับรู้ความรอดของพระเจ้า ในข้อ 22-27 ประชาชนของพระเจ้ายอมรับผู้ปกครองของตน ประกาศว่าเขาได้รับการอวยพร สดุดีท้ายในข้อ 28-29 ผู้นำที่สำนึกพระคุณท่านนี้เทิดทูนพระเจ้าว่าทรงเปี่ยมเมตตาเสมอ

สดุดี 118:1-4 **โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ**
เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ คำประกาศนี้ถูกพบหลายแห่งในภาคพันธสัญญาเดิม ดู 1 พงสาวดาร 16:35, 2 พงสาวดาร 5:13, 2 พงสาวดาร 7:3, เพลงสดุดี 106:1, เพลงสดุดี 107:1, เพลงสดุดี 118:29 และเพลงสดุดี 136:1 วลี "โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์" เป็นคำสั่งหนึ่ง เราอยู่ภายใต้คำกำชับที่ได้รับการดูแลจากพระเจ้าให้ถวายการขอบพระคุณแด่พระเจ้า ถ้ามีความบาปใดที่คนส่วนใหญ่มักกระทำ มันก็คือความล้มเหลวที่จะขอบพระคุณแด่พระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์ สาเหตุสองประการถูกนำเสนอว่าทำไมเราถึงมีหน้าที่จะขอบพระคุณพระเจ้า

(1) **พระองค์ประเสริฐ** มีประโยชน์สั้นๆ ไม่ก็ประโยชน์ที่ลึกซึ้งกว่าประโยชน์ ความดี (ความประเสริฐ) ของพระเจ้าล้วนอยู่รอบตัวเรา เราชุ่มโชกอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะ เป็นบรรดาพระพรฝ่ายวิญญาณหรือพระพรด้านวัตถุ พระพรด้านสุขภาพ ชีวิต เสรีภาพ หรือครอบครัว พระเจ้าก็ทรงดีต่อเราเสมอมา ความบาปของเราก็คือว่าเราพุ่งเข้าไปที่ปัญหาใดก็ตามที่เรามีแม้ว่ามันเล็กน้อยเหลือเกินก็ตาม เราเริ่มจดจ่ออยู่กับความยากลำบากนั้นจนไม่คิดถึงความดีของพระเจ้า ความดีของพระองค์ย่อมส่องสว่างกว่าความทุกข์ลำบากใดก็ตามที่เราอาจมีเสมอ ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่จะถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุความทุกข์

ลำบากบางประการของเขาในบทนี้ กระนั้นแม้มีความทุกข์ลำบากต่างๆ เขาก็เรียกประชาชนของพระเจ้าให้ถวายการขอบพระคุณแด่พระองค์

(2) *ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์* นี้เป็นสาเหตุที่สองที่เราควรถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าสถานะของเราเป็นอะไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงเปี่ยมเมตตาต่อเราเสมอมา เราสมควรได้รับพระพิโรธและการพิพากษาของพระเจ้าเพราะความบาปของเรา กระนั้น เพราะพระองค์ทรงเปี่ยมเมตตา พระองค์จึงทรงช่วยคนเหล่านั้นให้รอดซึ่งเป็นผู้ที่ได้หันมาหาพระองค์และไว้วางใจในความรอดของพระองค์ จงสรรเสริญพระเจ้าที่ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ แม้เราอาจทำให้พระองค์ผิดหวังตลอดเส้นทางแห่งชีวิต พระองค์ก็ทรงเปี่ยมความเมตตาเหมือนเดิม ช่างเป็นสาเหตุอันทรงพลังที่จะขอบพระคุณพระองค์ นอกจากนี้ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความรอดไม่หลุดหายของผู้เชื่อ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ เราจึงไว้วางใจพระคุณของพระองค์ได้เสมอ นั่นย่อมไม่ใช่ใบอนุญาตให้ทำบาป ตรงกันข้าม มันคือเหตุจูงใจหนึ่งที่จะปรนนิบัติพระเจ้าผู้เปี่ยมเมตตาของเรา แต่ความจริงเรียบง่ายนั้นยังอยู่เหมือนเดิม เพราะความเมตตาของพระองค์ เราจึงมีเหตุอันสมควรที่จะถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า – เสมอไป

2 *บัดนี้จงให้อิสราเอลกล่าวว่า "ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์"* คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำชับประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า – อิสราเอล – ให้ประกาศความเมตตาของพระเจ้า กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น คนเหล่านั้นในตำแหน่งผู้นำฝ่ายวิญญาณ – พวกปุโรหิตคนอาโรน – ถูกกำชับให้ประกาศความเมตตาของพระเจ้า 3 *บัดนี้จงให้วงศ์วานอาโรนกล่าวว่า "ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์"* สำหรับคนเหล่านั้นที่รับใช้เต็มเวลา บ่อยครั้งมันง่ายที่จะเริ่มไม่รู้ลึกถึงความดีและความเมตตาของพระเจ้า พวกเขาจัดการกับสิ่งต่างๆ ของพระเจ้าเป็นประจำทุกวันและอาจเริ่มไม่รับรู้ถึงการอวยพรอุดมของพระเจ้าที่อยู่รอบตัว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงเรียกพวกเขาให้ถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและประกาศความเมตตาของพระองค์

4 บัดนี้จึงให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์กล่าวว่า "ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์" คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หันไปกล่าวแก่ผู้ใดก็ตามและทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้า โดยการบอกเป็นนัย (โดยเฉพาะในบริบทนี้) บรรดาผู้เชื่อที่เป็นคนต่างชาติในพระเยโฮวาห์พระเจ้า ถูกสื่อถึง ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ให้คนเหล่านั้นทุกคนที่รู้จักพระเจ้าขอบพระคุณพระองค์ และประกาศความเมตตาของพระองค์ ส่วนคนเหล่านั้นที่ออกพระนามของพระคริสต์ เรามีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ที่จะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความดีของพระองค์และประกาศความเมตตาของพระองค์ เพราะว่า "พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์นั้นได้ทรงประทานแก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์ โดยพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา" (ทิตัส 3:5-6)

สดด 118:5-7 ข้าพเจ้าได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ในยามเป็นทุกข์ พระเยโฮวาห์ทรงตอบข้าพเจ้าและทรงตั้งข้าพเจ้าให้อยู่ในที่กว้างขวาง ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึง กะลาสีเรือ ความคิดก็คือการอยู่ในช่องแคบซึ่งกะลาสีเรือคนใดก็รู้ว่าน้ำเชี่ยวกราก สายลมหรือกระแสน้ำใดๆสามารถผลักดันเรือไปเกยหาดหรือชนโขดหินได้ อย่างไรก็ตาม น่านน้ำเปิด เมื่อเทียบกันแล้วก็ค่อนข้างปลอดภัย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ระลึกถึงช่วงเวลาแห่งความยากลำบากในชีวิตของเขาซึ่งเขาเผชิญอันตรายอยู่รอบด้าน ในโมงยามแห่งความทุกข์ลำบากนั้น เขาอธิษฐานขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า คำตอบอันเปี่ยมสุขถูกบันทึกไว้ – "พระเยโฮวาห์ทรงตอบข้าพเจ้า" นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้น "คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจริงของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล" (ยากอบ 5:16) นี่เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่เราควรถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและที่จะประกาศความเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงสดับฟังและทรงตอบคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอยู่ในความยากลำบาก

ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า 6 มีพระเยโฮวาห์อยู่ฝ่ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า ช่างเป็นความมั่นใจแสนวิเศษที่รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียง

ข้างประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอยู่ในจุดศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของ
พระองค์ พระองค์ทรงเป็นพันธมิตรผู้ทรงฤทธิ์ในศึกต่างๆแห่งชีวิต ช่างเป็นความมั่นใจอันเปี่ยม
สุขที่ได้รู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นแซมเปียนของเรา! ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้รู้ว่านี่เป็นความ
จริงเพราะว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาแล้วและทรงช่วยเขาให้พ้นแล้ว

7 พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า พร้อมกับผู้อื่นที่ช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะเห็นความ
ปรารถนาของข้าพเจ้าต่อคนที่เกลียดข้าพเจ้านั้นสำเร็จ พระเจ้าทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ร่วม
เป็นพันธมิตรกับผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ ความปรารถนาที่เขามีต่อบรรดาศัตรูของเขาเห็นได้ชัดว่า
คือความพ่ายแพ้ของพวกเขา ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เพราะพระเจ้าทรงเป็นแซมเปียนและ
พันธมิตรของผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงรู้ว่าเหล่าศัตรูของเขาจะไม่มีชัย ความ
คิดตรงนี้ไม่ใช่การแข่งด่า ตรงกันข้าม มันคือความมั่นใจในการรู้ว่าเหล่าศัตรูของเขาจะถูกทำให้
พ่ายแพ้อย่างหมดรูป เมื่อเราอยู่ในจุดศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้าและเป็นที่พักพิง
ในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงเปิดทางให้แก่เรา

สดด 118:8-9 ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงประกาศว่า การวางใจในพระเยโฮ
วาก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในมนุษย์ เราช่างโง่เขลาเมื่อเราวางใจพลังของมนุษย์ให้เป็นความ
ช่วยเหลือของเรา ประชาชนที่บังเกิดใหม่แล้วของพระเจ้า ซึ่งอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด
และดำเนินในความเชื่อฟังต่อพระองค์สามารถวางใจได้ว่าพระองค์จะทรงเป็นผู้ช่วยให้พ้นและ
แซมเปียนของพวกเขา การวางใจพระองค์ก็ดีกว่าการวางใจมนุษย์ที่อ่อนแอและมีขีดจำกัด

เช่นเดียวกัน 9 การวางใจในพระเยโฮวาห์ก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในเจ้านาย หลายครั้งเราถูก
ลงใจให้แสวงหาการอุปถัมภ์ของคนเหล่านั้นที่มีตำแหน่งสูงๆ อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ปกครอง
และคนเหล่านั้นที่มียศถาบรรดาศักดิ์ก็ไม่มีค่าเลยเมื่อเทียบกับฤทธานุภาพและการช่วยให้พ้น
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้า สเปนอร์เจียนเขียนไว้ว่า “พวกเจ้านายเป็นเพียงมนุษย์ และคนเก่งที่สุดก็
เป็นสิ่งทรงสร้างที่น่าสงสาร” การวางใจในพระผู้ทรงสร้างมนุษย์ก็ดีกว่าสักเท่าใด เพราะว่าเมื่อ

พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงมายังเรา ไม่มีศัตรูใดบนแผ่นดินโลกหรือในนรกสามารถมีชัยต่อเราได้

สดด 118:10-12 **ประชาชาติทั้งหลายได้ล้อมข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์** ความคิดนี้จริงๆแล้วสื่อถึงคนต่างชาติที่อยู่ล้อมรอบเขา น่าสนใจที่ว่าคำที่แปลเป็น ทำลาย (มูวล) เป็นคำที่ส่วนใหญ่แล้วแปลเป็น 'ให้เข้าสู่หnutí' นีบอกเป็นนัยถึงชัยชนะการที่กษัตริย์อียูคนหนึ่งจะให้บรรดาศัตรูที่เป็นคนต่างชาติเข้าสู่หnutíยอมสือชัดเจนถึงชัยชนะเหนือพวกเขา สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยเพิ่มเติมก็คือ การทำให้พวกเขาหันมานับถือพระเยโฮวาห์พระเจ้า ดาวิดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตคนฟิลิสเตียหนึ่งร้อยคนอย่างแน่นอนตอนที่เขาอยากแต่งงานกับมีกาล ดู 1 ซามูเอล 18:25 เพราะว่าเดี่ยวเพลงสดุดีบทนี้จะกล่าวถึงพระวิหารซึ่งไม่ได้ถูกสร้างในชั่วชีวิตของดาวิด เขาจึงไม่น่าใช่ผู้แต่ง อย่างไรก็ตาม กษัตริย์อียูคนอื่นๆ เช่น อาสาและเยโฮซาฟัทได้ทำให้เกิดชัยชนะยิ่งใหญ่เหนือเหล่าศัตรูของอิสราเอลอย่างแน่นอน

11 เขาทั้งหลายได้ล้อมข้าพเจ้า ล้อมรอบข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ **12** เขาได้ล้อมข้าพเจ้าเหมือนผึ้ง เขาทั้งหลายดับเสียแล้วเหมือนเปลวไฟหนาม เพราะข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ ประเด็นหนึ่งทางไวยากรณ์สมควรแก่การหมายเหตุไว้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายเหตุในรูปสมบุรณ์กาล (การกระทำที่เสร็จสิ้นแล้ว) ว่าเหล่าศัตรูของเขาได้ล้อมเขาไว้ อย่างไรก็ตาม เขาจะทำลายคนเหล่านั้น (ตรงตัวคือ ให้คนเหล่านั้นเข้าสู่หnutí) ในรูปกาลไม่สมบุรณ์ (การกระทำที่ยังไม่เสร็จสิ้น) ความคิดนี้จึงไม่ได้อ้างอิงถึงเหตุการณ์เฉพาะเจาะจงใดในประวัติศาสตร์ แต่กล่าวถึงความเป็นไปได้ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า แม้เหล่าศัตรูจะล้อมเขา เขาก็จะเอาชนะในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า หลักการก็คือความเชื่อในพระผู้ช่วยให้พ้นผู้ยิ่งใหญ่ของเรา พระองค์ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นแล้วเมื่อสามพันปีก่อน พระองค์ทรงทำแบบเดียวกันด้วยสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ในจุดศูนย์กลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์วันนี้

สดด 118:13-14 **เจ้าได้ผลึกข้าพเจ้าอย่างหนักเพื่อให้ข้าพเจ้าล้มลง แต่พระเยโฮ**

วาท์ทรงช่วยข้าพเจ้า คำที่แปลเป็น **ผลึก (คอว์คาคห์)** มีความหมายด้วยว่า ‘ดัน’ ความคิดนี้ก็คือว่าศัตรูได้ดันผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ไปรอบๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือเขา แน่ทีเดียวในความหมายเชิงเปรียบเทียบและบางครั้งตรงตัว เหล่าศัตรูแห่งประชาชนของพระเจ้าดันพวกเขาไปรอบๆ ชาวโลกเป็นศัตรูต่อข้าวประเสริฐและคนเหล่านั้นที่เผชิญหน้าพวกเขาด้วยมัน แม้ฝูงชนของพญามารอาจพยายามเสือกไสเราไปรอบๆ โดยเฉพาะเมื่อเราเอาข้าวประเสริฐไปให้แก่ชาวโลกที่หลงหาย พระสัญญาเปี่ยมสุขนั้นก็คือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา พระองค์ทรงทำเช่นนั้น ในสมัยนั้น พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นในวันนี้

เมื่อได้การตระหนักรู้อันแสนวิเศษเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า

14 พระเยโฮวาท์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า พระองค์ทรงมาเป็นความรอดของข้าพเจ้า ช่างเป็นโครงร่างคำเทศนาที่วิเศษ (1) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพลังกำลังของเรา (2) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นบทเพลงของเรา และ (3) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความรอดของเรา เมื่อพระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากฟาโรห์ที่ทะเลแดงอย่างน่าอัศจรรย์ โมเสสก็ประกาศบทกวีสรรเสริญแบบเดียวกัน ดู อพยพ 15:2 ผู้พยากรณ์อิสยาห์ประกาศเรื่องเดียวกันในอิสยาห์ 12:2 ความคิดคล้ายๆกันถูกพบในเพลงสดุดี 27:1

สดด 118:15-16 **เสียงแห่งความยินดีและความรอดอยู่ในพลับพลาของผู้ชอบธรรม**

ว่า ในตอนกลางของคำพยานสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อหมายความว่ามีการชื่นชมยินดีสำหรับคนชอบธรรม เมื่อพวกเขาตรัสถึงการที่พระเจ้าได้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดฝ่ายวิญญาณและทรงช่วยพวกเขาให้พ้นฝ่ายร่างกายแล้วอย่างเปี่ยมพระคุณ พวกเขาก็ได้แต่ชื่นชมยินดี พร้อมกันนั้นเขาเสริมหมายเหตุสรรเสริญอีกประการ "พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาท์ห้าวหาญนัก คำที่แปลเป็น **ห้าวหาญ (คาคห์ยิล)** ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘เข้มแข็ง’ หรือ ‘ทรงพลัง’ ในบริบทที่ใหญ่กว่า ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ในการป้องกันประชาชนของพระองค์

16 พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาห์เป็นที่เชิดชู พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาห์ห้าวหาญ
นัก" ภาพเปรียบเทียบการที่พระเจ้าทรงมีมือขวา (นั่นคือ การพรรณนาว่าพระเจ้ามีลักษณะเหมือน
มนุษย์) กล่าวถึงพลังกำลังมหาศาลของพระองค์อีกครั้ง สำหรับคนเหล่านั้นที่ถนัดขวา มือขวา
และแขนขวาย่อมไม่เพียงคล่องแคล่วที่สุดเท่านั้น แต่ยังแข็งแรงที่สุดด้วย แขนขององค์พระผู้
เป็นเจ้าทรงพลังเพื่อประชาชนที่เชื่อฟังและสัตย์ซื่อของพระองค์

สดด 118:17-18 ข้าพเจ้าจะไม่ตาย แต่ข้าพเจ้าจะเป็นอยู่ และประกาศพระราชกิจ
ของพระเยโฮวาห์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เพราะแขนขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพลังเพื่อ
ประชาชนของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงรู้ว่าเขาจะไม่ตายแต่จะมีชีวิตอยู่ แม้เหล่าศัตรูผู้
คร่ำครวญเข็ญ เขาก็รู้ว่าพระเจ้าช่วยให้พ้นของเขาจะทรงมีชัยชนะ เขาจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะประกาศ
พระราชกิจมหัศจรรย์เหล่านั้นของพระเจ้า

18 พระเยโฮวาห์ทรงติสอนข้าพเจ้าอย่างหนัก แต่พระองค์ไม่ทรงมอบข้าพเจ้าไว้กับ
มัจจุราช ผู้เขียนสัปดาห์ที่สามนี้ยอมรับอย่างเปิดเผยว่าบางครั้งพระเจ้ายิ่งทรงติสอนเขา อย่างไร
ก็ตาม ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น พระเจ้าก็ได้ทรงมอบเขาไว้แก่ความตาย เพราะเหตุนี้เขาจึงได้แต่
สรรเสริญพระผู้ไถ่ของเขา

สดด 118:19-21 คราวนี้บทนี้หันไปกล่าวถึงพระเมสสิยาห์อย่างแยกย่อย ขอเปิด
ประตูความชอบธรรมให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเข้าประตูนั้นไปและจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ 20 นี้
คือประตูของพระเยโฮวาห์ คนชอบธรรมจะเข้าไปทางนี้ ความคิดนี้สื่อถึงพระนิเวศของพระเจ้า
อย่างชัดเจน แม้นี่อาจหมายถึงพลับพลาที่นั้น ข้อ 22 ก็สื่ออย่างชัดเจนไปยังพระวิหารที่เสร็จสมบูรณ์
แล้ว ประตูแห่งความชอบธรรมถูกเทียบเท่ากับประตูขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่อยู่ตรงหน้าเรานี้คือ
ภาพเปรียบเทียบองคางของทางเข้าสู่พระวิหารของพระเจ้า แน่แน่นอนว่ามันเป็นประตูสู่พระนิเวศ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่มันยังเป็นทางเข้าสำหรับผู้ชอบธรรมด้วยเมื่อพวกเขาจะมาเพื่อนมัสการ
และสรรเสริญพระนามของพระองค์

เมื่อผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ยื่นข้อไปขังการช่วยให้พ้นของพระเจ้าและฤทธิเดชอันเกรียงไกรของพระองค์เพื่อคนชอบธรรม เขาก็สั่งประตูประวิหารให้เปิดออกเพื่อที่เขาจะเข้าไปและสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า มีแต่กษัตริย์แห่งยูดาห์เท่านั้นที่มีสิทธิ์สั่งเปิดประตูประวิหาร นี่อาจสื่อถึงพระมหากษัตริย์องค์หนึ่งผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าเมื่อสักวันหนึ่งพระองค์จะเสด็จมายังพระวิหารยุคพันปีเพื่อสรรเสริญพระบิดาในสวรรค์ของพระองค์

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า **21 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์ และมาเป็นความรอดของข้าพระองค์** อีกครั้งที่ผู้เขียนที่ได้รับการคลุจท่านนี้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะสรรเสริญพระเจ้าสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบและสำหรับความรอดของเขา – ทั้งชั่วนิรันดร์และชั่วครา

สดด 118:22-23 **ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลามุมเอกแล้ว** ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงเหตุการณ์หนึ่งในการก่อสร้างพระวิหารนั้นซึ่งไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ เห็นได้ชัดว่าระหว่างก่อสร้างพระวิหารนั้น ศิลามุมเอก (นั่นคือ หินที่เป็นศิระ) ถูกส่งล่องหนมาจากเหมืองหินแล้วก่อนที่พวกเขาจะก่อพร้อมสำหรับมัน เรื่องราวกลับกลายเป็นว่าศิลาก่อนนี้ถูกวางไว้ต่างหากและวัชพืชงอกขึ้นรอบๆมัน เมื่อพวกเขาพร้อมแล้วที่จะวางศิลามุมเอก มันก็ถูกลิ้มไปแล้วและถูกซ่อนไว้ไม่ให้เห็น น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น **ปฏิเสธ (มอว์ฮัส)** ในความหมายแรกของมันมีความหมายว่า ‘ถูกดูหมิ่นและถูกปัดทิ้งเสีย’

แม้เรื่องเล่าข้างบนไม่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าการประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ใช้กับพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงถูกดูหมิ่นและถูกปฏิเสธ โดยคนทั้งหลายจริงๆ “พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่” (ยอห์น 1:11) นอกจากนี้ พระเยซูเองก็ทรงประยุกต์ใช้ชื่อพระคัมภีร์นี้กับพระองค์เองในมัทธิว 21:42 อัครทูตเปโตรยกคำพูดจากข้อนี้และทำการประยุกต์ใช้มัน โดยตรงกับพระเยซูคริสต์ในกิจการ 4:11

ไม่มีคำถามเลยว่านี่หมายถึงพระเมสสิยาห์ แน่ทีเดียว พระเยซูทรงกลายเป็นศิลาบวมเอกของคริสตจักรแล้ว ดู เอเฟซัส 2:20 และ 1 เปโตร 2:6 พระองค์ทรงเป็นศิลานั้นที่คริสตจักรถูกสร้างอยู่บนนั้นและเป็นหินสะดุดด้วย เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จมาตอนนั้น ประชาชาติวิก็ยังไม่ยอมรับพระองค์หรือไม่พวกเขาก็ปฏิเสธพระองค์ซึ่งๆหน้า พระองค์ทรงถูกโยนทิ้งเสียข้างทาง กระนั้น พระเจ้าก็ทรงใช้พระองค์ให้กลายเป็นศิลาบวมเอกของคริสตจักรแล้ว จงสรรเสริญพระเจ้า ช่างเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแสนวิเศษจริงๆ!

อาจด้วยการหยั่งรู้ล่วงหน้าแบบเป็นคำพยากรณ์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องว่า 23 การนี้เป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เป็นการมหัศจรรย์ประจักษ์แก่ตาเรา มันเป็นการมหัศจรรย์แก่เราในคริสตจักรวันนี้ สักวันหนึ่ง มันจะเป็นการมหัศจรรย์แก่อิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วเช่นกัน

สดด 118:24 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า นี่เป็นวันซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้าง เราจะเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น แน่แน่นอนว่าแต่ละเช้าเป็นเหตุสำหรับการชื่นชมยินดี โดยเฉพาะเมื่อเราหยุดชั่วคราวเพื่อไตร่ตรองเกี่ยวกับพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างมัน สง่าราศีแห่งรุ่งอรุณยอมสะท้อนให้เห็นพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างรุ่งอรุณ แต่อาจมีความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าอยู่ตรงนี้ บริบทก่อนหน้าในทันทีกล่าวถึงคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระองค์ทรงเป็นศิลาบวมเอกของคริสตจักร

วันนั้นที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปรมปรีดีอาจมองล่วงหน้าไปยังวันแห่งยุคสมัยใหม่ – วันแห่งความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อในพระคริสต์ วันที่ข่าวประเสริฐแห่งความรอดถูกประกาศไปยังที่สุดปลายของแผ่นดินโลก กระนั้นอีกวันหนึ่งก็ยังไม่ถึง – วันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้นพระเยซูจะทรงครอบครองที่ใดก็ตามที่ดวงอาทิตย์โคจรไปถึง ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นเหตุสำหรับการเปรมปรีดียิ่งใหญ่ นอกจากนี้ บริบทที่ตามมาก็มองล่วงหน้าไปยังวันแห่งพระคริสต์

สดด 118:25-26 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดเถิด โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอประทานความจำเริญแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเถิด นี่เป็นสิ่งที่ฝูงชนร้อง

ออกมาตอนที่พระเยซูทรงลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มในวันอาทิตย์นั้นก่อนการตรึงพระองค์ที่กางเขน
นั้น ดู มัทธิว 21:9 คำว่า *โฮซันนา* แปลว่า “ขอทรงช่วยให้รอดเดี๋ยวนี้” และเป็นการรวมกันของ
สองคำนั้นในข้อความซึ่งถูกใช้ทับศัพท์เช่นนั้นในมัทธิว 21:9

เมื่อพระเยซูทรงลาเข้ากรุงเยรูซาเล็มในวัน ‘ปาล์มซันเดย์’ นั้น ผู้ชมนักกำลังร้องจริงๆว่า
“ขอทรงช่วยให้รอดเดี๋ยวนี้เถิด โอ องค์พระผู้เป็นเจ้า” คนมากมายในหมู่นั้นไม่น่าเข้าใจสิ่งที่
พวกเขากล่าวอย่างถ่องแท้ ถึงกระนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าก็ทรงนำพาพวกเขาให้ทำให้คำ
พยากรณ์นี้สำเร็จในวันนั้น ที่เสียดสียิ่งกว่านั้นก็คือ พวกศัตรูของพระเยซูในหมู่พวกฟาริสีก็เข้า
ใจจริงๆถึงความหมายของสิ่งที่ผู้ชนประกาศ ดู มัทธิว 21:15-16 และลูกา 19:39-40 คำทูลขอ
ความจำเริญเทียบเท่ากับการแสวงหาการอวยพรของพระเจ้า

26 ขอให้ท่านผู้เข้ามาในพระนามของพระเยซูทรงได้รับพระพร ข้าพเจ้าทั้งหลาย
อวยพรท่านทั้งหลายจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ผู้ชมนักในวัน ‘ปาล์มซันเดย์’ นั้นร้อง
ประโยคนี้เช่นกันดังที่หมายเหตุไว้ในมัทธิว 21:9 และลูกา 19:38 บันทึกของลูกาหมายเหตุอย่าง
เจาะจงว่าพระเยซูทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ข้อความในภาคพันธสัญญาเดิมไม่เคยพยากรณ์ถึง
พระเมสสิยาห์อย่างชัดเจนมากกว่าตรงนี้ และจนทุกวันนี้ คำประกาศนี้ก็ยังเป็นจริงเหมือนเดิม มี
การอวยพรแก่คนเหล่านั้นที่มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แม้โลกอาจไม่ชื่นชมคนเหล่านั้น
นั้น พระเจ้าก็ทรงสัญญาเรื่องการอวยพรแล้ว โปรดสังเกตว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้และพี่น้อง
ของเขากล่าวชัดเจนว่าพวกเขาอวยพรคนเหล่านั้นที่มาจากพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้า นั้น
ไม่ได้เป็นจริงในวัน ‘ปาล์มซันเดย์’ นั้น แต่มันจะเป็นจริงในช่วงยุคพันปี พวกมหาบุโรหิตจาก
พระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยากเกี่ยวข้องกับพระเยซูในวันตัดสินชีวิตคนนั้น อย่างไรก็ตาม
วันนั้นจะมานั้นเมื่อคนทั้งปวงจะอวยพรคนเหล่านั้นที่มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 118:27-28 คราวนี้ความคิดย้อนกลับไปยังสมัยของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้
พระเจ้าทรงเป็นพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงประทานความสว่างแก่เรา เพราะการอวยพรของพระเจ้าที่
เป็นความสว่าง (ฝ่ายวิญญาณและอย่างอื่น) ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะไปยังพระ

วิหารและถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแก่พระองค์ เขาจึงร้องออกมาว่า **จงผูกมัดเครื่องบูชาด้วย เชือกไปถึงเชิงนอนของแท่นบูชา** พร้อมกับสัตว์ที่จะถวายเป็นเครื่องบูชาถูกจองจำด้วย ผู้เขียน ศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้เข้าไปใกล้แท่นบูชาบนพระวิหารเพื่อผูกเครื่องสัตวบูชาของเขานั้นสำหรับการ ถวาย

เขาจึงประกาศว่า **28 พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะ สรรเสริญพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเชิดชูพระองค์** เพราะความดีและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เราจึงมีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ที่จะสรรเสริญและเชิดชู พระองค์ในการนมัสการ

สดด 118:29 พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเพลงสดุดียอดเยี่ยม บทนี้เหมือนที่มันเริ่มต้น **โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์** ดู ความเห็นต่างๆสำหรับ 118:1

ภาพรวมของเพลงสดุดี 119: เพลงสดุดีบทที่หนึ่งร้อยสิบเก้ามีความเป็นเอกลักษณ์เหนือ เพลงสดุดีบทอื่นๆทั้งหมด ประการแรก มันเป็นบทที่ยาวที่สุดในพระคัมภีร์ โดยมีทั้งหมด 176 ข้อ บทนี้ถูกแบ่งออกเป็นยี่สิบสองย่อหน้าโดยแต่ละย่อหน้ามีแปดข้อ คำแรกของแต่ละข้อของ ย่อหน้าเหล่านี้ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรฮีบรูเรียงต่อกันไป ยกตัวอย่างเช่น คำแรกของแต่ละข้อของ ย่อหน้าแรกขึ้นต้นด้วยตัวอักษรฮีบรู อาเลฟ ซึ่งเป็นตัวอักษรแรกในอักขระฮีบรู ข้อเหล่านี้ของ ย่อหน้าถัดไปล้วนขึ้นต้นด้วย เบธ อักษรตัวที่สองในอักขระฮีบรู และเป็นเช่นนั้นต่อไปเรื่อยๆ

ผู้แต่งไม่ถูกระบุชื่อ แต่ลีลาและเนื้อหาเห็นได้ชัดว่าเป็นของดาวิด บางคนคาดเดาว่าเพลง สดุดีบทนี้ใช้เวลาเขียนทั้งชีวิต โดยส่วนแรกๆถูกเขียนในวัยหนุ่มของดาวิดและส่วนหลังๆถูก เขียนในวัยชราของเขา หัวข้อหลักดูเหมือนจะหลงใหลจากความกระตือรือร้นแห่งวัยหนุ่มในย่อ หน้าแรกๆ ไปถึงสติปัญญาแห่งวัยชราในย่อหน้าหลังๆ

มีใจความหลักเพียงหนึ่งเดียวตลอดทั้งบทนี้และนั่นคือความสุขของพระวณะของพระเจ้า คำเหมือนหลากหลายถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงมัน การประยุกต์ใช้มันในแบบต่างๆถูกกล่าวถึง แต่มีเพียงสามหรือสี่ข้อเท่านั้นที่พระวณะของพระเจ้าถูกกล่าวถึงโดยตรง ใจความหลักอื่นๆที่ปรากฏชัดเจนอยู่ทั่วทั้งบทนี้คือ ความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า การอุทิศตัวแด่พระเจ้า และความเชื่อโดยนัยในพระองค์ บทนี้เป็นผลงานชิ้นเอกของชายผู้หนึ่งที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเขาตลอดชั่วชีวิตของเขา

อาเลฟ

สดด 119:1-3 **บรรดาผู้ที่ดิรอบคอบในทางของเขาก็เป็นสุข** เพลงสดุดีเปี่ยมสุข บทนี้เริ่มต้นด้วยการทูลขอการอวยพร เงื่อนไขหนึ่งสำหรับการอวยพรของพระเจ้าคือ การ “ดิรอบคอบในทางแห่งชีวิต” คำที่แปลเป็น ดิรอบคอบ (ทามิยัม) มีความหมายว่าปราศจาก ‘ตำหนิ’ หรือ ‘เที่ยงธรรม’ ความคิดที่กว้างกว่าก็คือว่า คนเหล่านั้นที่รักษาตัวไม่ให้เป็นมลทินเพราะความบาปในวิถีแห่งชีวิตก็ได้รับพระพร วลีที่สอง คือผู้ที่ดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ สอดคล้องกับวลีแรก คนเหล่านั้นที่ดำเนินในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะไม่เป็นมลทิน เมื่อเราช้อนพระวณะของพระเจ้าไว้ในใจของเรา เราจะไม่ทำบาปต่อพระองค์ การชิมชั้บพระวณะของพระเจ้าไว้ในใจและชีวิตของเราจะรักษาตัวเราให้ไม่เป็นมลทินในทางแห่งชีวิต นั่นย่อมนำมาซึ่งการอวยพรจากพระเจ้าทั้งทางตรงและทางอ้อม “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์จะทรงอำนวยพระพรแก่คนชอบธรรม” (เพลงสดุดี 5:12) การดำเนินชีวิตที่ไม่เป็นมลทินเพราะความบาปเป็นพระพรอย่างหนึ่งในและของตัวมันเอง ความบาปย่อมนำมาแต่ความทุกข์ลำบาก ความสูญเสีย ความพินาศ และความโศกเศร้า พระวณะของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาชีวิตหนึ่งที่ไม่ถูกทำให้เป็นมลทินเพราะความบาป

2 ผู้ที่รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ก็เป็นสุข คำที่แปลเป็น รักษา (นอว์ซาร์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘พิทักษ์’ หรือ ‘เฝ้าระวัง’ ส่วนหนึ่งที่ชัดเจนตรงนี้ (ในบริบทนี้) ก็สื่อถึงความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า คำเหมือนที่สองสำหรับพระวณะของพระเจ้าในบทนี้ถูกพบในคำว่า พระโอวาท มันหมายถึง พระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ พระวณะของ

พระองค์) แน่ทีเดียว หลักการหนึ่งซึ่งมีอยู่ทั่วพระคัมภีร์ทั้งเล่มก็คือว่า พระเจ้าจะทรงอวยพร ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระองค์ มันมีมาตั้งแต่หนังสือปฐมกาลเมื่อพระเจ้าทรงสัญญาการ อวยพรแก่อับราฮัมเพราะการเชื่อฟังเสียงของพระองค์ (ปฐมกาล 22:17-18) ไปจนถึงวิวรณ์ 22:14 เมื่อพระเยซูทรงสัญญาการอวยพรเพราะการกระทำตามพระบัญชาต่างๆของพระองค์

ยิ่งกว่านั้น การอวยพรของพระเจ้ายังขยายออกไปยังคนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์ด้วย สุดใจ มิใช่มีสิ่งที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยมากไปกว่าคนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์จากหัวใจ ของพวกเขา คำที่แปลเป็น สุดใจ (เลบ) มีความหมายง่ายๆว่า ‘หัวใจ’ อย่างไรก็ตาม ความหมาย โดยนัยก็คือ การแสวงหาพระองค์จากกันบึ่งแห่งหัวใจของคนๆหนึ่ง หรือตามที่แปลแล้ว นั่นคือ ด้วยสุดใจ มีพระพรอุดมต่างๆรอคอยคนเหล่านั้นที่จะแสวงหาพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของพวกเขา ดาวิดเป็นพยานถึงเรื่องนี้ในข้อ 10 เมื่อเขาร้องออกมาว่า “ข้าพระองค์แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจ ของข้าพระองค์” บุคคลที่แสวงหาพระเจ้าแห่งสวรรค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขาก็เป็นสุขอย่างแท้จริง

3 ทั้งผู้ที่ไม่กระทำความชั่วช้า แต่เดินตามบรรดาพระมรรคาของพระองค์ วัฏจักรแห่ง ความคิดเกริ่นนำนี้สมบูรณ์แล้ว คนเหล่านั้นที่ไม่เป็นมลทินในทางแห่งชีวิต ที่ดำเนินในพระราช บัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่รักษาพระโอวาทต่างๆของพระองค์ และแสวงหาพระองค์ด้วย สุดใจของพวกเขา – “ไม่กระทำความชั่วช้า” การทำใจของเราให้ชุ่มชื้นด้วยพระวาระของ พระเจ้าพร้อมกับหัวใจที่มุ่งมั่นที่จะแสวงหาพระองค์และเชื่อฟังพระองค์จะลอยขึ้นเหนือเลนตม แห่งความบาป คนเหล่านี้จะได้รับการอวยพร โดยคุณธรรมหนึ่งเดียวนั้นของการอุทิศตัวดังกล่าว ข้อ 3 เป็นข้อเดียวในบทนี้ที่พระวาระของพระเจ้าไม่ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตาม การดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ย่อมสอดคล้องกับความคิดเรื่อง การดำเนินในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน บทที่ยิ่งใหญ่นี้จึงถูกเกริ่นนำ โดยหลักการลึกซึ้งนี้ของฤทธิ์เดชแห่งพระวาระของพระเจ้าที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตทั้งหลายและ นำมาซึ่งการอวยพรยิ่งใหญ่

สดด 119:4-6

พระองค์ได้ทรงบัญชาให้เราทั้งหลายรักษาข้อบังคับของพระองค์

อย่างเคร่งครัด ในพระราชบัญญัติของโมเสส มีหลายแห่งที่พระเจ้าทรงสั่งอิสราเอลให้รักษาพระบัญญัติต่างๆของพระองค์ พระราชบัญญัติ 6:17 อาจสรุปย่อพระบัญชาเหล่านั้นทั้งหมด “ท่านทั้งหลายจงอุทิศสำหรับรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระโอวาทของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้” อีกครั้งที่ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าในการรักษาข้อบังคับต่างๆ (นั่นคือ พระบัญชาต่างๆ) ของพระองค์คือ ความคิดเกี่ยวกับการเชื่อฟังหรือการประพฤติตามข้อบังคับเหล่านั้น คำเหมือนที่สามสำหรับพระวณะของพระเจ้าถูกพบในคำว่า *ข้อบังคับ* จริงๆแล้วมันหมายถึง คำบัญชาหรือกฎเกณฑ์หนึ่ง นอกจากนี้ หน้าที่ของเราก็คือ การรักษาพระบัญชาต่างๆของพระองค์อย่างเคร่งครัด (อย่างขยันขันแข็ง) บ่อยครั้งขนาดไหนที่ประชาชนของพระเจ้าให้เพียงการปรนนิบัติด้วยปากแก่สิ่งต่างๆของพระเจ้า โดยปรนนิบัติพระองค์แบบพอเป็นพิธีอย่างสองจิตสองใจ? หน้าที่ของเราคือ เชื่อฟังพระบัญชาต่างๆของพระองค์อย่างเคร่งครัด (อย่างขยันขันแข็ง)

5 โอ ขอให้ทางที่ต่อลาห้งหลายของข้าพระองค์มั่นคงในการรักษากฎเกณฑ์ของ

พระองค์ เมื่อนึกย้อนถึงความรับผิดชอบที่ถูกวางไว้ตรงหน้าเขา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ร้องขอพระคุณเพื่อที่จะรักษาพระวณะของพระเจ้าจริงๆ บ่อยครั้งเหลือเกินที่จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหยังอ่อนกำลัง บ่อยครั้งเหลือเกินที่เราเดินเลอในการอุทิศตัวของเรา บ่อยขนาดไหนที่เราพูดถึงการทำงานของพระเจ้า แต่ไม่ยอมทำมันจริงๆเสียที ในการตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ดาวิดพร้อมกับเสียงถอนหายใจแห่งความเสียใจจึงปฏิญาณเรื่องการอุทิศตัวและความเชื่อฟังต่อสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้า

6 แล้วข้าพระองค์จะไม่ได้รับความอาย เมื่อข้าพระองค์เอาใจใส่พระบัญญัติทั้งสิ้นของ

พระองค์ ด้วยตระหนักว่าพระบัญชาของพระเจ้านั้นมีมากมาย ดาวิดจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเอาใจใส่ทั้งหมด นั่นคือ เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเชื่อฟังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อกระทำเช่นนั้นแล้วเท่านั้น เขาจะไม่อับอายต่อพระพักตร์พระเจ้า จุดสนใจหลักของเขาคือ การเชื่อฟังอย่างสิ้นสุดใจต่อพระบัญชาทั้งสิ้นของพระเจ้า แม้ดาวิดล้มเหลวในเรื่องนั้นอย่างแน่นอน มันก็เป็นความตั้งใจแห่ง

หัวใจของเขา เขาโหยหาที่จะเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้า เมื่อนั้นเขาก็จะไม่ขายหน้าหรืออับอาย
เมื่อเขายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า

สดด 119:7-8 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยใจเที่ยงตรง เมื่อข้าพระองค์
เรียนรู้คำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์ น้ำเสียงของยอห์นนี่เปลี่ยนอย่างรวดเร็วจากคำ
อธิษฐานที่จริงใจไปยังคำสรรเสริญซึ่งเดี๋ยวจะถึงแล้ว คาวิดปฏิญาณว่าจะสรรเสริญพระเจ้าด้วย
ใจเที่ยงตรงเมื่อเขาเรียนรู้หลักการเรื่องความชอบธรรมในพระวาระของพระเจ้า

ความเห็นหลายประการจำเป็นต้องถูกกล่าว (1) คำเหมือนอีกคำหนึ่งถูกนำเสนอสำหรับ
พระวาระของพระเจ้าในคำตัดสินของพระองค์ มันหมายถึงลักษณะเฉพาะตัวที่ชอบธรรมของ
พระวาระของพระเจ้า (2) เมื่อเราซึมซับพระวาระของพระเจ้า ในไม่ช้าเราก็จะถูกประทับด้วย
หลักการแห่งความชอบธรรม พระคัมภีร์เต็มไปด้วยหลักการนั้น (3) เมื่อเราเริ่มเร้าร้อนด้วยหลัก
การแห่งความชอบธรรม เราก็จะเปล่งเสียงของเราต่อพระองค์ผู้ทรงชอบธรรมทั้งสิ้น (4) ขณะที่
ยอห์นนี่แรกของเพลงสดุดีมหัศจรรย์บทนี้ใกล้ถึงตอนจบของมัน ลำดับก่อนหลังอันลึกซึ้งก็เริ่ม
ปรากฏชัดเจน เมื่อเราดำเนินในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยแสวงหาพระองค์ด้วย
สิ้นสุดใจของเรา และตั้งใจแน่วแน่ที่จะเชื่อฟังอย่างเต็มที่ ความชอบธรรมก็จะกลายเป็นจุด
สนใจหลักและวิธีปฏิบัติแห่งชีวิตของเรา

คาวิดจึงปฏิญาณว่า **8** ข้าพระองค์จะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ ในการตรึงตรองเกี่ยว
กับความหมายโดยนัยลึกซึ้งเหล่านั้นของความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า คาวิดปฏิญาณ
เรื่องความเชื่อฟังต่อพระวาระนั้น โอ ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสียอย่างสิ้นเชิงเลย เพราะ
ทราบความอ่อนแอต่างๆและความบาปของตัวเอง คาวิดจึงปิดท้ายบทย่อนี้โดยการร้องทูลต่อ
พระเจ้านี้ให้ทอดทิ้งเขาเสียอย่างสิ้นเชิง เขารู้ว่าความบาปได้ทำให้เขาหนีห่างจากพระเจ้าของเขา
คำทูลขอของเขาก็คือที่พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเขาเสียอย่างสิ้นเชิง ในพระคริสต์ เรามีพระ
สัญญาเปี่ยมสุขนั้นที่ว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5)

สดด 119:9 **หนุ่มๆจะรักษาทางของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร** ดาวิดขึ้นต้น

ย่อหน้าที่สองนี้ โดยการถามว่าชายหนุ่มคนหนึ่งจะสามารถชำระทางแห่งการดำเนินชีวิตของตนให้สะอาดได้อย่างไร เขาตอบคำถามนั้นพร้อมกับความจริงลึกซึ้งนี้ โดยระแวงระวังตามพระวจนะของพระองค์ ที่น่าสนใจก็คือ คำที่แปลเป็น โดยระแวงระวัง (*ซามาร์*) หมายความว่า 'รักษา' หรือ 'เชื่อฟัง' แม้ฉบับคิงเจมส์บอกเป็นนัยถึงการใส่ใจต่อพระวจนะของพระเจ้า ข้อความภาษาฮีบรูก็กล่าวถึงความเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้ามากกว่า ความเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้าจะชำระชีวิตของเราให้สะอาดอย่างแน่นอน (คำเหมือนอีกคำหนึ่งสำหรับพระวจนะของพระเจ้าถูกพบในคำว่า *พระวจนะ* มันถูกแปลมาจากคำฮีบรู *ดาบาร์* ดังนั้นความเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้ายังเป็นจุดสนใจหลักเหมือนเดิมของเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้

สดด 119:10 **ข้าพระองค์แสวงพระองค์ด้วยสุดใจของข้าพระองค์** อีกครั้งที่คำที่

แปลเป็น *ด้วยสุดใจ* (*เลบ*) หมายถึงหัวใจของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือ การอุทิศตัวอย่างสิ้นสุดใจ ดาวิดร้องออกมาอย่างเปิดเผยด้วยสิ้นสุดใจของเขาคือแสวงหาพระเจ้า คาเลบและโยชูวาคือผู้ที่ได้ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจและดาวิดก็ทราบเรื่องนั้นแค่พวกเขาสองคนจากคนชั่วอายุนั้นที่ออกมาจากอียิปต์ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น ดาวิดทราบอีกว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องให้เขาแสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ (พระราชบัญญัติ 10:12) เขารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาการอวยพรที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการปรนนิบัติพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ (พระราชบัญญัติ 11:13) นอกจากนี้ ดาวิดทราบว่าโยชูวาได้บัญชาอิสราเอลให้ปรนนิบัติพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของพวกเขา (โยชูวา 22:5)

โอ ขออย่าให้ข้าพระองค์หลงไปจากพระบัญญัติของพระองค์ คำที่แปลเป็น *หลงไป*

(*ชอว์กอว์* ในโครงสร้างฮีบรู) มีความหมายว่า 'นำไปหลงเงิน' ความคิดตรงนี้สื่อถึงการถูกนำไปหลงเงินไปจากพระวจนะของพระเจ้าและความเชื่อฟังที่มีต่อพระวจนะนั้น ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้รักษาเขาให้พ้นจากการถูกนำไปหลงเงินไปเช่นนั้น เขาตระหนักดีถึงการเบี่ยงเบนความสนใจและความเพลิดเพลิดต่างๆแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ทางเบี่ยงต่างๆไปจากทางของพระเจ้า

สดด 119:11

ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้า

พระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์ คุณสมบัติที่ถูกซ่อนหรือถูกฝังไว้ คาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าเขาได้ซ่อนพระวณะของพระเจ้าไว้ในใจของเขา แม้ข้อนี้ถูกใช้บ่อยๆเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการท่องจำพระวณะของพระเจ้า ความคิดตรงนี้ก็แตกต่างกันไปอยู่บ้าง จุดสนใจหลักคือ หัวใจและไม่ใช่ความคิด เมื่อผู้ใดทำให้ความคิดของเขาชุ่มโชกไปด้วยพระวณะของพระเจ้าโดยการใคร่ครวญในพระวณะนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน สูดทำยแล้วมันจะเริ่มชุ่มโชกลงไปในใจของผู้นั้น มันไม่ใช่ความรู้ของสมองที่เปลี่ยนชีวิต มันคือหัวใจที่ได้สัมผัสพระวณะของพระเจ้า เมื่อพระวณะของพระเจ้าชุ่มโชกความคิดของเราจนมันชุ่มโชกลงไปในใจของเรา เราจะไม่ทำบาปต่อพระเจ้า ใจเป็นที่ตั้งแห่งเจตจำนง มันคือที่ๆการตัดสินใจต่างๆของชีวิตถูกกระทำ เมื่อพระวณะของพระเจ้าได้ชุ่มโชกลงไปในใจของเรา เราจะไม่ทำบาปต่อพระเจ้า การสัมผัสพระวณะของพระเจ้าจะคัดแปลงพฤติกรรม มันจะเปลี่ยนแปลงเจตนาและการตัดสินใจต่างๆของหัวใจ นี่เป็นเหตุว่าทำไมมันถึงสำคัญยิ่งที่ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องใคร่ครวญในพระวณะนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน พระวณะของพระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราเมื่อมันชุ่มโชกลงไปในใจของเรา

โปรดสังเกตด้วยว่าความบาปทั้งสิ้นสุดทำยแล้วเป็นการกระทำผิดต่อพระเจ้า แม้ความบาปของเราอาจเป็นการกระทำผิดต่ออีกคนหนึ่งในทันที ผู้ที่ถูกกระทำผิดในที่สุดก็คือพระเจ้า ความบาปใดก็ตามในชีวิตของเราเป็นการกระทำผิดต่อพระองค์ผู้ทรงชอบธรรมและบริสุทธิ์ทุกประการ

สดด 119:12

หลังจากเอ่ยความจริงอันสูงส่งเหล่านั้น คาวิดก็หยุดชั่วคราวเพื่อ

สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ สาธุการแด่พระองค์ ในการใคร่ครวญอิทธิพลมหาศาลของพระวณะของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเรา คาวิดร้องออกมาเป็นคำสรรเสริญแด่พระเจ้า จากนั้นเขาจึงเอ่ยคำขอแรกในเก้าคำขอให้พระเจ้าทรงสอนเขา ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ คำอธิษฐานเช่นนั้นย่อมเปิดเผยคนๆหนึ่งที่กำลังแสวงหาพระเจ้า มันเผยให้เห็นความถ่อมใจในการตระหนักว่าพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่กว่าเราทรงทราบคำตอบต่างๆแห่ง

ชีวิต กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น ดาวิดจึงวอนพระเจ้าให้สอนความจริงเหล่านั้นแห่งพระวณะของพระองค์แก่เขา บ่อยขนาดไหนที่เราควรเอ่ยคำอธิษฐานเช่นนั้น พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งแห่งพระวณะของพระองค์ทรงทราบการตีความพระวณะนั้นอย่างแน่นอน พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งแห่งความจริงทั้งมวลทรงสามารถถ่ายทอดความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงของพระองค์

ดาวิดจึงวอนพระเจ้าให้สั่งสอนเขาในพระวณะของพระองค์ เราทุกวันนี้มีครูผู้สอนที่ใกล้ชิดยิ่งกว่าในพระวิญญูณบริสุทธิ์เพราะว่าพระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “เมื่อพระองค์ พระวิญญูณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งมวล เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น” (ยอห์น 16:13)

สดด 119:13-14 ดาวิดจึงประกาศว่า ข้าพระองค์ประกาศด้วยริมฝีปากของข้าพระองค์ถึงบรรดาคำตัดสินแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ เพราะว่าเขาได้ซ่อนพระวณะของพระเจ้าไว้ในใจของเขาแล้ว มันจึงไม่ใช่เรื่องยากที่เขาจะประกาศมันแก่ผู้อื่น ครั้นนี้เขาเรียกพระวณะของพระเจ้าว่า “บรรดาคำตัดสินแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์” สิ่งที่อยู่ในใจของเราย่อมออกมาทางประตูแห่งริมฝีปากของเราได้อย่างง่ายดาย

นอกจากนี้เขาเสริมว่า **14** ข้าพระองค์ปีติยินดีในทางแห่งบรรดาพระโอวาทของพระองค์มากเท่ากับในความมั่งคั่งทั้งสิ้น ทางแห่งบรรดาพระโอวาทของพระเจ้า (นั่นคือ พระวณะของพระองค์) เป็นเหตุสำหรับการปีติยินดี มันชี้เราไปในทิศทางหนึ่งที่ดี ยิ่งกว่านั้น ทางแห่งบรรดาพระโอวาทของพระองค์ยังมีค่ามากกว่าความมั่งคั่งมหาศาล ดาวิดปีติยินดีในทางที่พระเจ้าทรงนำพาชีวิตของเขาจากพระวณะของพระองค์ อันที่จริงเขากล่าวยอมรับว่าความตื่นเต็นของเขาในพระวณะนั้นเป็นเหมือนกับว่าเขาได้เงินหลายล้านบาท แน่ทีเดียว มีความมั่งคั่งหาที่สุดมิได้ในหลักการเหล่านั้นแห่งพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:15-16 ข้าพระองค์จะรำพึงถึงข้อบังคับของพระองค์ และเอาใจใส่ทางทั้งหลายของพระองค์ เมื่อได้เห็นอิทธิพลอันทรงฤทธิ์และพระพรเหล่านั้นแห่งพระวณะของ

พระเจ้า ดาวิดก็ปฏิญาณว่าจะตริกรตรองในพระวอนะนั้นเสมอ นอกจากนี้ เขาปฏิญาณว่าจะมีความเคารพหรือใส่ใจต่อสิ่งทั้งปวงที่ถูกสอนในพระวอนะของพระองค์

16 ข้าพระองค์จะปิตินดีในกฎเกณฑ์ของพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ลืมพระวอนะของพระองค์ เขาปิดท้ายย่อหน้านี้ด้วยคำปฏิญาณเพิ่มเติมสองประการ (1) เขาจะปิตินดีในพระวอนะของพระเจ้าเสมอและ (2) เขาจะไม่ลืมพระวอนะของพระเจ้า หลักการเหล่านี้ยังมีอยู่จนถึงยามนี้ เราควรปิตินดีในพระวอนะของพระองค์เสมอและไม่ลืมมันเด็ดขาด

กิมล

เนื้อหาส่วนต่อไปนี้เป็นอีกคำอธิษฐานของชายหนุ่มผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าไป ยังคำวิงวอนของผู้รับใช้และผู้สัจจรคนหนึ่งที่ตระหนักมากขึ้นเรื่อยๆว่าเขาอยู่ในโลกที่เป็นศัตรูต่อพระเจ้า ส่วนถัดไปนี้เป็นอีกคำอธิษฐานและคำวิงวอนต่อพระเจ้าผู้เดียว

สดด 119:17 **ขอทรงกระทำแก่ผู้รับใช้ของพระองค์อย่างบริบูรณ์ เพื่อข้าพระองค์จะมีชีวิตและจะรักษาพระวอนะของพระองค์** วลีแรกมีคำทูลขอให้พระเจ้าทรงปฏิบัติอย่างกรุณาหรืออย่างดีกับผู้รับใช้ของพระองค์ คำที่แปลเป็น **กระทำ...อย่างบริบูรณ์ (กอว์มาล)** มีความหมายตรงตัวว่าให้ (เด็กคนหนึ่ง) หย่านม นี่บอกเป็นนัยถึงความกรุณาแบบมารดา โปรดสังเกตเช่นกันว่าดาวิดเรียกตัวเองว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์” นี่เป็นครั้งแรกจากสิบสามครั้งที่เขาเรียกตัวเองเช่นนั้นในบทนี้ เขาเรียกตัวเองว่า **ผู้รับใช้ของพระองค์** ยี่สิบเจ็ดครั้งในหนังสือเพลงสดุดี

คำทูลขอของดาวิดให้พระเจ้ากระทำอย่างบริบูรณ์กับเขาก็คือ **เพื่อข้าพระองค์จะมีชีวิตและจะรักษาพระวอนะของพระองค์** ดาวิดทราบว่ามันเวลาของเขาอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า เขารู้ว่าชีวิตของเขา (ทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ) เป็นมาโดยความดีของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม โปรดสังเกตว่าคำทูลขอชีวิตของเขานั้นเป็นไปเพื่อที่เขาจะรักษา (นั่นคือ เชื่อฟัง) พระวอนะของพระเจ้า จุดสนใจหลักของเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่บทนี้ยังเป็นความเชื่อฟังต่อพระวอนะของพระเจ้าเหมือนเดิม

สดด 119:18 **ขอเบิกตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นถึงมหัศจรรย์จาก**

พระราชบัญญัติของพระองค์ คำอธิษฐานของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เรียบง่าย เขาขอร้องพระเจ้าให้ประทานความรู้แจ้งและความเข้าใจเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์แก่เขา ที่ถูกบรรจุอยู่ในพระวาระของพระเจ้าคือ ก้อนทองคำมหัศจรรย์ต่างๆแห่งความจริง หลายครั้งพวกมันอาจไม่ถูกมองเห็นในทันที แต่พวกมันก็อยู่ตรงนั้นอยู่ดี พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งของพระวาระนิรันดร์นั้น ทรงเข้าใจความหมายแจ่มแจ้งของมันอย่างแน่นอน และนามหัศจรรย์ที่ว่าพระองค์ทรงยิ่งกว่าเต็มใจที่จะถ่ายทอดความหมายลึกซึ้งที่สุดแห่งพระวาระของพระองค์แก่เรา กุญแจดอกหนึ่งไขสู่ความเข้าใจดังกล่าวคือ การขอเพียงเท่านั้น คำอธิษฐานของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ควรอยู่ที่ริมฝีปากของประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้ขณะที่พวกเขาเปิดอ่านหน้าต่างๆของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น **พระราชบัญญัติ** คือคำฮีบรูที่พบบ่อย **โทราห์** แม้มีความหมายเจาะจงถึงหนังสือห้าเล่มแรกของโมเสส (เบญจบรรณ) การประยุกต์ใช้ที่กว้างกว่าของคำนี้ก็คือ พระวาระของพระเจ้าโดยรวม

สดด 119:19 **ข้าพระองค์เป็นคนพเนจรบนแผ่นดินโลก ในลักษณะที่คล้ายกัน**

อย่างเห็นได้ชัดกับฮีบรู 11:13 ดาวิดสารภาพอย่างเปิดเผยว่าเขาเป็นคนแปลกหน้าคนหนึ่งบนแผ่นดินโลก และแน่ทีเดียว โลกนี้ไม่ใช่บ้านของเรา เราเป็นเพียงผู้ที่สัญจรผ่านมาเท่านั้น เราเป็นคนแปลกหน้า (นั่นคือ คนต่างประเทศ) และผู้สัญจรบนแผ่นดินโลกนี้ ถ้าใครเคยอยู่ในต่างประเทศมาก่อน จะมีการตระหนักถึงประเทศบ้านเกิดของคนๆนั้นเสมอ แท้จริงแล้วโลกนี้ไม่ใช่บ้านของเรา เราเป็นนักท่องเที่ยวและผู้สัญจรจากต่างแดนในสถานที่แห่งนี้

เมื่อเห็นเช่นนี้แล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องทูลต่อพระเจ้าว่า **ขออย่าทรงซ่อนพระราชบัญญัติของพระองค์จากข้าพระองค์เสีย** เพราะว่าเราอยู่ในถิ่นต่างแดนในโลกนี้ เราจึงต้องการความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า มันคือสมุดแผนที่ถนนและกำหนดการเดินทางของเราสำหรับการเดินทางแห่งชีวิตในดินแดนหนึ่งที่เป็นศัตรู ความคิดนี้เสริมเข้ากับวลีแรกๆของข้อก่อนหน้า

สดด 119:20

จิตใจของข้าพระองค์เร่าร้อนเพราะปรารถนาคำตัดสินของ

พระองค์ตลอดเวลา ส่วนหนึ่งที่ดาวิดเลือกมีความคิดดังนี้ ‘จิตใจของข้าพระองค์แตกออกด้วยความปรารถนาที่มันมีต่อพระวาระของพระองค์ตลอดเวลา’ ความคิดนี้ก็คือน่าวิตปรารถนาพระวาระของพระเจ้าตลอดเวลา เขาแทบรอไม่ไหวที่จะมีโอกาสนั่งลงและใช้เวลาในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เขาหิวและกระหายอาหารและน้ำแห่งชีวิตนั้น พระเยซูจะตรัสในเวลาต่อมาว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิวอีก และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35) ในพระวาระของพระเจ้าเราเจอทั้งอาหารและน้ำฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับพระองค์ ผู้ทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต ตรงนี้ดาวิดเรียกพระวาระของพระเจ้าว่า**คำตัดสิน**ของพระองค์ ความคิดนี้สื่อถึงถ้อยแถลงอันยุติธรรมแห่งพระวาระของพระเจ้า คู มัทธิว 5:6 ด้วย

สดด 119:21

พระองค์ทรงขนาบคนยโสที่ถูกสาปแช่ง ผู้หลงไปจากพระบัญญัติ

ของพระองค์ ในตอนกลางของคำอธิษฐานอันลึกซึ้งของดาวิด เขาหยุดชั่วคราวเพื่อออกความเห็น ว่าพระเจ้าได้ทรงตำหนิคนเย่อหยิ่งแล้ว น่าสนใจที่ว่าความเย่อหยิ่งถูกเชื่อมโยงกับการสาปแช่งของพระเจ้าและกับคนเหล่านั้นที่หลงไปจากพระบัญชาต่างๆของพระองค์ นี่เป็นบทเรียนหนึ่งที่สำคัญจนทุกวันนี้ ความเย่อหยิ่งย่อมนำไปสู่ความไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้า เราทุกคนต่างมีความเย่อหยิ่งเช่นนั้นอาศัยอยู่ในตัวเรา มันจะต้องถูกจัดการและถูกตรึงที่กางเขนอย่างสม่าเสมอ

สดด 119:22

ขอทรงนำการตำหนิและการประมาทไปจากข้าพระองค์ เพราะข้า

พระองค์ได้รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ คนเหล่านั้นที่เชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าในโลกที่ชั่วร้ายในไม่ช้าย่อมพบว่าตัวพวกเขาเองถูกเยาะเย้ยและเหยียดหยาม สเปนอร์เจียนเจียนไว้ว่า “ดาวิดแบกรับพวกมันได้เพราะเห็นแก่ความชอบธรรม แต่พวกมันก็เป็นแอกหนักอันหนึ่งและเขาปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากพวกมัน”

การต่อต้านที่มีต่อการดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้ามักมาจากครอบครัวและเพื่อนๆ พวกเขา กองสุมการเยาะเย้ยทุกรูปแบบลงบนผู้ที่แสวงหาที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์ แต่ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้เอาความทุกข์ลำบากเช่นนั้น ไปเสียจากเขา เขาเตือนความจำพระเจ้าเกี่ยวกับพื้น

ฐานแห่งคำทูลขอของเขา: เขาได้เชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า อีกครั้งที่ความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้าถูกนำออกมาสู่เบื้องหน้า ดาวิดใช้มันเป็นเงื่อนไขหนึ่งสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ดู 1 ยอห์น 3:22 อัครทูตยอห์นเข้าใจหลักการนี้และให้สิ่งที่เขาเขียนมีพื้นฐานอยู่บนมันอย่างเห็นได้ชัด

สดด 119:23 **แม้เจ้านายนั่งปรกษากันต่อข้าพระองค์ แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้รำพึงถึงกฎเกณฑ์ของพระองค์** ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าคนเหล่านั้นในตำแหน่งที่มีอำนาจและอิทธิพลได้โจมตีเขาด้วยคำพูด (ดาวิดอาจกำลังหมายถึงการต่อต้านที่เขาเผชิญจากชาอูธหรือจากพวกเจ้านายคนฟิลิสเตียตอนที่เขาหนีไปที่นั่น)

คนเหล่านั้นที่มีอำนาจอาจวิพากษ์วิจารณ์คำพยานของเราเกี่ยวกับพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ดาวิดพบการปลอบประโลมใจและผลกำไรโดยการตรึงตรองในพระวณะของพระเจ้า เขาหนีไปพึ่งพระวณะนั้นเพื่อที่จะได้ผลกำไร การหนุนใจ และการชี้ทาง บ่อน้ำแห่งความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ เราอาจเผชิญความทุกข์ลำบากและการข่มเหงเพราะคำพยานของเรา แต่พระวณะของพระเจ้าเป็นแหล่งที่มาชั่ววันรันดร์แห่งผลกำไร

สดด 119:24 **บรรดาพระโอวาทของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ เป็นที่ปรกษาของข้าพระองค์** ดาวิดปิดท้ายเนื้อหาส่วนนี้โดยประกาศว่าพระวณะของพระเจ้า (นั่นคือ บรรดาพระโอวาทของพระองค์” เป็นความปิติยินดีของเขาและเหล่าที่ปรกษาของเขา แม้โลกที่เป็นศัตรูที่อยู่รอบตัวเราอาจนำการต่อต้านมาสู่การดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนของเรา ดาวิดก็รู้ว่าเขาสามารถพบการหนุนใจและคำปรกษาได้เสมอในพระวณะของพระเจ้า ความจริงนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ แม้วันเวลาอาจยาวนานและความทุกข์ลำบากเข้ามาใกล้ ก็มีการหนุนใจและสติปัญญาเสมอที่จะถูกพบได้ในหน้ากระดาษเหล่านั้นแห่งพระวณะที่ได้รับการดูแลของพระเจ้า

ย่อหน้าที่สี่ของบทนี้พบว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อยู่ในความทุกข์ลำบาก มันเป็นคำอธิษฐานหนึ่งเพื่อขอความช่วยเหลือและคำปฏิญาณหนึ่งแห่งการอุทิศตัวเพื่อถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 119:25 **จิตใจของข้าพระองค์คิดผงคลี** ในสภาพแวดล้อมบางประการที่ไม่ได้ถูกพรรณนาไว้ ดาวิดเผชิญวิกฤติหนึ่งแห่งชีวิต เขาอยู่ในหุบเขาหนึ่งแห่งความสิ้นหวัง เขาเปรียบจิตใจของตนว่าเป็นเหมือนการนอนอยู่ในผงคลีดิน แนนทีเดียว มีหลายครั้งในชีวิตที่คุณเหมือนว่าเรายู่ต่ำเหลือเกินจนเราต้องเอื้อมขึ้นมาเพื่อแตะกันบึง ความท้อแท้และความสิ้นหวังมาเผชิญหน้าผู้แต่งเพลงสดุดีเพราะท่านนี้แห่งอิสราเอล ในยามที่มีคิมมิดนั้น คำอธิษฐานของดาวิดมีเพียงอย่างเดียว **ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวาระของพระองค์** คำที่แปลเป็น **สงวน** (*คอวัยอว์* ในรากปีเอล) อาจหมายถึง พิทักษ์รักษาชีวิต, ให้ชีวิต, หรือฟื้นชีวิตขึ้นมาใหม่ ในบริบทนี้ ความคิดนี้อาจเป็น ฟื้นชีวิตขึ้นมาใหม่ ตอนนั้นดาวิดไม่ได้ตายไปแล้วและไม่ได้กำลังเผชิญหน้าความตายด้วย อย่างไรก็ตาม เขาอยู่ในหุบเขาแห่งความท้อแท้ ดังนั้นเขาจึงร้องขอพระเจ้าให้ฟื้นจิตวิญญาณเขาขึ้นมาใหม่

ความคิดสุดท้ายอาจถูกแปลได้ว่า “ตามพระวาระของพระองค์” หรือ “โดยพระวาระของพระองค์” พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะเสริมกำลังประชาชนของพระองค์ ดาวิดอาจพูดขอพระเจ้าให้เสริมกำลังเขาตามพระสัญญาของพระองค์ หรือเขาอาจหมายถึงการพบปะกำลังแห่งจิตวิญญาณ โดยหรือจากพระวาระของพระเจ้า ความคิดทั้งสองนี้เป็นความจริง พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะเสริมกำลังประชาชนของพระองค์ (ดู ปฐมกาล 15:1, อพยพ 15:2 และเพลงสดุดี 91 ซึ่งถูกเขียนโดยโมเสส) ดังนั้นดาวิดจึงอ้างพระสัญญานั้นต่อพระพักตร์พระเจ้า ขณะเดียวกัน พระเจ้าก็ประทานพลังแก่ประชาชนของพระองค์เมื่อพวกเขาใช้เวลาในพระวาระของพระองค์ ดังนั้นความคิดนี้จึงเป็นความจริงที่มีสองด้าน ในพระวาระของพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะประทานพลังแก่ประชาชนของพระองค์ และแม้กระนั้นก็มีพลังกำลังในการสัมผัสพระวาระของพระองค์ ผ่านทางพระวาระของพระเจ้า พระเจ้าทรงฟื้น (นั่นคือ ชุบชีวิต) ประชาชนของพระองค์ขึ้นมาใหม่

สดด 119:26-27

ข้าพระองค์ได้ทูลถึงทางของข้าพระองค์ และพระองค์ทรงฟังข้า

พระองค์ ความคิดตรงนี้อาจเป็นการสารภาพความบาป เพราะว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9) จงสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงสัตย์ซื่อแล้วว่าจะสดับฟังคำสารภาพความบาปต่างๆของเรา เพราะความบาปของเขาและการสารภาพของเขา ดาวิดจึงร้องออกมาว่า **ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์**

นี่เป็นครั้งที่สองจากเก้าครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ที่ดาวิดวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้สอนพระวจนะของพระองค์แก่เขา คำอธิษฐานนั้นควรอยู่ที่ริมฝีปากของเราเสมอ พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งพระคัมภีร์ทรงเป็นครูผู้สอนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมัน ในยุคสมัยนี้ พระเยซูทรงสัตย์ซื่อเรื่องการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เป็นครูของเรา (ยอห์น 16:13) นี่บอกเป็นนัยว่าเมื่อเราเรียนรู้จากพระวจนะของพระองค์มากขึ้นเท่าไร ความบาปก็ยิ่งมีส่วนในชีวิตของเราน้อยลงเท่านั้น

ในทำนองเดียวกัน ดาวิดกล่าวต่อไปว่า **27 ขอทรงกระทำให้ข้าพระองค์เข้าใจทางข้อบงคับของพระองค์ และข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระราชาภิเษกหัตถ์ของพระองค์** โปรดสังเกตว่าดาวิด *ไม่ได้* เขียนว่า ‘ขอทรงกระทำให้ข้าพระองค์เข้าใจข้อบงคับของพระองค์’ ตรงกันข้าม เขาเขียนว่า “ทางแห่งข้อบงคับของพระองค์” มันเป็นเรื่องหนึ่งที่จะมีความเข้าใจด้านวิชาการเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า มันเป็นเรื่องอีกเรื่องที่จะเข้าใจการแสดงออกเป็นการปฏิบัติของพระวจนะของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตวันต่อวันของเรา ดาวิดปรารถนาที่จะเข้าใจทางนั้นหรือภาพรวมแห่งพระวจนะของพระเจ้า เขาปรารถนาที่จะเข้าใจทางนั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้า เพื่อที่เขาจะสามารถพูดได้อย่างชัดเจนถึงการกระทำกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แม้ที่เดียวยังเราเข้าใจพระวจนะของพระเจ้ามากขึ้นเท่าไร เราก็คงเป็นพยานแก่ผู้อื่นได้อย่างชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น

สดด 119:28-29

จิตใจของข้าพระองค์ละลายไปด้วยความโศก ขอทรงเสริมกำลัง

ข้าพระองค์ตามพระวณะของพระองค์ ความคิดนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับความคิดของข้อ 25 ดาวิดกล่าวถึงความหนักแน่นจิตใจ ความทุกข์ลำบากที่ไม่ถูกระบุชื่อได้ทำให้จิตใจของเขา (นั่นคือ จิตวิญญาณของเขา) ละลายไป อย่างไรก็ตาม เขาอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งให้เสริมกำลังเขาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ ดู หมายเหตุสำหรับข้อ 25

29 ขอทรงให้ทางเทียมเท็จไกลจากข้าพระองค์ ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งที่ดาวิด

สารภาพถูกบอกไว้ตรงนี้ เขาอาจรู้สึกผิดที่ได้โกหกใครสักคน แน่แน่นอนว่าดาวิดประพฤติตัวอย่างหลอกลวงในเรื่องนางบัทเชบาและอูรีอาห์ มีอีกหลายครั้งในชีวิตของเขาที่เขาประพฤติไม่ซื่อตรง เพราะไม่มีมนุษย์สักคนบนแผ่นดินโลกที่ใจของเขาไม่หลอกลวง (เยเรมีย์ 17:9)

และขอโปรดประทานพระราชบัญญัติของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ในบริบทที่ใหญ่กว่าของย่อหน้านี้ ความคิดนี้อาจเป็นคำทูลขอให้พระเจ้าประทานความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์แก่ดาวิด ดาวิดมีพระราชบัญญัติของพระเจ้าอยู่แล้วอย่างแน่นอน นั่นไม่ใช่ปัญหา แทนที่จะเป็นเช่นนั้น บริบทนี้กล่าวถึงการที่เขาขอร้องพระเจ้าให้ประทานความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์อย่างเปี่ยมกรุณา คำทูลขอนั้นควรอยู่ที่ริมฝีปากของเราเป็นประจำ

สดด 119:30-32

ดาวิดปิดท้ายย่อหน้านี้ด้วยคำประกาศหลายประการ คำทูลขอการ

อธิษฐาน และคำปฏิญาณหนึ่งต่อพระเจ้า **ข้าพระองค์ได้เลือกทางแห่งความจริง** บางทีในบริบทของคำสารภาพของเขาที่ถูกบอกเป็นนัยข้างบน ดาวิดประกาศต่อพระพักตร์พระเจ้าว่าเขาได้เลือกทางแห่งความจริงแล้ว เขาไม่ได้พูดถึงความจริงนั้น แต่พูดถึงความจริงในแง่ทั่วไป เราต้องตั้งใจแน่วแน่ที่จะพูดความจริงเสมอ แม้ในยามที่มันเป็นเรื่องน่าขายหน้าหรือยากก็ตาม **ข้าพระองค์ตั้งคำตัดสินของพระองค์ไว้ตรงหน้าข้าพระองค์** คำตัดสินเหล่านั้นที่วันนี้หมายถึง พระวณะของพระเจ้า ดาวิดเขียนเกี่ยวกับการมีพระวณะของพระเจ้าเปิดออกตรงหน้าเขา มันเป็นคู่มือนำทางแห่งชีวิตของเขา คำที่แปลเป็น **ตั้ง** (ฮอว์วอว์ ในรากปีเอล) มีความหมายด้วยว่า ‘วาง’

หรือ ‘ตั้ง’ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าคาวิดวางพระวณะของพระเจ้า เปิดออก และในสถานที่
เด่นชัดตรงหน้าเขา มันอยู่ที่นั่นให้เขาอ่านตลอดเวลา

31 ข้าพระองค์ผูกพันอยู่กับบรรดาพระโอรสของพระองค์ คำที่แปลเป็น ผูกพัน
(คอว์บัค) มีความหมายพื้ๆว่า ‘เกาะติด’ หรือ ‘ยึดติดกับ’ เราต้องยึดติดกับพระวณะของพระ
เจ้าจริงๆ มันควรเกาะติดอยู่กับเราเสมอ ดังนั้นคาวิดจึงร้องทูลพระเจ้าว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
ขออย่าให้ข้าพระองค์ขายหน้า ถ้าพระเจ้าไม่ทรงรักษาพระสัญญาต่างๆของพระองค์ ก็คงมีเหตุ
ให้เกิดความขายหน้าใหญ่โต คาวิดได้ประกาศอย่างเปิดเผยว่าเขาจะยึดติดกับพระคัมภีร์นั้น ดัง
นั้นเขาจึงขอร้องพระเจ้ามิให้ทำให้เขาขายหน้าในการทำเช่นนั้น ความคิดนี้อาจมีความหมายดังนี้
ด้วย ‘โอ องค์พระผู้เป็นเจ้า ขออย่าให้ข้าพระองค์อับอายในการทำให้พระวณะของพระองค์เป็น
สิ่งที่ข้าพระองค์เลือก’ แน่ทีเดียว เมื่อเราวางใจพระสัญญาของพระเจ้าในพระวณะของพระองค์
เราจะไม่อับอายเลย คาวิดทราบเรื่องนั้น กระนั้นเขาก็ทูลขอต่อพระเจ้าอยู่ดี

32 ข้าพระองค์จะวิ่งในทางพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงขยายจิตใจของข้า
พระองค์ คาวิดจึงปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าจะวิ่งในทางแห่งพระบัญชาต่างๆของพระองค์ โปรด
สังเกตว่าเขาไม่ได้แค่กล่าวว่าเขาจะแค่ไป^๑ในทางของพระองค์ ตรงกันข้าม เขาปฏิญาณว่าจะวิ่ง^๒ นี้
บอกเป็นนัยถึงความกระปรี้กระเปร่า ความร้อนรน และความกระตือรือร้น ความคิดที่ว่าใจของ
เขาถูกขยายใหญ่เป็นคำเปรียบหมายถึงการถูกฟื้นขึ้นใหม่หรือการถูกหนุนใจ จงระลึกว่าย่อหน้า
นี้พรรณนาถึงความทุกข์ลำบากและความท้อใจของคาวิด ในสาระสำคัญแล้ว คาวิดปฏิญาณว่าจะ
วิ่งในทางแห่งพระวณะของพระเจ้าเมื่อพระเจ้าทรงชุบชีวิตวิญญาณของเขาขึ้นใหม่ (นั่นคือ ฟื้น
ขึ้นใหม่) และหนุนใจเขา

ภาพรวมของย่อหน้านี้ อาจเป็นไปได้ว่าคาวิดได้นำความทุกข์ลำบากมาวางบนตัวเขาเองโดย
การไม่พูดความจริง เขาสารภาพความบาปของเขาและขอร้องพระเจ้าให้ทรงฟื้นเขาขึ้นใหม่ดังที่
พระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วในพระวณะของพระองค์ เขาขอร้องพระเจ้าให้สอนพระวณะของ

พระองค์แก่เขาอีก ดาวิดจึงปฏิญาณว่าจะกลับมาสู่การพูดความจริง จะยึดติดกับพระวณะของพระเจ้า และจะวิ่งในทางทั้งหลายของพระองค์

เศย์

ย่อหน้าถัดไปนี้ซึ่งมีแปดข้อดูเหมือนจะพรรณนาถึงความรู้สึกของการพึ่งพาในพระเจ้า และสำนึกผิดชอบแห่งความต้องการฝ่ายวิญญาณ ในย่อหน้าที่แล้ว มีการสารภาพและการยอมรับความบาป ตรงนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วอนขอความช่วยเหลือของพระเจ้าเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกลับสัจย์เช่นนั้นอีก

สดด 119:33-34 โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสอนทางกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ นี่เป็นครั้งที่สามในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ที่ดาวิดร้องทูลต่อพระเจ้าให้สอนเขา กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว เขาปรารถนาให้พระเจ้าทรงสอนทางแห่งพระวณะของพระองค์แก่เขา คำที่แปลเป็น ทาง (เดห์เรค) มีความหมายว่า ‘ทางเดิน’ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความปรารถนาของดาวิดที่จะดำเนินในทางของพระเจ้า เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้สอนทางของพระองค์แก่เขา นอกจากนี้ ดาวิดปฏิญาณว่า และข้าพระองค์จะรักษาทางนั้นไว้จนสุดปลาย อีกครั้งที่ความคิดนี้สื่อถึงความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า อันที่จริงแล้วดาวิดร้องทูลพระเจ้าให้ทรงสอนเขาทุกอย่างเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์และเขาก็ปฏิญาณกลับไปว่าจะเชื่อฟังมันทั้งหมด คำที่แปลเป็น สุดปลาย (เฮย์เคบ) มีความหมายว่า ‘ผลที่ตามมา’ นี่บอกเป็นนัยว่าดาวิดปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าไม่ว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร เราต้องการคริสเตียนทั้งหลายในชั่วอายุนี้ที่มีปณิธานเช่นนั้นจริงๆ

34 ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้ ข้าพระองค์จะปฏิบัติพระราชบัญญัตินั้นด้วยสุดใจของข้าพระองค์ ดาวิดขอร้องความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้าอีกครั้ง เขาปฏิญาณอีกครั้งว่าจะเชื่อฟังมัน นอกจากนี้เขาปฏิญาณว่าจะทำเช่นนั้นด้วยสุดใจของเขา! นี่เป็นการอุทิศตัวจริงๆ ชายผู้ดำเนินตามพระทัย

ของพระเจ้าผู้ให้วิหิการะหายที่จะเข้าใจพระวณะของพระเจ้า เจตนาของเขาคือ ที่จะเชื่อฟังมันและ
ถือปฏิบัติด้วยสุดใจของเขา ช่างเป็นแบบอย่างหนึ่งสำหรับประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้!

สดด 119:35-37 ขอโปรดให้ข้าพระองค์ไปในมรรคาพระบัญญัติของพระองค์
เพราะข้าพระองค์ยินดีในมรรคานั้น ความคิดนี้ตรงตัวก็คือ ‘ขอโปรดให้ข้าพระองค์ย้ายในทาง
เดินแห่งพระบัญชาต่างๆของพระองค์’ อันที่จริงดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้บังคับเขาให้เดินในเส้น
ทางแห่งพระบัญชาต่างๆของพระองค์ อีกครั้งที่ความเชื่อฟังถูกบอกเป็นนัย เพราะว่าพระบัญชา
ต่างๆบอกเป็นนัยถึงความเชื่อฟังที่มีต่อมัน ดาวิดไม่เพียงปรารถนาที่จะดำเนินในความเชื่อฟังต่อ
พระวณะของพระเจ้าเท่านั้น แต่เขาประกาศอีกครั้งถึงความปีติยินดีของเขาในการนั้นด้วย นี่
เป็นครั้งที่สามในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขขบถนี้ที่ดาวิดประกาศความปีติยินดีของเขาในพระวณะของ
พระเจ้า เราต้องการคริสเตียนทั้งหลายในยามนี้จริงๆที่จะทำให้พระวณะของพระเจ้าเป็นความ
ปีติยินดีแห่งชีวิตของพวกเขา!

36 ขอทรงโน้มใจข้าพระองค์ในบรรดาพระโอวาทของพระองค์และมีชีในทางโลกกำไร
คำที่แปลเป็น โนมัม (นอว์ทอว์ ในรากฮีบิล) มีความหมายคำว่า ‘หัน’ จริงๆแล้วดาวิดขอร้อง
พระเจ้าให้หันใจของเขาไปยังพระวณะของพระเจ้า เขาทราบดีถึงทางเลือกนั้นซึ่งเป็นความ
ปรารถนาในทรัพย์สินของต่างๆ การโลกอยากได้สิ่งของต่างๆ การปรารถนาสิ่งของต่างๆ การพุ่ง
เป้าไปยังสิ่งของต่างๆ คือ คำแข่งสาปหนึ่งที่เราทุกคนต้องต่อสู้ด้วย ลัทธิวัตถุนิยม การพักผ่อน
หย่อนใจ ตัณหาของเนื้อหนัง และตัณหาของตาแพร่หลายในทุกวันนี้เหมือนอย่างที่ว่าพวกมันเคยมี
มาตลอดทุกยุคสมัย ดาวิดมีสติปัญญาแบบพระเจ้าที่จะตระหนักถึงความสำคัญและขุมทรัพย์แห่ง
พระวณะของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้หันตาของเขาไปยังสิ่งต่างๆฝ่าย
วิญญาณและไม่ใช่ไปยังสิ่งของต่างๆของแผ่นดินโลกนี้

เช่นเดียวกัน เขาอธิษฐานว่า **37 ขอทรงหันนัยน์ตาของข้าพระองค์ไปจากการมองดูสิ่ง
อนิจจัง และขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ในพระมรรคาของพระองค์** สิ่งต่างๆของโลกนี้
ช่างว่างเปล่าจริงๆ กระนั้น พวกมันก็ดึงดูดสายตาจริงๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าดาวิดถูกทดลองโดย

ความอนิจจังของโลกเหมือนที่ประชาชนของพระเจ้าถูกทดลองจนทุกวันนี้ กระนั้นเขากลับ
วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ฟื้นใจของเขาขึ้นใหม่ในทางของพระเจ้า ดาวิดมีจุดสนใจฝ่าย
วิญญาณในชีวิต เขาพากเพียรที่จะจับจ้องสายตาของเขายู่ที่สิ่งต่างๆซึ่งอยู่เบื้องบนและไม่ใช้บน
แผ่นดินโลกนี้ เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ฟื้นเขาขึ้นใหม่และให้เขาพุ่งเป้าไปที่สิ่งต่างๆซึ่งอยู่เบื้อง
บน

สดด 119:38-40 **ขอทรงยืนยันพระวณะของพระองค์กับผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้**
เกรงกลัวพระองค์ ความคิดนี้อาจเป็นคำอธิษฐานให้พระเจ้าประทานความเข้าใจเกี่ยวกับพระ
วณะของพระองค์อีกครั้ง คำที่แปลเป็น ยืนยัน (คุม) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ลุกขึ้น’ หรือ ‘ยก
ขึ้น’ ดาวิดมีพระวณะของพระเจ้าอยู่ในครอบครองอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม เขาขอร้อง
พระเจ้าให้ทรงยกมันขึ้นหรือทำให้มันปรากฏชัดเจนมากๆแก่เขา โปรดสังเกตด้วยว่าดาวิด
พรรณนาถึงตนเองว่าเป็นผู้หนึ่งที่เกรงกลัวพระเจ้า เขาจึงเป็นคนที่มิใช่เกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า

39 ขอทรงหันการเยาะเย้ยซึ่งข้าพระองค์ครั้งครั้นนั้นไปเสีย เพราะคำตัดสินของ
พระองค์นั้นดี การเยาะเย้ยที่ดาวิดกลัวอาจเป็นความบาปที่เขาสารภาพแล้วในเนื้อหาส่วนที่แล้ว
ด้วยถ้อยคำมากมาย เขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เบี่ยงเขาออกไปเสียจากความบาป เขารับรู้
ความเปี่ยมพระพรของพระวณะของพระเจ้าด้วย

40 ดูเถิด ข้าพระองค์ปรารถนาข้อบังคับของพระองค์ โดยความชอบธรรมของพระองค์
ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าอีกครั้งว่าเขาปรารถนาพระวณะ
ของพระองค์ พร้อมกันนั้น เขาปิดท้ายย่อหน้านี้ด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าทรงทำให้เขามีชีวิตขึ้น
ใหม่ (นั่นคือ ฟื้นเขาขึ้นใหม่) ในความชอบธรรมของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีไพเราะท่านนี้แห่ง
อิสราเอล ชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้า มีความหิวกระหายในความชอบธรรม มันคือ
กระดุกสันหลังแห่งความสัตย์สุจริตของเขา เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ฟื้นเขาขึ้นใหม่อีกในความ
ชอบธรรมแท้จริงของพระเจ้า อาจมีการบอกเป็นนัยถึงการนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมตรงนี้ แต่บริบท

ที่ใหญ่กว่ากล่าวถึงการดำเนินชีวิตที่ตามแบบพระเจ้า อุทิศตัว และชอบธรรม คำวิตูลขอการช่วยเหลือของพระเจ้าในการทำเช่นนั้น

เวา

ในย่อหน้าถัดไปนี้ ดาวิดมีคำอธิษฐานทูลขอสองประการต่อพระพักตร์พระเจ้า: (1) ขอให้พระเจ้าไม่เอาความเมตตาของพระองค์ไปเสีย และ (2) ขอให้พระเจ้าไม่เอาพระวณะของพระองค์ไปเสียจากปากของเขา จากนั้นเขาก็กล่าวคำสัญญาหลายประการต่อพระเจ้าโดยมีพื้นฐานอยู่บนคำทูลขอทั้งสองนี้

สดด 119:41-42 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอความเมตตาของพระองค์มาถึงข้า

พระองค์ คือความรอดของพระองค์ตามพระวณะของพระองค์ คำทูลขอของดาวิดนั้นเรียบง่าย เขาทูลขอความเมตตาของพระเจ้าให้อยู่บนตัวเขาต่อไป โดยเฉพาะความรอดของพระเจ้า ในบริบทนี้ ความคิดเรื่องความรอดอาจหมายถึงการช่วยให้พ้นชั่วคราวจากความทุกข์ลำบาก ดาวิดเป็นคนหนึ่งที่ถูกไล่แล้ว พื้นฐานแห่งคำอธิษฐานทูลขอของดาวิดคือ พระสัญญานั้นของพระเจ้า – “ตามพระวณะของพระองค์” บางคนได้ประยุกต์ใช้คำทูลขอนี้กับตอนที่นาธานเผชิญหน้าดาวิด ดู 2 ซามูเอล 12:13

42 แล้วข้าพระองค์จะมีคำตอบแก่ผู้ที่เยาะเย้ยข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์วางใจในพระวณะของพระองค์ เมื่อพระเจ้าประทานคำตอบชัดเจนแก่คำอธิษฐาน มันก็กลายเป็นคำตอบอันตรงพลังต่อผู้วิจารณ์ที่ไม่เชื่อพระเจ้าและที่ยังไม่รอด พวกเขาไม่สามารถตอบการสำแดงชัดเจนเช่นนั้นแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ หลักเกณฑ์สำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบเช่นนั้น มีพื้นฐานอยู่บนพระคัมภีร์เหมือนเดิม: **เพราะข้าพระองค์วางใจในพระวณะของพระองค์** คำอธิษฐานที่มีพื้นฐานอยู่บนความไว้วางใจในพระสัญญาของพระเจ้าคือ คำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบพระเจ้าทรงให้เกียรติพระวณะของพระองค์ ดาวิดจึงไว้วางใจในพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าซึ่งถูกพบในพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:43-44 **ขออย่าทรงนำพระวจนะแห่งความจริงออกไปจากปากข้า**

พระองค์อย่างสิ้นเชิง เพราะความหวังของข้าพระองค์อยู่ในคำตัดสินของพระองค์ ที่ควร
หมายเหตุไว้คือ คำพรรณนาของดาวิดเกี่ยวกับพระคัมภีร์ว่าเป็น “พระวจนะแห่งความจริง” พระ
เยซูทรงยืนยันเรื่องเดียวกันนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” (ยอห์น
17:17) มันคือความจริงทั้งหมด ดาวิดวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ให้พระวจนะของพระองค์ถูก
เอาไปจากริมฝีปากของเขา คำที่แปลเป็น หวัง (*ยอว์คัล* ในรากปีเอล) มีความหมายพื้นฐานที่สุด
ว่า ‘รอคอย’ ความคิดนี้อาจเป็นไปได้ว่าดาวิดรอคอยให้พระเจ้าทรงทำให้คำตัดสินต่างๆ (นั่นคือ
พระสัญญาต่างๆ) ของพระองค์สำเร็จ แม้ข้อความใหญ่ของเพลงสดุดีบทที่ 119 กล่าวถึงพระ
วจนะของพระเจ้าครั้งเดียว ในข้อนี้มีการกล่าวถึงมันสองครั้ง

44 ข้าพระองค์จะรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์สืบๆไปเป็นนิจกาล ดาวิดปฏิญาณว่า
จะเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้าตลอดไป เมื่อพระวจนะของพระเจ้าอยู่ต่อไปในปากของเขา
และความหวังของเขาอยู่ในพระวจนะนั้น ดาวิดก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเชื่อฟังต่อพระวจนะนั้น
เสมอไป

สดด 119:45-48 ดาวิดจึงกล่าวคำแถลงการณ์ห้าประการซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนคำ
ปฏิญาณของเขาที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าเสมอไป (1)และข้าพระองค์จะเดินอย่างเสรี
เพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์ คำที่แปลเป็น เสรี (*รอว์ชอบ*) มีความหมายตรง
ตัวว่า ที่กว้างขวาง ความคิดนี้ก็คือ การไม่ถูกพันธนาการ ถูกเหนี่ยวรั้ง หรือถูกกักขังไว้ แต่มี
เสรีภาพ ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เมื่อเราอยู่ในความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระวจนะของพระเจ้า
มันย่อมนำมาซึ่งเสรีภาพฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่: เสรีภาพจากพันธนาการแห่งความบาป เสรีภาพ
จากความโง่เขลาแห่งความไม่เชื่อฟังต่อพระเจ้า และเสรีภาพจากสำนักผิดชอบที่รู้สึกผิด การ
แสวงหาความจริงของเจ้าย่อมให้เสรีภาพดังกล่าว

(2) **46** ข้าพระองค์จะพูดถึงพระโอวาทของพระองค์ต่อเบื้องพระพักตร์บรรดากษัตริย์
และไม่ขวยหน้า เพราะคำปฏิญาณของเขาที่จะเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้า ดาวิดจึงรู้ว่าเขา

จะมีอิสรภาพที่จะเป็นพยานกระทั่งต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เขาอาจหมายถึงซาอูลหรือพวกเจ้านายคนฟีลิสเตีย ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าย่อมนำมาซึ่งความกล้า – ไม่ละอาย

(3) 47 ข้าพระองค์จะปิติยินดีในพระบัญชาของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์รัก ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าย่อมทำให้เกิดความปิติยินดีเพิ่มเติมในพระบัญชาต่างๆของพระองค์ นอกจากนี้ ดาวิดประกาศความรักของเขามีต่อพระบัญชาต่างๆของพระเจ้า เห็นได้ชัดถึงหัวใจที่เป็นอิสระจากร่องรอยของการกบฏแม้แต่นิดเดียว ความคิดแบบเนื้อหนังยอมกบฏต่อคำบัญชาต่างๆ มนุษย์ฝ่ายวิญญาณย่อมปิติยินดีในพระบัญชาต่างๆของพระเจ้า

(4) 48 ข้าพระองค์จะยกมือต่อพระบัญชาของพระองค์ซึ่งข้าพระองค์รัก ในอิสราเอลสมัยโบราณ การยกมือของตนขึ้นเป็นการแสดงท่าทางแห่งความเคารพ ดาวิดจึงประกาศความนับถือของตนที่มีต่อพระวาระของพระเจ้า อีกครั้งที่เขาเน้นย้ำความรักของเขามีต่อพระวาระของพระเจ้า

(5) และข้าพระองค์จะรำพึงถึงกฎเกณฑ์ของพระองค์ ย่อนหานี้ปิดท้ายด้วยคำประกาศของดาวิดว่าเขาจะศึกษาพระวาระของพระเจ้า คำที่แปลเป็น รำพึง (ซีอัทห์) มีความหมายด้วยว่า ครุ่นคิด พิจารณา และตรึกตรอง เพราะความตั้งใจแน่วแน่ของเขาคือที่จะเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า ดาวิดก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะศึกษาและใคร่ครวญความหมายโดยนัยเหล่านั้นของมันด้วย

เช่น

อีกแปดข้อต่อไปนี้ค่อนข้างคล้ายคลึงกับข้อ 17-24 ดาวิดมองตัวเองว่าเป็นผู้สัตย์ตรงคนหนึ่งบนแผ่นดินโลกเหมือนเดิม ใจความหลักที่ยิ่งใหญ่กว่าคือ การปลอบประโลมแห่งพระวาระของพระเจ้าในท่ามกลางการต่อต้านและการดูถูกที่โลกมิให้แก่ประชาชนของพระเจ้า

สดด 119:49 ขอรทงระลึกถึงพระวาระของพระองค์ที่มีต่อผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์หวังอยู่นั้น ความคิดตรงนี้ก็คือน้ำวิงวอนของดาวิดให้พระเจ้าระลึกถึงพระสัญญาเหล่านั้นของพระองค์ที่มีต่อเขา อีกครั้งที่ดาวิดเรียกตัวเองว่า

“ผู้รับใช้ของพระองค์” เขาเข้าใจความสัมพันธ์ของเขามีต่อพระเจ้าดีและเขายอมรับอย่างเปิดเผยว่าตนเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า ดาวิดหวังในพระสัญญาของพระเจ้า ที่บอกเป็นนัยใน *ความหวัง* คือ การรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าเขากำลังรอและหวังในพระสัญญาเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทำไว้กับเขาในพระวาระของพระองค์

สดด 119:50 **นี่คือการเล่าโลมในความทุกข์ยากของข้าพระองค์ คือพระวาระของพระองค์ให้ชีวิตแก่ข้าพระองค์** ช่วงเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข ในท่ามกลางความทุกข์ลำบาก มีการปลอบประโลมและการหนุนใจเสมอในพระวาระของพระเจ้า ดาวิดทราบเรื่องนั้นจากประสบการณ์อันยาวนาน นอกจากนี้ พระวาระของพระเจ้าจะให้ชีวิต (นั่นคือ ให้กำลังใจ) และฟื้นฟูเร้าขึ้นมาใหม่ในท่ามกลางความทุกข์ลำบากของเรา มันมีพร้อมเสมอสำหรับการหนุนใจของเรา

สดด 119:51 **คนโอหังเย้ยหยันข้าพระองค์ยิ่งนัก แต่ข้าพระองค์ไม่หันเสียจากพระราชบัญญัติของพระองค์** คนเย่อหยิ่งปกติแล้วคือ คนอธรรม ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใช้คำว่า *เย่อหยิ่ง* เป็นคำเหมือนที่หมายถึงคนอธรรมอย่างไม่ต้องสงสัย พวกเขามองประชาชนของพระเจ้าด้วยความเหยียดหยามและการดูถูก ถึงกระนั้น ดาวิดก็ไม่ยอมหันไปเสียจากพระวาระของพระเจ้า (คำที่แปลเป็น *หันไปเสีย (นอว์ทอว์)* ในความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดของมันคือ ‘หันไปเสีย’) พระคัมภีร์คือ สมอและรากฐานแห่งชีวิตของดาวิด

สดด 119:52 **ข้าพระองค์ระลึกคำตัดสินของพระองค์แต่โบราณกาล โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้รับความเล่าโลมใจ** ท่ามกลางความทุกข์ลำบากและความท้อใจ จุดสนใจหลักของดาวิดคือ พระวาระของพระเจ้า ตรงนี้เขาเรียกมันว่า “คำตัดสินของพระองค์แต่โบราณกาล” แต่ละข้อเหล่านี้คือ คำอธิษฐานต่อพระเจ้า ดาวิดพบการปลอบโยนในการสารภาพต่อพระเจ้าถึงความไว้วางใจของเขามีต่อพระวาระของพระองค์

สดด 119:53-54 **ความกริ้วอันเร้าร้อนฉวยข้าพระองค์ไว้ เพราะเหตุคนชั่ว ผู้ละทิ้งพระราชบัญญัติของพระองค์** คนชั่วย่อมนำความกลัวมาสู่ประชาชนของพระเจ้าเพราะพวกเขาได้ทอดทิ้งพระวาระของพระเจ้า ถึงกระนั้น ดาวิดก็ประกาศว่า **54 กฎเกณฑ์ของพระองค์ได้เป็น**

บทเพลงของข้าพระองค์ในเรือนที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่นั้น แม้นคนอธรรมผู้เจ้ญและข่มขิวัดาวิด
พระวณะของพระเจ้าก็ให้เขามีเหตุที่จะร้องเพลงทั้งๆที่เจอเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด

อันที่จริง ดาวิดถือว่าพระวณะของพระเจ้าเป็นบทเพลง เขาหมายเหตุอีกครั้งถึงการ
พำนักชั่วคราวของเขานบนแผ่นดิน โลกนี้ในฐานะผู้สัญจรคนหนึ่ง แน่ทีเดียว เราเป็นผู้สัญจรและ
คนต่างด้าวบนแผ่นดินโลกนี้ เวลาของเราที่นี้เทียบกันแล้วก็สั้น และจากนั้นเราก็เข้าสู่นครของ
พระเจ้า ขณะเดียวกัน พระวณะของพระเจ้าก็กลายเป็นแหล่งที่มาแห่งการหนุนใจและการ
ปลอบประโลมใจในโลกที่เป็นศัตรู

สดด 119:55-56 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในกลางคืนข้าพระองค์ระลึกถึงพระนาม
ของพระองค์ และรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้ ดาวิดตื่นขึ้นกลางดึก อาจเพราะเป็น
กังวลเกี่ยวกับการคิดร้ายของเหล่าศัตรูที่เป็นคนอธรรม กระนั้นทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เขาก็ (1) หัน
สายตาของเขาไปที่พระเยซูและมองขึ้นข้างบน (2) จากนั้นเขารื้อฟื้นความตั้งใจแน่วแน่ของเขาที่
จะเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระวณะของพระเจ้า คำที่แปลเป็น รักษา (ซอว์มาร์) อยู่ในรูปกาลไม่
สมบูรณ์และอาจมีความหมายเชิงอนาคตก็ได้ นั่นอาจใช้ความหมายตรงนี้ ความคิดตรงนี้อาจ
แปลได้ว่า ‘ข้าพระองค์ได้ระลึกถึงพระนามของพระองค์แล้ว โอ องค์พระผู้เป็นเจ้า ในเวลากลาง
คืนและจะรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์’

56 นี้ได้ตกมายังข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์รักษาข้อบังคับของพระองค์ไว้ พระพร
เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงข้างบน – การปลอบประโลม ความหวัง การหนุนใจ – ล้วนขึ้นอยู่กับความ
เชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า แม้พระวณะของพระเจ้าปรากฏเด่นชัดอยู่ทั่วเพลงสดุดีบทนี้
การเน้นความสำคัญก็อยู่ที่ความเชื่อฟังต่อพระวณะนั้น

เกธ

ในย่อหน้าที่มีแปดข้อนี้ ดาวิดดูเหมือนพุ่งเป้าไปที่พระเจ้าโดยตรง โดยวางใจพระองค์
ร้องเรียกหาพระองค์ กลับมาหาพระองค์ พบการปลอบประโลมใจในพระองค์ คบหาสมาคมกับ
ประชาชนของพระองค์ และปรารถนาความดีของพระองค์

สดด 119:57 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นส่วนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์กล่าวว่าข้าพระองค์จะรักษาพระวจนะของพระองค์ ความคิดนี้ชวนให้นึกถึงคนเลวที่มรดกเดียวของพวกเขาในแผ่นดินนั้นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้า ดู พระราชบัญญัติ 18:2 ความคิดที่ใหญ่กว่าตรงนี้ก็ถือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นสิทธิเรียกร้องเดียวของดาวิด ดาวิดฟังได้แต่พระองค์เพียงผู้เดียว ดังนั้นดาวิดจึงปฏิญาณอีกครั้งเรื่องความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระวจนะของพระเจ้า

สดด 119:58 ดังนั้นดาวิดจึงร้องออกมาว่า ข้าพระองค์วอนขอความโปรดปรานของพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ขอทรงกรุณาแก่ข้าพระองค์ตามพระคำรับสั่งของพระองค์ คำอธิษฐานของดาวิดต่อพระเจ้าคือ ด้วยสิ้นสุดใจของเขา สารสำคัญแห่งคำอธิษฐานของเขาคือ ที่พระเจ้าจะทรงเปี่ยมเมตตาต่อเขาตามพระสัญญาแห่งพระวจนะของพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 4:31 พื้นฐานแห่งคำอธิษฐานอันร้อนรนของดาวิดถูกพบในพระวจนะของพระเจ้า

สดด 119:59-60 ข้าพระองค์คิดถึงทางทั้งหลายของข้าพระองค์ แล้วข้าพระองค์หันเท้าของข้าพระองค์ไปสู่บรรดาพระโอวาทของพระองค์ เมื่อดาวิดตรัสตรงทางทั้งหลายของตน เขาก็ถูกฟ้องใจและจำต้องกลับมาสู่ทางทั้งหลายของพระเจ้าดังที่พบในพระวจนะของพระองค์ 60 ข้าพระองค์รีบไม่ล่าช้าที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ในการกลับมาสู่พระวจนะของพระเจ้า ดาวิดไม่เสียเวลาเลยในการกลับมาสู่ความเชื่อฟังต่อพระวจนะนั้น โปรดสังเกตอีกครั้งถึงการเน้นย้ำต่อเนื่องในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้เกี่ยวกับความเชื่อฟังต่อพระวจนะของพระเจ้า

สดด 119:61 แม้หมู่คนชั่วดักข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์ ดาวิดทราบอย่างแน่นอนจากประสบการณ์เกี่ยวกับการต่อต้านและความทุกข์ลำบากที่คนชั่วกระทำต่อเขา กระนั้นในความทุกข์ลำบากของเขา จุดสนใจหลักของเขาก็ยังเป็นพระวจนะของพระเจ้าเหมือนเดิม เขาไม่เคยลืมพระวจนะที่ถูกซ่อนไว้ในใจของเขา นอกจากนี้ กุญแจอีกดอกที่ไขสู่การหนุนใจของพระเจ้าถูกพบตรงนี้ ดาวิดได้ซ่อนพระวจนะของพระเจ้าไว้

ในใจของเขาแล้วอย่างชัดเจน ดังนั้นเขาจึงสามารถดึงมันออกมาใช้ได้ ในยามที่ความทุกข์ลำบากเข้ามา

สดด 119:62 **พอเที่ยงคืน ข้าพระองค์จะลุกขึ้นโมทนาพระคุณพระองค์เนื่องด้วยคำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์** ช่างเป็นการอุทิศตัวอันลึกซึ้ง ดาวิดลุกขึ้นกลางดึกเพื่อขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระวาระของพระองค์ ไม่มีผู้ใดกระทั้งในประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศตัวจนถึงขนาดที่ลุกขึ้นตอนเที่ยงคืนเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า โปรดสังเกตด้วยว่าเขาพรรณนาถึงพระวาระของพระเจ้าว่าเป็น “คำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์” แน่ทีเดียว ความจริงเหล่านั้นที่ถูกเอ่ยจากบัลลังก์ยุติธรรมในสวรรค์และถูกบันทึกในพระวาระของพระองค์นั้น ยุติธรรม

สดด 119:63 **ข้าพระองค์เป็นเพื่อนกับทุกคนผู้ยำเกรงพระองค์กับผู้ที่รักษาข้อบังคับของพระองค์** ดาวิดพรรณนาตรงนี้ถึงมิตรสหายของเขา เขาคบหาสมาคมกับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระเจ้าและเชื่อฟังต่อพระวาระของพระองค์ บทเรียนนั้นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ มิตรสหายของเราควรเป็นคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระเจ้าและเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระวาระของพระองค์

สดด 119:64 **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แผ่นดินโลกเต็มด้วยความเมตตาของพระองค์** เราไม่ต้องดูไกลเลยเพื่อที่จะมองเห็นความเมตตาของพระเจ้าอยู่รอบตัวเรา ความดีของพระองค์ในการเนรมิตสร้างนั้นก็ปรากฏชัดแล้วสำหรับผู้ใดก็ตามที่จะมองหามัน ดาวิดจึงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความเมตตาเช่นนั้นต่อเราผู้เป็นสิ่งทรงสร้างของพระองค์ ขณะเขาปิดท้ายย่อหน้านี้ ดาวิดร้องขอพระเจ้าอีกครั้งว่า **ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์**

นี่เป็นครั้งที่สี่แล้วจากเก้าครั้งในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ที่ดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้สอนเขา ถ้าดาวิด – ชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าเอง ก็คือชายผู้ที่พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญาด้วย – ต้องการคำสั่งสอนจากพระเจ้า เราทั้งหลายจะยิ่งต้องการมากกว่านั้นสักเท่าใด คำอธิษฐานนั้นของดาวิดควรอยู่ที่ริมฝีปากของเราเสมอ

เทธ

ย่อหน้าที่เก้านี้นำเสนอคำพยานหนึ่งที่เป็นพยานถึงความดีของพระเจ้า ความเปี่ยมกรุณาแห่งการกระทำกิจต่างๆของพระองค์ และความล้ำค่าแห่งพระวาระของพระองค์ ข้อ 65 สรุปย่อทั้งย่อหน้าที่มีแปดข้อ คาวิดเป็นพยานตรงนั้นว่าพระเจ้าได้ทำให้เขาทุกข์ใจเพื่อให้เกิดผลดีต่อเขาเอง

สดด 119:65-66 พระองค์ได้ทรงกระทำดีต่อผู้รับใช้ของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ตามพระวาระของพระองค์ เมื่อคาวิดมองย้อนกลับไปยังปีเหล่านั้นแห่งชีวิตของเขา เขาก็เห็นได้อย่างชัดเจนถึงพระหัตถ์แห่งการจัดเตรียมของพระเจ้าที่อยู่บนชีวิตของเขา โปรดสังเกตว่าเขาเรียกตัวเองอีกครั้งว่า “ผู้รับใช้ของพระองค์” แม้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล คาวิดก็รู้ว่าในความเป็นจริงแล้วเขาเป็นผู้รับใช้คนหนึ่ง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงอวยพรเขา จนทุกวันนี้พระเจ้าจะทรงวางพระหัตถ์แห่งการอวยพรแบบจัดเตรียมของพระองค์บนประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาถ่อมตัวลงเพื่อเชื่อฟังพระองค์ในฐานะผู้รับใช้ นอกจากนี้ การอวยพรแบบจัดเตรียมของพระเจ้ายังเป็นไปตามพระวาระของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่า จะอวยพรคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 28

66 ขอทรงสอนคำตัดสินและความรู้แก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เชื่อถือพระบัญญัติของพระองค์ คาวิดขอร้องพระเจ้าให้สอน “คำตัดสินที่ดีและความรู้” แก่เขา เราทุกคนจนทุกวันนี้ต้องการวิจรรณญาณที่ดีและความรู้ ความรู้ย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจ และความเข้าใจย่อมนำไปสู่ความสามารถที่จะทำการตัดสินใจต่างๆที่ดี (นั่นคือ วิจรรณญาณที่ดี) วิจรรณญาณที่ดีเช่นนั้นและความรู้มีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อในพระวาระของพระองค์ นั่นคือจุดเริ่มต้น จนกว่าคนๆหนึ่งเต็มใจเชื่อพระวาระของพระเจ้า มันก็จะมีประโยชน์น้อยมากต่อเขา

สดด 119:67 ก่อนที่ข้าพระองค์ทุกข์ยาก ข้าพระองค์หลงเงิน แต่บัดนี้ข้าพระองค์รักษาพระวาระของพระองค์ไว้ ความหมายโดยนัยลึกซึ้งต่างๆอยู่ตรงนี้ คาวิดบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเขาหลงเงินไปจากพระเจ้า พระเจ้าในความเมตตาทรงส่งความทุกข์ยากที่

เป็นการติสสอนมายังเขา เพราะว่าผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก พระองค์ก็ทรงติสสอน (ฮีบรู 12:6) ที่ถูกกล่าวอย่างชัดเจนก็คือว่า เมื่อประชาชนของพระเจ้าหลงเงินไป (นั่นคือ กลับสัจย์) หรือเข้าไปในความบาป พระเจ้าอาจทำให้พวกเขาทุกข์ยาก (นั่นคือ ติสสอนพวกเขา) หลังจากผ่านเข้าไปในความทุกข์ยากนั้นแล้ว ดาวิดก็กลับมาสู่บัลลังก์ที่เชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าอีกครั้ง อีกครั้งที่จุดสนใจหลักวกกลับมาถึงความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า

สดด 119:68 พร้อมกันนั้น ดาวิดประกาศว่า **พระองค์ประเสริฐ และทรงกระทำ**
การดี ความเรียบง่ายของคำประกาศศักดิ์สิทธิ์นี้ก็ลึกซึ้ง พระเจ้าทรงดี! และพระองค์ทรงกระทำ
สิ่งที่ดี! ดังนั้นดาวิดจึงอธิษฐานว่า **ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์** นี่เป็นครั้งที่
หกในเพลงสดุดียิ่งใหญ่บทนี้ที่ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้สอนเขา ถ้าดาวิดผู้เป็นชายที่ดำเนินตาม
พระทัยของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีไพเราะแห่งอิสราเอล และผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมต้องการพระเจ้า
ให้สอนเขา เราจะยังต้องการมากกว่านั้นสักเท่าใด?

สดด 119:69-70 **คนโอหังป้ายความเท็จใส่ข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะรักษาข้อ**
บังคับของพระองค์ด้วยสุดใจ ดาวิดอาจหมายถึงเหล่าข้าราชการสำนักของซาอูลเมื่อพวกเขาใส่ร้าย
เขาต่อหน้าซาอูล ถึงกระนั้น ดาวิดก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าเหมือน
เดิม – ด้วยสุดใจของเขา แม้เหล่าศัตรูอาจใส่ร้ายและนินทาเกี่ยวกับเรา แบบอย่างหนึ่งของการ
อุทิศตัวเต็มที่ต่อพระเจ้าก็อยู่ตรงหน้าเรา โปรดสังเกตอีกครั้งว่าจุดสนใจหลักอยู่ที่ความเชื่อฟังต่อ
พระวาระของพระเจ้า – อย่างสิ้นสุดใจ

70 **จิตใจของเขาทั้งหลายต่ำช้าเหมือนไข่มັນ แต่ข้าพระองค์ปิติยินดีในพระราชบัญญัติ**
ของพระองค์ สำนวนฮีบรูโบราณก็คือว่า ไข่มันเป็นตัวแทนของความเจริญรุ่งเรือง แม้อาจเป็น
เรื่องแปลกในความคิดของชาวตะวันตก ความคิดของดาวิดก็คือว่า คนเยอหียัมเจริญขึ้นอย่างมาก
ในการใส่ร้ายของพวกเขามีต่อเขา ถึงกระนั้น เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะรักษาความปิติยินดีของ
เขาในพระวาระของพระเจ้า!

สดด 119:71

ดีแล้วที่ข้าพระองค์ทุกข์ยากเพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้ถึงกฎเกณฑ์

ของพระองค์ อีกครั้งที่ดาวิดกล่าวถึงช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากในชีวิตของเขา – อาจเป็นการติสอนโดยพระเจ้า อาจเป็นไปได้ว่าความทุกข์ยากที่เขาหมายถึงคือ การใส่ร้ายและการโจมตีด้วยคำพูดที่เหล่าศัตรูของเขากระทำต่อเขา อย่างไรก็ตาม เขาเห็นความหวังเรื่องรองหลังเมฆก้อนนั้น ความทุกข์ลำบากผลักดันเขาเข้าไปในพระวอนะนั้นลึกยิ่งขึ้น มันบังคับเขาให้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของพระเจ้าอย่างระมัดระวังมากขึ้น แน่ทีเดียว ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่รักพระเจ้า บางครั้งพระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้ความทุกข์ลำบากเข้ามาสู่ชีวิตของเราเพื่อทำให้เราเรียนรู้พระวอนะของพระองค์มากยิ่งขึ้น ความทุกข์ยากในชีวิตของคริสเตียนทั้งหลายควรผลักดันพวกเขาให้ (1) คุกเข่าอธิษฐาน และ (2) ศึกษาพระวอนะนั้น

สดด 119:72

สำหรับข้าพระองค์ พระราชบัญญัติแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ก็

ดีกว่าทองคำและเงินพันๆแท่ง ดาวิดประกาศว่าพระวอนะของพระเจ้าสำหรับเขาแล้วก็ดีกว่าเงินปริมาณมหาศาล หากใช้คำเปรียบสมัยใหม่ ความคิดนี้ก็คือว่า ‘สำหรับข้าพระองค์ พระราชบัญญัติแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ก็ดีกว่าเงินหลายพันล้านดอลลาร์’ ดาวิดไม่ยอมแลกคุณค่าแห่งพระวอนะของพระเจ้ากับความมั่งคั่งในทันที มันมีความหมายต่อเขามากกว่าถูกหวย คริสเตียนก็คนทุกวันนี้จะประกาศเช่นนั้น?

โยค

อีกแปดข้อต่อไปขึ้นต้นด้วย ‘โยค’ หรือเป็นที่รู้จักมากกว่าในชื่อ ‘jot’ – อักษรขนาดเล็กที่สุดของอักษรฮีบรู พระเยซูตรัสว่า “เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แต่อักษรหนึ่งหรือจุดๆหนึ่งก็จะไม่สูญไปจากพระราชบัญญัติ จนกว่าจะสำเร็จทั้งสิ้น” (มัทธิว 5:18) ย่อหน้านี้สะท้อนให้เห็นดาวิดในช่วงเวลาแห่งความซึมเศร้าแต่ยังหาโอกาสที่จะเป็นพรแก่ผู้อื่น

สดด 119:73

พระหัตถ์ของพระองค์ได้สร้างและสถาปนาข้าพระองค์ ขอ

ประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้พระบัญญัติของพระองค์ ดาวิดรับรู้

พระเจ้าผู้สร้างของเขาอย่างเปิดเผย หลังจากได้ทำเช่นนั้นแล้ว เขาก็วิงวอนองค์พระเจ้าเป็นเจ้าอีกครั้ง ให้ประทานความเข้าใจเพื่อที่เขาจะเรียนรู้จากพระวณะของพระองค์มากขึ้น มีเจ็ดครั้งในเพลงสดุดียิ่งใหญ่บทนี้ที่ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้ประทานความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์ หากชายผู้นั้นของพระเจ้ามีความต้องการเช่นนั้น เรายังต้องการมากกว่าสักเท่าใด “ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้พระบัญญัติของพระองค์” ควรเป็นคำอธิษฐานบนริมฝีปากของเราทุกครั้งที่เราเปิดอ่านพระวณะบริสุทธิ์ของพระเจ้า

สดด 119:74 บรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์จะเห็นข้าพระองค์และเปรมปรีดี

เพราะว่าข้าพระองค์ได้หวังในพระวณะของพระองค์ คราวนี้ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อตรึงตรองเกี่ยวกับประชาชนคนอื่นๆของพระเจ้า เขารู้ว่าเขามีอิทธิพลต่อผู้อื่น เมื่อประชาชนของพระเจ้าคนอื่นๆเห็นเขาอ่านพระวณะของพระเจ้า มันก็หนุนใจพวกเขา คำพยานที่มีพลังต่อลูกๆของเราคือที่พวกเขาจะเห็นเราศึกษาพระวณะนั้น สิ่งเดียวกันนี้เป็นพยานเงียบในที่ใดก็ตาม

สดด 119:75 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทราบว่คำตัดสินของพระองค์

นั้นถูกต้องแล้ว และทราบว่ด้วยความซื่อตรงพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทุกข์ยาก ขณะที่เปิดข้อนี้ดำเนินต่อไป ดาวิดก็ประกาศว่คำตัดสินต่างๆแห่งพระวณะของพระเจ้านั้นถูกต้อง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสัตย์ซื่อในการทำให้เขาทุกข์ยาก อีกครั้งนี่เป็นการกล่าวถึงการติสอนของพระเจ้า ดาวิดถูกพระเจ้าติสอนแล้วและเขาได้รับความชอบธรรมของมันอย่างเปิดเผย

สดด 119:76-77 ขอความเมตตาของพระองค์เป็นที่ล้ำไสมข้าพระองค์ ตามพระ

คำรัสของพระองค์ที่มีแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ท่ามกลางการถูกติสอนของเขา ดาวิดก็แสวงหาความเมตตาของพระเจ้าสำหรับการหนุนใจของเขา นอกจากนี้ ดาวิดยกพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้าอีกครั้ง – “ตามพระคำรัสของพระองค์” รากฐานแห่งคำอธิษฐานของเขาถูกทอดสมอยู่ในพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้า เขาสร้างชีวิตการอธิษฐานของเขาบนพระสัญญาเหล่านั้นที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ โปรดสังเกตอีกครั้งว่ดาวิดเรียกตัวเองว่ผู้รับใช้ของพระเจ้า วิธีคิดเช่นนั้นควรแทรกซึมอยู่ในความคิดของเราจนทุกวันนี้

77 ขอพระกรุณาของพระองค์มายังข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเป็นอยู่ เพราะพระราชบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทูลขอความเมตตาของพระเจ้าอีกครั้ง เขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งความท้อแท้และความทุกข์ลำบากด้วยซ้ำ กระนั้น จุดสนใจหลักแห่งความหวังของเขาก็คือ ความเมตตาของพระเจ้า อีกครั้งที่เขาประกาศความปิติยินดีของเขาในพระวาระของพระเจ้า

สดด 119:78-79 ขอทรงให้คนโอหังได้รับความอาย เพราะว่าเขาได้คว่ำข้าพระองค์ด้วยความเท็จฝ่ายข้าพระองค์โดยไม่มีเหตุ แต่ข้าพระองค์จะรำพึงถึงข้อบังคับของพระองค์ ดาวิดเรียกคนอธรรมว่า “คน โอหัง” (คนเย่อหยิ่ง) อีกครั้ง ความเย่อหยิ่งและความชั่วเป็นญาติสนิทกัน แม้พวกเขาไม่เชื่อตรงและยุติธรรมในวิธีปฏิบัติต่างๆของตนกับเขา ดาวิดก็ปฏิญาณว่าจะอ่านพระวาระนั้นสำหรับการหนุนใจของเขา เขารู้ว่าพฤติกรรมเช่นนั้นของเขาจะย้อนกลับไปทำร้ายพวกศัตรูของเขา โดยทำให้พวกเขาอกสั่นขวัญหนี

79 ขอให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์หันกลับมายังข้าพระองค์ พร้อมกับผู้ที่ทราบถึงบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ดาวิดกลับแสวงหาสามัคคีธรรมแห่งประชาชนของพระเจ้า สเปอร์ดเจียนเขียนไว้ว่า “คนเหล่านั้นที่คืนดีกับพระเจ้าย่อมกระวนกระวายที่จะคืนดีกับลูกๆของพระองค์เช่นกัน” มีความเป็นพี่น้องกันของคนเหล่านั้นที่มีความคิดอย่างเดียวกันในฝ่ายวิญญาน แม้ดาวิดมีศัตรูมากมาย เขาก็ปรารถนาสามัคคีธรรมของคนเหล่านั้นที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า

สดด 119:80 ขอให้จิตใจข้าพระองค์ไร้คำหยาบในเรื่องกฎเกณฑ์ของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ต้องขายหน้า หลังจากทูลขอให้เหล่าศัตรูของเขาได้รับความอายแล้ว ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้เขาไม่ได้รับความอาย กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น คำทูลขอของดาวิดก็คือ ขอให้ใจของเขาไร้คำหยาบในพระวาระของพระเจ้า คำที่แปลเป็น ไร้คำหยาบ (ทามิยิม) มีความหมายพื้นๆว่า ‘ครบถ้วน’ หรือ ‘สิ้นสุดใจ’ ความคิดนี้ก็คือ การอุทิศตัวสุดจิตสุดใจ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า ดาวิดแสวงหาที่จะอุทิศตัวอย่างสิ้นสุดใจต่อพระวาระของพระเจ้าเพื่อที่เขาจะไม่อับอาย เพราะการตัดสินใจ ความคิดเห็น หรือการกระทำใดๆในชีวิตของเขา

ภาพ

อีกแปดข้อถัดไปแสดงให้เห็นดาวิดในหุบเขานั้นต่อไป บรรดาศัตรูของเขา โจมตีเขาและ บ่อนทำลายเขาต่อไป อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางความทุกข์ลำบากเช่นนั้น จุดสนใจหลักของดาวิด มีเพียงหนึ่งเดียว: พระคัมภีร์ของพระเจ้าและพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์

สดด 119:81-82 **จิตใจของข้าพระองค์อ่อนระโหยคอยความรอดของพระองค์ แต่**
ข้าพระองค์หวังในพระวอนของพระองค์ ดาวิดเขียนจากช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากในชีวิต
ของเขา จิตใจของเขาโหยหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้า กระนั้นในวันเวลามืดมิดเหล่านั้น ความ
หวังของเขาก็อยู่ในพระวอนของพระเจ้า ความหวังนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้สำหรับประชาชนของ
พระเจ้า

82 **นัยน์ตาของข้าพระองค์มัวมืดไปด้วยคอยพระคำรัสของพระองค์** **ข้าพระองค์ทูลถาม**
ว่า "เมื่อไรพระองค์จะทรงเสด็จเข้ามาหาข้าพระองค์" นัยน์ตาของเขาเริ่มแดงก่ำและถ้ำในการค้นคว้าข้อ
พระคัมภีร์ต่างๆขณะที่คำอธิษฐานของเขาคือ 'เมื่อไรพระองค์จะหนุนใจข้าพระองค์?' ดาวิดอยู่
ในหุบเขาแห่งความสิ้นหวังขณะนั้น เขาท้อใจเหลือเกินจนแม้แต่พระวอนของพระเจ้านี้ก็ดู
เหมือนให้การปลอบประโลมใจเพียงเล็กน้อย ที่เขาทำได้ก็มีแต่ร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความ
ช่วยเหลือ

สดด 119:83 **เพราะว่าข้าพระองค์เป็นเหมือนถุ้งหนังถูกรมควัน แต่ข้าพระองค์**
ยังไม่ลืมกฎเกณฑ์ของพระองค์ ภาพเปรียบเทียบโบราณอยู่ตรงนี้ ภาชนะบรรจุน้ำอุ่นสมัย
โบราณถูกทำด้วยหนังสัตว์ที่เรียกว่าถุ้งหนัง เมื่อไม่ได้บรรจุอะไร พวกมันก็ถูกแขวนไว้ในเต็นท์
และเมื่อควันไฟลอยขึ้นมา พวกมันก็ดำด้วยเขม่าและเหี่ยวเหินเพราะความร้อน ดาวิดเปรียบ
ใบหน้าของเขาเองว่ามีสีดำและเป็นริ้วรอยเพราะความทุกข์ยากของเขา แม้กระนั้นจุดสนใจหลัก
ของเขาก็ยังเป็นพระวอนของพระเจ้า สายตาของเขาไม่เคยหลงเงินไปจากพระวอนนั้นเลย

สดด 119:84 **ผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่นานเท่าไร พระองค์จะทรงกระทำการ**
พิพากษาบรรดาผู้ข่มเหงข้าพระองค์เมื่อไร ดาวิดหมดหวังแม้กระทั่งการมีชีวิตอยู่ เขาสงสัยว่า

เขามีเวลาที่จะมีชีวิตอยู่นานเท่าใด เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงต่อผู้บรรดาศักดิ์ของ เขาเพื่อเขา นี่เป็นอีกข้อหนึ่งที่ไม่มีการอ้างอิงชัดเจนถึงพระวณะของพระเจ้าในเพลงสดุดีบทนี้ แต่จุดสนใจของเขาก็อยู่ที่พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์อยู่ดี

สดด 119:85-87 คนโง่หังได้ขุดหลุมพรางดักข้าพระองค์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระ ราชบัญญัติของพระองค์ ความคิดก็คือว่า เหล่าศัตรูของดาวิด (ถูกหมายเหตุน่าว่า คนโง่หัง เหมือน เดิม) ได้วางกับดักอันซับซ้อนเพื่อจับเขา (หลุมพรางคือ วิธีดักจับสัตว์ในป่า) ดาวิดเตือนความจำ พระเจ้าว่าปวงเรื่อธรรมเช่นนั้นขัดแย้งต่อพระวณะของพระองค์

86 พระบัญญัติของพระองค์ทั้งสิ้นสัตย์ซื่อ เขามุ่งเหี่ยวข้าพระองค์ด้วยความเท็จ ขอทรง ช่วยข้าพระองค์ด้วย ท่ามกลางการถูกต่อต้านเช่นนั้น ดาวิดก็ยังจับจ้องอยู่ที่พระวณะของ พระเจ้าเหมือนเดิม เขาประกาศความสัตย์ซื่อของพระบัญชาต่างๆของพระเจ้า ที่น่าสนใจก็คือเขา อ้างอิงถึงพระบัญชาต่างๆของพระเจ้าและไม่ใช้พระสัญญาต่างๆของพระองค์ ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ ทรงบัญชาไว้นั้นมั่นคงและเชื่อถือได้ เขาเตือนความจำพระเจ้าอีกครั้งถึงการมุ่งเหี่ยวธรรมที่เขา เฝงิญและวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยเหลือ จุดสนใจของเขายู่ที่พระคัมภีร์ของพระเจ้าและพระเจ้า แห่งพระคัมภีร์เหมือนเดิม ทั้งคู่เป็นที่พึ่งเดียวของเขา

87 เขาเกือบจะทำให้ข้าพระองค์ดับชีพไปจากแผ่นดินโลกแล้ว แต่ข้าพระองค์ไม่ทอดทิ้ง ข้อบังคับของพระองค์ เหล่าปฏิกิริยาของเขาเกือบทำให้เขาตายเสียแล้ว แม้กระนั้น เขาก็ยึดมั่น ในพระสัญญาและหลักการเหล่านั้นแห่งพระวณะของพระเจ้าเหมือนเดิม

สดด 119:88 ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้ด้วยความเมตตาของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาพระโอวาทแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ ท่ามกลางความทุกข์ลำบากเช่น นั้น ดาวิดยังมีใจจดจ่ออยู่ที่สวรรค์เหมือนเดิม เขาอ้อนวอนพระเจ้าให้หนุนใจเขา (พื้นจิต วิญญาณเขาขึ้นใหม่) ตามความเมตตาของพระองค์ คำที่แปลเช่นนั้น (เศห์ซด) บ่อยครั้งถูกแปล เป็น ‘ความเมตตา’ ดาวิดจึงวอนขอความเมตตาของพระเจ้า เขาปิดท้ายย่อหน้านี้ด้วยคำปฏิญาณ หนึ่งว่าจะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้าต่อไป

แม้ถูกทดสอบอย่างหนัก ความตั้งใจแน่วแน่ของดาวิดก็ยังคงเป็นการเชื่อฟังต่อพระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้าเหมือนเดิม โปรดสังเกตด้วยว่าเขาทำให้พระวณะของพระเจ้าออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า นี่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการคล้อยตามถ้อยคำหรือ? ใน 2 ทิโมธี 3:16 เปาโลเขียนไว้ว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคล้อยตามจากพระเจ้า” ความคิดตรงนั้นก็คือว่า พระคัมภีร์ทุกตอนเป็นมาจากลมหายใจของพระเจ้า มันได้ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า การคล้อยตามถ้อยคำของพระคัมภีร์จึงถูกสื่อถึงอย่างชัดเจนตรงนี้

ลามก

น้ำเสียงของอีกแปดข้อต่อไปนี้เริ่มเบื่อบานมากขึ้น ในพายุชีวิตเหล่านั้น สภาพแวดล้อมต่างๆย่อมเปลี่ยนแปลงไป และบ่อยครั้งพวกมันก็เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สเปนอร์เจียนเจียน ณ จุดนี้ว่า “หลังจากถูกซัดไปมาบนทะเลแห่งความทุกข์ลำบาก ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็กระโดดขึ้นฝั่งและยืนอยู่บนศิลาหนึ่ง พระวณะของพระเยโฮวาห์ไม่หกละแหละหรือไม่แน่นอน มันมั่นคง แน่วแน่ ตายตัวแน่นอน ไม่หวั่นไหว”

สดด 119:89-91 **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระวณะของพระองค์ปักแน่นอยู่ใน**
สวรรค์เป็นนิรันดร์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ต่อจากการคล้อยตามของพระคัมภีร์ในข้อก่อนหน้าไปยังการ
เก็บรักษาไว้ของพระคัมภีร์ตรงนี้ คำที่แปลเป็น **ปักแน่น** (นอร์วัช ในรากนิฟา) ในความหมาย
ขั้นพื้นฐานที่สุดของมันมีความหมายว่า ‘ยืน’ พระวณะของพระเจ้ายืนอยู่ในสวรรค์ มันยืนอยู่มา
ตั้งแต่อดีตกาลนิรันดร์ มันจะยืนอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระวณะของพระเจ้าถูกเก็บรักษาไว้อย่าง
แน่นอนในสวรรค์โดยพระเจ้า มันจะน้อยกว่านั้นหรือที่พระองค์ได้ทรงเก็บรักษามันไว้บนแผ่น
ดินโลกเพื่อให้ประชาชนของพระองค์ได้อ่าน? อันที่จริงพระเจ้าได้ทรงเก็บรักษาพระวณะของ
พระองค์บนแผ่นดินโลกนี้แล้วผ่านทางประชาชนของพระองค์ ดู อีสยาห์ 59:21 ภาคพันธสัญญา
เดิมได้ถูกเก็บรักษาไว้ผ่านทางประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ นั่นคือ อิสราเอล ภาค
พันธสัญญาใหม่ได้ถูกเก็บรักษาไว้แล้วโดยคริสตจักร ดู 1 ทิโมธี 3:15 แผ่นดิสก์ ‘ข้อมูลสำรอง’
ชั่วนิรันดร์นั้นอยู่ในสวรรค์ มันอยู่ที่นั่นเสมอมาและจะอยู่ที่นั่นเสมอไป

90 ความเชื่อตรงของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ พระองค์ทรงสถาปนาแผ่นดินโลกและมันก็ต้องอยู่ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อมาตลอดไม่เพียงในการเก็บรักษาพระวาระของพระองค์เท่านั้น พระองค์ยังทรงสัตย์ซื่อในการเก็บรักษาแผ่นดินโลกไว้เป็นสถานที่อยู่อาศัยเสมอไปด้วย เรามักไม่เห็นค่าเรื่องนั้น จงสรรเสริญพระเจ้าที่ความสัตย์ซื่อของพระองค์มีไปถึงทุกชั่วอายุคน (นี่เป็นอีกข้อหนึ่งที่พระวาระของพระเจ้าไม่ถูกกล่าวถึงโดยตรงในบทนี้)

91 โดยกฎของพระองค์สิ่งเหล่านี้ตั้งมั่นอยู่ทุกวันนี้ เพราะของทุกสิ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ แม้แต่ดวงดาวต่างๆ แห่งฟ้าสวรรค์ชั้นดวงดาวก็เชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า แม้แต่พวกมันก็เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เราไม่เห็นค่าดาวเคราะห์ที่เราอาศัยอยู่และดวงดาวต่างๆ ที่เราคุ้นเคยซึ่งเดินทางบนท้องฟ้าเหนือเราทั้งกลางวันและกลางคืน พวกมันทำเช่นนั้นตามความสัตย์ซื่อของพระเจ้าและอย่างเจาะจงมากขึ้นคือ ตามพระวาระที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระองค์ ดังที่ถูกกำหนดไว้ในปฐมกาล 1:14-19 ดวงดาวต่างๆ แห่งฟ้าสวรรค์มีไว้ไม่เพียงเพื่อให้ความสว่างเท่านั้นแต่เพื่อการวัดเวลาด้วย พวกมันสว่างจ้าและมัวลงตามฤดูกาลต่างๆ ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้วในปฐมกาล 8:22

สดด 119:92-93 ถ้าพระราชบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นที่ปิติยินดีของข้าพระองค์ ข้าพระองค์คงจะพินาศแล้วในความทุกข์ยากของข้าพระองค์ เมื่อนึกย้อนถึงวันแห่งความทุกข์ลำบากเหล่านั้นที่ถูกพรรณานายกษัตริย์ในย่อหน้าก่อนๆ ดาวิดก็รับรู้อย่างเปิดเผยว่าถ้าความปิติยินดีของเขาไม่ได้อยู่ในพระวาระของพระเจ้าแล้ว เขาก็คงพินาศไปแล้วในความทุกข์ลำบากของเขา พระวาระของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ดึงเขาผ่านมาได้และให้พลังกำลังแก่เขาที่จะก้าวต่อไป

ดังนั้นเขาจึงประกาศว่า **93** ข้าพระองค์จะไม่ลืมข้อบังคับของพระองค์เลย เพราะพระองค์ทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์โดยข้อบังคับนั้น ดาวิดได้ผ่านพายุลูกใหญ่ๆ มาแล้วจริงๆ ในชีวิตของเขา กระนั้นเขาก็ประกาศต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผยว่าเขาจะไม่มีวันลืมพระสัญญาศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นของพระเจ้าเด็ดขาด เพราะว่าด้วยพวกมัน ดาวิดได้ถูกปลุกให้มีชีวิตขึ้น – ถูกฟื้นขึ้นใหม่ในจิตวิญญาณและถูกหนุนใจ ความจริงอันเปี่ยมสุขนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ พระเจ้าได้

ทรงกำหนดให้พระวณะของพระองค์ฟื้นฟูและหนุนใจประชาชนของพระองค์ มันอยู่ที่นั่น
เสมอเมื่อหุบเขามีคิมิตต่างๆปรากฏขึ้นต่อหน้าเรา

สดด 119:94 พร้อมกันนั้น ดาวิดแทรกไว้ว่า ข้าพระองค์เป็นของพระองค์ ขอ
ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์ แน่่อนว่าเราเป็น
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะว่าพระองค์ทรงไถ่เราแล้ว เราถูกซื้อด้วยราคาหนึ่งแล้ว เราไม่ได้เป็น
ของตัวเองแล้ว เราเป็นของพระองค์ผู้ทรงครอบครองอยู่เบื้องสูง คังนั้น เมื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
ประชาชนของพระเจ้าแล้ว ดาวิดจึงร้องทูลให้พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นในศึกต่างๆแห่งชีวิต
รากฐานแห่งคำทูลขอของเขาก็คือว่า เขาได้แสวงหาหลักการเหล่านั้นแห่งพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:95 คนชั่ว่มคอยทำลายข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะพิจารณาพระ
โอวาทของพระองค์ แม้คนชั่วได้หาช่องที่จะทำลายเขา ดาวิดก็เตือนความจำพระเจ้าว่าเขาจะ
ศึกษาพระวณะของพระองค์ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการใคร่ครวญในพระวณะของ
พระเจ้าเช่นนั้นเป็นรากฐานแห่งการช่วยให้พ้นโดยพระเจ้าที่ดาวิดคาดหวังไว้

สดด 119:96 ข้าพระองค์เคยเห็นขอบเขตของความสมบูรณ์ทั้งสิ้นแล้ว แต่พระ
บัญญัติของพระองค์ก็กว้างขวางเหลือเกิน ความคิดก็คือว่าดาวิดได้เห็นขีดจำกัดต่างๆแห่งความ
สมบูรณ์แบบฝ่ายโลกแล้ว นี้บอกเป็นนัยถึงการรับรู้ของเข่าว่าไม่มีสิ่งใดในชีวิตนี้ที่สมบูรณ์แบบ
อย่างไรก็ตาม ตรงกันข้าม พระวณะของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่อาจหยั่งถึงได้อย่างถ่องแท้เลย
ความกว้างของมันไม่อาจวัดได้ ความลึกของมันไม่อาจหยั่งถึงได้ พระสัญญาต่างๆของมันไม่มี
วันหมด มันกว้างขวางยิ่งนัก – ไร้ขีดจำกัด

เมม

ขณะที่ย่อหน้าก่อนๆของเพลงสดุดียิ่งใหญ่บทนี้มีคิมิตและมีเมมครีမ် เมมเหล่านั้นก็
กระจายตัวออกแล้วและแสงแดดแห่งพระพรต่างๆของพระเจาก็ปรากฏชัดเจนในแปดข้อต่อไป
นี้ ในเนื้อหาส่วนนี้ ดาวิดประกาศความรักของเขามีต่อพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:97

โอ ข้าพระองค์รักพระราชบัญญัติของพระองค์จริงๆ เป็นคำรำพึง

ของข้าพระองค์วันยังค่ำ ความรักที่ดาวิดมีให้แก่พระวณะของพระเจ้าหลังไหลออกมาจากริมฝีปากของเขา เขาร้องทูลในคำอธิษฐานของเขาต่อพระเจ้าถึงความรักของเขามีต่อพระวณะนั้น นอกจากนี้ พระวณะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้ายังเป็นสิ่งที่เขาตรึกตรองตลอดทั้งวันด้วย ความคิดนี้ไม่น่าหมายความว่าดาวิดใช้เวลาทั้งหมดของเขาในการตรึกตรอง ชีวิตประวัติของเขาใน 1 และ 2 ซามูเอลกล่าวเรื่องนั้นอย่างชัดเจน ตรงกันข้าม ความคิดนี้ก็คือว่าพระวณะของพระเจ้าเป็นการตรึกตรองของเขาในแต่ละวันหรือตลอดวัน เขาปฏิบัติตามคำเตือนสดดนั้นที่เขาเสนอในบทนำของหนังสือแห่งสวรค์เล่มนี้ในเพลงสดุดี 1:2 เขาตรึกตรองในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน ความคิดทั้งตรงนั้นและตรงนี้ก็ คือ เวลาที่ถูกใช้ในพระคัมภีร์ตลอดแต่ละเช้าและเย็น นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการใช้เวลาในพระคัมภีร์มากกว่าหนึ่งครั้งต่อวัน

สดด 119:98-100

โดยพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์

ฉลาดกว่าศัตรูของข้าพระองค์ เพราะพระบัญญัตินั้นอยู่กับข้าพระองค์เสมอ ไม่มีการประชุมอภิปรายใดจะก่อให้เกิดสติปัญญายิ่งใหญ่สำหรับชีวิตมากไปกว่าพระคัมภีร์ของพระเจ้า ดาวิดมีข้อได้เปรียบชัดเจนเหนือเหล่าศัตรูของเขา เขามีสติปัญญาของพระเจ้าซึ่งถูกกลั่นออกมาจากพระคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาไม่มี หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ ผู้ที่อยู่ในพระวณะนั้นทั้งกลางวันและกลางคืนจะก่อเกิดสติปัญญาแบบพระเจ้าซึ่งคนเหล่านั้นที่อุทิศตัวน้อยกว่าจะไม่มี

99 ข้าพระองค์มีความเข้าใจมากกว่าบรรดาครูของข้าพระองค์ เพราะบรรดาพระโอวาทของพระองค์เป็นคำรำพึงของข้าพระองค์ ความรู้ที่ทำงานของพระคัมภีร์จะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตมากกว่าคนเหล่านั้นที่อาจเป็นผู้ฝึกสอนมีอาชีพของเรา การศึกษาในแต่ละวันของดาวิดคือ การศึกษาพระวณะของพระเจ้า มันยอมให้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิต

100 ข้าพระองค์เข้าใจมากกว่าคนสูงอายุ เพราะข้าพระองค์รักษาข้อบังคับของพระองค์ คริสเตียนที่ถ่อมใจนทุกวันนี้อาจมีความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตมากกว่าพวกคน มีชื่อเสียงในอดีต โปรดสังเกตว่าจุดสนใจอยู่ที่ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าเหมือนเดิม – การรักษาข้อบังคับต่างๆของพระองค์ ดังที่หมายเหตุไว้ในเพลงสดุดี 111:10 “บรรดาผู้ที่ปฏิบัติ ตามพระบัญญัติของพระองค์ก็ได้ความเข้าใจดี” ความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าจะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตซึ่งคนอย่างเพลโต อริสโตเติล โวลแตร์ หรือมาร์คซ์ ไม่เคยมี พวกเขาทุกคนล้วนมีหลักปรัชญาที่บกพร่องเพราะพวกเขาไม่มีพื้นฐานอยู่ในพระวาระของพระเจ้าและไม่เชื่อฟังต่อพระวาระนั้นด้วย

สดด 119:101 ข้าพระองค์ร้องทำข้าพระองค์ไว้จากวิถีชั่วทุกอย่าง เพื่อรักษาพระวาระของพระองค์ ความจริงเก่าแก่นี้มีต่อไป ความบาปจะทำให้เราไกลจากพระวาระของพระเจ้า แต่พระวาระของพระเจ้าจะทำให้เราไกลจากความบาป ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าจะกีดกันความบาปจากชีวิตของเรา

สดด 119:102 ข้าพระองค์มิได้เลี้ยวจากคำตัดสินของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงสอนข้าพระองค์ ดาวิดสารภาพต่อพระเจ้าต่อไปว่าเขาไม่ได้หันเหจากหลักการชอบธรรมเหล่านั้นแห่งพระวาระของพระเจ้า เหตุผลนะหรือ? พระเจ้าได้ทรงสอนเขาแล้วจากพระวาระของพระองค์ การทำให้ความคิดเราชุ่มชื้นด้วยพระวาระของพระเจ้าจนถึงขนาดที่มันชุ่มเข้าไปในใจของเราจะคิดแปลงชีวิตของเรา มันจะป้องกันเราจากการออกไปจากคำตัดสินชอบธรรมเหล่านั้นแห่งพระวาระของพระเจ้า หรือมันจะป้องกันเราจากความบาป ดู เพลงสดุดี 119:11

สดด 119:103-104 พระดำรัสของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ชิมแล้วหวานจริงๆ หวานกว่าน้ำผึ้งเมื่อถึงปากข้าพระองค์ ความรักของดาวิดที่มีให้แก่พระวาระของพระเจ้าปรากฏชัดเจนอีกครั้ง พระวาระนิรันดรนั้นเป็นรสหวานแก่ปากของเขา น้ำตาลชั้นดีที่สุดที่มีให้แก่คนสมัยโบราณคือ น้ำผึ้ง กระนั้นพระวาระของพระเจ้างี้หวานกว่าน้ำผึ้งเสียอีกสำหรับดาวิด

เขาปิดท้ายเนื้อหาเปี่ยมสุขตอนนี้ด้วยคำพยานนี้ 104 ข้าพระองค์ได้ความเข้าใจโดยข้อ
บังคับของพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์เกลียดชังวิถีเท็จทุกอย่าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ประเด็นต่างๆของชีวิตย่อมมาทางความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้า เพราะดาวิดได้รับความ
เข้าใจลึกซึ้งซึ่งเช่นนั้นเกี่ยวกับชีวิตแล้ว เขาจึงเริ่มเกลียดชังวิถีเท็จทุกอย่าง เขาสามารถมองเห็นหลัก
ปรัชญาธรรมได้ในทันที เขาดูความชั่วร้ายออกและเกลียดชังมัน ทั้งหมดนี้ล้วนออกมาจาก
ความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตซึ่งมาจากการที่เขาศึกษาพระวาระของพระเจ้า
เป็นประจำทุกวัน

นูน

เมฆลอยมาเหนือชีวิตของดาวิดอีกครั้ง ความมืดย่อมมาจริงๆ แม้กระนั้นในแปดข้อต่อ
ไปนี้ ความสว่างและกำลังใจของดาวิดคือ พระวาระของพระเจ้า

สดด 119:105 พระวาระของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และ
เป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์ แน่นอนเหมือนกับที่ดวงอาทิตย์ขึ้นในแต่ละวัน ความ
มืดย่อมมาภายหลัง เราย่อมผ่านช่วงเวลาแห่งความมืดในชีวิต มีความต้องการแสงสว่างเพื่อ
นำทาง แสงสว่างแห่งการนำทางนั้นถูกพบในพระวาระของพระเจ้า เหมือนกับไฟส่องหน้าบน
รถยนต์ของเรา มันเผยให้เห็นทางที่เราควรไป ดู สุภาษิต 6:23 เราครอบครองแหล่งแห่งความ
สว่างซึ่งสามารถขับไล่คำคืนที่มีมืดมืดที่สุดแห่งชีวิตออกไปได้ มันคือหลักการเหล่านั้นและความ
จริงที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ของพระเจ้า

สดด 119:106 ข้าพระองค์ได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณและจะกระทำให้สำเร็จว่าจะรักษา
คำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์ ดาวิดปฏิญาณต่อพระเจ้าว่าเขาจะเชื่อฟังพระราชบัญญัติอัน
ชอบธรรมของพระเจ้า ความคิดหลายประการร้องขอการออกความเห็น (1) อีกครั้งที่ดาวิด
ปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า (2) เขาพรรณนาถึงมันว่าเป็น “คำตัดสินอันชอบ
ธรรม” นี้บอกเป็นนัยถึงอุปนิสัยอันชอบธรรมแห่งพระวาระของพระเจ้า มันคือด้านแห่งหลัก
การต่างๆอันชอบธรรม

สดด 119:107

ข้าพระองค์ทุกข้อยากอย่างหนัก โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรง

สงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวณะของพระองค์ ความทุกข์ลำบากคือบคลานกลับเข้ามาในชีวิตของดาวิดอีกครั้ง มันมีนิสัยร้ายกาจของการทำเช่นนั้นจนทุกวันนี้ กระนั้นดาวิดก็แสวงหาการหนุนใจและพลังแห่งจิตวิญญาณจากพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์และจากพระคัมภีร์ของพระเจ้าเช่นกัน พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะเสริมกำลังประชาชนของพระองค์ ดู พระราชบัญญัติ 33:25 ดาวิดจึงใช้พระสัญญานั้นเป็นเกณฑ์แห่งคำทูลขอของเขาให้พระเจ้าปลุกเขาให้มีชีวิตอีก (นั่นคือ พ้นเขาขึ้นใหม่และหนุนใจเขา) เขาให้คำอธิษฐานทูลขอของเขามีพื้นฐานอยู่บนพระสัญญานั้นของพระเจ้าและจึงอธิษฐานตามพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:108

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรับคำสักการบูชาด้วยปากของข้า

พระองค์ และขอสอนคำตัดสินของพระองค์แก่ข้าพระองค์ เมื่อใช้ภาพเปรียบเทียบของเครื่องบูชาที่มีกลิ่นหอมหวานของเลวีนิติ 1-3 ซึ่งเป็นเครื่องบูชาแบบสมัครใจ ดาวิดก็ถวายคำสรรเสริญแด่พระเจ้าอย่างสมัครใจเช่นกัน เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ยอมรับเครื่องสักการบูชาเช่นนั้น และนอกเหนือจากนั้น เขายังอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งให้สอนพระวณะของพระองค์แก่เขา นี่บอกเป็นนัยถึงความกระหายหาความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:109-110

ชีวิตของข้าพระองค์อยู่ในมือของข้าพระองค์เสมอ แต่ข้าพระองค์

ไม่ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยถึงความทุกข์ลำบากร้ายแรงในชีวิตของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ เหมือนการบาดเจ็บอันน่ากลัวที่คนๆหนึ่งสามารถถือชิ้นส่วนร่างกายของเขาในมือของเขาได้ ดาวิดก็เปรียบเทียบจิตใจของเขาว่าถูกกระชากออกจากร่างกายของเขาเสียแล้ว ด้วยสำนวนโวหารแบบกวี เขาพรรณนาถึงการตกอยู่ในสภาพอับจนสาหัสของชีวิต แม้กระนั้นจุดสนใจของเขาก็ยังอยู่ที่พระวณะของพระเจ้า

110 คนชั่ววางกับดักข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่หลงเงินจากข้อบังคับของพระองค์

เหล่าศัตรูธรรมได้หาช่องที่จะวางกับดักเขา กระนั้นเขาก็เตือนความจำพระเจ้าว่าเขาไม่ได้พรางไปจากพระวณะของพระองค์

สดด 119:111-112 **บรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าพระองค์รับไว้เป็นมรดกเป็น**
นิตย์ พระเจ้าข้า เป็นความชื่นบานแก่ใจข้าพระองค์ เท่าที่ดาวิดทราบ มรดกแห่งชีวิตของเขาคือ
พระวณะของพระเจ้า มรดกหนึ่งปกติแล้วย่อมเป็นเหตุสำหรับการชื่นชมยินดีเมื่อเราได้รับ
ทรัพย์สิ่งของและความมั่งคั่งมาจากอีกคนหนึ่ง ดาวิดจึงชื่นชมยินดีในมรดกแห่งพระวณะของ
พระเจ้า มันมีค่ามากกว่าทรัพย์ใดๆ

112 **ข้าพระองค์โน้มจิตใจข้าพระองค์ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระองค์เป็นนิตย์อัน**
อวสาน การโน้มเข้าหาและความตั้งใจแน่วแน่ของกษัตริย์ดาวิดคือ ที่จะปฏิบัติตาม (นั่นคือ
กระทำหรือเชื่อฟัง) พระวณะของพระเจ้าจนถึงจุดจบแห่งชีวิตของเขา ช่วงเป็นแบบอย่างที่ดี
สำหรับเราทุกวันนี้ มีนาพระเจ้าถึงทรงพรรณนาถึงดาวิดว่าเป็นชายผู้หนึ่งที่ดำเนินตามพระทัย
ของพระองค์เอง ดาวิดมีความตั้งใจแน่วแน่อันแรงกล้าที่จะเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้าเสมอ

ซาเมค

*ในแปดข้อนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวถึงปรัชญา สิ่งต่างๆ และบุคคลต่างๆ ที่ขัดแย้ง
ต่อความคิดและทางทั้งหลายของพระเจ้า เขาจึงแสดงออกถึงความตั้งใจแน่วแน่ที่จะยืนหยัดต่อสู้
อำนาจเหล่านั้นแห่งความมืด*

สดด 119:113 **ข้าพระองค์เกลียดชังความคิดสองจิตสองใจ แต่ข้าพระองค์รัก**
พระราชบัญญัติของพระองค์ แม้โลกแห่งสมัยของดาวิดมีความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่แตกต่างกันไป
จากระบบโลกในปัจจุบัน สิ่งพื้นฐานเหล่านั้นก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ดาวิดมีการรับรู้และความ
เข้าใจลึกซึ้งที่จะดูออกอย่างรวดเร็วถึงปรัชญาของโลกและเขาเกลียดชังมัน ตรงกันข้าม ความรัก
ของเขายังเป็นพระวณะของพระเจ้าเหมือนเดิม ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณวันนี้จะก่อเกิด
ความยึดมั่นเดียวกันเหล่านี้ในประชาชนของพระเจ้า ยิ่งเราทำให้ความคิดของเราชุ่มโชกด้วยพระ
วณะของพระเจ้ายิ่งมากเท่าไร เราก็จะยิ่งเกลียดชังหลักปรัชญาและค่านิยมเหล่านั้นของระบบโลก
มากขึ้นเท่านั้น

สดด 119:114 พระองค์ทรงเป็นที่ซ่อนและเป็นโล่ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์

หวังในพระวอนะของพระองค์ ดาวิดทราบจากประสบการณ์หลายปีว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัย
ของเขาและการปกป้องของเขา หลายต่อหลายครั้งทั่วหนังสือเพลงสดุดี เขาเขียนว่าพระเจ้าทรง
เป็นที่ลี้ภัยของเขา จนทุกวันนี้พระเจ้าทรงเป็นโล่สำหรับคนเหล่านั้นที่ดำเนินในความเชื่อฟัง
ความชอบธรรม และความเชื่อต่อพระพักตร์พระองค์ ดู ปฐมกาล 15:1, เพลงสดุดี 5:12, 84:11
และ 91:4 ดังนั้นจุดสนใจแห่งความหวังของดาวิดจึงเป็นพระวอนะของพระเจ้า คำที่แปลเป็น
หวัง ตรงนี้ (*ยอว์คาล*) มีความหมายด้วยว่า ‘ความคาดหวัง’ ความคาดหวังของดาวิดอยู่ในพระ
วอนะของพระเจ้า

สดด 119:115 แน่ เจ้าคนทำชั่ว ไปเสียจากข้า เพื่อข้าจะรักษาพระบัญญัติของ

พระเจ้าของข้า ดาวิดไม่เพียงเต็มใจที่จะแยกออกจากเหล่าคนบาปเท่านั้น เขายังสั่งคนเช่นนั้นให้
ออกไปให้พ้นหน้าเขาด้วย มันเป็นการเชื่อฟังต่อพระวอนะของพระเจ้า นอกจากนี้ เขายังตั้งใจ
แน่วแน่ที่จะเชื่อฟังต่อพระวอนะของพระเจ้าต่อไปด้วย ดู พระราชบัญญัติ 17:12

สดด 119:116-117 ขอทรงประคองข้าพระองค์ไว้ตามพระคำรัสของพระองค์ เพื่อข้า

พระองค์จะเป็นอยู่ และอย่าให้ข้าพระองค์ขายหน้าในความหวังของข้าพระองค์ ดาวิดคงหมายถึง
ถึงปฐมกาล 15:2 อย่างไม่ต้องสงสัย เขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ประคอง (หรือเสริมกำลัง)
เขาดังที่เขาได้อ่านในพระวอนะของพระเจ้า แม้ดาวิดไม่ทราบถึงสิ่งที่ผู้พยากรณ์อิสยาห์จะเขียน
ในเวลาต่อมา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงคุ้นเคยถึงเรื่องนั้นอย่างแน่นอน และดังนั้นพระวอนะ
ของพระเจ้าได้สัญญาแล้วว่า จะประคองประชาชนของพระเจ้า ดู อิสยาห์ 41:10 เขายังขอร้อง
พระเจ้าไม่ให้ปล่อยยให้เขาอับอายในความหวังที่เขามีในพระสัญญาต่างๆของพระเจ้าด้วย

เขาจึงอธิษฐานและขอร้องพระเจ้าว่า **117 ขอทรงชูข้าพระองค์ขึ้น เพื่อข้าพระองค์จะ
ปลอดภัย และมีความนับถือกฎเกณฑ์ของพระองค์สืบๆไป** พลละกำลังและความปลอดภัยอยู่ใน
พระหัตถ์ของพระเจ้า ดาวิดทราบเรื่องนั้นและเขาพบพระสัญญามีค่าเหล่านั้นได้ในพระวอนะ
ของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงปฏิญาณอีกครั้งว่าจะอยู่ต่อไปในพระคัมภีร์ ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็น

มีความนับถือ (ซอว์ออร์) มีความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดว่า ‘มอง’ ความคิดนี้จึงน่าจะเป็นการที่เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะจับจ้องสายตาของเขาอยู่ในพระวณะของพระเจ้าเสมอ

สดด 119:118-120 พระองค์ทรงเหยียบย่ำบรรดาคนที่หลงเงินจากกฎเกณฑ์ของพระองค์ พระเจ้าข้า อูบายหลอกลวงของเขาคือความเท็จ มันเป็นการตระหนักรู้อันมหัศจรรย์ที่ได้รู้ว่าเราอยู่ฝ่ายชนะ พระเจ้าทรงเหยียบย่ำบรรดาคนอธรรมและชาวโลกมาโดยตลอดในเวลา และวิธีการอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ ความพ่ายแพ้ในที่สุดของระบบโลกอยู่ไม่ไกลแล้ว ความผิดพลาดขั้นพื้นฐานของโลกก็คือว่า พวกเขาลืม เพิกเฉย และแม้แต่ปฏิเสธหลักการชอบธรรมเหล่านั้นที่มีอยู่ในพระวณะของพระเจ้า ระบบโลกถูกสร้างขึ้นบนความหลอกลวง อย่างไรก็ตาม ระบบอันหลอกลวงนั้นจะถูกทำลายย่อยยับโดยพระเจ้าในไม่ช้า ดู 1 ยอห์น 2:17

119 พระองค์ทรงทิ้งบรรดาคนชั่วของแผ่นดินโลกเหมือนทิ้งขี้แร่ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์รักบรรดาพระโอวาทของพระองค์ เพราะดาวิดรู้ว่าพระเจ้าทรงโยนทิ้งคนชั่วแห่งแผ่นดินโลก เขาจึงรักพระวณะของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

120 เนื้อหนังข้าพระองค์สั่นเทิ้มเพราะเกรงกลัวพระองค์ และข้าพระองค์กลัวคำตัดสินของพระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีไพเราะแห่งอิสราเอลท่านนี้จึงปิดท้ายย่อหน้านี้โดยประกาศความเกรงกลัวของเขาในพระเจ้าและความครั่นคร้ามของเขาในคำตัดสินต่างๆอันยุติธรรมแห่งพระวณะของพระเจ้า คำที่แปลเป็น ข้าพระองค์กลัว (ยอว์เรย์) มีความหมายด้วยว่า ‘ครั่นคร้าม’ ซึ่งน่าจะไข่ความคิดตรงนี้

เอน

ดาวิดในฐานะกษัตริย์หันความคิดของเขาไปยังความยุติธรรมและวิงวอนพระเจ้าให้กระทำกิจอย่างยุติธรรม เขากล่าวยอมรับความรักของเขามีให้แก่พระวณะของพระเจ้าอีกครั้ง และขอร้องพระเจ้าให้สอนพระวณะของพระองค์แก่เขาอีกครั้ง

สดด 119:121-122 ข้าพระองค์ได้กระทำให้ถึงที่ยุติธรรมและเที่ยงธรรม ขออย่าทรงละ
ข้าพระองค์แก่ผู้บีบบังคับข้าพระองค์ ดังที่เป็นบ่อยๆ ในหนังสือเพลงสดุดี แนวคิดเรื่อง “การ
พิพากษาและความยุติธรรม” (นั่นคือ ความชอบธรรม) ถูกเชื่อมโยงกัน อันหลังแปลมาจากคำ
ฮีบรูพื้นๆ *เซเดค* ซึ่งหมายถึงความชอบธรรมในฐานะหลักการหนึ่ง การพิพากษา (“สิ่งที่
ยุติธรรม” แปลมาจากคำว่า *มิชพัท*) หมายถึงการแสดงออกมาเป็นการปฏิบัติของความชอบธรรม
มันสื่อความคิดเรื่องการตัดสินใจเรื่องต่างๆ อย่างยุติธรรม – คำตัดสินต่างๆ เพราะดาวิดรู้ว่าชีวิต
ของเขาได้ถูกจัดเตรียมเช่นนั้น เขาจึงวิงวอนพระเจ้ามิให้อนุญาตให้เหล่าศัตรูของเขามีชัย
พระเจ้าจะทรงอวยพรคนชอบธรรม เราพบอีกแห่งหนึ่งในสองข้อนี้ที่พระวณะของพระเจ้าไม่
ถูกกล่าวถึงโดยตรง

ดังนั้นดาวิดจึงร้องทูลว่า **122** ขอทรงเป็นประกันเพื่อช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ ขออย่า
ทรงให้คนโอหังบีบบังคับข้าพระองค์ คำทูลขอนี้คือ ขอให้พระเจ้าเป็นการปกป้องที่ถูกสัญญาไว้
ของดาวิด คำที่แปลเป็น *ประกัน (ออร์รับ)* มีความหมายว่า ‘มัดจำ’ หรือแม้แต่ ‘จำนอง’ ความคิด
ก็คือว่า ข้อตกลงหนึ่งที่มีการทำสัญญาไว้ ดาวิดจึงทูลขอให้พระเจ้าทรงเป็นองครักษ์สัญญาจ้าง
ของเขาจากบรรดาคู่อริของเขา

สดด 119:123 นัยน์ตาของข้าพระองค์มัวมืดไปด้วยคอยความรอดของพระองค์
และคอยพระดำรัสชอบธรรมของพระองค์สำเร็จ ความคิดก็คือว่าดาวิด (1) *ปรารถนาความรอด*
(นั่นคือ การช่วยให้พ้น) จากพระเจ้า เขายัง (2) *ปรารถนาพระวณะอันชอบธรรมของพระเจ้า*
ด้วย พระเจ้าทรงสัญญาอย่างยุติธรรมแล้วว่า จะดูแลประชาชนของพระองค์ ดาวิดปรารถนาการ
ทำให้สำเร็จจริงนั้นและพระวณะอันชอบธรรมที่พระสัญญานั้นถูกพบอยู่ข้างใน

สดด 119:124-125 ขอทรงกระทำแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ตามความเมตตาของ
พระองค์ และขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ช่างเป็นคำอธิษฐานที่พิเศษ
สำหรับทุกวันนี้ เราต้องการให้พระเจ้าทรงปฏิบัติกับเราตามความเมตตาของพระองค์จริงๆ ขอ
พระเจ้าอย่าทรงจัดการกับเราตามสิ่งที่เราสมควรได้รับเลย ดาวิดทูลขอพระเมตตาของพระเจ้า

ปัญหาหนึ่งที่ถูกตำแดงออกมาโดยความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยใหม่ก็คือ ทศนคติที่มองว่าตัวเองชอบธรรมซึ่งไม่เคยทูลขอความเมตตาของพระเจ้า นอกจากนี้ ดาวิดร้องทูลพระเจ้าอีกครั้งให้ทรงสอนพระวาระของพระองค์แก่เขา คำอธิษฐานทูลขอนั้นไม่เคยถูกยกเลิกเลย มันควรเป็นคำอธิษฐานของเราในแต่ละวัน

125 ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ขอทรงประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรู้ถึงบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ในลักษณะคล้ายๆกัน ดาวิดอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานความเข้าใจเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์แก่เขาเพื่อที่เขาจะมีความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับมันมากขึ้น นี่เป็นครั้งที่ห้าแล้วที่ดาวิดอธิษฐานทูลขอเช่นนี้ในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ ข้อเท็จจริงที่ว่ามันถูกทวนซ้ำเช่นนั้นควรเน้นย้ำความสำคัญของมัน

สดด 119:126 เป็นเวลาที่พระเยโฮวาห์ควรทรงจัดการ เพราะเขาหักพระราชบัญญัติของพระองค์ ในการตริกรตรองความเย็นชาและความอ่อนๆฝ่ายวิญญาณที่อยู่รอบตัวเขา ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้เข้าแทรกแซงและกระทำกิจ คนอธรรมและแม้แต่พวกคริสเตียนอ่อนๆทำให้งานของพระเจ้าเสียโดยการเพิกเฉยพระวาระของพระเจ้า ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้จัดการความบาปเช่นนั้น

สดด 119:127-128 เพราะฉะนั้นข้าพระองค์รักพระบัญญัติของพระองค์ยิ่งกว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองคำเนื้อดี ดาวิดประกาศอีกครั้งว่าความรักของเขามิได้มีให้แก่พระวาระของพระเจ้านั้นมากกว่าความรักของเขามิได้มีให้แก่เงินปริมาณใดๆ ทองคำเนื้อดีคือ ทองคำคุณภาพดีที่สุดและจึงมีมูลค่ามากที่สุด พระวาระของพระเจ้านั้นมีความสำคัญต่อดาวิดมากกว่าเงินหลายพันล้านดอลลาร์หากใช้คำพูดสมัยใหม่แล้ว

128 เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ถือว่าบรรดาข้อบังคับของพระองค์ถูกต้องในทุกเรื่อง ข้าพระองค์เกลียดมรรคาทุจริตทุกทาง เพราะเหตุความรักที่เขามีให้แก่พระวาระของพระเจ้า เขาจึงมาสู่การตัดสินใจพื้นฐานหลายประการในชีวิต (1) เขาได้มาถึงข้อสรุปที่ว่าพระวาระของพระเจ้านั้นถูกต้อง จบ! ไม่มีคำถามในหัวของดาวิดเลยเกี่ยวกับความถูกต้องและความจริงแห่งพระ

วณะของพระเจ้า (2) เขาเริ่มรู้สึกชิงชังและเกลียดชังหลักปรัชญาที่ขมเท็จเหล่านั้นและทางทั้ง
หลายของโลกแล้วเช่นกัน ความรักที่มีให้แก่พระคัมภีร์จะก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจและความ
สะอิดสะเอียนที่มีต่อค่านิยมและวิธีปฏิบัติต่างๆของโลก

เป

อีกแปดข้อต่อไปมุ่งเป้าไปที่ความมหัศจรรย์และพระพรต่างๆแห่งพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:129 บรรดาพระโอวาทของพระองค์ประหลาดนัก เพราะฉะนั้นจิตใจ
ของข้าพระองค์จึงรักษาไว้ คำประกาศของดาวิดนั้นเรียบง่าย เพราะว่าพระวณะของพระเจ้า
มหัศจรรย์ เขาจึงปฏิญาณว่าจะเชื่อฟังมัน อีกครั้งที่การเน้นความสำคัญอยู่ที่ความเชื่อฟังต่อพระ
วณะของพระเจ้า

สดด 119:130 การคลี่คลายพระวณะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความ
เข้าใจแก่คนรู้น้อย ความจริงสองประการปรากฏตรงนี้ (1) เมื่อพระวณะของพระเจ้าเข้ามาใน
ชีวิตของเรา มันย่อมให้ความสว่าง ความสว่างเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความมืด มันนำพา หนุนใจ
ส่องสว่าง และขับไล่ความกลัวไปเสีย (2) ดังนั้น มันจึงให้ความเข้าใจ คำที่แปลเป็น **คนรู้น้อย**
(เปรี๊) มีความหมายว่า ‘พาเชื่อ’ หรือ ‘ไม่คงแก่เรียน’ ความคิดนี้สอดคล้องกับข้อ 105 เมื่อพระ
วณะของพระเจ้าเข้ามาสู่ชีวิตของเรา มันจะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิต

สดด 119:131 ข้าพระองค์หอบจนอ้าปาก เพราะข้าพระองค์กระหายพระบัญญัติ
ของพระองค์ พร้อมกับโหวทของกวี ดาวิดอธิบายความปรารถนาของเขามีสต่อพระวณะของ
พระเจ้า มิน่าเขาถึงได้ชื่อว่าเป็นชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้า เขาเป็นคนที่กระหายหา
พระวณะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้า คงจะดีหากประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้มี
ความหิวกระหายเช่นนั้น

สดด 119:132 ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์และมีพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ดังที่
พระองค์ทรงเคยกระทำต่อผู้ที่รักพระนามของพระองค์ ข้อนี้เหมือนกับอีกหลายสิบข้อในเพลง

สคูตบนี้ ไม่ได้กล่าวถึงพระวณะของพระเจ้าตรงๆ อย่งไรก็ตาม คาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้ ทรงเมตตาต่อเขา คำที่แปลเป็น เเคยกระทำ (มิชพัท) เป็นคำฮีบรูพื้นที่แปลว่า ‘การพิพากษา’ ความคิดของคาวิดก็คือ ขอให้พระเจ้าทรงมีเมตตาต่อเขาเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาคณเหล่านี้ ที่รักพระนามของพระองค์ นี้บอกเป็นนัยว่าความเมตตาของเจ้ามีให้พร้อมเสมอสำหรับคน เหล่านี้ที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระนามของพระองค์

สดด 119:133 **ขอทรงให้ย่างเท้าของข้าพระองค์มั่นคงอยู่ในพระคำรัสของ**
พระองค์ ขออย่าทรงให้ความชั่วช้าใดๆมีอำนาจเหนือข้าพระองค์ ความคิดลึกซึ้งสองประการ
ปรากฏตรงนี้ ความคิดที่สองติดตามมาต่อจากความคิดแรก คาวิดขอร้องพระเจ้าให้จัดระเบียบ
ชีวิตของเขาโดยพระวณะของพระองค์ เมื่อหลักการต่างๆแห่งพระวณะของพระเจ้าจัดระเบียบ
ชีวิตของเรา ความบาปก็จะไม่ปกครองเหนือเรา ความจริงข้อนี้ยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิม: พระ
วณะของพระเจ้าจะป้องกันเราจากความบาป เมื่อเราทำให้ความคิดของเราชุ่มโชกด้วยพระ
วณะจนมันชุ่มเข้าไปในใจของเรา มันก็จะจัดระเบียบชีวิตของเรา และเมื่อชีวิตของเราถูกจัด
ระเบียบโดยพระวณะของพระองค์ ความบาปก็จะไม่มีอำนาจเหนือเรา

สดด 119:134 **ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นการบีบบังคับของมนุษย์ เพื่อข้า**
พระองค์จะรักษาข้อบังคับของพระองค์ คาวิดได้ประสบกับการบีบบังคับของซาอูลมาแล้ว มัน
บังคับเขาให้ต้องหนีไปจากแผ่นดินเกิดของเขา เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นจากการ
บีบบังคับเช่นนั้นเพื่อที่ว่าเขาจะปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้าทั้งหมด ยิวที่รักพระเจ้าซึ่งถูก
ขับออกไปจากพลับพลาย่อมไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทุกประการที่ถูกสั่งให้ถือปฏิบัติที่
พลับปลาได้ คาวิดจึงโหยหาที่จะเป็นอิสระเพื่อที่จะกลับไปยังพระนิเวศของพระเจ้า ในมุมมองที่
กว้างกว่า คำอธิษฐานของเราควรจะเป็น ขอให้เราถูกป้องกันจากการบีบบังคับของความบาปเพื่อ
ที่เราจะเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

สดด 119:135 **ขอทรงกระทำให้พระพักตร์ของพระองค์ทอแสงมาที่ผู้รับใช้ของ**
พระองค์ และขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ วลีแรกมีความหมายว่า ขอให้

พระเจ้าทรงมองมาที่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์อย่างกรุณา ดาวิดสารภาพอีกครึ่งอย่างเปิดอกว่าตนเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเจ้า ทศนคตินั้นควรอยู่ในใจของเราเสมอ และในการทำเช่นนั้น เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ปฏิบัติอย่างกรุณากับเขา วลีที่สองเป็นครั้งที่เก้าแล้วในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ที่ดาวิดขอร้องพระเจ้าให้สอนพระวณะของพระองค์แก่เขา จะมีครูสอนพระคัมภีร์คนไหนที่ยิ่งใหญ่กว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งของมัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในผู้เชื่อแต่ละคนเพื่อสอนพระวณะของพระเจ้า สิ่งที่ถูกต้องการคือ ใจที่เปิดรับและจิตวิญญาณที่เต็มใจรับการสอนสิ่งต่างๆของพระเจ้า ดู ข้อ 18

สดด 119:136 ข้าพระองค์น้ำตาไหลพร่างพรูเพราะคนไม่รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ พร้อมกับคำกล่าวเกินจริงอันเห็นได้ชัด ดาวิดพรรณนาถึงความเศร้าโศกของเขา เพราะคนเหล่านั้นในท่ามกลางชนชาติของเขาเองที่ดำเนินในความไม่เชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า อีกครั้งที่การเน้นความสำคัญอยู่ที่ความเชื่อฟัง การพูดใครๆก็ทำได้ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะร้องเพลงว่า “โอ ฉันรักพระเยซูเหลือเกิน” อย่างไรก็ตาม ข้อพิสูจน์ก็คือ ระดับของความเชื่อฟังที่เรามีต่อคำบัญชาต่างๆของพระคัมภีร์ ไม่ว่าจะเป็นการแยกออกจากชาวโลก การชำระสืบทอดหนึ่ง การนำวิญญาณ การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน ความสัตย์ซื่อต่อการฟังคำเทศนา หรือจิตใจที่ถูกต้อง ทั้งหมดนี้ล้วนถูกบัญชาไว้ในพระวณะนั้น คำถามก็คือ ระดับของความสัตย์ซื่อและความเชื่อฟังของเราที่มีต่อคำบัญชาเหล่านั้น

ชาคดี

ย่อหน้าถัดไปซึ่งมีแปดข้อพุ่งเป้าไปที่หลักการแห่งความชอบธรรม – ความชอบธรรมแห่งพระวณะของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระเจ้าเอง อักษรตัวแรกของคำแรกของแต่ละข้อขึ้นต้นด้วยตัวอักษร ‘ชาคดี’ ซึ่งเป็นอักษรตัวแรกของคำฮีบรู ‘ชาคดี’ ซึ่งหมายความว่า ‘ชอบธรรม’

สดด 119:137-138 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ชอบธรรมและคำตัดสินของพระองค์ก็ถูกต้อง ความจริงลึกซึ้งสองประการปรากฏชัดในหน้านี้ (1) พระเจ้าทรงชอบธรรม!

และ (2) พระวณะของพระเจ้านั้นชอบธรรม! น่าสนใจที่ว่าพระวณะของพระเจ้าถูกเรียกตรงนี้ว่า “คำตัดสินของพระองค์” ความคิดก็คือว่า คำสั่งและคำกำชับเหล่านั้นของพระวณะของพระเจ้ายุติธรรมและชอบธรรมทั้งหมด คำที่แปลเป็น **ถูกต้อง** (ยอว์ชอว์) แตกต่างจากคำที่แปลเป็น **ชอบธรรม** (ชาคตี) คำหลังหมายถึง **หลักการ**แห่งความชอบธรรมขณะที่คำแรกหมายถึง **วิธีปฏิบัติ**ของความชอบธรรม พระเจ้าทรงชอบธรรมในพระองค์เองอยู่แล้วในฐานะหลักการหนึ่ง ดังนั้น พระบัญชาและกฎเกณฑ์ทุกอย่างของพระองค์จึงยุติธรรมและชอบธรรมในการกระทำกิจออกมาของพวกมัน แหล่งที่มาแห่งความชอบธรรมทั้งปวงอยู่ในพระเจ้าเองและพบการกระทำกิจออกมาของมันในพระวณะของพระองค์ ยิ่งเราซึมซับพระวณะของพระเจ้าในชีวิตของเราเท่าไร ความชอบธรรมนั้นก็ยิ่งจัดระเบียบชีวิตของเราเท่านั้น

ดาวิดจึงประกาศว่า **138 บรรดาพระโอวาทที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก็ชอบธรรมและสัตย์สุจริตทั้งสิ้น** เพราะคำตัดสินต่างๆแห่งพระวณะของพระเจ้านั้นชอบธรรม ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแล้วในพระวณะของพระองค์จึงชอบธรรม นอกจากนี้ มันยัง**สัตย์สุจริต** – วางใจได้ จริงแท้ และเชื่อถือได้

สดด 119:139 **ความเร่าร้อนของข้าพระองค์เผาข้าพระองค์อยู่ เพราะคู่อริของข้าพระองค์ลืมนพระวณะของพระองค์** เมื่อดาวิดคิดเกี่ยวกับพวกศัตรูของเขา มันก็ปรากฏชัดเจนว่าพวกเขาไม่ให้ความเคารพต่อพระวณะของพระเจ้า ดังนั้นเขาจึงถูกรื้อด้วยความโกรธที่มีต่อคนเหล่านั้น

สดด 119:140 **พระดำรัสของพระองค์นั้นบริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์รักพระดำรัสนั้น** ความคิดของเขาเปลี่ยนจากเหล่าศัตรูของเขาและความเป็นปฏิกัมย์ของพวกเขาที่มีต่อเขาไปยังพระวณะของพระเจ้าอีกครั้ง ดาวิดประกาศความบริสุทธิ์หาที่สุดมิได้ของมัน และเพราะความบริสุทธิ์แห่งพระวณะของพระเจ้า เขาจึงประกาศความรักของเขาที่มีต่อมัน

สดด 119:141 ข้าพระองค์ต่ำต้อยและเป็นที่ถูกดูถูก แต่ข้าพระองค์ไม่ลืมข้อบังคับ

ของพระองค์ ดาวิดรับรู้ความกระจอกของตนอย่างเปิดเผย นั่นเป็นคำพูดที่น่าทึ่งสำหรับคนๆ หนึ่งที่ เป็นกษัตริย์ เห็นได้ชัดถึงความถ่อมใจของคนๆ หนึ่งซึ่งแม้เป็นกษัตริย์ เขาก็รู้ว่ามันไม่ สำคัญเลยต่อพระพักตร์พระเจ้า ด้วยตระหนักว่าเขาเป็นคนเล็กน้อยเหลือเกิน จุดสนใจของเขาจึง อยู่ที่พระคัมภีร์ของพระเจ้าและความจริงของมัน

สดด 119:142 ความชอบธรรมของพระองค์ชอบธรรมอยู่เป็นนิรันดร์ และพระราช

บัญญัติของพระองค์เป็นความจริง ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้วกกลับมายังใจความหลักของย่อหน้า นี้ – ความชอบธรรมของพระเจ้า ความชอบธรรมของพระเจ้านั้นดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติของพระองค์จึงเป็นความจริงอันสมบูรณ์ ที่ถูกบันทึกในที่นี้คือ สิ่งที่มาก่อนหน้า คำกล่าวถึงสิ่งอื่นๆ เกี่ยวกับความจริงแห่งพระวาระของพระเจ้า ดู ดาเนียล 10:21 และยอห์น 17:17 อาจเป็นไปได้ว่าคำประกาศของพระเยซูในยอห์น 17:17 มีพื้นฐานอยู่บนข้อนี้

สดด 119:143 ความทุกข์ยากลำบากและความแสนระทมได้มาสู่ข้าพระองค์ แต่

พระบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ ดาวิดไม่แตกต่างจากพวกเรา เขา เผชิญความทุกข์ลำบากต่างๆ ในชีวิตของเขา – อันที่จริงก็มากยิ่งขึ้นกว่าคนส่วนใหญ่เผชิญใน ปัจจุบัน กระนั้น ในท่ามกลางความทุกข์ลำบาก เขาก็พบความปิติยินดีและการปลอบประโลมใน พระวาระของพระเจ้า – “พระบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์” ผู้เขียน ท่านนี้ได้แต่สงสัยว่าคริสเตียนสมัยใหม่ก็สามารถพูดสิ่งที่ดาวิดกล่าวตรงนี้ได้อย่างจริงจัง เห็นได้ชัดว่าดาวิดปิติยินดีในพระวาระของพระเจ้า มีน้ำเขาถึงเป็นชายผู้ดำเนินตามพระทัยของ พระเจ้าเอง

สดด 119:144 บรรดาพระโอวาทของพระองค์ชอบธรรมเป็นนิรันดร์ ขอประทาน

ความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะดำรงชีวิตอยู่ อีกครั้งที่ดาวิดประกาศความชอบ ธรรมแห่งพระวาระของพระเจ้า นอกจากนี้ ความชอบธรรมนั้นก็ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ด้วย – มัน จะตั้งอยู่เป็นนิรันดร์ มีความมั่นใจและสันติสุขในการตระหนักว่านั่น ความชอบธรรมของพระเจ้าจะ

คงอยู่ตลอดไป เมื่อตระหนักเช่นนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขอร้องพระเจ้าให้ประทานความ
เข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระองค์แก่เขาอีกครั้ง เขารู้ว่าความเข้าใจในพระวณะของพระเจ้า
ก่อเกิดรากฐานสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณ นี่ยังไม่เอ่ยถึงสติปัญญาและความปลอดภัยในชีวิตฝ่าย
ร่างกายด้วยซ้ำ

โคฟ

เนื้อหาส่วนถัดไปนี้พุ่งเป้าไปที่คำอธิษฐาน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงเวลาและ
ลักษณะแห่งชีวิตการอธิษฐานของเขาและทูลขอพระเจ้าให้ประทานการช่วยให้พ้นจากความ
ทุกข์ลำบากต่างๆของเขา สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ผู้ที่ได้อยู่กับพระเจ้าในห้องชั้นในจะพบพระ
เจ้าอยู่กับเขาในเตาไฟ”

สดด 119:145-146 ข้าพระองค์ร้องทูลด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเย
โฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ มีอยู่หกครั้งในเพลง
สดุดีบทนี้ที่ดาวิดกล่าวถึงการอุทิศตัวแบบสิ้นสุดใจต่อพระเจ้า นี่เป็นตัวอย่างสุดท้าย ตรงนี้เขา
เปิดเผยว่าเขาร้องทูลต่อพระเจ้าบ่อยๆด้วยสิ้นสุดใจของเขา แน่หนอนว่านี่เป็นตัวอย่างของคำ
อธิษฐานร้อนรนอันเกิดผลมากของผู้ชอบธรรมคนหนึ่ง ดู ยากอบ 5:16

คำอธิษฐานจากกันบึงแห่งหัวใจของคนๆหนึ่งคือ คำอธิษฐานที่ถูกสดับฟังและได้รับคำ
ตอบ ดาวิดจึงกำชับพระเจ้าให้สดับฟังเขา คำอธิษฐานแบบสิ้นสุดใจคือ คำอธิษฐานที่จะถูกสดับ
ฟัง ในบริบทนั้น ดาวิดปฏิญาณอีกครั้งต่อพระพักตร์พระเจ้าว่าจะเชื่อฟังต่อพระวณะของ
พระองค์อย่างเต็มที่ และความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้าคือ เงื่อนไขหนึ่งที่ต้องมีก่อน
สำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ดู 1 ยอห์น 3:22 อาจเป็นไปได้ว่ายอห์นหมายถึงข้อนี้ตอนที่เขา
เขียน 1 ยอห์น 3:22

146 ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพื่อข้าพระองค์จะรักษา
บรรดาพระโอวาทของพระองค์ ความคิดลึกซึ้งสามประการถูกพบตรงนี้ ประการแรก โปรด
สังเกตความจริงจึ่งแห่งคำอธิษฐานของเขา – เขาร้องทูลต่อพระเจ้า อีกครั้งที่มีหลักฐานชัดเจน

ของคำอธิษฐานที่ร้อนรน พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานเช่นนั้น จากนั้น โปรดสั่งเกตหัวข้อแห่งคำอธิษฐานของเขา – “ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด” นี่อาจหมายถึงการช่วยให้พ้นจากวิกฤติหนึ่งของชีวิต ดาวิดเป็นชายผู้ได้รับความรอดแล้ว ตรงนี้เขากำลังร้องทูลพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นจากความอัปจนที่เขาพบว่าตัวเองเข้าไปอยู่ สุดท้ายเขาปฏิญาณอีกครั้งเรื่องความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า ในประมาณียี่สิบสี่ครั้งในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ ดาวิดปฏิญาณเรื่องความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า ความสำคัญของเหตุการณ์นั้นคงปรากฏชัดเจนอย่างแน่นอน

สดด 119:147-148 ข้าพระองค์ตื่นขึ้นก่อนอรุณ ทูลขอความช่วยเหลือ ข้าพระองค์หวังอยู่ในพระวาระของพระองค์ คำที่แปลเป็น ตื่นขึ้นก่อน (คอว์ดัม) มีความหมายว่า ‘คอยด้วยใจจดจ่อ’ หรือ ‘มาก่อน’ ความคิดนี้ก็คือว่า ดาวิดลุกขึ้นก่อนรุ่งสางเพื่ออธิษฐาน คำที่แปลเป็นหวัง ตรงนี้ (ยอว์คาล) มีความหมายว่า ‘ตั้งตาคอย’ ความคิดนี้อาจเป็นไปได้ว่าเขาลุกขึ้นก่อนรุ่งสางเพื่ออธิษฐานจากนั้นก็ตั้งตาคอยแสงยามเช้าเพื่อที่จะสามารถใช้เวลาในพระวาระนั้นได้

นอกจากนี้ ดาวิดสารภาพว่า 148 นัยน์ตาของข้าพระองค์ตื่นอยู่ก่อนถึงยามทุกยามในกลางคืน เพื่อรำพึงถึงพระคำรัสของพระองค์ ในฐานะคนเลี้ยงแกะตอนเป็นหนุ่มและต่อมาในฐานะทหารคนหนึ่ง ดาวิดทราบว่าการลุกขึ้นกลางดึกเพื่อทำหน้าที่เฝ้ายามนั้นเป็นอย่างไร อยากรู้ก็ตาม เมื่อเขาถูกบังคับให้ลุกขึ้นเช่นนั้น เขาก็ลุกขึ้นก่อนเวลาที่จำเป็นเพื่อที่จะตรึกตรองในพระวาระนั้น ในฐานะกษัตริย์ในเวลาต่อมาเมื่อเขาไม่ต้องถูกบังคับให้ทำหน้าที่เฝ้ายามแล้ว ดาวิดก็ยังตื่นขึ้นกลางดึกเพื่อใคร่ครวญและตรึกตรองเกี่ยวกับความจริงมหัศจรรย์เหล่านั้นแห่งพระวาระของพระเจ้าเหมือนเดิม

สดด 119:149 ขอทรงฟังเสียงข้าพระองค์ด้วยความเมตตาของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามคำตัดสินของพระองค์ ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา หลักเกณฑ์แห่งคำวิงวอนของเขาคือ ความเมตตา ของพระเจ้า คำที่แปลเช่นนั้น (เชเซค) ปกติแล้วถูกแปลเป็น ‘ความเมตตา’ กล่าวโดยสรุปคือ ดาวิด

วิงวอนขอความเมตตาของพระเจ้าเพื่อที่คำอธิษฐานของเขาสอดคล้องกับสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนา บ่อยครั้งที่คำอธิษฐานของเราไม่สมควรได้รับความสนใจของพระเจ้า กระนั้นเพราะว่าพระองค์ทรงเปี่ยมเมตตา พระองค์จึงอาจสดับฟัง เราจึงควรทูลขอความเมตตาของพระเจ้าเพื่อคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ

นี่เป็นครั้งที่หกจากเก้าครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ที่ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้สงวนชีวิตของเขาไว้ คำที่แปลเช่นนั้น (*คอร์ดัยอว*) แม้ตรงตัวหมายถึงการมีชีวิต ในบริบทนี้ก็มีความหมายว่า ‘ถูกฟื้นขึ้นใหม่’ หรือ ‘ถูกหนุนใจ’ โปรดสังเกตว่าเกณฑ์แห่งคำอธิษฐานของเขาคือ “ตามคำตัดสินของพระองค์” นั่นคือ ดาวิดวิงวอนพระเจ้าอีกครั้งให้ช่วยเหลือตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้วในพระวาทะของพระองค์ รากฐานแห่งคำอธิษฐานของดาวิดคือ พระสัญญาเหล่านั้นที่ถูกรับแล้วในพระคัมภีร์

สดด 119:150-151 ผู้ติดตามการมุ่งร้ายเข้ามาใกล้ข้าพระองค์แล้ว เขาอยู่ห่างไกลจากพระราชบัญญัติของพระองค์ ครั้นกล่าวถึงเหล่าศัตรูของเขาที่ดาวิดเสาะหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าจากคนเหล่านั้น ดาวิดก็หมายเหตุการเข้ามาใกล้ของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ความชั่วของพวกเขาที่มีรากมาจากข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระวาทะของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตของพวกเขา ความบาปย่อมติดตามคนเหล่านั้นที่เพิกเฉยพระวาทะของพระเจ้าเสมอ

151 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงสถิตไกล และพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ก็จริง แม้เหล่าศัตรูของเขาเข้ามาใกล้ ดาวิดก็รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ใกล้ยิ่งกว่า เขาได้รับการปลอบประโลมในการตระหนักรู้เช่นนั้น จนทุกวันนี้ เราก็มีพระสัญญานั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา “คูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป” (มัทธิว 28:20) ในการอ้างพระสัญญานั้น ดาวิดรับรู้ความจริงแห่งพระวาทะของพระเจ้าอีกครั้ง

สดด 119:152 ข้าพระองค์ทราบนานแล้วจากบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ว่าพระองค์ทรงตั้งไว้เป็นนิรันดร์ ความคิดนี้อาจถูกถอดความได้ดังนี้: ‘ส่วนบรรดาพระโอวาทของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ทราบนานแล้วว่าพระองค์ได้ทรงสถาปนาพวกมันไว้เป็นนิรันดร์’ นี่บอก

เป็นนัยถึงความเป็นนิรันดร์แห่งพระวณะของพระเจ้าและการเก็บรักษามันไว้ พระเยซูตรัสว่า “ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่คำของเราจะสูญหายไปหาไม่ได้เลย” (มัทธิว 24:35)

เรช

จุดสนใจหลักของแปดข้อต่อไปนี้เป็นเรื่องการอธิษฐานและการเข้าใกล้พระเจ้า เหมือนเดิม

สดด 119:153-154 ขอดทอพระเนตรความทุกข์ยากของข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะข้าพระองค์มิได้ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์ ในฐานะเป็นเกณฑ์สำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าเขาได้ลืมพระวณะของพระเจ้า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าเขาได้เชื่อฟังต่อพระวณะของพระองค์ซึ่งแน่นอนว่าเป็นเงื่อนไขหนึ่งสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ

154 ขอทรงแก้คดีของข้าพระองค์และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระคำรัสของพระองค์ ดาวิดพูดถึงหนึ่งในวิกฤติเหล่านั้นที่ใหญ่โตแห่งชีวิตของเขาโดยไม่ต้องสงสัย เขาจึงทูลขอพระเจ้าให้เป็นผู้แก้ต่างในคดีของเขา คำทูลขอหลักของเขาก็คือ ขอการช่วยให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขา แต่ตรงนี้ก็ขอร้องให้พระเจ้าทรงเป็นทนายแก้ต่างของเขาเพื่อให้คำใส่ร้ายเขานั้นเป็นหมันไป นี่เป็นครั้งที่เจ็ดแล้วในเพลงสดุดีบทนี้ที่ดาวิดวอนขอการหนุนใจ พลละกำลัง และความช่วยเหลือ (นั่นคือ “ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์”) ตามพระวณะของพระเจ้า ดูหมายเหตุสำหรับข้อ 25 คำทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของดาวิดมีพื้นฐานอยู่บนพระสัญญาที่เขียนไว้แล้วในพระวณะของพระองค์ เขาจึงอธิษฐานขอความช่วยเหลือตามพระสัญญานั้นแห่งพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:155 ความรอดนั้นอยู่ห่างไกลจากคนชั่ว เพราะเขาไม่แสวงกฎเกณฑ์ของพระองค์ บางทีกำลังหมายถึงเหล่าศัตรูของเขาอีกครั้ง ดาวิดหมายความว่า การช่วยให้พ้นของพระเจ้าอยู่ห่างไกลจากพวกเขา เหตุผลก็คือว่าพวกเขาเพิกเฉยพระวณะของพระเจ้า

สดด 119:156 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระกรุณาของพระองค์ใหญ่หลวงนัก ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามคำตัดสินของพระองค์ พร้อมกับความคิดเกี่ยวกับเหล่าศัตรูของเขายู่ในใจเหมือนเดิม ดาวิดสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความเมตตาอันยิ่งใหญ่และอ่อนโยนของพระองค์ จากนั้นเขาวิงวอนพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือและพลังกำลัง (นั่นคือ “ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์”) อีกครั้งที่มีพื้นฐานอยู่บนพระสัญญาเหล่านั้นแห่งพระวาระของพระองค์ – “ตามคำตัดสินของพระองค์” พระสัญญาเหล่านั้นแห่งความเมตตาของพระเจ้าที่ดาวิดทูลขออาจถูกพบในอพยพ 20:6, 34:6, พระราชบัญญัติ 4:31, 5:10, 7:9, 7:12 และ 32:43 ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าดาวิดตั้งคำอธิษฐานของเขาบนพระสัญญาเหล่านั้นแห่งพระวาระของพระเจ้า เขาจึงอธิษฐานตามพระสัญญาเหล่านั้นของพระเจ้า – และเขาเตือนความจำพระเจ้าถึงเรื่องเดียวกันนี้

สดด 119:157 ผู้ข่มเหงและปรปักษ์ของข้าพระองค์มีมากมาย แต่ข้าพระองค์ไม่หันเหไปจากบรรดาพระโอวาทของพระองค์ เงามของเหล่าศัตรูของดาวิดอยู่ไม่ห่างไกลเลย ดาวิดจึงให้ความคิดของเขาจดจ่ออยู่ในพระคัมภีร์ ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เมื่อเผชิญกับความทุกข์ลำบาก ดาวิดยิ่งมุ่งความสนใจของเขาไปในพระคัมภีร์เป็นสองเท่า บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่จนทุกวันนี้

สดด 119:158-159 ข้าพระองค์มองดูคนละเมิดด้วยความชิงชัง เพราะเขาไม่รักษาพระคำรัสของพระองค์ คำที่แปลเป็น ชิงชัง (คูวท์ ในรากอิธโปเอล) มีความหมายว่า ‘รังเกียจ’ เมื่อดาวิดตรัสตรงเกี่ยวกับคนอธรรมที่อยู่รอบตัวเขา เขาก็รู้สึกสะอิดสะเอียน อย่างไรก็ตาม เขาก็ดูออกว่าปัญหาที่แท้จริงคืออะไร: “(พวก) เขาไม่รักษาพระคำรัสของพระองค์” ความไม่เชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้าย่อมนำไปสู่การละเมิดทั้งปวง มันทำให้ดาวิดรู้สึกมวนท้อง

159 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพิเคราะห์ว่าข้าพระองค์รักข้อบังคับของพระองค์มากเท่าใด ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามความเมตตาของพระองค์ ตรงข้ามกับคนอธรรมที่เพิกเฉยและไม่เชื่อฟังต่อพระวาระของพระเจ้า ดาวิดเตือนความจำพระเจ้าว่าเขารักพระวาระ

ของพระองค์ ดังนั้นเขาจึงขอร้องพระเจ้าอีกครั้งให้เสริมกำลัง หนุนใจ และช่วยเหลือเขา (นั่นคือ “ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์”) ตามพระวาทะของพระองค์ อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น ความเมตตา (เชเซค) เป็นคำฮีบรูทั่วไปที่แปลว่า ‘ความเมตตา’ ดาวิดจึงร้องขอความช่วยเหลือของพระเจ้า (1) โดยอิงตามความเมตตาของพระองค์และ (2) ตามพระสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานแก่พระองค์ ดู หมายเหตุสำหรับข้อ 156

สดด 119:160 ตั้งแต่แรกพระวาทะของพระองค์คือความจริง และคำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์ทุกข้อดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ความเป็นนิรันดร์และการเก็บรักษาไว้ของพระวาทะของพระเจ้าถูกกล่าวถึงอีกครั้ง นอกจากนี้ พระวาทะของพระเจ้ายังเป็นความจริงมาตั้งแต่แรกของมันด้วย ตั้งแต่คำแรกจนถึงคำสุดท้าย มันเป็นความจริงทั้งหมด และพวกมันจะดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ถ้อยคำของพระองค์จะไม่ล่องลอยหายไปเลย ดู มัทธิว 24:35

จีน

ดาวิดปิดท้ายเนื้อหาแปลข้อนี้ในแบบเดียวกับอันล้ำสุด โดยอาศัยอยู่บนความแน่นอนแห่งความจริงของพระเจ้า

สดด 119:161 เจ้านายได้ข่มเหงข้าพระองค์โดยปราศจากเหตุ แต่จิตใจของข้าพระองค์ตะลึงพรึงเพริดเพราะพระวาทะของพระองค์ พวกเจ้านายที่ดาวิดหมายถึงอาจเป็นซาอูลและเหล่าข้าราชการสำนักของเขา ความอิจฉาของซาอูลได้ยั่วเขาให้ข่มเหงดาวิดโดยปราศจากเหตุอย่างแน่นอน กระนั้น ขณะเผชิญการต่อต้านอยู่ดิ้นรนเช่นนั้น ดาวิดก็หันไปหาพระวาทะของพระเจ้า เขาตะลึงพรึงเพริดในฤทธิเดชและพระคุณที่มีอยู่ในหน้าเหล่านั้นของพระวาทะศักดิ์สิทธิ์

สดด 119:162 ข้าพระองค์เปรมปรีดีเพราะพระดำรัสของพระองค์ อย่างผู้ซึ่งพบของที่ถูกริบมาเป็นอันมาก สำหรับดาวิด พระวาทะของพระเจ้าเป็นเหมือนกับว่าเขาได้พบขุมทรัพย์มหาศาล เขาจึงเปรมปรีดีในการนั้น คำพูดคล้ายๆกันถูกพบใน 119:14, 111 เช่นเดียวกับอีกแห่งในเพลงสดุดีบทนี้ที่ดาวิดแสดงออกถึงความปีติยินดีในพระวาทะของพระเจ้า

สดด 119:163

ข้าพระองค์เกลียดและสะอิดสะเอียนต่อความเท็จ แต่ข้าพระองค์

รักพระราชบัญญัติของพระองค์ ความสัมพันธ์แบบเหตุและผลอยู่ตรงนี้ เพราะดาวิดรักพระ
วณะของพระเจ้า เขาจึงเกลียดชังและสะอิดสะเอียนการ โกหก ดู เพลงสดุดี 119:11, 97, 113 เช่น
กัน นี่เป็นครั้งหนึ่งของเก้าครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ที่ดาวิดออกปากยอมรับความรักของเขาที่มีต่อ
พระวณะของพระเจ้า

สดด 119:164

ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์วันละเจ็ดครั้ง เหตุเรื่องข้อคัดลिन

อันชอบธรรมของพระองค์ นี่เป็นแบบอย่างที่ดีจริงๆสำหรับประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้
ดาวิดหยุดชั่วคราวเจ็ดครั้งต่อวันเพื่อสรรเสริญพระเจ้า คริสเตียน โดยเฉลี่ยในปัจจุบันมักไม่ทำเช่น
นั้นสักครั้ง นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยถึงวินัยฝ่ายวิญญาณด้วย ดาวิดมีตารางเวลาที่เขาสรรเสริญ
พระเจ้าอย่างไม่ต้องสงสัย สาเหตุแห่งคำสรรเสริญมากมายเช่นนั้นคือ ความเคารพอย่างสูงของ
เขาที่มีต่อพระวณะอันชอบธรรมของพระเจ้า ลองคิดดู ดาวิดฝึกวินัยตนเองให้สรรเสริญพระเจ้า
เจ็ดครั้งต่อวันเพราะอิทธิพลแห่งพระวณะของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา คำสรรเสริญย่อมมาได้
จากคำอธิษฐาน การเปล่งเสียงร้องออกมา เช่นเดียวกับบทเพลงนมัสการต่างๆ ดาวิดทำเช่นนั้น
เจ็ดครั้งต่อวัน ที่ควรหมายเหตุเพิ่มเติมก็คือวลี “เจ็ดครั้ง” เป็นสำนวนฮีบรูที่มาจากการชำระเงิน
หรือทองคำให้บริสุทธิ์ มันหมายถึงความบริสุทธิ์หรือความสมบูรณ์แบบระดับสูงที่สุด ดาวิด
ต้องการให้คำสรรเสริญต่อพระเจ้าของเขามีค่าสูงที่สุด

สดด 119:165

บุคคลเหล่านั้นที่รักพระราชบัญญัติของพระองค์มีสันติภาพใหญ่

ยิ่ง ไม่มีสิ่งใดกระทำให้เขาสะดุดได้ ช่างเป็นหลักการหนึ่งที่ลึกซึ้ง เมื่อเราทำให้ความคิดของเรา
ชุ่มชื้นด้วยพระวณะของพระเจ้าจนเราตกหลุมรักมัน สันติสุขยิ่งใหญ่จะก่อเกิดขึ้นในใจของเรา
สันติสุขเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความกลัว ความหดหู่ และความกระวนกระวาย ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า การซึมซับพระวณะของพระเจ้าจะก่อให้เกิดสันติสุขยิ่งใหญ่ในใจ มีเหตุผลหลาย
ประการสำหรับความจริงมหัศจรรย์นี้ ประการแรก ในการซึมซับพระวณะของพระเจ้า พระเจ้า
แห่งสันติสุขทั้งปวงทรงกระทำกิจอย่างเกิดผลในใจของเรา ประการที่สอง ในการซึมซับพระ
วณะของพระเจ้า ความคิดของเราก็ถูกจัดจ้อยู่ที่พระองค์ ดู อีสยาห์ 26:3 ด้วยเหตุนี้ “ไม่มีสิ่งใด

กระทำให้เขาสะดุดได้” ความคิดที่แฝงอยู่ในคำที่แปลเป็น ทำให้...สะดุด (มิก โชล) คือ หินสะดุด เมื่อพระวณะของพระเจ้าซุ่มโจกใจของเรา ไม่มีสิ่งใดจะเป็นหินสะดุดสำหรับเรา ไม่มีสิ่งใดจะทำให้เราตกรางจากการปรนนิบัติพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดจะทำให้เราล้มเลิกได้ การซุ่มโจกและการซุ่มจับพระวณะของพระเจ้าเข้าไปในใจของเราจะรักษาเกือบทุกปัญหาฝ่ายอารมณ์ ฝ่ายจิตใจ และฝ่ายวิญญาณ

สดด 119:166 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์หวังในความรอดของพระองค์ และข้าพระองค์ทำตามพระบัญญัติของพระองค์ โปรดสังเกตว่าดาวิดเรียกพระเจ้าโดยตรง ความหวังของเขายู่ในการช่วยให้พ้นของพระเจ้าทั้งชั่วคราวและชั่ววันรันคร์ เขาเตือนความจำพระเจ้าอีกครั้งว่าเขาได้เชื่อฟังต่อพระวณะของพระองค์แล้ว อีกครั้งที่ความเชื่อฟังต่อพระเจ้าปรากฏให้เห็นต่อไป

สดด 119:167-168 จิตใจของข้าพระองค์รักยาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าพระองค์รักพระโอวาทนั้นมากยิ่ง ขณะที่ย่อหน้าน้ำนี้ใกล้ถึงตอนจบของมัน ดาวิดกล่าวถึงความตั้งใจของเขาอีกครั้งเรื่องความเชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้า สิ่งหนึ่งที่เตรียมพร้อมสำหรับความทุ่มเทเช่นนั้นคือ ความรักของเขามีต่อพระวณะของพระเจ้า

168 ข้าพระองค์รักษาข้อบังคับและบรรดาพระโอวาทของพระองค์ เพราะทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ อีกครั้งที่ดาวิดประกาศถึงความเชื่อฟังของตนต่อพระวณะของพระเจ้า เขาเรียกพระเจ้าให้เป็นพยานของเขว่าเขาได้จัดระเบียบชีวิตของเขาในความเชื่อฟังต่อพระองค์ ดังที่เราได้เห็นแล้วตลอดทั้งเพลงสดุดียิ่งใหญ่บทนี้ (ขุมทรัพย์ของดาวิด) ความเชื่อฟังต่อพระเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพระวณะของพระองค์ คือ ใจความหลักที่ถูกลำดับแล้วซ้ำอีก การทวนซ้ำนั้นอยู่ที่นั่นเพราะมีเหตุผล การทวนซ้ำคือ มารดาแห่งการเรียนรู้ มันอยู่ที่นั่นเพื่อสร้างประเด็น

ขณะที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใกล้ถึงตอนจบของเพลงสดุดีมหัศจรรย์บทนี้แล้ว เขาก็ยกย่องพระเจ้าขณะเดียวกับที่เขาถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย เหมือนกับแกะหลงตัวหนึ่ง

สดด 119:169-170 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสียงร้องทูลของข้าพระองค์ขึ้นมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ตามพระวณะของพระองค์ ย่อหน้าสดุดีท่านนี้เป็นคำอธิษฐานตั้งแต่ต้นจนจบ เสียงร้องทูลของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้คือ ร้องขอความเข้าใจเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้า ความคิดนี้อาจเป็น ‘ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ โดยพระวณะของพระองค์’ แน่ทีเดียวเมื่อเราชุ่มโชกความคิดของเราด้วยพระวณะของพระเจ้า จะมีความเข้าใจไม่เพียงเกี่ยวกับศาสนศาสตร์เท่านั้น แต่เกี่ยวกับประเด็นต่างๆของชีวิตด้วย

170 ขอคำวิงวอนของข้าพระองค์ขึ้นมาต่อบื้องพระพักตร์พระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นตามพระคำรับสั่งของพระองค์ ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าให้ประทานการสดับฟังแก่คำอธิษฐานของเขา เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วในพระวณะของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงสัญญาเรื่องการช่วยให้พ้นสำหรับประชาชนของพระองค์ในหลายแห่ง เช่น พระราชบัญญัติ 7:23, 23:14 และ โยชูวา 8:7 ดาวิดจึงก่อร่างคำอธิษฐานของเขา โดยอิงตามพระสัญญาเหล่านั้นแห่งพระวณะของพระเจ้า พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานเช่นนั้น หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

สดด 119:171-172 ริมฝีปากของข้าพระองค์จะเทศาบรรเลงสรรเสริญออกมา ที่พระองค์ทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ อีกครั้งที่ดาวิดสัญญาว่าจะสรรเสริญพระเจ้าเป็นคำพูดเพราะพระเจ้าได้ทรงสอนพระวณะของพระองค์แก่เขาแล้ว

172 ลิ้นของข้าพระองค์จะกล่าวเรื่องพระคำรับสั่งของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ชอบธรรม เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเจ้านั้นชอบธรรม ดาวิดจึงสัญญาพระเจ้าว่าเขาจะประกาศพระวณะของพระองค์เสมอไป เราควรหมายเหตุไว้ว่าดาวิดไม่ใช่ นัก

เทศน์ เขาเป็นทหาร ข้าราชการ และผู้ปกครอง การกล่าวพระวณะของพระเจ้าออกไปไม่ใช้งานของคนเหล่านั้นที่อยู่ในการรับใช้ที่ได้รับการทรงเรียกเท่านั้น มันเป็นหน้าที่พึงปฏิบัติของคริสเตียนทุกคน

สดด 119:173-174 **ขอพระหัตถ์ของพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้เลือกข้อบังคับของพระองค์** เพราะดาวิดได้อุทิศตัวต่อพระวณะของพระเจ้าแล้ว เขาจึงขอร้องพระเจ้าให้ช่วยเหลือเขา อีกครั้งที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างคำอธิษฐานของเขากับความทุกข์ทรมานของเขามีต่อพระวณะของพระเจ้า เพราะความสัตย์ซื่อของเขาต่อพระคัมภีร์ ดาวิดจึงมีรากฐานสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ

เขาร้องออกมาเช่นกันว่า **174 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์กระหายความรอดของพระองค์ และพระราชบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์** เพราะดาวิดได้ทำให้ตัวเองปิติยินดีในพระวณะของพระเจ้าและโหยหาการช่วยให้พ้นของพระเจ้าในชีวิตของเขา มือถือฝ่ายวิญญาณของเขาจึงทำงานเสมอ เขาโทรหาสวรรค์ได้ตลอด เพราะความสัตย์ซื่อของเขามีต่อพระวณะของพระเจ้า แบตเตอรี่แห่งมือถือฝ่ายวิญญาณของเขาจึงถูกชาร์จตลอด

สดด 119:175 **ขอทรงโปรดให้จิตใจข้าพระองค์มีชีวิตอยู่ และจิตใจนั้นจะสรรเสริญพระองค์** และให้คำตัดสินของพระองค์ช่วยข้าพระองค์ ขณะที่ตอนจบของเพลงสดุดียิ่งใหญ่บทนี้ใกล้เข้ามาแล้ว ดาวิดก็ร้องขอพระเจ้าให้สงวนชีวิตของเขาไว้เพื่อที่เขาจะสรรเสริญพระองค์ต่อไปได้ เขายังวิงวอนพระเจ้าด้วยว่าคำประกาศต่างๆแห่งพระวณะของพระองค์จะช่วยเขาต่อไปอีก

สดด 119:176 **ข้าพระองค์หลงเงินดั่งแกะที่หายไป ขอทรงเสาะหาผู้รับใช้ของพระองค์** เพราะข้าพระองค์ไม่ลืมพระบัญญัติของพระองค์ แม้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ดาวิดก็มีความถ่อมใจที่จะยอมรับว่าเขาได้หลงเงินไปดั่งแกะหลงตัวหนึ่ง เขา รู้จักสัตว์ที่เขาพูดถึง เพราะว่าเขาเคยเป็นคนเลี้ยงแกะในวัยหนุ่มของเขา แกะขึ้นชื่อในเรื่องการเป็นสัตว์ที่โง่เขลา การเปรียบตัวเขาเองว่าเป็นเหมือนแกะตัวหนึ่งคือ การยอมรับอย่างเปิดเผยของความถ่อมใจ เขาจึง

อ่อนวอนพระเจ้าให้เสาะหาเขาเสมอ เกณฑ์สำหรับความช่วยเหลือเช่นนั้นก็คือ เขาไม่เคยลืมพระ
วณะของพระเจ้าเลย เมื่อเราทำให้ความคิดของเราชุ่ม โซกด้วยพระวณะของพระเจ้าและเชื่อฟัง
อย่างที่สุดต่อพระวณะของพระองค์ เราก็ให้ตัวเราอยู่ในตำแหน่งที่พระเจ้าจะทรงเสาะหาเรา
เสมอในฐานะแกะตัวหนึ่งของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 23 และ 100 แน่ทีเดียวพระองค์ทรงเป็นผู้
เลี้ยงที่ดี

ภาพรวมของเพลงสดุดี 120: เพลงสดุดีบทนี้และอีกสิบสี่บทถัดไปถูกตั้งชื่อว่า **บทเพลง
ใช้แห่ขึ้น** คำที่แปลเป็น **แห่ขึ้น** (มาอาลาห์) หมายถึง 'ขึ้นบันได' (ขึ้นไป) หรือการขึ้นสู่ข้างบน
เชื่อกันว่าเพลงสดุดีเหล่านี้ถูกขับร้องโดยคนอิสราเอลขณะที่พวกเขาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อ
ร่วมเทศกาลเลี้ยงสำคัญทั้งสาม (การประชุมศักดิ์สิทธิ์) แต่ละปี: เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ, เทศ
กาลเพ็นเทกอสต์ และเทศกาลอยู่เพิง คนอื่นๆ ได้เสนอว่าพวกปุโรหิตและคนเลวีที่อยู่ภายในพระ
วิหารขับร้องบทเพลงเหล่านี้ขณะที่พวกเขาทำการแห่ขึ้นครั้งสุดท้ายเข้าไปในพระวิหารเอง

สเปอร์เจียนเสนอแนะว่าเพลงสดุดีบทที่ 119 ก่อนหน้านี้เป็นเหมือนทวีปใหญ่แห่งความ
จริงขณะที่เพลงสดุดีอื่นๆ สิบห้าบทถัดไปเป็นเหมือนเกาะต่างๆ ที่อยู่นอกชายฝั่ง เพลงสดุดีบทที่
120 เป็นบทเพลงเศร้า (และถูกขับร้องในคีย์ต่ำ) ที่กล่าวถึงช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจ ไม่มีผู้แต่ง
ถูกกล่าวถึง แต่โดยทั่วไปแล้วมันถูกยกให้เป็นของดาวิด

สดด 120:1 **เมื่อข้าพเจ้าทุกข์ใจ ข้าพเจ้าได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และ**
พระองค์ทรงฟังข้าพเจ้า ช่างเป็นพระสัญญามหัศจรรย์สำหรับวันนี้ เมื่อความทุกข์ลำบากและ
ความทุกข์ใจมาถึง ประชาชนของพระเจ้าสามารถร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้เสมอ แน่อน
ว่ามีเงื่อนไขต่างๆ สำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าผู้แต่งเพลง
สดุดีท่านนี้มีความมั่นใจเต็มเปี่ยมว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเขาแล้ว พระเจ้าทรง
สดับฟังคำอธิษฐานอันร้อนรนที่เกิดผลมากของผู้ชอบธรรมจริงๆ (ยากอบ 5:16)

สดด 120:2 คือทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยจิตใจข้าพระองค์ให้พ้นจากริมฝีปากมุสา จากลิ้นที่หลอกลวง" ดาวิดได้ประสบกับการเชือดเนื้อแห่งลิ้นของคนใส่ร้ายมาแล้ว เขาทราบจากประสบการณ์ยากลำบากว่าการถูกนินทาเป็นเช่นไร เขาอาจหมายถึงช่วงเวลาเหล่านั้นที่พวกข้าราชการสำนักของซาอูลใส่ร้ายเขา หรือเขาอาจหมายถึงตอนที่พวกกบฏของอับซาโลมโกหกเกี่ยวกับเขาก็ได้ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าดาวิดหันไปพึ่งพระเจ้าสำหรับการช่วยให้พ้น สักเกตได้ว่าไม่มีจิตใจที่อยากแก้แค้นเลย เขาแสวงหาความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นของพระเจ้า

สดด 120:3-4 แน่ะ ลิ้นหลอกลวงเอ๋ย จะประทุกันสิ่งใดแก่เจ้าและจะเพิ่มเติมอะไรให้เจ้าอีก หลังจากได้พิจารณาการใส่ร้ายและการนินทาที่วนเวียนอยู่รอบตัวเขาแล้ว ดาวิดก็ครุ่นคิดถึงบันปลายแห่งความชั่วร้ายเช่นนั้น มันคือ 4 ลูกธนูคมของนักรบกับธนูไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ที่ลูกโพลง นะซี ลูกธนูคมของนักรบยอมหมายถึงการพิพากษาโดยพระเจ้า ลูกธนูแห่งการพิพากษาของพระองค์ก็แหลมคมจริงๆ ธนูไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ (ไม้แข็งชนิดหนึ่ง) ก็ร้อนยิ่งนัก ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ดาวิดเล็งเห็นการพิพากษาอันแหลมคมและร้อนแรงของพระเจ้าสำหรับคนเหล่านั้นที่โจมตีเขาอย่างอยุติธรรมเช่นนั้น

สดด 120:5 วิถีแก่ข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าอาศัยกับชนเมเซค ที่พักอยู่ท่ามกลางเต็นท์ของคนเคดาร์ เมเซคเป็นเขตแดนของคนต่างชาติซึ่งบางคนคิดว่าเป็นส่วนต่างๆของรัสเซียสมัยโบราณ เคดาร์เป็นลูกหลานคนหนึ่งของอิซมาเอลและอาจหมายถึงชนเผ่าอาหรับกลุ่มหนึ่ง ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ คนต่างชาติไม่ว่าที่อยู่ทางทิศเหนือหรือทางทิศใต้ ประเด็นของดาวิดก็คือ ความโศกเศร้าเพราะการคบหาสมาคมและการร่วมภาคีกับชาวโลก เขาอาจกำลังกล่าวว่าเป็นเชิงเปรียบเปรยถึงตอนที่เขาพำนักอยู่ชั่วคราวในฟิลิสเตียตอนที่ถูกซาอูลข่มเหง สุดท้ายเขามาถึงจุดที่เขาถูกพ้องใจเรื่องการออมชอมของเขาในการแสวงหาที่ลี้ภัยในชาวโลกแทนที่จะอยู่กับประชาชนของพระเจ้าซึ่งเป็นที่ๆเขาควรอยู่

สดด 120:6-7

จิตใจข้าพเจ้าพักอยู่ที่ท่ามกลางผู้เกลียดชังดินนาจนจนเกินไปแล้ว คา

วิดเหนื่อยหน่ายกับการคบหาสมาคมของเขากับชาวโลก เขาอาจหมายถึงซาอูลและพรรคพวก
ของซาอูล โดยเฉพาะเจาะจง ไม่ว่าจะกรณีใด คาวิดก็เหนื่อยหน่ายกับการคบหาสมาคมของเขากับ
คนอธรรม

7 ข้าพเจ้าชอบสันติ แต่เมื่อข้าพเจ้าพูด เขาหนุ่นสงคราม คาวิดยิ่งกว่าเต็มใจที่จะสร้าง
สันติกับเหล่าศัตรูของเขา พวกเขาไม่เต็มใจ เราควรหมายเหตุไว้ว่าเขากำลังพูดเป็นเชิงเปรียบ
เปรยถึงเหล่าปฏิกิริยาทางการเมืองและส่วนตัวของเขาและไม่ใช่การสงครามระดับชาติ ใจความ
หลักที่ยิ่งใหญ่กว่าของเพลงสดุดีแสนเศร้าบทนี้ก็คือว่า คาวิดหันไปหาพระเจ้าในโมงยามแห่ง
ความทุกข์ใจของเขา เหล่าปฏิกิริยาอยู่รอบด้านซึ่งโจมตีเขาอย่างอยุติธรรม คำอธิษฐานของเขาก็
คือ ขอให้พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้น (ข้อ 2-4)

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 121: เพลงสดุดีบทต่อไปดูเหมือนจะเป็นภาคต่อจากบทก่อน
หน้า ในบทที่แล้วผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้คร่ำครวญเกี่ยวกับความทุกข์ใจของเขา อย่างไรก็ตามใน
บทนี้แหล่งที่มาแห่งความช่วยเหลือของพระเจ้าถูกพรรณาน่า นั่นคือพระเจ้าแห่งอิสราเอล นี่เป็น
บทเพลงแห่งขึ้นที่สอง ดูภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี 120*

สดด 121:1-2

ข้าพเจ้าจะเงยหน้าดูภูเขา ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากไหน

ขณะที่ในเพลงสดุดีบทก่อนหน้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เล่าถึงความทุกข์ลำบากของเขา ในบทนี้
เขาพรรณานำถึงความช่วยเหลือของเขา บางคนเสนอแนะว่าข้อนี้อาจแปลได้เป็น “ข้าพเจ้าจะเงย
ตาดูภูเขาหรือ? ความช่วยเหลือของข้าพเจ้ามาจากที่ไหน?” แทนที่จะเป็นเช่นนั้น คณะผู้แปล
ฉบับคิงเจมส์แปลถูกต้องแล้ว ภูเขาที่ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้มองไปคือ ภูเขาโมริยาห์และภูเขาสิ
โยน บนภูเขาโมริยาห์ที่เยรูซาเล็มนั่นเองที่พระวิหารจะตั้งอยู่ ที่นั่นเองสง่าราศีเชคินาห์ของ
พระเจ้าจะสถิตอยู่ ที่นั่นเองที่การสถิตอยู่บน โลกนี้ของพระเจ้าจะประทับอยู่ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้
แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พร้อมกับคำเปรียบเปรยแบบบทกวีเขียนถึงการเงยตามองไปที่พระเจ้าแห่ง

อิสราเอล ข้อถัดไปจะยืนยันความถูกต้องของเรื่องนั้น ดาวิดรู้ว่าความช่วยเหลือจากความทุกข์ลำบากของเขายู่ในพระเจ้าแห่งศิโยน หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

2 ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

ดาวิดทราบว่าความช่วยเหลือของเขามาจากที่ไหน ดู เพลงสดุดี 10:14, 30:10 และ 54:4 นอกจากนี้ พระองค์ผู้ทรงเป็นความช่วยเหลือของเราก็ทรงเป็นพระผู้สร้างแห่งจักรวาลจริงๆด้วย พระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงทรงช่วยประชาชนของพระองค์ในคราวทุกข์ใจได้อย่างแน่นอน ดังนั้น เมื่อคนอิสราเอลสมัยก่อนขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดต่างๆ ของพระเยโฮวาห์ พวกเขาจะขับร้องบทเพลงเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มีให้เสมอในพระเจ้าแห่งอิสราเอล

สดด 121:3-4 พระองค์จะไม่ให้เท้าของท่านพลาดไป ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับ เพลงสดุดี 91:11-13 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เขียนถึงการปกป้องแบบจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับประชาชนของพระองค์ นอกจากนี้พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะประทานความมั่นคงและความปลอดภัยให้แก่คนเหล่านั้นที่ดำเนินในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 16:8, 55:22 และ 91:1-4 **พระองค์ผู้ทรงอารักขาท่านจะไม่เคลิ้มไป** แม้ขณะที่เรานอน พระเจ้าก็ยังทรงเข้าเฝ้า เราพักสงบได้ในสันติสุขเพราะว่าพระองค์ทรงตื่นอยู่เสมอ ผู้ทรงปกป้องที่ยิ่งใหญ่ของเราไม่เคยนอนหลับ องค์กรภัยพิบัติวิญญูณของเราทรงเข้าเฝ้าอยู่เสมอ ช่างเป็นความมั่นใจอันเปี่ยมสุข!

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เริ่มเจาะจงมากยิ่งขึ้น **4** **ดูเถิด พระองค์ผู้ทรงอารักขาอิสราเอลจะไม่ทรงหลับสนิทหรือนิทรา** บางทีอาจใช้การทวนซ้ำเพื่อเน้นความสำคัญ ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ทวนซ้ำด้วยการกล่าวเสริมความจริงเดียวกันนั้น มันสมควรแก่การกล่าวซ้ำจริงๆ ความคิดก็คือว่าพระเจ้าของเราไม่เคยง่วงเหงาและไม่ผลอยหลับในเวลาทำงานเลย พระองค์ทรงพร้อมเสมอสำหรับการปกป้องประชาชนของพระองค์ นั่นเป็นจริงสำหรับอิสราเอลเมื่อพวกเขาอยู่ในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า มันยังเป็นจริงเหมือนเดิมสำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่อยู่ใน

ใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ มีข้อดียิ่งใหญ่ในการปรนนิบัติพระเจ้าและการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ มันหมายความว่า การปกป้องแบบจัดเตรียมของพระเจ้าอยู่ใกล้เสมอ

สดด 121:5-6 **พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้รักษาท่าน พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่**
กำบังที่ข้างขวามือของท่าน อีกครั้งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวซ้ำว่าพระเจ้าทรงเป็น **ผู้รักษา**
ของเรา ความคิดก็คือว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ปกป้องหรือองครักษ์ของเรา เหมือนกับที่ร่มเงา
ปกป้องจากความร้อนของดวงอาทิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเป็นร่มเงาอันร่มรื่นสำหรับ
ประชาชนของพระองค์ คำพูดแรก (“พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้รักษาท่าน”) กล่าวถึงการปกป้อง
ที่จำเป็น คำพูดที่สอง (“พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังที่ข้างขวามือของท่าน”) กล่าวถึงการ
อวยพรอันเปี่ยมกรุณาของพระองค์ ในสภาพอากาศร้อน ร่มเงาคือพระพรหนึ่งที่พิเศษ พระเจ้าไม่
เพียงปกป้องประชาชนของพระองค์เท่านั้น พระองค์ยังทรงหิบบยื่นพระพรเล็กน้อยต่างๆสำหรับ
พวกเขาด้วย การกล่าวถึง**ข้างขวามือ**อาจหมายถึง การสถิตอยู่ใกล้ของพระองค์ การปกป้องและ
การอวยพรของพระเจ้าไม่อยู่ห่างไกลเลยสำหรับประชาชนของพระองค์ที่อยู่ในน้ำพระทัยของ
พระองค์ มันอยู่ใกล้แค่เอื้อม

6 ดวงอาทิตย์จะไม่โจมตีท่านในเวลากลางวัน หรือดวงจันทร์ในเวลากลางคืน คนเหล่านี้
นั้นที่อาศัยอยู่ในเขตแดนที่อุณหภูมิต่ำระดับถึงเลขสามหลักเป็นประจำย่อมทราบดีถึงอำนาจที่
ทำให้อ่อนเพลียของดวงอาทิตย์ ในหลายพื้นที่แบบเดียวกันนี้ อุณหภูมิสามารถลดระดับลงต่ำ
กว่าจุดเยือกแข็งได้ตอนกลางคืนเมื่อดวงจันทร์ส่องแสง ประเด็นที่สำคัญก็คือว่า พระเจ้าทรงดูแล
ประชาชนของพระองค์ – โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอยู่ในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระองค์

สดด 121:7-8 **พระเยโฮวาห์จะทรงอารักขาท่านให้พ้นภัยอันตรายทั้งสิ้น พระองค์**
จะทรงอารักขาชีวิตของท่าน คำที่แปลเป็น **อารักขา (ซอว์มาร์)** เป็นคำเดียวกับที่ถูกแปลเป็น
อารักขาข้างบน พระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอยู่ในใจกลาง
แห่งน้ำพระทัยของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 91 นอกจากนี้ การพิทักษ์รักษาของพระเจ้าก็ขยายออก
ไปไม่เพียงถึงการช่วยให้พ้นฝ่ายร่างกายจากอันตรายต่างๆของชีวิตเท่านั้น แต่ถึงจิตวิญญาณของ

เราด้วย เมื่อพระเจ้าทรงช่วยจิตวิญญาณของเราให้รอด พระองค์ก็ทรงพิทักษ์รักษาความรอดของเราไว้ พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่อารักขาเราไว้และไม่ใช้ตัวเราเอง พระองค์ทรงเป็นผู้พิทักษ์รักษาจิตวิญญาณของเรา

8 พระเยโฮวาห์จะทรงอารักขาการเข้าออกของท่านตั้งแต่กาลบัดนี้สืบไปเป็นนิตย์ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับเพลงสดุดี 91 เหมือนเดิม ดาวิดพรรณนาว่าพระเจ้าจะทรงดูแลประชาชนของพระองค์ในสถานการณ์ใดก็ตามที่พวกเขาเผชิญ นี่เป็นความจริงขณะที่พวกเขาออกไปข้างนอกเพื่อจัดการกิจธุระของชีวิตเช่นเดียวกับตอนกลับมายังบ้านของพวกเขา พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะเป็นการปกป้องและการพิทักษ์รักษาของเราเสมอไป – ตลอดไปเป็นนิตย์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 122: บทเพลงใช้แห่ขึ้นบทต่อไปนี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งโดยตรงซึ่งทำให้บางคนสงสัยว่าเขาไม่ได้เขียนบทเพลงใช้แห่ขึ้นทุกบทเพลงหรือไม่ ไม่ว่ากรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็พรรณนาถึงความชื่นบานของประชาชนของพระเจ้าเมื่อมายังกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารในวันเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดต่างๆ คูภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี 120 อีกครั้งเกี่ยวกับบทเพลงใช้แห่ขึ้น

สดด 122:1 ข้าพเจ้ายินดี เมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ให้เราเข้าไปยังพระนิเวศพระเยโฮวาห์เถิด" ช่างเป็นพระพรสำหรับประชาชนของพระเจ้าที่สามารถมาร่วมประชุมด้วยกันได้เพื่อการนมัสการ เมื่อคนอิสราเอลขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อวันสำคัญต่างๆ ในแต่ละปี ก็มีความชื่นบานและความตื่นเต้นเมื่อพวกเขาตั้งตาคอยการไปถึงในพลับพลา/พระวิหาร คริสเตียนทั้งหลายจนทุกวันนี้ควรมีความชื่นบานแบบเดียวกันในการเข้าไปในที่ประชุมของคริสตจักรท้องถิ่น

สดด 122:2-3 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย แท้ของพวกข้าพเจ้าจะยืนอยู่ภายในประตูกำแพงของเธอ เมื่อเหล่าผู้จาริกก้าวเท้าเข้าไปภายในประตูกรุงเยรูซาเล็ม ก็มีความตื่นเต้นในการรู้ว่าพวกเขาได้มาถึงที่นครของพระเจ้าแล้ว สำหรับคนเหล่านั้นในพระคริสต์ มีความหวังอัน

เปี่ยมสุขของการย่างเท้าเข้าไปในเยรูซาเล็มใหม่สักวันหนึ่ง – นครนั้นที่ผู้ก่อและผู้สร้างคือพระเจ้า นครนั้นที่ถนนต่างๆของมันทำด้วยทองคำบริสุทธิ์

3 เขาสร้างเยรูซาเล็มไว้เป็นนครซึ่งประสานแน่นไว้ด้วยกัน เยรูซาเล็มสมัยโบราณประกอบด้วยนครบนและนครล่างซึ่งถูกสร้างตลอดแนวด้านข้างของภูเขาโมริยาห์และภูเขาศิโยน อย่างไรก็ตาม สองส่วนนั้นก็ถูกเชื่อมเข้าด้วยกันอย่างแนบสนิทและไม่ใช้การรวมตัวกันของเต็นท์และบ้านที่สร้างอย่างลวกๆเหมือนกับนครมากมายในตะวันออกกลางปัจจุบัน (นั่นเป็นความหมายของนครนั้นที่ “ประสานแน่นไว้ด้วยกัน”) นครของพระเจ้านั้นประณีต สะอาด และสวยงามน่าดู เยรูซาเล็มใหม่ที่เรารอคอยนั้นก็เป็นอย่างมากกว่านั้นเสียอีก ดู เพลงสดุดี 48:2 และ วิวรณ์ 21

สดด 122:4-5 เป็นที่ที่บรรดาตระกูลต่างๆขึ้นไป คือบรรดาตระกูลของพระเยโฮวาห์ ไปยังหีบพระโอวาทของอิสราเอล ให้ถวายโมทนาแก่พระนามของพระเยโฮวาห์ จุดหมายปลายทางของสิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอลคือ พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาไปที่นั่นเพื่อร่วมวันเทศกาลเลี้ยงสำคัญของพระเจ้า ที่พระวิหารคือพระโอวาทของพระเจ้า ทุกสิ่งที้นั้นเป็นพยานถึงพระองค์ ที่นั่นเองที่ประชาชนของพระเจ้าไปถวายโมทนาพระคุณแก่พระนามของพระเจ้า

5 พระที่นั่งสำหรับการพิพากษาได้ตั้งอยู่ที่นั่น คือพระที่นั่งของพระราชวงศ์ดาวิด ที่เยรูซาเล็มคือ ศาลตัดสินคดีความต่างๆของแผ่นดินนั้น คนเหล่านั้นที่ได้แย้งคำตัดสินต่างๆของสภาประจำหมู่บ้านสามารถนำคดีของตนไปยังเยรูซาเล็มสำหรับการพิจารณาคดีครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ พระที่นั่งแห่งราชวงศ์ดาวิดก็อยู่ที่เยรูซาเล็ม กษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลตั้งแต่ดาวิดเป็นต้นมาประทับนั่งที่เยรูซาเล็ม สักวันหนึ่งพระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของดาวิดจะทรงปกครองและครอบครองจากเยรูซาเล็ม

สดด 122:6-8 จงอธิษฐานขอสันติภาพให้แก่เยรูซาเล็มว่า "ขอบรรดาผู้ที่รักเธอจงจำเริญ ประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้ถูกสั่งให้อธิษฐานขอสันติภาพของ

เยรูซาเล็ม นั้นเป็นความจริงสำหรับอิสราเอลสมัยพันธสัญญาเดิม มันยังเป็นจริงเหมือนเดิม สำหรับคริสตจักรทุกวันนี้ พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะทำให้คนเหล่านั้นจำเริญที่ปรารถนา สันติภาพในอิสราเอลและอิชฐานเพื่อการนั้น หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ พระสัญญานั้นที่พระเจ้าทรงกระทำไว้แก่อับราฮัมว่าพระองค์จะ “อวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า” (ปฐมกาล 12:3)

7 ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายในกำแพงของเธอ และให้ความเจริญอยู่ภายในวังของเธอ” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอสันติภาพและความเจริญให้มีแก่เยรูซาเล็มเอง มันเคยเป็นและยังเป็นนครของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้อยู่เหมือนเดิม แม้พระเจ้าทรงเอาการสถิตอยู่บนโลกนี้ของพระองค์ไปจากที่นั่นในขณะนี้ วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเจ้าในตัวตนของพระบุตรจะเสด็จกลับมายังเยรูซาเล็มเพื่อปกครองและครอบครองจากที่นั่น

8 เพื่อเห็นแก่พี่น้องและมิตรสหาย บัดนี้ข้าพเจ้าจะพูดว่า “สันติภาพจงมีอยู่ภายในเธอ” ดาวิดทวนซ้ำคำอวยพรของเขาอีกครั้งที่ขอให้สันติภาพมีแก่เยรูซาเล็ม แม้ถูกทวนซ้ำบ่อยๆ การทูลขอสันติภาพจะมาได้ก็ต่อเมื่อองค์สันติราชทรงครอบครองอยู่ในนั้น นั่นเป็นจริงในใจของคริสเตียนทุกวันนี้ มันจะเป็นจริงได้ในเยรูซาเล็มก็ต่อเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครองในอุทยานภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ น่าเศร้าที่ชาวโลกที่เคร่งศาสนาทั้ทหายหรืออ่าลากันเป็นประจำด้วยคำว่า ‘สันติภาพ’ (ชาโลม ในภาษาฮีบรู) แต่พวกเขากลับไม่รู้จักองค์สันติราชผู้ประทานสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ

สดด 122:9 **เพื่อเห็นแก่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ** จุดสนใจหลักแห่งคำทูลขอสันติภาพของดาวิดให้มีแก่เยรูซาเล็มคือ พระวิหารของพระเจ้าบนภูเขาโมริยาห์ เพราะการสถิตอยู่บนโลกของพระเจ้าในสง่าราศีเชคินาห์สถิตอยู่ในพระวิหารนั้น ดาวิดจึงเสาะหาสันติภาพที่เยรูซาเล็ม トラバドที่การสถิตอยู่ของพระเจ้าประทับอยู่ที่นั่น เยรูซาเล็มก็มีสันติภาพ ทันทีที่สง่าราศีนั้นจากไป เยรูซาเล็มก็กลายเป็นนครหนึ่งที่ถูกร้าง บทรียนหนึ่งยังมีอยู่สำหรับคริสเตียนทั้งหลายจนทุกวันนี้ トラバドที่การอวยพรของพระเจ้า

ยังอยู่บนชีวิตของเรา เราก็คาดหวังความช่วยเหลือของพระเจ้าได้ อย่างไรก็ตาม ทันทีที่เราหลง
เงินออกไปไกล เราก็เอาตัวเองออกไปจากร่มพระคุณแห่งการปกป้องแบบจัดเตรียมของพระเจ้า

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 123: จุดสนใจหลักของเพลงสดุดีบทถัดไปนี้เปลี่ยนจากพระ
วิหารของพระเจ้าไปยังพระเจ้าแห่งพระวิหาร เหล่านักอภิบาลพระคัมภีร์สมัยโบราณเรียกเพลง
สดุดีบทนี้ว่า เพลงสดุดีแห่ง ‘สายตาแห่งความหวัง’ สายตาของผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บัดนี้จับ
จ้องไปเหนือภูเขาเหล่านั้นและพระวิหารบนแผ่นดินโลกไปยังพระที่นั่งของพระเจ้าในฟ้า
สวรรค์*

สดด 123:1-2 **โอ ข้าแต่พระองค์ผู้ประทับในฟ้าสวรรค์ ข้าพระองค์เฝ้าหน้าดู**
พระองค์ เมื่อผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ขึ้นไปในภูเขาเหล่านั้นแห่งยูเดียเพื่อมุ่งหน้าสู่เยรูซาเล็ม
สายตาของเขาก็จับจ้องเหนือภูเขาเหล่านั้น ไปยังสวรรค์เอง เห็นได้ชัดว่าเขาตระหนักว่าที่สถิตอยู่
จริงๆของพระเจ้าอยู่ในสวรรค์ จุดสนใจหลักของเขาจึงอยู่ที่สวรรค์เองและพระเจ้าแห่งสวรรค์

2 **ดูเถิด** ตาของผู้รับใช้มองดูมือนายของตนฉันใด และตาของสาวใช้มองดูมือนายหญิง
ของตนฉันใด ตาของข้าพเจ้าทั้งหลายมองดูพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายจนกว่า
พระองค์จะมีพระกรุณาต่อข้าพเจ้าทั้งหลายฉันนั้น เหมือนกับที่ผู้รับใช้จงรักภักดีคนหนึ่งมอง
ด้วยใจจดจ่อเพื่อคอยรับคำสั่งนายของเขาหรือเธอ ประชาชนของพระเจ้าย่อมควรรับรู้ถึงความ
ประสงค์แม้เพียงเล็กน้อยของพระเจ้าเช่นกัน ด้วยความจงรักภักดี การตั้งตาคอย และความ
ปรารถนา ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ออกปากยอมรับต่อพระเจ้าถึงความสัตย์ซื่อของเขามีต่อ
พระองค์ พวกเขาเจ้านายสมัยโบราณมักใช้มือบอกท่าทางเพียงเล็กน้อย สำหรับผู้รับใช้แล้วมันคือคำ
สั่งที่ชัดเจน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็จับจ้องไปที่พระเจ้าเพื่อคอยดูการบ่งบอกน้ำพระทัยของ
พระองค์แม้เพียงเล็กน้อยเช่นกัน เขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำเช่นนั้นจนกว่าพระเจ้าทรงมีความ
เมตตาต่อพวกเขา นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างความจงรักภักดีและ
ความเชื่อฟังต่อพระเจ้าและความเต็มบริบูรณ์แห่งความเมตตาของพระองค์ เมื่อเรานบนอบและ

เชื่อฟังต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า เราก็วางตัวเองอยู่ในพื้นที่เป้าหมายสำหรับความเต็มบริบูรณ์แห่งความเมตตาของพระองค์

สดด 123:3-4 โธ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์เถิด พระเจ้าข้า เพราะพวกข้าพระองค์เอือมระอาความหมิ่นประมาท หลังจากได้เงยตาขึ้นมองพระเจ้าแห่งสวรรค์แล้ว บัดนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ทูลขอความเมตตาโดยตรง คำวิงวอนของเขาถูกทวนซ้ำอีกครั้ง โดยแสดงให้เห็นความร้อนรนแห่งคำอธิษฐานของเขา ประชาชนของพระเจ้ามักพบการดูหมิ่นเหยียดหยามจากชาวโลกโดยทั่วไป ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ได้ประสบเรื่องนั้นมาแล้วและทูลขอความเมตตาจากพระเจ้า

เขาเน้นย้ำความทุกข์ยากนั้นเพิ่มเติม 4 จิตใจของข้าพระองค์ทั้งหลายเอือมระอาการเยาะเย้ยของคนที่อยู่สบาย คือการหมิ่นประมาทของคนเย่อหยิ่ง เมื่อเหล่าคนอธรรมเจริญขึ้น มันก็นำไปสู่ความเย่อหยิ่งและการเหยียดหยาม น่าเศร้าที่นั่นเป็นคำบรรยายที่ถูกต้องของอเมริกาทุกวันนี้ ในความเจริญรุ่งเรืองของมัน มันได้กลายเป็นประเทศที่เย่อหยิ่งและเต็มไปด้วยการเหยียดหยามสิ่งต่างๆที่แท้จริงของพระเจ้าไปเสียแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องขอความเมตตา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 124: บทเพลงใช้แห่งขึ้นบทถัดไปนี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งอย่างชัดเจน บางคนได้เสนอว่ามันอาจถูกเขียนหลังจากที่อิสราเอลได้เผชิญหน้ากับประชาชาติต่างๆที่เป็นศัตรู เช่น อียิปต์ หรือเมื่อคนฟิลิสเตียและคนอัมโมนได้โจมตีแล้ว เพลงสดุดีบทนี้เป็นการรับรู้เกี่ยวกับการช่วยให้พ้นของพระเจ้า (ข้อ 1-5) การนมัสการอันสำนึกพระคุณ (ข้อ 6-7) และสุดท้ายคือ ความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความทุกข์ลำบากทั้งปวงในอนาคต (ข้อ 8)

สดด 124:1-5 "ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตฝ่ายพวกเรา" เออ ขอให้อิสราเอลกล่าวว่า 2 "ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตฝ่ายพวกเรา เมื่อคนลุกขึ้นต่อสู้เรา ด้วยการกล่าวซ้ำเพื่อนำความสำคัญ ดาวิดยกให้ความช่วยเหลือเป็นมาจากพระเจ้าในยามเผชิญวิกฤติ

3 แล้วเขาจะกลืนเราเสียทั้งเป็น เมื่อความโกรธของเขาพุ่งขึ้นต่อเรา หากพระเจ้ามิได้เป็นการช่วยให้พ้นของพวกเขาแล้ว บรรดากองทัพที่เป็นศัตรูก็คงกลืนประชาชนของพระเจ้าทั้งเป็นไปแล้ว

4 แล้วน้ำทั้งหลายจะท่วมพวกเรา กระแสน้ำจะไหลอยู่เหนือจิตใจเรา ถ้าพระเจ้ามิได้เป็นการช่วยให้พ้นของประชาชนของพระองค์ บรรดากองทัพที่เป็นศัตรูก็คงกวาดพวกเขาไปแล้วคุณน้ำท่วม

5 แล้วน้ำที่กำเริบจะไหลท่วมจิตใจเราไป" ถ้าพระเจ้ามิได้เป็นความช่วยเหลือของพวกเขา เมื่อเหล่าอริที่กริ้ว โกรธ โจมตี ประชาชนของพระเจ้ายิ่งจมลงในความพินาศไปแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ทรงอยู่เคียงข้างพวกเขาเพื่อช่วยพวกเขาให้พ้น

สดด 124:6-7 **สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ผู้มิได้ทรงให้เราเป็นเหยื่อฟันเขาเหล่านั้น**
ดาวิดจึงหันไปสรรเสริญพระเจ้าด้วยใจที่สำนึกพระคุณ พระองค์เองทรงเป็นผู้ที่ช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นแล้ว พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้พ้นและผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา ความจริงนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้สำหรับประชาชนของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราฝ่ายวิญญาณ แต่พระองค์ก็ทรงสามารถช่วยเราให้พ้นจากวิกฤติต่างๆแห่งชีวิตด้วย เมื่อพวกมันโหมกระหน่ำดุจพายุแรงกล้า พระเจ้าทรงสามารถช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นได้จริงๆเมื่อพวกเขาดูเหมือนเป็นเหยื่อในปากของเหล่านักล่า

7 จิตใจเรารอดไปอย่างนอจากกับของพรานนก กับกิ้งกัก และเราได้หนีรอดไป พญามารวางกับดักมากมายไว้ดักประชาชนของพระเจ้า ดูบ่วงแรวต่างๆที่ถูกออกแบบมาเพื่อจับนก ซาดานคอยหาทางที่จะดักจับประชาชนของพระเจ้าไม่ว่าโดยการทดลอง ความท้อใจ การขมเหง หรือความสิ้นหวัง แต่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้สรรเสริญพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงช่วยให้พวกเขาสามารถหนีพ้นจากบ่วงแรวของผู้ชั่วร้ายนั้นได้ พระองค์ทรงสามารถทำเช่นนั้นได้อยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้เมื่อเราแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระองค์

สดด 124:8

ความอุปถัมภ์ของเราอยู่ในพระนามของพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้าง

ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก เมื่อความทุกข์ยากและความทุกข์ลำบากต่างๆเกิดขึ้นในอนาคต
ประชาชนของพระเจ้าก็มีความมั่นใจอันเปี่ยมสุขของการทราบว่าความช่วยเหลือมิให้เสมอใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ผู้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงสามารถช่วยคนของพระองค์
ให้พ้นได้อย่างแน่นอนในยามทุกข์ลำบาก นั่นเป็นจริงในสมัยของดาวิด มันยังเป็นจริงอยู่เหมือน
เดิมจนถึงยามนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 125: บทเพลงใช้แท่งขึ้นบทถัดไปนี้ (ดูภาพรวมของเพลงสดุดี
120) ไม่ถูกยกให้เป็นของผู้แต่งคนใดเลย แต่เราอาจสันนิษฐานว่าผู้แต่งคือ ดาวิด เพลงสดุดีบทนี้
เป็นบทเพลงแห่งความมั่นใจสำหรับคนเหล่านั้นที่วางใจในพระเจ้า บทเพลงนี้แบ่งออกได้เป็นส่วน
ส่วน ประการแรก มีบทเพลงแห่งความมั่นใจบริสุทธิ์ในข้อ 1-2 มีคำสัญญาหนึ่งในข้อ 3 จากนั้น
มีคำอธิษฐานหนึ่งในข้อ 4 ซึ่งตามมาด้วยหมายเหตุหนึ่งซึ่งเป็นคำเตือนในข้อ 5

สดด 125:1-2

บรรดาผู้ที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็เหมือนภูเขาศิโยน ซึ่งไม่หวั่น

ไหว แต่ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ช่างเป็นความมั่นใจอันเปี่ยมสุข คนเหล่านั้นที่วางใจพระเยโฮวาห์จะมี
พลังกำลังและความมั่นคงของภูเขาทุกหนึ่ง เช่น ภูเขาศิโยน เป็นต้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กำลัง
กล่าวด้วยคำพูดที่เด็ดขาด เพราะว่าสักวันหนึ่งแผ่นดินโลกนี้จะพินาศไป อย่งไรก็ตาม เมื่อชีวิต
ของเราถูกจัดระเบียบโดยการไว้วางใจในพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง จะมีความหนักแน่นและความ
ทรหดอดทนอันยิ่งใหญ่

2 ภูเขาอยู่รอบเยรูซาเล็มฉันใด พระเยโฮวาห์ทรงอยู่รอบประชาชนของพระองค์ ตั้งแต่
เวลานี้สืบต่อไปเป็นนิรันดร์ฉันนั้น ดาวิดใช้ภูมิศาสตร์รอบๆเยรูซาเล็มเป็นภาพประกอบหนึ่งของ
การที่พระเจ้าทรงปกป้องประชาชนของพระองค์ เยรูซาเล็มตั้งอยู่บนยอดภูเขาศิโยนและภูเขาโม
ริยาห์ โดยมีภูเขามะกอกเทศอยู่ทางทิศตะวันออกโดยตรง สันเขาแห่งยูเดียทอดยาวไปทางทิศ
เหนือและทิศใต้ของนครนั้น ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าเหมือนกับที่เยรูซาเล็มถูกล้อมรอบ

ด้วยภูเขาต่างๆ พระเจ้าก็ทรงล้อมรอบคนเหล่านั้นที่วางใจพระองค์ ช่างเป็นความมั่นใจอันเปี่ยม
สุขจริงๆ

สดด 125:3 เพราะคทาของคนชั่วจะไม่ปักอยู่เหนือแผ่นดินที่ตกเป็นส่วนของ
คนชอบธรรม เกรงว่าคนชอบธรรมจะยื่นมือออกกระทำความชั่ว พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาต
ให้ความพิโรธของคนอธรรมตกลงบนคนชอบธรรมและสิ่งต่างๆของพวกเขา *วันเสียแต่ว่าคน*
ชอบธรรมหันไปยุ่งเกี่ยวกับความบาป ข้อนี้เป็นการเสริมเข้ากับพระสัญญาในที่ถูกพบในเพลง
สดุดี 5:12 “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์จะทรงอำนวยการพระพรแก่คนชอบธรรม พระองค์
จะทรงคุ้มครองเขาไว้ด้วยความโปรดปรานประดุจเป็นโล่ป้องกันเขา” พระเจ้าทรงดูแลคนชอบ
ธรรม ก็ต่อเมื่อพวกเขาหันไปทำบาปเท่านั้น พวกเขาจึงพบว่าตัวเองตกอยู่ในความทุกข์ลำบาก

สดด 125:4 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงประกอบการดีต่อผู้ทำดี และต่อผู้
เที่ยงธรรมในจิตใจของเขา คาวัดจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรม จะมีพระพร
ไฉนยิ่งใหญ่ไปกว่าการที่พระเจ้าจะทรงอวยพรคนชอบธรรม เราควรหมายเหตุไว้ว่าแนวคิดเรื่อง
ความดีและความชอบธรรมถูกพบเกือบในความหมายเดียวกันในข้อนี้ พวกมันเชื่อมโยงกันอย่าง
ใกล้ชิดจริงๆ

สดด 125:5 แต่บรรดาผู้ที่หันเข้าหาทางคดของเขา พระเยโฮวาห์จะทรงพาเขา
ไปพร้อมกับคนทำความชั่ว แต่สันติภาพจะมีอยู่ในอิสราเอล ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับเพลง
สดุดี 1:4-6 คำเตือนหนึ่งถูกกล่าวสำหรับคนชั่ว ความอธรรมจะนำมาซึ่งการพิพากษาของพระเจ้า
เช่นเดียวกับความไม่มั่นคงแห่งชีวิต ความบาปย่อมนำมาแต่ความทุกข์ลำบาก ความชอบธรรมจะ
นำมาซึ่งสันติสุขของพระเจ้า ดู อีสยาห์ 32:17

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 126: นี่เป็นบทเพลงใช้แห่ขึ้นเพลงที่เจ็ด (ดูภาพรวมสำหรับเพลง
สดุดี 120) มันถูกเชื่อกัน โดยทั่วไปว่าถูกเขียนโดยเอสราตอนพระวิหารถูกสร้างขึ้นใหม่ คำที่เป็น
กุญแจสำคัญคือ ‘ให้...กลับมา’ ซึ่งถูกพบในข้อ 1 และ 4 มันจึงเป็นที่รู้จักในฐานะบทเพลงแห่ง*

การหันกลับ – การกลับมาจากการเป็นเชลย มันจึงพรรณนาถึงความซึ้นบานของจิตวิญญาณที่ถูก
ไถ่แล้วและของความรักของพระเจ้า สเปอ์เจียนพรรณนาถึงเพลงสดุดีบทนี้ว่าเป็น “เรื่องเล่า
(เพลงสดุดี 126:1-2), บทเพลง (เพลงสดุดี 126:3), คำอธิษฐาน (เพลงสดุดี 126:4) และคำสัญญา
(เพลงสดุดี 126:5-6)”

สดด 126:1-2 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ศิโยนกลับมาจากการเป็นเชลย เราก็เป็น
เหมือนคนที่ฝันไป เอสราครุ่นคิดถึงความตกตะลึงอันซึ้นบานเมื่อพวกยิวที่รักพระเจ้าในการตก
เป็นเชลยทราบว่าจะได้รับอนุญาตให้กลับไปสร้างพระวิหารที่เยรูซาเล็มซึ้นใหม่ พวกเขา
เป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่มีความฝันห้ศรรย์ คำที่แปลเป็น ให้...กลับมา (ฮูว์) ปกติแล้วถูก
แปลเป็น ‘ทำให้กลับมา’ การกลับมาของพวกยิวถูกสื่ออย่างชัดเจน เอสราและพวกยิวส่วนน้อย
นั้นที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าในวันนั้นต่างก็ปลาบปลื้มยินดี

2 ปากของเราได้หัวเราะเต็มที และลิ้นของเราได้เปล่งเสียงโห่ร้องอย่างซึ้นบาน แล้วเขา
ได้พูดกันท่ามกลางประชาชาติว่า "พระเยโฮวาห์ทรงกระทำกรรมโห่พาราให้เขา" ความซึ้นบาน
ของประชาชนของพระเจ้าเพราะพระราชกิจอันชัดเจนของพระเจ้ามักจนถึงขนาดที่พวกเขา
เปล่งเสียงร้องเพลง แม้แต่ชาวโลกก็สังเกตเห็นและออกความเห็นว่พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่ง
ต่างๆที่ยิ่งใหญ่เพื่อพวกเขา เห็นได้ชัดว่คำพยานของพวกยิวที่ถูกไถ่แล้วเหล่านี้มีถึงขนาดที่ชาว
โลกที่อยู่รอบตัวพวกเขารู้ว่พวกเขาเป็นประชาชนของพระเจ้า สิ่งเดียวกันนี้ควรถูกกล่าวถึงพวก
เราจนทุกวันนี้เช่นกัน คำพยานของเราควรเป็นแบบที่ชาวโลกรู้ว่พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งต่างๆ
ที่ยิ่งใหญ่เพื่อเรา

สดด 126:3 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำกรรมโห่พาราให้เรา เรามีความยินดี
พร้อมกันนั้น ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ร้องเพลงเกี่ยวกับสิ่งยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ
เพื่อพวกเขา มันเป็นรากฐานแห่งความซึ้นบานของพวกเขว่ ความสอดคล้องกับสิ่งที่พระเยซู
คริสต์ได้ทรงกระทำเพื่อเราในการช่วยเราให้รอดก็เด่นชัดในความคล้ายคลึงกันของมัน ความ
ซึ้นบานของเราจึงควรปรากฏชัดเจน

สดด 126:4

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายกลับมาจากการเป็นเชลย อย่างทางน้ำไหลที่ทางใต้ คราวนี้เพลงสดุดีบทนี้หันชั่วคราวไปยังคำอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงทำให้การกลับจากการเป็นเชลยนั้นเสร็จสมบูรณ์ทั้งหมด เราควรระลึกว่าพวกยิวเพียงส่วนน้อยเท่านั้นกลับมาพร้อมกับเอสรา เขาจึงอธิษฐานขอให้พระเจ้านำพวกเขากลับมาทั้งหมด ลำธารต่างๆ ในทิสได้ (นั่นคือ เนเกฟ) หมายถึง ท้องลำธารแห่งเหล่านั้นของอิสราเอลตอนใต้ (เรียกว่า วาดิส) ตลอดเวลาส่วนใหญ่ของปี พวกมันก็แห้งขอด อย่างไรก็ตาม ในฤดูฝนช่วงหน้าหนาว พวกมันก็มักท่วมท้นด้วยกระแสน้ำ ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงทำให้การกลับมาของพวกยิวยังแผ่นดินของพวกเขาเป็นเหมือนลำธารเหล่านั้นในทิสได้เมื่อพวกมันเต็มไปด้วยน้ำ

สดด 126:5-6

บรรดาผู้ที่หว่านด้วยน้ำตาจะได้เกี่ยวด้วยเสียงโห่ร้องอย่างชื่นบาน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวคำสุภาพยาตหนึ่งเพื่อพรรณนาถึงประสบการณ์ของพวกเขา ยูดาห์ได้รู้จักน้ำตาอันขมขื่นแห่งการตกเป็นเชลยแล้วอย่างแน่นอน บัดนี้พวกเขาชื่นชมยินดีในการได้รับอนุญาตให้กลับมายังแผ่นดินของพวกเขา ความจริงฝ่ายวิญญาณสำหรับปัจจุบันนี้ก็คือว่า เมื่อเราร้องไห้เพื่อเหล่าจิตวิญญาณที่หลงหาย โดยทราบถึงชะตากรรมของพวกเขา เราก็รดน้ำเมล็ดนั้นด้วยน้ำตาของเรา บรรดาผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดสามารถปฏิเสธข่าวประเสริฐและหลักศาสนศาสตร์ของมัน ได้ แต่มันยากที่พวกเขาจะปิดตึงน้ำตาที่ไหลออกมาต่อหน้าพวกเขาเพราะว่าพวกเขาไม่ยอมรับความรอด บุคคลผู้เป็นที่รักซึ่งยังไม่ได้รับความรอดอาจใจอ่อนเพราะน้ำตาที่ไหลอาบแก้มของคนๆหนึ่งที่มีภาระใจเรื่องความรอดของเขา และน้ำตาที่ไหลออกในการอธิษฐานเพื่อคนๆหนึ่งที่หลงหายก็เป็นการสำแดงที่มีพลังของคำอธิษฐานร้อนรนที่เกิดผลมาก พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่า จะตอบคำอธิษฐานเช่นนั้น ดู ยากอบ 5:16

6 ผู้ที่ร้องไห้ออกไปหอบหิวเมล็ดพืชอันมีค่าจะกลับบ้านด้วยเสียงโห่ร้องอย่างชื่นบาน

นำฟ่อนข้าวของตนมาด้วย ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวคำสุภาพยาตของตนต่อไปในบริบทของการกลับจากการเป็นเชลยของยูดาห์และเยรูซาเล็ม พวกยิวที่รักพระเจ้าได้หลั่งน้ำตาอันขมขื่นในการตกเป็นเชลยของพวกเขาแล้ว กระนั้นบางคนก็ยังสับสนเชื่อในการอธิษฐานและคำพยานในดิน

แดนต่างถิ่น คาเนียลและเอเสเคียลเป็นแบบอย่างของการทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน บัดนี้พวกยิวในสมัยของเอสรากำลังชื่นชมยินดีเมื่อพวกเขานำฟอนข้าว (นั่นคือ ผลเก็บเกี่ยว) แห่งการกลับจากการเป็นเชลยมาพร้อมกับพวกเขา

ในฝ่ายวิญญาณแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวเสริมความจริงที่ถูกลำเสอนก่อนในข้อที่แล้ว เมล็ดพืชอันมีค่า นั่นคือ พระวณะของพระเจ้า (ลูคา 8:11) เมื่อเมล็ดพืชอันมีค่าแห่งข้าวประเสริฐถูกรดน้ำด้วยน้ำตาแห่งความเห็นอกเห็นใจและความหวังโยที่มีให้แก่จิตวิญญาณที่หลงหาย (ทั้งต่อหน้าและในคำอธิษฐาน) มันก็จะนำไปสู่การที่หัวใจที่แข็งกระด้างนั้นถูกทำให้อ่อนลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ มันขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้นจนกว่าคนๆ นั้นหันมาหาพระคริสต์ ช่างเป็นข้อความสำหรับวันนี้ที่จะมีความเห็นอกเห็นใจและน้ำตาที่ไหลออกเพื่อบรรดาจิตวิญญาณที่หลงหายที่อยู่รอบตัวเรา!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 127: คัมภีร์ที่หมายเหตุไว้ในชื่อเรียกของมัน เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเพื่อซาโลมอน อาจโดยดาวิด ตั้งแต่ข้อ 1 จากหลังอาจเป็นคำประกาศแก่ดาวิดว่าบุตรชายของเขาซาโลมอนจะสร้างพระวิหารและไม่ใช่ตัวเขาเอง เพลงสดุดีบทนี้ถูกเรียกว่าเพลงสดุดีเหล่านักก่อสร้างและมองล่วงหน้าไปยังการก่อสร้างพระวิหารนั้น ใจความหลักทรงลงมาคือ พระพรเรื่องลูกๆ นี่เป็นบทเพลงใช้แห่ขึ้นบทที่แปด คูภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี 120

สดด 127:1-2 **ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสร้างบ้าน บรรดาผู้ที่สร้างก็เหนื่อยเปล่า**
ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงเฝ้าอยู่เหนือนคร คนยามตื่นอยู่ก็เหนื่อยเปล่า ดาวิดรับรู้อย่างเปิดเผยว่าการสร้างพระวิหารนั้นจะเป็นงานของพระเจ้า ความพยายามใดก็ตามในส่วนของเขาที่จะทำเช่นนั้นจะเป็นการเหนื่อยเปล่า การสร้างงานของพระเจ้าเป็นงานของพระเจ้าเสมอ เราเป็นเพียงเพื่อนร่วมงานด้วยกันกับพระองค์ (2 โครินธ์ 6:1) มันเป็นงานของพระองค์ การพยายามทำงานของพระเจ้าโดยปราศจากพลังกำลัง การอวยพร และฤทธิ์เดชของพระองค์คือ การออกแรงที่เหนื่อยเปล่า ในลักษณะเดียวกัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงยามคนหนึ่งในตอนกลางคืน

ที่คอยเฝ้าอยู่เหนือนคร ปราศจากความช่วยเหลือแบบจัดเตรียมของพระเจ้า งานของเขาก็เปล่าประโยชน์

ในบริบทนั้น ข้อ 2 กล่าวต่อไปว่า 2 เป็นการเหนี่ยวเปล่าที่ทานลุกขึ้นแต่เข้ามิด นอนดิ๊ก และกินอาหารแห่งความเศร้าโศก เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ให้หลับสบาย คนยามฝายวิญญาณคนใดที่ทำงานหลายชั่วโมง โดยรับประทานอาหารเพียงเล็กน้อยและใช้ความสามารถและพลังกำลังของตัวเองก็ประสบความสำเร็จเพียงเล็กน้อย พระเจ้าได้ประทานของขวัญแห่งการนอนหลับแล้ว ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าตรงนี้ก็คือนั่นว่า งานที่ทำเพื่อพระเจ้าโดยปราศจากความช่วยเหลือและพลังกำลังของพระองค์ก็เป็นเพียงการทรมานตนเองเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่องานของพระเจ้าถูกกระทำด้วยฤทธิ์เดชและพลังกำลังของพระองค์ มันก็เกิดผล ในระหว่างนี้ บรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าสามารถพบพระพรเหล่านั้นแห่งการพักผ่อนได้

สดด 127:3-5 ย้อนกลับมาซึ่งเรื่องบุตรชายของเขา ดาวิดประกาศว่า **ดูเถิด บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเยโฮวาห์ ผู้บังเกิดจากครรภ์เป็นรางวัลของพระองค์** ลูกๆที่พระเจ้าประทานให้เป็นมรดกอย่างหนึ่งจากสวรรค์ พวกเขาเป็นค่าตอบแทนตลอดไปจากพระเจ้า

4 บุตรทั้งหลายที่เกิดเมื่อเขายังหนุ่มก็เหมือนลูกธนูในมือนักรบ คราวนี้ภาพเปรียบเทียบนี้เปลี่ยนไปยังลูกธนูทั้งหลายในแฉ่ง ลูกๆที่เกิดในวัยหนุ่มสาวคือ พลังกำลังแก่พ่อแม่ในวัยชรา พวกเขาเป็นเหมือนลูกธนูของชายผู้กล้าหาญคนหนึ่ง ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ลูกๆสามารถเป็นและควรเป็นพระพรอย่างหนึ่งแก่พ่อแม่

5 ชายใดๆที่มีลูกธนูเต็มแฉ่งก็เป็นสุข เขาจะไม่ต้องระอวย แต่เขาจะพูดกับศัตรูของเขาที่ประตูเมือง บางคนได้เสนอแนะว่าลูกธนูเต็มแฉ่งคือ ลูกธนูห้าดอก ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ลูกๆสามารถเป็นพระพรหนึ่งที่ยิ่งใหญ่แก่พ่อแม่ได้ พ่อแม่ที่รักพระเจ้าซึ่งได้ฝึกรอบมลูกๆของตนในหลักการต่างๆตามแบบพระเจ้าจะไม่อับอายเลย ลูกๆที่รักพระเจ้าของพ่อแม่ที่รักพระเจ้าจะยืนหยัดเพื่อพ่อแม่ไม่ว่าในศาลพิจารณาคดีหรือในศึกสงคราม

เห็นได้ชัดว่าดาวิดหมายถึงลูกๆของตน และอาจหมายถึงซาโลมอนโดยเฉพาะด้วย เขาพอใจกับบุตรชายคนนี้ของเขาและใช้เขาเป็นตัวอย่างหนึ่งของพระพรของลูกๆ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 128: เพลงสดุดีบทถัดไปนี้ (บทเพลงใช้แห่ขึ้นบทที่เก้า – ภาพรวมของเพลงสดุดี 120) เป็นบทต่อเนื่องจากเพลงสดุดีบทที่แล้ว ในบทนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้พรรณนาถึงหลักเกณฑ์สำหรับบ้านที่รักพระเจ้าและพระพรเหล่านั้นซึ่งจะเพิ่มพูนแก่บ้านเช่นนั้น เพลงสดุดีบทนี้ถูกเรียกว่าเพลงนมัสการในครอบครัว: คำพรรณนาถึงบ้านที่รักพระเจ้าและบ้านแสนสุข

สดด 128:1 **ทุกคนที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข** คือผู้ที่ดำเนินในมรรคาของพระองค์ รากฐาน เจือ้นใจ และพระพรของบ้านที่รักพระเจ้าถูกนำเสนอ นอกจากนี้ ดังที่บริบทจะกล่าวชัดเจน หัวข้อหลักกล่าวถึง พ่อที่รักพระเจ้า ซึ่งเป็นหัวหน้าของบ้าน พระพรต่างๆ ถูกสัญญาสำหรับพ่อที่รักพระเจ้าซึ่ง (1) จัดระเบียบชีวิตของเขาในความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า และ (2) ดำเนิน (นั่นคือ จัดระเบียบชีวิตของเขาเช่นนั้น) ในทางต่างๆของพระเจ้า ความต้องการของบ้านคริสเตียนทั้งหลายคือ **ที่คุณพ่อทั้งหลายจะนำครอบครัวของคุณในความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าและการดำเนินชีวิตในความเชื่อฟังครบถ้วน** – การดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ บ้านใดก็ตามที่สามีและบิดานำพาเช่นนั้นก็เป็นสุขจริงๆ คุณแม่ทั้งหลายที่รักพระเจ้ายิ่งก็ตามมาติดๆ แต่เพลงสดุดีบทนี้พุ่งเป้าไปที่ชายทั้งหลายที่รักพระเจ้า พระสัญญาทั่วไปก็คือว่า บุคคลที่ทำเช่นนั้นจะได้รับการอวยพร

สดด 128:2-4 **เพลงสดุดีบทนี้** หมายเหตุต่อไปเกี่ยวกับพระพรเจาะจงต่างๆของบ้านเช่นนั้นที่ถูกพรรณนาข้างบน เพราะท่านจะกินผลน้ำมือของท่าน ท่านจะเป็นสุข และท่านจะอยู่เย็นเป็นสุข พระพรเจาะจงสามประการถูกหมายเหตุไว้ (1) สามีและบิดาที่รักพระเจ้าสามารถคาดหวังได้ว่าจะมีอาหารบนโต๊ะ ความคิดประการแรกก็คือ ความเจริญในระดับหนึ่งและประการที่สองก็คือ มันจะไม่ถูกทำลายและถูกขโมยโดยผู้อื่น (2) บุคคลเช่นนั้นจะพบความ

สุขที่แท้จริง และ (3) สิ่งต่างๆจะดำเนินไปอย่างเรียบร้อยสำหรับเขา คนเราจะขออะไรได้มากกว่านี้อีก: ความต้องการต่างๆของเขาได้รับการตอบสนอง ความสุข และสิ่งต่างๆดำเนินไปอย่างเรียบร้อย สิ่งเหล่านี้เป็นพระพรบางประการสำหรับคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าและดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์

3 ภรรยาของท่านจะเป็นอย่างเถาองุ่นลูกคอกอยู่ข้างบ้านของท่าน ลูกๆของท่านจะเป็นเหมือนหน่อมะกอกเทศรอบโถ๊ะของท่าน นอกจากนี้ ภรรยาของชายที่รักพระเจ้าเช่นนั้นจะเบิกบาน เถาองุ่นลูกคอกอยู่ข้างบ้านคือ เถาองุ่นที่ถูกทะนุถนอม ชายที่รักพระเจ้าจะกรุณา รักใคร่ และอ่อนโยนต่อภรรยาของเขา เธอจะตอบสนองอย่างเดียวกัน ลูกๆจากการร่วมสนิทตามแบบพระเจ้าเช่นนั้นจะเติบโตขึ้นเหมือนหน่อมะกอกเทศอย่างดีที่ถูกเพาะไว้ ต้นมะกอกเทศเป็นต้นไม้พันธุ์ดีในปาเลสไตน์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ชายที่รักพระเจ้าจะทำให้เกิดภรรยาที่วิเศษและเลี้ยงลูกๆที่น่ารัก อีกทางเลือกหนึ่งคือ – ภรรยาที่ไม่เชื่อฟังและลูกๆที่ดื้อดึง – เป็นสิ่งที่ถูกพบเห็นจนชินตา และพวกเขาเป็นที่น่าขมขื่นแก่คนทั้งปวง อย่างไรก็ตาม จุดสนใจหลักก็อยู่ที่สามีที่รักพระเจ้า บุคคลที่เกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริงและดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ จะฝึกรอบรมและนำครอบครัวของเขา – ภรรยาและลูกๆ – ในแบบที่พวกเขาเป็นพรแก่คนทั้งปวง

4 ดุเถิด คนที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับพระพรดังนี้แหละ พระพรเหล่านี้และมากกว่านี้รอคอยชายผู้ที่น่าบ้านของตนในความเป็นอยู่อย่างพระเจ้าและความชอบธรรม

สดด 128:5-6 พระเยโฮวาห์จะทรงอำนวยพระพรท่านจากศิโยน และท่านจะเห็นความเจริญของเยรูซาเล็มตลอดวันเวลาชีวิตของท่าน พระพรต่างๆของครอบครัวที่น่ารักและมีความสุขจะไม่เพียงรอคอยผู้ที่น่าบ้านของตนในความเป็นอยู่อย่างพระเจ้านั้น พระเจ้าเองจะทรงอวยพรบ้านเช่นนั้นด้วย เยรูซาเล็มเป็นนครหลวงประจำชาติอิสราเอล ประชาชาติแห่งบ้านทั้งหลายที่ถูกจัดระเบียบดังที่พรรณนาไว้ข้างบนจะเห็นความดีที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่เยรูซาเล็ม สักวันหนึ่งเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง ประชาชาติทั้งปวง

จะประกอบด้วยบ้านทั้งหลายที่ถูกพรณนาไว้ในเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ อิสราเอลจะมาเป็นที่หนึ่ง นั่นจะเป็นวันแห่งพระพรจริงๆ

6 เออ ท่านจะเห็นลูกหลานของท่าน และสันติภาพมีอยู่ในอิสราเอล คนเหล่านั้นที่จัดระเบียบครอบครัวของตนในความเป็นอยู่อย่างพระเจ้าจะประสบกับพระพรแห่งคนชั่วอายุที่สองและที่สาม ประชาชาติใดที่ถูกสร้างบนหลักการเหล่านั้นตามแบบพระเจ้าจะเปรมปรีดิ์กับสันติสุขแห่งพระเจ้า ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยให้อเมริกากลับไปสู่หลักการเหล่านั้นที่มันถูกสร้างขึ้นบนนั้น น่าเศร้าที่พวกเราหลงไปไกลจากหลักการเหล่านั้นเสียแล้ว เราทนทุกข์กับผลเกี่ยวเกี่ยวอันขมขื่นทุกวันนี้ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศเพราะความบาปของประชาชาตินี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 129: นี่เป็นบทเพลงใช้แห่ขึ้นบทที่สิบ (ดู ภาพรวมของเพลงสดุดี 120) ดูเหมือนว่ามันถูกเขียนหลังจากที่อิสราเอลได้เจอกับการติสอนของพระเจ้าในการตกเป็นเชลยเหล่านั้นไปแล้ว มันอาจถูกเขียนโดยเอสราหรือใครสักคนในสมัยการกลับมาจากการเป็นเชลย เพลงสดุดีบทนี้เล่าย้อนโดยใช้น้ำเสียงต่ำและ โศกเศร้าเกี่ยวกับการทนทุกข์อันขมขื่นของอิสราเอล เพลงสดุดีบทนี้ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับพระพรเหล่านั้นของความเป็นอยู่อย่างพระเจ้าที่ถูกพรณนาไว้ในเพลงสดุดีบทก่อนหน้า ข้อสรุปที่ชัดเจนก็คือว่า อิสราเอลมิได้เลี้ยงดูครอบครัวของพวกเขาในความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าและมีได้ดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ ผลลัพธ์อันขมขื่นเหล่านั้นปรากฏชัดเจน

สดด 129:1-2 "เขาได้ให้ข้าพเจ้าทุกข์ยากหลายครั้งตั้งแต่หนุ่มๆมา" ในอิสราเอลกล่าวเถิดว่า 2 "เขาได้ให้ข้าพเจ้าทุกข์ยากหลายครั้งตั้งแต่หนุ่มๆมา แต่เขายังเอาชนะข้าพเจ้าไม่ได้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เขียนแทนประชาชาติของเขา เขามองย้อนกลับไปยังปีเหล่านั้นแห่งการเกี่ยวเกี่ยวอันขมขื่น อิสราเอลได้ถูกติสอนโดยพระเจ้าเพราะว่าพวกเขามิได้ดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์ (ดังที่พรณนาไว้ในเพลงสดุดีบทก่อนหน้า) พวกเขาได้ประสบกับความทุกข์ใจอัน

ขมขื่นแห่งการพิพากษาของพระเจ้า กระนั้น พระเจ้าก็มีไถโยนทิ้งประชาชนของพระองค์เสีย
บรรดาศัตรูของอิสราเอลมิได้มีชัยชนะเหนือพวกเขาอย่างสิ้นเชิง

สดด 129:3 **คนที่ไถก็ได้ไถบนหลังข้าพเจ้า เขาทำรอยไถของเขาให้ยาว" ภาพ**
เปรียบของผู้ไถคนหนึ่งที่ทำให้เกิดรอยไถในแผ่นดินของพวกเขาอาจเป็นภาพประกอบที่แสดง
ถึงการเขียนตึ๊งจริงๆที่พวกเขาได้เผชิญในการตกเป็นเชลยของพวกเขา รอยยาวได้ถูกฝากไว้บนตัว
พวกเขาจริงๆเมื่อแผ่นดินของพวกเขาถูกทำให้เป็นบาดแผลด้วยเส้ของผู้เขียนตี นอกจากนี้
อาจมีการเล็งถึงพระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของอิสราเอลด้วย นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะ
ว่าด้วยรอยเขียนของพระองค์เราจึงถูกรักษาให้หายแล้ว พระเยซูทรงทนทุกข์กับความเจ็บปวด
อันน่ากลัวของเส้ของพวกเขาโรมบนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงมีรอยไถแห่ง
รอยเขียนนองเลือดบนแผ่นดินของพระองค์จริงๆ

สดด 129:4 **พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม พระองค์ทรงตัดเครื่องจำจองของ**
คนชั่วออก แม้พระเจ้าทรงตีสอนประชาชนของพระองค์แล้วจริงๆตลอดหลายร้อยปี พระองค์ก็
ยังทรงชอบธรรมเหมือนเดิม พระองค์ไม่ทรงยอมให้อิสราเอลถูกทำลายอย่างย่อยยับ ตรงกันข้าม
ในวาระและฤดูกาลอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระเจ้าทรงตัดพันธนาการของเหล่าผู้บีบ
บังคับธรรมของอิสราเอลทิ้งเสีย ในฤดูกาลอันเหมาะสม บาบิโลนก็ถูกคว่ำไปและรัฐบาล
เปอร์เซียที่เป็นมิตรมากกว่าก็สำแดงความกรุณาต่อพวกเขา พระเจ้าทรงชอบธรรมในความเมตตา
ของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์

สดด 129:5-7 **ขอให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังศิโยนได้ขายหน้าและต้องถอยกลับไป** ผู้
แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทูลขอพระเจ้าให้จัดการกับเหล่าศัตรูแห่งชนชาติของเขา 6 ให้เขาเป็น
เหมือนหญ้าที่งอกบนหลังคาเรือน ซึ่งเหี่ยวแห้งไปก่อนมันโตขึ้น 7 ซึ่งคนเกี่ยวไม่เก็บใส่มือหรือ
คนที่มัดฟ่อนไม่เก็บไว้ที่อกของเขา ในสมัยโบราณ มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่บ้านต่างๆใน
อิสราเอลจะมีหลังคาแบน พอเวลาผ่านไป หญ้าจะงอกขึ้นบนนั้น อย่างไรก็ตามเพราะมีความชื้น
เพียงเล็กน้อย มันจึงเหี่ยวแห้งไปอย่างรวดเร็ว ไม่มีใครพยายามที่จะตัดมัน ใช้มันเป็นเชื้อเพลิง

หรือเก็บเกี่ยวมันเป็นพืชผล ภาพเปรียบเทียบนี้สื่อถึงความไร้ค่า นี่เป็นสิ่งที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทูล
ขอให้เกิดแก่เหล่าศัตรูของอิสราเอล – ขอให้พวกเขากลายเป็นเหมือนคนไร้ค่า

สดด 129:8 **ทั้งคนที่ผ่านไปไม่พูดว่า "ขอพระพรของพระเยโฮวาห์อยู่บนท่าน**
ทั้งหลาย แม้คนทั้งหลายจะขอพรของพระเจ้าให้มีแก่ผู้อื่นในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว ผู้แต่งเพลงสดุดี
ท่านนี้ก็เตือนมิให้อวยพรเช่นนั้นแก่เหล่าศัตรูของอิสราเอล ตรงกันข้าม เขาประกาศการอวยพร
ให้มีแก่ประชาชนของพระเจ้า: **เราอวยพรท่านทั้งหลายในพระนามพระเยโฮวาห์"** ความคิดที่
สำคัญกว่าก็คือว่า บรรดาผู้บีบบังคับธรรมแห่งประชาชนของพระเจ้าจะไม่พบการอวยพรเลย
ตรงกันข้าม ประชาชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์จะได้รับการอวยพร เหมือนที่ผู้แต่งเพลง
สดุดีเขียนไว้ในเพลงสดุดี 3:8 ว่า “ขอพระพรของพระองค์หลั่งลงเหนือประชาชนของพระองค์
เทอญ”

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 130: บทเพลงใช้แห่ขึ้นบทที่สิบเอ็ดนี้ (ดู ภาพรวมสำหรับเพลง
สดุดี 120) เป็นบทเพลงแห่งความทุกข์ใจหลังจากช่วงเวลาแห่งความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ บาง
คนคิดว่าความทุกข์ลำบากที่ดาวิดเผชิญมาจากการข่มเหงของซาอูลหรืออาจเป็นความบาปของ
เขากับนางบัทเชบา กระนั้นเพลงสดุดีบทนี้ก็ปิดท้ายด้วยความคาดหวังอันชื่นบานจากพระเจ้า ส
เปอร์เจียนใช้ภาพเปรียบเทียบว่า “ไข่มุกทั้งหลายย่อมฝังอยู่ลึก” เพลงสดุดีบทนี้มีสี่ส่วน: ข้อ 1-2
เปิดเผยความปรารถนาอันจริงจังที่มีต่อพระเจ้า; ข้อ 3-4 นำเสนอคำสารภาพและการกลับใจ
ใหม่; ข้อ 5-6 ประกาศการรอดขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้อ 7-8 เปิดเผยความคาดหวังอัน
ชื่นบานในองค์พระผู้เป็นเจ้า*

สดด 130:1-2 **โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์จากที่ลึก** ผู้แต่ง
เพลงสดุดีท่านนี้บันทึกช่วงเวลาแห่งความสิ้นหวังลึกสุดๆ ในชีวิตของเขา เขาอยู่ในที่ลึกแห่ง
ความทุกข์ลำบากและความหดหู่ กระนั้น ในโมงยามมืดมนนั้น เขาร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
เขารู้ว่าพลละกำลังและการช่วยให้พ้นของเขามาจากไหน ดังนั้นเขาจึงร้องว่า **2 ข้าแต่องค์พระผู้**

เป็นเจ้า ขอทรงสดับเสียงของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับเสียงคำวิงวอนของข้า
พระองค์ เขาวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา นี่เป็นแบบอย่างที่ชัดเจน
ของคำอธิษฐานร้อนรนที่เกิดผลมากของผู้ชอบธรรมคนหนึ่ง (ยากอบ 5:16) นอกจากนี้ เห็นได้
ชัดว่าผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้อธิษฐานออกเสียงดัง เขาเปล่งเสียงของตนเป็นถ้อยคำชัดเจนขึ้นไปสู่
สวรรค์ การอธิษฐานโดยไม่ออกเสียงเป็นการอธิษฐานที่ใช้ได้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม มีบาง
ครั้งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยเป็นพิเศษเพราะคำอธิษฐานที่ออกมาเป็นเสียงดังผ่านทางกล่องเสียง

สดด 130:3-4 ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงถามคำถามหนึ่งที่ลึกซึ้ง โอ ข้าแต่พระเย
โฮวาห์ ถ้าพระองค์จะทรงหมายความว่าข้าไว้องค์พระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า ผู้ใดจะยืนอยู่ได้ หาก
พระเจ้าจะทรงนับความบาปทุกอย่างของเรา ผู้ใดจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ได้? คำตอบนั้น
ชัดเจนอยู่แล้ว ไม่มีผู้ใดจะยืนอยู่ได้เลย ความจริงก็คือว่าไม่มีสักคนเป็นคนชอบธรรม เราทุกคน
ล้วนบาปหนาต่อพระพักตร์พระองค์ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงยอมรับความผิดของตนเอง (แม้แบ
บอ้อมๆก็ตาม)

แต่หลังจากได้สารภาพเช่นนั้นแล้ว เขาก็วิงวอนขอความเมตตาของพระเจ้า 4 แต่
พระองค์มีการอภัยเพื่อเขาจะยำเกรงพระองค์ ช่างเป็นความมั่นใจแสนมหัศจรรย์ พระเจ้าทรง
สัตย์ซื่อและชอบธรรมที่จะยกโทษความบาปทั้งหลายของเราเมื่อเราสารภาพพวกมันต่อพระองค์
(1 ยอห์น 1:9) กระนั้น การยกโทษของพระองค์ก็ตั้งอยู่บนความเมตตาและพระคุณของพระองค์
ดังนั้น เราจึงมีเหตุจูงใจอันเข้มแข็งที่จะยำเกรงพระองค์ พระเจ้าไม่จำเป็นต้องยกโทษเรา กระนั้น
ในความเมตตาของพระองค์ๆจะทรงยกโทษ เราจึงมีเหตุมหาศาลที่จะยำเกรงพระองค์เกรงว่า
พระองค์จะไม่ทรงมีความเมตตาต่อเรา

สดด 130:5-6 ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงร้องออกมาว่า ข้าพเจ้าคอยพระเย
โฮวาห์ จิตใจของข้าพเจ้าคอยอยู่ และข้าพเจ้าหวังในพระวอนของพระองค์ เพราะทราบถึง
ความผิดบาปของตนและความเมตตาของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงรอคอยพระเจ้าและ

หวังในพระวาทะของพระองค์ จนทุกวันนี้ เราต้องทำเช่นนั้นเหมือนกัน: รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าและหวังในพระวาทะของพระองค์ นี่ยิ่งเป็นจริงเมื่อการสารภาพถูกกระทำ

6 จิตใจของข้าพเจ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า ข้าพเจ้ากล่าวว่า ยิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทวนซ้ำคำพูดตัวเองเพื่อเน้นความสำคัญ เขาใช้ภาพเปรียบเทียบของคนยามคนหนึ่งในช่วงใกล้รุ่งที่คอยดวงอาทิตย์ขึ้น เหมือนกับที่พวกเขา โหยหายามเช้า เขาก็รอคอยความเมตตาของพระเจ้าเช่นกัน

สดด 130:7-8 หลังจากได้พรรณนาถึงความทุกข์ลำบากของตัวเองแล้ว คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนสติประชาชนของพระเจ้าให้ตั้งความหวังของพวกเขาในพระเจ้า จงให้อิสราเอลหวังใจในพระเยโฮวาห์ เพราะในพระเยโฮวาห์มีความเมตตา และในพระองค์มีการไถ่อย่างสมบูรณ์ เหมือนกับที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้รอคอยและหวังในความเมตตาของพระเจ้า เขาจึงสั่งประชาชนของพระเจ้าให้ทำแบบเดียวกัน สาเหตุของการคาดหวังเช่นนั้นก็คือว่า พระเจ้าทรงเปี่ยมเมตตาและจะทรงไถ่ประชาชนของพระองค์อย่างเปี่ยมกรุณา

8 และพระองค์จะทรงไถ่อิสราเอลจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเขา เมื่อประชาชนของพระเจ้าสารภาพ กลับใจใหม่ และจากนั้นรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าก็จะทรงยกโทษพวกเขา เรื่องความบาปของพวกเขา นั่นเป็นจริงสำหรับอิสราเอลในสมัยโบราณ มันยังเป็นจริงเหมือนเดิมสำหรับประชาชนของพระเจ้าทุกวันนี้

ภาพรวมของเพลงสดุดี 131: เพลงสดุดีสั้นๆบทนี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่ง เชื่อกันว่ามันถูกเขียนโดยดาวิดขณะยังอยู่ในราชสำนักของซาอูลก่อนที่จะต่อมาเขาขึ้นครองบัลลังก์แห่งอิสราเอล มันกล่าวถึงเด็กหนุ่มคนหนึ่ง แต่มันก็มีประสบการณ์ของชายคนหนึ่งในพระคริสต์

สดด 131:1 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพระองค์มิได้ห่อหุ้ม และนัยน์ตาของข้าพระองค์มิได้ยโส ข้าพระองค์มิได้ไปยุ่งกับเรื่องใหญ่โต หรือเรื่องมหัศจรรย์เกิน

ตัวของข้าพระองค์ ความถ่อมใจของดาวิดหนุ่มปรากฏชัดเจน ดู 1 ซามูเอล 18:18, 23 แม้ถูกลิด
ให้ได้รับความยิ่งใหญ่ ดาวิดตอนเป็นชายหนุ่มก็มีความถ่อมใจ ตลอดทั่วพระคัมภีร์ หลักการนี้
ถูกนำเสนออย่างชัดเจนที่ว่าพระเจ้าจะทรงยกชูคนใจถ่อมและทำให้คนเย่อหยิ่งต่ำลง ดาวิดและ
พระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของเขา เป็นผู้อ่อนสุภาพและถ่อมใจ ดู มัทธีว 11:29

สดด 131:2 แต่ข้าพระองค์ได้สงบและระงับจิตใจของข้าพระองค์ อย่างเด็กที่
หย่านมมารดาของตนแล้ว จิตใจของข้าพระองค์เหมือนอย่างเด็กที่หย่านมแล้ว ตอนเป็นชาย
หนุ่มในราชสำนักของซาอูล ดาวิดได้พยายามประพฤติตัวดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความคิดที่สำคัญ
กว่าก็คือว่าเขาประพฤติตัวอย่างมีปัญญา โดยเฉพาะต่อหน้าคนเหล่านั้นที่มีสิทธิอำนาจและ
อิทธิพล ตลอดชีวิตของดาวิด เขาประพฤติตัวอย่างมีปัญญาจริงๆ ดู 1 ซามูเอล 18:5, 14, 15 และ
30 แม้ซาอูลคิดแผนการชั่วร้ายต่อสู้อาวิด เขาก็ประกาศได้อย่างชัดเจนว่า จิตใจของข้าพระองค์
เหมือนอย่างเด็กที่หย่านมแล้ว นี่สื่อถึงความไร้เดียงสาและความไม่มีพิษภัยใดๆ ซาอูลคิดการชั่ว
ร้ายต่อสู้อาวิด ดาวิดสนองตอบด้วยความไม่มีผิดและความจงรักภักดี ความสัตย์สุจริตแห่งอุปนิสัย
ของเขาปรากฏชัดเจน

สดด 131:3 กระทั่งตอนเป็นชายหนุ่ม ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีสั้นๆ บทนี้
ด้วยคำกำชับแก่ชนชาติของเขา จงให้อิสราเอลหวังใจในพระเยโฮวาห์ตั้งแต่กาลบัดนี้สืบไปเป็น
นิตย์ คำสั่งนั้นเป็นจริงสำหรับอิสราเอล มันยังเป็นจริงเหมือนเดิมสำหรับประชาชนของพระเจ้า
จนทุกวันนี้

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 132: บทเพลงใช้แห่ขึ้นถัดไปนี้ (ดู ภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี
120) อาจถูกเขียนโดยซาโลมอน โอกาสที่เขียนคือ ความปรารถนาของดาวิดที่จะสร้างนิเวศ
ถาวรหลังหนึ่งสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ พระวิหาร) กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ โอกาสที่
เขียนอาจเป็นตอนที่ดาวิดนำหีบพันธสัญญามาจากศิรยาทเยอาริมไปยังเรือนของโอเบดเอโดม
และจากที่นั่นมายังศิโยน 2 ซามูเอล 6:1-23 อีกที่ศนะหนึ่งก็คือ ตอนที่ดาวิดแสดงความ*

ปรารถนาของเขาคือที่จะสร้างพระวิหารแก่นาธานใน 2 ซามูเอล 7:1-17 ไม่ว่ากรณีใด เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นเพลงแห่งความคาดหวัง มันถูกแบ่งออกได้ดังนี้: คำกล่าวแสดงความปรารถนาของดาวิดถูกให้ไว้ในข้อ 1-7, คำอธิษฐานตอนขนย้ายที่บั้นนั้นในข้อ 8-10 และการเตือนความจำเกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ในข้อ 11-18 แม้จุดสนใจหลักของเพลงสดุดีบทนี้คือ ดาวิด ผู้เขียนก็อาจเป็นซาโลมอน

สดด 132:1-5 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงดาวิดและความลำบากยากเข็ญทั้งสิ้นของท่าน 2 ว่า ท่านได้ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์อย่างไร และได้ปฏิญาณตัวไว้ต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบว่า 3 "แน่อนอนข้าพระองค์จะไม่เข้าตัวบ้านหรือขึ้นไปนอนบนที่นอนของตน 4 ข้าพระองค์จะไม่ให้นัยน์ตาของข้าพระองค์หลับ หรือให้หนังตาเคลิ้มไป 5 จนกว่าข้าพระองค์จะหาสถานที่สำหรับพระเยโฮวาห์ได้ คือที่ประทับของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบ"

แม้ดาวิดได้สร้างเรือนไม้สนสีดาร์หลังหนึ่งให้ตัวเองแล้ว (2 ซามูเอล 5:11 และ 7:2) เขาก็ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะสร้างพระนิเวศที่เหมาะสมหลังหนึ่งถวายพระเจ้า สมัยนั้นอนุสาวรีย์และที่ประทับแห่งสง่าราศีของพระเจ้าบน โลกคือ พลับพลาที่ซึ่งซึ่งล้อมโถรมไปมากแล้วหลังจากสี่ศตวรรษแห่งการเผชิญแคว้นและการใช้งาน นอกจากนี้ดาวิดหาทางที่จะสร้างพระวิหารถาวรหลังหนึ่งที่เหมาะสมแก่สง่าราศีแห่งพระเจ้าของเขา ไม่ว่าโอกาสที่เขียนคือตอนที่บั้นนั้นยังอยู่ที่เรือนของโอเบดเอโดมหรือช่วงต่อมาในชีวิตของเขา ดาวิดก็มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะสร้างพระวิหารหลังหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับ “พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบ”

สดด 132:6-7 คุณเถิด เราได้ยินเรื่องนี้ในเอฟราธาห์ เราได้พบสิ่งนี้ในนาของปาโม เรื่องนี้อ้างอิงถึงสมัยที่บั้นนั้นยังอยู่ที่ศิรยาทเขอาริมในเอฟราอิม (เอฟราอิมยังเป็นที่รู้จักในชื่อเอฟราธาห์ด้วย ดู 1 ซามูเอล 1:1) ที่นั่นที่บั้นนั้นถูกพบเจอหลังจากคนฟีลิสเตียนนำมันกลับมาคืน

7 "เราจะไปยังที่ประทับของพระองค์ เราจะนมัสการที่รองพระบาทของพระองค์" ดาวิด จึงปฏิญาณว่าจะไปยังสถานที่นมัสการและสถิตย์ชื่อนั้น แม้มันเป็นระยะทางไกล นั่นก็ไม่ทำให้ ดาวิดย่อท้อ เขามีความปรารถนาแรงกล้าที่จะสถิตย์ชื่อในการนมัสการต่อพระเจ้าของเขา

สดด 132:8-10 ณ จุดนี้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปล่งเสียงของตนในคำอธิษฐานต่อ พระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเสด็จไปยังที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และ หีบแห่งอนุภาพของพระองค์ น่าสนใจที่ว่าซาโลมอนใช้ถ้อยคำเดียวกันนี้ตอนอุทิศถวายพระ วิหาร ดู 2 พงศาวดาร 6:41, 42 ซาโลมอนขอร้องพระเจ้าให้นำการสถิตบน โลกนี้ของพระองค์ กลับมาประทับเหนือพระที่นั่งกรุณาบนหีบพันธสัญญา นั่นอีกครั้ง

9 ขอปุโรหิตของพระองค์สวมความชอบธรรม และให้วิสุทธิชนของพระองค์โห่ร้องด้วย ความชื่นบาน ดาวิดโหยหาววันนั้นเมื่อพวกปุโรหิตของพระเจ้าจะปรนนิบัติที่แท่นบูชาของ พระเจ้าอีกครั้ง เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าด้วยภาพเปรียบเทียบสำนวนโวหารให้พวกเขาสวมความ ชอบธรรมเป็นเสื้อผ้า ข้อ 16 ของบทนี้กล่าวซ้ำข้อ 9 ยกเว้นวลีที่ว่าพวกปุโรหิตของพระเจ้าสวม ความรอดเป็นเสื้อผ้า อิศยาห์เขียนเกี่ยวกับ "เสื้อผ้าแห่งความรอด" และ "เสื้อคลุมแห่งความชอบ ธรรม" แน่ทีเดียว ประชาชนของพระเจ้าทุกวันนี้ในพระคริสต์เป็นปุโรหิตของพระเจ้าและนุ่งห่ม ไปด้วยเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ ดังนั้นดาวิดจึงตั้งตาคอยวันนั้นเมื่อ ประชาชนของพระเจ้าจะโห่ร้องด้วยความชื่นบานเพราะการนมัสการที่พระวิหารมีขึ้นอีกครั้งที่ เยรูซาเล็ม

10 เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ ขออย่าทรงเมินพระพักตร์หนีจากผู้ที่ พระองค์ทรงเจิมไว้วันนั้น ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้จึงวิงวอนพระเจ้ามิให้หันการอวยพรและพระ พักตร์ของพระองค์ไปเสียจากเขา ในฐานะกษัตริย์แห่งอิสราเอล ซาโลมอนเป็นผู้ถูกเจิมของ พระเจ้า คำที่แปลเช่นนั้น (มาชียาห์) ถูกแปลเป็นพระเมสสิยาห์ในที่อื่น พระเจ้าทรงอวยพรซา โลมอนและกษัตริย์องค์ต่อๆมาเพราะเห็นแก่ดาวิด พระองค์จะทรงอวยพรเราเพราะเห็นแก่พระ เยชูผู้ทรงเป็นทายาทผู้ยิ่งใหญ่ของดาวิด

สดด 132:11-12 พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับดาวิดอันเป็นลัจจะ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงหันกลับคือว่า "เราจะตั้งผลจากตัวของเจ้าไว้บนบัลลังก์ของเจ้า คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เตือนความจำพระเจ้าเกี่ยวกับพันธสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด ในพันธสัญญาดาวิด พระเจ้าทรงสัญญาดาวิดว่าลูกหลานของเขาจะนั่งบนบัลลังก์ของเขาเสมอไป ดู 2 ซามูเอล 7:5-16

ที่นั่นพระเจ้าทรงสัญญาดาวิดว่า **12** ถ้าบรรดาบุตรของเจ้าปฏิบัติตามพันธสัญญาของเรา และบรรดาพระโอราตของเราซึ่งเราจะสอนเขา เหล่าบุตรของเขาทั้งหลายด้วยเช่นกันจะนั่งบนบัลลังก์ของเจ้าเป็นนิตย์" เงื่อนไขเดียวเท่านั้นของพันธสัญญาดาวิดก็คือว่า ลูกหลานของดาวิดจะต้องเชื่อฟังต่อพระวามะของพระเจ้าต่อไป นำเสรีที่หลายคนต่อมาไม่เชื่อฟัง ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงทำให้บัลลังก์ของดาวิดว่างเปล่าแต่มิใช่อย่างถาวร สักวันหนึ่งเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา ดาวิดจะนั่งบนบัลลังก์ของเขาเองอีกครั้งในฐานะกษัตริย์แห่งอิสราเอลเมื่อพระเยซูทรงเป็นพระมหากษัตริย์แห่งกษัตริย์ทั้งหลายเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น

สดด 132:13-14 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเลือกศิโยน พระองค์มีพระประสงค์จะให้เป็นที่ประทับของพระองค์ ซาโลมอนเตือนความจำเหล่าผู้อ่านของเขาว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกศิโยน (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) แล้ว ตั้งแต่สมัยของอับราฮัมบนภูเขามอริยาห์มาจนถึงการสถาปนาเยรูซาเล็มเป็นนครหลวงแห่งอิสราเอล นครที่ถูกเลือกของพระเจ้าคือเยรูซาเล็มในตอนนั้นและจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป มันคือนครที่พระเยซูทรงร้องไห้ให้ และจากเยรูซาเล็มยุคพันปี พระเยซูคริสต์จะทรงครอบครองเหนือแผ่นดินโลกสักวันหนึ่ง

14 ตรัสว่า "นี่เป็นที่พำนักของเราเป็นนิตย์ เราจะอยู่ที่นี้ เพราะปรารถนาเช่นนั้น ช่างเป็นความคิดอันลึกซึ้ง! พระเจ้าได้ทรงเลือกเยรูซาเล็มเป็นสถานที่สำหรับการหยุดพักของพระองค์แล้ว มันเป็นที่แห่งการพักผ่อนของพระองค์ มันคือนครที่พระองค์ทรงเลือกที่จะสถาปนากการสถิตอยู่บนโลกของพระองค์ไว้

สดด 132:15-18

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ปิดท้ายเพลงสดุดีที่มีเอกลักษณ์บทรบนี้โดยกล่าวแทนพระเจ้าถึงพระสัญญาต่างๆของพระองค์เกี่ยวกับเยรูซาเล็ม เราจะอำนวยพรอย่างมากมายแก่เสบียงของเมืองนี้ เราจะให้คนจนของเมืองนี้อิ่มด้วยขนมปัง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอวยพรนครที่ถูกเลือกของพระองค์และแม้แต่คนยากจนที่อยู่ในนั้น 16 เราจะเอาความรอดห่มบุโรหิตของเมืองนั้น และวิสุทธิชนของเมืองนั้นจะโห่ร้องด้วยความชื่นบาน ดู หมายเหตุสำหรับข้อ 9 ที่นั่นพวกบุโรหิตของพระเจ้าถูกกล่าวว่ามีห่มความชอบธรรม

17 ณ ที่นั่นเราจะกระทำให้มีเขาหนึ่งอกขึ้นมาสำหรับดาวิด เราได้เตรียมประทีปดวงหนึ่งสำหรับผู้รับเจิมของเรา การกล่าวถึง “เขาของดาวิด” หมายถึง ปลายกำลังของเขาโดยทั่วไป และกล่าวอย่างเจาะจงมากขึ้นคือ ลูกหลานของเขา สิ่งที่คุณแต่งเพลงสดุดีท่านนี้พูดถึงคือ ราชวงศ์ที่จะมาของดาวิด มันออกดอกหรือวัฒนาขึ้นที่เยรูซาเล็ม จากเยรูซาเล็มนั่นเองที่ความสว่างของโลกจะส่องแสง นั่นเป็นจริงในสมัยของดาวิด ความสว่างนั้นส่องทะลุผ่านความมืดในสมัยของพระเยซู มันจะเป็นจริงทั้งหมดเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง

18 เราจะเอาความอายห่มศัตรูของท่าน แต่มงกุฎของท่านจะแวววามอยู่บนท่าน" พระเจ้าผ่านทางผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทรงปิดท้ายบทรบนี้โดยสัญญาว่าจะกำจัดศัตรูของเยรูซาเล็มและนำการอวยพรมาสู่เชื้อสายของดาวิดเมื่อพวกเขาตั้งบนบัลลังก์ของเขา ข้อท้ายๆเหล่านี้เป็นการเสริมเข้ากับพันธสัญญาดาวิด พระเจ้าโดยทางผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงทรงพุ่งเป้าไปที่เยรูซาเล็มนครที่ถูกเลือกของพระเจ้า

ภาพรวมของเพลงสดุดี 133: บทเพลงใช้แห่ขึ้นถัดไปนี้ (ดู ภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี 120) อาจถูกเขียนโดยดาวิด บางคนได้คาดเดาว่ามันถูกเขียนหลังจากดาวิดถูกเลือกโดยคนอิสราเอลสิบสองตระกูลนั้นให้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนชาตินั้นทั้งสิ้น คนอื่นๆก็เสนอแนะว่ามันถูกเขียนหลังจากที่การกบฏของอับซาโลมล้มเหลวและดาวิดกลับคืนสู่บัลลังก์อีกครั้ง ทัศนะ

แรกน่าจะใช้มากกว่า ใจความหลักมีหนึ่งเดียวและเรียบง่าย: ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ท่ามกลางพวกพี่น้อง

สดด 133:1 **ดูเถิด** ซึ่งพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็เป็นการ
ดีและน่าชื่นใจมากสักเท่าใด ผู้เขียนที่ได้รับการคลุใจท่านนี้นำเสนอความจริงหนึ่งที่เป็นนิรันดร์
มีการอวยพรและความดียิ่งใหญ่เมื่อพี่น้องเห็นพ้องตรงกัน ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันคือ
พระพรอย่างหนึ่งซึ่งแผ่ออกมาจากพระวิญญูณของพระเจ้า การทะเลาะวิวาทและความไม่ลง
รอยกันคือสิ่งที่เป็นของโลก เนื้อหนัง และพญามาร มีความอ่อนหวานแบบสวรรค์ในความเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สดด 133:2 ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นเหมือนน้ำมันประเสริฐอยู่บน
ศิระไหล่อบลงมาบนหนวดเครา บนหนวดเคราของอาโรน ไหล่อบลงมาบนคอเสื้อของท่าน
ภาพประกอบนี้คือตอนที่อาโรนถูกเจิมเป็นมหาปุโรหิตเหนืออิสราเอล น้ำมันเจิมนั้นจริงๆแล้ว
เป็นน้ำหอมมากกว่า ดู อพยพ 30:23-25 อพยพ 29:7 พรรณนาถึงการเจิมพวกปุโรหิต เพราะ
น้ำมันเจิมนั้นถูกทำให้เป็นน้ำหอมและมีกลิ่นหอมชื่นใจ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความหอม
หวานและความยินดี – ความยินดีของการที่พี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

สดด 133:3 เหมือนน้ำค้างของภูเขาเฮอร์โมน เหมือนน้ำค้างซึ่งตกลงบนเทือก
เขาศิโยน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงบังคับบัญชาพระพรที่นั่น คือชีวิตจำเริญเป็นนิรันดร์ ภูเขาเฮอร์
โมนที่อยู่ทางทิศเหนือเป็นภูเขาสูงที่สุดในเขตแดนของอิสราเอล มันมีหิมะปกคลุมบนยอด
บ่อยๆ น้ำค้างของภูเขาเฮอร์โมนั้นเย็นฉ่ำชื่นใจในแผ่นดินที่กึ่งแห้งแล้งบ่อยๆ ในลักษณะ
เดียวกัน น้ำค้างบนเทือกเขาศิโยนก็เย็นฉ่ำชื่นใจเช่นกัน ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พวกพี่น้อง
ที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นพระพรอย่างหนึ่ง อีกครั้งที่พระเจ้าทรงบัญชาการอวยพรของ
พระองค์ที่ภูเขาศิโยน (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) พระพรยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือ พระพรแห่งชีวิต – ชีวิตนิรัน
ดร์ รากฐานของมันอยู่ที่กล โครธาซึ่งอยู่ที่เยรูซาเล็ม รากฐานที่แท้จริงแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจ

เดียวกันถูกพบที่กางเขนของพระเยซูคริสต์ – ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้าและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพี่น้อง

ภาพรวมของเพลงสดุดี 134: นี่เป็นบทเพลงใช้แห่ขึ้นเพลงสดุดีย์ (ดู ภาพรวมสำหรับเพลงสดุดี 120) มันอาจถูกเขียนโดยดาวิด โอกาสที่เขียนอาจเป็นตอนที่เขานำหีบพันธสัญญามายังศิโยน (2 ซามูเอล 6:17, 18) หรืออาจเป็นตอนที่เขานับคนเลวีและแต่งตั้งพวกเขาสำหรับงานปรนนิบัติของพวกเขา (1 พงศาวดาร 23:26, 30) เห็นได้ชัดว่าเพลงสดุดีบทนี้เป็นบทเพลงแห่งการอุทิศถวายและการอวยพรคนเลวีสำหรับงานปรนนิบัติที่พลับพลา

สดด 134:1 มาเถิด มาอวยพรการแต่พระเยโฮวาห์ บรรดาท่านผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ ผู้ยืนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในกลางคืน เพราะมีการกล่าวถึงการปรนนิบัติในตอนกลางคืน เราจึงอาจสันนิษฐานได้ว่าฉากหลังของเพลงสดุดีบทนี้คือ ตอนเช้า สเปร์เจียนเสนอแนะว่าเพราะว่านี่เป็นบทเพลงใช้แห่ขึ้นเพลงสดุดีย์ มันจึงถูกขับร้องขณะที่พวกจาริกมาร่วมเทศกาลเลี้ยงเหล่านั้ที่เยรูซาเล็มกำลังเก็บข้าวของและมุงหน้ากลับบ้าน ในแสงยามเช้า พวกเขาเห็นคนเลวีที่ได้เข้าเวรตลอดทั้งคืน เพื่อเฝ้าพลับพลา/พระวิหาร พวกเขาจึงร้องบทเพลงก้านับแก่ผู้รับใช้ที่สัจซื่อเหล่านี้ของพระเจ้า แน่ทีเดียวคนทั้งหลายที่อยู่เฝ้าข้าวของในการทำงานของพระเจ้าควรได้รับคำสรรเสริญ บ่อยครั้งคนเลวีมีหน้าที่ๆ ไม่ได้รับคำขอบคุณของการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของพลับพลา/พระวิหารหรือการเฝ้ายามมันในตอนกลางคืน จนทุกวันนี้คนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์ กระทั่งในงานรับใช้เสริมต่างๆควรได้รับการก้านับและการอวยพร

สดด 134:2 จงยกมือของท่านขึ้นในสถานบริสุทธิ์ และอวยพรการแต่พระเยโฮวาห์ การยกมือขึ้นเป็นท่าทางของคนฮีบรูในการนมัสการและการอธิษฐาน มือที่ถูกยกขึ้นชี้ไปยังสวรรค์และพระเจ้าแห่งสวรรค์ น่าเศร้าที่ในปัจจุบัน วิธีปฏิบัติดังกล่าวถูกใช้อย่างผิดๆในการนมัสการจอมปลอมและศาสนาคริสต์แบบลอกเลียนแบบ มันดูน่าเลื่อมใส แต่บ่อยครั้งก็ไม่มี

รากฐานในความเชื่อแท้จริงหรือวิธีปฏิบัติตามพระคัมภีร์เลย ดาวิดจึงขอร้องคนเลวีที่พลับพลา/
พระวิหารให้นมัสการและถวายสาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้น

สดด 134:3 **ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรท่านจากศิโยน คือพระองค์**
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก หลังจากเรียกคนเลวีให้ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแล้ว ดาวิด
ก็ขอร้องพระเจ้าให้ทรงอวยพรพวกเขาตอบด้วย อีกทศนะหนึ่งก็คือว่า คนเลวีที่พลับพลา/พระ
วิหารตอบฝูงชนที่จะออกเดินทางด้วยคำอวยพรขณะที่พวกเขาเตรียมตัวกลับบ้าน โปรดสังเกต
การเอ่ยถึงพระราชกิจในการเนรมิตสร้างของพระเจ้า มันเป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่ยอมรับ
พระองค์ผู้ทรงเป็นผู้เนรมิตสร้างสิ่งทั้งปวงทรงถูกเรียกให้อวยพรประชาชนของพระเจ้าไม่ว่า
พวกเขาเป็นคนเลวีที่พลับพลา/พระวิหารหรือเหล่าผู้จาริกที่จะเดินทางกลับบ้านก็ตาม

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 135: เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยเนื้อหาที่คล้ายคลึงกับเพลงสดุดี
บทก่อนหน้า เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าถูกเรียกให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ส่วนที่เหลือของ
บทนี้เป็นการกลมกลืนกันของข้อพระคัมภีร์อื่น สิบสี่ข้อแรกเป็นคำเตือนสติให้สรรเสริญองค์
พระผู้เป็นเจ้า นี่ตามมาด้วยการประมาณการนับถือรูปเคารพในข้อ 15-18 และจากนั้นเป็นคำเชิญ
ชวนสุดท้ายให้ถวายสาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าในข้อ 19-21*

สดด 135:1-3 **จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จงสรรเสริญพระนามของพระเย**
โฮวาห์ โอ บรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์เอ๋ย จงสรรเสริญพระองค์ 2 ท่านที่ยืนอยู่ในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์ ที่ในบริเวณพระนิเวศของพระเจ้าของเรา **3 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะ**
พระเยโฮวาห์ประเสริฐ จงร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะการกระทำนั้น
ผลิตผลิต เมื่อเพลงสดุดีแห่งคำสรรเสริญนี้เริ่มต้น คำกำชับให้สรรเสริญพระองค์ก็ถูกพบห้า
ครั้ง ในลักษณะที่คล้ายกับเพลงสดุดีบทก่อนหน้า คนเลวีและบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าที่
พลับพลา/พระวิหารถูกเรียกให้สรรเสริญพระเจ้า คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้สำหรับ

ประชาชนของพระเจ้า และเหตุผลนั้นก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระองค์ประเสริฐและพระนามของพระองค์เป็นที่น่ายินดี

สดด 135:4 เหตุเพิ่มเติมสำหรับการสรรเสริญถูกหมายเหตุไว้ โดยเฉพาะจากมุมมองของอิสราเอล เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเลือกยาโคบไว้สำหรับพระองค์เอง เลือกอิสราเอลไว้เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ บรรดาคริสเตียนคนต่างชาติก็มีเหตุเดียวกันที่จะสรรเสริญพระองค์ พระองค์ได้ทรงเลือกเราแล้วในพระคริสต์ให้เป็นทรัพย์สมบัติของพระองค์ โดยเฉพาะดังนั้นคนเหล่านั้นที่อยู่ในพระคริสต์อย่างแท้จริงจึงเป็นสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งต่อพระเจ้า

สดด 135:5 นอกจากนี้ เพราะข้าพเจ้าทราบว่พระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่ง และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราใหญ่ยิ่งกว่าพระอื่นทั้งสิ้น โลกสมัยนั้นและในปัจจุบันเต็มไปด้วยศาสนาเทียมเท็จและลอกเลียนแบบ ไม่ว่าในนามของอัลเลาะห์หรือเทพเจ้าองค์อื่นอย่างที่เขากัน ความจริงก็คือว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอยู่เหนือพระเท็จทั้งปวง พระองค์ยิ่งใหญ่และอยู่เหนือพระทั้งสิ้น

สดด 135:6-7 พระเยโฮวาห์พอพระทัยสิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ในทะเลและที่น้ำลึกทั้งสิ้น 7 พระองค์ทรงกระทำให้เมฆลอยขึ้นมาจากที่สูง ปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงกระทำฟ้าแลบให้แก่น้ำฝนและทรงนำลมออกมาจากคลังของพระองค์ น้ำพระทัยอันเป็นสิทธิ์ขาดของพระเจ้าถูกกล่าวถึงดังนี้ พระองค์ทรงทำได้และทรงกระทำสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงเลือกกระทำ น้ำพระทัยอันเป็นสิทธิ์ขาดของพระองค์ปรากฏชัดเจนในการเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก มันปรากฏชัดในอำนาจแห่งธรรมชาติ แม้ซาตานเป็นเจ้าของอำนาจในย่านฟ้าอากาศ พระเจ้าก็ทรงกุมสิทธิ์อำนาจเด็ดขาดเหนือการทำงานต่างๆของฟ้าอากาศและอำนาจของพวกมัน โลกมักเรียกภัยพิบัติต่างๆทางธรรมชาติว่าเป็น ‘ฝีมือของพระเจ้า’ อันที่จริงพญามารอาจเป็นตัวการก็ได้ แม้กระนั้น พระเจ้าก็ทรงกุมสิทธิ์อำนาจสุดท้ายเหนือการทำงานต่างๆของฟ้าอากาศแห่งแผ่นดินโลก

สดด 135:8-12 พร้อมกันนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หันความสนใจของเขาไปยัง การที่พระเจ้าได้ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นอย่างทรงฤทธิ์ในกาลอดีต พระองค์คือผู้ทรงสังหารลูก หัวปีของอียิปต์ ทั้งของคนและของสัตว์ 9 โอ อียิปต์เอ๋ย ผู้ทรงให้หมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ท่ามกลางเจ้า ให้ต่อสู้กับฟาโรห์และบรรดาข้าราชการของท่าน คาวิดเล่าย้อนคร่าวๆว่าพระเจ้า ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นออกมาจากอียิปต์อย่างไร

10 พระองค์คือผู้ทรงตีประชาชาติใหญ่โต และทรงสังหารกษัตริย์ผู้ทรงฤทธิ์ **11** คือลิ โทนกษัตริย์ของคนอโมไรต์ และโอกษัตริย์ของเมืองบาซาน และบรรดาราชอาณาจักรแห่งคา นานอัน **12** และประทานแผ่นดินของเขาทั้งหลายให้เป็นมรดก เป็นมรดกแก่อิสราเอลประชาชน ของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าประทานการช่วยให้พ้นอันทรงฤทธิ์แก่อิสราเอลจากประชาชาติ อื่นๆที่เป็นศัตรูขณะที่พวกเขาเดินหน้าเข้าไปในแผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาพวกเขาไว้ ดังนั้น อิสราเอลจึงมีเหตุมากกว่าคนทั้งปวงที่จะสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ประทานการช่วยให้พ้นอัน ทรงฤทธิ์แก่พวกเขาในกาลก่อนแล้ว เช่นเดียวกัน เราในฐานะคริสเตียนคนต่างชาติก็มีเหตุยิ่ง ใหญ่ที่จะสรรเสริญพระองค์ด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจและโทษแห่ง ความบาปและประทานชีวิตใหม่แก่เราในพระคริสต์แล้ว

สดด 135:13-14 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระนามของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ โอ ข้า แต่พระเยโฮวาห์ ความระลึกถึงพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ พร้อมกันนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ หยุดชั่วครู่เพื่อสรรเสริญพระนามของพระเจ้า มันดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์และความระลึกถึงพระองค์ ก็คงอยู่ตลอดไป พระเจ้าไม่เพียงอยู่เป็นนิรันดร์และไม่มีวันเปลี่ยนแปลงเท่านั้น พระองค์จะเป็น ที่รู้จักไปจนทุกชั่วอายุด้วย

นอกจากนี้ **14** เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ คาวิดยกคำ พูดยี้จากพระราชบัญญัติ 32:36 เช่นเดียวกัน ผู้แต่งของหนังสือฮีบรูก็ยกคำพูดเดียวกันนี้ในฮีบรู 10:30 พระเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์! มันเป็นเรื่องหนึ่งที่แน่นอน “เพราะว่าเรา ทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์” (โรม 14:10) และทรงกลับพระทัยในเรื่อง

บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ความคิดอันหลังนี้ก็คือว่า แม้พระเจ้าอาจพิพากษาประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเต็มพระทัยที่จะหันเสียจากการตีสอนนั้นที่พระองค์ทรงกระทำ ประวัติศาสตร์แห่งประชาชนของพระเจ้าแสดงให้เห็นเรื่องนี้หลายครั้งหลายครา ดู อพยพ 32:14, ผู้วินิจฉัย 2:14, 2 ซามูเอล 24:16 แม้พระเจ้าทรงส่งการพิพากษาตีสอนมายังประชาชนของพระองค์จริงๆ ในแต่ละครั้งเหล่านี้ พระองค์ก็ทรงหันเสีย (นั่นคือ กลับพระทัย) จากมันก่อนที่จะ พระองค์ทรงตีสอนอย่างเต็มที่ นี่บอกเป็นนัยถึงทั้งความบริสุทธิ์และความเมตตาของพระเจ้า

สดด 135:15-18 คราวนี้ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้หันความสนใจของตนไปยังบรรดา รูปเคารพและพวกคนนับถือรูปเคารพ รูปเคารพของบรรดาประชาชาติเป็นเงินและทองคำ เป็นหัตถกรรมของมนุษย์ 16 รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้ มีตา แต่ดูไม่ได้ 17 มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน ทั้งไม่มีลมหายใจในปากของรูปนั้น แม้รูปเคารพต่างๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วโลกถูกทำด้วยโลหะมีค่าต่างๆ เช่น เงินหรือทองคำ พวกมันก็เป็นไม้ ตาบอด หูหนวก และไม่มีชีวิตจริงๆ พวกมันเป็นเพียงผลิตภัณฑ์ของมนุษย์

ยิ่งกว่านั้น 18 ผู้ที่ทำรูปนั้นเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปนั้นก็เช่นกัน คนเหล่านั้นที่ทำรูปเคารพต่างๆ หรือวางใจในพวกมันก็หูหนวก ตาบอด เป็นไม้ และไม่มีชีวิต ฝ่ายวิญญาณเช่นกัน ช่วงเป็นความโง่เขลาที่มนุษย์ผู้เจตเลียดลาคจะก้มกราบลงต่อ โลหะหรือไม่ ขึ้นหนึ่งแม้ถูกแกะสลักก็ตาม ความโง่เขลาของพวกเขาก็ปรากฏชัดเจน

สดด 135:19-21 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ โอ วงศ์วานอาโรนเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ 20 โอ วงศ์วานเลวีเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ท่านที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบแล้ว ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็ร้องเรียก (1) ประชาชาติอิสราเอลทั้งหมดให้สรรเสริญพระเจ้า (2) เขายังร้องเรียกเหล่าปุโรหิตเชื้อสายของอาโรนให้สรรเสริญพระองค์ด้วย (3) เขายังเรียกคนเลวีทั้งปวงให้สรรเสริญพระเจ้า สดุดี (4) ผู้ใดก็ตามและทุกคนที่ยำเกรงพระเจ้าถูกเรียกให้ถวายสาธุการแด่พระองค์ คำกำชับที่สั้นนั้นแน่นอนว่าเป็นของคริสตจักรคนต่างชาติคนทุก

วันนี้ ถ้าเราขำเกรงพระเจ้า และเราควรขำเกรง เราก็อยู่ใต้คำกำชับให้ถวายสาธุการแด่พระองค์
(นั่นคือ สรรเสริญพระองค์)

พร้อมกันนั้น ดาวิดประกาศว่า 21 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์จากศิโยน พระองค์ผู้ทรง
พำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ดาวิดปฏิบัติตามคำแนะนำของตัวเอง เขา
ปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าซึ่งการสถิตอยู่บนโลกนี้ของพระองค์
ประทับอยู่ที่พลับพลา/พระวิหารที่เยรูซาเล็ม เขาลงท้ายด้วยฮาเลลูยาห์ – “จงสรรเสริญพระเยโฮ
วาห์เถิด”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 136: เพลงสดุดีบทที่ 136 เป็นเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่แห่งการโมทนา
ขอบพระคุณ John Gill เขียนไว้ว่า “เพลงสดุดีบทนี้น่าจะถูกประพันธ์โดยดาวิด และถูกมอบให้
แก่คนเลวีเพื่อขับร้องทุกวัน, 1 พงศาวดาร 16:41 ซาโลมอนบุตรชายของเขาปฏิบัติตามแบบ
อย่างของเขา และใช้พวกเขาในการขับร้องเพลงอุทิศถวายพระวิหาร, 2 พงศาวดาร 7:3, 6” เพลง
สดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยคำสรรเสริญสามเท่าถวายแด่พระเจ้าผู้เป็นตรีเอกานุภาพ จากนั้นมันยก
ตัวอย่างหลายประการเกี่ยวกับการอวยพรของพระเจ้าที่มีต่ออิสราเอลตลอดสมัยประวัติศาสตร์
ของมัน มันปิดท้ายด้วยหลายข้อที่แสดงความสำนึกพระคุณเป็นการส่วนตัวสำหรับความเมตตา
ในปัจจุบันและการเลี้ยงดูของพระเจ้า

สดด 136:1-3 โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรง
ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ เราถูกกำชับให้เปี่ยมด้วยการ
ขอบพระคุณแด่พระเจ้า เหตุผลนั้นเรียบง่ายและมีลักษณะสองประการ (1) พระองค์ทรง
ประเสริฐและ (2) ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ นั่นเป็นความจริงในสมัยของดาวิด มัน
ยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ ช่างเป็นความมั่นใจแสนวิเศษ: การอวยพรของพระเจ้านั้น
ยังยืนอยู่เป็นนิรันดร์ มันดำรงอยู่ตลอดไป

2 โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าผู้เหนือพระทั้งหลาย เพราะความเมตตาของ พระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือผู้มีฤทธิ์และผู้มีอำนาจทั้งปวงทรงสมควรแก่คำ ขอบพระคุณของเรา – เพราะความเมตตาของพระองค์อยู่ชั่วนิรันดร์!

3 โอ จงโมทนาขอบพระคุณถวายแด่พระองค์ ผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้าทั้งหลาย เพราะความ เมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ในลักษณะเดียวกัน เราถูกสั่งให้โมทนาขอบพระคุณถวายแด่ พระเจ้าเสมอไป พระองค์ทรงถูกเรียกตรงนี้ว่าเจ้าเหนือเจ้าทั้งหลาย พระองค์ทรงอยู่เหนือเจ้าทั้ง ปวง แม้ตรีเอกานุภาพไม่ได้ถูกกล่าวถึงโดยตรง แต่ก็ถูกสื่ออย่างแน่นอน พระเจ้าทรงถูกเรียก สามแบบ นอกจากนี้ ในแต่ละกรณี การ โมทนาขอบพระคุณก็ถูกเสนอในรูปของคำสั่ง มันเป็น คำบัญชาหนึ่งสำหรับประชาชนของพระเจ้า เหตุผลนั้นยังเหมือนเดิม: ความเมตตาอันหาที่สุด มิได้ของพระองค์

สดด 136:4-9 พร้อมกับการร้องประสาน เพลงสดุดีบทนี้ดำเนินต่อไป บางคน ได้เสนอว่าคนเลวี่กลุ่มหนึ่งยืนอยู่ฝั่งหนึ่งของพระวิหารและประกาศส่วนแรกของแต่ละข้อขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งท่อง “ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” ในเนื้อหาส่วนถัดไปนี้ ผู้แต่งเพลง สดุดีท่านนี้เล่าย้อนแบบบทวิถึงราชกิจการทรงสร้างของพระเจ้า

ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ยิ่งใหญ่ต่อองค์เดียว เพราะความเมตตาของ พระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 5 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ด้วยพระสติปัญญา เพราะ ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 6 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงกางแผ่นดินโลกออกเหนือน้ำ ทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 7 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงสร้างดวง สว่างใหญ่ๆ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 8 สร้างดวงอาทิตย์ให้ครองกลางวัน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 9 ดวงจันทร์และดาวทั้งหลายให้ครองกลางคืน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์

พระราชกิจเนรมิตสร้างของพระเจ้าจนทุกวันนี้ยังเป็นพระราชกิจมหัศจรรย์เหมือนเดิม ไม่ว่าจะเป็ฟ้าสวรรค์เบื้องบน แผ่นดิน โลกเบื้องล่าง หรือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาว

ต่างๆ พวกมันล้วนตำแดงถึงความดีของพระเจ้าและให้ภาพประกอบว่าความเมตตาของพระองค์
ดำรงเป็นนิത്യ พระราชกิจเนรมิตสร้างนั้นควรกระตุ้นเราให้โหมทนาขอบพระคุณถวายแด่พระเจ้า
จนทุกวันนี้

สดด 136:10-22 จากนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เล่าย้อนสั้นๆ ในการร้องประสาน
แบบเดียวกันเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของอิสราเอล โดยยกตัวอย่างที่แสดงถึงความดีและความ
เมตตาของพระเจ้า

ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงตีอียิปต์ทางบรรดาลูกห้วยปี เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรง
เป็นนิത്യ 11 และทรงนำอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางเขา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรง
เป็นนิത്യ 12 ด้วยพระหัตถ์เข้มแข็งและพระกรที่เหยียดออก เพราะความเมตตาของพระองค์
ดำรงเป็นนิത്യ 13 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงแบ่งทะเลแดงออกจากกัน เพราะความเมตตาของ
พระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 14 และทรงให้อิสราเอลผ่านไปท่ามกลางทะเลนั้น เพราะความเมตตา
ของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 15 แต่ทรงคว่ำฟาโรห์และกองทัพของท่านเสียในทะเลแดง เพราะ
ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 16 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงนำประชาชนของพระองค์
ไปในถิ่นทุรกันดาร เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 17 ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงตี
พระมหากษัตริย์ทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 18 และทรงสังหาร
กษัตริย์พระนามอูโหมษ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 19 มีลิโหนกษัตริย์ของคน
อาโมไรต์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 20 และโอกษัตริย์แห่งเมืองบาซาน
เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 21 และประทานแผ่นดินของเขาให้เป็นมรดก
เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ 22 ให้เป็นมรดกแก่อิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์
เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิത്യ

ดาวิดเล่าย้อนถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าในเทศกาลปัสกาแรกนั้นและการช่วยให้พ้นอันตราย
ฤทธิ์ของพระองค์ในการพาอิสราเอลออกมาจากอียิปต์ที่ทะเลแดง พระองค์ประทานชัยชนะแก่
พวกเขาโดยต่อสู้ศัตรูนับไม่ถ้วนในการเดินทางอันยาวนานของพวกเขาไปยังแผ่นดินที่พระเจ้า

ทรงสัญญาพวกเขาไว้ และจากนั้นพระเจ้าก็ประทานแผ่นดินที่พระองค์ทรงสัญญาพวกเขาไว้ให้เป็นมรดกตลอดไปแก่พวกเขา แท้จริงพระเจ้าทรงคืออิสราเอลและทรงสำแดงความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขาแล้ว มันเป็นเหตุบริบูรณ์ที่พวกเขาจะถวายการขอบพระคุณแด่พระเจ้า ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนคนต่างชาติ พระเจ้าทรงอวยพรเราแล้วด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทั้งสิ้น ในพระคริสต์และทรงสัญญาพระพรต่างๆฝ่ายร่างกายในระหว่างนี้ด้วย เรายังคงมีเหตุยิ่งใหญ่ที่จะถวายการขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า แน่ทีเดียว ความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่นิตย์จนทุกวันนี้

สดด 136:23-26 ขณะที่เพลงสดุดีไม่ธรรมดาบทนี้ใกล้ถึงตอนจบ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ก็สรุปย่อความดีของพระเจ้า คือพระองค์นี่เอง ผู้ทรงระลึกถึงเราในฐานะต่ำต้อยของเรา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ เมื่ออิสราเอลต่ำต้อยไม่เหลืออะไรเลย พระเจ้าก็ทรงระลึกถึงพวกเขาและประทานพระคุณและความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขา พระองค์ทรงกระทำแบบเดียวกันเพื่อเราด้วย **24** และทรงไถ่เราให้พ้นจากศัตรูของเรา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ พระเจ้าทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากศัตรูมากมายแล้ว – เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์

สุดท้าย พระเจ้าผู้เปี่ยมเมตตาของเราทรงเป็น **25** พระองค์ผู้ประทานอาหารแก่เนื้อหนังทั้งปวง เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ แน่ทีเดียว พระองค์ทรงสัญญาไว้แล้วว่า “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19) ดังนั้น **26** โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ เพราะว่าพระเจ้าทรงคือและเปี่ยมเมตตา พระองค์จึงทรงตอบสนองความต้องการต่างๆของประชาชนของพระองค์ไม่ว่าพวกมันจะเป็นเรื่องใดก็ตามตลอดหลายยุคสมัย ดังนั้นเราจึงมีหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ที่จะถวายการขอบพระคุณแด่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 137: เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าถูกเขียนในช่วงการตกเป็นเชลยในบาบิโลนและที่ไหนสักแห่งภายในจักรวรรดิบาบิโลน ผู้แต่งไม่เป็นที่ทราบ แม้บางคนได้คาดเดาว่าเอสราหรือหนึ่งในพวกเชลยยิวคนสำคัญอาจเป็นคนเขียนมันก็ตาม สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “บทเพลงนี้อาจถูกขับร้องในสถานที่รำไห้ของพวกยิว มันเป็นผลแห่งการตกเป็นเชลยในบาบิโลน และแสดงออกถึงความเศร้าโศกที่ก่อนหน้านี้มันไม่อาจเอื้อนเอ่ยออกมาได้”

สดุดี 137:1-3 **ณ ริมฝั่งแม่น้ำแห่งบาบิโลนเรานั่งลง เมื่อได้ระลึกถึงศิโยนเราก็น้ำท่วมถึง**

น้ำท่วมถึง แม่น้ำบางสายที่อยู่ภายในจักรวรรดิบาบิโลนโดยตรง ได้แก่ เคบาร์, อุลัย, โทกริส และยูเฟรติส ดู เอเสเคียล 1:1 และดาเนียล 8:2 เพราะเห็นได้ชัดว่าพวกยิวมาชุมนุมกันข้างแม่น้ำทั้งหลายของบาบิโลนในการตกเป็นเชลยของพวกเขา นี่จึงอาจเป็นที่มาของการชุมนุมกันเช่นนั้นในสมัยต่อมาในการกระจัดกระจายไปของพวกยิว ดู กิจการ 16:12-13 ในฐานะเชลยในดินแดนแปลกถิ่น พวกยิวในบาบิโลนมักจะรวมตัวกันในวันสะบาโตเพื่อระลึกถึงแผ่นดินเกิดของตนและนครหลวงที่ล่มสลายของมัน – ศิโยน

2 ในท่ามกลางที่นั่นเราแหวนพิณเขาคู่ของเราไว้ที่ต้นหลิว **3** เพราะที่นั่นผู้ที่นำเราไปเป็นเชลยต้องการให้เราร้องเพลง และผู้ที่ปล้นเราต้องการให้สนุกสนาน เขาว่า "จงร้องเพลงศิโยนสักบทหนึ่งให้เราฟัง" พินเขาคู่ซึ่งครั้งหนึ่งเคยถูกใช้สำหรับการนมัสการศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารที่เยรูซาเล็มบัดนี้กลับไร้เสียง นอกจากนี้ พวกยิวที่กระจัดกระจายไปก็ไม่จะมีจิตใจที่จะใช้พวกมันด้วย พวกเขาไม่มีบทเพลงใดเลยในหัวใจของตน กระนั้น คนเหล่านั้นที่จับพวกเขาไปก็อยากรู้เกี่ยวกับการนมัสการของศิโยน ดังนั้นเมื่อพวกยิวจะรวมตัวกันด้วยใจคอแห่งเหี่ยวในวันสะบาโตเพื่อนมัสการและตรึกรองเกี่ยวกับพื้นเพของตน คนบาบิโลนก็อยากได้ยินดนตรีของศิโยน น่าสนใจที่ชาวโลกมักสนใจใคร่รู้เกี่ยวกับดนตรีศักดิ์สิทธิ์แท้จริง พวกเขาไม่อยากจะยินเนื้อร้องแบบคริสเตียนที่ใช้สไตล์ดนตรีแบบชาวโลก พวกเขาอยากรู้ว่าดนตรีศักดิ์สิทธิ์แท้จริงนั้นเป็นแบบไหน กระนั้นคริสเตียน ‘สมัยใหม่’ ผู้โง่เขลาจำนวนมากก็พยายามเอาดนตรีของชาวโลกมาและดัดแปลงมันให้ดูเหมือนเป็นแบบคริสเตียน ผลลัพธ์ก็คือ ดนตรีแบบชาวโลกที่มีกลิ่นอายทางศาสนาเพียงเล็กน้อย มันไม่มีเสน่ห์ดึงดูดต่อชาวโลกเลย ดนตรีตามแบบพระเจ้าแท้จริงซึ่ง

แตกต่างจากดนตรีของชาวโลกคือ สิ่งทีก่อให้เกิดความสนใจใคร่รู้ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่อยู่ในโลก

สดด 137:4 อย่างไรก็ตาม สำหรับพวกยิวที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลน พวกเขาไม่มีกะจิตกะใจในการทำให้ดนตรีศักดิ์สิทธิ์ต่ำลงเพื่อชาวโลก เราจะร้องเพลงของพระเยโฮวาห์ได้อย่างไร ที่ในแผ่นดินต่างดาว ต้องขอชมพวกเขาที่พวกยิวที่ตกเป็นเชลยไม่ยอมทำให้ดนตรีศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาเสื่อมทรามเพื่อสนองความสนใจใคร่รู้ของทุกคนนับถือพระต่างดาว

สดด 137:5-6 โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ถ้าข้าพเจ้าลืมเชอภักข์ขอให้มือขวาของข้าพเจ้าลืมฝีมือเสียด 6 ขอให้ลิ้นของข้าพเจ้าเกาะติดเพดานปากของข้าพเจ้า ถ้าว่าข้าพเจ้าไม่ระลึกถึงเชอถ้าว่าข้าพเจ้ามิได้ตั้งเยรูซาเล็มไว้เหนือความซันบานอันสูงที่สุดของข้าพเจ้า

คำปฏิญาณของพวกยิวที่ตกเป็นเชลยคือ ที่จะไม่ลืมนครบริสุทธิของพวกเขาเด็ดขาด ความทรงจำนั้นได้ถูกประทับตราตรึงอยู่ในจิตใจและสมองของพวกยิวตั้งแต่สมัยนั้นจนทุกวันนี้ เสียงร้องของพวกยิวตลอดหลายพันปีจนกระทั่งปี 1948 คือ “ปีหน้าในเยรูซาเล็ม” ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ด้วยความตั้งใจแน่วแน่อันแรงกล้าร้องขอให้ตนเองลืมความถนัดของมือขวาของเขา หรือให้ลิ้นของเขาเกาะติดเพดานปากของเขาถ้าเขาลืมเยรูซาเล็ม แม้กระทั่งสำหรับพวกยิวที่กระจัดกระจายไปยังลมทั้งสี่ทิศของการตกเป็นเชลยจนทุกวันนี้ เยรูซาเล็มก็ยังเป็นจุดสนใจหลักสำหรับพวกเขาเหมือนเดิม เงินปริมาณมหาศาลสำหรับการสร้างเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ได้ถูกระดมในสหรัฐอเมริกาในครึ่งหลังของศตวรรษที่ยี่สิบ ดังนั้นผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปฏิญาณว่าจะไม่ลืมนครบริสุทธิของตนเด็ดขาด

สดด 137:7-9 พร้อมกับความขมขื่นของการพ่ายแพ้เมื่อไม่นานมานี้ยังติดตรึงอยู่ในใจ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงขอร้องพระเจ้าให้พิพากษาเหล่าศัตรูของเยรูซาเล็ม โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในวันแห่งเยรูซาเล็มขอทรงระลึกถึงคนเอโดม ผู้ที่พูดว่า "จงทำลายเสีย จงทำลายเสีย ลงไปจนถึงรากฐานของมัน" คนเอโดมเป็นลูกหลานของเอชาว พี่ชายของยาโคบ ในผู้คนทั้งหมดพวกเขาควรมีความเห็นอกเห็นใจต่อยูดาห์ กระนั้นพวกเขาก็เก็บจำความอิจฉาอันขมขื่นและ

ความเป็นศัตรูไว้ เมื่อคนบาบิโลนพิชิตยูดาห์และเยรูซาเล็ม คนเอโดมก็ขึ้นอยู่ข้างสนามและส่งเสียงเชียร์คนบาบิโลน โดยยุพวกเขาให้ทำลายเยรูซาเล็มจนถึงรากฐานของมัน

8 โอ ธิดาแห่งบาบิโลนเอ๋ย ซึ่งจะต้องล้างผลาญเสีย ความสุขจะมีแก่ผู้ที่สนองเจ้าให้สมกับที่เจ้าได้กระทำกับเรา ด้วยน้ำเสียงชัดเจนที่บ่งบอกถึงความแค้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้บอกล่วงหน้าถึงวันแห่งความพินาศของบาบิโลน พรถูกทูลขอให้มีแก่ประชาชาตินั้นที่จะกระทำแก่บาบิโลนเหมือนกับที่พวกเขาได้กระทำไว้แก่ยูดาห์ ประชาชาตินั้นจะเป็นเปอร์เซีย

9 ความสุขจะมีแก่ผู้ที่เอาลูกเด็กเล็กแดงของเจ้าหวิ้งกระแทกลงกับก้อนหิน นี่บอกเป็นนัยถึงระดับความโหดร้ายทารุณของคนบาบิโลนที่กระทำต่อเยรูซาเล็มเมื่อพวกเขายึดมันได้ ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ทูลขอให้ความทารุณเดียวกันนี้ถูกกระทำแก่คนเหล่านั้นที่จับพวกเขาไป สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “ใจของยิวมีความเคียดแค้นเมื่อได้เห็นนครบริสุทธฺ์ของตนเป็นสถานที่แห่งการเช่นฆ่าอันน่ากลัวนั้น ใจของเขาประกาศโทษอย่างเดียวกันสำหรับบาบิโลน... การแก้แค้นเหล่านั้นของพระเจ้าอาจมาช้า แต่พวกมันก็แน่นอนเสมอ และรับรองว่าคนเหล่านั้นไม่เสียใจแน่เมื่อได้เห็นพระหัตถ์ชอบธรรมของพระเจ้าอยู่ในการแก้แค้นเหล่านั้น”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 138: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้ดาวิดเป็นผู้แต่งในชื่อบทเพลงนี้ ขณะที่เพลงสดุดีบทก่อนหน้าถูกเขียนในน้ำเสียงเศร้าๆ โดยไว้ทุกข์เรื่องการตกเป็นเชลยของยูดาห์ บทนี้ดาวิดรื่นเริงในการสรรเสริญแด่พระเจ้า เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนโดยทั่วไปว่าถูกเขียนโดยดาวิดตอนที่เขากำลังถูกเลื่อนชั้นสู่บัลลังก์ ดาวิดจึงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าเหนือเทพเจ้าที่เป็นพระต่างคำวงศ์อื่นๆของชนต่างชาติ เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำพูดที่แสดงถึงความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงนำพาและช่วยเหลือเขา

สดด 138:1-2 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์

ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญถวายพระองค์ต่อหน้าบรรดาพระ ตลอดหนังสือเพลงสดุดีทั้งเล่ม ดาวิดได้กล่าวคำสรรเสริญถวายแด่พระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเขาแล้ว บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่จน

ทุกวันนี้ มันเริ่มเป็นเรื่องง่ายเหลือเกินที่จะร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าจากใจที่เฉยเมย บางคนถึงขนาดร้องไปแบบคนหน้าซื่อใจคดและไม่ได้หมายความว่าพวกเขาตั้งใจ ดาวิดตั้งใจแน่วแน่ว่าการสรรเสริญแด่พระเจ้าของเขาจะมาจากก้นบึ้งแห่งหัวใจของเขา ไม่มีการเสแสร้งในการนมัสการของเขาเลย นอกจากนี้ ดาวิดยังมีชีวิตอยู่ในยุคสมัยแห่งพระต่างด้าว นับไม่ถ้วนด้วย – รูปเคารพต่างๆ ดาวิดไม่ขอเกี่ยวข้องกับพวกมันเลย ยิ่งกว่านั้น เขาไม่กลัวเลยในการร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางบรรดาพระเท็จและเหล่าผู้นมัสการพวกมัน นี่บอกเป็นนัยถึงความกล้าหาญแห่งคำพยานชีวิตในส่วนของดาวิด

2 ข้าพระองค์กราบลงตรงมายังพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และสรรเสริญ

พระนามของพระองค์ เพราะความเมตตาและความจริงของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าดาวิดไม่ได้ได้อยู่ใกล้ปลับปลาขณะนั้น กระนั้นไม่ว่าเขาอยู่แห่งหนใด กระทั่งท่ามกลางปวงพระต่างด้าว เขาก็ปฏิบัติว่าจะคุกเข่าลงในการอธิษฐานตรงไปยังที่ๆ ปลับปลา/พระวิหารอยู่ เพราะพระองค์ทรงเชิดชูพระวณะของพระองค์เหนือพระนามทั้งหลายของพระองค์ ช่างเป็นคำกล่าวที่ลึกซึ้งพระเจ้าทรงเชิดชูพระวณะของพระองค์กระทั่งเหนือพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ความสัตย์สุจริตและความจริงแห่งพระวณะของพระเจ้านั้นมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าพระนามที่ถูกเชิดชูของพระเจ้าเองเสียอีก ช่างเป็นบทเรียนสำหรับทุกวันนี้ ความสัตย์สุจริตแห่งพระวณะของพระเจ้าต้องถูกยกชูสูงกว่าสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น พระเจ้าเองได้ทรงยกชูพระวณะของพระองค์เช่นนั้นแล้ว ช่างตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิงกับคนชั่วอายุนี้ที่เต็มใจยอมรับนับแก้ไขต่างๆ ของพระวณะของพระเจ้าจากสำนักพิมพ์และบรรณาธิการทั้งหลายที่ละทิ้งความจริง

สดด 138:3 ในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูล พระองค์ได้ทรงตอบข้าพระองค์

พระองค์ทรงเพิ่มกำลังจิตใจของข้าพระองค์ ช่างเป็นคำพยานอันลึกซึ้ง ดาวิดประกาศว่าพระเจ้าทรงสดับฟังและทรงตอบคำอธิษฐาน ในวาระแห่งวิกฤติของเขา เขาร้องทูลต่อพระเจ้าและพระเจ้าทรงสดับฟังเขาและช่วยเหลือเขา โปรดสังเกตว่าความช่วยเหลือของพระเจ้ามาในรูปแบบของพลังกำลังแห่งจิตใจของเขา อิสยาห์ 40:31 เข้ามาในความคิดของเราในบริบทนี้

สดด 138:4-5

โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกจะ

สรรเสริญพระองค์ เมื่อท่านเหล่านั้นได้ยินพระวาทะแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ ผู้แต่งเพลง
สดุดีท่านนี้อาจด้วยการกล่าวเกินจริงในส่วนของเขาแต่เป็นคำพยากรณ์ในส่วนของพระองค์ผู้
แต่ง มองล่วงหน้าไปยังวันนั้นเมื่อบรรดากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกจะสรรเสริญพระเยโฮ
วาห์พระเจ้า ราฐานแห่งคำสรรเสริญของพวกเขาอยู่ในการ ได้ยินพระวาทะของพระเจ้า การ
สำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัยในยุคพันปี ในวันนั้นกษัตริย์ทั้ง
ปวงแห่งแผ่นดินโลกจะสรรเสริญพระเจ้าของยาโคบอย่างแน่นอน นั่นยังมีได้เกิดขึ้นจริง แต่วัน
นั้นจะมาแน่เมื่อมันจะเกิดขึ้นจริง

5 และท่านเหล่านั้นจะร้องเพลงถึงพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพราะสง่าราศีของพระ

เยโฮวาห์นั้นใหญ่หลวง เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา กษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกจะไม่เพียง
ปรนนิบัติพระองค์เท่านั้น พวกเขาจะร้องเพลงเกี่ยวกับพระองค์ด้วยซ้ำ เหตุผลนั้นชัดเจน: สง่า
ราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นใหญ่หลวง มันจะชัดเจนมากๆ ในวันนั้น

สดด 138:6

ถึงแม้พระเยโฮวาห์นั้นสูงยิ่ง พระองค์ก็ทรงเห็นแก่คนต่ำต้อย แต่

พระองค์ทรงทราบคนโอหังได้แต่ไกล ความจริงประการหนึ่งซึ่งก้องกังวานอยู่ทั่วพระคัมภีร์ก็คือ
ว่า พระเจ้าจะทรงยกชูคนใจถ่อมและทำให้คนเย่อหยิ่งต่ำลง ดู 1 ซามูเอล 2:7, สุภาษิต 3:34, ลูกา
14:11 และยากอบ 4:6 ฯลฯ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสังเกตเห็นคนเย่อหยิ่งได้แต่ไกล ความคิดที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าสามารถมองเห็นทะลุผ่านฉากหน้าแห่งการถือว่าตนชอบธรรมและความ
เลื่อมใสแบบจอมปลอมได้ พระองค์ทรงทราบความถ่อมใจแท้จริงและสิ่งที่ตรงข้ามของมัน นั่น
คือ ความเย่อหยิ่ง พระเจ้าจะทรงอวยพรคนใจถ่อม พระองค์ไม่มีเวลาให้แก่คนเย่อหยิ่ง

สดด 138:7

แม้ข้าพระองค์เดินอยู่กลางความลำบากยากเย็น พระองค์จะทรง

สงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้ พระองค์จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่อต้านความพิโรธ
ของศัตรูของข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด ช่างเป็น
พระสัญญาหนึ่งที่ยั่งยืนจนทุกวันนี้ เมื่อประชาชนของพระเจ้าผ่านเข้าไปในช่วงเวลาแห่งความ

ทุกข์ลำบาก พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราก็ทรงอยู่ใกล้เสมอเพื่อฟื้นฟูเราขึ้นมาใหม่ – เพื่อช่วยเหลือ หนูนใจ และเสริมกำลัง คาวีกล่าวถึงการที่พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขา ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าที่พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ยังมีอยู่จนทุกวันนี้

สดด 138:8 พระเยโฮวาห์จะทรงให้สำเร็จพระประสงค์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ขณะที่ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ใกล้ถึงตอนจบของเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้ เขาก็รับรู้ว่าจะพระเจ้าจะทรงดูแลเขาอย่างเต็มที่ ความจริงนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ สำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะทรงดูแลความต้องการต่างๆและปัญหาต่างๆของเราอย่างสมบูรณ์แบบ พร้อมกับพระสัญญาห้ศรรัยนั้น คาวีปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยการประกาศว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ขออย่าทรงละทิ้งพระหัตถกิจของพระองค์ แน่ทีเดียว ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ดังนั้นคาวีจึงร้องทูลต่อพระเจ้านี้ให้ละทิ้งประชาชนของพระองค์

ภาพรวมของเพลงสดุดี 139: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้คาวีเป็นผู้แต่งเช่นกัน มีผู้เสนอว่ามันถูกเขียนในช่วงวาระแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่โตในชีวิตของคาวี อาจเป็นการข่มเหงของชาอูลหรือการกบฏของอับซาโลม สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “นี่เป็นหนึ่งในเพลงนมัสการศักดิ์สิทธิ์ที่โดดเด่นที่สุด มันร้องเพลงกล่าวถึงการทรงทราบทุกสิ่งและการสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้า โดยอนุมานจากสิ่งเหล่านี้คือ การลี้ภัยอำนาจแห่งความชั่ว... ความสว่างจ้าของเพลงสดุดีบทนี้เป็นเหมือนหินบุษราคัม หรือ ‘พลิกแก้วอันน่ากลัว’ ของเอเสเคียล มันส่งประกายแสงวาวออกมาจนทำให้กลางคืนกลายเป็นกลางวัน” นี่เป็นหนึ่งในเพลงสดุดียอดเยี่ยมอย่างแท้จริง

สดด 139:1-3 การทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าปรากฏชัดเจน โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักข้าพระองค์ ความคิดของพระเจ้าย่อมทราบความลับที่อยู่ลึกที่สุดแห่งใจของเรา พระองค์ทรงทราบความคิด เหตุจูงใจ และจุดประสงค์

ทุกอย่างของเรา พร้อมกับความสอดคล้องที่คล้ายกัน ดาวิดจึงร้องทูลต่อพระเจ้าให้ตรววจั่นดูเขา
ในข้อ 23-24

2 เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบ พระองค์ทรงประจักษ์ในความคิด
ของข้าพระองค์ได้แต่ไกล ด้วยสำนวนแบบกวี ผู้แต่งเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่ท่านนี้พรรณนาว่า
พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเขา ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าไม่ทรงทราบเกี่ยวกับตัวเราเลย
พระองค์ทรงทราบว่าเรานั่งและยืนเมื่อไร พระองค์ทรงทราบความคิดทุกอย่างของเรา แม้แต่ไกล
ด้วยซ้ำ เราไปร้องไห้ต่อพระพักตร์พระองค์อย่างสิ้นเชิง

3 พระองค์ทรงค้นวิถีของข้าพระองค์และการนอนของข้าพระองค์ และทรงคุ้นเคยกับ
ทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์ การทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าไม่เพียงปรากฏให้เห็นเท่านั้น แต่การ
สถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงอยู่ด้วยเสมอ สำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ในความ
เชื่อฟังเต็มใจที่ต่อหน้าพระทัยของพระองค์ นั่นก็เป็นการปลอบประโลมใจยิ่งใหญ่ สำหรับคนเหล่านั้น
ที่ดำเนินชีวิตในความบาป มีประจักษ์พยานที่มองเห็นความผิดอยู่ตลอด พระองค์ทรงทราบ
ทุกสิ่งที่เป็นต้องทราบเกี่ยวกับเรา

สดด 139:4-6 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แมื่อก่อนที่สิ้นของข้าพระองค์จะพูด คุณเถิด
พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหายแล้ว การทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าถูกพรรณนาเพิ่มเติม
พระองค์ทรงทราบทุกถ้อยคำที่เราพูดและแม้แต่สิ่งที่ยังไม่ได้ออกมาจากปากของเราด้วยซ้ำ
พระองค์ทรงทราบความคิดทุกอย่างของเรา

5 พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์อยู่ทั้งข้างหลังและข้างหน้า และทรงวางพระหัตถ์บนข้า
พระองค์ ช่างเป็นพระสัญญามหัศจรรย์สำหรับประชาชนของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นทั้งกอง
ระวังหน้าและระวังหลังของเรา – ในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ พระหัตถ์ยิ่งใหญ่ของพระองค์แห่ง
พลังกำลังและการปลอบประโลมก็ถูกวางอยู่บนบ่าของคนเหล่านั้นที่อยู่ในใจกลางแห่งน้ำ
พระทัยของพระองค์ด้วย อีกครั้งก็การสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระองค์ถูกบอกเป็นนัย

6 ความรู้ย่างนึ่มห้ศจรรย้เกินข้าพระองค์ สูงน้ก ข้าพระองค์เอื้อมไม่ถึง ความย้งใหญ่ ของความจริงนึ่เกินความเข้าใจ การตระหน้กถึงการทรงทราบทุกถึงและการสถิตอยู่ทุกหนแห่ง ของพระเจ้าสำห้รับประชาชนของพระองค์ก็น้าอัศจรรย้จ้งจ้งๆ พระองค์ทรงอยู่ไกล้เสมอสำห้รับ การตอบสนองความถึองการต่างๆและการทรงน้าประชาชนของพระองค์

สดด 139:7-12 ข้าพระองค์จะไปไหนให้พ้นพระวิญญูณของพระองค์ได้ หรือข้า พระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์ ดาวิดจ้งเสนอเชิงสมมติว่าเขาจะหนีไป ที่ไหนให้พ้นจากพระเจ้าได้ 8 ถ้าข้าพระองค์ข้้นไปยังสวรรค์ พระองค์ทรงสถิตที่นั่น ถ้าข้า พระองค์จะทำที่นอนไว้ในนรก ดุเถิด พระองค์ทรงสถิตที่นั่น จากปลายสุดด้านหนึ่งไปยังปลาย สุดอีกด้าน พระเจ้าทรงสถิตอยู่ การเอ่ยถึง นรก ตรงนึ้ของดาวิดอาจหมายถึง หลุมฝังศพ คำฮีบรู ที่แปลเช่นนึ้น (เซโอล) ส่วนใหญ่แล้วหมายถึง หลุมศพ แม้ว้ามันก็หมายถึงยมโลก – ดินแดน แห่งความตาย ประเด็นที่ย้งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงอยู่ทุกหนแห่ง การสถิตอยู่ทุกหนแห่ง ของพระองค์ปรากฏชัดเจน (แม้ว้าบางคนได้พยายามประกยุค้ใช้ เซโอล ตรงนึ้กับฮาเดส สถานที่ แห่งคนที่ตายไปแล้ว ดูเหมือนว้ามันไม่เข้ากันที่พระเจ้าผู้บริสุทธิจะเวะเวียนดินแดนแห่งความ ไม่บริสุทธิ แม้ว้าการทรงทราบทุกถึงของพระเจ้าขยายออกไปถึงฮาเดสด้วยอย่างแน่นอน ประเด็น ที่ย้งใหญ่กว่าก็คือ การสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้า)

9 ถ้าข้าพระองค์จะติดปีกแสวงอรุณ และอาศัยอยู่ที่ส่วนของทะเลไกลโพน 10 แม้ว้าที่นั่น พระห้ตถ์ของพระองค์จะน้าข้าพระองค์ และพระห้ตถ์ขวาของพระองค์จะยึดข้าพระองค์ไว้ ด้วย สำนวนแบบกวี ดาวิดกล่าวถึงแสวงยามเช้าที่สาคส่องไปยังทิศตะวันตกเหนือทะเล เมดิเตอร์เรเนียน หากเขาสามารถถูกพาข้ามขอบฟ้าไปยังทิศตะวันตกซึ่งอยู่ห่างไกลได้เหมือน แสงนึ้น พระเจ้าก็ทรงอยู่ที่นั่น เมื่อประชาชนของพระเจ้าในหลายยุคสมัยต่อมาพบว่าตัวเองอยู่ ในส่วนปลายสุดของแผ่นดินโลก พวกเขาก็พบพระห้ตถ์ของพระเจ้าที่นั่นได้เพื่อน้าพาพวกเขา และช่วยเหลือพวกเขา ช่างเป็นพระสัญญูณห้ศจรรย้ ไม่ว่าเราอยู่แห่งหนใด พระองค์ก็ทรงอยู่ ด้วยเสมอเพื่อช่วยเหลือประชาชนของพระองค์

11 ถ้าข้าพระองค์จะว่า "แน่นอนความมืดจะบังข้าไว้และความสว่างจะรอบข้าเป็นกลางคืน" จากนั้นดาวิดพิจารณาความมืด กระนั้นแม้แต่ในคำคืนที่มืดที่สุด ความสว่างของพระเจ้าก็มีอยู่ 12 สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็มีได้ซ่อนอะไรไว้จากพระองค์ กลางคืนก็แจ่มอย่างกลางวัน ความมืดเป็นอย่างความสว่าง ไม่ว่าจะกลางวันหรือกลางคืน มันก็ไม่ต่างกันสำหรับพระเจ้า ในด้านหนึ่ง ไม่มีที่ใดที่เราจะหนีไปจากพระเจ้าได้ กระนั้นในอีกด้านหนึ่ง ความจริงนั้นก็เป็นการปลอมประโลมยิ่งใหญ่สำหรับประชาชนของพระเจ้า ไม่ว่าจะเราอยู่แห่งหนใด พระองค์ก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน ดู มัทธิว 28:20

สดด 139:13-16 คราวนี้ดาวิดเชื่อมโยงการทรงทราบล่องหน้าของพระเจ้ากับการทรงทราบทุกสิ่งของพระองค์ และเขาทำเช่นนั้นโดยการพรรณนาว่าพระเจ้าทรงรู้จักเรากระทั่งก่อนที่เราถูกคลอดออกมาเสียอีก เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในครรภ์มารดาของข้าพระองค์ คำว่า ส่วนภายในของเขาหมายถึงอวัยวะภายในต่างๆของเขา – หัวใจแห่งตัวตนของเขา การสถิตอยู่ของพระเจ้าไม่เพียงอยู่รอบตัวเราเท่านั้น มันยังแทรกซึมเข้าไปสู่กันบึงแห่งตัวตนของเราด้วย นอกจากนี้ พระหัตถ์ของพระเจ้าก็อยู่ด้วยในครรภ์มารดาขณะที่เราถูกก่อร่างก่อนการคลอด นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต กระทั่งก่อนการคลอดด้วยซ้ำ

ในบริบทของการปฏิสนธิและการตั้งครรภ์ ดาวิดจึงประกาศว่า 14 ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะข้าพระองค์ถูกสร้างมาอย่างแปลกประหลาดและน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์มหัศจรรย์ จิตใจข้าพระองค์ทราบเรื่องนี้อย่างดี ความอัจฉริยะในการทรงสร้างตัวเราทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณนั้นน่าครั่นคร้ามและมหัศจรรย์ (คำที่แปลเป็น น่ากลัว (ยอว์เรย์) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘น่าครั่นคร้าม’) ดาวิดเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความอัจฉริยะแห่งการทรงสร้างเขา ดังนั้นเขาจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของเขา คือ อัจฉริยะผู้สร้างสรรค์ผู้ออกแบบชีวิตโดยทั่วไปและพวกเราแต่ละคนโดยเฉพาะเจาะจง

15 เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐานขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์ ดาวิดพรรณนาต่อไปอย่างพิเนิจพิเคราะห์ว่าเขาถูกก่อร่างขึ้นในครรภ์มารดาของเขาอย่างไร การเอ่ยถึง “ที่ลึกแห่งโลก” ของเขาอาจเป็นคำพูดเปรียบเปรยอันหลักแหลมที่หมายถึงอวัยวะสืบพันธุ์ของมารดาเขา เขาอาจกำลังหมายถึง การกระทำแห่งการปฏิสนธิ และจึงบอกเป็นนัยอีกครั้งถึงชีวิตมนุษย์ตั้งแต่การปฏิสนธิเป็นต้นมา

16 พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ในเมื่อยังไม่สมบูรณ์ ในวันทั้งหลายที่กำลังประกอบขึ้น เมื่อครั้งยังไม่เกิดขึ้น อวัยวะทั้งหลายของข้าพระองค์ก็ทรงจารึกไว้ในหนังสือของพระองค์ ช่างเป็นคำกล่าวที่น่าอัศจรรย์! ดาวิดพูดถึงการที่พระเจ้าทรงรู้จักเขาล่วงหน้ากระทั่งก่อนเขาถูกคลอดออกมาเสียอีก คำที่แปลเป็น **ยังไม่สมบูรณ์ (โกเล็ม)** จริงๆแล้วหมายถึง ตัวอ่อนทารก พระเจ้าทรงทราบทุกอย่างเกี่ยวกับตัวเขากระทั่งในครรภ์มารดา วลีที่กล่าวถึงหนังสืออาจหมายถึง หนังสือแห่งชีวิต ในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม มีการบอกใบ้ที่ชัดเจนต่างๆว่าเมื่อชีวิตมนุษย์คนหนึ่งถูกก่อร่างขึ้น ก็มีการบันทึกเกี่ยวกับมันในสวรรค์ นี่อาจแตกต่างจากหนังสือแห่งชีวิตของผู้ถูกไถ่แล้วซึ่งทุกคนที่ได้รับความรอดแล้วถูกบันทึกไว้ในนั้น ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ขณะที่ดาวิดถูกก่อร่างขึ้นในครรภ์มารดาของเขา พระเจ้าก็ทรงมีบันทึกเกี่ยวกับเขาแล้วในสวรรค์ กระทั่งก่อนเขาถูกคลอดออกมาเสียอีก นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งชีวิตในครรภ์มารดา – ตั้งแต่การปฏิสนธิเป็นต้นมา

สดด 139:17-18 หลังจากตรึกตรองเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้แล้ว ดาวิดจึงอุทานว่า โอ ข้าแต่พระเจ้า พระดำริของพระองค์ประเสริฐแก่ข้าพระองค์จริงๆ รวมกันเข้าที่ไพศาลนักหนา เมื่อดาวิดใคร่ครวญว่าพระเจ้าในการทรงทราบทุกสิ่งของพระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับตัวเขา และกล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้นก็คือ พระองค์ทรงรู้จักเขาเป็นการส่วนตัวตั้งแต่การปฏิสนธิเป็นต้นมา ความคิดนั้นก็มีความประเสริฐต่อเขาจริงๆ การรวมกันของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือ ความจริงหนึ่งอันลึกซึ้งต่อผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้

18 ถ้าข้าพระองค์จะนับก็มากกว่าเม็ดยา ความใหญ่โตแห่งความจริงยิ่งใหญ่เหล่านี้ที่ ถูกกล่าวถึงข้างบนเป็นเหมือนเม็ดยาแห่งชายฝั่งทะเล – นับไม่ถ้วน ความยิ่งใหญ่แห่งการทรง ทราบทุกสิ่งและการสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้าเลยพ้นความเข้าใจ

เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้น ข้าพระองค์ก็ยังคงอยู่กับพระองค์ แม้บางคนเปรียบคำพูดนี้ว่าหมายถึง การนอนและตื่นจากการนอนเพียงเท่านั้น ความจริงหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าที่รออยู่เบื้องหน้า แม้ดาวิดได้กล่าวถึงการสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้าในชีวิตไปแล้ว คราวนี้เขาก็ดูเหมือนกล่าวถึง การตื่นจากความตายในนิรันดร์กาล และเขาก็ยังอยู่กับพระเจ้า ช่างเป็นความคิดอันเปี่ยมสุข เพราะว่าการออกไปจากร่างกายนี้คือ การได้อยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ดู 2 โครินธ์ 5:8

สดด 139:19-22 โอ ข้าแต่พระเจ้า แน่อนพระองค์จะทรงสังหารคนชั่วเสีย ดังนั้น คนกระหายเลือดเอ๋ย จงพრაไปจากข้าพระองค์ คราวนี้ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เปลี่ยนไปกล่าวถึง อีกความคิดหนึ่ง – การพิพากษาคนชั่ว เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงทำลายคนชั่ว ดาวิดจึงสั่งคน เหล่านั้นให้ไปไกลจากเขา ในฐานะกษัตริย์เขามีสิทธิอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้ เราอาจไม่มีสิทธิ พิเศษนั้น อย่างไรก็ตาม เราก็สามารถแยกตัวออกจากคนอธรรมได้

20 เพราะพวกเขากล่าวต่อต้านพระองค์ด้วยมุ่นร้าย และพวกศัตรูของพระองค์ใช้ พระนามของพระองค์อย่างไรประโยชน์ ดาวิดจึงเตือนความจำพระเจ้าว่าคนชั่วลบลู่พระนาม ของพระเจ้า โดยออกพระนามนั้นอย่างไรประโยชน์ พร้อมกับคำพรรณนาเรียบง่ายนั้นเกี่ยวกับ ความชั่ว มันไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะหาตำแหน่งคนชั่วในปัจจุบัน พวกเขาละเมิดตน โดยการออก พระนามพระเจ้าอย่างไรประโยชน์

21 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์มิได้เกลียดผู้ที่เกลียดพระองค์หรือ และข้าพระองค์ มิได้สะอิดสะเอียนคนเหล่านั้นผู้ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์ดอกหรือ **22** ข้าพระองค์เกลียดเขาด้วยความเกลียดอย่างที่สุด และนับเขาเป็นศัตรูของข้าพระองค์ นี้ไม่ได้หมายถึง ความเกลียดชังผู้อื่น ในความหมายของคำนั้นในปัจจุบัน ตรงกันข้าม ดาวิดบัญญัติว่าจะไม่ข้องเกี่ยวอะไรเลยกับคน อธรรม ความเกลียดชังของเขาเป็น “ความเกลียดอย่างที่สุด” เขาไม่ได้เกลียดคนเหล่านั้นเป็นการ

ส่วนตัว ตรงกันข้าม เขาก็เหมือนพระเจ้าที่เกลียดชังความบาปของคนชั่ว เขาเป็นทุกข์ใจ (นั่นคือ ถูกทำให้ขัดเคือง) เพราะคนเหล่านั้นที่ลากพระนามของพระเจ้าผ่านเข้าที่ระบายน้ำ เทาที่ดาวิด ทราบ พวกเขาเป็นศัตรูของเขา เราควรหมายเหตุไว้ว่าดาวิดมิได้หัวเราะเยาะคนชั่วหรือคิดว่าพวกเขาน่ารัก เขาไม่อยากจะเกี่ยวข้องกับคนเหล่านั้นที่ไม่มีเวลาสำหรับพระเจ้าและที่ออกพระนามของพระองค์อย่างไร้ประโยชน์

สดด 139:23-24 หลังจากได้ขึ้นต้นเพลงสดุดีเปี่ยมสุขบทนี้แล้ว โดยรับรู้ว่าพระเจ้าทรงทราบทุกรายละเอียดแห่งชีวิตของเขา คราวนี้เขาอ้อนวอนพระเจ้าว่า **โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงค้นดูข้าพระองค์ และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงลองข้าพระองค์ และทรงทราบความคิดของข้าพระองค์** บริบทในทันทีก็คือ ความเกลียดชังที่เขาออกปากเกี่ยวกับความชั่ว ดาวิดจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ค้นดูเขาและเปิดเผยแก่เขาถึงความบาปใดๆที่อาจคืบคลานเข้ามาแล้ว – โดยเฉพาะในความเกลียดชังของเขามีต่อความชั่วร้าย แน่แน่นอนว่าเขาโปร่งใสต่อพระพักตร์พระเจ้า แม้พระเจ้าทรงทราบความคิดทุกอย่างของเขา ดาวิดก็เชิญชวนพระองค์ให้ตรวจค้นดูใจของเขาอยู่ดี

24 และทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆในข้าพระองค์หรือไม่ ครั้นรับรู้การทรงทราบทุกสิ่งของพระเจ้าอีกครั้ง ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าให้เปิดเผยความชั่วใดๆในใจของเขา ช่างเป็นแบบอย่างของความเป็นแบบพระเจ้าซึ่งขยายออกมาจนทุกวันนี้ เขาปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำอธิษฐานที่ว่า **และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในมรรคานิรันดร์** ขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางแห่งความจริงนิรันดร์และความชอบธรรม ช่างเป็นคำอธิษฐานอันลึกซึ้งสำหรับวันนี้!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 140: เพลงสดุดีบทนี้เป็นของดาวิดเหมือนเดิม สเปออร์เจียนเขียนไว้ว่า “มันเป็นเสียงร้องของจิตใจที่ถูกไถ่ล่า คำวิงวอนของผู้เชื่อคนหนึ่งที่ถูกข่มเหงอย่างไม่หยุดหย่อนและถูกรุมเร้าโดยเหล่าศัตรูที่เจ้าเล่ห์ ผู้หิวโหยความพินาศของเขา” คนอื่นๆได้เสนอว่า

เพลงสดุดีบทนี้ถูกเขียนเป็นคำอธิษฐานหนึ่งของดาวิด โดยวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นจาก
ซาอูลและ โดเอก

สดด 140:1-3 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนชั่ว
ร้าย ขอทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จากคนทารุณ 2 ผู้คิดปองร้ายอยู่ในจิตใจของเขา และก่อความต่อ
เนื่องกันให้มีสงครามขึ้น 3 เขาทำล้นของเขาให้คมเหมือนลิ้นงู และภายใต้ริมฝีปากของเขามีพิษ
ของงูพิษ เสดลาห์ สิ่งหนึ่งปรากฏชัดเจน เมื่อดาวิดเผชิญวิกฤตครั้งใหญ่ของชีวิต เขาหันไปหา
พระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้พ้นของดาวิด พระเจ้ายังทรง
เป็นเช่นนั้นเหมือนเดิมจนทุกวันนี้สำหรับประชาชนของพระองค์ ดู 1 ซามูเอล 26 บรรดาศัตรู
ของดาวิดดูเหมือนมีลิ้นอย่างงู – แหลมคมและเต็มไปด้วยพิษร้าย

สดด 140:4-5 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์ไว้ให้พ้นจากมือ
ของคนชั่ว ขอทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จากคนทารุณ ผู้คิดแผนการพลิกเท้าของข้าพระองค์ 5 คน
โง่งได้ซ่อนกับดักข้าพระองค์และวางบ่วงไว้ ที่ข้างทางเขากางตาข่าย เขาตั้งบ่วงแร้วดักข้า
พระองค์ เสดลาห์ อีกครั้งที่ดาวิดวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ปกป้องและพิทักษ์รักษาเขาจากเหล่า
ศัตรูที่ทารุณของเขา เขาเปรียบเล่ห์กลของคนเหล่านั้นว่าเป็นเหมือนการวางกับดักเพื่อจับเขา

สดด 140:6-8 ข้าพเจ้าทูลพระเยโฮวาห์ว่า "พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้า
พระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังเสียงทูลวิงวอนของข้าพระองค์ 7 โอ ข้าแต่พระเจ้าคือ
องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นกำลังแห่งความรอดของข้าพระองค์ พระองค์ทรงคลุมศีรษะข้า
พระองค์ไว้ในยามศึก ดาวิดกล่าวคำอธิษฐานอันเปี่ยมสำนวน โวหารของเขาต่อพระเจ้าต่อไปเพื่อ
ขอการช่วยให้พ้นจากเหล่าศัตรูของเขา ที่พึ่งและความหวังของเขาอยู่ในพระเจ้าของเขา ดาวิด
รู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพลังกำลังแห่งความรอดของเขาเป็นอย่างดี ผู้นั้นคือพระเจ้าเอง นอกจากนี้
นี่ พระเจ้าได้ประทานหมวกเหล็กแห่งความรอดแก่เขาแล้วด้วย เมื่อการศึกรุนแรงหนักขึ้น ดาวิด
ก็รู้ว่าจะหันไปขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน

8 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงอนุวัติตามความปรารถนาของคนชั่ว อย่าให้การคิด
ปองร้ายของเขาคืบหน้าไป เกือบกว่าเขาจะยกตัวขึ้น เซลาห์ ดาวิดอาจหมายถึง โดเอกและ
แผนการต่างๆที่ชั่วร้ายของเขา ดู 1 ซามูเอล 22 ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้คว่ำแผนการต่างๆของ
เหล่าศัตรูของเขา ส่วนคำว่า เซลาห์ หมายความว่า เหตุสำหรับเพลงสดุดี 3:2

สดด 140:9-11 ฝ่ายศิโรษะของคนที่ล้อมข้าพระองค์ไว้ นั้น ขอให้ความสวาท
แห่งริมฝีปากของเขาท่วมเขา 10 ขอให้ถ่านที่ลุกอยู่ตกลใส่เขา ขอให้เขาถูกทิ้งในไฟลงไปในบ่อ ไม่
ให้ลุกขึ้นมาอีก 11 ขออย่าให้เขาตั้งคนต่อเสียดไว้ในแผ่นดิน ขอให้ความร้ายล้ำคนทารุณจนกว่า
เขาได้" ดาวิดจึงกล่าวคำแช่งสาปสามประการให้มีแก่เหล่าศัตรูของเขา – โดยแต่ละข้อขึ้นต้น
ด้วยคำว่า ขอให้ เขาขอร้องพระเจ้าให้หันแผนการชั่วร้ายเหล่านั้นของเหล่าศัตรูของเขากลับไป
ตกบนศิโรษะของพวกเขาเอง เขาขอร้องพระเจ้าให้ปรับโทษพวกเขาไปสู่นรก เขาขอร้องพระเจ้า
ให้ขัดขวางคนชั่วเหล่านั้นไม่ให้มีชัยบนแผ่นดินโลก

สดด 140:12-13 ข้าพเจ้าทราบว่าจะทรงกระทำความเที่ยงธรรมให้แก่
ผู้ที่ทุกข์ยาก และทรงจัดความยุติธรรมให้แก่คนขัดสน ดาวิดเข้าใจกลับทศรูปของเพลงสดุดีบทนี้
ด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงรักษาสิทธิของคนเหล่านั้นที่ถูกโจมตีอย่างอยุติธรรมเช่นเดียวกับ
กับคนขัดสน ฝ่ายหลังนี้อาจหมายถึงคนเหล่านั้นที่มีใจถ่อม – คนใจถ่อม พระเจ้าจะทรงรักษา
ความยุติธรรมสำหรับคนเช่นนั้น

พร้อมกันนั้นดาวิดปิดท้ายว่า 13 แน่นอนทีเดียว ที่คนชอบธรรมจะถวายโมทนา
ขอบพระคุณพระนามของพระองค์ คนเที่ยงธรรมจะอาศัยอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ความ
คิดสองประการสุดท้ายปรากฏให้เห็น (1) คนชอบธรรมควรถวายโมทนาขอบพระคุณแต่พระเจ้า
สำหรับการช่วยให้พ้นของพระองค์ และ (2) คนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมในอุปนิสัยจะมีสิทธิพิเศษ
ของการอาศัยอยู่ในที่กำบังขององค์ผู้สูงสุด ทั้งตอนนี้และตลอดไปเป็นนิรันดร์ ความชอบธรรม
แห่งอุปนิสัยเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้ายิ่งนัก เมื่อเราจัดระเบียบและวางโครงสร้างชีวิตของเรา
ด้วยความชอบธรรม มันก็ให้การเข้าถึงพิเศษสู่บัลลังก์ของพระเจ้า นอกจากนี้ มันจะให้สิทธิ

พิเศษต่างๆในสวรรค์ตลอดชั่วนิรันดร์ด้วย คำที่แปลเป็น **เที่ยงธรรม (ยอว์ซอว์)** หมายถึง การดำเนินชีวิตที่ชอบธรรมหรือความเที่ยงธรรมแห่งอุปนิสัย ที่ชัดเจนคือการอวยพรพิเศษที่ถูกสัญญาไว้โดยพระเจ้าสำหรับความสัตย์สุจริตภายในเช่นนั้น

ภาพรวมของเพลงสดุดี 141: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดเหมือนเดิม มันอาจถูกเขียนประมาณช่วงเวลาเดียวกันและในโอกาสเดียวกันกับบทเพลงก่อนหน้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้ร้องขอการยอมรับในการอธิษฐานในข้อ 1-2 เขาอ้อนวอนให้ถูกอารักขาในคำพูดของเขา และถูกช่วยให้พ้นจากสามัคคีธรรมทุกรูปแบบกับคนชั่วในข้อ 3-6 สุดท้ายวิสุทธิชนผู้ถูกกล่าวร้ายท่านนี้หมายพึ่งพระเจ้าและวอนขอการช่วยให้พ้นจากเหล่าศัตรูผู้ทารุณของเขาในข้อ 7-10

สดด 141:1-2 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ขอทรงรีบตอบข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณระดับเสียงข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ เชื่อกันโดยทั่วไปว่าดาวิดเขียนเพลงสดุดีบทนี้ในช่วงเวลาเดียวกับที่เขาถูกข่มเหงอย่างทารุณและอียุติธรรมโดยซาอูลและสมุนของเขา อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เมื่อเผชิญกับการต่อต้านเช่นนั้น เขาหันไปพึ่งพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ ดังนั้น ดาวิดจึงขอร้องพระเจ้าตรงนี้ให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา

2 ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และที่ข้าพระองค์ยกมือขึ้นเป็นดังเครื่องสัตวบูชาเวลาเย็น ดังที่ได้กำหนดไว้ใน โทราห์ เครื่องหอมถูกเผาถวายแด่พระเจ้าทุกเช้าและทุกเย็น ดู อพยพ 30:1-8 เครื่องหอมที่ถูกเผาขึ้นมิกกลิ่นหอมหวานและดาวิดจึงขอให้คำอธิษฐานของเขาจะเป็นที่ชอบแก่พระกรรณของพระเจ้าเหมือนกับที่เครื่องหอมเป็นที่ชอบต่อพระนาสิกของพระองค์

สดด 141:3-4 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงตั้งยามเฝ้าปากของข้าพระองค์ ขอรักษาประตูริมฝีปากของข้าพระองค์ เพราะรู้จักความบาปนั้นซึ่งสามารถผ่านออกมาทางริมฝีปากของเราได้อย่างง่ายดายเหลือเกิน ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาควบคุมลิ้นของเขา ปาก

ที่เปิดออกในการอธิษฐานต่อพระเจ้าไม่ควรถูกทำให้เป็นมลทินด้วยความบาปที่ตามมา คำอธิษฐานของดาวิดตรงนี้เหมาะสมที่สุดจนทุกวันนี้

4 ขออย่าให้จิตใจข้าพระองค์เอนเอียงไปหาความชั่วใดๆ หรือให้ข้าพระองค์สาละวนอยู่กับการชั่วร้ายร่วมกับคนที่ทำความชั่วช้า และขออย่าให้ข้าพระองค์กินของโอชะของเขา นอกจากนี้ ดาวิดขอความช่วยเหลือของพระเจ้าในการรักษาใจของเขาจากการอาศัยอยู่ในความบาปหรือในการเข้าร่วมกับคนเหล่านั้นที่เข้าส่วนในความบาปนั้น เขาตั้งใจแน่วแน่ด้วยว่าจะไม่แม้แต่นั่งลงและรับประทานอาหารโอชะของคนชั่ว ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เขาไม่ยอมมีส่วนอะไรเลยกับพวกคนบาปหนา – แม้แต่การเข้าสังคมด้วยซ้ำ

สดด 141:5-6 **ขอให้คนชอบธรรมตีข้าพระองค์ จะเป็นความเมตตาแก่ข้าพระองค์** ขอให้เขาติเตียนข้าพระองค์ จะเป็นน้ำมันดีเลิศซึ่งจะไม่ให้ศีรษะข้าพระองค์แตก เพราะข้าพระองค์ยังอธิษฐานในความทุกข์ลำบากของเขาทั้งหลาย ตรงข้ามกับข้อก่อนหน้า สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “เขาขอเลือกยาขมของพระองค์เพื่อนที่เปี่ยมกรุณามากกว่าอาหารโอชะของคนชั่ว เขาขอเลือกที่จะถูกทรมานโดยคนชอบธรรมดีกว่าที่จะถูกเลี้ยงอาหารโดยคนชั่ว” ดาวิดขอเลือกที่จะถูกติเตียนโดยคนชอบธรรมดีกว่าที่จะถูกยอมรับโดยคนชั่ว คำติเตียนของคนชอบธรรมจริงๆแล้วเป็นการกระทำที่กรุณา มันชี้เราไปในเส้นทางที่เราควรไป

คำปรึกษาที่ตามทางพระเจ้าและมีปัญญาอาจฝากกลางการดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง แต่ในภาพรวมใหญ่กว่าของชีวิต มันก็ทำให้เกิดผลดีแก่เราจริงๆ บรรดาผู้มีปัญญาไม่เคยโมโหเมื่อเพื่อนคนหนึ่งตรงไปตรงมากับพวกเขา วลีสุดท้ายกล่าวถึงการเห็นอกเห็นใจในคำอธิษฐานเมื่อเหล่ามิตรสหายตามแบบพระเจ้าเหล่านั้นเผชิญความทุกข์ลำบาก ดาวิดปฏิญาณว่าจะอธิษฐานเพื่อเหล่าผู้ติเตียนที่ชอบธรรมของเขาเมื่อพวกเขาเผชิญความทุกข์ลำบากต่างๆ

6 เมื่อผู้พิพากษาทั้งหลายของเขาถูกโยนลงที่หน้าผา เขาจะได้ยินถ้อยคำของข้าพระองค์ เพราะเป็นถ้อยคำไพเราะ แม้ก่อนข้างเป็นปริศนา ดาวิดก็อาจกำลังหมายถึงคนชอบธรรมคน

อื่นๆในอิสราเอลที่ถูกคว่ำโดยซาอูล พวกเขาก็หันมาพึ่งดาวิดเพื่อขอความยุติธรรม เมื่อคนทั้งหลายในอิสราเอลหันจากซาอูลมาหาเขา มันก็เป็นการแก้แค้นอันหอมหวานสำหรับดาวิด

สดด 141:7-8 กระจกของเราทั้งหลายกระจายที่ปากแดนผู้ตายนั้นใด เหมือนเมื่อคนหนึ่งตัดและแตกไม้อยู่บนแผ่นดินนั้นนั้น ด้วยความเศร้าโศกอันขมขื่น ดาวิดเขียนว่าคดีของเขาดูเหมือนสิ้นหวังอย่างไร: เหตุแห่งพระเจ้าในอิสราเอลเป็นเหมือนสิ่งที่ตายไปแล้ว เหมือนกับกระจกที่โศกเศร้าที่ถูกขูดขึ้นมาและกระจายอยู่บนหลุมศพ เขาพิจารณาตัวเองว่าเป็นเหมือนไม้ที่ถูกตัดและตากแห้งซึ่งรอคอยที่จะถูกไฟเผา

8 โอ ข้าแต่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ตาของข้าพระองค์เพ่งตรงพระองค์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าทิ้งจิตใจข้าพระองค์ให้ขาดแคลน แม้อยู่ท่ามกลางความทุกข์ลำบากใหญ่หลวง ดาวิดก็รู้ว่าควรมองไปที่ไหน จุดสนใจของเขายู่ที่พระเจ้า ความไว้วางใจของเขายู่ในพระผู้ช่วยไ้หรือรอดของเขา เขาจึงทูลขอพระเจ้านี้ให้ทั้งเขาให้ขาดแคลน

สเปอร์เจียนออกความเห็น ณ จุดนี้ว่า “การขาดแคลนพระเจ้าคือ การขาดแคลนที่มาพร้อมกับการแก้แค้น การปลอบประโลมใจก็คือว่า พระเจ้าได้ตรัสไว้แล้วว่า ‘เราจะไม่ละเจ้าหรือทอดทิ้งเจ้าเลย’”

สดด 141:9-10 ขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากกับซึ่งเขาวางดักข้าพระองค์ไว้ และจากบ่วงแร้วของผู้กระทำความชั่วช้า เมื่อเขาเข้าใกล้ตอนจบของเพลงสดุดีบทนี้ ดาวิดก็ทูลขอพระเจ้าให้รักษาเขาให้พ้นจากบ่วงแร้วต่างๆของคนชั่ว บรรดาศัตรูของเขาได้วางกับดักต่างๆไว้จับเขา โดยหวังว่าจะทำให้เขาติดกับในการกล่าวคำพูดต่างๆที่จะเป็นหลักฐานประจานตัวเขา

ตรงกันข้าม ดาวิดอธิษฐานว่า **10** ขอให้คนชั่วตกไปด้วยกันในข่ายของตนเอง แต่ขอให้ข้าพระองค์ผ่านพ้นไป ดาวิดวิงวอนพระเจ้าให้การประทุษร้ายที่พวกคนชั่วคิดกระทำต่อเขาย้อนกลับไปทำร้ายพวกเขาเอง โดยเปิดโอกาสให้ดาวิดรอดพ้นไปได้ ในภาพรวมใหญ่กว่าของชีวิตของเขา นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ซาอูลเสียชีวิตขณะที่ดาวิดถูกเลื่อนยศเป็นกษัตริย์ พระเจ้าทรง

พิทักษ์รักษาคนชอบธรรมอย่างน่าอัศจรรย์ พระองค์ทรงดูแลคนของพระองค์เอง นอกจากนี้
พระเจ้าทรงมีวิธีต่างๆในการจัดการกับคนชั่วด้วย

ภาพรวมของเพลงสดุดี 142: เพลงสดุดีบทนี้ถูกตั้งชื่อว่า **มัสคิล**บทหนึ่งของดาวิด คำ
อธิษฐานเมื่อท่านอยู่ในถ้ำ มัสคิลหมายถึง คำสั่งสอน ความคิดนี้เป็นบทเรียนหนึ่งของดาวิด
โอกาสที่เขียนคือ คำอธิษฐานตอนที่ดาวิดอยู่ในถ้ำๆหนึ่ง กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว เพลงสดุดีบทนี้
อาจถูกเขียนตอนที่เขาอยู่ในถ้ำอคูลัม (1 ซามูเอล 22) หรือที่น่าจะใช่มากกว่าคือ ถ้ำแห่งเมือง
เอนเกติ (1 ซามูเอล 24) มันเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากอย่างแน่นอนในชีวิตของเขา สเปออร์เจียน
ออกความเห็นไว้ว่า “หากดาวิดได้อธิษฐานเยอะๆในพระราชวังของเขาเหมือนกับที่เขอธิษฐาน
ในถ้ำของเขา เขาก็คงไม่ตกไปในการกระทำนั้นที่นำความทุกข์ยากเช่นนั้นมาสู่ชีวิตบั้นปลาย
ของเขา” เห็นได้ชัดว่าเขาอยู่ในช่วงตกต่ำของชีวิตจริงๆ

สดด 142:1-3 ข้าพเจ้าร้องทูลพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงของข้าพเจ้า ด้วยเสียงของ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์ 2 ข้าพเจ้าหลังคำคร่ำครวญของข้าพเจ้าออกมาต่อเบื้อง
พระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าทูลเรื่องความลำบากยากเย็นของข้าพเจ้าต่อพระองค์ ดาวิดไม่เพียง
ร้องทูลต่อพระเจ้าในคราวยากลำบากเท่านั้น เขายังทำเช่นนั้น โดยออกเสียงดังด้วย แน่ใจว่ามี
การอธิษฐานแบบไม่ออกเสียง แต่คำอธิษฐานที่ออกเสียงดังๆย่อมสะท้อนให้เห็นการอธิษฐาน
ร้อนรนที่เกิดผลมาก ในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากครั้งใหญ่ในชีวิตของเขา ดาวิดทูลขอให้
พระเจ้าเข้าแทรกแซง เขาระบายความทุกข์ลำบากของตนต่อพระเจ้าและสาธยายมันออกมาอย่าง
ละเอียด เรามักทำผิดในการคิดเอาเองว่าพระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับความทุกข์ลำบากของเรา
(ซึ่งพระองค์ก็ทรงทราบจริงๆ) ในการไม่พยายามสาธยายความทุกข์ลำบากต่างๆของเราต่อองค์
พระผู้เป็นเจ้า เราก็ปล้นความเกิดผลในการอธิษฐานไปจากตัวเราเอง ดาวิดแจ้งให้พระเจ้าทราบ
ถึงรายละเอียดต่างๆแห่งวิกฤติของเขาอย่างตั้งใจ

3 เมื่อจิตใจของข้าพระองค์อ่อนระอาภายใน พระองค์ทรงทราบทางของข้าพระองค์ อยู่มาวันหนึ่งในชีวิตของดาวิด จิตใจของเขารู้สึกท้อแท้ยิ่งที่ เขาไม่รู้ว่าจะทำอะไรหรือหันไปทางไหนดี กระนั้นในถ้ำมีดๆนั้น พระเจ้าก็ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับดาวิดและการหุนหันของดาวิดก็คือว่า พระเจ้าทรงทราบเส้นทางออกจากวิกฤติเหล่านั้นที่เขาเผชิญอยู่ในวิถีที่ข้าพระองค์เดินไปเขาช่อกับไว้ด้กข้าพระองค์ เหล่าศัตรูของเขาได้วางกับระเบิดไว้ต่อหน้าเขาและดาวิดก็ทราบดี กระนั้นพระเจ้าก็ทรงทราบเส้นทางผ่านมันออกไปได้

สดด 142:4-5 ข้าพระองค์มองทางขวามือและมองดู แต่ไม่มีใครยอมรู้จักข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีที่หลบภัย ไม่มีใครเอาใจใส่จิตใจข้าพระองค์ มีคราวหนึ่งในชีวิตของดาวิดที่เขาดูเหมือนอยู่ตัวคนเดียวในโลก แม้ไม่เคยมีสักครั้งที่ดาวิดถูกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิง โดยเหล่าผู้ติดตามที่ภักดีของเขา มันก็ดูเหมือนราวกับว่าทุกคนได้หันมาเล่นงานเขาเสียแล้ว เหตุการณ์แวดล้อมต่างๆดูเหมือนสิ้นหวังสำหรับเขา กระนั้น จงสรรเสริญพระเจ้าที่ “แต่มีมิตรคนหนึ่งที่ไม่ไกลชิดยิ่งกว่าพี่น้อง” (สุภายิต 18:24)

5 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ข้าพระองค์ว่า "พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ เป็นส่วนของข้าพระองค์ในแผ่นดินของคนเป็น กระนั้นท่ามกลางความสิ้นหวังของเขาและความเปล่าเปลี่ยวที่เขาเห็น ดาวิดก็รู้ว่าเขาหันไปทางไหนได้ แม้อูเหมือนราวกับว่ามีทรสหายทั้งปวงได้ทอดทิ้งเขาเสียแล้ว ที่ลี้ภัยและที่พักพิงของดาวิดก็คือพระเจ้าของเขา เช่นเดียวกับเขา เราสามารถหัน ไปพึ่งพระศิลาแห่งความรอดของเราได้เสมอ พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ

สดด 142:6-7 คำทูลขอเพิ่มเติมของดาวิดถูกนำเสนอ ขอทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ตกต่ำมากนัก ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากผู้ข่มเหงข้าพระองค์ เพราะเขาแข็งแรงเกินกำลังข้าพระองค์ คำทูลขอของเขาต่อพระเจ้านี้คือ (1) เพราะเขาอยู่ในสภาพจนตรอกอย่างที่สุดและ (2) ขอให้พระเจ้าทรงช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูที่มีกำลัง

มากกว่าเขา แน่ทีเดียว กำลังพลของซาตานบางครั้งก็ดูเหมือนมีจำนวนมากกว่าคนชอบธรรม แต่เรามีพระเจ้าผู้ป้องกันซึ่งมีกำลังมากกว่าคนเหล่านั้นเยอะ

7 ขอทรงพาจิตใจข้าพระองค์ออกจากคุก เพื่อข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ ครั้นกล่าวเป็นเชิงเปรียบเปรยถึงถ้ำนั้นที่เขาซ่อนตัวอยู่ในนั้น ดาวิดก็วิงวอนพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น เขาได้หนีไปยังที่นั่นเพื่อซ่อนตัวและบัดนี้ซาอูลและคณะอยู่ในถ้ำเดียวกันแล้ว ดูเหมือนว่าสิ่งต่างๆ เริ่มเลวร้ายลงเรื่อยๆ กล่าวเป็นเชิงเปรียบเทียบมากกว่าเดิม เราก็สามารถหันไปพึ่งพระองค์ผู้เป็นพระกำลังแห่งชีวิตของเราเพื่อช่วยเราให้พ้นจากถ้ำและคุกต่างๆ แห่งวิกฤติแห่งชีวิตซึ่งหลายครั้งเกิดขึ้นกับเรา คนชอบธรรมจะล้อมข้าพระองค์ไว้เพราะพระองค์จะทรงกระทำแก่ข้าพระองค์อย่างบริบูรณ์" ครั้นตั้งตาคอยการช่วยให้พ้นอันสมบูรณ์ของพระเจ้า ดาวิดปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้โดยการบอกล่วงหน้าว่าคนชอบธรรมจะสวมกอดเขาในไม่ช้า เขารู้ว่าพระเจ้าจะทรงปฏิบัติกับเขาอย่างเปี่ยมกรุณา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 143: เพลงสดุดีบทนี้ก็เป็นของดาวิดอีก John Gill เขียนไว้ว่า “เพลงสดุดีบทนี้ถูกประพันธ์โดยดาวิดตอนที่เขาหนีจากอับซาโลมบุตรชายของเขา” คนอื่นๆ ก็พรรณนาถึงมันว่าเป็นหนึ่งในเจ็ดเพลงสดุดีแห่งการสำนึกผิด เพลงสดุดีบทนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นคำอธิษฐานหนึ่งที่ถูกขยายออก มันถูกแบ่งโดย เซลาห์ ตอนที่ท้ายของข้อ 6 ในครั้งแรกนั้น ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา ในครั้งที่สอง เขาทูลขอความเมตตาของพระเจ้าในหลายๆ ด้าน

สดด 143:1-3 ดาวิดขึ้นต้นเพลงสดุดีบทนี้โดยการทูลขอพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับคำวิงวอนของข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ตามความสัตย์สุจริตของพระองค์ ตามความชอบธรรมของพระองค์ ในการวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังคำอธิษฐานของเขา

ดาวิดอาศัยความสัตย์ซื่อและความชอบธรรมของพระเจ้า กลยุทธ์นั้นในการอธิษฐานยังใช้ได้อยู่
จนทุกวันนี้

2 ขออย่าทรงตัดสินผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะไม่มีคนเป็นคนที่ชอบธรรมในสาย
พระเนตรของพระองค์ ดาวิดตระหนักดีถึงความบาปหนาของตน เพราะถูกฟ้องใจเรื่องนั้น เขา
จึงวิงวอนพระเจ้านี้ให้พิจารณามันในขณะนั้น เขารู้ว่าต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใด
เป็นคนชอบธรรมได้ด้วยตัวเอง อย่างไรก็ตาม ในพระคริสต์ จงสรรเสริญพระเจ้า เราก็ถูกนับว่า
เป็นคนชอบธรรมได้เมื่อเราไว้วางใจพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

3 เพราะศัตรูหมั่นเหงใจข้าพระองค์ มั่นขวัญชีวิตข้าพระองค์ลงถึงดิน มันได้กระทำให้ข้า
พระองค์อ้าปากในที่มีด เหมือนคนที่ตายนานแล้ว ครั้นกล่าวถึงศัตรูที่อธรรมของเขา ดาวิดแถลง
คดีของตนต่อพระพักตร์พระเจ้า เขาเล่าให้พระองค์ฟังเกี่ยวกับความทุกข์ลำบากของเขา – อย่าง
เฉพาะเจาะจง อีกครั้งที่บทเรียนหนึ่งในการอธิษฐานอยู่ตรงนี้ นั่นคือ การเล่าให้พระเจ้าฟังอย่าง
ละเอียดเกี่ยวกับวิกฤติที่เราเผชิญ

สดด 143:4-6 เมื่อดาวิดตรัสร้องถึงวิกฤติที่อยู่ตรงหน้า เขาก็ร้องออกมาว่า
เพราะฉะนั้นจิตวิญญาณของข้าพระองค์จึงอ่อนระอาอยู่ในข้าพระองค์ จิตใจภายในข้าพระองค์ก็
อ้างว้าง วันเหล่านั้นจะมาในชีวิตของเราเมื่อจิตวิญญาณของเราถูกท่วมท้นอย่างเต็มที่และใจของ
เราถูกบดขยี้ ดาวิดกล่าวถึงเรื่องเดียวกันนี้ในเพลงสดุดี 77:3 และ 142:3

แต่เขาว่าการหนุนใจของเขามาจากไหน **5** ข้าพระองค์ระลึกถึงสมัยเก่าก่อนได้ ข้า
พระองค์รำพึงถึงทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ ข้าพระองค์รำพึงถึงพระหัตถกิจของพระองค์ ดา
วิดหันความคิดต่างๆของตนไปยังการช่วยให้พ้นอันตรายฤทธิ์ที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่
ประชาชนของพระองค์ในหลายปีก่อนหน้านั้น เขารู้ว่าพระเจ้าองค์เดียวกันนี้ยังประทับอยู่บน
บัลลังก์นั้น เขาจึงตรัสร้องว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นมาแล้วอย่างไร
ในสมัยโบราณ บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่สำหรับเราวันนี้ เมื่อเราเผชิญวิกฤติต่างๆและความทุกข์
ลำบากในชีวิตของเรา พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ซึ่งได้ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นทรงเป็นพระเจ้าของ

เราและพระองค์ยังทรงกระทำกิจอยู่ใน การช่วยเหลือประชาชนของพระองค์เมื่อจิตวิญญาณของ พวกเขาถูกท่วมท้นและใจของพวกเขาถูกบดขยี้

ดังนั้น ดาวิดจึงร้องออกมาว่า 6 ข้าพระองค์เหยียดมือออกไปสู่พระองค์ จิตใจของข้า พระองค์กระหายหาพระองค์อย่างแผ่นดินที่แห้งผาก เซลาห์ ในยามเผชิญวิกฤติรุนแรงในชีวิต ของเขา ดาวิดแสวงหาพระเจ้า เหมือนกับเด็กที่ทุกข์ใจเหยียดมือของคนออกหาพ่อแม่ของตน ดา วิดก็ทำเช่นนั้นต่อพระเจ้า เขากระหายหาพระเจ้าดุจแผ่นดินที่แห้งผากกระหายหาน้ำฝน

สดด 143:7-9 พร้อมกันนั้น ดาวิดก็นำเสนอคำขอหลายประการต่อพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรีบฟังข้าพระองค์ จิตวิญญาณข้าพระองค์ฝ่อไปแล้ว ขออย่าทรงซ่อน พระพักตร์ของพระองค์ไว้จากข้าพระองค์ เกรงว่าข้าพระองค์จะเหมือนคนเหล่านั้นที่ลงไปยัง ปากแดนผู้ตาย เขาจึงวิงวอนพระเจ้าให้สดับฟังและตอบ โดยไว เหตุการณ์แวดล้อมต่างๆเป็น แบบที่เขาไม่คิดว่าเขาจะรอดชีวิตอยู่ได้นาน ดังนั้น ในสภาพที่ดูเหมือนจนตรอก ดาวิดร้องขอให้ พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงและช่วยเขาให้พ้นก่อนที่เขาเข้าสู่ความมรณาก่อนวัยอันควร

8 ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยืนถึงความเมตตาของพระองค์ในเวลาเช้า เพราะข้า พระองค์วางใจในพระองค์ คำที่แปลเป็น ความเมตตา (κεχεδ) เป็นคำที่ถูกแปลบ่อยสุดในภาค พันธสัญญาเดิมว่า ‘ความเมตตา’ การอธิษฐานของดาวิดเห็นได้ชัดว่าถูกกระทำในช่วง โมง ยาวนานเหล่านั้นแห่งคำคืน เขาทูลขอพระเจ้าให้ทรงเข้าแทรกแซงก่อนยามเช้าและให้ดาวิดได้ ทราบว่าเขาถูกช่วยให้พ้นแล้ว หลักเกณฑ์แห่งคำทูลขอของเขาก็คือ ความไว้วางใจในพระเจ้า ของเขา แม้ไม่ทราบถึงพระสัญญานั้นของพระเยซูในมัทธิว 21:22 “สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐาน ขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้” ดาวิดเข้าใจหลักการนั้น พระเจ้าทรงถูกขยับให้ตอบเมื่อเราหันมา หาพระองค์ในความเชื่อเต็มที

เขากล่าวต่อไปว่า ขอทรงสอนข้าพระองค์ถึงทางที่ควรไป เพราะข้าพระองค์ตั้งใจแน่ว แน่ในพระองค์ นอกเหนือจากการอธิษฐานขอความเมตตาของพระเจ้าแล้ว ดาวิดยังอ่อนวอนองค์ พระผู้เป็นเจ้าให้นำพายุ่างเท้าของเขาด้วย อีกครั้งที่หลักเกณฑ์แห่งคำอธิษฐานของเขาคือ ความ

ไว้วางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขาซึ่งถูกบอกเป็นนัย คนเราจะทำอะไรได้มากกว่ายกชูจิตใจ
ของตนต่อพระเจ้าเหมือนพ่อแม่ผู้มั่งคั่งๆของตนต่อพระเจ้า ช่างเป็นคำอธิษฐานขอสอง
ประการที่ดี: การช่วยให้พ้นและการนำทาง! พระเจ้าทรงให้เกียรติคำอธิษฐานเช่นนั้นจนทุกวันนี้

**9 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์ ข้า
พระองค์ได้ซ่อนตัวอยู่กับพระองค์ แม้เขาได้บอกเรื่องนี้เป็นนัยมาตลอดทั้งเพลงสดุดีบทนี้** คราว
นี้ดาวิดก็กล่าวคำทูลขอของตนตรงๆ เขาอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยเขาให้พ้นจากวิกฤติที่เขาเผชิญ
อยู่ อีกครั้งที่เขาหมายเหตุหลักเกณฑ์แห่งคำอธิษฐานของเขา: เขาได้หนีมาพึ่งพระเจ้าเพื่อซ่อนตัว
อยู่ในพระองค์ นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขา ที่บอกเป็นนัยมากยิ่งขึ้นก็คือ
ความเชื่ออันลึกซึ้งของดาวิดซึ่งก่อตัวเป็นรากฐานแห่งคำอธิษฐานของเขาอีกครั้ง

สดด 143:10-12 ขณะที่เพลงสดุดีบทนี้ใกล้ถึงตอนจบแล้ว เราก็พบคำอธิษฐานขอ
เพิ่มเติมชุดหนึ่งที่ดาวิดกล่าว **ขอทรงสอนให้ข้าพระองค์ทำตามพระทัยของพระองค์** คำขอแรก
คือ (1) คำอธิษฐานที่ถูกกล่าวซ้ำบ่อยๆที่ขอให้พระเจ้าสอนความเชื่อฟังต่อน้ำพระทัยของ
พระองค์ คำอธิษฐานขอเช่นนี้ควรอยู่ที่ริมฝีปากของเราเสมอ สาเหตุสำหรับคำขอเช่นนี้ก็เรียบง่าย
พอๆกับที่มันลึกซึ้ง เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ พระวิญญูญาณของพระองค์
ประเสริฐ แน่ทีเดียว พระวิญญูญาณของพระเจ้านั้นประเสริฐ! จากนั้นดาวิดขอว่า (2) **ขอทรงนำข้า
พระองค์เข้าไปยังแผ่นดินแห่งความเที่ยงธรรม** ด้วยคำพูดเปรียบเปรยอันมีสำนวนโวหาร ดาวิด
อ้อนวอนพระเจ้าให้นำเขา去做สิ่งที่ถูกต้อง อีกครั้งที่คำอธิษฐานเช่นนั้นยังเหมาะสมอยู่จนทุก
วันนี้

คำขอที่สามถูกกล่าว (3) **11 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้**
เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ คำที่แปลเป็น **สงวนชีวิต (คอว์ยอว์)** มีความหมายว่า ‘ฟื้นขึ้น
ใหม่’, ‘เสริมกำลัง’ หรือ ‘หนุนใจ’ หลักเกณฑ์ของคำอธิษฐานทูลขอนี้คือ คำพยานแห่งการเห็น
แก่พระนามของพระเจ้า ดาวิดอุทธรณ์ต่อชื่อเสียงของพระเจ้าเพื่อตอบคำอธิษฐานของเขา จาก
นั้นดาวิดทูลขอว่า (4) **ขอทรงนำจิตใจข้าพระองค์ออกมาจากความยากลำบาก** เพราะเห็นแก่ความ

ชอบธรรมของพระองค์ เขาอุทธรณ์ต่อความยุติธรรมของพระเจ้า – เพื่อเห็นแก่ความชอบธรรม
ของพระองค์เอง – เพื่อช่วยจิตใจของเขาให้พ้นจากความทุกข์ลำบากที่เขาเผชิญอยู่

สุดท้ายดาวิดทูลขอว่า (5) 12 และขอทรงตัดศัตรูของข้าพระองค์ออกไปตามความเมตตา
ของพระองค์ และขอทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทรمانจิตใจข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เป็นผู้รับ
ใช้ของพระองค์ คำทูลขอสุดท้ายของเขาคือ ขอให้พระเจ้าทรงทำลายเหล่าศัตรูของเขา หลัก
เกณฑ์แห่งคำทูลขอของเขาก็คือว่า เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า สำหรับคนเหล่านั้นที่สามารถอ้าง
ตำแหน่งนั้นได้อย่างชอบธรรม หลักเกณฑ์อันทรงพลังอีกประการหนึ่งสำหรับการอธิษฐานยังมี
อยู่จนทุกวันนี้

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 144: เพลงสดุดีบทนี้น่าจะถูกเขียนหลังจากที่ดาวิดกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลมีชัยชนะเหนือคนฟีลิสเตีย มันมีเนื้อหาเหมือนกับเพลงสดุดี 18 เพลงสดุดีบทนี้
เป็นการรวมกันของการสรรเสริญและการอธิษฐานต่อพระเจ้า*

สดด 144:1-2 **สาธุการแด่พระเยโฮวาห์** กำลังของข้าพระองค์ ผู้ทรงฝึกมือของ
ข้าพระองค์ให้ทำสงคราม และนิ้วมือของข้าพระองค์ให้ทำศึก ดาวิดขึ้นต้น โดยการสรรเสริญองค์
พระผู้เป็นเจ้าของเขาได้ประทานพลังแก่เขาในการทำศึกที่เพิ่งผ่านพ้นไป โปรดสังเกตว่าเขา
พรรณนาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาว่าเป็นพลังของเขา พระเจ้าประทานพลังแก่ข้าพระองค์
ทรงเป็นพลังด้วย นอกจากนี้พระเจ้ายังทรงเป็นผู้ที่สอนวิธีสู้แก่ดาวิดด้วย นี่เป็นยาขม
สำหรับผู้รักสงบหรือผู้รักสันติภาพ พระเจ้าทรงสอนดาวิดให้ชนะสงครามต่างๆต่อผู้เหล่าศัตรู
ของเขา

ดาวิดกล่าวคำสรรเสริญพระเจ้าของเขาต่อไป 2 ทรงเป็นความดีและป้อมปราการของข้า
พระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็ง และเป็นผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ เป็นโล่ของข้าพระองค์ และ
เป็นผู้ซึ่งข้าพระองค์วางใจอยู่ ผู้ทรงปราบชนชาติทั้งหลายไว้ได้ข้าพระองค์ พระพรเจ็ดประการ
ของพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ซึ่งดาวิดสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระพรเหล่านั้น: (1) พระองค์ทรง

ดี; (2) พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการและ (3) เป็นที่กำบังเข้มแข็ง (หอคอยอันสูง) สำหรับดาวิด; (4) พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้พ้น (นั่นคือ ผู้ช่วยให้รอด) ของดาวิด; (5) พระเจ้าทรงเป็นโล่แห่งการปกป้องของดาวิด; (6) พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ดาวิดไว้วางใจ และ (7) พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ปราบเหล่าศัตรูของดาวิด ดังนั้นดาวิดจึงร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้า

สดด 144:3-4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มนุษย์เป็นอะไรเล่าซึ่งพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่เขา หรือบุตรของมนุษย์เป็นอะไรซึ่งพระองค์ทรงคิดถึงเขา จากนั้นดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อพิจารณาว่าทำไมพระเจ้าถึงใส่พระทัยในมนุษย์ ความคิดนี้สอดคล้องกับของเพลงสดุดี 8:3

4 มนุษย์เหมือนสิ่งไร้สาระ วันเวลาของเขาเหมือนเงาที่ผ่านไป ดาวิดตอบคำถามของตัวเองในข้อที่แล้ว ตรงข้ามกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า มนุษย์ไม่มีค่าอะไรเลย ความคิดในคำที่แปลเป็น *สิ่งไร้สาระ (เสห์เบด)* คือ ไอหมอก – อยู่เพียงชั่วคราวจากนั้นก็หายไป ดาวิดเปรียบมนุษย์ต่อไปว่าเป็นเหมือนเงายามบ่ายซึ่งทอดยาวอย่างรวดเร็วจากนั้นก็หายไป ตรงข้ามกับฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า มนุษย์เป็นเหมือนสิ่งไร้ค่า

สดด 144:5-8 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโน้มฟ้าสวรรค์ของพระองค์ และขอเสด็จลงมาและตั้งกฎเกณฑ์เพื่อให้มันมีวันขึ้น 6 ขอทรงฟุ้งฟ้าผ่าออกมาและกระจายเขาไป ขอทรงยิงลูกธนูของพระองค์และทรงทำลายพวกเขา 7 ขอทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์จากที่สูง ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ และช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากน้ำมากหลาย ให้พ้นจากมือของชนต่างด้าว 8 ผู้ซึ่งปากของเขาพูดเรื่องไร้สาระและซึ่งมือขวาของเขาเป็นมือขวาแห่งความมุสาค ด้วยบทกวีอันเปี่ยมสำนวน โวหาร ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้จัดการกับเหล่าศัตรูของเขา คนเหล่านี้ อาจเป็นคนฟิลิสเตียซึ่งไม่เพียงหลบตะแลงในสิ่งที่พวกเขาถ้าวเท่านั้น แต่ยังคดโกงในสิ่งที่พวกเขากระทำด้วย

สดด 144:9-10 ในตอนกลางคำอธิษฐานทูลขอของเขาต่อพระเจ้าให้กำจัดการเหล่าศัตรูที่ขมขื่นของเขาไปให้พ้นจากตัวเขา ดาวิดหยุดชั่วคราวอีกครั้งเพื่อสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้า โอ ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงบทใหม่ถวายแด่พระองค์ ข้าพระองค์จะร้อง

เพลงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่และพิณสิบสาย นี่เป็นครั้งที่ห้าในหนังสือเพลงสดุดีที่ดาวิดกล่าวถึงเพลงบทใหม่ เมื่อพระเจ้าทรงช่วยเราให้รอด พระองค์ก็ทรงใส่เพลงบทใหม่และดนตรีชนิดใหม่ในใจของเรา สำหรับคนเหล่านั้นที่คิดว่าดนตรีศักดิ์สิทธิ์ไม่ควรมีการใช้เครื่องดนตรีประกอบ เห็นได้ชัดว่าดาวิดไม่ได้ถูกบังคับเช่นนั้น เขากล่าวเป็นประจำถึงการร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าโดยใช้เครื่องดนตรีต่างๆที่เหมาะสม พิณใหญ่เป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งซึ่งไม่ทราบชนิดชัดเจน พิณสิบสายเห็นได้ชัดว่าเป็นตามที่ชื่อของมันบอก

หัวข้อแห่งบทเพลงของดาวิดคือ การสรรเสริญแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดยิ่งใหญ่ของเขา

10 พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานความรอดแก่บรรดาษัตริย์ ผู้ทรงช่วยดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากดาบที่นำมาซึ่งความเจ็บปวด ความรอดของพระเจ้ามี่ทั้งชั่ววันรันดร์และชั่วคราว เรามักคิดในแง่ของความรอดนิรันดร์เท่านั้น ซึ่งมันก็เป็นจริงอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงเต็มพระทัยและสามารถช่วยเราให้พ้นจากวิกฤติต่างๆและความทุกข์ลำบากต่างๆแห่งชีวิตด้วย ปัญหาของเราก็คือว่า เรามักขาดความเชื่อที่จะแสวงหาการช่วยให้พ้นของพระองค์จากวิกฤติที่อยู่ตรงหน้า พระองค์ทรงมีปฏิกิริยาแบบเดียวกัน

สดด 144:11-14 ดาวิดทูลขอต่อพระเจ้าอีกครั้งให้ช่วยเขาให้พ้นจากวิกฤติที่เขาเผชิญอยู่ ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือคนต่างด้าว ผู้ซึ่งปากของเขาพูดเรื่องไร้สาระและซึ่งมือขวาของเขาเป็นมือขวาแห่งความมุสา การที่ดาวิดกล่าวถึงคนต่างด้าว มีความหมายตรงตัวว่า คนต่างประเทศและอาจหมายถึงเหล่าศัตรูของเขาที่เป็นคนพินิตลเดียว ความคิดนี้เหมือนกับของข้อ 7

จากนั้นดาวิดนำเสนอเหตุผลสามประการที่พระเจ้าควรช่วยเขาให้พ้น แต่ละเหตุผลขึ้นต้นด้วยคำว่า เพื่อ

(1) **12** เพื่อบรรดาบุตรชายของข้าพระองค์ทั้งหลายเมื่อเขายังหนุ่มๆอยู่จะเป็นเหมือนต้นไม้โตเต็มขนาด เพื่อบรรดาบุตรสาวของข้าพระองค์ทั้งหลายจะเป็นเหมือนเสาหัวมุม สลักออกมาตามแบบพระราชวัง ดาวิดกล่าวถึงคนรุ่นต่อไป – บรรดาบุตรชายและบรรดาบุตรสาว –

ซึ่งเจริญขึ้น มีชีวิตชีวา มีค่ายิ่ง และมีเกียรติ ประเด็นของเขาก็คือ ขอให้พระเจ้าช่วยเขาให้พ้นจากเหล่าศัตรูที่อาฆาตเขาเพื่อที่ประชาชนของพระเจ้ารุ่นต่อไปจะได้รับการอวยพร

(2) 13 เพื่อยู้งางของข้าพระองค์ทั้งหลายจะเต็ม มีของบรรจุอยู่ทุกอย่าง เพื่อแกะของข้าพระองค์ทั้งหลายมีลูกตั้งพันตั้งหมื่นตามถนนของข้าพระองค์ทั้งหลาย ยู้งาง คือ สถานที่สำหรับเมล็ดข้าวที่ถูกเก็บเกี่ยวแล้ว ดาวิดจึงวิงวอนพระเจ้าให้ประทานการช่วยให้พ้นจากคนฟิลิเตียเพื่อที่ว่าประชาชนของพระเจ้าจะได้เจริญขึ้นทางเศรษฐกิจ – ที่จะมีผลเก็บเกี่ยวบริบูรณ์และฝูงแกะมากมาย

(3) 14 เพื่อว่าตัวผู้ของข้าพระองค์ทั้งหลายมีกำลังใช้แรงงาน เพื่อไม่มีใครพังเข้ามา ไม่มีออกไป เพื่อไม่มีเสียงร้องทุกข์ในถนนหนทางของข้าพระองค์ทั้งหลาย สุดท้ายดาวิดอ้อนวอนพระเจ้าให้ช่วยอิสราเอลให้พ้นจากคนฟิลิเตียเพื่อที่ว่าจะได้มีสันติภาพและความสงบสุขในแผ่นดินนั้น

บทเรียนหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าปรากฏตรงนี้ นั่นก็คือ ดาวิดยกเหตุผลกับพระเจ้าว่าเพราะเหตุใดพระองค์จึงควรตอบคำอธิษฐานของเขาและส่งการช่วยให้พ้นมา เขายกเหตุผลสามประการว่าทำไมพระเจ้าถึงควรสดับฟังคำอธิษฐานของเขา เห็นได้ชัดถึงความกล้าและการใช้เหตุผลในคำอธิษฐานของดาวิด เขายกเหตุผลกับพระเจ้าว่าทำไมพระองค์ถึงควรตอบคำอธิษฐานของเขา บทเรียนหนึ่งยังมีอยู่เหมือนเดิมเพื่อที่เราจะทำแบบเดียวกัน

สดด 144:15 ประชาชาติผู้มีพระพรอย่างนี้หลั่งลงมาถึงก็เป็นสุข ประชาชาติซึ่ง

พระเจ้าของเขาคือพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข แน่ทีเดียว ความสุขมีแก่ประชาชนนั้นที่พระเจ้าทรงช่วยให้พ้น ทำให้เจริญขึ้น และช่วยเหลือ อีกบทเรียนหนึ่งก็คือ การช่วยให้พ้นดังกล่าวมาโดยการอธิษฐาน จะมีเหล่าศัตรูของพระเจ้าและประชาชนของพระองค์เสมอไป ดาวิดอธิษฐานขอการช่วยให้พ้นจากวิกฤติเหล่านั้น แน่ทีเดียว ความสุขมีแก่ประชาชนนั้นที่ “พระเจ้าของเขาคือพระเยโฮวาห์” มันเป็นจริงสำหรับอิสราเอลที่สัตย์ซื่อ มันเป็นจริงสำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่สัตย์ซื่อ

ภาพรวมของเพลงสดุดี 145: เพลงสดุดีบทนี้ถูกเกริ่นนำว่าไม่เพียงเป็นของดาวิดเท่านั้น แต่ยังเป็นบทเพลงสรรเสริญของดาวิดด้วย มันเป็นบทเพลงของดาวิดเอง คือ เพลงโปรดของดาวิด สเปอร์เจียนเขียนไว้ว่า “มันเป็นเพลงสรรเสริญของดาวิดเช่นเดียวกับที่อีกบทเพลงหนึ่ง (เพลงสดุดี 86:1-17) เป็นคำอธิษฐานของดาวิด มันเป็นคำสรรเสริญทั้งหมด และเป็นเพลงสรรเสริญที่ชื่นชมยินดีด้วย ดาวิดได้ถวายสาธุการแด่พระเจ้าหลายต่อหลายครั้งแล้วในเพลงสดุดีบทอื่นๆ แต่เพลงนี้เขาถือว่าเป็นเพลงพิเศษของเขา เป็นพลอยมงกุฎของเขาแห่งคำสรรเสริญ” ในบทนี้ ดาวิดสรรเสริญพระเจ้าสำหรับกิตติศัพท์หรือสง่าราศีของพระองค์ (145:1-7) สำหรับความดีของพระองค์ (145:8-10) สำหรับอาณาจักรของพระองค์ (145:11-13) สำหรับการเลี้ยงดูของพระองค์ (145:14-16) และสำหรับความเมตตาที่ช่วยให้รอดของพระองค์ (145:17-21)

สดด 145:1-2 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระมหากษัตริย์ ข้าพระองค์จะเอนยอพระองค์ จะถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์เป็นนิจกาล หัวใจของชายผู้ดำเนินตามพระทัยของพระเจ้าเองปรากฏชัดเจน การสรรเสริญแด่พระเจ้าเป็นส่วนสำคัญยิ่งแห่งชีวิตของเขา คำที่แปลเป็น เอนยอ (רָוַם) มีความหมายว่า ‘เชิดชู’ หรือ ‘ยกขึ้น’ – ซึ่งกระทำต่อพระนามของพระเจ้า ความตั้งใจของเขาที่จะถวายสาธุการแด่พระนามของพระเจ้าตลอดไป หมายถึง ความตั้งใจแน่วแน่ของดาวิดที่จะถวายเกียรติพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปตลอดทั้งชีวิตของเขา

2 ข้าพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์ทุกวัน ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นนิจกาล กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น ดาวิดปฏิเสธที่จะไม่ปล่อยให้วันๆหนึ่งผ่านไป โดยที่เขาไม่หยุดชั่วคราวเพื่อสรรเสริญพระผู้ไถ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเขา คำปฏิเสธนั้นยังเป็นบทเรียนหนึ่งสำหรับประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้

สดด 145:3-5 พระเยโฮวาห์นั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ ดาวิดกล่าวสิ่งที่ปรากฏชัดเจนอยู่แล้ว: พระเจ้ายิ่งใหญ่

และเราจึงมีหน้าที่ที่จะสรรเสริญพระองค์อย่างยิ่ง นอกจากนี้ ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าก็ไม่อาจ
หยั่งถึงด้วย เราไม่อาจเข้าใจมัน ได้อย่างถ่องแท้ มันเลยพ้นความเข้าใจของมนุษย์

**4 คนชั่วยายหนึ่งจะสรรเสริญพระราชกิจของพระองค์ให้คนอื่นชั่วยายหนึ่งฟัง และจะ
ประกาศกิจการอันทรงอำนาจของพระองค์ 5 ข้าพระองค์จะกล่าวถึงเกียรติยศอันรุ่งโรจน์ของ
ความสูงส่งของพระองค์ และถึงพระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์**

เมื่อคนหลายชั่วยายแห่งประชาชนของพระเจ้าผ่านมาแล้วก็ผ่านไป คนแต่ละชั่วยายที่
ตามมาก็สรรเสริญพระองค์และกิจการอันทรงอำนาจทั้งสิ้นของพระองค์ต่อไป ความสมควร
แก่การสรรเสริญของพระองค์ปรากฏชัดเจนแก่คนแต่ละชั่วยาย

**สดด 145:6-7 มนุษย์จะกล่าวถึงอำนาจแห่งกิจการอันน่าเกรงขามของ
พระองค์ และข้าพระองค์จะเล่าถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ 7** เขาทั้งหลายจะโฆษณาข่าวเลื่อง
ลือให้ระลึกถึงคุณความดีอันอุดมของพระองค์ออกมา และจะร้องเพลงถึงความชอบธรรมของ
พระองค์ เมื่อคนแต่ละชั่วยายแห่งประชาชนของพระเจ้าเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า พวกเขา
จะกล่าวถึงบรรดากิจการอันน่าเกรงขามของพระองค์ (คำที่แปลเป็น กิจการอันน่าเกรงขาม
(ยอว์เรย์) มีความหมายว่า ‘น่าเกรงขาม’) นอกจากนี้ คนชั่วยายต่อไปแห่งประชาชนของ
พระเจ้าจะจดจำความดีอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าอย่างอุดมและร้องเพลงถึงความชอบธรรมของ
พระองค์ด้วย ประเด็นหนึ่งที่ควรพิจารณาอยู่ตรงนี้ เราทั้งหลายร้องเพลงเกี่ยวกับความชอบธรรม
ของพระองค์มากขนาดไหนวันนี้? ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวชัดเจนว่าเราควรกระทำ

สดด 145:8-9 คราวนี้ดาวิดย้ายไปกล่าวถึงประเด็นเจาะจงต่างๆของการ
สรรเสริญ พระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาและทรงเต็มไปด้วยพระกรุณา ทรงกริ้วช้าและมีความ
เมตตาอย่างอุดม ลักษณะเฉพาะตัวอันมหัศจรรย์สี่ประการแห่งความรักของพระเจ้าถูกแจกแจง
(1) พระองค์ทรงพระเมตตา มันเป็นการแสดงออกถึงพระคุณของพระองค์ (2) พระเจ้าทรงเต็ม
ไปด้วยพระกรุณา การรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา มักแสดงออกถึงพระกรุณาของ
พระองค์ที่มีต่อคนเหล่านั้นที่ขัดสน (3) พระองค์ทรงกริ้วช้า ช่างเป็นคำรับรองอันแสนวิเศษ:

พระเจ้าทรงกริ้วซ้ำ นี่เป็นหนึ่งในแปดครั้งในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงถูกพรรณนาเช่นนั้น ดู เนหะมีย์ 9:17, เพลงสดุดี 103:8, สุภาษิต 15:18, 16:32, โยเอล 2:13, โยนาห์ 4:2, นาฮูม 1:3 และจากนั้น (4) พระองค์ทรงมีความเมตตาอย่างอุดม ช่างเป็นเหตุให้สรรเสริญพระองค์จริงๆ!

นอกจากนี้ 9 พระเยโฮวาห์ทรงดีต่อทุกคน และความเมตตาของพระองค์มีอยู่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ ช่างเป็นคำประกาศอันแสนวิเศษ พระเจ้าทรงดีต่อทุกคน! คำที่แปลเป็น ความเมตตา (อันอ่อนโยน) (รากห่อาม) มีความหมายว่า ‘เครื่องในแห่งความกรุณา’ ความคิดนี้สื่อถึงอารมณ์อ่อน โยนต่างๆที่เอ่อขึ้นมาจากช่องท้อง ความเมตตาและความกรุณาของพระเจามีแก่สิ่งทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงสร้าง – ซึ่งรวมถึงเราด้วย!

สดด 145:10-13 คราวนี้ดาวิดหันจุดสนใจแห่งคำสรรเสริญของเขาไปยังอาณาจักรที่จะมานั้นของพระเจ้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ และวิสุทธิชนทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์ น่าสนใจทีเดียวว่าพระราชกิจทั้งสิ้นของพระเจ้า (นั่นคือ การเนรมิตสร้างของพระองค์) จะสรรเสริญพระองค์ บรรดาสิ่งทรงสร้างแห่งอาณาจักรสัด้วยอมสรรเสริญพระผู้สร้างของพวกมันในแบบของพวกมัน นี่บอกเป็นนัยว่าแม้แต่สิ่งต่างๆที่ไม่มีชีวิตในการเนรมิตสร้างของพระเจ้า – ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวต่างๆ และแผ่นดินโลกเอง – สรรเสริญพระผู้สร้างของพวกมัน กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้น ประชาชนของพระเจ้า – เหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ – มีหน้าที่สรรเสริญพระองค์

11 เขาทั้งหลายจะพูดถึงสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ และเล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์ **12** เพื่อให้กิจการอันทรงานุภาพของพระองค์ และสง่าราศีอันรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์แจ่มแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์

ประชาชนของพระเจ้าตั้งแต่สมัยนั้นมาจนทุกวันนี้มีหน้าที่เป็นพยานบอกเล่าถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า สิ่งนี้ถูกกระทำได้อย่างสัมฤทธิ์ผลที่สุดในการอธิบายข่าวประเสริฐแห่งความรอดแก่ชาวโลกที่หลงหายและกำลังจะตาย ดาวิดเห็นล่วงหน้ากระทั่งในสมัยนั้นเกี่ยวกับโอกาสที่ประชาชนของพระเจ้าตลอดหลายยุคสมัยจะเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดที่

ยิ่งใหญ่ของพวกเขา ความโอ้อำอันเปี่ยมสง่าราศีแห่งอาณาจักรของพระองค์จะเป็นที่ทราบใน
ระยะเหล่านั้นของสวรรค์ – ยุคพันปีซึ่งเบ่งบานกลายเป็นอาณาจักรนิรันดร์นั้น กิจการอันทรง
อานุภาพที่สุดของพระเจ้าคือ พระราชกิจแห่งการไถ่ของพระคริสต์บนกางเขนนั้น หน้าที่ของเรา
คือ การแจ้งแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์ให้ทราบถึงทางนั้นที่ไปสู่สวรรค์และพระราชกิจแห่ง
ความรอดของพระเจ้าโดยทางพระคริสต์

13 ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอำนาจการปกครองของ
พระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ อาณาจักรของพระเจ้าดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ มันมีอยู่แล้วตอนนี้
ในรูปตัวอ่อนในประชาชนของพระเจ้าในยุคนี้ มันจะเบ่งบานจนเติบโตเต็มที่เมื่อพระมหา
กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศียิ่งใหญ่ ดู คาเนียล 4:3, 34 และ 7:14, 27
สำหรับคำพรรณนาเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาณาจักรนิรันดร์นั้นของพระเจ้า แม้มีอยู่แล้วตอนนี้ในใจ
ของประชาชนของพระเจ้าวันนี้ ความบริบูรณ์และความยิ่งใหญ่แห่งอาณาจักรนั้นของพระเจ้าใน
ยุคพันปีและอาณาจักรนิรันดร์นั้นก็ยังไม่ถึง ยิ่งกว่านั้น พวกมันจะยั่งยืนสืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ด้วย!

สดด 145:14-16 คาวิตพรรณนาเพิ่มเติมถึงความดีของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของ
พระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น ความ
กรุณาและความช่วยเหลือที่พระเจ้าประทานแก่ประชาชนของพระองค์ โดยเฉพาะในความทุกข์
ใจของพวกเขาถูกทำให้ประจักษ์ พระองค์ทรงพยุงคนที่ล้มให้ลุกขึ้น ทั้งเรื่องจิตวิญญาณและ
อารมณ์ต่างๆ คนเหล่านั้นที่โน้มตัวภายใต้ภาระอันหนักอึ้ง พระองค์ก็ทรงยกขึ้นอย่างเปี่ยมกรุณา

ดังนั้น **15** นัยน์ตาทั้งปวงมองดูพระองค์ และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา เมื่อ
ประชาชนของพระเจ้ารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็ทรงตอบสนองความต้องการต่างๆ
ของพวกเขา โปรดสังเกตวลีที่ว่า “ตามเวลา” เวลาของพระเจ้าอาจไม่ใช่เวลาของเรา แต่วิธีการ
และจังหวะเวลาของพระองค์ย่อมสมบูรณ์แบบเสมอ ปกติแล้วของเราเองนั้นไม่สมบูรณ์แบบ
พระองค์ทรงรู้ดีที่สุดและทรงรู้ว่าเมื่อไรจะประทานให้ในเวลาอันเหมาะสม

16 พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งสารพัดที่มีชีวิตอิมตาม

ความปรารถนา เมื่อประชาชนของพระเจ้าหันมาหาพระองค์ในเวลาที่ต้องการ พระองค์ก็ทรงแบพระหัตถ์แห่งการเลี้ยงดูของพระองค์ออกและทำให้อิมหน้า พระองค์ทรงดูแลไม่เพียงประชาชนของพระองค์เท่านั้น แต่สิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงเลี้ยงดูฝูงนกในอากาศ และดอกไม้แห่งทุ่งหญ้า ดู มัทธิว 6:25-34 ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงดูแลประชาชนของพระองค์หรือ? แน่ทีเดียว พระองค์ทรงดูแลเสมอมาและพระองค์จะทรงดูแลเสมอไป!

สดด 145:17 หลังจากได้พรรณนาถึงความเมตตาอันอ่อนโยนของพระเจ้าและการเลี้ยงดูของพระองค์ที่มีต่อของๆพระองค์เองแล้ว ดาวิดก็หยุดชั่วคราวเพื่อหมายเหตุด้วยว่า **พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงบริสุทธิ์ในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์** ความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ของพระเจ้าปรากฏให้เห็น ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำย่อมชอบธรรมและบริสุทธิ์ สองสิ่งนี้เป็นพระลักษณะที่นิยามลักษณะเฉพาะตัวของพระองค์ อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรคิดว่าความเมตตาและความกรุณาอันอ่อนโยนของพระองค์ที่ถูกพูดถึงข้างบนเป็นคนละส่วนและแตกต่างจากความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ของพระองค์ พวกมันล้วนสัมพันธ์กันในเนื้อแท้

เพราะว่าพระเจ้าทรงชอบธรรมและบริสุทธิ์ พระองค์จึงทรงเปี่ยมความเมตตาและกรุณา นอกจากนี้ ความเมตตาและความกรุณาของพระองค์ยังบริสุทธิ์และชอบธรรมด้วย สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดดวงจรหนึ่งที่ไม่ขาดตอนซึ่งนิยามลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เราควรหมายเหตุไว้ว่าความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ย่อมนิยามและจัดระเบียบทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ หากเราอยากเป็นเหมือนพระคริสต์ ลักษณะเฉพาะตัวอันทรงพลังเหล่านี้ก็ต้องเป็นองค์ประกอบที่จัดระเบียบและวางโครงสร้างในชีวิตของเรา

สดด 145:18-20 ดาวิดใกล้ถึงตอนจบของบทเพลงสรรเสริญอันยิ่งใหญ่ของเขา โดยกล่าวถึงความเมตตาอันอ่อนโยนของพระเจ้าอีกครั้ง **พระเยโฮวาห์ทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์** ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ตามความจริง ช่างเป็นความจริงอันน่ามหัศจรรย์! พระเจ้า

ทรงอยู่ใกล้คนเหล่านั้นที่ร้องทูลพระองค์ บริบทที่ชัดเจนกล่าวถึงคนเหล่านั้นที่ร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อเราร้องทูลต่อพระเจ้าด้วยความเชื่อล้วนๆ พระองค์ก็ทรงสดับฟัง โรม 10:13 คือการสำแดงออกมาของความจริงนั้น อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติของการร้องทูลต่อพระองค์ในความจริงเช่นนั้นก็ถูกเสริม พระเจ้าทรงสดับฟังคนเหล่านั้นที่มาหาพระองค์ตามความจริงแห่งพระวาระของพระองค์ ในยุคสมัยนี้ เราถูกสั่งให้มาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู นอกจากนี้ มีเงื่อนไขอื่นๆอีกสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบซึ่งถูกหมายเหตุไว้ทั่วพระคัมภีร์ คำอธิษฐานที่เกิดผลมากต้องเป็นตามความจริงของพระเจ้า

19 พระองค์จะทรงโปรดตามความปรารถนาของบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ พระองค์จะทรงสดับเสียงร้องทูลของเขาด้วย และจะทรงช่วยเขาให้รอด เงื่อนไขหนึ่งที่เจาะจงสำหรับคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบถูกหมายเหตุไว้: การยำเกรงพระเจ้า คนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์สามารถวางใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงเติมเต็มความปรารถนาแห่งหัวใจของพวกเขา เมื่อบุคคลเช่นนั้นร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ พระองค์จะทรงสดับฟังและช่วยพวกเขาให้พ้นความชื่นชมของพระเจ้าที่มีต่อคนเหล่านั้นที่ยำเกรงพระองค์ก็มีพลังมากจริงๆ!

20 พระเยโฮวาห์ทรงสงวนทุกคนที่รักพระองค์ไว้ แต่บรรดาคนชั่ว พระองค์จะทรงทำลาย ในถ้อยคำที่เกือบออกมาในเวลาเดียวกัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หมายความว่าพระเจ้าจะทรงสงวนคนเหล่านั้นที่รักพระองค์ไว้ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าและความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ไม่ไกลกันเลย พวกมันสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ในฐานะพ่อคนหนึ่ง ลูกๆของผมตอนเด็กๆย่อมรักพ่อของพวกเขา กระนั้นพวกเขาก็กลัวผมเมื่อพวกเขากำลังจะถูกพาไปยังโรงเก็บท่อนไม้เพื่อ โคนตี ความสัมพันธ์แบบเดียวกันนี้กับพระเจ้าควรปรากฏชัดเจนในชีวิตของเรา เราควรรักพระองค์และยำเกรงพระองค์ในขณะเดียวกันด้วย พระเจ้าทรงตอบสนองต่อบุคคลที่ทำเช่นนั้นเหมือนกับที่พ่อคนหนึ่งรักพระเจ้าย่อมตอบสนองต่อลูกๆของเขาที่ทำแบบเดียวกัน ที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิงคือ พระสัญญาเรื่องความพินาศในที่สุดของคนชั่ว

สดด 145:21

ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีแห่งสวรรคตนี้ด้วยคำมั่นสุดท้าย ปาก
ของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการแด่
พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิกาล เพราะความยิ่งใหญ่ ความ โอ้อวดระการ ความเปี่ยม
กรุณา และความชอบธรรมแห่งบรรดาพระราชกิจของพระเจ้า เขาจึงปฏิญาณว่าจะสรรเสริญ
พระองค์ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายด้วยคำกำชับให้เนื้อหนังทั้งปวงสรรเสริญพระนามบริสุทธิ์ของ
พระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์ อีกครั้งที่ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าถูกหมายเหตุไว้ โดยกล่าวถึง
ลักษณะเฉพาะตัวอันเป็นที่สุดของพระเจ้า

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 146: เพลงสดุดีบทนี้แม้ไม่มีชื่อก็อาจเป็นของดาวิด นี่เป็นการ
เริ่มต้นของตอนจบของหนังสือเพลงสดุดี เพลงสดุดีบทนี้และสี่บทสุดท้ายหลังจากนี้คือ เพลง
สดุดี ‘ฮาลลูยาห์’ หรือ ‘ฮาลเลล’ พวกมันขึ้นต้นและลงท้ายด้วย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
ในส่วนของเพลงสดุดีห้าบทนี้ สเปอร์เจียนเจียนไว้ว่า “บัดนี้เราอยู่ท่ามกลางบทเพลงฮาลลูยาห์
ทั้งหลายแล้ว การเดินทางส่วนที่เหลือของเราผ่านเข้าไปในเทือกเขาอันน่าอัศจรรย์ มีแต่คำ
สรรเสริญไปจนจบหนังสือเล่มนี้” เพลงสดุดีบทนี้อาจประกอบด้วยสองส่วนเท่าๆกัน ในส่วน
แรก เราเห็นความสุขของคนเหล่านั้นที่ไว้วางใจในพระเจ้าและไม่ไขว่ในมนุษย์ (146:1-5) ส่วนที่
สองให้เหตุผลของความสุขเช่นนั้นซึ่งมีที่มาจากความดีของพระเจ้า (146:5-10)*

สดด 146:1-2

จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด โอ จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย จงสรรเส
ริญพระเยโฮวาห์เถิด คำฮีบรูที่แปลเป็น จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด คือ ฮาลลูยาห์ มันเป็นคำ
สั่งหนึ่ง เราถูกบัญชาให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า! มันไม่ใช่ทางเลือก ดาวิดจึงสั่งประชาชน
ของพระเจ้าให้สรรเสริญพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เขาสั่งตัวเองให้ทำแบบเดียวกันด้วย ถ้ามีความบาป
ใดที่ประชาชนของพระเจ้าทำบ่อยจนทุกวันนี้ มันก็คือการขาดการสรรเสริญทุกวันแด่พระเจ้า

2 ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ตราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าจะร้องเพลง
สรรเสริญพระเจ้าของข้าพเจ้าขณะที่ข้าพเจ้ายังเป็นอยู่ ดาวิดปฏิญาณเพิ่มเติมอีกว่าตราบใดที่เขา

มีชีวิตอยู่ เขาจะสรรเสริญพระเจ้าและร้องเพลงสรรเสริญแด่พระองค์ – ตราบเท่าที่เขายังมีสติสัมปชัญญะใดๆอยู่ โปรดสังเกตอีกครั้งว่าจุดประสงค์และเนื้อหาของดนตรีศักดิ์สิทธิ์คือ การสรรเสริญพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ชมและผู้ฟังดนตรี ‘ทางศาสนา’ ทั้งปวงที่ถูกบรรเลง มันไม่ใช่เพื่อความบันเทิงของมนุษย์หรือหมู่มนุษย์ที่ดนตรีคริสเตียนถูกออกแบบ

สดด 146:3-4 ท่ามกลางการสรรเสริญเช่นนั้นแต่พระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้หยุดชั่วคราวเพื่อสอนว่า อย่าวางใจในเจ้านายหรือในบุตรของมนุษย์ ซึ่งไม่มีความช่วยเหลืออยู่ในตัวเขา มีความช่วยเหลือน้อยมากหรือไม่มีเลยในทรัพยากรมนุษย์ แม้แต่คนที่มีตำแหน่งสูงๆ (นั่นคือ พวกเจ้านาย) ก็ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือที่พระเจ้าประทานให้ได้ ดังนั้นเราจึงถูกสั่งสอนมิให้วางใจในมนุษย์อย่างโง่เขลา

4 เมื่อลมหายใจของเขาพรากไป เขาก็กลับคืนเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขาก็พินาศ มนุษย์ที่ตายได้ก็เป็นเพียงแค่นั้น – ตายได้ ช่างเป็นความโง่เขลาที่จะหันไปพึ่งมนุษย์ที่ตายได้เพื่อขอความช่วยเหลือในเมื่อเราสามารถหันมาพึ่งพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือของพระองค์ได้

สดด 146:5-7 ตรงกันข้าม คนที่ผู้อุปถัมภ์ของเขาคือพระเยโฮวาห์ของยาโคบก็เป็นสุข คือผู้ที่ความหวังของเขาอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ความสุขแท้มีแก่คนเหล่านั้นที่ให้ความไว้วางใจและความหวังของตนอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าของยาโคบ เราจะไม่มีการไปผิดทางเมื่อเราหันมาพึ่งและวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะไม่ทำให้ประชาชนของพระองค์ผิดหวังเลย

พระองค์เองทรงเป็น **6** ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและบรรดาดิ่งของที่อยู่ therein ผู้รักษาความจริงไว้เป็นนิรันดร์ พระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันนั้นผู้ทรงช่วยเราได้ในความทุกข์ลำบากต่างๆของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มความจริงและเป็นผู้ที่รักษาความจริงนั้นไว้

ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงเป็น 7 ผู้ทรงประกอบความยุติธรรมให้แก่คนที่ถูกบีบบังคับ ผู้
ประทานอาหารแก่คนที่หิว พระเยโฮวาห์ทรงปล่อยผู้ถูกคุมขังให้เป็นอิสระ พระเจ้าผู้ทรงสร้าง
สรรพสิ่งทั้งปวงทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันนั้นผู้ช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ถูกเอาเปรียบ นอกจากนี้
นี่ พระองค์ยังทรงจัดหาสำหรับความต้องการต่างๆของประชาชนของพระองค์ที่หิวโหยด้วย
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ปลดปล่อยบรรดานักโทษที่ถูกคุมขังอย่างไม่เป็นธรรม พระองค์ทรงหัก
อำนาจของความบาปที่จองจำ พระองค์ทรงปลดปล่อยนักโทษนั้นให้เป็นอิสระ ฤทธิ์เดชของ
พระองค์สามารถทำให้คนที่โสมมที่สุดสะอาดได้ พระโลหิตของพระองค์มีฤทธิ์ช่วยฉันได้

สดด 146:8-9 ในทำนองเดียวกัน ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้กล่าวต่อไปว่า พระเยโฮ
วาห์ทรงเบิกตาของคนตาบอด พระเยโฮวาห์ทรงยกคนที่ตกต่ำให้ลุกขึ้น พระเยโฮวาห์ทรงรักคน
ชอบธรรม ความกรุณาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับคนเหล่านั้นที่พิการด้านร่างกายถูก
หมายเหตุไว้ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงมีความรักพิเศษสำหรับคนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตน
ในความชอบธรรมด้วย ดู เพลงสดุดี 11:7 และ 33:5 วิธีหนึ่งที่จะทำให้ความรักและความเมตตา
ของพระเจ้าพุ่งเข้ามาที่ชีวิตของเราคือ การจัดระเบียบและวางโครงสร้างชีวิตของเราโดยหลัก
การแห่งความชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 5:12

ในทำนองเดียวกัน 9 พระเยโฮวาห์ทรงเฝ้าดูคนต่างด้าว พระองค์ทรงชูลูกกำพร้าว้อและ
หญิงม่าย แต่พระองค์ทรงพลิกทางของคนชั่ว พระเจ้าทรงดูแลคนเหล่านั้นที่ขาดแคลน คน
ต่างด้าวในอิสราเอลสมัยโบราณคือ คนต่างประเทศในแผ่นดินนั้นซึ่งมักเป็นคนยากจน – ไม่
สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ พระเจ้าทรงดูแลพวกเขาเหมือนกับที่พระองค์ทรงเลี้ยงดูพวกลูกกำพร้าว้อ
และหญิงม่าย อย่างไรก็ตาม พระเจ้าไม่ทรงมีความเมตตาสำหรับคนชั่ว ในเวลาอันสมบูรณ์แบบ
ของพระองค์ พระเจ้าย่อมทรงพลิกคว่ำโลกของพวกเขา

สดด 146:10 พระเยโฮวาห์จะทรงครอบครองเป็นนิรันดร์ โอ คีโยนเอ๋ย พระเจ้า
ของเธอจะทรงครอบครองทุกชั่วอายุ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด การครอบครองชั่ววันรันดร์
ของพระเยซูคริสต์เป็นความคิดปิดท้ายของเพลงสดุดีบทนี้ อิสราเอล (นั่นคือ คีโยน) ถูกเตือน

ความจำถึงเรื่องเดียวกันนี้ เพลงสดุดีบทนี้ปิดท้ายเหมือนที่มันเริ่ม – คำกำชับให้สรรเสริญองค์
พระผู้เป็นเจ้า – ฮาเลลูยาห์!

ภาพรวมของเพลงสดุดี 147: เพลงสดุดีบทนี้ถูกยกให้เป็นของดาวิดและเป็นอีกเพลง
สดุดี ‘ฮาเลล’ ใจความหลักมีเพียงหนึ่งเดียวและเรียบง่าย: สรรเสริญแด่พระเจ้า มีความแตกต่าง
กันสองประการอยู่ภายใน (1) ประชาชนของพระเจ้าถูกเตือนสติให้สรรเสริญพระองค์สำหรับ
ความเมตตาและการดูแลของพระองค์ในข้อ 1-11 และ (2) ประชาชนของพระเจ้าถูกเตือนสติให้
สรรเสริญพระองค์สำหรับความรอดและความเจริญซึ่งพระองค์ประทานแก่ประชาชนของ
พระองค์ในข้อ 12-20

สดด 147:1 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด เป็นการดีที่จะร้องเพลงสรรเสริญ
พระเจ้าของเรา เพราะการกระทำนั้นเป็นที่น่ายินดีและการสรรเสริญก็เหมาะสม ใจความหลัก
ของเพลงสดุดีบทนี้ถูกนำเสนอ ประชาชนของพระเจ้าถูกสั่งอีกครั้งให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็น
เจ้า นอกจากนี้ มันเป็นการดีที่เราจะใส่คำสรรเสริญลงไป ในบทเพลง อีกครั้งที่ผู้ฟังดนตรี
ศักดิ์สิทธิ์คือ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ฟังซึ่งดนตรีศักดิ์สิทธิ์ควรถูกบรรเลงให้ ไม่มีที่
ใดเลยในพระคัมภีร์ที่ ‘ดนตรีศาสนา’ มีไว้เพื่อความบันเทิงของมนุษย์ คำที่แปลเป็น **น่ายินดี**
(**นาอิม**) มีความหมายด้วยว่า ‘อ่อนหวาน’ หรือ ‘ไพเราะ’ – ต่อพระเจ้า นอกจากนี้ คำที่แปลเป็น
เหมาะสม (**นอว์วห์**) มีความหมายว่า ‘งดงาม’ อีกครั้งที่ มันเป็นที่น่ายินดีและไพเราะในพระกร
รณของพระเจ้าเมื่อประชาชนของพระองค์ร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระองค์ เราจึงพบกับหนึ่ง
ในองค์ประกอบพื้นฐานเหล่านั้นของการนมัสการที่แท้จริง

สดด 147:2-3 ความดีของพระเจ้าที่มีแก่ประชาชนของพระองค์คือ เหตุผลหนึ่ง
ที่เราควรสรรเสริญพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงก่อสร้างเยรูซาเล็มขึ้น พระองค์ทรงรวบรวมคน
อิสราเอลที่ต้องกระจัดกระจายไป 3 พระองค์ทรงรักษาคคนที่ชอกช้ำระกำใจ และทรงพันผูก
บาดแผลของเขา ความคิดก็คือว่าพระเจ้าทรงดูแลเยรูซาเล็มนครบริสุทธิ์ของพระองค์และ

อิสราเอลประชาชนของพระองค์ เรื่องนั้นเป็นจริงไม่เพียงในระดับประชาชาติเท่านั้น แต่ในระดับบุคคลด้วย พระเจ้าย่อมทรงดูแลประชาชนของพระองค์

สดด 147:4-5 เหตุผลเพิ่มเติมสำหรับการสรรเสริญถูกหมายเหตุไว้ **พระองค์ทรงนับจำนวนดาว พระองค์ทรงตั้งชื่อมันทุกดวง** เหล่านักดาราศาสตร์ทุกวันนี้พร้อมกับเทคโนโลยีล้ำยุคของพวกเขาได้แต่เดาจำนวนของดวงดาว พระเจ้าทรงทราบจำนวนที่แน่ชัดเสมอมา นอกจากนี้ พระเจ้ายังทรงตั้งชื่อดาวแต่ละดวงและทรงเรียกพวกมันทุกดวงตามชื่อของพวกมันด้วย เมื่อเราพิจารณาว่ามีดวงดาวนับล้านๆดวง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ก็ปรากฏชัดเจน

ดังนั้น ดาวิดจึงประกาศว่า **5 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราใหญ่ยิ่งและทรงฤทธานุภาพอุดม** ความเข้าใจของพระองค์นั้นวัดไม่ได้ ทั้งฤทธานุภาพของพระองค์และความเข้าใจของพระองค์เหลือที่จะวัดได้ ดังนั้นพระองค์จึงทรงสมควรแก่คำสรรเสริญทั้งสิ้น

สดด 147:6-7 **พระเยโฮวาห์ทรงชูคนใจถ่อมขึ้น** พระองค์ทรงเหวี่ยงคนชั่วลงถึงดิน จุดสนใจหลักย้ายจากฤทธานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าไปยังความกรุณาและความยุติธรรมของพระองค์ พระเจ้าทรงยกชูคนใจถ่อมและทรงทำให้คนชั่วตกต่ำ พระองค์จึงทรงเปี่ยมเมตตาและยุติธรรมในขณะเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงกำชับเราว่า **7 จงร้องเพลงโมทนาพระคุณถวายพระเยโฮวาห์ จงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเราด้วยพิณเขาคู่** น่าสนใจที่ว่าคำที่แปลเป็น **โมทนาพระคุณ (โทว์คาห์)** ก็แปลในที่อื่นด้วยว่า ‘การสรรเสริญ’ มีความเชื่อมโยงกันใกล้ชิดระหว่างการสรรเสริญและการขอบพระคุณ อย่างหลังเป็นชนิดหนึ่งของอย่างแรก ประชาชนของพระเจ้าจึงถูกสั่งให้ร้องเพลงสรรเสริญและโมทนาขอบพระคุณถวายแด่พระเจ้า

สดด 147:8-9 **ผู้ทรงกลมฟ้าสวรรค์ด้วยเมฆ ผู้ทรงเตรียมฝนให้แก่แผ่นดินโลก** ผู้ทรงกระทำให้หิมะออกบนภูเขา ดาวิดพรรณนาเพิ่มเติมถึงความดีของพระเจ้าในการที่พระองค์

ทรงสร้างก้อนเมฆและฝนเพื่อทำให้เกิดความงามตามธรรมชาติและเพื่อการบำรุงเลี้ยงพืชผล
ต่างๆสำหรับประชาชนของพระองค์

ยิ่งกว่านั้น 9 พระองค์ทรงประทานอาหารแก่สัตว์และแก่ลูกกาที่ร้อง พระเจ้าถึงกับจัดหา
อาหารที่จำเป็นสำหรับสิ่งทรงสร้างทั้งปวงของพระองค์แห่งอาณาจักรสัตว์ด้วย

สดด 147:10-11 ความปิติยินดีของพระองค์มิได้อยู่ที่กำลัของม้า ความปรีดีของ
พระองค์มิได้อยู่ที่ขาของมนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงประทับใจกับพลังของบรรดาสัตว์ที่มีกำลั
มาก เช่น ม้า เป็นต้น ยิ่งพลังกำลัของมนุษย์ยิ่งน้อยกว่านั้นสักเท่าใด 11 แต่พระเยโฮวาห์ทรง
ปรีดีในคนที่ยำเกรงพระองค์ ในคนที่ความหวังของเขาอยู่ในความเมตตาของพระองค์ พระเจ้า
ทรงพอพระทัยกับคนเหล่านั้นที่ (1) ยำเกรงพระองค์และ (2) คอยทำความเมตตาของพระองค์

มนุษย์มักมองไปที่พลังกำลัฝ่ายร่างกายและรูปร่าง (ดูข้อก่อนหน้า) พระเจ้าทรงดูที่
หัวใจ ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมก่อให้เกิดการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม การหวังในความ
เมตตาของพระองค์เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อ พระเจ้าจึงทรงพอพระทัยกับคนเหล่านั้นที่
ยำเกรงและวางใจพระองค์เช่นนั้น

สดด 147:12 เมื่อเห็นถึงความยิ่งใหญ่และความดีของพระเจ้า ผู้แต่งเพลงสดุดี
ท่านนี้จึงประกาศว่า โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด โอ ศิโยนเอ๋ย จงถวาย
สรรเสริญแด่พระเจ้าของเธอ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจริงๆ
นั่นควรเป็นสิ่งที่ปรากฏชัดเจน แต่บางครั้งมันก็ดีที่จะกล่าวสิ่งที่ชัดเจนอยู่แล้ว เพราะความดีเลิศ
ของพระองค์ที่มีต่อประชาชนของพระองค์ เราจึงมีหน้าที่สรรเสริญพระองค์

สดด 147:13-18 เนื้อหาต่อไปนี้นำเสนอวิธีเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงอวยพรอิสราเอล
ประชาชนของพระองค์แล้ว หลักการเดียวกันเหล่านี้ย่อมประยุกต์ใช้กับคริสตจักรจนทุกวันนี้
เพราะพระองค์ทรงเสริมกำลัดาลประตูดของพระองค์ ทรงอำนวยพระพรบุตรทั้งหลายที่อยู่
ภายในเธอ ดาลประตูดของนครๆหนึ่งสมัยโบราณเป็นหัวใจสำคัญของการป้องกันของนครนั้น ถ้า
ศัตรูหักดาลประตูดนั้นไม่ได้ นครนั้นก็ไม้อาจถูกคว่ำได้โดยง่าย ความคิดที่ยิ่งใหญ่ตรงนี้ก็ถือว่า

พระเจ้าย่อมทรงดูแลประชาชนของพระองค์ ลูกๆของประชาชนของพระเจ้าวางใจได้ในการดูแลปกป้องของพระองค์ นั่นเป็นความจริงในสมัยนั้น มันยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมสำหรับคนเหล่านั้นทุกวันนี้ที่ปรนนิบัติพระองค์

14 พระองค์ทรงกระทำสันติภาพในเขตแดนของเธอ ทรงให้เธออิ่มด้วยข้าวสาลีที่ดีที่สุด เมื่ออิสราเอลในสมัยโบราณดำเนินในความเชื่อฟังและความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าของพวกเขา พระองค์ก็ประทานสันติภาพและความเจริญแก่แผ่นดินของพวกเขา แม้อเมริกาไม่ใช่ประชาชาติพันธสัญญาเหมือนที่อิสราเอลเป็น ความสอดคล้องกันเหล่านั้นก็คล้ายกัน พระเจ้าจะทรงอวยพรบรรดาประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติด้วยสันติภาพและความเจริญเมื่อพวกเขาให้เกียรติพระองค์ นั่นเป็นเหตุเพิ่มเติมที่จะสรรเสริญพระองค์

15 พระองค์ทรงใช้พระบัญญัติของพระองค์ออกไปยังแผ่นดินโลก พระวณะของพระองค์ไปเร็ว บางคนได้เสนอว่าพระบัญญัติ (พระบัญญัติ) ตรงนี้หมายถึง การที่พระเจ้าส่งฝนลงมาบนแผ่นดินโลกดังที่กล่าวไว้ในข้อ 8 นั่นอาจเป็นจริง อย่างไรก็ตาม ความจริงหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจถูกสื่อตรงนี้ นั่นก็คือ พระเจ้าได้ทรงส่งพระวณะของพระองค์ไปทั่วแผ่นดินโลกแล้ว ชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์โดยเฉพาะและพระวณะของพระเจ้าโดยทั่วไปได้ออกไปทั่วโลกหลายรอบแล้ว ถึงกระนั้น มีคนรุ่นใหม่เสมอที่ต้องได้ยินได้ฟัง

16 พระองค์ประทานหิมะอย่างปุยขนแกะ พระองค์ทรงหว่านน้ำค้างแข็งขาวอย่างขี้เถ้า
17 พระองค์ทรงโยนน้ำแข็งของพระองค์เป็นก้อนๆ ใครจะทนทานความหนาวของพระองค์ได้ พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่สร้างความหนาวเย็นของฤดูหนาวพร้อมกับคลังหิมะและน้ำค้างแข็งของมัน

กระนั้น แล้วพระองค์ก็ทรงละลายความหนาวเย็นของฤดูหนาว **18 พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์ออกไป และละลายมันเสีย** พระองค์ทรงให้ลมพัด และน้ำก็ไหล พระเจ้าผู้ทรงทำให้น้ำจับตัวเป็นก้อนได้ทรงละลายมันได้ตามคำบัญชาของพระองค์ ความดีของพระเจ้ามิ้อุ่มจริงๆ พระองค์ทรงดีในทุกๆแห่งหนของการเนรมิตสร้างของพระองค์

สดด 147:19-20 พระองค์ทรงลำแดงพระวณะของพระองค์แก่ยาโคบ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินของพระองค์แก่อิสราเอล 20 พระองค์มิได้ทรงประกอบกรเช่นนี้แก่ประชาชาติอื่นใด และสำหรับคำตัดสินของพระองค์นั้น พวกเขาไม่รู้จักเลย

ในฐานะคนอิสราเอลคนหนึ่ง ดาวิดหมายเหตุน่าประหลาดใจที่พระเจ้าได้ประทานพระวณะของพระองค์แก่และผ่านทางอิสราเอลแล้ว ไม่เคยมีประชาชาติอื่นใดมีสิทธิพิเศษนั้นเลย เราในฐานะคริสเตียนคนต่างชาติได้รับประโยชน์จากพระวณะของพระองค์ แต่การส่งต่อมันเป็นมาโดยทางอิสราเอล โดยเฉพาะภาคพันธสัญญาเดิม (ในหมู่ผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่ ลูกาคนเดียวเท่านั้นอาจไม่ใช่ข้อยกเว้นโดยกำเนิด อย่างไรก็ตาม แม้แต่ในกรณีของเขา เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนต่างชาติคนหนึ่งที่ได้หันมาฟังพระเจ้าแห่งอิสราเอล) ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้เหมือนที่มันเริ่มต้น: จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนถึงโม่งนี้ เราได้รับบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้าและพระผู้ช่วยไ้รรอดที่ยิ่งใหญ่ของเรา

ภาพรวมของเพลงสดุดี 148: นักอธิบายพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เชื่อเหมือนเดิมว่าดาวิดเป็นผู้แต่งของเพลงสดุดีที่ยิ่งใหญ่บทนี้ซึ่งเป็นคำสรรเสริญ ใจความหลักนั้นเรียบง่ายแบบเป็นหนึ่งเดียว สิ่งทรงสร้างทุกอย่างของพระเจ้านั้นมีหน้าที่และภาระผูกพันที่จะสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เพลงสดุดีบทนี้แบ่งได้เล็กน้อย ในข้อ 1-6 บรรดาสิ่งทรงสร้างแห่งฟ้าสวรรค์ ทั้งที่เป็นวิญญาณและร่างกายถูกบัญชาให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ในข้อ 7-14 ทุกแง่มุมของการเนรมิตสร้างบนแผ่นดินโลกถูกบัญชาให้สรรเสริญพระองค์ เพลงสดุดีบทนี้จึงเป็นอีกหนึ่งเพลงสดุดี 'ฮาเลล' (นั่นคือ สรรเสริญ)

สดด 148:1-4 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จากฟ้าสวรรค์ จงสรรเสริญพระองค์ในที่สูง ในฐานะเป็นอีกหนึ่งเพลงสดุดี ฮาเลล (นั่นคือ สรรเสริญ) เพลงสดุดีบทนี้เริ่มต้นด้วยคำกำชับให้สรรเสริญพระเจ้า มันเป็นคำบัญชาหนึ่ง การสรรเสริญในส่วนของเราไม่ใช่ทางเลือกหนึ่ง มันเป็นเรื่องที่คนทั้งปวงถูกบัญชาโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

ให้กระทำ เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นด้วยระดับสูงที่สุดของจักรวาล – สวรรค์เอง วลีที่กล่าวถึงที่สูง
ในบริบทโดยตรงนี้อาจหมายถึงที่อาศัยของเหล่าทูตสวรรค์ – ส่วนหนึ่งของสวรรค์เบื้องบน

2 ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ บรรดาพลโยธาของพระองค์
จงสรรเสริญพระองค์ ทูตสวรรค์แต่ละองค์ถูกบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้า *บรรดาพลโยธา* ที่ว่านี้
อาจหมายถึง กองทัพทั้งหมดของบรรดาสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ทูตสวรรค์
ทั้งปวงทั้งแต่ละองค์และที่เป็นคณะนักร้องใหญ่แห่งสวรรค์ถูกสั่งให้สรรเสริญพระเจ้าของพวกเขา

3 ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จงสรรเสริญพระองค์ บรรดาดาวที่ส่องแสง จงสรรเสริญ
พระองค์ บรรดาดวงดาวในท้องฟ้าแห่งฟ้าสวรรค์ชั้นอวกาศก็ถูกสั่งให้สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของ
พวกมันเช่นกัน **4** ฟ้าสวรรค์ที่สูงที่สุด จงสรรเสริญพระองค์ *ทั้งน้ำทั้งหลายเหนือฟ้าสวรรค์* ข้อ
ก่อนหน้าดูเหมือนจะทำให้ข้อนี้หมายถึงฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ ซึ่งเป็นที่อยู่ของก้อนเมฆและ
ความชื้น สิ่งทั้งปวงที่อยู่เบื้องบนถูกบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้า

สดด 148:5-6 ให้สิ่งเหล่านั้นสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์
ทรงบัญชา สิ่งเหล่านั้นก็ถูกเนรมิตขึ้นมา ครั้นกล่าวถึงพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของ
พระเจ้า โปรดสังเกตความหมายโดยนัยของการเนรมิตสร้างซึ่งเกิดขึ้นทันที นี้บอกเป็นนัยอย่าง
ชัดเจนว่าพระเจ้าตรัสและกิจการเนรมิตสร้างเหล่านั้นแห่งวันเนรมิตสร้างเหล่านั้นถูกทำให้
สำเร็จ – ในทันที ดู เพลงสดุดี 33:6-9 ฟ้าสวรรค์เบื้องบนและสิ่งเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในนั้นจึงถูก
บัญชาให้สรรเสริญพระองค์

6 และพระองค์ทรงสถาปนามันไว้เป็นนิจกาล พระองค์ทรงกำหนดเขตซึ่งมันข้ามไปไม่
ได้ สรรพสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างดำรงอยู่จนทุกวันนี้และจะดำรงอยู่ต่อไปจนกว่าพระองค์
เนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ดู ปัญญาจารย์ 3:14 คำที่แปลเป็น *เขต (ชอก)*
บ่อยครั้งถูกแปลเป็น ‘กฎเกณฑ์’ หรือ ‘กฎคำสั่ง’ นี่อาจหมายถึงกฎธรรมชาติเหล่านั้นซึ่งควบคุม
ดวงดาวเหล่านั้นแห่งฟ้าสวรรค์ให้อยู่ในที่และวงโคจรซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วของพวกมัน

สดด 148:7-10 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จากแผ่นดินโลก นะเจ้ามังกรทั้งหลาย และที่น้ำลึกทั้งปวง 8 ไฟกับลูกเห็บ หิมะกับหมอก ลมพายุ กระทำตามพระวณะของพระองค์ 9 บรรดาภูเขานะเนินเขาทั้งปวง ต้นไม้ไม่มีผลและไม่สนสีดาร์ทั้งปวง 10 สัตว์ป่าและสัตว์ใช้ทั้งปวง สัตว์เลื้อยคลานและนกที่บินได้ คราวนี้จุดสนใจหลักย้ายไปยังพระราชกิจแห่งการเนรมิตสร้างของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ทุกสิ่งถูกสั่งให้สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา คำที่แปลเป็น *มังกร (ทันนิม)* ไม่ชัดเจน แต่อาจหมายถึงสัตว์ชนิดหนึ่งที่ไม่ใช่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เพราะที่น้ำลึกถูกกล่าวถึงในบริบทที่อยู่ติดกันของมัน มันจึงอาจหมายถึงสิ่งมีชีวิตแห่งท้องทะเล

เช่นเดียวกัน ลมฟ้าอากาศก็ถูกบัญชาให้สรรเสริญพระเจ้าร่วมกับภูเขานะเนินเขาทั้งหลาย ต้นไม้และพืชพรรณทุกชนิดถูกบัญชาให้สรรเสริญพระองค์เช่นเดียวกับสัตว์ นก และแม้แต่แมลงทุกรูปแบบ สิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้รับคำสั่งให้สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของพวกเขา บางทีพวกมันทำเช่นนั้นด้วยเสียงอันหลากหลายที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกมัน

สดด 148:11-12 คราวนี้จุดสนใจย้ายไปยังมนุษย์ บรรดาภักษัตริย์ของแผ่นดินโลก และชนชาติทั้งหลาย เจ้านายและผู้พิพากษาทั้งปวงของแผ่นดินโลก 12 และคนหนุ่มกับทั้งสาวคนแก่และเด็ก มนุษย์ทั้งปวงตั้งแต่ตำแหน่งสูงสุด (นั่นคือ บรรดาภักษัตริย์) ไปจนถึงตำแหน่งต่ำสุด (นั่นคือ เด็กๆ) ถูกสั่งให้สรรเสริญพระเจ้า ไม่มีใครถูกยกเว้นเลย ถ้าเราละเอียดในการสรรเสริญพระองค์ มันก็เป็นความบาปของการละเว้นการกระทำ ดู ยากอบ 4:17

สดด 148:13-14 ให้ทั้งหลายเหล่านี้สรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์ เพราะพระนามของพระองค์เท่านั้นที่ประเสริฐ สง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ คำที่แปลเป็น *ประเสริฐ (ฮอว์กับ)* จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘สูง’ หรือ ‘ถูกเทิดทูน’ แน่ทีเดียว พระนามของพระเจ้าอยู่สูงกว่าสรรพสิ่งทั้งปวง ดังนั้นสง่าราศีของพระองค์จึงอยู่สูงกว่าแผ่นดินโลกหรือฟ้าสวรรค์ชั้นอวกาศ พระองค์ทรงสร้างพวกมันทั้งหมด พระองค์จึงต้องอยู่สูงกว่า (นั่นคือ ยิ่งใหญ่กว่า) สิ่งทั้งปวง เราจึงได้รับคำสั่งที่มีผลเสมอให้สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของเรา คำกำชับนั้นยังมีอยู่ต่อมาจนทุกวันนี้

14 พระองค์ทรงยกย่องเขาแห่งประชาชนของพระองค์ ผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญของบรรดา
วิสุทธิชนของพระองค์ คือชนชาติอิสราเอล ประชาชนที่อยู่ใกล้พระองค์ จงสรรเสริญพระเยโฮ
วาห์เถิด สามสิ่งที่พระเจ้าทรงยกชูอยู่ตรงนี้ อย่างแรกคือ (1) พระเจ้าทรงยกชู “เขาแห่งประชาชน
ของพระองค์” ภาพเปรียบเทียบนี้ก็คือ พระเจ้าทรงยกชูพละกำลังแห่งประชาชนของพระองค์ ความ
คิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระองค์ประทานพละกำลังแก่ประชาชนของพระองค์ (2) พระองค์ทรง
ยกชู “คำสรรเสริญของบรรดาวิสุทธิชนของพระองค์” เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ประชาชนของ
พระองค์สรรเสริญ พระองค์จึงทรงยกชู (นั่นคือ ทำให้คำสรรเสริญนั้นยิ่งใหญ่) นั่นก็คือ พระเจ้า
ทรงขยายเสียงคำสรรเสริญแห่งประชาชนของพระองค์แค่พระองค์เอง (3) สุดท้าย พระเจ้าทรง
ยกชู “ชนชาติอิสราเอล ประชาชนที่อยู่ใกล้พระองค์” กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ พระเจ้ายอมทรงช่วย
เหลือประชาชนของพระองค์ นั่นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้สำหรับประชาชนของ
พระเจ้า ดังนั้น ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงปิดท้ายเพลงสดุดีบทนี้ด้วยคำบัญชาที่ถูกทวนซ้ำบ่อย
“จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” เราจนทุกวันนี้ยอมมีหน้าที่สรรเสริญพระองค์

*ภาพรวมของเพลงสดุดี 149: แม้ไม่ถูกหมายเหตุไว้ ผู้แต่งก็ถูกถือว่าเป็นคาวิต อาจใน
ตอนต้นของการครองราชย์ของเขาเมื่อพระเจ้าประทานชัยชนะยิ่งใหญ่ต่างๆแก่เขาเหนือคนฟีลิส
เตีย คนเอโดม คนโมอับ คนอัมโมน และคนซีเรีย John Gill มองว่าเพลงสดุดีบทนี้มองล่วงหน้า
ไปยังการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์ซึ่งดูเหมือนว่ามันบ่งบอกเช่นนั้นจริงๆ เพลงสดุดี
บทนี้แบ่งออกเป็นสองส่วน ในข้อ 1-5 ประชาชนของพระเจ้าถูกสั่งให้สรรเสริญพระเจ้าและใน
ข้อ 6-9 การสรรเสริญถูกสั่งเพิ่มเติมเพราะการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าศัตรูของพวกเขา*

สดด 149:1 จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮ
วาห์ ร้องบทสรรเสริญถวายพระองค์ในชุมนุมวิสุทธิชน เพลงสดุดีบทนี้ขึ้นต้นอีกครั้งด้วย
ฮาเลลูยาห์ – “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด” อันหลังนี้เป็นคำแปลของคำฮีบรูแรก คำสั่งให้ร้อง
เพลงบทใหม่ หากพิจารณาในบริบทของยุคพันปี (ซึ่งเพลงสดุดีบทนี้ดูเหมือนจะสื่อ) อาจกล่าว

ถึงอิสราเอลในวันนั้นซึ่งเดี๋ยวนี้ร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขาดวายแด่พระเยซูคริสต์แล้ว สำหรับคนต่างชาติทุกวันนี้ เมื่อเราได้รับความรอด พระเจ้าก็ทรงใส่เพลงบทใหม่และดนตรีชนิดใหม่ไว้ในใจของเรา เราถูกสั่งให้ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในที่ชุมนุมของประชาชนของพระเจ้า ในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมเห็นได้ชัดว่านั่นคือ ที่ชุมนุมของอิสราเอลที่พระวิหาร ในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ เห็นได้ชัดว่านั่นอยู่ในที่ประชุมของคริสตจักร

สดด 149:2-3 **ให้อิสราเอลยินดีในผู้สร้างของเขา ให้บุตรทั้งหลายของศิโยน เปรมปรีดีในกษัตริย์ของเขา 3 ให้เขาสรรเสริญพระนามของพระองค์ด้วยเต้นรำ ให้เขาถวาย เพลงสรรเสริญแด่พระองค์ด้วยรำมะนาและพิณเขาคู่ ประชาชนของพระเจ้า (อิสราเอลและคริสตจักร) ถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีในพระผู้สร้างและพระมหากษัตริย์ของพวกเขา พระองค์หาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ พวกยิวไม่เข้าใจเรื่องนั้นตอนนี้ (หรือไม่อยากเข้าใจเรื่องนั้น) แต่ วันนั้นจะมาแน่เมื่อพวกเขาจะเข้าใจ การเอ่ยถึงการสรรเสริญในการเต้นรำไม่เกี่ยวอะไรเลยกับการเต้นรำสมัยใหม่ (กระทั่งในบริบททางศาสนา) พวกผู้ชายชาวยิวจนทุกวันนี้ก็ยังถือปฏิบัติ ‘การเต้นรำเป็นวงกลม’ ของตนซึ่งพวกเขารวมตัวกันเป็นวงกลมที่กำแพงด้านทิศตะวันตกของพระวิหารเดิม พวกเขาคล้องแขนกันจากนั้นก็ย่างเท้าไปด้านข้างพร้อมๆกันเป็นวงกลมขณะที่พวกเขาร้องเพลงภาษาฮีบรูต่างๆแห่งความชื่นบาน นั่นอาจเป็นสิ่งที่ถูกสื่อถึงตรงนี้ ความคิดนี้กล่าวถึงธรรมเนียมปฏิบัติของชาวยิวโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะกรณีใด ประชาชนของพระเจ้าย่ถูกเรียกให้ร้องเพลงสรรเสริญถวายแด่พระเจ้า คำสั่งนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้**

สดด 149:4-5 **เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปรีดีในประชาชนของพระองค์ พระองค์ จะทรงประดับคนใจถ่อมด้วยความรอด คำที่แปลเป็น ปรีดี (รอวซอว์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘พอใจกับ’ ความคิดนี้น่าจะเป็นเชิงคำพยากรณ์มากกว่าเชิงประวัติศาสตร์ มีอยู่ไม่กี่ครั้งในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลที่พระเจ้าทรงประกาศเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์หลังพระคริสต์เสด็จกลับมา ประชาชนของพระเจ้าจะไม่ถูกรบกวนด้วยความบาปอีกต่อไป ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงพอพระทัยกับประชาชนของพระองค์อย่างแท้จริง ในความหมายรองลงมา นั้นย่อมเป็นจริงจนทุกวันนี้โดยไม่ต้องสงสัย พระเจ้าทรงพอพระทัยกับประชาชนของ**

พระองค์เสมอมา (ไม่ว่าอิสราเอลแห่งสมัยโบราณหรือคริสตจักรพันธสัญญาใหม่แห่งปัจจุบัน) เมื่อพวกเขาดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรมและอย่างเชื่อฟังต่อพระพักตร์พระองค์ วลีที่ว่าพระองค์ทรงประดับคนใจถ่อมด้วยความรอดอาจหมายถึง การช่วยให้พ้นในปัจจุบันของพระเจ้ามากกว่า ความรอดนิรันดร์ ความคิดก็คือว่าพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อช่วยเหลือและช่วยคนเหล่านั้นที่มีใจถ่อมให้พ้น

5 ให้วิสุทธิชนลึงโลดในสง่าราศี ให้เขาร้องเพลงบนที่นอนของเขา เมื่อพระเจ้าทรงยกชูประชาชนของพระองค์ด้วยสง่าราศี พวกเขาจะถูกเรียกให้ชื่นชมยินดี แม้ในยามพักผ่อนตอนกลางคืน เราก็ก่อเรียกให้มีบทเพลงหนึ่งในใจของเรา แม้ไม่ใช่เรื่องปกติธรรมดาในปัจจุบัน เห็นได้ชัดว่าในยุคพันปีประชาชนของพระเจ้าจะร้องเพลงเสียงดังตอนกลางคืนบนเตียงของตน

สดด 149:6-9 ความคิดเปลี่ยนอย่างสิ้นเชิงตรงนี้ ให้การสรรเสริญอย่างสูงแด่พระเจ้าอยู่ในปากของเขา และให้ดาบสองคมอยู่ในมือของเขา ประชาชนของพระเจ้าถูกเรียกให้ร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเจ้าในการทำศึกต่อสู้เหล่าศัตรูของพวกเขา การสำเร็จจริงของเรื่องนี้ อาจเป็นในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ตอนต้นของยุคพันปี

7 เพื่อทำการแก้แค้นบรรดาประชาชาติ และทำการลงโทษชนชาติทั้งหลาย 8 เพื่อเอาตรวกล่ามบรรดาภักษัตริย์ของเขา และเอาเครื่องเหล็กจ่าองล่ามบรรดาขุนนางของเขา 9 เพื่อจะกระทำแก่เขาตามคำพิพากษาที่บันทึกไว้แล้ว ในวันนี้ ประชาชนของพระเจ้าจะคว่ำการปกครองของคนชั่วเมื่อพระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ คนชั่วแห่งแผ่นดินโลกซึ่งรอดชีวิตจากยุคเจ็ดปีจะเผชิญการพิพากษาโดยตรง ดู มัทธิว 25:31-46

นี่เป็นเกียรติแก่บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ จงสรรเสริญพระเยซูฮาวาห์เถิด เวลาเดียวในประวัติศาสตร์มนุษย์ที่ประชาชนทั้งสิ้นของพระเจ้าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับขนาดนั้นเป็นได้เพียงในช่วงวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ ในวันนี้เราจะคอยช่วยเหลือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในการสถาปนากการครอบครองอันชอบธรรมของพระองค์เหนือแผ่นดินโลก ด้วยเหตุนี้ ประชาชนของพระเจ้าจึงถูกเรียกอีกครั้งว่า “จงสรรเสริญพระเยซูฮาวาห์เถิด”

ภาพรวมของเพลงสดุดี 150: เพลงสดุดีบทนี้อาจถูกเขียน โดยคาวิดเช่นกัน แม้ไม่ถูก
หมายเหตุเช่นนั้นก็ตาม ในเนื้อหาทั้งหมดของมัน มันเป็นเพลงสดุดีบทหนึ่งแห่งคำสรรเสริญแด่
พระเจ้า สเปร์เจียนเขียนไว้อย่างมีสำนวนโวหารว่า “บัดนี้เราขึ้นมาถึงยอดบนสุดของเทือกเขา
แห่งเพลงสดุดีแล้ว มันสูงจรดผืนฟ้าอันสดใส และยอดของมันถูกอาบด้วยแสงแดดแห่งโลกนิ
รันดร์แห่งการนมัสการ มันคือความปลื้มปิติแห่งการรับขึ้น ผู้พยากรณ์กวีท่านนี้เต็มไปด้วยการ
คลางและความกระตือรือร้น เขาไม่พยายามโต้แย้ง สอน อธิบาย แต่ร้องด้วยถ้อยคำที่ร้อนรนว่า
“จงสรรเสริญพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด”

สดด 150:1-2 **จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จงสรรเสริญพระเจ้าในสถาน**
บริสุทธิ์ของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ในพื้นฟ้าอันอนุภาพของพระองค์ ประชาชนของ
พระเจ้าถูกเรียกให้สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสิบสามครั้งในเพลงสดุดีบทนี้ โดยสามครั้งแรกถูก
พบในข้อ 1 คำที่แปลเป็น **สถานบริสุทธิ์ (โคเดช)** เป็นคำฮีบรูพื้นฐานๆที่หมายถึงความบริสุทธิ์ คำที่
แปลเป็น **พื้นฟ้า (รอว์คีอาห์)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผืนกว้าง’ ความคิดหลักอาจเป็นว่า จง
สรรเสริญพระเจ้าเพราะความบริสุทธิ์ของพระองค์และเพราะความกว้างใหญ่ไพศาลแห่งฤทธานุ
ภาพของพระองค์

2 จงสรรเสริญพระองค์เพราะกิจการอันอนุภาพของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์
ตามความยิ่งใหญ่อย่างมากของพระองค์ นอกจากนี้ เราจะต้องสรรเสริญพระเจ้าเพราะกิจการ
ต่างๆอันทรงอนุภาพซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำและเพราะความยิ่งใหญ่ของผู้ที่พระองค์ทรงเป็น
ด้วย

สดด 150:3-5 **จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงแตร จงสรรเสริญพระองค์ด้วย**
พิณใหญ่และพิณเขาคู่ 4 จงสรรเสริญพระองค์ด้วยรำมะนาและการเต้นรำ จงสรรเสริญพระองค์
ด้วยเครื่องสายและขลุ่ย 5 จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงนิง จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงฉาบ
เครื่องดนตรีหลายชนิดของชาวตะวันออกถูกหมายเหตุไว้ซึ่งผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้เรียก

ประชาชนของพระเจ้าให้สรรเสริญพระเจ้าด้วยเครื่องดนตรีเหล่านั้น คนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีในการนมัสการถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน ดู ความเห็นเกี่ยวกับเพลงสดุดี 149:3 เกี่ยวกับคำว่า *การเต้นรำ*

สดด 150:6 **จงให้ทุกสิ่งที่หายใจสรรเสริญพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด** ขณะที่หนังสือเพลงสดุดีอันโอ้อ่าตระการเล่มนี้มาถึงตอนจบ สิ่งมีชีวิตทุกชนิดของพระเจ้าถูกกำชับให้สรรเสริญพระองค์ คำกำชับนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ เราถูกบัญชาโดยพระวิญญาณของพระเจ้าให้สรรเสริญพระนามของพระเจ้า หนังสือยิ่งใหญ่เล่มนี้ปิดท้ายด้วย *ฮาเลลูยาห์* สุดท้าย “จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด”